# பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி

## (தமிழாக்கம்)

பகுதி 1

முனைவர் கு. மீனாட்சி

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை - 600 113

# பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி தமிழாக்கம்

## பகுதி 1

முனைவர் கு. மீனாட்சி

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை - 600 113

# BIBLIOGRAPHICAL DATA



| | | |
|---|---|---|
| Title | : | Paniniyin Aṣṭādhyāyī Tamiḻākkam Part - I |
| Translator | : | Dr. K. Meenakshi |
| Publisher & © | : | International Institute of Tamil Studies,<br>C.I.T. Campus, Tharamani,<br>Chennai - 600 113. |
| Publication Number | : | 304 |
| Language | : | Tamil |
| Date of Publication | : | 1998 |
| Edition | : | First |
| Paper used | : | TNPL 16 Kg Super Printing |
| Size of the book | : | 1/8 Demy |
| Printing types | : | 10 Points |
| Number of Pages | : | IX + 431 |
| Price | : | |
| Number of Copies | : | 1100 |
| Type Set & Printed by | : | **BRAINET COMPUTERS**<br>158/7, Lakeview Road,<br>West Mambalam,<br>Chennai - 600 033.<br>✆ : 044 - 488 0958 |
| Subject | : | Tamil Translation of Aṣṭādhyāyī |

Printed and Published with financial Assistance from the Government of India, Central Institute of Indian Languages, Mysore.

# அணிந்துரை

ச. சு. இராமர் இளங்கோ
இயக்குநர்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
டி.டி.டி.ஐ அஞ்சல்,
தரமணி,
சென்னை - 600 113.

சமஸ்கிருத மொழி என்பதற்குச் 'செம்மை செய்யப்பட்டது' என்பது பொருளாகும். சமஸ்கிருத மொழியைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தவர் இலக்கணப் பேராசிரியர் பாணினி ஆவார். வடமொழியில் கிடைக்கின்ற முதல் மூத்த இலக்கண நூல் பாணினி எழுதிய அஷ்டாத்தியாயி என்னும் இலக்கண நூலாகும். பாணினி என்னும் இந்நூல் ஆசிரியர் பெயரால் 'பாணினியம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

பாணினி காலம் கி.மு. 8 ஆம் நூற்றாண்டு என்று கோல்ட்ஸ்டுக்கர் கருதுகிறார். ஆயின் பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள் பாணினி காலம் கி.மு. 4–ஆம் நூற்றாண்டு என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ரிக், யசூர், சாம, அதர்வண முதலிய வேதங்களோடு அமைப்பு வேறுபடும் வகையில் பாணினி அஷ்டாத்தியாயி எனும் இலக்கண நூலை இயற்றியுள்ளார்.

அற்றை நாளில் சமஸ்கிருத மொழி இருவகை வழக்குடையதாக விளங்கிற்று. கற்றறிந்த அறிஞர்கள் பேசிய மொழிகள் முதல் பிரிவிலும் ஏனையோர் பேசிய மொழிகள் இரண்டாவது பிரிவிலும் அடங்கும். பாணினி முதல் பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் பேசுகின்ற மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்தார் என்பர்.

பாணினி இலக்கணம் சூத்திரங்களால் ஆனது. சில சொற்களில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் தன்மை உடையன இச்சூத்திரங்கள்.

இந்நூல் 8 அத்தியாயங்களையும் 4000 சூத்திரங்களையும் கொண்டதாகும். அவையின்றி, 14 சிவ சூத்திரங்கள் அல்லது மாகேசுவர சூத்திரங்கள் முன்னதாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இலக்கண நூலுக்குக் காத்தியாயனர், பதஞ்சலி ஆகியோர் உரை எழுதியுள்ளனர். அவர்களுடைய உரைகள் வார்த்திகம், மகாபாஷ்யம் என்ற பெயர்களைக் கொண்டவை.

வடமொழி இலக்கண நூலோர் இந்த இலக்கணத்தையும் உரைகளையும் மூன்று முனிவர்கள் இலக்கணம் என்ற பொருளில் 'முனித்ரய வ்யாகரணம்' என்று குறிப்பிடுவர்.

பாணினியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இவ்விரு உரைகளும் மிகத் தேவையாக அமைகின்றன.

இந்நூல் குறித்து, 'வடமொழி இலக்கிய வரலாறு' நூலுள் திரு. கைலாசநாதக் குருக்கள்,

"நமது கைக்கெட்டிய முழு இலக்கண நூல்களுள் பழையது பாணினீயமே. இங்கு வைதிக இலக்கணம் விரிவாகக் கூறப்படாது சிற்சில விதிகள் மட்டும் கூறப்படுவது நோக்கற்பாலது. இந்நூல் வேத சாகைகளுள் ஒன்றுடனாவது இணைக்கப்படாதிருப்பதும் கவனிக்க வேண்டுவதே. இது எழுந்த காலம் சமயப் பற்றற்ற தனி நிலையில் நூலமையச் சூழ்நிலை பொருந்திய காலம். சமயத்துடன் தொடர்பு பெற்றுச் சமய அடிப்படையிலேயே சாஸ்திரங்கள் தோன்றின எனினும், ஆசிரியர்கள் படிப்படியாக இவ்வழியினின்றும் விலகித் தனிவழி நின்று சமயப் பற்றற்ற நூல்களை எழுதும் மரபையும் தொடங்கி வைத்தனர்" என்கின்றார். (பக். 192-193)

அபிதான சிந்தாமணி, பாணினி, ஒரு மகரிஷி. இவர் தமது உள்ளத்தில் உலகமுய்ய வியாகரணம் அருளிச் செய்ய வேண்டிச் சிவமூர்த்தியைத் தரிசித்து நிற்கையில், சிவமூர்த்தி, இவரது மன எண்ணமறிந்து தமது திருக்கரத்தில் இருந்த நாதமயமாகியடமருகத்தைச் சிறிது அசைத்தனர். அதிலிருந்து எழுத்துக்கள் உண்டாயின. அவ்வெழுத்துக்களை அருகில் இருந்த இவர் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களாக்கினார். இதற்குப் பதஞ்சலி முனிவர் பாஷ்யம் செய்தனர் என்கின்றது. (பக். 1095-76). இவ்வாறு பாணினி எழுதிய இலக்கண நூலுக்குத் தெய்வீகத் தொடர்புடைய புராணக் கதையும் கூறப்படுகிறது.

பாணினி அஷ்டாத்தியாயி பலரால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் தமிழில் இதுகாறும் இந்த நூல் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. வடமொழியில் கிடைக்கின்ற மூத்த இலக்கணமான இந்நூலினை முனைவர் கு. மீனாட்சி முதல் முதலாகத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். அத்துடன் அஷ்டாத்தியாயி தொடர்புடைய காத்யாயனரின் வார்த்திகம், பதஞ்சலியின் மகாபாஷ்யம் உரைகளில் உள்ள தொடர்புடைய கருத்துகளையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 'தமிழிலாப் பிறமொழி நூல் அனைத்தும் நல்ல தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல் வேண்டும்' என்ற பாரதிதாசனின் கருத்திற்கிணங்க வடமொழி இலக்கண நூலான இதனைத் தமிழ் ஆக்கம் செய்த முனைவர் கு. மீனாட்சி அவர்கள் பாராட்டுதலுக்கும் போற்றுதலுக்கும் உரியவர்.

இந்நூலினை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் மூன்று பகுதிகளாக வெளியிடுகிறது. முனைவர் கு. மீனாட்சி அவர்கள் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகியவற்றில் வல்லுநர். மேலும் சிறந்த மொழிநூல் அறிஞர். இவருடைய மும்மொழிப் புலமை இந்நூலுள் நன்கு வெளிப்படுகிறது.

இந்தியாவில், முதல் இலக்கண நூல் பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி என்று சிலரும் தொல்காப்பியம் என்று சிலரும் கூறிவருகின்றனர். இந்நூலாசிரியர் இருசாராரின் ஐயத்தை நீக்கும் வகையில் **'Tolkappiyam and Astadhyayi'** என்ற நூலை நிறுவனத்தின் வழி வெளியிட்டுள்ளார். இவருடைய ஆய்வுப் பணியின் தொடர்ச்சியாக 'அஷ்டாத்தியாயி' எனும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூலினையும் நிறுவனம் வெளியிடுகின்றது.

இந்நிறுவன வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் காட்டிவருகின்ற மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சிமொழி-பண்பாடு மற்றும் இந்து சமய அறநிலையத்துறை அமைச்சர் முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களுக்கும் தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு மற்றும் அறநிலையத் துறைச் செயலாளர் திருமிகு. த. இரா. சீனிவாசன், இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும் எங்கள் நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய 'இந்திய மொழிகள் நடுவண் நிறுவன'த்திற்கு எங்கள் நன்றி.

இந்நூலினை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த 'பிரைநெட் கம்ப்யூட்டர்ஸ்' அச்சகத்தார்க்கும் எங்கள் நன்றி.

27.07.98

இயக்குநர்.

# முகவுரை

தொல்காப்பியரின் வடமொழி இலக்கணத் தேர்ச்சி அனைவரும் அறிந்ததே. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள், பின்னால் வந்த வீரசோழிய ஆசிரியர் போன்றவர்களும் வடமொழி இலக்கணங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களே. பல காலக் கட்டங்களில் எழுந்த நூல்களின் ஆசிரியர்களும் இருமொழிகளையுமே நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்கள்தான் என்று வரலாற்றுச் சான்றுகள் பறைசாற்றுகின்றன. பல மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இருந்தன என்பது தொல்காப்பியரே, முதல்நூல், வழிநூல் என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பதிலிருந்து விளங்கும். இருபதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த எழுச்சிப் புலவர் பாரதி, 'பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்' என்று வேறுமொழிகளையும் கற்றுணர்ந்த தமிழறிஞர்களுக்கு ஆணையிட்டுக் கூறுகிறார்.

பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால், தமிழ் இலக்கண நூல்களில் ஆழ்ந்த அறிவுள்ள பல தமிழறிஞர்கள், பாணினியின் இலக்கணத்தோடோ அல்லது அதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளோடோ நேரிடைத்தொடர்பு கொள்ள இயலாத நிலையில் காணப்படுகிறார்கள். உரையாசிரியர்களின் உரைகளிலிருந்துதான் வடமொழி இலக்கணங்களைப் பற்றி, அவர்கள் அறிந்து கொள்ள இயலுகிறது. பல மேல்நாட்டு அறிஞர்களால் மிகவும் புகழப்பட்ட அஷ்டாத்தியாயியை அதன் தமிழாக்கத்தையாவது படித்து அறிந்து கொள்வதற்குக்கூட இதுவரையில் அதன் தமிழாக்கம் தமிழறிஞர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இத்தகைய நூலின் தேவையைப் பல அறிஞர்கள் புரிந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நிறைவு செய்வதற்காக எடுத்துக்கொண்ட எனது எளிய முயற்சிதான் இந்தத் தமிழாக்கம். இப்பணி முதன் முதலில்

பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் (**University Grants Commission**) நிதி உதவியுடன், உயர்மட்ட ஆராய்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ்ச் செய்யப்பட்டது.

அஷ்டாத்தியாயி என்ற பாணினி இலக்கணத்துடன் காத்தியாயனரின் வார்த்திகம், பதஞ்ஜலியின் மகாபாஷ்யம் ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்துத்தான் படிப்பது தொன்று தொட்ட வழக்கம். அஷ்டாத்தியாயி சூத்திரப்பாடம் மட்டும் தனியாக மொழிபெயர்த்தால், அத்தமிழாக்கம் எளிதில் புரிந்துகொள்ள இயலாது. வடமொழி இலக்கணத்தை முனித்ரய வ்யாகரணம் அதாவது மூன்று முனிவர்களின் இலக்கணம் என்று கூறுவதுண்டு. ஆகவே இம்மொழிபெயர்ப்பில் முதலில் பாணினியின் சூத்திரங்களைத் தமிழில் கொடுத்து, தொடர்ந்து, மகாபாஷ்யம், வாமனர் ஜயாதித்தரின் காஸிகா என்ற நூல்களின் அடிப்படையில் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே, வார்த்திகங்களையும் தமிழில் கொடுத்து, தொடர்ந்து, அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் அச்சிடப்பட்ட சில எழுத்துக்களைப் பற்றிய விளக்கம் தேவை. தமிழ் எழுத்துக்களைவிட அதிகமான எழுத்துக்களைக் கொண்டது ஸம்ஸ்கிருதம். இதன் எழுத்தான, நாகரியில், ஒவ்வொரு வர்க்கத்திலும் நன்னான்கு எழுத்துக்கள் உள்ளன. அவை அந்தந்த எழுத்துக்களோடு, 1,2,3,4 என்ற எண்கள் இணைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, 'க' என்ற எழுத்து அதன் உச்சரிப்பினடிப்படையில் 4 வகையாக அமையும். அவை முறையே க¹ (**=ka**), க² = (**kha**), க³ (**=ga**) க⁴ (**=gha**) என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறே ரு¹ (**=r**) என்றும் 'ரு²' (**=ru**) ஸ¹ (**=s¹**), 'ஸ' (**=s**) என்றும் உச்சரிக்க வேண்டும்.

பாணினி பல இடங்களில் சுரத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார். வேதமொழியில், உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதம் என்ற மூன்று வகையான சுரங்கள் காணப்படும். இவைகளைக் குறிப்பிட சரியான குறியீடு கிடைக்காததால், அவைகளை அந்தந்த இடங்களில் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே, சில சூத்திரங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு எடுத்துக் காட்டுக்களும் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், அதற்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விளக்கத்திலிருந்து, இவைகளை வேறுபடுத்த இயலும். உதாத்த சுரத்தை மட்டும், அந்த எழுத்துடன் '2' அல்லது '3' என்ற குறியுடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக, போ⁴ அல்லது க².

இந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணியைத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து, பலர் எனக்கு ஊக்கம் அளித்து, உறுதுணையாக

இருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றி உரியது. ஆயினும், சிலரைக் குறிப்பிட்டு, நன்றி கூறுவது எனது கடமை.

இம்மொழிபெயர்ப்புப் பணியை நான் தொடங்குவதற்குக் காரணமாக அமைந்தவர் பேராசிரியர் அகத்தியலிங்கம் (முன்னாள் துணை வேந்தர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்) அவர்கள் ஆவர். இப்பணியைச் செய்து முடிக்க அவர்களது ஆர்வமும், ஊக்கமும், உறுதுணையாக இருந்தன. பேராசிரியர் அகத்தியலிங்கம் அவர்களுக்கு நான் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். எனது உளமார்ந்த நன்றி அவர்களுக்கு உரியது. இத்தமிழாக்கத்தை நூல் வடிவில் வெளிக் கொண்டு வருவதற்காகவும் பேராசிரியர் அகத்தியலிங்கம் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் விருப்பம் நிறைவேறவில்லை. கனவாகவே நின்ற அந்த முயற்சி, இன்று நனவாகிறது. இதற்குக் காரணம் முனைவர் இராமர் இளங்கோ அவர்கள் (இயக்குநர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை) ஆகும். எனது தமிழாக்கத்தை அச்சேற்றுவதற்காக, அணுகியபோது, எவ்விதத் தயக்கமும் காட்டாமல், உடனேயே ஏற்றுக்கொண்டு, இன்று அதை நூல் வடிவத்தில் வெளியிட்டுள்ளார்கள். முனைவர் இராமர் இளங்கோ அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி. அஷ்டாத்தியாயியின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப்பணியை நான் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே இதற்கு ஊக்கமளித்து, தனது கருத்துக்களையும் எடுத்துக்கூறிப் பல வகையில் உதவி புரிந்தவர் முனைவர் இ. அண்ணாமலை அவர்கள் (முன்னாள் இயக்குநர், இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூர் **(Central Institute of Indian Languages, Mysore)** ஆவர். இன்று இது, நூலாக வருவதில் மிகப்பெரிய பங்கு அவர்களுடையதுதான். முனைவர் இ. அண்ணாமலை எடுத்துக்கொண்ட ஆர்வத்திற்கும், அவர்கள் எனக்கு அளித்த ஊக்கத்திற்கும் எனது நன்றி என்றென்றும் உரியது.

பேராசிரியர் செ. வை. சண்முகம் (ஓய்வு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், மொழியியல் துறை) அவர்கள், நான் இப்பணியை மேற்கொண்ட நாளிலிருந்து, பல காலக் கட்டங்களில், தனது கருத்துக்களைக் கூறி, இப்பணியை நான் செய்து முடிக்க ஊக்கமளித்து உதவினார்கள். அவர்களுக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றி.

இந்த அஷ்டாத்தியாயியின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டபோது, பல இன்னல்கள் இடையூறுகளை நான் எதிர்கொள்ள வேண்டிவந்தது. அந்த நேரங்களில் எல்லாம் எனக்கு ஊக்கமளித்து உறுதுணையாக நின்றவர்கள் பல நண்பர்கள். அவர்களில், சிலர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். முனைவர் ரவிந்திர வர்மா (எனது சக ஆசிரியர்), திரு. இராம கிருட்டிணன், திரு. மணிவேல் ஆகியவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அஷ்டாத்தியாயியைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க நிதி உதவி செய்த பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி. நான் இந்த ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு, இதைச் செய்து முடிக்கப் பலவகையில் உதவிபுரிந்த ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்துக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி உரியது.

இது நூலாக வெளிவருவதற்கு உதவிய இந்தியமொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூர்; உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை ஆகியவைகளுக்கு எனது நன்றி.

இது அச்சாகும் போது, நான் சென்னையில் தங்கிய நாட்களில் அன்போடும் ஆர்வத்தோடும் பலவகையில் முனைவர் இ. ராஜலட்சுமி ஸ்ரீனிவாசன், அவர்கள் கணவர் திரு. எஸ். ஸ்ரீனிவாசன்ஆகியோர் உதவினர். அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றி.

இதன் பிழை திருத்தத்தில், ஆர்வத்தோடு எனக்கு உதவி புரிந்த எனது தோழி திருமதி. சீதாலட்சுமி அவர்களுக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி.

**பூனே,**
**01/07/1998.**

*கு. மீனாட்சி*

# முன்னுரை

அஷ்டாத்தியாயி அல்லது அஷ்டகம் (''எட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டது'') என்றழைக்கப்படும் பாணினியால் எழுதப்பட்ட ஸைம்ஸ்க்ருத மொழியின் இலக்கண நூல் நந்நான்கு பாதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட எட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. இதில் கிட்டத்தட்ட 4000 சூத்திரம் எனப்படும் இலக்கண விதிகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் விளக்கவெடுத்துக் கொண்ட தலைப்பு, அத்தியாயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வகைமுறை ஆகியவைகளைப் பொறுத்து ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் காணப்படும் சூத்திரங்களின் எண்ணிக்கை வேறுபடும். அவைகள் வருமாறு:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 1.1.75 | 2,73 | 3.93 | 4.110 | 1.351 |
| 2.1.72 | 2.38 | 3.73 | 4.85 | 2.268 |
| 3.1.150 | 2.188 | 3.176 | 4.117 | 3.631 |
| 4.1.178 | 2.145 | 3.168 | 4.144 | 4.635 |
| 5.1.176 | 2.146 | 3.119 | 4.160 | 5.555 |
| 6.1.223 | 2.199 | 3.139 | 4.175 | 6.736 |
| 7.1.103 | 2.118 | 3.120 | 4.97 | 7.438 |
| 8.1.74 | 2.108 | 3.119 | 4.68 | 8.369 |

பாணினியின் சூத்திரங்களோடு இணைந்தமையாத ஆனால், அச்சூத்திரங்களைப் புரிந்து கொள்ள இன்றியமையாதவையாகக் கருதப்ப டும். தனித்தனியாக அமைந்துள்ள, சில துணை நூல்கள் வருமாறு (1)சிவசூத்திரம் (2)தாதுபாடம் (3)கணபாடம் (4)உணாதிசூத்திரம் (5)பி²ட் சூத்திரம் (6)லிங்கானுஸாஸனம் (7)ஸிக்ஷா. இந்நூல்களின் ஆசிரியர் பாணிணியா அல்லது வேறு ஒருவரா என்று முடிவாக எதுவும் கூறமுடியாதபோதிலும், பாணினியின் இலக்கணத்தோடு இவைகளுக்குள்ள நெருங்கிய தொடர்பு பற்றியோ அல்லது அவ்விலக்கணத்தை எளிதில் புரிந்து கொள்ள இந்நூல்களின் அவசியத்தைப் பற்றியோ எந்தவிதக் கருத்து வேறுபாடோ சந்தேகமோ இல்லை.

## 1. சிவசூத்திரம்

சிவசூத்திரம் அல்லது மாஹேஸ்வர சூத்திரம் அல்லது பிரத்தியாஹார சூத்திரம் எனப்படும் இந்நூல் 14 சூத்திரங்களைக் கொண்டது. ஸம்ஸ்க்ருத மொழியின் நெடுங்கணக்கு வைப்பு முறையிலிருந்து மாறுபட்ட முறையில் ஸம்ஸ்க்ருத எழுத்துக்களை இச்சூத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிவசூத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் எழுத்துக்களைக் கொண்டு பிரத்தியாஹார சூத்திரங்களைளமைக்கப்பட்டு. இவ்விலக்கணத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இச்சூத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இறுதியெழுத்துக்கு `இத்'' அல்லது ''அனுபந்தம்'' என்று பெயர். இச்சூத்திரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரெழுத்தை முதலில் வைத்து, அதையடுத்து, ''இத்'' எனப்படும் ஒரெழுத்தைத் தேவைக்குத் தகுந்தவாறு எடுத்து வைத்து இப்பிரத்தியாஹார சூத்திரங்களளமைக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, முதல் சூத்திரத்தின் முதலெழுத்தான அ–வையும் நான்காம் சூத்திரத்தினிறுதியில் நிற்கும் இத் எனப்படும் எழுத்தான ச்–ஐ அதையடுத்து வைத்து அச் என்னும் பிரத்தியாஹாரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அச் என்ற பிரத்தியாஹாரம் அ–வுக்கும் ச்–க்கும் இடையே காணப்படும் எல்லாவெழுத்துக்களையும் சுட்டும். இது எல்லாவுமிரெழுத்துக்களையும் சுட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். இவ்வாறே 'உறல் என்ற பிரத்தியாஹாரம் எல்லா மெய்யெழுத்துக்களையும் அல்–என்ற பிரத்தியாஹாரம் மைஸ்க்ருத மொழியின் எல்லாவெழுத்துக்களையும் சுட்டும். சிவசூத்திரங்களிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட 44 பிரத்தியாஹார சூத்திரங்களை பாணினி தனது இலக்கணத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளார். (பார்க்க சிவசூத்திரம்)

## 2. தாதுபாடம்

பாணினி தனது இலக்கணத்தில் விகரணங்களையும் (Conjugational Sign) அவைகளுக்குரியவொட்டுக்கள், அவைகளை நீக்குதல் ஆகியவைகளைப் பற்றிப் பேசும்போது அவைகளை தாதுக்களின் வகுப்புகள் மூலம் குறிப்பிடுகிறார். எடுத்துக்காட்டாக அதாதி$^{3}$ ப்ரப்$^{4}$ருத்$^{3}$ப்$^{4}$ய ஸப (2.4.72), ஜூஹோத்$^{3}$ யாதி$^{3}$ப்$^{4}$ய ஸ்லு (2.4.75), தி$^{3}$வாதி$^{3}$ப்$^{4}$ய ஸ்யன்(3.1.69) ஸ்வாதி$^{3}$ ப்$^{4}$ய ஸ்னு(3.1.73), துத$^{3}$ாதி$^{3}$ப்$^{4}$யஸ்' (3.1.77) ருத$^{4}$ாதி$^{3}$ப்$^{4}$ய ஸ்னம்(3.1.78), தனாதி$^{3}$க்: ங்ப்$^{4}$ய உ (3.1.79), க்ர்யாதி$^{3}$ப்$^{4}$ய ஸ்னா (3.1.81) ஆகியவைகளில் ஸப், ஸ்லு என்ற விகரணங்கள் சில தாதுக்களுக்குப் பின் நிற்கும்போது மறைவதையும் ஸ்யன் முதலிய விகரணங்கள் குறிப்பிட்ட சில தாதுக்களுக்குப்பின் இணைக்கப்படுவதையும் குறிப்பிடுகின்றன (1)அத$^{3}$ாதி$^{3}$, (2)ஜூஹோத்யாதி$^{3}$ (3)தி$^{3}$வ ாதி$^{3}$ (4)ஸ்வாதி$^{3}$ (5)துத$^{3}$ாதி$^{3}$ (6)ருத$^{4}$ாதி$^{3}$ (7)தனாதி$^{3}$ (8)க்ர்யாதி$^{3}$ (9)சுராதி$^{3}$ என்ற தாதுக்களின் வகுப்புகள் உள்ளவையென்பது இச்சூத்திரங்களிலிருந்து தெளிவாகிறது. ப்$^{4}$வாத$^{3}$யோ, த$^{4}$ாதவ (1.1.1) என்ற சூத்திரத்திலிருந்து ப்$^{4}$வாதி என்ற வகுப்பும் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஸம்ஸ்க்ருத மொழியில் காணப்படும் தாதுக்கனைத்தையும் அவைகளையடிச் சொல்லாக மாற்றும் போது அவைகளோடிணைப்படும் விகரணங்களினடிப்படையில் 10 வகுப்புகளாகப்

பிரிக்கப்பட்டு தாதுபாடத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகள் வருமாறு (1)ப்$^{4}$வாதி$^{3}$ (1035), (2)அத$^{3}$ாதி$^{3}$ (72) (3)ஜுஹோத்யாதி,(24), (4)தி$^{3}$வாதி(1 40), (5)ஸ்வாதி$^{3}$(35), (6)துத$^{3}$ாதி(157), (7)ருத$^{43}$ாதி$^{3}$(25), (8)தனாதி$^{3}$ (10)க்ர்யாதி$^{3}$ (67), (10)சுராதி$^{3}$ (441). இவ்வகுப்பின் பெயர்களுக்கு வலதுபுறத்தில் காணப்படும் அடைப்புக்குறிக்குள் காணப்படும் எண், அவைகளின் எண்ணிகையைச் சுட்டும். இத்தாதுக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1970 ஆகும்.

## 3. கணபாடம்

தாதுபாடத்தில் தாதுக்களின் வகுப்பைக் கூறியிருப்பது போல் கணபபாடத்தில் பெயர்ச்சொற்களை குறிப்பிட்டவொரு வரிசைக்கிர ப்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது இருவகையில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம் (1) ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் அமைக்கப்பட்ட சொற்கள் (2) பெயர்ச்சொற்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடாமல் அமைக்கப்பட்டவை.

தாதுபாடம், கணபாடம் ஆகியவிரண்டின் ஆசிரியரும் பாணினியா அல்லது இவைகள் வேறு ஒருவரால் எழுதப்பட்டவையாவென்று முடிவுக்கு வராத ஒரு விவாதம் இன்று வரை நடந்து கொண்டிருக்கிறது . ஆயினும் இவைகளின் ஆசிரியர் யாராக இருந்தபோதிலும், இந்நூல்கள் அஷ்டாத்தியாயிக்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை இங்கு விளக்குவது பொருத்தமாகவிருக்கும்.

பாணினி தனது சூத்திரங்களின் தாதுக்களை சுரம் அல்லது இத்–தின் தொடர்பாகத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இத்தகைய சுரம் பெற்ற தாதுக்கள், இத்–தைக் கொண்ட தாதுக்கள் எவையெவையென்பதையறிய தாது பாடத்தின் உதவியைத்தான் நாட வேண்டியிருக்கும். ஏனென்றால் தாதுபாடத்தில்தான் இவைகளின் பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய சூத்திரங்களைப் படிக்கும்போது தான் தாதுபாடம் பாணினியின் விதிகளைப் புரிந்து கொள்ள எத்துணை முக்கியமானது என்பதை உணர்கிறோம். எடுத்துகாட்டாக. ஆத்மனேபத வினையை வரையறுக்கும் சூத்திரம் அனுதாத்த சுரமோ அல்லது ங்–ஐ இத்–தாகக் கொண்டதோவான தாதுக்கள் ஆத்மனேபதமாகுமென்று கூறுகிறது (1.3.12.) அனுதாத்த சுரங்கொண்ட தாதுக்கள் ங்–ஐ இத்–தாகக் கொண்ட தாதுக்கள் எவையெவையென்பதையறிய தாது பாடத்தின் துணை தேவையாகிறது.

இதைப் போன்று 4.1.76–லிருந்து தொடங்கி 5ஆம் அத்தியாயமிறுதிவரையில் தத்திதவொட்டுகளைப் பற்றி பாணினி பேசுகிறார். அவ்வமயம் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பின் பெயரை மட்டுந்தான் பாணினி குறிப்பிடுகிறார். அக்குறிப்பிட்ட வகுப்பினுள்ளடங்கும் சொற்கள் எவையெவையென்பதையறிய கண பாடத்தின் உதவியைத்தான் நாட வேண்டியிருக்கும்.

### 4. உணாதி சூத்திரங்கள்

தாதுக்களுடன் சில குறிப்பிட்டவொட்டுக்களை யிணைத்துப் பெயரடிச் சொற்களாக்கும் விதிகளைக் கொண்டது இந்நூல். இதன் முதல் சூத்திரம் உண் (=உ) என்றவொட்டை சில தாதுக்களுடனிணைத்துப் பெயரடிச் சொல்லாக்குவதைப் பற்றிய விதியாகவமைகிறது. இச்சூத்திரத்திருந்து இந்நூல் உணாதி சூத்திரங்கள் என்ற பெயர் பெறுகிறது. காட்டாக க்ரு–என்ற தாதுவுடன் உண்– (உ) இணைக்கப்பட்டு காரு–என்ற சொல்லாக்கப்படுவதை விளக்குகிறது இந்நூலின் முதற் சூத்திரம். பஞ்சபாதி[3] "ஐந்து இயல்கள் கொண்டது" த[3]ஸ'பாதி "பத்து இயல்கள் கொண்டது" என்று இருவகை யில் கிடைக்கின்றது இந்நூல். இதனாசிரியர் யார் என்பதும் முடிவாகக் கூற முடியாது.

### 5. பி[2]ட் சூத்திரங்கள்

பெயரடிச் சொற்களின் ஒலியன் வடிவம் அவைகள் சுட்டும் பொருட்கள் ஆகியவைகளினடிப்படையில் அச்சொற்களின் சுரத்தை நிர்ணயிக்கும் விதிகளைக் கொண்டது இந்நூல். ஸந்தநு அல்லது ஸாந்தநு என்பவரால் இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்கலாமென்ற கருத்து பொதுவாக நிலவுகிறது. இதன் முதல் விதி பி[2]ஷ் என்ற சொல்லைக் கொண்டபடியால் பி[2]ட் என்ற பெயரால் இது அழைக்கப்படுகிறது.

### 6. லிங்கானுஸாஸனம்

பெயர்ச் சொற்களினமைப்பு அவைகள் சுட்டும் பொருட்கள் ஆகியவைகளினடிப்படையில் அச்சொற்களின் பாலை நிர்ணயிக்கும் விதிகளைக் கொண்டது லிங்கானுஸாஸனம் என்ற இந்த நூல் ஆண்பால், பெண்பால், நபும்சகம், பெண்பால்–ஆண்பால் (ஸத்ரீபும்ஸக), ஆண்பால்–நபும்சகம் (புமான் நபும்கம்), அவிஸிஷ்டலிங்க (ஒரு குறிப்பிட்ட பாலைச் சுட்டாத) என்ற தலைப்புக்களில் பாலைப் பற்றி விளக்கும் விதிகளைக் கொண்டது இந்நூல். கிட்டத்தட்ட 200 சூத்திரங்களில் இவைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தலைப்புக்கள் உணர்த்துகிறபடி, சில சொற்கள் ஒரெயொரு பாலைச் சுட்டுவதாகவும் அதாவது ஆண்பால், பெண்பால், நபும்சகம் ஆகியவைகளில் ஏதாவதொன்றில் அமைவுதாகவும் வேறுசில சொற்கள் ஆண்பால்–பெண்பாலாகவும், அல்லது ஆண்பால் நபும்சகமாகவும், மற்றுஞ்சில இம்மூன்று பால்களிலுமே பயன்படுத்த படக்கூடியவைபாகவும் அமைகின்றன. இதனாசிரியர் யாராக இருக்கக்கூடுமென்பது பற்றிய கருத்து வேற்றுமை காணப்பட்டாலும் இதனாசிரியர் பாணினியாக இருக்க முடியாது என்பது பொதுவாக எல்லோராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட கருத்து.

### 7. ஸிக்ஷா

இதைப் பாணீனீய ஸிக்ஷா என்ற மற்றொரு பெயராலும் குறிப்பிடப் படுவது உண்டு. ஆயினும் இந்நூல் பாணினியால் எழுதப்படவில்லையென்பது பெரும்பாலான

ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்து, இது ஒரு ஒலியனியல் நூல்.

## பாணினி இலக்கணத்தின் கருமொழி (Language of Description)

இந்தோ ஆரியமொழியின் தொடக்க கால நிலையில் அமைந்திருந்த மொழியின் இலக்கணமே அஷ்டாத்தியாயி. பாணினியின் காலத்தில் அவர் வசித்து வந்த இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் உயர்மட்ட வகுப்பினரால் பேசப்பட்ட மொழியின் வர்ணனையிலக்கணம் அஷ்டாத்தியாயியென நம்பப்படுகிறது. இம்மொழியை பாணினி பாஷா–வென்று குறிப்பிடுகிறார். தான் வர்ணிக்கும் மொழியைப் பாணினி ஸம்ஸ்கிருதம் என்ற பெயரால் தனது இலக்கணத்தில் எங்கேயுமே குறிப்பிடவில்லை. (முதன்முதலாக ஸம்ஸ்கிருதம் என்ற சொல் மொழியின் தொடர்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளதை இராமாணயத்தில்தான் காணலாம்) ஆயினும், பாஷாவின் தனிப்பட்ட வர்ணனையிலக்கணம்தான் அஷ்டாத்தியாயியென்று கூறுவது பொருத்தமாகாது. காலத்தால் முற்பட்ட வேதமொழியின் மொழிக்கூறுகள் (சந்த³ஸி). இந்தியாவின் கிழக்குப்பகுதி (ப்ராசாம்), வடபகுதி (உதீ³சாம்) ஆகியவைகளில் காணப்படும் மொழிக்கூறுகள், ஆகியவைகளையும், தனது இலக்கணத்தில் வேறுபாடுகளாகப் பாணினி குறிப்பிடுகிறார். இவைகளைத்தவிர தனது காலத்துக்கு முற்பட்ட காலத்து இலக்கண நூலார்களின் கருத்துக்களையும் மொழிக் கூறுகளின் வேறுபாடுகளாகப் பாணினி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அஷ்டாத்தியாயிக்கு முன்பும் பல இலக்கண நூல்கள் இருந்தனவென்பதற்கு உட்சான்றுகள் இவ்விலக்கண நூலிலிலேயே கிடைக்கின்றன. தனது காலத்துக்கு முன் எழுந்த இலக்கண நூல்களில் காணப்படும் மொழிக் கூறுகளின் வேறுபாடுகளைப் பற்றிப் பேசும்போது பாணினி அந்தந்த இலக்கண நூலார்களின் பெயரைச் சுட்டி அவரது கருத்துப்படி இக்குறிப்பிட்ட சொல் இவ்வாறான வடிவம் பெறுமென்று கூறுகிறார். அவர்கள் பெயர்கள் வருமாறு ஆபிஸலி (6.1.91), கஸ்யப (1.2.15; 8.4.67) க³ார்க்³ய (7.3.99; 8.3.20; 4.67), க³ாலவ (6.3.61; 7.1.74), சாக்ரவர்மன் (6.1.130; 4.170), ப⁴ாரத்³வாஜ (7.2.63), ஸாகடாயன (3.4.111; 8.3.; 4.50) ஸாகல்ய (1.1016; 6.1.27; 8.3.19) ஸேனக (5.4.112), ஸ்போடாயன (6.1.23). பதஞ்ஜலி தனது மயாபாஷ்யத்தில் காஸக்ருத்ஸன (1.12.5–6) என்ற மற்றொரு இலக்கண நூலாரையும் குறிப்பிடுகிறார். ஆயினும் இவர்களுடைய இலக்கண நூல்களில் ஒன்றுகூட இப்போது கிடைக்கவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

## பாணினியென்று பெயர்

'பாணின' என்பவரின் மகன் அல்லது 'பனின்' என்பவரின் பேரன் அல்லது 'பணி' என்பவரின் மகன் என்று பலவிதமாக 'பாணினி' என்ற சொல்லின் இலக்கணம் (Tymology) கூறப்படுகிறது. 'பாணினி' என்ற பெயரைத்தவிர, த³ா க்ஷீ புத்ர "தாஷி என்பவரின் மகன் ஸாலாதுரீய அதாவது "ஸாலாதுர என்ற இடத்தில் பிறந்தவர்" என்ற

மற்ற பெயர்களும் உண்டு.

பாணினியின் காலம்

கி.மு. 7ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 4ஆம் நூற்றாண்டுவரை, அறிஞர்கள் இவருடைய காலத்தை ஏதோவொரு நூற்றாண்டைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். பொதுவாக இவரது காலம் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாமென்று நம்பப்படுகிறது.

பாணினியின் பிறந்த இடம்.

இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியிலுள்ள ஸாலாதுர என்ற கிராமம் பாணினியின் பிறந்தவிடமென்று நம்பப்படுகிறது. இது தற்சமயம் ப ாகிஸ்தானிலுள்ள லாகூர் என்ற இடமாக இருக்ககூடுமென்பது பெரு ம்பாலான கருத்து.

பாணினியின் சூத்திரங்களினமைப்பு

சுருக்கமாகக்கூறும் வகையிலமையும் சூத்திர நடையில் பாணினி தனது இலக்கணத்தில் விதிகளையமைத்துள்ளார். இதற்காகச் சில கலைச் சாதனங்களைத் (Technical Device) தனது இலக்கண நூலில் கைய ாண்டுள்ளார். அவைகள் வருமாறு

## 1) பிரத்தியாஹாரங்கள்

பாணினி பிரத்தியாஹாரம் அமைக்கும் விதத்தை ஒரு சூத்திரத்தில் விளக்கியுள்ளார். (1.1.71) ஒரு சூத்திரத்தில் தேவைபான எழுத்துக்களைபெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து விவரித்துக் கூறாமல், அதற்குள்ளடங்கும் எழுத்துக்களெல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக பிரத்தியாஹாரங்கள் மூலம் சுட்டலாம். இதற்காக ஸிவ சூத்திரங்களில் காணப்படுமெழுத்துக்களைப் பெரும்பாலும் பாணினி பயன்படுத்தியுள்ளார். காட்டாக அச் என்ற பிரத்தியாஹாரத்தைப் பயன்படுத்தும்போது ஸம்ஸ்க்ருத மொழியின் எல்லாவுயிரெழுத்துக்களையும் இதற்குள்ளடக்கிவிடலாம். இதைப்போன்ற ஹல் என்ற பிரத்தியாஹாரத்தைப் பயன்படுத்தி இம்மொழியின் எல்லா மெய்யெழுத்துக்களையும் சுட்டலாம். ஆகவே இவ்வெழுத்துக்களை மீண்டும் மீண்டும் கூறாமல் இப்பிரத்தியாஹாரங்களைப் பயன்படுத்தி சூத்திரங்களைச் சுருக்கமாக அமைத்துள்ளார்.

## 2) அனுபந்தம்

அனுபந்தம் என்ற சொல்லை பாணினி தனது இலக்கணத்தில் பயன்படுத்தவில்லை. இதைவிடச் சிறப்பான இத் என்ற சொல்லை இதனிடத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இ(போ) என்ற தாதுவிலிருந்தாக்கப்பட்டது இத் என்ற சொல். இது மறைதல் என்ற பொருளைச் சுட்டும். அடிச்சொல் (ப்ரக்ருதி), ஒட்டு (ப்ரத்யய), ஆகமம், பதிலி (ஆதே³ஸம்)

ஆகியவைகளுடன் அனுபந்தமெனப்படும் எழுந்து இணைக்கப்படும். விகரணம், குணம், விருத்தி, சுரம் போன்ற மாற்றங்களேற்படுவதை இவ்வனுபந்தம் சுட்டும். முழுமையான சொல்லாக்கப்பட்டவுடன் இவ்வனுபந்தம், இதன் பெயருக்கேற்ப (போதல்) மறைந்து விடும்.

எந்தெந்தவெழுத்துக்கள் 'இத்'தாகப் பயன்படுத்தப்படுமென்பதை சூ.1.3.2–9. ஆகியவைகளில் குறிப்பிட்டள்ளார். இச்சூத்திரங்களிலிருந்து, தேவநாகரியின் நெடுங்கணக்கில் காணப்படும் பெரும்பாலானவெழுத்துக்கள் இத்–தாகப் பயன்படுத்தப்படுமென்று தெரிய வருகிறது. எந்ததெந்தச் சூழல்களில் எந்தெந்தவெழுத்துக்கள் 'இத்'தாக வருமென்பதையும் பாணினி சுட்டிக் கூறியுள்ளார். ஐ, ஔ என்ற இரண்டெழுத்துக்களைத் தவிர மற்றவெல்லாயிரெழுத்துக்களையும், த்[3], த்[4], ப்[3], ஹ என்ற நான்கையும் தவிர்த்த ஏனைய மெய்யெழுத்துக்களையும் இத்–தாகப் பாணினி பயன்படுத்தியுள்ளார். பிரத்தியாஹாரங்களாக்குவதற்கு அனுபந்தங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. (பார்க்க சிவசூத்திரம், பிரத்தியாஹாரம்)

சிவ சூத்திரங்களிலிருந்து மட்டுமல்லாமல் அஷ்டாத்தியாயியின் சூத்திரங்களிலிருந்தும் பிரத்தியாஹாரங்கள் அமைத்து, பாணினி தனது விதிகளில் பயன்படுத்தியுள்ளார். காட்டாக சூ.4.1.2–இல் வேற்றுமையுருபுகளைக் கூறுகிறார். இதிலிருந்து ஸுப் என்ற பித்தியாஹாரத்தை உண்டாக்கி எல்லா வேற்றுமையுருபுகளையும் சுட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதே போல் திப் என்பது வினையோடிணைக்கப்படும் எல்லா இடவொட்டுக்களையும் சுட்டும். (2) த் என்ற அனுபந்தத்தை ஒருயிரெழுத்தையடுத்து இறுதியில் வைத்து ஆக்கப்படும் பிரத்தியாஹாரம் அந்த ஒரேயொரு உயிரெழுத்தைச் சுட்ட பயன்படுத்தியுள்ளார். காட்டாக அத் என்ற பிரத்தியாஹாரம் அ என்ற உயிரெழுத்தையும் ஆத் என்ற பிரத்தியாஹாரம் ஆ என்ற உயிரெழுத்தையும் சுட்டுமாறு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப்போன்று, மெய்யெழுத்துக்களின் ஒரு வர்க்கத்தின் (வகுப்பு) முதலெழுத்தையடுத்து உ என்ற அனுபந்தத்தைச் சேர்த்தாக்கப்படும் பிரத்தியாஹாரம் அவ்வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த எல்லாவெழுத்துக்களையும் சுட்டும். காட்டாக, கு, சு என்ற பிரத்தியாஹாரங்களை, முறையே பின்னண்ணவொலிகள், அண்ணவொலிகள் ஆகியவைகளைச் சுட்டப்பயன்படுத்தியுள்ளார். (3) பெண்பாலைச் சுட்டும் ஒட்டான ஈ, ஙீன், ஙீப், ஙீஷ் என்ற மூன்று ஒட்டுக்களால் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் முதலில் காணப்படும். இத்–தான ங் அவைகளெல்லாவற்றையும் பொதுவில் குறிப்பிடப் பயன்படுகிறது. ன், ப், ஷ் என்ற இத் எழுத்துக்கள் அவைகளின் செயற்பாடுகளின் வேறுபாடுகளைச் சுட்டப்பயன்படுகின்றன. ஆகவே ங் என்றவெழுத்தால் பெண்பாலொட்டுக்களைப் பொதுவாகப் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதைப் போன்று சாப், டாப், டாப் என்று பெண்பாலொட்டுக்களைச் சுட்ட ஆப் என்ற பொதுவான வொட்டைப் பயன்படுத்துகிறார் பாணினி.

சில அனுபந்தவெழுத்துக்கள் முதலிலும் வேறு சில இறுதியிலும் நிற்கும்.

ஒவ்வொரு அனுபந்தமும் தனித்தனிச் செயற்பாடு கொண்டது. சில அனுபந்தங்கள் சுரத்தைக் சுட்டுவதாகவும் காணப்படுகின்றன. காட்டாக ப் என்ற அனுபந்தம் அனுதாத்த சுரத்தைக் சுட்டுமென்று பாணினி கூறுகிறார். (3.1.4)

## 3)கணங்கள்

பார்க்க, க$^{3}$ணபாடம், சொற்களை ஒரு வகுப்பிலமைத்துக் கூறும் போது, ஒரு விதியில்அவ்வகுப்பின் முதல் முதலில் நிற்கும் சொற்களை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு காட்டாக அம்ஸ்வாத$^{3}$ய (6.2.193) அவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த மற்ற சொற்களிலும் அவ்விதி அவ்வாறே செயல்படுமென்பதைக் குறிப்பிட இயலும். இம்முறையினால், எல்லாச் சொற்களையும் தனித்தனியாக கூறுவதைத் தவிர்க்க முடிகிறது.

## 4) கலைச் சொற்கள்

கி$^{4}$ ('இ' அல்லது 'உ' வீற்றுப் பெயரடிச் சொற்கள்), கு$^{4}$ (த$^{3}$ா, த$^{4}$ா என்ற தாதுக்கள்) நதீ 'ஈ' அல்லது ஊ வீற்று பெண்பாற் சொற்கள்) போன்ற கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி, மேலே கூறியவெழுத்துக்களை ஈறாகக் கொண்ட, எல்லா அடிச் சொற்களையும் தனித்தனியாகக் கூறுவதைத் தவிர்த்திருக்கிறார் பாணினி. இக்கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி தனது சூத்திரங்களையமைக்கும்போது இவைகளெல்லாவற்றையும் ஒரே விதிக்குள்ளடக்குவது எளிதாகிறது.

## 5) அனுவிருத்தி

முதலில் கூறப்பட்ட விதிகளில் சில சொற்களைப் பயன்படுத்தி, அவைகளை அதையடுத்து வரும் சூத்திரங்களில் பயன்படுத்துவதில்லை. இச்சொற்களை அனுவிருத்தி மூலம், தேவையான இடங்களில் கொண்டு வந்து பொருள் விளக்குவது வழக்கம். இம்முறைக்கு அனுவிருத்தியென்று பெயர். பாணினி இம்முறையைப் பின்பற்றி சூத்திரங்களையமைத்தபோதிலும், அனுவிருத்தியென்ற சொல்லை அவர் பயன்படுத்தவில்லை. பிற்கால உரையாசிரியர்கள் இதை அனுவிருத்தியென்று கூறி பொருள் விளக்குகிறார்கள். இதன் மூலம் சொற்களை மீண்டும் மீண்டும் விதிகளில் பயன்படுத்துவதைத் தவிரிக்க இயலுகிறது.

இந்தவிதமாகத் தேவையான சொற்களை முந்திய சூத்திரங்களிலிருந்து அடுத்துவருஞ் சூத்திரங்களிலிணைப்பது தொடர்ச்சியாக அமையும். சில சமயங்களில் அவ்வாறு தொடர்ச்சியாக அமையாமல், அதாவது தேவையில்லாத இடங்களில் அச்சொற்களைத் தற்காலிமாக நிறுத்திவைத்துவிட்டு, மறுபடியும் தேவையெழும்போது அச்சொற்களைக் கொண்டு வந்து பொருள் காண்பதும் உண்டு. இதற்கு மண்டுகப்லுதி 'தவளைக்குதி ' என்று பெயர். தலைப்புகளைத் தொடங்கும் அதிகார சூத்திரங்கள் அனுவிருத்திக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

## அஷ்டாத்தியாயியின் கருவிமொழி (Metalanguas)

கருமொழியை அதாவது ஸம்ஸ்கிருத மொழியினடிப்படையில் பாணினி கருவிமொழியையமைத்திருந்தபோதிலும் இவ்விரண்டுக்கும் வேறுபாடுகள் பல உண்டு.

(1) பாணினி தனது கருவி மொழியில், சொல்லின் தொடக்கத்தில் சில கூட்டு மெய்களையமைத்திருக்கிறார். காட்டாக ஹம்யந்த (7.2.5), ம்வோஸ்ச (3.2.64) இச்சொற்களின் முதலில் காணப்படும் கூட்டு மெய்கள் ஸம்ஸ்க்ருத மொழியில் சொல்லின் முதலில் வாரா.

(2) ஸம்ஸ்கிருத மொழியில் ஸந்தி விதிப்படி, நிற்கும் சொல்லினிறுதி மூக்கொலி, வருஞ் சொல்லினுயிரெழுத்துக்கு முன்னால் பொதுவாக இரட்டிக்கும். காட்டாக ப்ரஹஸன் + உவாச ப்ரஹஸன்னுவாச. ஆனால் அஷ்டாத்தியாயின் கருவி மொழியில், இந்த இரட்டித்தல் காணப்படவில்லை. இகோ யணசி (யண் + அசி) (6.1.77).

(3) கருவி மொழியில் வினைச் சொற்களே பயன்படுத்தப்படவில்லை. பெயர்ச் சொற்களே காணப்படுகின்றன. இச்சூத்திரங்களின் பொருட்களை விளக்க, விளைச் சொல்லை நாமாகவே அவைகளுடன் சேர்க்க வேண்டும். காட்டாக வ்ருத்[3]தி[4] ஆத்ஐச் (1.1.1) அதே[3]ங்கு[3]ண: (1.1.2) என்ற சூத்திரங்களில் வ்ருத்[3]தி, ஆத், ஐச் அத், ஏங், கு3ண: என்ற சொற்களே காணப்படுகின்றன. இவைகளுடன் அஸ்தி அல்லது ப[4]வதி, 'ஆகு' என்ற வினைகளை சேர்த்து விளக்க வேண்டும்.

(4) ஸம்ஸ்கிருத மொழியில் காணப்படும் எட்டு வேற்றுமைகள், கருவி மொழியில் காணப்படவில்லை. இதில் ஐந்தே ஐந்து வேற்றுமைகள்தான் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதல் வேற்றுமை, 3ஆம் வேற்றுமை, 5ஆம் வேற்றமை, 6ஆம் வேற்றுடை, 7ஆம் வேற்றுமைகள் கருவி மொழியில் காணப்படுகின்றன. 2, 4, 8ஆம் வேற்றுமைகள் கருவி மொழியில் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

கருமொழியில் சுட்டும் பொருட்களையே கருவிமொழியிலும் இவ்வேற்றுமைகள் சுட்டவில்லை. கருவிமொழியில் இவைகள் சுட்டும் பொருட்களை பாணினி விளக்கிக் கூறுகிறார். சூத்திரத்தில் பயன்படுத்தியுள்ள 6ஆம் வேற்றமைச் சொல் அதனிடத்தில் என்ற பொருளையும் (1.1.49) "எது தொடர்கிறதோ அல்லது பின்னால் நிற்கிறதோ" வென்ற பொருளை 5ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லும் (1.1.67), 7ஆம் வேற்றுமைச் சொல் "எது முன்னால் நிற்கிறதோ" என்ற பொருளையும் (1.1.66) என அவைகள் சுட்டும் பொருட்களை வரையறுத்துள்ளார். இதை ஒரு எடுத்துக் காட்டுடன் விளக்குவோம். "இகோ யண் அசி" (5.1.77) என்ற சூத்திரத்தில் இக் 6ஆம் வேற்றமைச் சொல், யன் முதல் வேற்றுமைச் சொல், அசி 7ஆம் வேற்றுமைச் சொல் அச்–சுக்கு முன் நிற்கும் இக்–குக்குப் பதிலியாக யண்–வரவேண்டும் என்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருள்.

காலம், வினை நோக்கு ஆகியவைகளைச் சுட்டப் பயன்படுத்தியுள்ள லகாரம் கருவி மொழியில் மட்டும் காணப்படும் சொல் அவ்வாறே தத்திவொட்டுக்களான பி² ( = ஆயன), க்²( = இன்) போன்ற ஒலியன்களும் கருவிமொழியில் இவ்வாறு பயன்படுத்தப்படமாட்டாது.

## அஷ்டாத்தியாயியில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் விதிகளின் வகைகள்

### 1. ஸம்க்3ஞா விதி

கலைச் சொற்கள் பற்றிய விதிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட சொல் அல்லது எழுத்தையொரு கலைச் சொல்லாக வரையறுக்கும் விதிகள் கிட்டத்தட்ட நூறு கலைச் சொற்களை பாணினி தனது இலக்கணத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளார். (அ)ஸ'ப்த³ ஸம்க்³ஞா (ஆ)அர்த²ஸம்க்ஞா, (இ)த³ர்ம ஸம்க்³ஞா என்று ஸம்க்ஞாவை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். (1) ஒரு சொல் லுக்கு அளிக்கப்படும் கலைச் சொல். விருத்தி, ப்ராதிபதிகம் போன்றவை இதைச் சேர்ந்தது (2) ஒரு சொல்லின் பொருளினடிப் படையில் அழைக்கப்படும் கலைச் சொல், விபாஷா, லோப, லுக் போன்றவைகள் இதிலடங்கும் (3) ஒலியின் பண்பின் அடிப்படையில் கலைச் சொல்லாக வரையறுப்பது உதாத்தம், அனுதாத்தம் ஸ்வரித ம் போன்றவை இதற்கு எடுத்துக் காட்டுக்கள்.

பெரும்பாலான கலைச் சொற்களை பாணினி, அஷ்டாத்தியாயியின் முதல் அத்தியாயத்தின் முதல் பாதத்திலேயே அளித்துள்ளார். இவைகள் இவ்விலக்கண நூல் முழுவதிலுமே பயன்படுத்தக்கூடியவை வேறுசில கலைச் சொற்களை எந்தெந்தச் சூழலில் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ அந்தந்த அத்தியாங்களில் விளக்கியுள்ளார். காட்டாக, தொகையைப் பற்றிப் பேசும் 2ஆம் அத்தியாயத்தில், அவைகளைப் பற்றிய விளக்கங்களையும் கொடுத்திருக்கிறார். இதேபோல் ஒட்டுக்களைப் பற்றிய கலைச் சொற்களை 3.4.5 அத்தியாயங்களில் காணலாம்.

### 2. பரிபாஷா விதி

அஷ்டாத்தியாயியின் விதிகளைத் தகுந்த முறையில் விளக்குவதையோ அல்லது பயன்படுத்துவதையோ வரையறுக்கும் விதிகள் கிட்டத்தட்ட 75 பரி பாஷா விதிகளை பாணினி குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், இதோடு 150க்கும் மேற்பட்ட பரிபாஷா விதிகளை இலக்கண மரபு ஒத்துக் கொள்கிறது. பரிபாஷா விதிகளை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை வருமாறு.

அ) வாசனகீ–பாணினி வெளிப்படையாகத் தனது இலக்கண நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளவை.

ஆ) க்³ஞாபகஸித்³த⁴–அஷ்டாத்தியாயில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடாவிட்டாலும் இத்தகைய விதிகளை பாணினி மறைமுகமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறாரென்பது அவருடைய இலக்கணத்திலிருந்து தெளிவாகிறது. அவ்வாறு பாணினி இவைகளை ஒப்புக்கொள்ளாமலிருந்திருந்தால்சிலசூத்திரங்கள்பொருளற்றதாக ஆகியிருந்திருக்கும்

என்ற உண்மையிலிருந்து இவைகளின் முக்கியத்துவம் விளங்கும்.

இ) ந்யாயஸித்த –இவைகள் வெளிப்படையானவையாகவும் அடி வழக்குச் சார்ந்துவைகளாகவும் (axiomatic) அமைகின்றன பரிபாஷாவென்ற சொல்லை பானினி பயன்படுத்தவில்லை. பரிபாஷா விதிகள் இலக்கண விதிகளைத் தகுந்த முறையில் விளக்குவதற்கு உறுதுணையாக அமைகின்றன.

## 3) விதி

பொதுவாக இலக்கண நூலில் காணப்படுபவை.

## 4) நியம விதி

ஒரு குறிப்பிட்ட விதியின் செயற்பாட்டின் எல்லையை வரையறுக்கும் விதி

## 5) ப்ரதிஷேத[4] அல்லத நிஷேத[4] விதி (தடுப்பு விதி)

ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் செயற்படக்கூடிய விதியை அவ்விடத்தில் பயன்படுத்துவதற்குத் தடை விதிக்கும் விதி. (1)ப்ரஸஜ்ய ப்ரதிஷேத (2)பர்யுதாஸ என்று இருவகையாக இவ்விதிகளைப் பிரிக்கலாம்.

*(அ) ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேத[4]* – ஓரிடத்தில் பயன்படுத்தக்கூடிய விதியை 'நஞ்' என்ற எதிர்மறையிடைச் சொல்லை ஒரு செயலைச் சுட்டுஞ் சொல்லோடிணைத்து, அவ்விதி செயற்படாமல் தடுப்பது காட்டாக 6.4.3 நாமி, 6.4.4. ந திஸ்ரு சதஸ்ரு.

ஆறாம் வேற்றுமையுருபான 'நாம்'உக்கு முன் நிற்கும் அடிச்சொல்லிறுதியுயிர் நெடிலாகுமென்று 6.4.3 விதிக்கிறது. 6.4.4. திஸ்ரு. சதஸ்ரு என்ற சொற்களுக்குப்பின் 'நாம்' நிற்கும்போது, அவ்வடிச் சொற்களினிறுதியுயிர் நெடிலாகாது என்ற விதிக்கிறது.

(ஆ) *பர்யுதாஸ* – ஓரிடத்தில் செயல்படக்கூடிய விதியை அங்கு செயற்படாமல் தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன் அமைக்கும் தடுப்பு விதி. இங்கு, எதிர்மறை இடைச் சொல்லான 'நஞ்' பொதுவாக, ஒரு பெயர்ச் சொல்லோடிணைத்து எதிர்மறைத் தொகையாக்யப் பயன்படுத்தப்படும். மேலே குறிப்பிட்ட ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேதத்தில் காணப்படுகிறபடி தனியாக 'நஞ்' நிற்காது. காட்டாக ஸுட் அநபும்கஸ்ய (1.1.43) நபும்சகச் சொற்களைத் தவிர்த்த (அநபும்ஸகஸ்ய) மற்ற விடங்களில் 'ஸுட்' வரும். இங்கு 'நபும்ஸக' என்ற பெயர்ச் சொல்லோடு 'நஞ்' ணைக்கப்பட்டு ஒரு தொகையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

## 6. விப⁴ாஷா (விருப்பு விதி)

ஒரு குறிப்பிட்ட விதியை விருப்பாகச் செயற்படுமாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கம் விதி விருப்பு விதியெனப்படும். ''ந வா இதி விப4ாஷா (1.1.44)'' அல்லது இல்லை'' என லிபாஷாவை வரையறுக்கிறார் பாணினி. விருப்பு விதியை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். (அ) ப்ராப்தே (ஆ)அப்ராப்தே (இ) உப⁴யத்ர. (அ)கட்டாயமாகச் செயற்படக்கூடிய ஒரு விதியை விருப்பாக ஆக்குவது. பார்க்க (8.1.45) (ஆ) முதலில் குறிபிடப்படாத விதியை, விருப்பு விதியாக முதன்முதலில் விதிப்பது (7.2.6 3.90) (அ)மேலே கூறப்பட்ட இரண்டையுமே விருப்பாக ஆக்குவது.

இவைகளைத் தவிர, மற்றொரு விருப்பு விதியையும் உரையாசிரியர் கள் கூறுகிறார்கள். இது ''வ்யவஸ்தி³த விப⁴ாஷா'' எனப்படும். விருப்பாக விதிக்கப்பட்ட ஒரு விதி. செயற்படும் எல்லாவிடங்களிலும் இவ்விதி கட்டாயமாக செயற்படாது. ஆனால் ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் இவ்விருப்புவிதி கட்டாயமாக செயற்படும். வேற இடங்களில் இது செயற்படாது. காட்டாக 1.4.3. ஈ, ஊ, வீற்றுச் சொற்கள் (பெண்பால்) 'நதீ' என்ற ஸம்க்³ஞா பெறும் எனக் கூறுகிறது. இதையடுத்து வரும் விதி 'இயங்' 'உவங்' என்ற ஆதேசங்களோடு வரும். 'ஈ' அல்லது 'ஊ' வீற்றுச் சொற்கள் 'நதீ' ஆகாது என்று கூறுகிறது. மேலே கூறப்பட்ட சொற்கள் 'ஆம்' என்ற வேற்றுமையுருபுக்கு முன் நிற்கும்போது 'இயங்' அல்லது 'உவங்' ஒடு வந்தாலும் 'நதீ' என விருப்பாக அழைக்கப்படும் என்ற விருப்பு விதி (1.4.5) (மேலும் பார்க்க 2.4.56 3.2.124)

விப⁴ாஷா, வா, அன்யதரஸ்யாம், ப³ஹுலம் என்ற பல சொற்களை விருப்பு விதியையமைக்குமிடங்களில் பாணினி பயன்படுத்தியுள்ளார். இச்சொற்களைத் தவிர காலத்தால் முற்பட்ட சில இலக்கண நூலார்களின் கருத்துப்படி இச்சொல் இவ்வாறாக்கப்படுமென்று கூறி மற்றொரு வகையிலும் விருப்பு விதிகள் அமைந்துள்ளதை அஷ்டாத்தியாயியில் காணலாம்.

## 7) நிபாதன விதி

விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்களை, தருவிக்கப்பட்டதாக ஆக்கும் விதிகள் சொல் தருவிக்கப்படும் படிப்படியான நிலைகளை மற்ற செயற்பாட்டு விதிகள் (operational rule) கூறுவது போல் விளக்காமல் சொற்களை அதன் முழுமையான உருவத்தில் ஆக்கப்பட்டதாகக் கூறும் விதிகள் (பார்க்க 6.4.174)

## 8. அதிகார விதி

தலைப்புகள் விதிகளின் செயற்பாடு ஆகியவைகளை ஒருங்கே ஓரிடத்தில் அமைக்கப்பயன்படுகிறது இவ்விதி.

## 9) அதிதேஸ

ஒரு விதியின் குணம் அல்லது தன்மையை மற்றொன்றிலும் செயற்படு மாறு அமையும் விதி. பொதுவாக, விதி என்ற தத்திதவொட்டைப் பயன்படுத்தி பாணினி இவ்விதிகளை யமைத்துள்ளார். காட்டாக லேடோ லங்வத் (3.4.85) சில இடங்களில் வத் இல்லாமலும் காணப் படுகிறது. காட்டாக க³ங் சூடாதி³ப்⁴யோ அஞ்வின் விதி (1.2.1) ; வத்³ப்⁴ாவ என்ற சொற்றொடரில் முடியும் எல்லா விதிகளிலும் இந்த அதிதேஸம் காணப்படுகிறது. "ஸ்த3ானிவத்³ப்⁴ா⁵வ (1.1.56–59) ஸன்வத்³ப்⁴ா⁵வ (7.4.93), அந்தாதி³வத்³ப்⁴ாவ (6.1.85) அபூ⁴ததத்³ப்⁴ாவ (5.4.50) முதலியவைகள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். அதி தேசங்களில் ஸ்த³ாநிவத்³ பாவம் மிகவும் முக்கியமானது. இது இருவகைப்படும்.

அ) *ருபாதிதேஸம்* – இதில் ஸ்த³ானி எனப்படும் மூலவடிவத்தை ஆதேஸம் எனப்படும் துணைமை வடிவத்தின் இடத்தில் (secondary form) பதிலியாகக் கொண்டு வருவது இதற்கு ரூபாதிதேஸம் எனப்படும் (ஆ)மற்றொரு வகையான ஸ்தானிவத்³ பாவம் கார்யாதிதேஸம் எனப்படும். ஸ்த2ானி அதாவது மூல வடிவத்துக்கு விதிக்கப்படும் செயற்பாடு, அதற்குப் பதிலியாக அமையும் வடிவத்திலும் செயற்படுவது.

விதி எனப்படும் பொதுவான செயற்பாடு விதிகளைப் பற்றி இங்கு சிறிது விளக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும். இவைகள் ப்ரத்யயம் (ஒட்டு) ஆகமம், ஆதே³ஸம்–(பதிலி), விகாரம் (மாற்றம்), லோபம் (கெடுதல்) ஆகியவைகளைப் பற்றியது. *ப்ரத்யய* ஒட்டுக்களையிணைத்துச் சொற்கள் தருவிப்பது பற்றியது, ஆகமம் விகரணம், ஆகமம் என்று இருவகையானது. விகரணம் தாதுக்களுடன் இணைக்கப்பட்டு வினையடிச் சொல்லாக்கப்படுவதைப் பற்றி விளக்கும். விகரணங்களை ஒட்டுக்களெனக் கருதப்படும். இவைகள் அடிச்சொல்லோடிணைக்கப்பட்ட போதிலும் தனது தனித்தன்மையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும். ஆனால் ஆகமங்களை ஒட்டுக்களெனக் குறிப்பிடுவதில்லை. அவைகள் ஓரடிச் சொல்லோடிணைக்கப்படும்போது அதோடு ஒரு பகுதியாகவே மாறிவிடும். தனது தனித்தன்மையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளாது.

*ஆதேஸம்* – பதிலிகளைப் பற்றிக் கூறுபவை

*லோபம்* – கெடுதல், மறைதல்

காணப்படாதது (அத³ர்ஸவம்) லோபம்(கெடுதல்) என்று இதை பாணினி விளக்குகிறார். (1.1.60) 'லுக்', 'ஸ்லு', 'லுப்', 'லோப' என்ற சொற்களை இதற்குப் பாணினி பயன்படுத்துகிறார். இவற்றுள் ஒட்டுக்கள் கெடுதலைப் பற்றிக் கூறும்போது 'லுக்', 'ஸ்லு', 'லுப்' என்ற சொற்களையும் ஒட்டுக்களல்லாத மற்றவைகளின் மறைதலைப் பொதுவாக லோப என்ற சொல்லாலும் குறிப்பிடுகிறார். ஒட்டுக்களின் கெடுதலைச் சுட்டும் 3 சொற்களில் 'ஸ்லு' என்ற சொல், ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்களுக்குப்பின் நிற்கும் ஒட்டுக்கள் கெடுதலைச் சுட்டும்போது மட்டுந்தான் பயன்படுத்தியுள்ளார். தனது

மூல எண்ணையும், பாலையும் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் தத்திவொட்டுக்கள் கெடுதலைப் பற்றிப் பேசுமிடங்களில் 'லுப்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி விளக்கியுள்ளார். 'ஸ்லு', 'லுப்' என்ற இரண்டையும் பயன்படுத்த இயலாத மற்ற இடங்களான தாதுக்கள் அல்லது பெயரடிச் சொற்கள் ஆகியவைகளுக்குப்பின் நிற்கும் ஒட்டுக்கள் கெடுதலைப்பற்றி விளக்கும்போது 'லுக்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். இவைகளைத் தவிர்த்த ஏனைய இடங்களில் கெடுதலை 'லோபம்' என்ற சொல்லால் விளக்குகிறார். 'லுக்', 'ஸ்லு', 'லுப்' என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தி விதிக்கப்பட்டிருக்கும் 'கெடுதல்' ஒட்டு முழுமையாகக் கெடுதலை விதிக்கிறது, ஒட்டு அல்லது ஒட்டு அல்லாதது (non-suffix) ஆகியவைகளின் ஒரேயொரு பகுதி மட்டும் கெடுதலை லோப என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி விதியமைத்துள்ளார்.

### அஷ்டாத்தியாயியின் அமைப்பு

அஷ்டாத்தியாயி கிட்டத்தட்ட 4000 சூத்திரங்களை உள்ளடக்கிய எட்டு அத்தியாயங்கள் கொண்டது என்று ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டோம். இவ்வத்தியாயங்களில் விளக்கப்பட்ட பொருட்கள் வருமாறு.

### அத்தியாயம் ஒன்று

ஸம்க்[3]ஞா, பரிப[4]ாஷா விதிகள், அதிதேஸ விதிகள், ஆத்மனேபதம் பரஸ்மைபதம் பற்றிய விதிகள், காரகங்கள் பற்றிய விதிகள்.

### அத்தியாயம் இரண்டு

தொகைகள் பற்றிய விதிகள் வேற்றுமையுருபுகள், தொகைகளின் எண்=பால் பற்றிய விதிகள், தாதுக்களின் பதிலிகள் பற்றிய விதிகள், லுக்–கினால் கெடுதல் பற்றிய விதிகள்

### அத்தியாயம் மூன்று

'ஸன்' முதலியவொட்டுக்களிணைத்துத் தருவிக்கப்பட்ட தாதுக்கள் பற்றிய விதிகள், 'க்ருத்' ஒட்டிணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் தொடர்பான விதிகள், 'திங்' ஒட்டுக்களிணைத்தாக்கப்படும் வினைகள் தொடர்பான விதிகள்

### அத்தியாயம் நான்கும் ஐந்தும்

வேற்றுமையுருபுகள் (ஸுப்) இணைத்தாக்கப்படும் சொற்கள் தொடர்பான விதிகள், பெண்பாலொட்டுக்கள் தொடர்பானவை, தத்[3] தி[4]தவொட்டுக்களிணைத்தாக்கப்பட்ட பெயர்ச் சொற்கள் பற்றிய விதிகள்.

அத்தியாயம் ஆறும் எழும்

இரட்டித்தல், உயிராக்கம் (ஸம்ப்ரஸாரணம்) ஸந்தி(ஸம்ஹித), ஸுட் ஆகமம், சுரம், அடிச் சொல்லின் ஒலியனியல் செயற்பாங்கு தொடர்பான விதிகள், ஒட்டுக்கள், ஆகமங்களில் செயற்பாங்கு பற்றிய விதிகள்.

அத்தியாயம் எட்டு

சொற்களின் இரட்டிப்பு, பதங்களின் சுரம், பதம் தொடர்பான ஒலியனியல் செயற்பாங்கு, பதங்களல்லாதவைகள் தொடர்பான பலவிதமான செயற்பாங்குகள் பற்றிய விதிகள்.

ஸபாத ஸப்தாத்[4]யாயி 'முதல் ஏழு அத்தியாங்களும் ஒரு பாதமும் கொண்டது'. த்ரிபாதி[3] 'கடைசி மூன்று பாதங்களைக் கொண்டது' என்று அஷ்டாத்தியாயியை அதமைப்பின் அடிப்படையில் இரு தொகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். இந்த இருவகைப் பாகுபாடு 8.2.1 இலிருந்து தெளிவாகப் புலனாகிறது. இறுதியிலமையும் மூன்று பாதங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள விதிகள் அதற்கு முன்னாலுள்ள ஏழு அத்தியாங்கள் எட்டாம் அத்தியாயம் முதல் பாதம் ஆகியவைகளைப் பொறுத்தவரையில் செயலற்றவையென்று 8.2.1 கூறுகிறது (பூர்வத்ராஸித்[3]தம்)

## பாணினியின் இலக்கணத்தில் கையாண்டுள்ள பொதுவான செயல்முறைக்கொள்கைகள்

வழக்கிலிருக்கும் சில சொற்களில் காணப்படும் பொதுத் தன்மையின் (ஸாமான்ய) அடிப்படையில் அவைகளையொரு தொகுதியாக எடுத்துக்கொண்டு அவைகளின் பொதுத் தன்மையைச் சுட்ட விதிகளையமைத்துள்ளார். இவற்றுள், சில சொற்களில் காணப்படும் சிறப்புத் தன்மையைச் சுட்ட அவைகளை இதன் உட்பிரிவாக அமைத்துள்ளார். ஆகவே இவ்விலக்கணத்தில் பாணினி, பொதுவான விதிகளை (உத்ஸாகர்)யமைத்து அவைகளைச் சார்ந்த சில புறனடை விதிகளை (அபவாத)யும் அமைத்துள்ளார். உத்ஸர்க விதிகள் விரிவான செயல் எல்லை (broad demain) கொண்டதாகவும் அவைகளின் தொடர்பான புறனடை விதிகள் அதற்குட்பட்டதாகவும் காணப்படுகிறது. உத்ஸர்க விதி, அபவாத விதி இரண்டையுமே ஒரு சூழலில் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படும்போது உத்ஸர்கவிதியை விட அபவாத விதிதான் பலம் பொருந்தியது. ஆகவே இச்சூழலில் அபவாத விதியைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறது ஒரு பரிபாஷா விதி. காட்டாக, 6.1.77 முழு உயிர்களான இ,உ,ருல் ஆகியவைகளுக்குப்பின் ஒருவிரெழுத்து நிற்கும்போது அவ்வுயிரெழுத்துக்களுக்குப் பதிலியாக முறையே அரையுயிர்களான ய்,ப்,ர்,ல் வரும் என்று கூறுகிறது. (இகோ யணசி) சூ.6.4.77 இவ்விதிக்குப் புறனடையாக அமைகிறது. 'ஈ' அல்லது 'ஊ' வீற்றுச் சொற்களுக்குப்பின் ஒருயிரெழுத்தை முதலில் கொண்ட ஒட்டு நிற்கும்போது, இறுதியுயிரான 'ஈ' அல்லது' ஊ'வுக்குப் பதிலியாக முறையே 'இயங்' 'உவங்' வருமென்று இச்சூத்திரம் கூறுகிறது. அயலாத விதி, உத்ஸர்க விதியைச் செயலற வைக்குமென்ற (blocking)பரிபாஷாவின் படி இங்கு 6.4.77தான் செயற்படும். 6.1.77

அல்ல.

<u>அந்தரங்க ( அகக்கட்டுப்பாடு ), ப[3]ஹிரங்க[3] ( புறக்கட்டுப்பாடு ) செயற்பாங்கு</u>

இவ்விரண்டின், அகக்கட்டுப்பாட்டுக்குளுகடக்கிய விதி, முதலில் செயற்படும் (அந்தரங்கம் கார்யம்) அதன்பிறகுதான் பஹிரங்கவிதி செயற்படும். காட்டாக வஸதியத்ர (வஸதி > வஸது+அத்ர) 'அவன் இங்கு வசிக்கட்டும்'. லோடோ லங்வத் (3.4.56) 'லோட்'டின் அடிப்படைபொட்டுக்களை (basic endings) லங் (நிகழ்கால ஒட்டு) போன்று கருதப்படுமென்று இச்சூத்திரம் கூறுகிறது. இகோ யணசி (6.1.77). முழு உயிருக்கும் அரையுயிர் பதிலியாவதை விதிக்கும். மேலே கொடுக்கப்பட்ட எடுத்துக்காட்டில் அதாவது வஸத்வத்ர = வஸதி + வஸது (3.4.86) அத்ர = வஸத்வத்ர (6.1.77) என்ற படிநிலையில் ஆக்கவேண்டும். இதில் 3.4.86 அந்தராங்க விதி, 6.1.77 ப[3]ஹிரங்க விதி.

கட்டாயமாக செயற்படுவது, கட்டாயமாக அல்ல. (நித்ய, அநி த்ய) செயற்பாங்கு

$க_1$, $க_2$ என்ற இரண்டு விதிகளுமே ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் செயற்படக்கூடுமென்று ஒரு நிலையை வைத்துக் கொள்வோம். இவைகளிலொன்று நித்ய–மாகவும் மற்றொன்று அந்த்யமாகவும் கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைக்குள்ளமையும்போது கருதப்படும். $க_1$ஐப் பயன்படுத்திய பிறகு '$க_2$'செயற்படமுடியாத நிலையேற்படுமானால், அதாவது '$க_1$' செயற்படுவதால் '$க_2$' செயற்படக்கூடிய சூழல் மறைந்து அல்லது நீக்கப்பட்டு விடுகிற நிலை. அதே சமயம் '$க_2$' செயற்பட்ட போதிலும் '$க_1$' செயற்படக்கூடிய நிலை நீடிப்பது இவ்விரண்டு சூழலில் '$க_1$' நித்யமாகவும் '$க_2$'அநித்யமாகவும் கருதப்படும். இவ்விரண்டில் 'க' (அதாவது அநித்ய கட்டாயமாகச் செயற்படாத)வுக்கு முன்பு '$க_1$' (நித்ய கட்டாயமாகச் செயற்பட வேண்டியது) ஐப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதை 'துத்[3]' 'தாதுவிலிருந்து வினைச்சொல் தருவிப்பதைக் காட்டாக எடுத்துக்கொண்டு விளக்குவோம். 'துத்[3]' தோடு திங் இ ணைக்கும் நிலையில் இரண்டு விதிகளை ஒரே சமயத்தில் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையைக் காணலாம். சூ.3.1.77ஐப் பயன்படுத்தி தாதுவோடு 'ஸ' இணைப்பது 7.3.86ஐப் பயன்படுத்தி 'துத்[3]' இன் 'உ'வுக்கு குணவெழுத்து பதிலியாக இணைத்தல், இவ்விரண்டுக்குள், 'குண'வெழுத்து ஓ பதிலியாக வந்தபிறகும் 'ஸ'வை தாதுவோடு இணைக்க முடியும். கர்த்தாவைச் சுட்டும் ஸார்வதாதுகவொட்டு இச்சுழலிலிலும் 'துத்[3]' ஐத் தொடர்ந்து வரமுடியும். 3.4.86இன்படி 'து' நிகழ்காலவொட்டான 'தி' போன்று செயற்படும். இதைப்போல் 'தோத்'ஐயும் 'துத்[3]' போன்று கருதப்படும் (1.1.56). ஆனால் 'ஸ'வை முதலில் இணைத்தால் குணம் பதிலியாக வராது. 'ஸ' ஒரு 'ஙித்'ஆகும் (1.2.84). ஆகவே 7.3.66–இல் விதிக்கப்பட்ட குணம் பதிலியாக வராது (1.1.5) ஆகையால் குணவெழுத்து பதிலியாகும் என்ற விதியான 7.3.86 (நித்யமானது) முதலில் செயற்படவேண்டும்.

## 4) விப்ரதிஷேதே[4] பரம் கார்யம் ( 1.4.2 )

ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான இருவிதிகள், பொதுவிதி (உத்ஸர்க) புறனடை(அபவாத) என்ற தொடர்புக்குள் அமையாதவைகளாக நிற்கும் போது அவ்விரண்டையுமே மாறி மாறிப் பயன்படுத்தலாம் என்று விதியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

காட்டாக 3.1.133 'ண்வுல்', 'த்ருச்' என்ற வொட்டுக்களை தாதுக்களுடவிணைப்பதுபற்றிய விதி, ஆனால், ஒரே சமயத்தில் இரண்டு ஒட்டுக்களையும் இணைத்தல் கூடாது. ஒரேயொரு ஒட்டுத்தான் இணைக்க முடியும். மேலே கூறிய விதி (அதாவது 3.1.133) இல் ஓட்டுக்களை மாறிமாறி இணைக்க விதி வகுத்துள்ளது. ஆயினும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான செயல்பாங்கு கொண்ட இரு விதிகளில் ஒன்றேயொன்றைத்தான் பயன்படுத்தவியலும் என்ற சூழலும் காணப்படுகிறது. இத்தகைய சூழலில் எந்த விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதற்கும் விதியமைத்துள்ளார் பாணினி. இத்தகைய சூழலால் ஏற்படும் குழப்பதைத் தவிர்க்க பாணினி, சூத்திரங்களை (இந்தவிடங்களில்) ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசைக் கிரமத்தில் அமைத்துள்ளார். இவைகளுள் எது முதலில் செயற்படுமென்பதை 1.4.2 பரிபாஷா விதி விளக்குகிறது. இந்தப் பரிபாஷா விதியின்படி முரண்பாடான இரு விதிகளுள் வரிசைக் கிரமத்தில் பின்னால் நிற்கும் விதியை அவ்வரிசையில் முதலில் நிற்கும் விதி செயற்படுவதற்கு முன்பே பயன்படுத்த வேண்டும்.

## 5) பூர்வத்ராஸித்தம் (8.2.1)

8.2.1இலிருந்து அத்தியாயத்தில் கடைசி வரையில் இந்த விதி பொதுவாகச் செயற்படும். இப்பகுதிக்கு 'த்ரிபாதி' என்று பெயர். இப்பகுதியில் காணப்படும் சூத்திரங்களுள், பின்னால் விதிக்கப்பட்டுள்ள விதிகள், அதற்கு முன்னால் விதிக்கப்பட்டுள்ள விதிகளின் செயல்பாங்கைப் பொறுத்தவரையில் செயலற்றவை. அதாவது நிகழாதவையென்று கருதப்படும். இத்தகைய விதியின் செயல்பாங்கு நிறுத்தம் (suspension of rule) கடைசி மூன்று பாதங்களைத் தவிர, வேறு அத்தியாயங்களிலும் செயற்படுவது உண்டு. 'த்ரிபாதி'யில் காணப்படும் விதிகள், அதற்கு முன்னால் அமைந்துள்ள முதல் ஏழு அத்தியாங்களிலும் 8வது அத்தியாயத்தின் முதல் பாதத்திலும் கூறப்பட்ட விதிகளைப் பொறுத்தவரையில் நிகழாதவையென்று கருதப்படும். ஆகவே, த்ரிபாதியின் விதிகள் அவைகளுக்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் விதிகளைப் பொறுத்த வரையில் இல்லாதவைகளாகும் (non-existent) 'அஸித்த' (தற்காலிகமாக நிறுத்திவைத்தல்) விதிகளின் விளைவு வருமாறு (1) 'த்ரிபாதி'யின் ஒரு விதியைப் பயன்படுத்தி ஒரு சொல்லைத் தருவித்தால், 'த்ரிபாதி'க்கு முன்னாலமைந்திருக்கும் விதியை அத்தருவிக்கப்பட்ட சொல்லில், செயற்படுத்த முடியாது. அதற்கான சூழல் காணப்பட்டாலும் செயற்படுத்த முடியாது. (2) முதல் ஏழு அத்தியாயங்கள், எட்டாம் அத்தியாயத்தின் முதல் பாதம் ஆகியவைகளின் விதிகள் செயற்பட்ட பிறகுதான் த்ரிபாதி–யின் விதிகளைச் செயற்படுத்த முடியும். அவ்வாறே, த்ரிபாதியிலமைக்கப்பட்டுள்ள விதிகளில், முதலில் காணப்படும் விதிகளை செயற்படுத்திய பிறகுதான் பின்னால் அமையும் விதிகளை செயற்படுத்த வேண்டும். இதை ஓரிரு எடுத்துக் காட்டுக்களின் மூலம் விளக்குவோம்.

'அஸ்மை' என்ற (நான்காம் வேற்றுமையொருமை) மாற்றுப்பெயரினிறுதி 'ஐ'யைத் தொடர்ந்து ஒருயிரெழுத்து நிற்கும்போது, இவ்விறுதி 'ஐ','ஆய்' ஆகும் (3.1.78) அதாவது

அஸ்மை → அஸ்மாய் ஆகும். 8.3.19 சொல்லினீறான 'ய்'கெடும் என்று விதிக்கிறது. ஆகவே இச்சொல் அஸ்மா என்றாகிறது. இப்போது இச்சொல்லைத் தொடர்ந்து உயிரெழுத்தை முதலில் கொண்ட ஒரு சொல் வருமானால், பொதுவாக 'ஸந்தி'விதியின் படி நிகழும் மாற்றங்கள் ஏற்படாது. அஸ்மா+உத்[3]த[4]ர=அஸ்மா உத்[3]த[4]ர அஸ்மா+ஆஹர=அஸ்மா ஆஹர இவைகள் அஸ்மோத், அஸ்மாஹர என்று ஆகாது. அதாவது 6.1.87 விதிக்கும் குணவெழுத்து பதிலியாக வருவது 6.1.101 விதிக்கும் நெடில் பதிலியாக வருவது ஆகிய ஸந்தி விதிகள் இங்கு செயற்படாது. ஆகவே, 8.3.19, அதற்கு முன்னாலமைந்துள்ள 6.1.87 101 சூத்திரங்களைப் பொறுத்தவரையில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளதாக கருதப்படும். இவ்வாறு அதன் செயலாக்கத்தைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைப்பதால், 6.1.87 101 ஸந்திவிதிகள் செயற்படுவதற்கான சூழல் ஏற்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது 8.3.19–ஐ பயன்படுத்தினால் உண்டாகும். இறுதி 'ய்' கெட்டதாக் கருதப்படமாட்டா.

## பாணினியின் சொல்லாக்க முறை

ஸம்ஸ்கிருத மொழியின் கூற்றுகளையும் அவற்றின் உறுப்பினர்களையும் ஆக்கப்படும் முறையை தனது இலக்கண நூலான அஷ்டாத்தியாயியில் விளக்கியுள்ளார். அடி (base) அதாவது ஒட்டுக்களிணைக்கப்படுவதற்கு முன்பு நிற்கும் வடிவம் (அங்க 1.4.13) ஒட்டுக்கள் (3.1.1), பதம் (தொடரியல் சொல் 1.4.14), வாக்கியம் ஆகியவைகள் கூற்றுகளின் உறுப்பினர்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அடி–இருவகைப்படும் (அ) வி னையடி (தாது 1.1.1 3.1.32), (ஆ) பெயரடி (பிராதிபதிகம் 1.2.45–46) இவ்விரண்டையும் மூலஅடி, ஆக்கப்பட்ட அடி என்று திரும்பவும் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். ஸுப் (வேற்றுமையுருபுகள் (4.1.2) அல்லது திங் (மூவிடப் பெயர் ஒட்டுக்கள்) (3.4.78) இணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்ட முழுமையான வினைச் சொல், பெயர்ச் சொல்லுக்கு பதம் என்று பெயர். ஒட்டுக்கள் இருவகையானவை (அ) தாதுக்களுடனிணைக்கப்படுபவை. இவைகள் நான்கு வகைப்படும் (1) முதல் தாதுவுடனிணைக்கப்படும் ஒட்டுக்கள். இவைகள் துணை வினைக்கு (நாமதாது, இயக்குவினை போன்றவை) ஆக்கப்பயன்படுபவை (2) விகரணங்கள் (conjugational sign) (3)திங்– (மூவிடப் பெயர் ஒட்டுக்கள்) (4)க்ருத் ஒட்டுக்கள் ஆகியவை இவைகள் தாதுக்களுடனிணைக்கப்படுபவை (ஆ) தத்திதவொட்டுக்கள் இவைகள் பிராதிபதிகங்கள் அல்லது பெண்பாற் சொற்களுடனிணைக்கப்படுபவை (4–5)

ஒட்டுக்கனிணைப்பது பற்றிப் பேசும்போது, பெரும்பாலும், எந்தெந்தப் பொருளைச் சுட்டும் சூழலில் இவைகள் அடிச் சொற்களுடவிணைக்கப்படும். இவைகளோடு எவ்வகையான சொற்கள் அல்லது ஒட்டுக்கள் எந்தெந்தப் பொருளைச் சுட்டும் போது நிற்கும் என்பதையும் பாணினி விளக்கியுள்ளார்.

## ஒலியழுத்தம் இடல் (Accentuation)

ஒரு பதத்தின் சுரம் தொடர்பானவை, ஒரு கூற்றின் தொடர்ச்சிய ாக நிற்கும் பதங்களின் சுரம் தொடர்பானவையென்று சுரம் பற்றிய விதிகளை இருவகையாக பாகுபடுத்தலாம்.

சொற்கள், அவைகளின் உறுப்பினர்கள் ஆகியவைகள் தத்தமது சுரத்துடன் காணப்படும். சொற்கள் ஆக்கும் ஒவ்வொரு படிநிலையிலும் தனக்கே உரிய சுரத்தை நீக்கி ஆக்கப்படும் சொற்களுக்குத் தக்கவாறு ஒலியழுத்தம் இடுதல் வழக்கம் ஆகவே, தாதுக்கள், ஒட்டுக்கள், பதங்கள் ஆகியவைகளின் அவைகளுக்குரிய சுரங்களை குறிப்பிட்டுவிட்டு, எந்தெந்த சூழல்களில் இவைகளில் மாற்றமேற்படுகிறது என்பதையும் பாணினி கூறுகிறார்.

ஒரு பதம், பொதுவாக அனுதாத்த அசை கொண்டது (6.1.158) தாதுக்கள் இறுதியசையில் உதாத்த சுரம் கொண்டது (6.1.162). ஒட்டுக்கள் பொதுவாக முதலசையில் உதாத்த சுரம் கொண்டவை (3.1.3) ஆயினும், பெயற் சொற்களினிறுதியில் நிற்கும் ஒட்டுக்கள் (ஸுப்)அனுதாத்த சுரம் கொண்டவை (3.1.4). இவைகளைத் தவிர தொகைகளின் ஒலியழுத்தம் பற்றியும் சில குறிப்பிட்ட விதிகளையமைத்துள்ளார். தொகைகளின் ஒலியழுத்தம் தொடர்பான பொது விதியான 6.1.223 (மைஸஸ்ய அந்த:) ஒரு தொகையினிறுதியசை உதாத்தசுரம் கொண்டது என்று கூறுகிறது. இவைகள் பொதுவான சில ஒலியழுத்தம் பற்றிய விதிகள். மேலே குறிப்பிட்ட படி சொற்கள் அல்லது தொகைகள் ஆக்கப்படும்போது எங்கெங்கு மாற்றம் தேவையோ அங்கங்கு சில சிறப்பு விதிகளை யமைத்து சரியான சொற்கள் தருவிக்கப்பயன்படுமாறு விளக்கம் கூறியுள்ளார்.

பாணினியின் சொல்லாக்க முறைக்கு மூலஅடி, ஒட்டுக்கள் முதலிய வைகளயமைத்துக் கொள்ளுதல் மிகவும் தேவையான ஒன்று. இம்மூலவடிவங்கள், சரியான சொற்களாக்கும்போது பல வகையான மாற்றங்களுக்கு (காட்டாக, பதிலிகள், முழு மாற்றங்கள் suppletion) உட்படுகின்றன. பாணினி, மூலவடிவங்களை எதனடிப்படியில் தீர்மானித்துள்ளாரென்று, வெளிப்படையாக அவரது இலக்கணத்தில் கூறவில்லை. ஆயினும் அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட வொட்டுக்கள் அடிகள் ஆகியவைகளை மூலவடிவங்களாக ஒப்புக்கொண்டு அவைகளின் மாற்றுளுக்களை அதனதன் சூழல்களைக் குறிப்பிட்டு விளக்குகிறார். வேற்றுமையுருபுகள், மூவிடப் பெயர்கள் ஆகியவைகளை இதற்குக் காட்டாக எடுத்துக் கொண்டு அவைகளின் மாற்றங்களை பாணினியின் விதிகளைக் கொண்டு விளக்குவோம்.

## மூலவேற்றுமையுருபுகள் (4.1.2)

| | *ஒருமை* | *இருமை* | *பன்மை* |
|---|---|---|---|
| 1. | ஸு(ஸ்) | ஔ | ஜஸ் |
| 2. | அம் | ஔட் | ஸ[1]ஸ் |
| 3. | டா | ப்[4]யாம் | பி[4]ஸ் |
| 4. | ஙே | ப்[4]யாம் | ப்[4]யஸ் |
| 5. | ஙஸி | ப்[4]யாம் | ப்[4]யஸ் |
| 6. | ஙஸ் | ஓஸ் | ஆம் |
| 7. | ஙி | ஓஸ் | ஸுப் |

## மூல மூவிடப் பெயரொட்டுக்கள் (3.4.78)

### பரஸ்மைபதம்

| | *ஒருமை* | *இருமை* | *பன்மை* |
|---|---|---|---|
| *படர்க்கை* | திப் | தஸ் | ஜி[2] |
| *முன்னிலை* | ஸிப் | த[2]ஸ் | த[2] |
| *தன்மை* | மிப் | வஸ் | மஸ் |

### *ஆத்மனபேதம்*

| | | | |
|---|---|---|---|
| *படர்க்கை* | த | ஆதாம் | ஜ[2] |
| *முன்னிலை* | த[2]ாஸ் | அத[2]ாம் | த்[4]வம் |
| *தன்மை* | இட் | வஹி | மஹிங் |

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வேற்றுமையுருபுகளை நேராக மெய்யீற்றுப் பெயர்ச்சொற்களுடனிணைத்து வேற்றுமைச் சொற்களா க்கப்படும் இவ்வுருபுகளை உயிரீற்றுப் பெயர்ச் சொற்களோடி ணைக்கம்போது பல மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. சொற்களினிற்று, அவைகளின் பால், ஆகியவற்றிற்குத் தக்கவாறு இம்மாற்றங்களைக் காணலாம். பாணினி இம்மாற்றங்களை விளக்கப்பல விதிகளைய மைத்துள்ளார். காட்டாக அ—வீற்று ஆண்பாற் சொற்களைக் கொ ண்டு இதை விளக்குவோம்.

### முதல் வேற்றுமை

| | |
|---|---|
| ஒருமை | ராம + ஸ் → ராம: |
| இருமை | ராம + ஔ → ராமௌ(6.1.88) |
| பன்மை | ராம + அஸ் → ராமா: (6.1.102) |
| விளிவேற்றுமையொருமை | ராம + ஸ் → ராம(6.1.69) |

இரண்டாம் வேற்றுமை

ஒருமை ராம + அம் → ராமம் (6.1.107)
இருமை ராம + அன் → ராமான் (6.1.101, 103)

மூன்றாம் வேற்றுமை

ஒருமை ராம + டா → ராமேண (7.1.12, 6.1.87, 8.4.1)
இருமை ராம + ப்[4]யாம் → ராமப்4யாம் (7.3.101, 102)
பன்மை ராம + பி[4]ஸ் → ராமை: (7.1.9)

நான்காம் வேற்றுமை

ஒருமை ராம + ஙே → ராமாய (7.1.13)
இருமை ராம + ப்[4]யாம் → ராமாப்4யாம்
பன்மை ராம + ப்[4]யஸ் → ராமேப்[4]ய (7.3.103)

ஐந்தாம் வேற்றுமை

ஒருமை ராம + அஸ் → ராமாத் (7.1.12)
இருமை ராமாப்[4]யாம்
பன்மை ராமேப்[4]ய

ஆறாம் வேற்றுமை

ஒருமை ராம + அஸ் – ராமஸ்ய (7.1.12)
இருமை ராம + ஓஸ் – ராமயோ: (7.3.104)
பன்மை ராம + ஆம் – ராமாணாம் (7.3.104, 6.4.3)

ஏழாம் வேற்றுமை

ஒருமை ராம + இ – ராமே
இருமை ராமயோ:
பன்மை ராம ஸு + ராமேஷு (7.3.103, 3.3.59)

இவ்வாறே மற்ற உயிரீற்றுச் சொற்களோடு வேற்றுமையுருபுகளை யிணைக்கும் போது ஏற்படும் மாற்றங்களை விளக்குகிறார்.

மேலேகொடுக்கப்பட்ட மூவிடப் பெயர் ஒட்டுக்களை லகாரங்கள் (3.4.77) என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்படும். இவைகளை நிகழ்காலத்தைச் சுட்டும் வினைகளோடு இணைக்கப்படும். ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 10, கால வினைநோக்குகள் (Tenses and

Modes) காணப்படுவதாக மரபு இலக்கண நூலார் கூறுவார்கள். நிகழ் காலத்தைத் தவிர ஏனைய இடங்களில் இவ்வொட்டுக்களையிணைக்கும் போது ஏற்படும் மாற்றங்களை அந்தந்த இடங்களைக் குறிப்பிட்டு பாணினி விளக்கியுள்ளார்.

பாணினியின் இலக்கணத்தைப் பற்றிக் கூறும் இத்தறுவாயில், பாணினி ஒலியனியியல் பற்றி ஒழுங்கான ஒரு முறையில் கூறவில்லையென்று குறிப்பிடவேண்டும். ஒலிகள் எவ்வாறு பிறக்கின்றனவென்றோ அல்லது ஒலிகளின் வருகை (distribution) அதாவது அவைகள், முதலில், நடுவில் அல்லது இறுதியில் நிற்கும் என்ற வர்ணனையோ, ஸிக்ஷா அல்லது பிராதி சாக்கிய நூல்களில் விளக்கப்பட்டிருக்கும் வகையில் விளக்கவில்லை. ஒலியியல் பற்றிய அறிவு, பாணினியினிலக்கணத்தைப் படிப்பவர்களுக்கு ஏற்கெனவேயிருக்க வேண்டுமென்ற ஊகத்திலேயே, சில ஒலியியல் தொடர்பான விதிகளை பாணினியமைத்திருக்கிறாரென்பது அஷ்டாத்தியாயின் சில சூத்திரங்களிலிருந்து (1.1.9–10) தெளிவாகிறது.

அஷ்டாத்தியாயின் உரையாசிரியர்கள்

காத்யாயனர் (கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டு) என்பவரால் எழுதப்பட்ட வார்த்திகமும். பதஞ்ஜலி (கி.மு. 150) என்பவரால் எழுதப்பட்ட மஹாபாஷ்யம் என்ற உரையும் பாணியிலக்கணத்தோடு, சேர்ந்ததாகப் பொதுவாகக் கருதப்படும். பாணினியின் இலக்கணத்தில் விளக்கப்படாத சில சொற்களில் விளக்கங்களை வார்த்திகத்தில் காணலாம். மஹாபாஷ்யம், அஷ்டாத்தியாயியின் விளக்கவுரை, பாணினி தனது சூத்திரங்களைத் மிகக் குறைவான செ ாற்களைப் பயன்படுத்தி சுருக்கமாக அமைத்துள்ளதால் வார்த்திக ங்களும் மஹாபாஷ்யமும், அஷ்டாத்தியாயியை எளிதில் புரிந்து கொள்ள துணை புரிகிறது. கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பிற கு வாமனர்–ஜயாதித்தர் (கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு) என்ற இரட்டையாசிரியர்களால் அஷ்டாத்தியாயியின் சூத்திரங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் முழுமையான விளக்கவுரை தகுந்த எடுத்துக்காட்டுகளுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்கு 'காஸிகா'வென்று பெயர். பாணினியிலக்கணத்தைத் தெளிவாக விளக்குவதற்குக் காஸிகாவின் பங்கு மிகப் பெரியது. பாணினியைப் பின்பற்றி எழுந்த இலக்கண நூல்கள் அஷ்டாத்தியாயின் சூத்திரங்களுக்கு காஸிகாவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளக்கங்களையும், எடுத்துக் காட்டுக்களையும் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதைப் பார்க்கும்போது, பாணினியிலக்கண மரபுக்குழுவினரிடையே காஸிகாவுக்கு இருக்கும் மதிப்பு எத்துணை பெரியது என்பது புலனாகிறது.

# சிவசூத்திரங்கள்

(1) அ, இ, உ(ண்)
(2) ரு, ல்ரு, (ங்)
(3) ஏ, ஓ(ங்)
(4) ஐ, ஔ(ச்)
(5) ஹ, ய, வ, ர(ட்)
(6) ல(ண்)
(7) ஞ, ம, ங, ண. ந(ம்)
(8) ஜ², ப² (ஞ்)
(9) க⁴, ட⁴, த⁴ (ஷ்)
(10) ஜ¹, ப³, க³ ட³, த³ (ஸ்¹)
(11) க², ப² ச², ட², த², ச¹, ட¹, த¹(வ்)
(12) க¹ப¹,(ய்)
(13) ஸ¹ ஷ ஸ(ர்)
(14) ஹ(ல்)

*குறிப்பு*: அடைப்புக் குறிக்குள் காணப்படும் எழுத்துக்கள் 'இத்'

சி. 1–4 உயிர்கள். சி.1–2 தனி உயிர்கள் சி 3–4 கூட்டு உயிர்கள்
சி 5–4 மெய்கள் சி5–6 அரை உயிர்கள் சி 7–12 அடைப்பொலிகள்
சி 13–14 உரசொலிகள் சி 8–10 குரலொலி சி 11–12 குரலிலா ஒலி
சி 7 மூக்கொலி.

சிவசூத்திரங்களிலிருந்து, கீழ்க்கண்ட 41 பிரத்யஹார சூத்திரங்களை அமைத்து, தன் இலக்கணத்தில் பிரயோகம் பண்ணுகிறார் பாணினி.

1. அல் சி.1–14 எல்லா எழுத்துக்களும்
2. அச் சி1–4 உயிரெழுத்துக்கள்
3. உறல் சி,5–14 அரை உயிர்கள், அடைப்பொலிகள், உரசொலிகள்
4. அக்–(சி 1–2) தனி உயிர்கள்
5. ஏச், (சி3–4) கூட்டு உயிர்கள்
6. அண் (சி1–6) உயிர்கள், அரை உயிர்கள்
7. இக் (சி11–2) இ, உ, ரு ல்ரு.
8. உக் (சி1–2) உ.ரு.ல்ரு
9. ஏங் (சி. 3) ஏ, ஓ
10. ஐச் (சி,4) ஓ ஐ, ஔ
11. இச் (சி1–4) இ, உ.ரு.ல்ரு, ஏ, ஊ.ஐ, ஔ
12. யண் (சி5–6) அரை உயிர்கள்
13. ஸ'ல் (சி 13–14)உரசொலிகள்
14. ஸ'ர் (சி 13) ஸ¹, ஷ ஸ
15. மய் (சி 7–12) ஞ–வைத் தவிர்த்து மற்ற எல்லா அடைப்பொலிகள்.
16. ஜ²ய் (சி 3–12) அடைப்பொலிகள் (மூக்கொலிகளைத் தவிர்த்து)
17. ங ம்(சி 7) ஞ, மு வைத்தவிர்த்து மற்ற மூக்கொலிகள்
18. ஜ2 ஸ்1 (சி 8–10) குரலொலிகள்
19. க 2 ய் (சி11–12) குரலிலா ஒலிகள்
20. ஜ2 ஷ் (சி 8–9) குரல் ஒலி, உயிர்ப்பொலி

21. ஐஸ்[1] (சி 10) குரல் ஒலிகள்
22. ப[4]ஷ் (சி 8–9) ஐ[2]–வைத்தவிர்த்து (பார்க்க 20)
23. ப[3]ஸ் (சி 10) குரல் ஒலிகள் (ஐ–வைத்தவிர)
24. ச[2]வ் (சி 11) குரலிலா ஒலிகள் (க[2], ப[2] நீக்கி)
25. அஸ்[1] (சி 1–10) எல்லா உயிர்களும் குரலிலா ஒலிகளைத் தவிர மற்ற அடைப்பொலிகளும்.
26. அண் (சி 1) அ, இ, உ
27. இண் (சி) இ, உ
28. அட் (சி 1–5) உயிர்கள் அரை உயிர்கள்
29. அம் (சி 1–7) உயிர்கள் அரை உயிர்கள், மூக்கொலிகள்
30. ஹ ஸ்1 (சி 5–10) அரை உயிர்கள் மூக்கொலிகள், குரல் ஒலிகள்.
31. யர் (சி 5–13) அரை உயிர்கள், மூக்கொலிகள், குரலிலா ஒலிகள்
32. வல் (சி 5–14) ய–வைத்தவிர மேலே குறிப்பிட்ட எழுத்துக்களும் ஹ–வும்.
33. ரல் (சி 5–4) ய, வ வைத்தவிர்த்து மேலே குறிப்பிட்ட ஒலிகள்
34. யய் (சி 5–12) அரை உயிர்கள், அடைப்பொலிகள்
35. யஞ் (சி 5–8) அரை உயிர்கள், மூக்கொலிகள் ஜ[2], ப[2]
36. யம் (சி 5–7) அரை உயிர்கள் மூக்கொலிகள்
37. வஸ் (சி5–10) அரை உயிர்கள், மூக்கொலிகள், குரலொலிகள்
38. ஜ[2]ல் (சி8–14) குரலொலிகள், உரசொலிகள்.
39. ஜ[2]ர் (சி8–13) அடைப்பொலிகள் (ஹ–வைத்தவிர)
40. க[2]ர் (சி 11–13) குரலிலா ஒலிகள் உரசொலிகள் (ஹ–வைத் தவிர )
41. சர் (சி 11–13) ச[1], ட[1], த[1], க[1], ப[1] உரசொலிகள் (ஹ–வைத்தவி ர)

*குறிப்பு* : தன் சூத்திரங்களுக்கு, பயன்படும் வகையில், சிவசூத்திரங்களின் முதல் எழுத்திலோ, அல்லது 2வது 3வது எழுத்துக்களிலோ தொடங்கி, ஒரு ப்ரத்யாஹாரத்துக்குத் தேவையான எழுத்துக்களை அனுபந்தமாக அமைத்து, மேற்சொன்ன ப்ரத்யாஹாரங்களைப் பாணினி உருவாக்கியிருக்கிறார்.

ப்ரத்யாஹாரம் அனுபந்தம். பார்க்க கலைச் சொற்கள்

**1.1.1** வ்ருத்[3]தி[4]ர்ஆத் ஐச்

ஆ.ஐ.ஔ ஆகிய உயிர் எழுத்துக்கள் விருத்தி என்ற பெயர் பெறும் எ–டு. ஆஸ்வலாயன; ஐதிகாயன: ஔபமன்யவ!

*குறிப்பு:* 'ஆத்' என்ற ப்ரத்யாஹாரத்தின் இறுதி மெய்க்கு அனுபந்தம் அல்லது 'இத்' என்ற பெயர்.

**1.1.2** அதே[3]ங்கு[3]ண

அ.ஏ.ஓ. ஆகிய உயிர்கள் 'குணம்' என்ற ஸம்ஞாவினால் குறிப்பிடப்படும். எ–டு ஸ்து →ஸ்தோதா சி–சேதா

**1.1.3** இகோ கு[3]ணவ்ருத்[3]தி[4]

குணவிருத்தி எழுத்துக்கள் 'இக்' (என்ற ப்ரத்யாஹாரத்து)க்கு பதிலாக வரும்.

இது. ஒரு பரிபாஷா சூத்திரம். குணம் அல்லது விருத்தி எழுத்துக்கள் மாத்திரம். ஆதேசமாக (பதிலியாக) வரும் என்று ஒரு நியமத்தைக் கூறுகிறது இந்தச் சூத்திரம். 'இக்' என்றப்ரத்யாஹாரத்துள்ளடங்கிய 'இ, உ, ரு, ல்ரு' ஆகிய நான்கு உயிர்கள்–முதலிரண்டு சூத்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட ஆ.ஐ.ஔ(விருத்தி) அ. ஏ. ஓ(குணம்) ஆகிய எழுத்துக்கள் எல்லாம் இதிலடங்கா. இச்சூத்திரத்தின்படி 'இக்' என்ற ப்ரத்யஹாரத்தினுள்ளடங்கிய நான்கு உயிர்களுக்கு மட்டுந்தான், இந்த ஆதேசம்.

| *தனி உயிர்கள்* | *குணஎழுத்துக்கள்* | *விருத்தி* |
|---|---|---|
| அ/ஆ | ஏ | ஐ |
| உ/ஊ | ஓ | ஔ |
| ரு/ரூ | அர் | ஆர் |
| ல்ரு/ல்ரூ | அல் | ஆல் |

எ–டு பூ[4]+அ+தி → போ[4]+அ + தி → ப[4]வதி (ஓ)
அட் + க்ரு + ஸிச் + தி → அகார்ஷீத் (ஆர்)
அட் + சி + ஸிச் + தி → அசைஷீத்(ஐ)
அட் + ஸ்து + ஸிச் + தி → அஸ்தாவீத் (ஔ)

**1.1.4.** ந த[4]ாதுலோப ஆர்த்[3]த[4]தா[4]துகே

ஆர்த்ததாதுக ஒட்டுக்களோடு இணையும்போது வேரின் ஒரு பகுதி சில இடங்களில் குறையும். அப்படிக் குறைக்கப்பட்ட சொற்களில் காணப்படும். 'இக்'குக்கு குண விருத்தி எழுத்துக்கள் ஈடாக வாரா . இச்சூத்திரம், 3ம் சூத்திரத்துக்கு விதிவிலக்கு.

எ–டு லோலுவலு (வெட்டு)
லோலூய +அச் (3.1.134) → லோலூ +அச்(2.4.74)

லோலூவின் இறுதி எழுத்து ஊ 7.3.84படி குணமாக வேண்டும். ஆனா ல், சூ 1.1.4 இங்கு குணமாக மாறுவதற்குத் தடைவிதிக்கிறது.

**1.1.5** க்–ங்–இதி ச

க[1] க்[2]ங் ஆகிய எழுத்துக்களை 'இத்' ஆகக் கொண்ட சொற்களிலும் அவ்வாறே.

பீ[4] + க்த/க்தவது → பீத:/பீதவான் இங்கு 'க்' ஒரு 'இத்'

**1.1.6** த்[3] த்[4] வேவி – இடாம்

த்[3] த்[4] வேவி, ஆகமம் 'இட்' ஆகியவைகளில், பொதுவாக, குண/விருத்தி மாற்றம் நிகழும் என்றிருந்தாலும் அத்தகைய மாற்றம் இங்கு நிகழாது.

ஆங் + த்$^3$த்$^4$ + ண்வுல் → ஆத்$^3$த்$^4$ – ஆக (8.1) → ஆத்$^3$த்$^4$யக
ஆ + வேவி → ஆவேவ்யக
ஆங்+த்$^3$த்$^4$ல்யுட் – ஆத்$^3$த்$^4$ +ஆன → ஆத்$^3$த்$^4$யனம் ல்யுட் (=அன) இல் குணமும், ண்வுல்(=ஆக) இல் விருத்தியும் பொதுவாக எதிர்பார்க்கப்டும் இச்சூத்திரத்தின்படி அவைகள் இங்கு வரவில்லை.

**1.1.7** ஹலோ அனந்தராஸ்ம்யோகா:
மெய்யெழுத்துக்கள் (ஹல்) இடையில் வேறு எழுத்துக்கள் (அதாவது உயிர்கள்) வராமல் தொடர்ந்து ஒரு சொல்லில் காணப்படுவதை 'ஸம்யோகம்' என்று கூறுவார்கள்.
மெய்கள், இரண்டோ அல்லது அதற்கும் மேற்பட்டதோ ஒரு சொல்லில் தொடர்ந்து வரும் வாய்ப்பு உண்டு

எ–டு அக்னி(க்ன), இந்த்ர (ந்த்)
திவான்ஸ்ரயாவபதி (ன்ஸ்த்ரய்)

**1.1.8** முக$^2$ நாஸிகா வசனோ அனுநாஸிகா
அனுநாஸிகம் (மூக்கொலி) என்பது, மூக்கினாலும் வாயினாலும் ஒரே சமயத்தில் சேர்ந்தாற்போல் உச்சரிக்கும் எழுத்து.

**1.1.9** துல்யாஸ்ய ப்ரயத்னம் ஸவர்ணம்
ஸவர்ணம் (இன எழுத்துக்கள்) என்பது, ஒலி எழுப்புமிடமும் முயற்சியும் (effort) ஒன்றாகக் கொண்ட எழுத்துக்களைக் குறிக்கும். அதாவது வாயறையில் (ஆஸ்யம) ஒலிப்பிடமும், ஒலி எழுப்பும் முயற்சியும் ஒரே இடமாக இருக்குமானால், அதற்கு ஸவர்ணம் (homogenuous) என்று பெயர்.
ப்ரயத்னம் 2 வகையாகும். ஆப்யந்தர
எ–டு ஒரே வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த எழுத்துக்கள் வா ரு, கார, ல்ருகாரயோ ஸவர்ணஸம்க்ஞா வக்வ்யா ரு, வும், ல்ருவும் ஸவர்ணமாகக் கூற வேண்டும். ரு, ல்ரு, இரண்டுக்கும் வெவ்வேறு ஆஸ்யமாக இருந்த போதிலும் காத்யாயனர் இவைகளை ஸவர்ணாகக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறார்.
ஹோத்ரு + ல்ருகார → ஹோத்ரூகார

இந்த ஸந்தியில், ருவும் ல்ருவும் இணைந்து, மற்ற ஸவர்ண எழுத்துக்களைப் போன்று, நீட்டித்திருக்கிறது. இவ்வார்த்திகலும், பொது விதிக்கு விலக்கு கூறுகிறது. மற்ற இடங்களில், ஆஸ்யம், ப்ரயத்னம் இரண்டுமே சமமாக இருக்கும்போதுதான் எழுத்துக்கள் ஸவர்ணம் என்று கருதப்படும்.
சவும் ஸ'வும் அண்ணவொலி (palatal) இரண்டுக்கும் ஆஸ்யம் ஒன்றேதான் ஆனால் இரண்டுக்கும் பிரயத்னம் வெவ்வேறு. அதனால் இவ்விரண்டு எழுத்துக்களும் ஸவர்ணமாகா.

**1.1.10** நாஜ் ஜ²லௌ

ஒலி எழுப்புமிடமும் முயற்சியும் ஒன்றாக இருந்தாலும் 'அச்' உயிரெழுத்துக்களும் 'ஹல்' மெய்யெழுத்துக்களும் ஸவர்ணமாகா.

எ–டு உயிரெழுத்து 'இ', மெய்யெழுத்து 'ஸ' இவ்விரண்டு எழுத்துக்களுக்கும் முயற்சி, ஒலி எழுப்புமிடம் இரண்டும் ஒன்றேதான். ஆனால் இவைகள் ஸவர்ணமாகா.

சூ.9. இல், ஆஸ்யம், பிரயத்னம் இரண்டும் ஸமமாக இருந்தால் ஸவர்ணம் என்று கூறப்பட்டது. சில உயிர் எழுத்துக்களுக்கும் மெய்யெழுத்துக்களுக்கும் இவ்விரண்டும் ஒன்றாகவே இருக்கும். அதனால் உயிர், மெய்யெழுத்துக்களை ஸவர்ணமாக (ஒரே இன எழுத்தாக)க் கருதலாமா என்ற கேள்வி எழும்பலாம். அதற்கு விடையாகப் பாணினி இந்தச் சூத்திரத்தில், உயிர் எழுத்துக்களும், மெய்யெழுத்துக்களும் ஸவர்ணமாகா என்று கூறுகிறார்.

**1.1.11** ஈத், ஊத், ஏத் த்³விவசனம் ப்ரக³ருஹ்யம்

ஈ, ஊ, ஏ ஆகிய உயிர்களைக் கொண்ட இருமைமச் சொற்களின் அவ்வீறுகள் ப்ர்ரக்³ருஹ்யம் என்ற பெயர் பெறும்.

இந்தச் சூத்திரம் எவையெவை ப்ரக்குஹ்யம் என்று குறிப்பிடுகிறது. இதைத் தொடர்ந்து வரும் சில சூத்திரங்களில், ப்ரக்ருஹ்யம் என கருதப்படும் சொற்களைக் கூறுகிறார் பாணினி. ப்ரக்ருஹ்ய உயிர்.

எ–டு வாயூ இதி அக்னீ இதி
பசேதே இதி

**1.1.12** அத³ஸோ மாத

'அத³ஸ' என்ற மாற்றுப்பெயர் (Pronoun) சம்பந்தமாக வரும் 'ம்'க் கு பின்னால் வரும். ஈ, ஊ, ஏ ஆகிய எழுத்துக்களும் ப்ரக்ருஹ்யம்.

'அத³ஸ்' இன் முதல் வேற்றுமைப் பன்மை 'அமீ' இதன் ஈறு 'ஈ' அதுவும் ஒ ரு ப்ரக்ருஹ்யமாக அமைவதால், இந்தச் சொல்லும் புணர்ச்சியில் மாறுதலடையாது.

எ–டு அமீ அத்ர, அமூ ஆஸதே

**1.1.13** ஸே

'ஸே' என்ற ஒட்டும் ப்ரக்ருஹ்யம் வேத மொழியில் வேற்றுமை உருபுகளுக்குப் பதிலிடாக வரும் 'ஸே' என்ற உருபும் ஒரு ப்ரக்³ருஹ்யமே.

யுஷ்மே–யுஷ்மத் என்ற சொல்லின் 6ம் வேற்றுமைப் பன்மை அஸ்மே–அஸ்மத் 4ஆம் வேற்றுமைப் பன்மை த்வே, மே 7ஆம் வேற்றுமை ஒருமை.

**1.1.14** நிபாத ஏகாஜ் அநாங்

'ஆங்' ஐத்தவிர, ஏனைய, ஒரே ஒரு உயிரெழுத்தைக் கொண்ட நிபாதங்களும், ப்ரக்3ருஹ்யம் என்ற பெயர் பெறும்.

எ–டு அ, அபேஹி, இ. இந்த்ரம் பஸ்ய, உ. உத்திஷ்ட

**1.1.15** ஓத்

ஒரு நிபாதத்தின் 'ஓ' என்ற ஈறும் ஒரு ப்ரக்3ஹ்யம்

எ–டு அஹோ அபேஹி.

**1.1.16** ஸம்பு3த்3தெ3ள ஸாகல்யஸ்ய இதௌ அனார்ஷே

ஸாகல்யரின் கருத்துப்படி விளி வேற்றுமை ஒருமைச் (ஸம்பு3த்3தி4) சொற்களில் ஈறான 'ஓ'வுக்குப் பிறகு 'இதி'என்ற சொல் வரும் போது வேத மொழியைத் தவிர மற்ற கிளை மொழிகளில் நிலைச் சொல்லின் ஈறான 'ஓ'ஒரு ப்ரக்ருஹ்யம்.

எ–டு வாயோ இதி (ஸாகல்ய மதம்)

வாயவிதி (மற்றவர் மதம்)

**1.1.17** உஞ:

இடைச்சொல் 'உஞ்' உம் 'இதி' என்ற சொல்லுக்கு முன்னால் ஒரு ப்ரக்ருஹ்யம் என்று ஸாகல்யர் கருத்து

எ–டு உ இதி

**1.1.18** ஊஞ்

'உ'என்ற இடைச் சொல்லுக்குப் பதிலீடாக 'ஊ'என்ற இடைச்சொல் வேதத்தைத் தவிர மற்ற கிளை மொழிகளில் வரும் இந்த 'ஊ'வும் ஒரு ப்ரக்ருஹ்யம் என்று ஸாகல்யர் கூறுகிறார்.

ஊஞ் இதி

**1.1.19** ஈத்3ஊதௌ ச ஸப்தம்யர்தே2

ஏழாம் வேற்றுமைச் சொற்களின் ஈறுகளான 'ஈ', 'ஊ' ஆகிய எழுத்துக்களும் ப்ரக்ருஹ்யம்.

எ–டு ஸோமே கெ3ளரீ அதி4ஸரித:

இந்த விதி, பெரும்பாலும் வேதமொழிக்கே

**1.1.20** தா3தா4க்4வத3ாப்

தாது பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிரும் 'தா3ங்; 'தா4ங்' என்ற தாதுக்களில் 'தா3ப்' என்ற உருவத்தில் அமையும் தாதுக்களைத்தவிர மற்ற தாதுக்கள் 'கு4' என்ற பெயர் பெறும்.

இச்சூத்திரம் 'கு' என்ற கலைச் சொல்லால் அழைக்கப்படும் தாதுக்களைக் குறிக்கிறது. தாது பாடத்தில் 'தா3ங்' என்று குறிப்பிடப்படும் தாதுக்கள்நான்கு

து$^{3}$தாஞ் (தா பா. 1091)

த$^{3}$ாண (930)

தே$^{3}$ா (1148)

தே$^{3}$ங் (962)

தா$^{4}$ஞ் என்ற தாதுக்கடியில் து$^{3}$தா$^{4}$ஞ் (1092)

தே$^{4}$ட் (902) இரண்டு

அதா$^{3}$ப் தா$^{3}$ப் (1059)

தை$^{3}$ப் (928)

ஆகியவை. இவைகளில் கடைசியாக வரும் இரண்டு தாதுக்களைத் தவிர மற்றவை 'கு' ஆகும்.

**1.1.21** ஆதத்$^{3}$யந்தவத் ஏகஸ்மின்

ஓரெழுத்துச் சொல்லுக்கு ஒரு விதியை ப்ரயோகம் பண்ணும்போது அந்த ஓரெழுத்தையே, முதலாகவும் இறுதியாகவும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

எ–டு அ + ப்$^{4}$யாம் → ஆப்$^{4}$யாம்

ராம + ப்$^{4}$யாம் → ராமாப்யாம்

**1.1.22** தரப், தமப் க$^{4}$:

தரப், தமப் ஆகிய ஒட்டுக்கள் 'க$^{4}$' என்ற பெயர் பெறும் இவ்விதி க$^{4}$, என்ற கலைச் சொல்லுக்குள்ளடங்கிய ஒட்டுக்களை விளக்குகிறது.

தரப் – ஒப்புமை உருபு

தமப் – மீமை

எ–டு குமாரிதரா, குமாரிதமா

**1.1.23** ப$^{3}$ஹு க$^{3}$ணவது ட$^{3}$திஸங்க்$^{2}$யா.

ப$^{3}$ஹு (பல) க$^{3}$ண (வகுப்பு)–வது, (5.3.39–ட3தி (5.2.41) என்ற ஒட்டுக்களில் முடியும் சொற்கள் இவையெல்லாம் ஸங்க2யா என்ற பெயர் பெறும்.

எ–டு ப$^{3}$ஹுக்ருத்வ:

க$^{3}$ணக்ருத்வ:

தாவத்க்ருத்வ:

கதிதா$^{4}$

<u>வார்த்திகம்</u>

அர்த்$^{3}$த$^{4}$ பூர்வ பத$^{3}$ஸ்ச பூரணப்ரத்யயாந்த ஸங்க$^{2}$யா ஸம்க்ஞ: ப$^{4}$வத்தி வக்தவ்யம் ஸமாஸ கன் வித்$^{4}$யாத$^{2}$ம்.

ஒரு தொகையில் 'அர்த்த' என்ற சொல் முதலுருப்பினராக அமைந்து, அத்தொகை முறைமை எண்ணை (Ordinal)க் குறிக்கும் ஒரு ஒட்டோடு இணையும்போது ஸங்க்$^{2}$யா என்ற பெயர் பெறும். ஸமாச விதிகளையும் 'கன்' என்ற ஒட்டுக்கான விதிகளையும் பிரயோகப் படுத்த வேண்டி, இத்தொகைக்கு ஸங்க்$^{2}$யா என்ற பெயர் அளிக்கப்படுகிறது.

எ—டு அர்த்$^3$த$^4$ பஞ்சம ஸரிப: (2.1.51) அர்த்$^3$த$^4$ பஞ்சமக: (2.1.56; 2.1.52, 5.1.26, 5.1.28, 5.1.21)

**1.1.24** ஷ்ணாந்தா ஷட்

'ஷ்', 'ண்' என்ற எழுத்துக்களை ஈறாகக் கொண்ட எண்ணுப் பெயர்களுக்கு (ஸங்கக்$^2$யா) 'ஷட்' என்று பெயர்.

ஷட் என்ற பெயர் கொண்ட எண்கள் பஞ்சன் (5) ஷ ஷ் (6) ஸப்தன் (7) அஷ்டன் (8) நவன் (9) தஸ1ன் (10)

**1.1.25** ட$^3$திச

ட$^3$தி என்ற ஒட்டை ஈறாகக் கொண்ட ஸங்க்$^2$யாக்களும் 'ஷட்' என்ற பெயர் பெறும்.

எ—டு கதி திஷ்டந்தி.

**1.1.26** க்த, க்தவது நிஷ்டா

க்த, க்தவது என்ற ஒட்டுக்கள் நிஷ்டா என்ற பெயர் பெறும்

எ—டு க்ரு + க்தவது → க்ருத:/க்ருதவான் செய்தான்

**1.1.27** ஸர்வானி ஸர்வநாமானி

'ஸர்வ'என்ற சொல்லிருந்து தொடங்கும் (கணபாடத்தில்)

சொற்களுக்கு 'ஸர்வநாமன்' என்ற பெயர். ஸர்வநாமச் சொற்கள் வருமாறு ஸர்வ, விஸ்வ, உப$^3$உபய, கதர, கதம, இதர, அன்ய, அன்யதர, த்வத், த்வ. நேம, ஸம, ஸிம,

ஆனால், ஸர்வ முதலிய சொற்கள் குறிப்புப் பெயராக வரும்போது, ஸர்வநாமமாகா.

இச்சூத்திரம் வேற்றுமை உருபு இணைக்கும்போது ஏற்படும் மாறுதலைக் குறிக்கிறது. இச்சொற்கள் ஸர்வ நாமமாக (மாற்றுப் பெயராகவும்) குறிப்புப் பெயராகவும் செயலாற்றும்.

| *மாற்றுப் பெயர்* | *குறிப்புப் பெயர்* |
|---|---|
| 4ம் வேற்றுமை. ஸர்வஸ்மை | ஸர்வாய |
| 4ம் வேற்றுமை உய$^4$யஸ்மை | உப$^4$யாய |

**1.1.28** விபா$^3$ஷா திக்ஸமாஸே ப$^3$ஹுவ்ரீஹௌ

ப$^3$ஹுவ்ரீஹி மைாசத்தின் ஒரு உறுப்பினராக இச் சொற்கள் அமைந்து அத்தொகை$^3$ திசையைக் குறிக்குமானால் (II.2.86) இச்சொற்கள் விருப்பாக (optional) ஸர்வநாமமாகும்.

எ—டு உத்தரபூர்வா 'வடகிழக்கு'

4ம் வேற்றுமை உத்தர பூர்வஸ்யை/உத்தரபூர்வாயை

**1.1.29** ந ப³ஹுவ்ரீஹௌ

பஹுவ்ரீஹி சமாசத்தின் ஒரு உறுப்பினராக வரும் ஸர்வ முதலிய சொற்கள் ஸர்வநாமமாகா.

எ–டு ப்ரிய விஸ்வ. 4ம் வேற்றுமை ப்ரியவிஸ்வாய

இச்சூத்திரத்திலிருந்து சில சொற்கள் ஸர்வநாம வகுப்பிலிருந்த போதிலும், சில சூழல்களில் அவைகள் ஸர்வநாமமாகக் கருதக்கூடாது என்ற ப்ரதிஷேத⁴ விதி தொடங்குகிறது.

**1.1.30** த்ருதீயா ஸமாஸே

மூன்றாம் தத்புருஷ சமாசத்தில் 'ஸர்வ' முதலிய சொற்கள் ஸர்வ நாமமாகா.

எ–டு மாச பூர்வ –மாசபூர்வாய

**1.1.31** த்³வந்த³வே ச

துவந்தசமாசத்திலும் (உம்மைத் தொகை) இச்சொற்கள் ஸர்வநாமாமாகா

எ–டு பூர்வாபரரணாம் (6–ம்வேற்றுமை பன்மை)

**1.1.32** விபாஷா ஜஸ்

(ஆனால்) துவந்துவ ஸமாசத்தில் முதல் வேற்றுமைப் பன்மை உருபுகளோடு (ஜஸ்) இணைக்கப்படும்போது ஸர்வநாமமாகவும் ஆகலாம்.

எ–டு பூர்வா பரே/பூர்வாபரா:

இச்சூத்திரம், முன்கூறிய ப்ரதிஷேத4 விதிக்கு ஒரு விபாஷா (விருப்ப ம்) விதி கூறுகிறது.

**1.1.33** பிரத²ம சம தயா அல்ப அர்த³த⁴ கதிபய நேமாஸ்

பிரத² (முதல்) சரம (இறுதி), தயா என்ற நட்டில் முடியும் சொற்கள், அல்ப (கொஞ்சம்), அர்த்³த⁴ (பாதி) கதிபய(சில) நேம(பாதி) ஆகிய சொற்களும் முதல் வேற்றுமைப் பன்மை உருபுகளோடு இணையும்போது விருப்பாக ஸர்வநாமமாக ஆகலாம்.

எ–டு ப்ரத²மா/ப்ரத²மே சரமா/சரமே

**1.1.34** பூர்வ பராவர த³ஷிணோத்தர பராத⁴ராணி வ்யவஸ்தா²யாம் அஸம்க்ஞாயாம்.

பூர்வ(முன்) அபர(பின்) அவர(பின்) தஷிண(தெற்கு), உத்தர(வடக்கு), அபர(மற்றது) அத⁴ர(தாழ்ந்த) (inferior) முதலியவை.

ஸம்க்ஞாவாக இல்லாமல் வரும்போது ஸர்வநாமமாகவும் 'ஜஸ்'உக்கு முன்னால் செயலாற்றலாம்.

எ–டு தஷிணா: 'கெட்டிக்காரன்'

தஷிணா இமேகாயகா;

**1.1.35** ஸ்வம்ஞாதி த⁴னாக்²யாம்

ஸ்வம் (தன்) ஞாதி அல்லது சொத்து என்ற பொருளைக் குறிக்காமல்

வரும்போது 'ஐஸ்' என்ற வேற்றுமை உருபோடு இணைக்கும்போது ஸர்வநாமாகவும் செயற்படலாம்.

எ–டு ஸ்வே/ஸ்வா புத்ரா

**1.1.36** அந்தரம் ப[3]ஹிர்யோக உபஸம்வ் யானயோ:

அந்தரம் என்ற சொல் எப்போதுமே ஸர்வநாமமானாலும் பஹிர் (வெளி) உபஸ்ம்'வ்யான என்ற பொருளை உணர்த்துவதாக வரும்போது அது ஐஸ்) ஒடு இணைக்கும்போது ஸர்வநாமமாக விருப்பாகக் கருதப்படும்.

எ–டு அந்தரா/அந்தரே க்ருஹா;

அந்தரா/அந்தரே ஸாடகா;

வா: அபுரி இதிவக்தவ்யம் புரி என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து

எ–டு அந்தராயாம் புரி வஸதி

வா. விபாஷா ப்ரகரணே தீயஸ்ய

வா ஙித்ஸூ ஸர்வ நாம ஸம்க்ஞா இத்யுபஸங்க்[2]யானம்

'தீய' என்ற ஒட்டுச் சேர்த்து உருவாகும் சொற்கள் (த்விதீய, த்ருதீய). ஙித் (வேற்றுமை உருபுகளோடு இணைக்கும்போது ஸர்வநாமமாக. விருப்பமாக செயற்படும். ஙித், வேற்றுமை உருபுகள் 4,5,6,7 ஒருமை. த்விதீயஸ்யை

**1.1.37** ஸ்வராதி[3] நிபாதம் அவ்யயம்

ஸ்வர் (ஸ்வர்க்கம்) முதலிய சொற்களும் சில நிபாதங்களும் (இடை ச் சொற்கள்) அவ்யயம் என்ற பெயர் பெறும்.

இங்கு அவ்யயத்தின் இலக்கணம் கூறப்படுகிறது. கணபாடத்தில் காணப்படும் ஸ்வர் முதலிய சொற்கள், சில நிபாதங்கள் (1.4.56) (ச.வா. முதலியவை) அவ்யயமாகும்.

**1.1.38** தத்[3]தி[4]தாஸ்[1]ச அஸர்வவிப[4]க்தி.

தத்[3]தி[4]த ஒட்டுக்களை இணைத்து உருவாகும் சில சொற்கள் எல்லா வேற்றுமை உருபுகளோடு சேராமல் (சில உருபுகளோடு மாத்திரந்தான் சேரும்) அமையும்போது, அவைகள் அவ்யயம் என்ற பெயர் பெறும்

எ–டு ததஸ் (5ம் வேற்றுமை)

**1.1.39** க்ருன் மேஜந்த:

'ம்'–அல்லது ஏ, ஓ, ஐ, ஔ ஆகிய எழுத்துக்களை ஈறாகக் கொண்ட 'க்ருத்'ஒட்டோடு இணைத்து வருப சொற்களும் அவ்யயம் ஆகும்.

எ–டு தா[3]தும்()

ஜீவஸே

**1.1.40** க்த்வா, தோஸுன் கஸுன:

க'த்வா, தோஸுன், கஸுன் ஆகிய ஒட்டுக்களில் முடியும் சொற்களும் அவ்யயம்.

இவ்வொட்டுக்களை இணைத்து உருவாக்கும் சொற்கள்

வினையெச்சம் ()

எ–டு க்ருத்வா. செய்து, உதே³தோ

**1.1.41** அவ்யயீ பா⁴வஸ்¹ச

அவ்ய்யீபாவஸமாசமும் (II.1.5) ஒரு அவ்யயமாகும்.

எ–டு அதிஹரி, அனுரூபம்.

**1.1.42** ஸி¹ ஸர்வநாமஸ்தானம்

ஸி¹ என்ற ஒட்டு (VII.1.20)க்கு ஸர்வநாமஸ்தானம் என்று பெயர். முதல், இரண்டாம் வேற்றுமை அஃறிணைப் பன்மை ஒட்டுக்கள். 'ஸி¹' என்று குறிப்பிடப்படும்.

ஸி¹ யின் 'ஸ்' ஒரு இத் அதனால் உண்மையான ஒட்டு 'இ' ஆகும். 'ஸி',யின் செயல் ஈற்றயல் உயிரை நீட்டலும் (VI.4.8) 'ந்'என்ற எழுத்தை உள்ளொட்டாக சேர்ப்பதும் (VII.1.72)

எ–டு ப²லம் + ஸி → ப²ல + இ → ப²ல + ந் + இ → ப²லானி

**1.1.43** ஸுட் அநபும்ஸகஸ்ய

அஃறிணைச் சொல்லின் வேற்றுமையுருபுகளைத் தவிர்த்து ஏனைய சொற்களோடு இணைக்கப்பெரும் 'ஸுட்' என்ற ப்ரத்யாஹாரத்துள்ளடங்கிய வேற்றுமையுருபுகளும் ஸர்வநாமஸ்கானம் ஆகும்.

'ஸுட்' வேற்றுமையுருபுகள் வருமாறு

| | ஒருமை | இருமை | பன்மை |
|---|---|---|---|
| 1ம் வேற்றுமை | ஸு | ஔ | ஜஸ் |
| 2ம் வேற்றுமை | அம் | ஔட் | |

இவ்வைந்து வேற்றுமையுருபுகளும் 'ஸுட்' என்ற ப்ரத்யாஹாரத்தால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

| எ–டு | 1. ராஜா | ராஜானௌ | ராஜான; |
|---|---|---|---|
| | 2. ராஜானம் | ராஜானௌ | |

சில சொற்கள், வேற்றுமை உருபுகளோடு இணையும்போது இரண்டு வகை அடிச் சொற்கள் கொண்டன, அதாவது (1) ஸர்வநாமஸ்தான உருபுகளுக்கு முன்னாலும் (2) மற்ற இடங்களிலும்

எ–டு ராஜன் என்ற பெயர்ச் சொல் ஸர்வநாமஸ்தான உருபுகளுக்கு

முன்னால் இறுதி 'அ', 'ஆ'வாகும். மற்ற இடங்களில், இந்த நீட்டமில்லை. 2ம் வேற்றுமைப் பன்மை. ராக்:

**1.1.44** ந வா இதி விபா⁴ஷா

தடுத்தல் மாற்றுதல் இந்த இரண்டுக்கும் விபாஷா என்று பெயர். ஒரே இடத்தில் இந்த இரண்டுமே பயன்படுத்தக் கூடிய ஒரு சூழல் எழுமானால் அதற்கு விபாஷா என்றுபெயர்.

(1)ப்ராப்த (2) அப்ராப்த (3)ப்ராப்தாப் ராப்த (1)ஏற்கெனவே முதலில் ஒரு பொது விதி இருக்கும்போது, அதற்கு பிறகு ஒரு விபா⁴ஷா விதி அமைதல் (2) முதலில் ஒரு பொது விதியமையாமல், விபாஷா விதி மாத்திரம் காணப்படும் (3) முதலிரண்டு மே, இங்கு காணப்படலாம்.

எ–டு ஸ்வி1 பெருக்கு லிட்–ஶூஸாவ/ஶூஶூவது:

**1.1.45** இக்³யண: ஸம்ப்ரஸாரணம்

'யண்'ப்ரத்யாஹாரத்ரதுள்ளடங்கிய அரைஉயிர்கள்'இக்'என்றப்ரத்யாஹாரத்துள்ளடங்கிய உயிர்களாக மாற்றம் அடைவது ஸம்ப்ரஸாரணம் (ஒலியாக்கம் . 7)

யஜ் → இஷ்டம்
வப் → உப்தம்

| யண் | → | இக் |
|---|---|---|
| ய்<br>வ்<br>ர்<br>ல் | →| இ<br>உ<br>ரு<br>லரு |

**1.1.46** ஆத்³யந்தௌ டகிதௌ

'ட்' அல்லது 'க்' எழுத்துக்களை 'இத்'தாகக் கொண்ட ஆகமங்கள் ஒரு சொல்லுக்கு முன்னாலோ பின்னாலோ வரும்.

'ட்', 'க்' என்ற 'இத்'தின் ப்ரயோகத்தைப் பற்றி இச்சூத்திரம் கூறுகிறது. ஒரு ஆகமத்தின் 'இத்', 'ட்' ஆக இருக்குமானால் அந்த ஆகமம் ஒரு சொல்லுக்கு முன்னாலும் 'கித்' ('க்' ஒரு ஆகமம்) என்ற ஆகமம் ஒரு சொல்லுக்குப் பின்னாலும் வரும். 'ய' என்ற மெய்யைத் தவிர மற்ற மெய்களை முதலாகக் கொண்ட ஆர்த³த⁴தா⁴துக ஒட்டுக்கள் 'இட்' என்று கூறப்படுகிறது. (7.2.35). 'இட்'ஆகமம் எங்கு வரவேண்டும், முதலிலா, நடுவிலா அல்லது இறுதியிலா என்ற வினா எழும்புகிறது. இதற்கு, இந்தச் சூத்திரம் விடையளிக்கிறது.

'ஸ்யதி' என்ற ஆர்த்³த⁴தா⁴துக ஒட்டு வருங்காலத்தைக் குறிக்கும். இத்துடன் 'இட்' சேர்க்க வேண்டும்.

பூ⁴ + ஸ்யதி → பூ⁴ + இட் + ஸ்யதி → ப⁴ விஷ்யதி

பீ + ஷுக் + ணிச் + த → பீஷயதே. (VII.3.40)

**1.1.47** மித$^{3}$சோ அந்த்யாத் பர

'ம்' என்ற 'இத்'தைக் கொண்ட ஆகமம், ஒரு சொல்லின் இறுதி உயிர்க்குப் பின்னால் வரும்.

இச்சூத்திரம் 'மித்' ஆகமத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அது ஒரு சொல்லில் வருமிடத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

பயஸ் + நும் + இ (1.72 பயாந்ஸி (.4.8)

இங்கு 'ந்', 'ய' வுக்கும் 'ஸ'க்குமிடையில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது, 'ய'வுக்குப் பின்னால் வரும் 'அ' (இறுதி உயிர்)வுக்கு பிறகு 'ந்'– வருகிறது. 'நும்' மில், 'உ' – வும், 'ம்' மும் இத்.

**1.1.48** ஏச இக்$^{3}$க்$^{4}$ ரஸ்வாதே$^{3}$ஸே.

'ஏச்' (ஏ, ஓ, ஐ, ஔ) ண உக்கு குறில் ஆதேசமாகும்போது

'இக்' (இ,உ) மாத்திரந்தான் வரும் (மற்ற உயிர்கள் அல்ல)

| எ–டு | | |
|---|---|---|
| | அதி – ரை = அதிரி | |
| | அதி – நௌ =அதினு | (1.2.47) |
| | உப – கோ$^{3}$ = உபகு$^{3}$ | (1.2.48) |

**1.1.49** ஷ ஷ் டி$^{4}$ ஸ்தா$^{2}$னே யோகா$^{3}$

(இவ்விலக்கண நூலில்) சூத்திரத்தின் ஒரு சொல் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமைந்திருந்தால், அச் சொல் அதன் இடத்தில் என்ற பொருளைக் கொடுக்கும்.

இது ஒரு பரிபா$^{4}$ஷா சூத்திரம். இது முக்கியமாக, அஷ்டாத்தியாயியின் கருவி மொழியை எவ்வாறு விளக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. காட்டாக, சூ. 1.1.3 இல் 'இக்' என்ற சொல் ஆறாம் வேற்றுமையில் அமைந்துள்ளது.

இகோ கு$^{3}$ணவ்ருத்$^{3}$தி$^{4}$ அதாவது இக: ஸ்$^{1}$தா$^{2}$னே

கு$^{3}$ண வ1ருத்$^{3}$தி. இதன் பொருள் 'இக்'கின் இடத்தில்,

கு$^{3}$ணாம் (அ) வ்ருத்$^{3}$தி$^{4}$ வரும்.

இக் – கு$^{3}$ண/வ$^{1}$ருத்தி

பார்க்க கருவிமொழி

**1.1.50** ஸ$^{1}$தா$^{2}$னே அந்தரதமஸ:

(அதன்) இடத்தில் மிகநெருக்கமானது (ஆதேசமாகும்)

ஏற்கனவே இருக்கும் ஒரு எழுத்துக்குப் பல எழுத்துக்கள் ஆதேசமாக வரலாமென்ற ஒரு சூழலில் எந்த ஒரு எழுத்து முன்னாலே இருக்கும் எழுத்துக்கு மிகவும் நெருங்கியதாக இருக்குமோ அந்த எழுத்துத்தான் ஆதேசமாக இருக்கும்.

சூ. 3 இல் 'இக்' இன் இடத்தில் குணம்/விருத்தி வரும் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால், இச்சூத்திரம் எந்த எழுத்து, எந்த எழுத்தின் குணம் என்று தெளிவாகக் கூறவில்லை எந்த எழுத்தை வேண்டுமானாலும்

ஒரு எழுத்துக்குப் பதிலீடாகக் கொள்ள முடியாது, அதற்கு இச்சூத்திரம் விடையாக அமைகிறது.

'இ'க்கு மிக நெருங்கிய ஒற்றுமை உள்ள எழுத்து இரண்டும் ஒரே ஒலிப்பிடத்திலிருந்து பிறக்கிறது.

மிக நெருங்கிய ஒற்றுமை கீழ்க்கண்ட வகைகளில் அமையும்.

(1) ஒலிப்பிடம் (ஸ்தா²னம்) (2)பொருள் (அர்த்தம்) (3)அளவு (ப்ராமாணம்) (4)குணம்

எ–டு (1) அண்ணம், உதடு (3) குறில், நெடில்
(2) ஒருமை, பன்மை (4) உயிர்ப்பொலி

**1.1.51** உரண் ரபர:

'ரு' என்ற எழுத்துக்கு 'அண்' ப்ரத்யாஹாரத்துள்ளடங்கிய எழுத்துக்கள் பதிலீடாக வரும்போது 'ர்'அந்த எழுத்துக்குப் பின்னால் வரும்.

'ரு'வுக்கு எந்த எழுத்துச் சரியான பதிலீடு என்பதை இச்சூத்திரம் விளக்குகிறது.

'அண்' (அ,இ,உ) ணின் குணம் அ.ஏ.ஓ. இம் மூன்றில் 'ரு' வுக்கு 'அ'தான் நெருங்கிய ஒற்றுமை உள்ள எழுத்து. அதனால் 'ரு' வின் குண எழுத்து'அ' ஆகிறது. இந்த 'அ' வுக்குப் பிறகு 'ர்' வரவேண்டும் என்று இந்தச் சூத்திரம் கூறுகிறது.

எ–டு க்ரு + தா → க் + அர் + தா → கர்த்தா

**1.1.52** அலோ அந்த்யஸ்ய

மேற்கூறிய சூத்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஆதேசம் இறுதி எழுத்துக்கு (அல்) மட்டும்தான்.

எ–டு பஞ்சகோ³ணி: (1.2.50)

**1.1.53** ஙிச் ச

'ஙித்' எற ப்ரதயாஹாரம் பல எழுத்துக்களைக் கொண்ட போதிலும், இறுதி எழுத்துக்கு மாத்திரந்தான் அது பதிலீடாக வரும். 'ரு'வை இறுதியாகக் கொண்ட சொற்கள் துவந்த்வஸமாஸத்தில், வரும்போது ஆ¹னங் (ஙிச்) பதிலீடாக வரும் இந்த ஆதேசம் இறுதி எழுத்துக்குமாத்திரந்தான். முழுச் சொல்லுக்குமல்ல.

எ–டு மாத்ரு + பித்ரு → மாதா பிதரௌ

<u>விதிவிலக்கு</u>

தாதங் ( ஒரு ஙித் ) எ–டு ஜீவதாத்

**1.1.54** ஆதே: பரஸ்ய

ஒரு சூத்திரம் பரஸ்ய (இதற்குப் பின்னால்) என்று விதித்தால், அது முதல் எழுத்துக்குக் பின்னால் என்ற பொருளுடைத்து.

எ–டு த்^3^வி + அப் → த்^3^விப

(4.3.97) த்வி என்ற சொல்லுக்குப் பின்னால் 'அப்' வரும்போது, 'அப்'புக்கு 'ஈ' ஆதேசமாகும். இந்த ஆதேசம் 'அப்' என்ற சொல்லின் ஒரே ஒரு எழுத்துக்குத்தான் சூ.52 படி இறுதி எழுத்துக்கு ஆதேசமாக வேண்டும். அச்சூத்திரத்துக்கு சூ.1.1.54 விலக்கு அதாவது, இரண்டு சொற்கள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து நிற்கும்போது இரண்டாவது சொல்லின் முதல் எழுத்துக்குப் பதிலியாக வரும்.

த்^3^வி + அப் → த்வி + ஈ + ப → த்^3^வீப பார்க்க சூ.1.1.67

**1.1.55** அனேகால் ஸி'த் ஸர்வஸ்ய

அனேக எழுத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு ஆதேசம் 'ஸி'த் என்ற ப்ரத்யா ஹாரத்தை உடையதாயின் அது ஆறாம் வேற்றுமையில் கூறப்பட்டி ருக்கும் ஸ்தானி முழுவதுக்குமே ஆதேசமாக வரும். இது சூ.52க்கு ஒரு விதிவிலக்கு

எ–டு 2. 4.53. ப்^3^ருவோ வசி.

ப்^3^ரூ → வச்/காலம்

'வக்தா' அவன் பேசுவான் (எதிர்காலம்,)

7.1.20, ஜஸ் ஸஸோ, ஸி

எ–டு குண்டானி

**1.1.56** ஸ்தா^2^னிவத் ஆதேஸ, அனல் விதெ^4^ள^4^

ஆதேசம் (பதிலீடு) ஸீதா^3^னி (நிலைச் சொல்)யை ஒத்தது. ஆனால், ஸ்தா2னிக்குள்ளடங்கிய எழுத்துக்களுக்கு எந்த விதி ப்ரயோகப் படுத்தப்படுகிறதோ அதே விதியை ஆதேசத்திலுள்ள எழுத்துக்களுக்கும் பிரயோகப்படுத்த வேண்டிய அவஸ்யம் இல்லை.

எ–டு க்^3^ரஹ் + த்வா → க்ரஹ + இ + த்வா → க்ருஹீத்வா (7.2.35

7.2.35 ஒரு 'அல் விதி' அதாவது இந்த விதியின் ப்ரயோகம் எழுத்துக்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது ஆனால், ஸம் + க்^3^ரஹ் + ய → மைக்ருஹ்ய. இங்கு 'ய' 'த்வா' வின் ஆதேசம். அதனால், 'த்வா' வைப்போல் இங்கும் ஒரு 'இ' யைச் சேர்க்க வேண்டுமாவென்ற வினா எழும்பும். 7 .2.35பின்படி ய என்ற எழுத்து வல் ப்ரத்யாஹாரத்துள் இல்லை அதனால் இங்கு 'இ' யைச் சேர்க்க வேண்டாம். கீழ்க்கண்டவைகளில் ஆதேசம் ஸ்தானி இரண்டுக்கும் ஒரே விதிகள் ணி ப்ரயோகப்படும்.

1. தாது (வேர்) அஸ் → பூ^1^
2. அங்கம் (அடிச்சொல்) கேவ, காப்யாம் (1.2.103)
3. க்ருத் ப்ரக்ருத்ய (6.1.71)
4. தத்திகம் தா^3^தி^4^கம் (1.2.46)
5. அவ்யயம் ப்ரஸஹ்ய (2.4.82)
6. ஸுப் (வேற்றுமை உருபுகள்) வ்ருக்ஷாய (7.3.102)
7. திங் அகுருதம் (1.4.14)
8. பதம் (சொல்) வ:, ந: (8.1.16)

**1.1.57** அச: பரஸ்மின் பூர்வவிதெ$^4$ள

ஒரு உயிரின் (அசண்:) பின்னால் வரும் (பரஸ்மிகு) அதற்க முன்னால் அமையும் (பூர்வவிதெ$^4$ள) எழுத்துக்கு பிரயோகப்படுத்த வேண்டும்.

ஒரு உயிர்க்கு (ஸ்தானி) ஆதேசமாகவரும் மற்றொரு உயிர் ஸ்தானியைப் போன்று செயல்படும். அந்த உயிருக்குப் பின்னால் வரும் எழுத்தினால், இந்த ஆதேசம் நிகழ்கிறது. மேலும் இந்த ஆதேசமாக வரும் எழுத்துக்கு முன்னால் அமையும் எழுத்துக்குப் ப்ரயோகப்படுத்த வேண்டும்.

இதற்கு முன் கூறியது 'அனல்' விதி. இச்சூத்திரம் 'அல்' விதி.

எ–டு அவதீ$^4$த்$^1$ (லுங்) < அ + வத$^4$ + ஈத் = அ + வத$^4$ + ஈத்6.4.48.

வத → வத்/–ஆர்த$^4$ தா$^4$துக ஒட்டு

இங்கு பின்னால் வரும் ஒட்டினால் வத என்ற சொல்லின் இறுதி 'அ' கெட்டது.

இங்கு 2.7. ப்ரயோகப்படுத்த முடியாது. ஏனென்றால், (ஆதேசம்) அதன் ஸ்தானியைப் போல் கருதப்படும். அதனீால் .2.7 படி இங்கு வ்ருத்திவர வேண்டும் அதை இந்தச் சூத்திரம் தடுக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அதா4வீத் என்ற சொல் தருவிக்கப்படும் இந்தச் சூத்திரம் உயிர் ஆதேசத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

**1.1.58** ந பத$^3$ாந்த த்விர் வசன வரேய லோப ஸ்வர ஸவர்ண அனுஸ்வார தீ$^3$ர்க$^4$ ஜஸ் சர் விதி$^4$ஷு

இதற்கு முன்னால் கூறிய விதிகளுக்கு (ஆதேச) சில இடங்களில் விதிவிலக்கு உண்டாகும் அவை வருமாறு.

(1) ஒரு சொல்லின் இறுதி எழுத்துக்கள் (பதாந்த விதி) (2)எழுத்துக்கள் இரட்டிக்கும்போது (த்விர்வசன) (3) வரச் என்ற ஒட்டு இணைக்கும்போது (4) 'ய' கெடும்போது (5) ஸ்வர விதி (6) ஸவர்ண விதி (7) அனுஸ்வாரம் (8) நீட்டல் (9) ஜஸ் (10) சர் ஆகியறவைகள் பதிலீடாக வரும்போது 'ஆதேசம்' ஸ்தானியைப் போன்று செயற்படா.

1) கௌ ஸ்த: (6.4.111; 8.4.47)
2) த$^3$த்$^4$ய்யத்ர (8.4.47)
3) யாயாவர (3.2.176; 6.4.48)
4) ய கண் டூ$^3$தி < கண்டு$^3$யதி (6.1.66)
5) சிக்ஷக 7.1.1. 6.4.48 ஈ 6.1.193
6) ஸி'ண்டி (3.1.78, 4.4.3 (8.4.47; 8.4.58)
7) ஸி'ஷந்தி (8.3.24; 6.4.3)
8) ப்ரதிர்வ1னா (6.4.134; 8.2.77)
9) ஸ்க்தி$^4$
10) ஜக்ஷி

**1.1.59** த்விர்வசேன அசி

இரட்டிக்கும்போது ஒரு உயிருக்குப் பின்னால் வரும் மற்றொரு உயிர் ஆதேசம் ஸ்தானியைப் போல் செயல்படும். இச்சூத்திரம் உருவம் அதிதேஸம் பற்றிக் கூறுகிறது.

எ–டு லிட்

'ஆக்' கெடுதல் (1) பா + அதுஸ் → ப் + அதுஸ் 6.4.64
ப் + ப் + அதுஸ் (6.1.1; 7.4.59)
பபது :

ஈற்றயல் கெடுதல் (2) உறன் + அதுஸ் → உற் + ~~0~~ ன்~~0~~+அதுஸ் (6.4.98)
உற + உற +அதுஸ் → ஜக்[3]னது: (6.4.62; 7.3.55)
1. உற → ஜ (7.4.62)
2. உற → க[4] (7.3.55)

'ணிச்' கெடுதல் (3) அட் + – ணிச், லுங் – ஆடிடது (யண்)
(4) சக்ரது ;
(5) அயாவயவ தேஸ: நிநயு (7.1.91)

**1.1.60** அத[3]ர்ஸனம் லோப:

உருவில்லாவது, லோபம் என்று பெயர் லோபமென்பது, ஒரு, எழுத் தோ, சொல்லோ, கேட்பதற்கோ உச்சரிப்பதற்கோ, அல்லது எழுதுவதற்கோ அகப்படாமை வேண்டும். அதை இந்தச் சூத்திரம் தடுக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அதா[4]வீத் என்ற சொல் தருவிக்கப் படும்.

இந்தச் சூத்திரம் உயிர் ஆதேசத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

எ–டு பசேரன் (6.1.66)

**1.1.61** ப்ரத்யயஸ்ய லுக், ஸ்லு, லுப்

ஒட்டுகளின் லோபத்தை, லுக், ஸ்லு, லுப் என்ற பெயர்களால் குறிப்பிடப்படும்.

அத்[3] + ஸப் + தி = அத்தி (2.4.72) லுக்லோபம்)

ஹு ஸப் + தி = ஜுஹோதி (2.4.75 ஸ்லு லுக்லோபம்)

வரணா: (4.2.82 லுப்லோபம்)

**1.1.62** ப்ரத்யயஸ்ய லோபே ப்ரத்யயலக்ஷணம். ஒரு ஒட்டு மறைந்த பிறகும் அதன் செயல், அது கெடவில்லை போன்று, தொடர்ந்து நீடிக்கும்.

எ–டு அக்னிசித்,

ஒரு பதம் என்பது வேற்றுமை யுருபுகளையோ அல்லது மூவிட விகுதியையோ இறுதியாகக் கொண்டது. (1.4.14) ஆனால் சில அடிச் சொற்களுக்குப்

பின்னால் வரும் ஒட்டுக்கள் கெடும், ஆனாலும், இவைகளையும் ஒரு பதமென்றே கருதப்படும். அதாவது, அவ்வொட்டுக்கள் கெட்ட பிறகும், அவைகளின் செயலாக்கம் தொடரும்.

அக்னிசித் ஸும் --------> அக்னிசித் (ஸுப்லோபம்)
அதோக் (திங் லோபம்)

**1.1.63** ந லுமதாங்கஸ்ய

லும் (லுக், ஸ்லுப், லுப்) கெட்ட பிறகு நிற்கும் அடிச் சொல்லில், அவ்வாறு இல்லை.

இந்த விதி, முந்தைய சூத்திரத்திற்கு விதி விலக்கு லுக், ஸ்லு, லுப் ஆகியவைகளின்னால் கெடும் ஒட்டுக்கள் அவைகளுடைய முக்கிய செயல்களையும் இழக்கும். சூ62ன்படி 'லோப' த்தினால் கெடும் ஒட்டுக்கள், அவைகளின் தன்மையை இழக்கா.

எ–டு க³ர்க³ + யஞ் -------> கா³ர்க்³ய: (1.105; 2.117)(ஒருமை)
பன்மை. கர்கா: ( .4.64)

'யஞ்' என்ற ஒட்டு, 'லுக்' கினால் கெடுகிறது. அதேசமயம்வ்'ருத்தியும் அதனோடு கெடுகிறது. அதாவது, கர்கா: என்ற சொல்லில், 'யஞ்' இனால் கிடைக்கப் பெற்ற வ்ருத்தி 'ய' ('யஞ்') என்ற ஒட்டு, இந்த இரண்டுமே கெட்டன.

**1.1.64** அசோ அந்த்யாதி

ஒரு சொல்லின் இறுதியில் அமையும் எழுத்து, அதற்கு முன்னால் வரும் உயிருடன் சேர்த்து 'டி' என்ற பெயர் பெறும்.

எ–டு அக்னிசித் என்ற சொல்லின் 'இத்' ஒரு 'டி'

**1.1.65** அலோ அந்த்யாத் பூர்வ உபதா⁴

ஒரு சொல்லின் இறுதி எழுத்துக்கு முன்னால் வரும் எழுத்துக்கு உபதா⁴ என்று பெயர்(ஈற்றயல்)

**1.1.66** தஸ்மின் இதி நிர்தி³ஷ்டே பூர்வஸ்ய

ஒரு சூத்திரத்தில், ஏழாம் வேற்றுமையில் (தஸ்மின்) ஒரு சொல் அமைத்திருந்தால், அச் சொல்லுக்கு முன்னால் இருக்கும் சொல்லில் அந்த விதியைப் ப்ரயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று பொருள்.

எ–டு இகோ யண் அசி (6.1.777)
'அசி' ஏழாம் வேற்றமையில் உள்ளது.
இக் ----> யண்/அசி
(இ,உ.ரு, ல்ரு) ----> (ய,வ,ர,ல்)/ஒரு உயிர்
த³தி⁴ உத³கம் ----> த³த்⁴யு³தகம்

**1.1.67** தஸ் மாத் இதி உத்தரஸ்ய

ஒரு சூத்திரத்தில் 'தஸ்மாத்'. அதாவது ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லைப் பயன் படுத்திபிருந்தால், இச் சொல் அதற்குப் பின்னால் வரும் சொல்லில் இந்த விதியைப் ப்பிரயோகப் படுத்த வேண்டுமென்ற பொருவளக் கொடுக்கும்.

எ–டு உத[3] : ஸ்தா[2]ஸ்தம் போ[4] : பூர்வஸ்ய (.4.61)

இங்கு உத[3] : ஐந்தாம் வேற்றுமை

**1.1.68** ஸ்வம் ரூபம் ஸப்தஸ்ய அஸப்தஸம்க்ஞா

இங்கு, ஒரு சூத்திரத்தில் காணப்படும் சொற்கள் அதனதன் உருவம் மாத்திரந்தான் குறிக்கும். ஆனால், ஸம்க்ஞாவாகப் பிரயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் சொற்கள், அவைகளால் உணர்த்தப்படும் பொருளையும் சுட்டுவதாகக் கொள்ள வேண்டும்.

எ–டு அக்னோ ட[4]க் (2.33) ஆக்னேயம்

இச்சூத்திரம் 'அக்னி' என்ற சொல்லுக்கு (அ,க்,னி) மட்டுந்தான். இதே பொருளைக் (நெருப்பு) கொண்ட மற்ற சொற்களுக்கு இவ்விதி அல்ல. அதாவது, இதே பொருளைக் கொண்ட 'பாவக','ஜ்வலன' என்ற சொற்களில் இவ்விதியைப் ப்ரயோகிக்க முடியாது.

ஒரே பொருளைக் கொண்ட (பல சொற்கள் ஒரு மொழியில் காணப்படலாம்.

இச்சூத்திரம், அத்தகைய சொற்களில், இவ்விதியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது, என்ற தடை விதிக்கிறது, இதற்கு விதிவிலக்காக, ஸமக்ஞா சொற்களைக் கூறுகிறார் ஸம்க்ஞாவான ஒரு சொல் ஒரு சூத்திரத்தில் காணப்பட்டால், அது அந்தச் சொல்லின் பொருளை அதாவது அச்சம்க்ஞாவினால் குறிப்பிடப்பட்ட சொற்களைக் குறிப்பதாகக் கொள்ள வேண்டும்

எ–டு க[4], (1.1.20), க[4] (1.1.82)

வா[1] ஸித்தத்[3] விஸேஷாணாம் வ்ருக்ஷாத[3]யர்த[2]ம்

வா. 2. பித் பர்யாய வசனஸ்ய ஸ்வாத்வர்த[2]ம்

வா 3. ஜித் ராஜாத்[3]யர்த[2]ம்

வா. 4. ஜி[4]த் தத்[3] விஸேஷாணாம் மத்ஸ்யாத்[3]யர்த[2]ம்

| | |
|---|---|
| வா. 1. பார்க்க .4.12 | |
| வா. 2. பார்க்க .4.40 | |
| வா. 3. பார்க்க .4.23 | விதிவிலக்கு |
| வா. 4. பார்க்க .4.35 | |

**1.1.69** அணுதித் ஸவர்ணஸ்ய ச அப்ரத்யய:

'அண்' ப்ரத்யாஹாரத்திலுள்ள எழுத்துக்களும் 'உ' வை 'இத்' தாகக் கொண்ட சொல்லும் தத்தம் உருவத்தையும், பொருளையும் குறிக்கும். ஆனால்

அவைகள் ஒரு ஒட்டாக ப்ரயோகமாகாமல் இருக்கும் போதுதான் இந்த விதி.

எ–டு ஆத் கு³ண: .1.8

ஆத் – அ, ஆ:

நர + ஈஸ்வர: நரேஸ்வர:

மஹா + ஈஸ்வர: – மஹேஸ்வர

கு – க வர்க,சு – சவர்க

**1.1.70** தபரஸ் தத்காலஸ்ய

ஒரு எழுத்துக்கு முன்னாலோ பின்னாலோ 'த்' சேர்ந்து ஒரு சூத்திரத்தில் வரும்போது அந்த எழுத்தையும், அதன் ஒலியெழுத்தையும் (உதாத்தம், அனு தாத்தம், ஸ்வரிதம்) சேர்த்து குறிக்கும்.

காட்டாக: 'அத்' அ;, உத் உ

உயிர்கள், அதன் உச்சரிக்கும் நேரத்தைப் பொறுத்து குறில் (1 மாத்திரை), நெடில் (2 மாத்திரை), ப்லுதம் (3 மாத்திரை) என்ற பகுக்கப்படுகிறது. இந்த விதியின்படி 'அத்' என்றால் உதாத்த/அனுதாத்த/ஸ்வரிதம் ஆகிய ஒலி யெழுத்தைக் கொண்ட குறில் 'ஆ' என்று பொருள். அதன் நெடிலான 'ஆ' இத்துள் அடங்காது.

எ–டு அதோ பி⁴ஸ் ஐஸ் (.1.9)

வ¹ருக்ஷ + பி⁴ஸ் = வ¹ருக்ஷ + ஐஸ் = வ¹ருக்ஷை: (ஆனால்)

க²ட்வா + பி⁴ஸ் = க²ட்வாபி⁴ஸ்

**1.1.71** ஆதி³ர் அந்த்யேன ஸஹேதா

முதல் எழுத்து, கடையெழுத்தின் 'இத்' இவ்விரண்டுக்குமிடையில் காண ப்படும் எழுத்துக்கள் இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து எடுத்து க் கொள்ள வேண்டும்.

இச்சூத்திரம் ஒரு ப்ரத்யஹாரத்துள்ளடங்கிய எழுத்துக்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

அக் = அ, இ, உ, ரு, ல்ரு.

பார்க்க சிவசூத்திரம் 1–2

**1.1.72** யேன விதி4ஸ் ததந்தஸ்ய

ஒரு சூத்திரத்தில் எந்த ஒரு எழுத்தின் விசேஷணத்தைக் (தனித்தன்மை) குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறதோ அந்த விசேஷணத்தையே இறுதியாகக் கொண்ட மற்ற எழுத்துக்களும் அதற்குள்ளடங்கும்.

எ–டு ஏரச் (3.3.56)

'இ' க்குப் பிறகு 'அச்' வரும்

'இ' என்ற எழுத்தை மாத்திரம் அல்லாமல், 'இ' என்ற உயிரை ஈறாகக் கொண்ட மற்ற சொற்களையும் சேர்த்து சுட்டுகிறது இந்தச் சூத்திரம்.

எ–டு 'சி' சய

வா. 1 . ஸமாஸ ப்ரத்யயவிதே: ப்ரதிஷேத[4] : வாக்கவ்ய:
இந்த விதி (தத[1]ந்த வித), ஸமாசம், ப்ரத்யயம் சம்பந்தப்பட்ட விதிகளுக்குப் ப்ரயோகம் பண்ண முடியாது. 2.1.24. கஷ்டஸ்ரித:

வா. 2. உகித்வர்ண க்ரஹணவர்ஜமிதி வக்தவ்யம். இதுவா. 1க்கு விதி விலக்கு. 'உக்' என்ற 'இத்' தை இணைத்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொற்கள் அல்லது எழுத்துக்களைக் குறிப்பிட்டு அமைக்கப்பட்ட விதிகள் இந்த இரண்டு இடங்களும் மேலே குறிப்பிட்ட வார்த்தி சுத்துக்கு விலக்கானவை.

எ–டு த்[3]ராக்ஷி (4.1.95

வா. 3. யஸ்மின் விதி ததா தா[3]வல் க[1]ரஹணே).

**1.1.73** வ[1]ருத்திரி யஸ்யாசாம் ஆதி[3], தத் வ[1]ருத்[3]த[4]ம்.

பல உயிர்களைக் கொண்ட ஒரு சொல்லில், முதன் முதலாக அமையும் உயிர், வ1ருத்தியாக இருந்தால் அச் சொல் வ[1]ருத்[3]த[4]ம் என்ற பெயர் பெறும்.

எ–டு ஸாலீய (4.2.114)

வா. 1. நாமதே ய யஸ்ய வ[1]ருத்[3]த[4]ஸம்க்[3]ஞா வக்தவ்யம்

ஒரு இயற்பெயர். மேலே கூறிய விதிக்குள்ளடங்காமல் இருந்த போதிலும், வ[1]ருத்[3]த[4]ம் என்ற பெயர் பெறும். இது ஒரு விருப்பு விதி[4] தேவதத்த+ ச[2]= தேவதத்தீயா: / தேவதத்தா:

வா. 2 கே[2]ாத்ராந்தாவஸமஸ்த வத் ப்ரத்யயோ பவத்தி வக்தவ்யம்.

ஒரு தொகையின் கடைசி உறுப்பினர் கோத்ரத்தைக் குறிக்கம் தத[3]தி[4]த ஒட்டு ''ச''2 இணைக்கும்போது, அதை ஒரு தொகையாகக் கருதுவதில்லை.

எ–டு ரௌடி. ஒரு கோத்ரத்தைக் குறிக்கும் சொல், இது, ஒரு வ[1]ருத[3]த[4]முமாகும்.

வா.3. ஜிஹ்வாகாத்ய ஹரிதகாத்ய வர்ஜனம்

ஜிஹ்வாகாத்ய, ஹரிதகாத்ய என்ற இரண்டு சொற்களும் விதிவிலக்கு. ஜைஹ்வாகாத: ஹாரிதகாத:

**1.1.74** த்யத[3]ாத்[3]னிச

த் 'யத்' முதலிய சொற்களும் வருத்[3]த[4]ம் எனப்படும்.

எ–டு த்யத்யம் (4.1.157)

**1.1.75** ஏங் ப்ராசாம் தேஸே

ஒரு சொல், பல உயிர்களைக் கொண்டு, அதன் முதல் உயிர், 'ஏ' அல்லது 'ஓ' வாக இருந்து, அச்சொல் (இந்தியாவின்) கிழக்குப் பகுதி யிலுள்ள ஒரு தேசத்தின் பெயராக இருந்தால், அச்சொல்லும் ஒரு வ்ருத[3]த[4]மே.

எ–டு கோனர்த + ச[2] = கோனர்த்ய

**1.2.1**. க$^3$ாங் குட்'ாதி$^3$ ப்$^4$யோ அஞ் வித் ஙித்

கா$^3$ங் (படி) (இங் என்ற வினைக்குப் பதிலியாக வரும் வினை)

குட் (வளை) என்ற வினையை முதலாகக் கொண்ட கணத்துக்குளடங் கிய வினைகள், ஆகியவைகளுக்குப் பின்னால் வரும் 'ஞ்', 'ன்' ஆகியவைகளை 'இத்' தாகக் கொள்ளாமல் வரும் ஒட்டுக்கள் 'ங்', 'ஐ' இத்தாகக் கொண்டாற் போன்று செயற்படும்.

இது ஒரு அதிதேஸ சூத்திரம் 'ங்' என்ற எழுத்து 'இத்' ஆக இல்லாமலிருந்த போதிலும், சில ஒட்டுக்கள் அதை 'இத்' ஆக கொண்டது போல், சில இடங்களில் செயற்படும்.

1) அதி$^4$ + அட் + இங் + ஸிச் + த = அத்$^4$ய + கா$^3$ + ஸ் + த (2.4.30)= அத்$^4$ய + க்$^3$ + ஸ்த. (6.4.66) = அத்$^4$ யக்$^3$ஷ்ட (ஆ → ஈ / –ஸிச்)

இங்கு 'ஸிச்', 'ஞித்', தோ. 'ணித்' தோ அல்ல அதனால் இது ஙித் ஆக, இச் சூத்திரத்தின்படி செயற்படுகிறது. அதனால் வினையடிச் சொல்லின் இறுதி உயிர் 'ஆ' வுக்குப் பதிலியாக 'ஈ' வருகிறது. (ஙித் போல்) (8.3.59 4, 41)

2) குட் + யமன் = குட் + இட் + யமன் (7.2.35) = குடிதும் (ஜித் போன்று, இந்த ஒட்டு செயற்படுகிறது)

ஆனால்,

உத் + குட் + ணிச் + ஸப = உத் கோட் + இ + 'அ' உத்கோடய (7,3.86) 'ணிச்', 'ணித்' தாகச் செயற்படுகிறது.

வா: வ்யசே: குடாதித்வம் அமனஸீதி வக்தவயம்

'அஸ்' என்ற ஒட்டு வருமிடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் வ யச் ஏமாற்று தாதுவும் 'குட்' முதலியவைகளைப் போன்றது.

விசிதா, விசிதும்

**1.2.2** விஜ் இட்

விஜ் (பயப்படு, நகர் தா.ப.1290) என்ற தாதுவுக்குப்பின்னால் வரும் இட் என்ற ஆகமத்தை கொண்ட எல்லா ஒட்டுக்களும் 'ங்' ஐ 'இத்' ஆக உடையது போல் செயல்படும்.

எ–டு உத்$^3$விஜிதா

ஆனால்

உத்$^3$வேஜனம் < உத$^3$ + விஜ் + ல்யுட் 'இட்' ஆகமம் இங்கு வராததால் 'ஙித்' ஆகாது.

**1.2.3** விபா$^4$ஷா ஊர்ணோ:

ஊர்ண (மூடு) என்ற தாதுவுக்குப் பின்னால் ('இட்' வரும்போது அது, விருப்பாக (optionally) 'ஙித்' ஆகலாம். ப்ர + ஊர்ணு + இ + த – ப்ரோர்ண

விதா (அ) ப்ரோர்ணுவிதா

**1.2.4** ஸார்வதா$^{4}$துகம் அபித்

ஸார்வதா$^{4}$துக ஒட்டுக்கள் (3.4.113) 'ப்' ஐ 'இத்' தாக கொள்ளாமல் வரும்போது, அவைகள் 'ஙித்' போன்று செயலாற்றும்.

எ–டு. க்ரு + உ + தஸ் → கர் + உ + தஸ் → குரு + தஸ்.
(3.1.79) குருத (6.4.110)

**1.2.5** அஸம்யோகாத் லிட் கித்:

'லிட்' (perfect)இன் பதிலீடாக வரும் ஒட்டுக்கள் (அபித்) கூட்டு மெய்கள் ஈறாக அமையாமல் இருக்கும் தாதுக்களுக்குப் பின்னால் வரும் போது 'க்' ஐ இத்தாகக் கொண்டாற் போல் செயற்படும்.

எ–டு பி$^{3}$பி$^{4}$த$^{3}$து$^{1}$ (< பி$^{4}$த்)
ஆனால் ஸஸ்ரம்ஸது: < ஸ்ரம்ஸ், ஸ்ரம்ஸ். கூட்டு மெய்களை இறுதியாகக் கொண்டது ஈற்றயல் மூக்கொலியும் கெடவில்லை (6.4.24)

**1.2.6** இந்தி$^{4}$ப$^{4}$வதிப்$^{4}$யாம் ச

இந்தி$^{4}$ (எரி) ப$^{4}$வதி (ஆகு) ஆகிய தாதுக்களுக்கு பின்னால் வரும் 'லிட்' இன் பதிலிகளும் 'கித்' போன்றே செயற்படும்.

ஸம்தே$^{4}$ப$^{3}$பூ$^{4}$வ

வா: ஸ்$^{1}$ரந்தி$^{2}$ க்$^{3}$ரந்தி$^{2}$ த$^{3}$ம்பி$^{4}$ ஸ்வஞ்ஜ் னாமிதி வக்தவ்யம்

ஸ்$^{1}$ரந்த்$^{2}$ (தளர்த்து, க்ரந்த$^{2}$ (கட்டு), த$^{3}$ம்ப்$^{4}$ (காயப்படுத்து) ஸ்வஞ்ஜ் (தழுவு) ஆகிய தாதுக்களுக்கு பின்னாலும் என்று கூற வேண்டும்.

ஸ்$^{1}$ரேத$^{2}$து:, க்ரேத$^{2}$து:, தே$^{3}$ப$^{4}$து:, பரிஷஸ்வஜே

**1.2.7** ம்ருட$^{3}$ ம்ருத$^{3}$ கு$^{3}$த$^{4}$ கு$^{1}$ஷ க்லிஸ$^{1}$ வத$^{2}$ வஸ: க்த்வா

ம்ருட$^{3}$ (கருணை நிறைந்த), ம்ருத (பொடியாக்கு) கு$^{3}$த$^{4}$(கோபி) கு$^{1}$ஷ (கிழி), க்லிஸ்$^{1}$ (துன்பப்படுத்து), வத்$^{3}$(பேசு), வஸ்(வஸி) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின்னால் வரும் 'க்த்வா' என்ற ஒட்டு 'கித்' போன்று செயற்படும்.

எ–டு ம்ருடி$^{3}$த்வா
ம்ருதி$^{3}$த்வா

**1.2.8** ருத$^{3}$ வித$^{3}$ முஷ க்ராஹி ப்ரச்ச$^{2}$ ஸம்ஸ்$^{1}$ ச

ருத்$^{3}$ (அழு) வித்$^{3}$ (அறி) முஷ் (திருடு) க்ரஹ் (பிடி) ஸ்வப் (தூங்கு) பரச்ச$^{2}$ (கேள்) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின்னால் வரும் 'கித்வா' வுப 'ஸன்' உம் 'கித்' போன்று செயற்படும் ருதி$^{3}$த்வா அழுது னுணி ருருதி$^{3}$ஷதி (Desiderative) (அவன்) அழ விரும்புகிறான்.

விதி$^{3}$த்வா, விவிதி$^{3}$ஷதி

**1.2.9** இகோ ஜ$^{2}$ல்

'இக்' உயிரை ஈறாகக் கொண்ட ஒரு தாதுவுக்குப் பின்னால் வரும் 'ஜ$^{2}$ல்' ப்ரத்யா ஹாரத்தின் ஒரு எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட 'ஸன்' (Desiderative suffix) 'கித்' போன்று செயற்படும்

எ–டு ஜி → ஜிக்ஷதி

க்ரு → சி க்ர்ஷதி

ஆனால் பா → பிபாஸதி

**1.2.10** ஹலந்தாத் ச

ஒரு மெய்யை இறுதியாகவும், அம் மெய்க்கு முன் வரும் எழுத்து இக் ப்ரத்யாஹாரத்தின் ஒரு உயிராகவும் கொண்ட ஒரு தாதுவுக்குப் பின்னால் வரும் ஜ$^{2}$ல் ப்ரத்யாஹாரத்தின் ஒரு எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட 'ஸன்', 'கித்' போன்று செயற்படும்.

எ–டு பி$^{4}$த்$^{3}$ பி$^{3}$பி$^{4}$த்ஸதி (இங்கு ஈற்றயல் (குறில்) உயிர் குணமாகா து)

ஆனால் விவர்தி$^{4}$ஷதே < வ்ருத்$^{4}$ (ரு குணமாகிறது.)

**1.2.11** லிங் ஸிசௌ ஆத்மனேபதேஷு

ஒரு மெய்யை இறுதியாகக் கொண்டு அதன் ஈற்றயல் இக் ப்ரத்யாயாஹாரத்தின் ஒரு உயிராகவும் அமைந்த ஒரு தாதுவுக்குப் பின்னால், 'ஜ$^{2}$ல்' ப்ரத்யாஹாரத்தின் ஒரு எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட 'லிங்' (3.3.161) (Benedictive) ஸிச் (3.1.44) (Aarist) ஆகியவைகளில் ஒட்டுக்கள் வந்து அவைகள் ஆத்மனேபத ஒட்டுகள் எடுக்கும்போது, லிங், 'ஸிச்', 'கித்' போன்று செயற்படும்.

**1.2.20** 'ம்ருஷஸ்' திதிக்ஷாயாம்

ம்ருஷ் என்ற தாது 'பொறுத்தல்' என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது. அதற்குப் பின்னால் வரும் 'இட்' ஆகமத்தோடு கூடிய (ஸேட்) நிஷ்டா$^{4}$ ஒட்டுக்கள் 'கித்' ஆகாது.

எ–டு மரீஷித் மர்ஷித்வான் (குணாதேஸம் உண்டு) ஆனால் அபம்ருஷிதம் வாக்யம் ஆஹ தெளிவில்லாமல் பேசினான். இங்கு 'ம்ருஷ்' தெளிவு என்ற பொருளைக் கொண்டது. இங்கு குணாதேஸம் இல்லை.

**1.2.21** உத் உபதா$^{4}$த்$^{3}$ பா$^{4}$வாதி$^{3}$ கர்மணோர் அன்ய தரஸ்யாம்.

'உ' வை ஈற்றயலாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பின் வரும் 'ஸேட்', நிஷ்டா$^{4}$ ஒட்டுக்கள் பாவ அல்லது ஒரு செயலின் தொடக்கத்தை குறிக்கும்போது விருப்பாக (அன்யதரஸ்யாம்) 'கித்' ஆக செயலாற்றாது.

எ–டு த்$^{3}$யுதிதம் அனேன/த்$^{3}$யோதிதம் அனேன (த்$^{3}$யுத்)

**1.2.22** பூங்: க்த்வா ச

(ஸேட்) நிஷ்டா, க்த்வா ஆகிய ஒட்டுக்கள் பூ என்ற தாதுவுக்கு பின்னால் வரும்போது 'கித்' ஆக செயற்படாது. பூ + இட் + க்த = போ+ இ+ த (7.3.84) பவ் + இ+ த (6.1.78) பவித. தூய்மைபாக்கினான். பூ + இட் + க்த்வா = பவித்வா தூய்மையாக்கி

**1.2.23** ந உபதா$^{4}$த் த$^{2}$ பா$^{2}$ந்தாத் வா

'த்$^{2}$', 'ப்$^{2}$' ஆகிய எழுத்துக்களை ஈறாகவும் 'ந' வை ஈற்றயலாகவும் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பின் வரும் (ஸேட்) க்த்வா ஒட்டுக்கள் விருப்பாக 'கித்' ஆக செயற்படும்.

எ–டு க்$^{3}$ர தி$^{2}$த்வா/த்வா/க்$^{3}$ரந்தி$^{2}$த்வா, (ஒன்றாகக்கட்டி) க்$^{3}$ரந்த்$^{2}$.
ஆனால் ரேபி$^{2}$த்வா ரிப்$^{2}$ (இங்கு குணாதேஸம்) (திட்டிவிட்டு)

**1.2.24** வஞ்சி லுஞ்சி ருத ச

வஞ்ச் (ஏமாற்று) லுஞ்ச் (பறி) ருத்(வெறு)

ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் வரும் ஸேட் க்த்வா ஒட்டுக்களும் விருப்பாக 'கித்' போன்று செயற்படும்.

வசித்வா/வஞ்சித்வா ஏமாற்றிவிட்டு
ருதித்வா/அர்தித்வா வெறுத்துவிட்டு

**1.2.25** த்ருஷி ம்ருஷி க்ருஸே$^{1}$: காஸ்$^{1}$யபஸ்ய

த்ருஷ் (தாகமாகு) ம்ருஷ் (தெளி, தூவு) க்ருஸ்$^{1}$(மெலி) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் வரும் ஸேட் நிஷ்டா கித் ஆக (விருப்பாக) வரும் என்பது காஸ்யபரின் கருத்து.

எ–டு த்ருஷித்வா/தர்ஷித்வா

**1.2.26** ரலோ வ்யுபதா$^{4}$த்$^{3}$ ஹலாதே$^{3}$ :ஸம்ஸ்$^{1}$ச

ஒரு மெய் முதலாகவும், 'ரல்' ப்ரத்யாஹாரத்தின் ஒரு எழுத்து ஈறாகவும் அதன் ஈற்றயல் 'இ' அல்லது 'உ' (குறில்/நெடில்) ஆகவும் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பின் வரும் 'க்த்வா'வும் ஸன் உம் 'ஸேட்' ஆனால், 'கித்'ஆக (விருப்பாக) செயற்படும்.

எ–டு த்$^{3}$யுதித் வா/த்$^{3}$ யோதித்வா
லிகி$^{2}$த்வா/லேகி$^{2}$த்வா.
(ஸன்) லிலிகி$^{2}$ஷதி/லிலேகி$^{2}$ஷதி

**1.2.27** ஊகால அச் ஹ்ரஸ்வ தீர்க$^{4}$ ப்லுத

ஹ்ரஸ்வ (குறில்), தீர்க்$^{4}$ (நெடில்) ப்லுத ஆகிய கலைச் சொற்கள் முறையே, ஓர் உயிரின் காலவரையறையை (உச்சரிக்கும்போது) உ, ஊ, ஊ3 எனக் குறிக்கும்.

குறிலின் அளவு ஒரு மாத்திரை, நெடில் 2 மாத்திரை ப்லுதம் 3 மாத்திரை

| | | | |
|---|---|---|---|
| உ. | காலம் ஹ்ரஸ்வம் த³தி⁴, மது⁴ | | |
| ஊ. | காலம் தீர்கம் | – | கௌரி |
| ஊ3. | காலம் ப்லுதம் | – | தே³வதத்த ³ அத்ர |

**1.2.28** அசஸ¹ச.

இவைகள் (அதாவது ஹ்ரஸ்வ, தீர்க⁴, ம்லுத) உயிர்களுக்கு மாத்திரந்தான் ஆதேசமாக வரும்.

இது ஒரு பரிபாஷா சூத்திரம்.

எ–டு அதிரை–அதிரி. அதிநௌ–அதினு. உபகெ³ள–உபகு (பார்க்க 1.2.47) (ஹ்ரஸ்வ)

தீர்க⁴–சி + யங் + தே = சீயதே (7.4.23)

ப்லுத–தேவதத்த3. ஓ தேவதத்த (8.2.82)

**1.2.29** உச்சைர் உத³த்த:

ஓர் உயிர் மேல் சுரத்தில் உச்சரிக்கும்போது அது உதாத்தம் என்ற பெயர் பெறும்

எ–டு அக்னி – இங்கு 'இ' உதாத்தம்

**1.2.30** நீசைர் அனுத³த்த:

கீழ்சுரத்தில் உச்சரிக்கப்படும் உயிர் அன த³த்தம்

எ–டு அக்னி – இங்கு 'அ' அனுதாத்தம்

**1.2.31** ஸமாஹார: ஸ்வரித:

உதா³த்தம் அனுதா³த்தம் இவ்விரண்டுக்கும் இடைப்பட்டது ஸ்வரிதம் எனப்படும். எழுதும்போது, ஓர் உயிர்க்குக் கீழே ஒரு கோடு இட்டு அனுதாத்தம்

குறிக்கப்படுகிறது. (அ) உயிர்க்கு மேலே ஒரு செங்குத்துக்கோடு இட்டு ஸ்வரிதம் குறிக்கப்படும் (அ¹) உதாத்தம் உழுதும் போது எழுத்தில் குறிக்கப்படுவதில்லை.

ஸ்வரங்கள் வேத இலக்கியங்களில் மட்டும்தான் காணப்படும்.

**1.2.32** தஸ்ய ஆதி³த உதா³த்தம் அர்த⁴ஹ்ரஸ்வம்.

இந்த ஸ்வரிதத்தில், முதலிலிருந்து அரை மாத்திரை அளவு உயிர் உத³த்தம். அதாவது, குறில் ஸ்வரித உயிரில் முதல் பாதி உதாத்தமும், இரண்டாவது பாதி அனுதாத்தமும் ஆகும். நெடில் ஸ்வரித உயிரின் முதல் பாதியைத் தவிர்த்து, மீதியுள்ள 1 1/2 அனுதாத்தம் ப்லுதஸ்வரித உயிரில், மீதியுள்ள 2 1/2 அனுதாத்தம் ஆகும்.

**1.2.33** ஏகஸ்$^1$ருதி தூ$^3$ராத் ஸம்பு$^3$த்$^3$தெ$^4$ள,
தொலைவில் இருக்கும் ஓர் ஆளைக்கூப்பிடும் போது (தூ$^3$ராத் ஸம்பு$^3$த$^3$தெ$^4$ள), அக்கூற்று ஒற்றைச்சுரம் (ஏகஸ்$^1$ருதி) என்ற பெயர் பெறும். மேலே குறிப்பிட்ட சுரங்கள் (2931) இச்சூழலில் வேறுபாடில்லாமல் ஒன்றாக ஆகிறது.

**1.2.34** யக்ஞகர்மணி அஜப – ந்யூங்க$^2$ ஸாமஸு
யக்ஞகார்யங்களில் மந்திரங்களை உச்சரிக்கும்போது கீழ்க்கண்ட இடங்களைத் தவிர, மற்ற இடங்களில் ஒற்றைச் சுரத்திலமைகிறது. (1) ஜபம் (அதாவது மந்திரங்களை மனதுக்குள் மௌனமாகச் சொல்வது) (2) ந்யூங்க$^2$ 16 விதமான 'ஓ' வை இடையில் புகுத்தும்போது (3) ஸாமன். (அதாவது ஸாம மந்திரங்களைப் பாடும்போது)

1) அதாவது. யாகம் பண்ணும்போது மந்திரங்கள் ஒற்றைச் சுரத்தில் உச்சரிக்கப்படுகிறது.
2) இதற்கு விதிவிலக்கு மேலே குறிப்பிட்ட 3 இடங்கள்

**1.2.35** உச்சைஸ்தரம் வா வஷட்கார:
யக்ஞ கார்யங்களில் 'வஷட்' என்ற மந்திரத்தை உச்சரிக்கும்போது ஒற்றைச் சுரத்திலோ அல்லது மேல் சுரத்திலோ உச்சரிக்கப்படும்.

**1.2.36** விபா$^3$ஷா ச$^2$ந்த$^3$ஸி
வேதங்களைப் படிக்கும்போது (ஸ்வாத்$^4$யாய), ஒற்றைச் சுரத்துடனோ அல்லது அதனதன் ஒலியெழுத்தத்துடனோ உச்சரிக்கலாம்

**1.2.37** ந ஸுப்$^3$ரஹ் மண்யாயாம் ஸ்வரிதஸ்ய து உதாத்த:
ஸுப்ரஹ்மண்யா ஸூக்தம் சொல்லும்போது, ஒற்றைச் சுரமாக அல்ல இதில் ஸ்வரித உயிர்கள் உதா$^3$த்தமாக உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

**1.2.38** தே$^3$வ ப்ராஹ்மணோர் அனுத$^3$ாத்த:
இந்த பாட்டில் காணப்படும் தே$^3$வ ப்$^3$ ராஹ்மண ஆகிய சொற்கள் ஸ்வரிதத்துக்குப் பதிலாக அனதாத்தத்தோடு உச்சரிக்கப்படும்.

**1.2.39** ஸ்வரிதாத் ஸம்தாத் ஸம்ஹிதாயாம் அனுதாத்தானாம்
தொடர்ந்து உச்சரிக்கும்போது (ஸம்ஹிதாயாம்) அனுதாத்த உயிர்களுக்குப் பதிலாக ஒற்றைச் சுரம் ஸ்வரிதத்துக்குப் பின்னால் வரும்.

**1.2.40** உத$^3$ாத்த ஸ்வரித பரஸ்ய ஸன்னதரா:
உதாத்தம் (அ) ஸ்வரித உயிர்களுக்க முன்னால் அமைந்துள்ள அனுதாத்தத்துக்குப் பதிலியாக ஸன்னதர என்கிற ஒலியமுத்தம் வரும்.

**1.2.41** அப்ருக்த ஏகால் ப்ரத்யய:

ஒரே ஒரு எழுத்தைக் கொண்ட ஒட்டுக்கு அப்ருக்தம் என்று பெயர்.

எ–டு க்வின் ஒரு அப்ருக்தம். இங்கு 'வ்' (எழுத்து) ஒட்டு மற்ற க், இ, ன் 'இத்'

ஒரு அடிச்சொல் (லோடு இணைக்கப்பட்ட அப்ருக்தம் கெடும் (6.1.67) க்$^4$ருதஸ்ப்ருஸ் + க்வின் = க்$^4$ருதஸ்ப்ருக் வ் (3.2.58) க்$^4$ருதஸ்பருக்

**1.2.42** தத் புருஷ ஸமானாதி$^4$கரண: கர்மதா$^4$ரய

ஸமான (ஒரே/ஒத்த வேற்றமையில் அமைந்துள்ள பதங்களைத் தொகுத்து உருவாக்கிய தத்புருஷ ஸமாசத்துக்கு (வேற்றுமைத் தொகை) கர்மதா4ரயம் என்று பெயர்( பண்புத் தொகை)

எ–டு நீலோத் பலம் (நீலம் உத்பலம்)

**1.2.43** ப்ரத$^2$மா நிர்தி$^3$ஷ்டம் ஸமாஸ உபஸர்ஜனம்

(இந்த இலக்கண நூலில்) ஸமாஸத்தைப் பற்றிப் பேசும் இடங்களில் எந்தவொரு சொல் முதல் வேற்றுமையில் அமைந்துள்ளதோ அச்சொல்லுக்கு உபஸர்ஜனம் என்று பெயர்.

எ–டு த்$^3$விதீயா ஸ்ரித அதீத பதித க$^3$த (2.1.24) என்ற சூத்திரத்தில் 'த்$^3$விதீயா' என்ற சொல் ப்ரத$^2$மா விப$^4$க்தியில் முதல் வேற்றுமையில் அமைந்துள்ளது. இது உபஸர்ஜனம், காட்டாக, கஷ்டஸ்ரித: என்ற தத்புருஷ ஸமாஸத்தில் கஷ்ட என்ற சொல் உபஸர்ஜனம்.

**1.2.44** ஏக விப$^4$க்தி : சாபூர்வநிபாதே

ஒரு ஸமாஸத்தின் ஒரு உறுப்பினர் எப்போதுமே ஒரே வேற்றுமையு ருபைக் கொண்டதாயும் (ஏகவிபக்தி) (புதைநிலையில்) அது முதல் உறுப்பினரல்லாததவும் அமையும்போது அவ்வுறுப்பினர் உபஸர்ஜனம் என்ற பெயர் பெறும்.

எ–டு

| | | |
|---|---|---|
| 1) நிஷ்க்ராந்த: | கௌஸாம்ப்$^3$யா: | நிஷ்கௌஸாம்பி$^3$ |
| 2) நிஷ்க்ராந்தம் | கௌஸாம்ப்$^3$யா: | நிஷ்கௌஸாம்பி$^3$ம் |
| 3) நிஷ்க்ராந்தேன | கௌஸாம்ப்$^3$யா: | நிஷ்கௌஸாம்பி$^3$னா |
| 4) நிஷ்க்ராந்தாய | கௌஸாம்ப்$^3$யா: | நிஷ்கௌஸாம்ப$^3$யே |
| 5) நிஷ்க்ராந்தாத் | கௌஸாம்ப்$^3$யா: | நிஷ்கௌஸாம்பே$^3$ |
| 6) நிஷ்க்ராந்தஸ்ய | கௌஸாம்ப்$^3$யா: | நிஷ்கௌஸாம்பே$^3$ |
| 7) நிஷ்க்ராந்தே | கௌஸாம்ப்$^3$யா: | நிஷ்கௌஸாம்பெ$^3$ள |

இங்கு முதல் உறுப்பு பல வேற்றுமைகளில் காணப்பட்டாலும் 2வது உறுப்பு. 5ம் வேற்றமையிலேயே எல்லா இடங்களிலும் அமைந்திருக்கிறது. இதற்கு, அதாவது, 'கெஸாம்ப்யா' என்ற சொல் உபஸர்ஜனம் எனப் பெயர் பெறுகிறது.

**1.2.45** அர்த²வத் அதா⁴துர் அப்ரத்யய: ப்ராதிபதிகம்.
தாதுவோ, ப்ரத்யயமோ (ஒட்டு) அல்லாத, பொருளை உணர்த்தும் ஒரு சொல், ப்ராதிபதி³கம் எனப்படும்.
எ–டு குண்டம் பானை

**1.2.46** க்ருத் தத்³தி⁴த ஸமாஸாஸ்' ச
க்ருத். தத்³தி⁴த ஒட்டுக்களை இணைத்து உருவாக்கும் சொற்கள் ()உம், ஸமாஸங்களும் கூட ப்ராதிபதி³கம் எனப் பெயர் பெறும்.
எ–டு க்ருத்–காரக: க்ரு + ணவுல் (3.1.133, 7.1.1, 2.115) தத்³தி⁴த – ஔபக³வ உபகோர் அபத்யம் உபகு +அண் (4.1.92)
ஸமாஸ–ரஜபுருஷ: ராக்கு: புருஷ: (2.4.71 , 8.2.7)

**1.2.47** ஹ்ரஸ்வோ நபுமம்ஸகே ப்ராதி பதி³கஸ்ய
ப்ராதிபதிகத்தின் இறுதி உயிர்க்குப் பதிலாக ஒரு குறில் அஃறினையில் (நபும்ஸகே) வரும்.
எ–டு அதிரை – அதிரி; ஆனால் க்ராமணீ (ஆண்பால்)

**1.2.48** கோ³ஸ்த்ரியோர் உபஸர்ஜனமஸ்ய
உபஸர்ஜனமாக வரும் கோ³ என்ற சொல்லின் இறுதி உயிர்க்கும், பெண்பால் ஒட்டுக்களில் முடியும் ப்ராதி பதி³ கத்தின் இறுதி உயிர்க்கும் பதிலாகக் குறில் வரும்.
எ–டு சித்ர + கோ³ = சித்ரகு³ ; அதி + மாதா = அதிமாத:

வா: ஈயஸி ப³ஹுவ்ரீஹே ப்ரதிஷேதோ⁴ வக்தவ்ய: 'ஈயஸி' என்ற ஒட்டில் முடியும் பெண்பால் சொற்கள், பஹுவ்ரீஹிஸமாசத்தில் வரும்போது, இந்த விதிக்கு விலக்காகும்.
எ–டு ப³ஹுஸ்'ரேயஸி

**1.2.49** லுக் தத்³தி⁴த லுகி.
ஒரு தத்³தி⁴த ஒட்டு கெடும்போது (லுக்) அத்துடன், உபஸர்ஜனத்தி ன் பெண்பால் ஒட்டுக்களும் 'லுக்' இனால் கெடும்.
பஞ்ச இந்த்ராண்யோ தே³வதா அஸ்ய
பஞ்ச + ஐஸ் + இந்த்ர + ஆனுக் + ஙீஷ் + ஐஸ் + தேவதா + ஐஸ் = பஞ்ச+ 0/ இந்த்ர 0 0 ஸு + பஞ்சேந்த்ர
4.2.24 படி 'அண்' ஒட்டு இணைக்கப்படுகிறது. 4.1.88,' அண்' ஒட்டு 'லுக்' கினால் கெடும். தத்தித ஒட்டுக்கு 'லுக்' ஆதேஸம் வரும்போது பெண்பால் ஒட்டு 'ஙீஷ்' உம் மறையும் அதனால் பஞ்சேந்த்ர (5 இந்திர ாணிக்குரிய யாகத்தின் ஆப்பம்) என்ற புறநிலையில் உள்ள தொகை கிடைக்கிறது.

**1.2.50** இத்[3] கோ[3]ண்யா

கோணி ஒரு அளவு என்ற பெயர்ச் சொல்லோடு இணைக்கப்பட்ட தத்[3]தி[4]த ஒட்டு லுக் கினால் கெடும்போது, அதன் இறுதி உயிர் குறிலாகும்.

எ–டு பஞ்ச கோ[3]ணி : பஞ்ச: பி[4]: கோ[3]விபி[4]: க்ரித:

பஞ்ச + பி[4]ஸ கோ[3]ணி பி[4]ஸ் க்ரீத + ஸி + பஞ்ச θ கோணி = த[2]க் (5.1.19 37) பஞ்ச – கோணீ θ (5.1.28) பஞ்ச கே[3]ாணி ஸு 5 சாக்குக்கு வாங்கியது.

**1.2.51** லுபி யுக்த வத்[3] வ்யக்தி வசனே

'லுப்' ஒரு தத்[3]தி[4]த ஒட்டுக்குப் பதிலியாக வரும்போது, (அதாவது தத்தித ஒட்டு கெடும்போது). தத்தி3தத்தினால் தருவிக்கப்பட்ட சொல்லின், பால்(வயக்தி), எண் (வசனே) ஆகியவைகள் மூல வடிவத்தோடு ஒத்திருக்கும்.
வங்கானாம் ஜனபதோ நிவாஸ: வங்க மக்களின் தேசம் வங்க + அண்(4.1.83 2 ஈ69) வங்க θ (4.2.84) வங்க + ஜஸ் = வங்கா:
ஆனால், லவணேன ஸம்ஸ்ருஷ்டா: ஸூப: லவண + ட[4]க
(4.4.22) லவண லுக் (4.4.24) லவண: ஸூப(ஆண்பால்) லவணா யவாகூ: 3 (பெண்பால்) லவணம் ஸ1ாகம் (அஃறிணை)
இங்கு 'லுக்' ஆதேஸத்தால் மூலச் சொல் அஃறிணையாக இருந்த போதிலும், தருவிக்கப்பட்ட சொல் 3 பால்களிலும் அமைகின்றன.
வா. ஹரீதக்யாதிஷூவவ்யக்தி:
ஹரீதகி முதலிய சொற்களில், பால் மட்டுந்தான் மூலச் சொல்லை ஒக்கும்.
ஹரீதக்யா: ப[2]லானி ஹரீதக்ய: (4.3.167) கடுக்காய் பழங்கள்
வா: க[2]ரதி காதி[3]ஷுவசனம்
'க[2]லதிக' முதலிய சொற்களில், எண் மாத்திரம் மூலச் சொல்லை ஒத்திருக்கும்.
க[2]லதிகஸ்ய பர்வதஸ்ய அதூ3ரப4 வானி வனானி (4.2.7082)
க[2]லதிகம் வனானி. 'மலைக்காடுகள்' அதாவது, மலையின் பக்கத்தில் உள்ள காடுகள் இங்கு கலதிகம், ஒருமை, வனானி பன்மை.

**1.2.52** விஸே[1]ஷணானாம் [4] அஜாதே:

ஒரு இனத்தைக் குறிக்கும் விஸே[1]ஷணங்களைத் தவிர (பெயரடை) மற்ற விஸே[1]ஷணங்களின் பாலும், எண்ணும் மூலச் சொற்களை ஒத்திருக்கும்.
பஞ்சாலா: ரமணீயா: ப[3]ஹூ அன்னா: ப[3]ஹு க்ஷீரக்[4]ருதா:
பஹுமால்ய ப[2]லா: அழகிய பஞ்சால மக்கள், நிறைய உணவு, பால், நெய் முதலியவைகளை உடையவர்கள் இங்கு, ரமணீயா: முதலிய பெயரடைகள். பஞ்சாலா என்ற பெயர்ச் சொல்லின் பால், எண்ணுடன் இயைபு உள்ளதாக அமைத்திருக்கின்றன.
ஆனால் பஞ்சாலா: ஜனபத: இங்கு ஜனபத என்ற சொல், ஒரு இனத்தை (ஜாதி)க் குறிப்பதால், பஞ்சாலா: என்ற சொல்லின் பால், எண்ணுடன் இயைபு

காணப்படவில்லை.

வா. மனுஷ்யலுபி ப்ரதிஷேத[4]: வக்தவ்யம்

'லுப்' இனால் தருவிக்கப்பட்ட மனிதன் தொடர்பான சொற்கள், விதிவிலக்கு சஞ்சா கத் 'லுப்' (5.3.98) சஞ்சா, சஞ்சா அபி4ரூப: இங்கு அபிரூப:, என்ற பெயரடைக்கும் சஞ்சா என்ற பெயர்ச்சொல்லுக்கும், பால் எண் இயைபு இல்லை. (வைக்கோலினால் செய்த அழகிய மனிதப் பொம்மை)

**1.2.53** தத் (அஸி'ஷ்யம்) ஸம்க்ஞா ப்ரமாணத்வாத்

இந்த பால் எண் இயைபு பற்றி கற்பிக்க வேண்டியது தேவையில்லை (அனி'ஷ்யம்) ஏனென்றால் அது வழக்கத்திலேயே உள்ளது. (மைக்[3]ஞா ப்ரமாணத்வாத்)

அடை–பெயர்ச்சொல், முதனிலைச் சொல், ஆக்கல்களின், பால் எண் இயைபு பற்றி (வழக்கிலேயிருப்பதால்) தனியாகக் குறிப்பிட வேண்டிய தேவையில்லை. காட்டாக, தா[3]ரா: 'மனைவி' என்ற சொல், எப்போதுமே ஆண்பால், பன்மை. ஆனால் இது பெண்மைக் குறிக்கும் சொல்லாகவே பயன்படுத்தப்படும் இதேபோல் 'ஆப' 'தண்ணீர்' பெண்பால் பன்மை.

இதற்கு முன்னால் கூறப்பட்ட சூத்திரங்கள் (சொல்) பொருளை வரையறுக்கிறது. இச்சூத்திரம் பஞ்சாலா போன்ற சொற்களை 'தத்திதலுப்' மூலம் ஆக்கிய சொற்கள் என்று கருதாமல், ஒரு பொதுப் பெயராகவே கருதலாம்.

**1.2.54** லுப் யோக[3] அப்ரக்[2] யானாத்

லுப் மறைவு பற்றிய சூத்திரங்கள் தேவையற்றவை. ஏனென்றால் முதனிலைச் சொல், அதனின்று ஆக்கிய சொல், இவ்விரண்டும் இடையே உள்ள பொருள் பற்றிய உறவு (ஸம்பந்தம்) வழக்கில் இல்லை. (அப்ரக்[2]யானாத்)

இச்சூத்திரங்களில், ஒரு சொல் இருப்பதுபோல் பாவித்து, அதன் பிறகு அது கெடுவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

காட்டாக, வரணா: என்ற சொல் ஒரு நகரத்தின் பெயர் இச்செ ால்லை, வரணா (ஒரு மரத்தின் பெயர்) என்ற சொல்லிலிருந்து ஆக்கப்பட்டது என்று சொல்வது, அதாவது, இந்நகரம், வரண மரங்கள் இருக்குமிடத்தில் அமைந்துள்ளது என்று சொல்வதைவிட இத்தகைய சொற்களை இயற்பெயராகக் கருதுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

(பார்க்க 4.2.69, 70, 81, 82)

**1.2.55** யோகப்ரமாணே சதத்[3]பா[4]வே அத[3]ர்ஸனம் ஸ்யாத்

முதனிலைச் சொல் – அதனின்று ஆக்கிய சொல், இவ்விரண்டுக்குமிடையே உள்ள உறவு அடிப்படையானது என்றால் அச்சொல் மறைந்த போது (செட்டபோது) (ததபாவே) அதனின்று ஆக்கிய சொல்லும் மறைந்துவிடும் (அதர்ஸ'னம் ஸ்யாத்) காட்டாக, பஞ்சாலா: என்ற சொல் ஒரு நாட்டின் பெயர். இந்த இனத்தை சேர்ந்த மக்கள் அங்கு வசிப்பதால், இந்நாடு பஞ்சால என்ற

சொல் ஒரு நாட்டின் பெயர். இந்த இனத்தை சேர்ந்த மக்கள் அங்கு வசிப்பதால், இந்நாடு பஞ்சால என்ற பெயர் பெற்றது என்று இச்சொல்லின் வரலாறு கூறப்படுகிறது ஆனால், இந்த இனம் அங்கு வசிக்காவிட்டால், இந்நாட்டின் பெயர் அதாகவேதான் இருக்கும். அப்பெயர் மறையாது. இத்தகைய சூத்திரங்களின் தேவையின்மையை பஞ்சாலா போன்ற சொற்கள் தெளிவாக்குகிறது.

**1.2.59** அஸ்மத்³ த்³வயோஸ் ச

அஸ்மத்² 'நான்' (தன்மை மாற்றுப் பெயர்)

ஒருமை, இருமையில், விருப்பாக பன்மை பயன்படுத்தப்படும்.

அஹம் ப்³ரவீமி நான் பேசுகிறேன்.

இதற்குப் பதிலாக வயம் ப்²ரும: நாங்கள் பேசுகிறோம் (இருமை) என்றும் கூறலாம்.

வா ஸவிஸே'ஷணஸ்ய ப்ரதிஷேஷதோ⁴ வக்தவ்ய:

அடையுடன் வரும்போது இவ்விதி பயன்படுவதில்லை.

அஹம் தே³வத³த்த: ப்³ரவீமி

நான் தேவதத்தன் பேசுகிறேன். இங்கு பன்மை பயன்படுத்த முடியாது.

வா யுஷ்மதி³ கு³ ரௌ ஏகேஷாம்

'கு³ருங என்ற சொல், யுஷ்மத்³ 'நீ' என்ற சொல்லுடன் பயன்படுத்தும்போது, விருப்பாக ஒருமையோ அல்லது பன்மையோ பயன்படுத்தலாம்.

த்வம் மே கு³ரு:/யூயம் மே கு³ரவ

**1.2.60** ப² ல்கு³னி ப்ரோஷ்ட² பத³ானாம் ச நக்ஷத்ரே

ப²ல்கு³னி ப்ரோஷ்ட² பதம் ஆகிய இரண்டு சொற்களும் நக்ஷத்திர த்தைக் குறிக்கும்போது இருமையானபோதிலும் விருப்பாக பன்மையில் பயன்படுத்தலாம்.

கதா³ பூர்வே ப²ல்கு³ன்யௌ, (இருமை): கத3ா பூர்வா:

ப²ல்கு³ன்ய:

கதா³ பூர்வே ப்ரோஷ்டபதௌ: கதா பூர்வா ப்ரோஷ்டபதா

இரட்டை நக்ஷத்திரங்கள் பொதுவாக இருமையில்தான் காணப்படு ம். இந்த விதி அவைகளைப் பன்மையிலும் விருப்பாகப் பயன்படுத்தலாம் என்று கூறுகிறது. ஆனால், இவைகள் நக்ஷத்திரத்தைக் குறிக்கும் போதுதான் இந்த ப²ல்கு³ன்யௌ மாணிவிகே–ப²ல்கு³னி நக்ஷத்திரத்தில் பிறந்த இரண் டு மாணவிகள் (இருமை)

**1.2.56** ப்ரதா⁴ன ப்ரத்யயார்த² வசனம் அர்த²ஸ்ய அன்யப்ரமாணத்வாத்

தருவிக்கப்பட்ட சொல்லின் பொருளை அதன் முக்கிய உறுப்பினரோ அல்லது ஒரு ஒட்டோ உணர்த்தும் என்ற கோட்பாட்டை கற்பிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. ஏனென்றால், அவைகளின் பொருள் வேறு ஒன்றை (அதாவது

வழக்(கு)ச் சார்ந்திருக்கிறது.
காட்டாக, இலக்கணம் என்ற பெயரைக்கூட கேள்விப்பட்டிருக்காத மனிதர்களிடம், 'ராஜ புருஷம் ஆநய' என்று சொன்னால், அவன், இச்சொற்றொடரின் பொருளை உணர்ந்து கொண்டு, அரசனிடம் பணியாற்றுகிறவனைத்தான் அழைத்துக் கொண்டு வருவான். அரசனையோ அல்லது வேறு ஒரு மனிதனையோ அல்ல; இதிலிருந்து சொற்களின் பொருள், வழக்கிலிருந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டியது என்ற உண்மை தெளிவாகிறது.

**1.2.57** கால உபஸர்ஜனே துல்யம்
காலம் உபஸ்ர்ஜனங்களின் பொருளைக் குறிப்பிட ஒரு விதியமைப்பதும் தேவைபற்ற ஒன்று. இலக்கணமே யறியாதவர்கள் கூட. இச்செயல் இன்று செய்ய வேண்டும் (இச்செயல்) நேற்றச் செய்தேன் என்றுதான் கூறுவான். அதனால், இதற்காகத் தனி விதி அமைக்க வேண்டிய தேவையில்லை.
பாணினி மேலே குறிப்பிட்டவைகளை வரையறுக்க வில்லையென்று இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

**1.2.58** ஜாதி ஆக்²யாயாம் எகஸ்மின் பஹு வசனம் அன்யகரஸ்யாம
ஒரு வகுப்பைக் குறிப்பிடும் பொதுப்பெயர் ஒருமையைக் குறிக்க விருப்பாக பன்மையையும் பயன்படுத்தப்படும்.
எ–டு ஸம்பன்ன: யவ/ஸம்பன்னா யவா:
நன்றாக விளைந்த பார்லி
வா. ஸம்க்² யா ப்ரயோகே³ ப்ரதிஷேதோ⁴வக்தவ்ய:
மேற்சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட சொற்களுடன் எண்ணுப் பெயரைச் சேர்த்து வரும்போது இவ்விதியை பயன்படுத்த முடியாது.
ஏகோ வ்ரீஹி ஸம்பன்ன: ஸுபி4க்ஷம் கரோதி.

**1.2.61** ச²ந்த³ஸி புனர் வஸோர் ஏகவசனம்
வேத மொழியில் இரட்டை நக்ஷத்திரமான புனர் வஸூ விருப்பாக ஒருமையில் பயன்படுத்தலாம் ஆனால் அது இருமையைத்தான் குறிக்கும்.
புனர் வஸு: நக்ஷத்திரம் அதி³தி: தே³வதா/புனாவஸூ
நக்ஷத்ரம் அதி³தி: தே³வதா.

**1.2.62** விஸா¹க²யோஸ்¹ ச
இரட்டை நக்ஷத்திரமான, விஸ¹ாக²மும், வேதமொழியில் ஒருமையில், இருமையை உணர்த்த விருப்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளது.
விஸா¹கா² நக்ஷத்ரம் இந்த்ராக்³நீ தே³வதா.
விஸ¹ாகே² நக்ஷத்ரம் இந்த்ராக்³நீ தே³வதா.

**1.2.63** திஷ்ய புனர்வஸ்வோ: நஷத்ரத்³வந்த்³வே பஹூவசனஸ்ய

த்3வி வசனம் நித்யம்
திஷ்யநக்ஷத்திரம் (ஒற்றை நக்ஷத்திரம்), புனர்வஸூ
நக்ஷத்திரம் (இரட்டை நக்ஷத்திரம்) ஆகிய இரண்டு நக்ஷத்திரங்க ளையும் சேர்த்து ஆக்கியது துவந்துவ ஸமாஸம், பன்மைக்குப் பதிலா க, கட்டாயமான (நித்யம்) இருமையில் அமையும் உதி2தௌ திஷ்ய புனர் வஸூ த்3ருஸ்1யேதே. ஆனால் விஸா1கா2நுராதா4: (பன்மை)

**1.2.64** ஸருபாணாம் ஏக ஸேஷ ஏகவிப4க்தௌ
ஒரே வேற்றுமை உருபுகளைக் கொண்டு முடியும் ஒரே ஒரு அடிச் சொல் திரும்பத் திரும்ப வரும்போது ஒரே ஒரு அடிச் சொல் தான் பயன்படுத்த வேண்டும்.
வ1ருக்ஷ: வ1ருக்ஷ: வ1ருக்ஷ: வ1ருக்ஷா:

**1.2.65** வ்ருத்3தோ4 யூனா தல்லக்ஷண சேத் ஏ்வ விஸேஷ:
வ்ருத்3த4 (ஒரு கோத்திரத்தின் வழித் தோன்றல்) குறிக்கும் ஒரு தருவிக்கப்பட்ட சொல்லோடு யுவன் என்ற வழித்தோன்றலைக் குறிக்கும் சொல்லோடு சேர்ந்து வரும்போது, முதலில் குறிப்பிட்ட சொல் மாத்திரந்தான் நிலைபெற்றிருக்கும். இவ்விரண்டு சொற்களுக்கு மிடையேயுள்ள ஒரே ஒரு வேற்றுமை, அவைகளின் ஒட்டுக்கள்.
க3ார்க்3யஸ்1 ச க3ார்க்3யாயணஸ்1ச க3ார்க்3யௌ – க3ர்க3 + யஸ் + ஸூ + க3ர்க3 யண் + ப2க் + ஸு +க3ர்க3 + யண் + ஸு + க3ார்க்3யௌ.

**1.2.66** ஸ்த்ரீ பும்வத் ச
வ்ருத்3த4 ஒட்டில் முடியும் ஒரு பெண்பாற் சொல், யுவன் ஒட்டில் முடியும் ஒரு சொல்லோடு வரும்போது அதோடு ஒத்திருக்கிற ஆண்பாற் சொல்லாகக் கருதப்படும்.
க3ார்க்3க சக3ார்க்3யாயணஸ்1ச
க3ர்க3 + யண் + ஙிப் + ஸூ + க3ர்க3 + யண் + ப2க் + ஸு
க3ர்க்3 யண் ணீப் ஔ க3ர்க3 யண் θ ஔ
க3ார்க்3யௌ.

**1.2.67** புமான் ஸ்த்ரியா
ஒரே மாதிரியான உருவத்தைக் கொண்ட ஒரு ஆண்பாற் சொல்லும் பெண்பாற் சொல்லும் சேரும்போது ஆண்பால்தான் தொடர்ந்து நீடிக்கும்.
ப்3ராஹ்மணஸ்1ச ப்3ராஹ்மணீ ச ப்3ராஹ்மணௌ.

**1.2.68** ப்4ராத்ரு புத்ரௌ ஸ்வஸ்ரு து3ஹித்ராயாம்
ப்ராத்ரு (ஸஹோதரன்) புத்ர (மகன்) என்ற சொற்கள் முறையே ஸ்வஸ்ரு (ஸஹோதரி) து3ஹித்ரு (மகள்) என்ற சொற்களோடு சேரும் போது முதலில் குறிப்பிட்ட சொற்கள் தொடர்ந்து நீடிக்கும்.

ப்[4]ராதாச ஸ்வஸா ச ப்[4]ராதரௌ
புத்ரஸ்[1] ச து[3]ஹிதா ச புத்ரௌ

**1.2.69** நபும்ஸகம் அநபும்ஸகேனவத் ச அஸ்ய அன்யத ரஸ்யாம்
ஒரு அஃ றிணைப் பெயர்ச் சொல், அஃறிணையல்லாத அதே உருவத்தைக் கொண்ட மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லோடு சேர்ந்து வரும்போது அஃறிணை ஒருமையாகும். ஸு[1]க்லம் ச ஸு[1]க்லாஸ்[1] ச ஸுக்லம்/ஸுக்லே

**1.2.70** பிதா மாத்ரா
பித்ரு (தகப்பன்) மாத்ரு (தாய்) என்ற சொல்லோடு சேர்ந்து வரும்போது விருப்பாக 'பித்ரு' தொடர்ந்து நிற்கும். மாதா ச பிதா ச பிதரௌ/மாதா பிரரௌ.

**1.2.71** ஸ்[1]வஸுர ஸ்[1]வஸ்[1]ரூ வா
ஸ்[1]வஸு[1]ர (மாமனார்) ஸ்[1]வஸ்[1]ரூ (மாமியார்) ஆகிய இரண்டு சொற்களும் சேர்ந்து வரும்போது ஸ்1வஸு1ர மாத்திரம் விருப்பாக நிலைபெற்றிருக்கும். ஸ்[1]வஸூ[1]ரஸ் ச ஸ்[1]வஸ்[1]ரூஸ்[1] ச ஸ்[1]வஸு[1]ரௌ/ஸ்வஸ் ரூஸ்[1]வஸு[1] ரௌ.

**1.2.72** ஆதீ[3]னி. ஸர்வைர் நித்யம்
'த்யத்' முதலிய மாற்றுப் பெயர்களின் வகுப்பைச் சார்ந்த சொற்கள், எல்லாவிதமான பெயர்ச் சொற்களுடன் சேரும்போது 'த்யத்' மாத்திரம் நீடித்து நிற்கும். ஸ ஸ தே[3]வத[3]த்தஸ் ச தௌ.
ய: ச தே[3]வத[3]த்தஸ் ச யௌ.
வா: த்யத் ஆதீ[3]னாம் மித[2] : யத்[3]யத்[3] பரம் தத்தத் ஸிஷ்யதே
த்யத் கணத்தைச் சேர்ந்த மாற்றுப் பெயர்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து வரும்போது, கணபாடத்தில் எந்தச் சொல் கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அச்சொல் நிலைத்து நிற்கும்.
ஸ ச ய: ச யௌ
யஸ்[1]ச கஸ் ச கௌ

**1.2.73** க்[3]ராம்ய பஸு ஸங்கே 4 ஷூ அதருணேஷு ஸ்த்ரீ
பயிற்றுவிக்கப்பட்ட விலங்குகளை ஒரு கூட்டாகக் குறிப்பிடும் போது, சிறிய என்பதைத் தவிர்த்து மற்ற இடங்களில் பெண்பால்தான் நிலைத்துநிற்கும்.
க[3]ாசவ: இமா: இவைகள் பசுக்கள் (க்[3]ராம்ய)
ஆனால், ருரவ: இமே இவைகள்மறிமான்.

**1.3.1** பூ[4]வாத[3]யோ தா[4]தவ.
பூ[4] ஆகு என்ற சொல்லை முதலாகக் கொண்ட (ஒரு) வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்கள் தாது (வினையடிச் சொல்) வேர் எனப்படும்.

தாது பாடம் என்ற துணை நூலில், ஸம்ஸ்க்ருதத்தின் தாதுக்களையெல்லாம் பத்து முக்கிய பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 2000 தாதுக்கள் இங்கே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இவைகள் :

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1. | பூ[4] | வகுப்பு | 1059 |
| 2. | அத்[3] | வகுப்பு | 72 |
| 3. | ஹு | வகுப்பு | 25 |
| 4. | திவ் | வகுப்பு | 137 |
| 5. | ஸு | வகுப்பு | 34 |
| 6. | துத்[3] | வகுப்பு | 143 |
| 7. | ருத்[4] | வகுப்பு | 25 |
| 8. | தன் | வகுப்பு | 10 |
| 9. | க்ரீ | வகுப்பு | 61 |
| 10. | சுர் | வகுப்பு | 395 |

**1.3.2** உபதே[3]ஸே[1] அச் அனுநாஸிக இத்

இலக்கண பாடத்தில் (உபதே[3]ஸே[1]) முதல் முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட (மூக்கொலியுடன் (அனுநாஸிக) கூடிய உயிர் 'இத்' என்ற பெயர் பெறும்.

எ–டு கித், இதில், 'இ' ஒரு 'இத்'
அச்–'ச்' ஒரு இத்

**1.3.3** ஹல் அந்த்யம்

மேலே குறிப்பிட்ட சூழலில் இறுதி மெய்கள் (ஹல் அந்த்யம்) 'இத்' எனப்படும்

எ–டு 'ஹல்' என்ற ப்ரத்யாஹாரத்தின் இறுதி 'ல்' ஒரு 'இத்'

**1.3.4** நவிப[4]க் தெள துஸ்மா:

விபக்தி (வேற்றுமை, வினை) உருபுகளின் இறுதி. 'து' (அதாவது பல்லொலி)வும் இறுதி 'ஸ்' 'ம்' ஆகிய எழுத்துக்களும் 'இத்' அல்ல இது 2–ம் சூத்திரத்தின் புறனடை.

எ–டு ஙஸுக்குப் பதிலியாக வரும் ஆத் இன் இறுதி த் ஒரு இத் அல்ல. இதே போல் ஜஸ், ஙஸ், அம், ஆம் ஆகியவைகளின் இறுதி ஸ், ம், ஆகியவை இத் அல்ல. அதனால் இவைகள் கெடா.

**1.3.5** ஆதி[3]ர் ஞி டு[1]ட[3]வ:

ஞி, டு[1], டு[3] ஆகியவைகள் ஒரு தாதுவின் முதல் எழுத்தாக அமைந்தால், அவைகள் 'இத்' ஆகும்.

எ–டு ஞிமிதா (தாதுபாடம் 1.779) அன்பாக இரு
டு[1]னதி[1] (தா.பா. 1.67) வளர், செழி)

டு$^{3}$ க்ருஞ் (தா.ப.8.16) (செய்)

இவைகளி ல், ஞி, டு$^{1}$, டு$^{2}$ ஆகியவைகள் 'இத்'

'க்த' (Part participle/present)participle ஐ குறிக்கும் என்று 'ஞி' என்ற 'இத்' உணர்த்தும் (3.2.187)

மித்$^{3}$+க்த=மின்ன: (அவன் பருமன்)

'க்ருத்' ஒட்டு 'அது$^{2}$ச்' ஐ, டு வோடு சேர்ந்து வரும்

தாதுக்கள் எடுக்கும் (3.3.89) அது ஒரு செயலைக் குறிக்கும்

டுவேப்–வேபது$^{2}$ (ஆட்டம்)

டு$^{3}$–க்ரு+(க்)த்ரி+மப் (3.3.88 4.4.20)

க்ருத்ரிம–செயற்கையான (பெயரடை)

**1.3.6** ஷ: ப்ரத்யயஸ்ய

ஒரு ஒட்டின் முதல் எழுத்து ஷ ஆனால் அந்த ஷ் ஒரு இத் ஷ வை முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கள் ஷ, ஷச், ஷாகன், ஷ்கன், ஷ்டரச், ஷட$^{2}$ச், ஷ்ட$^{2}$ன், ஷ்ட$^{2}$ல், ஷ்ப$^{2}$, ஷ்ப$^{2}$க், ஷ்யங், ஷ்யஞ், ஷ்லஞ், ஷ்வுன்.

ந்ருத்+ஷ்வுன்=(3.1.145)=நர்த்+அக் (7.1.1)

நர்தக்க: (ஒரு தொழில்)

**1.3.7** சுடு$^{1}$

ஒரு ஒட்டின், முதல் எழுத்து, பல்லொலி (சு)(அ) வளை நாவொலி (டு) ஆனால், இந்த 'சு'வும் 'டு'வும் இத்

அ) பல்லொலி முதலில் வரும் ஒட்டுக்கள்

ச்: சங், சானஸ், சாப், சிண், ச்ப$^{2}$ஞ், ச்லி, ச்வி – ஜ்: ஜஸ், ஜஸி.

ஆ) வளை நாவொலி முதலாக வரும் ஒட்டுக்கள்

ட்:, ட, டக். டச், டா, டாப், டெண்யண், ட்யண், ட்யு, ட்யுல்.

ட்$^{3}$ ட$^{3}$, ட$^{3}$ச், ட$^{3}$ட்$^{1}$, ட$^{3}$ண், ட$^{3}$தமச், ட$^{3}$தரச், ட$^{3}$தி, ட$^{3}$ா, ட$^{3}$ாச், ட$^{3}$ாப், டு$^{3}$, டு$^{3}$பச், ட்$^{3}$மதுப், ட்$^{3}$ய, ட்$^{3}$யண், ட்$^{3}$யட்$^{1}$, ட்$^{3}$யா ட்$^{3}$வலச், ட்$^{3}$வுன்.

ஜஸ், முதல் வேற்றுமைப் பன்மை உருபு:

ராம + ஜஸ் – ராமா: இங்கு ஜ, ஒரு' இத்' அதனால் அது கெடும்(9)

**1.3.8** ல, ஸ$^{1}$, கு$^{1}$ அதத்$^{3}$தி$^{4}$தே

தத்தி$^{3}$த$^{4}$ ஒட்டுக்களைத்தவிர மற்ற ஒட்டுக்களின் முதல், ல,ஸ,கு$^{1}$ (பின்னண்ண எழுத்துக்கள்) 'இத்' ஆகும்.

1. ல்: ல்யப், ல்யு, ல்யுட்

2. ஸ்: ஸ்$^{1}$, ஸ$^{1}$த்ரு, ஸ$^{1}$த்$^{4}$யை, ஸ$^{1}$த்$^{4}$யைன், ஸ$^{1}$ப், ஸ$^{1}$ானச், ஸா$^{1}$னன், ஸ$^{1}$ாயச், ஸ்$^{1}$னம், ஸ$^{1}$னா, ஸ்$^{1}$னு, ஸ்$^{1}$யன், ஸ்$^{1}$லு

3. க்: க, கந்த, கத்[4]யை, கத்[4]யைந், கப், கமுல் கஸின், கஸேந், கானச், சி, கின், குரச், கேந், கேந்ய, க்த, க்தவது, க்திச், க்திந், க்த்ரி, க்த்வா, க்ரு, க்யங், க்யச், க்யஷ், க்லுகந், க்வநிப், க்வரச், க்வஸு, க்வி, க்வின், க்விப், க்ஸ, க்ஸே, க்ஸ்நு

க்[2]: க[2]ச்,க[2]ல், க்[2] முஞ், க[2]ல், க[2]ஸ்[1], கி[2]ஷ்ணுச், கு[2]கஞ், க்[2]யுந்,

க[4]: க[4], க[4]ஞ், கி[4]நுண், கு[4]ரச்,

ங: ஙீ, ஙீந், ஙீப், ஙீஷ், ஙஸ், ஙஸி, ஙி, ஙே, ங்வநிப்

எ–டு சி+ல்யுட்(3.3.115)=சயனம் (7: 1.1) சேர்த்தல்

**1.3.9** தஸ்ய லோப:

அது மறையும்/கெடும் (லோப்)

அதாவது, மேலே கூறப்பட்ட 'இத்' எழுத்துக்கள் கெடும்.

எ–டு ராம+ஜஸ்=ராமா:

இங்கு 'ஸ்' ஒரு 'இத்' அது கெடுகிறது.

**1.3.10** யதா[2]ஸங்க்[2]யம் அனுதே[3]ஸ[1]: ஸமானாம்

ஒரு சூத்திரத்தில் பல சொற்களும், அவைகளின் பதிலீடுகளும் சமமான எண்ணிக்கையில் அமைந்திருந்தால் முதலில் குறிப்பிட்ட சொற்கள் ஒணன்றொன்றுக்கும் பின்னால் கொடுக்கப்பட் ட பதிலீடுகள் ஆகும் என்று பொருள்.

எ–டு தூதி[3] ஸ[1]லாதுர வர்மதீ கூசவாராத்

ட[4]க்–ச[2]ண்–ட[4]ஞ்–யக: (4.3.94)

தூதி[3]+ட[4]க்=தௌதே[3]ய:

ஸ[1]லாதுர+ச[2]ண்=ஸா[1]லாதுரீய:

வர்மதீ+ட[4]ஞ்=வார்மதேய:

கூசவார+யக்=கௌசவார்ய:

ஆனால், முதல் பகுதியில் கொடுக்கப்பட்ட சொற்களும் 2வது பகுதி யில் உள்ள சொற்களும் எண்ணிக்கை ஒன்றாக, இல்லாமலிருந்தால் , இந்த விதி செயற்படாது.

காட்டாக, 1.4.90லக்ஷண இத்த[2]ம்பூ[4]த ஆக்[2]யான

பா[4]க வீப்ஸாஸு ப்ரதி பரி அனவ:

இங்கு லக்ஷண–முதலியவைகள்4. 'ப்ரதி' முதலியவைகள்–3, அதனால், இதன் விளக்கம் வேறாகும் (பார்க்க 1.4.90)

**1.3.11** ஸ்வரிதேன அதி[4]கார:

இந்நூலின் சூத்திரங்களில் ஸ்வரிதத்தில் அமையும் சொற்கள், அதிகார சூத்திரங்களைத் தொடங்குவதாகக் கருத வேண்டும். அதாவது, அச்சொற்கள் அப்பகுதியின் தலைப்பாக அமையும். காட்டாக ப்ரத்யய: (3.1.1.) இதைத் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்கள் ப்ரத்யயங்களைப் பற்றிக் கூறும்.

அவ்வாறே தா4தோ: (3.1.91), அங்கஸ்ய (6.4.1) ஆகியவை.

**1.3.12** அனுதாத்த ஙித ஆத்மனேபதம்

ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் அனுதாத்தத்தை 'இதி'ஆக கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பின்னாலும் 'ங்' ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பிறகும் வரும்.

அனுதாத்த இத்–ஆஸ்–ஆஸ்தே

ஙித்–ஷுங்–ஸூதே

ஸீ'ங்–ஸே'தே

**1.3.13** பா[4]வ கர்மணோ:

பா[4]வ (Impersonal) கர்மன் (Passive) ஆகிய செயல்களைக் குறிப்பிட, வினையடிச் சொல்லுக்குப் பிறகு ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் வரும்.

ஆஸ்யதே.

க்ரியதே கட: பானை செய்யப்பட்டது.

**1.3.14** கர்த்தரி கர்மவ்யதீஹாரே

ஒரு கர்த்தா மற்றொரு கர்த்தாவோடு கூட்டாகச் சேர்ந்து, ஒரு செயலைச் செய்தால் அதாவது இரு கர்த்தாக்களுக்கிடையே ஒரு செயலின் பரி மாற்றத்தைக் குறிக்கும்போது கர்த்தாவை குறிக்க, வினையடிச் சொல்லோடு ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் வர வேண்டும்.

எ–டு வ்யதி பசந்தே. அவர்கள் ஒருவருக்காக ஒருவர் சமைக்கிறார்கள்.

**1.3.15** ந க[3]தி ஹிம் ஸார்த[2]யோ

கதி (இயக்கம்) ஹிம்ஸா (துன்புறுத்தல்)

ஆகிய பொருளை உணர்த்தும் வினைகளோடு (செயலின் பரிமாற்றத்தைக் குறிக்க) ஆத்மனே பத ஒட்டுக்கள் சேர்க்கப்படமாட்டாது.

எ–டு வ்யதி க[3]ச் ச[3]தி–அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பகையாகிறார்கள்.

வா. ப்ரதிஷேகே[4] ஹஸாதீனாம் உபஸம்க்[2]யானம்

ஹஸ் (சிரி)முதலியவைகளையும் மேலே சூத்திரத்தில் கூறியவற்றோடு சேர்க்க வேண்டும். வ்யதிஹஸந்தி

வா: ஹரதே: அப்ரதிஷேத[4]:

'ஹரதி' என்ற வினைக்கு இத்தடையில்லை

ஸ்ம்ப்ரஹரந்தே ராஜான: அரசர்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துப் போரிடுகிறார்கள்.

**1.3.16** இதரேதர அன்யோன்ய

இதரேதர அன்யோன்ய உபபத[3]ாத்ச

இதரேதர (ஒருவர்க்கொருவர்) அன்யோன்ய என்ற உபபதங்களோடு வரும் வினைக்குப் பிறகு ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் வராது. இதரேதரஸ்ய/

அன்யோன்யஸ்ய வ்யதிலுனந்தி.
ஒருவர்க்கொருவர் அறுவடை செய்கிறார்கள்.

வா: பரஸ்பர உபபதாத் ச இதி வக்தவ்யம்
பரஸ்பரம் என்ற சொல்லும் இத்துடன் சேர்க்க வேண்டும்.
பரஸ்பரஸ்ய வ்யதிலுனந்தி.

**1.3.17** நேர் விஸ'[1]:
நி என்ற முன்னொட்டோடு வரும் விஸ்'[1], நுழை என்ற வினைக்குப் பிறகு ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் சேர்க்க வேண்டும். நிவிஸ'[1]தே. நுழைகிறான் ஆனால், ப்ரவிஸ'[1]தி

**1.3.18** பரி, வி, அவேப்[4]ய: க்ரிய:
க்ரீ வாங்கு என்ற தாது, பரி, வி, அவ ஆகிய முன்னொட்டுக்களோடு வரும்போது, ஆத்மனேபதமாகும். பரி/வி/அவ க்ரீணீதே. 'அவன் வாங்குகிறான்'

**1.3.19** விபராப்[4]யாம் ஜே:
ஜி 'வெல்' என்ற தாது வி, பர என்ற முன்னொட்டுகளோடு வரும்போது ஆத்மனேபத ஒட்டுக்களோடு வரும்.
விஜயதே/பராஜயதே வெல்கிறான், தோற்கடிக்கிறான்.

**1.3.20** ஆஙோ தோ[2] அனாஸ்ய விஹரணே
தா3 'கொடு' என்ற வினை ஆங் என்ற முன்னொட்டோடு, வாயைத் திறத்தல் என்ற பொருளை உணர்த்தாமல், வரும்போது, அதற்குப் பிறகு ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் வரும்.

எ–டு வித்யாம் ஆத[3]த்தே (அவன்) படிப்பை அடைகிறான்
ஆனால் ஆஸ்யம் வ்யாத3த3ாதி (அவன்) அகலமாக வாயைத் திறக்கிறான்.

வா. ஆஸ்யவிஹரண ஸமானக்ரியாதபி ப்ரதிஷேதோ[4] வக்தவ்ய:
வாயைத்திறத்தல் போன்ற மற்ற செயல்களும் இத்துடன் சேர்க்க வேண்டும்.
விதி[3]காம் வ்யாத[3]தா[3]தி (அவன்) கட்டியைத் (Tumour) திறக்கிறான்.
கூலம் வ்யாத[3]த[3]ாதி–நதி கரையை உடைக்கிறது.

வா. ஸ்வாங்க கர்மகாத் ச இதி
'ஆங்'ஐ முன்னொட்டாகக் கொண்ட 'தா[3]' என்ற வினையின் செயல், கர்த்தாவின் அவயவம் என்ற பொருளைக் குறிப்பிடாமல்

அமையுமானால் ஆத்மனேபதமாகும்.
வ்யாத[3]த்[3]தே பிபீலிகா: பதங்க[3]ஸ்ய முக[2]ம்
எறும்புகள் வெட்டுக்கிளியின் வாயைத் திறக்கின்றன.

**1.3.21** க்ரீடோ[3] அனு ஸம் பரிப்[4]யஸ்[1]ச
க்ரீட்[3] (விளையாடு) என்ற வினை அனு/ஸம்/பரி/ஆங்/
ஆகியவைகளை முன்னொட்டாகக் கொண்டு வந்தால், ஆத்மனே பதமாகும்.
அனுக்ரீட[3]தே/ஸங்க்ரீட[3]தே/பரிக்ரீடதே/ஆக்ரீடதே விளையாடுகிறான்.

வா. ஸமோ அசுஜனே இதி வக்தவ்யம்.
'ஸம்' என்ற ஒட்டு க்ரீட்[3] என்ற வினைக்கு முன்னால் வரும்போது 'கடகடவென்று ஒலியெழுப்பு' என்ற பொருள்படும்.
இப்பொருளில், இந்த வினை பரஸ்மை பதமாகும். இந்த வார்த்திகம், இந்தப் பொருளை விலக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது.
ஸங் க்ரீட[3]ந்தி ஸ'க'ட[1]ாணி–வண்டிகள் கடகடவென்ற ஒலியை எழுப்புகின்றன.

வா. ஆக[3]மே: க்ஷமாயாம் ஆத்மனேபதம் வக்தவ்யம்
எதிர்பார்த்தல், காத்திருத்தல் (க்ஷமா) என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது ஆக[3]ம் என்ற வினை ஆத்மனேபதமாகும்.
ஆக[3]மயஸ்வ தாவத் மாணவகம்
கொஞ்சம் நேரம் வரை மாணவனை எதிர் பார்.

வா. ஸி'க்ஷே: ஜிக்ஞாஸாயாம்
'ஸி'க்ஷ' தேர்ந்தாய்வு செய் என்ற பொருளில் ஆத்மனேபதமாகும்.
வித்யாஸு ஸி'க்ஷதே–அறிவு அடையவிரும்புகிறான்
(ஸ'க்+ஸன்–ஸி1க்ஷ)

வா. ஆஸி'ஷி நாத[2]:
நாத்[2] 'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருளில் ஆத்மனேபதமாகும்.
ஸர்பிஷோ நாத[2]தே–நெய்யைக் கொண்டு வாழ்த்துகிறான்.
ஆனால் மாணவகம் அனுநாத[2]தி. மாணவனுக்கு விடுதலை வாங்கிக் கொடுக்கிறான்.

வா. ஹரதே: க[3]த தாச்சீ[3]ல்யே
ஹரதி ''பண்பொத்திருத்தல்'' என்ற பொருள் ஆத்மனேபதமாகும்.
பைத்ருகம் அஸ்'வா அனுஹரந்தே குதிரை தன் தகப்பனின் பண்பை ஒத்திருக்கிறது.

வா: கிரதே: ஹர்ஷ ஜீவிகா குலாய கரணேஷு இதி வக்தவ்யம்.
க்ரு, என்ற தாது உணவு(அல்லது) இருப்பிடத்துக்காக மகிழ்ச்சியோடு பிறாண்டுதல் என்ற பொருளில் ஆத்மனேபதமாகும்.
அபஸ்கிரதே வ்ருஷபோ[4] ஹ்ருஷ்ட:
காளை மகிழ்ச்சியோடு பிறாண்டுகிறது.
ஜீவிகா அபஸ்கிரதே குக்குடோ ப[4]க்ஷார்தீ[2]
கோழி உணவுக்காகப் பிறாண்டுகிறது.
குலாயகரணே–அபஸ்கிரதே ஸ்[1]வா ஆஸ்ரயார்தீ[2]
நாய் இருப்பிடத்துக்காகப் பிறாண்டுகிறது.

வா. ஆஙி நு ப்ரச[1]ச[2]யோர் உபஸம்க்[2]யானம்.
'ஆங்' என்ற முன்னொட்டோடு வரும் 'நு' (அழு)
ப்ருச்[1]ச[2](கேள்) ஆகிய வினைகளும் ஆத்மனேபதம்
அனுதே ஸ்[1]ருகா[3]ல: நரி ஊளையிடுகிறது.
ஆப்ருச்[1]ச[2]தே கு[3]ரும்–ஆசிரியரைக் கேட்கிறான்.

வா. ஸ[1]ப உபலம்ப[4]ன இதி வக்தவ்யம்
'ஸ' ப் 'வார்த்தையினால் உடம்பைத் தொடுதல்' என்ற பொருளில் ஆத்மனேபதமாகும்.
தேவதத்தாய ஸ[1]பதே தேவதத்தன் பேரில்/மேல் ஆணையிடு–கிறான்.
மற்ற இடங்களில் ஸ[1]பதி

**1.3.22** ஸம் அவ ப்ர விப்[4]ய: ஸ்த[2]:
ஸ்தா[2] 'நில்' என்ற வினை ஸம், அவ, ப்ர, வி
ஆகிய முன்னொட்டுகளோடு வரும்போது ஆத்மனேபதம் ஆகும்.
ஸந்திஷ்ட[1]தே அவன் உடன் தங்குகிறான்.
அவதிஷ்ட[1]தே பொறுமையோடு காத்திருக்கிறான்.
ப்ரதிஷ்ட[1]தே (அவன்) புறப்படுகிறான்.
விதிஷ்ட[1]தே தனியாக நிற்கிறான்.

வா. ஆங் ஸ்த[2] : ப்ரதிக்ஞானே இதிவக்தவ்யம்
ஸ்தா[2] என்ற வினை 'ஆங்' என்ற முன்னொட்டோடு. ப்ரதிக்ஞான அறிக்கை. என்ற பொருளில், ஆத்மனேபதமாகும்.
அஸ்தி ஸகார மாத்ராமாதிஷ்ட[2]தே. 'அஸ்' தாதுவின் 'ஸ்' மாத்திரம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.
ஆக[3]மௌ குண வ்ருத்தௌ ஆதிஷ்ட[2]தே.
குணம், வ்ருத்தி ஆகிய ஆகமங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

**1.3.23** ப்ராகாஸ'ன ஸ்தே²யாக்²ய யோஸ்'ச
ஸ்தா², 'ஒருவரின் எண்ணங்களை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்தல்' அல்லது நடுவரின் தீர்ப்புக்கு விடுதல் என்ற பொருளில் ஆத்மனேபதமாகும்
திஷ்ட²தே கன்யா சா²த்ரேப்⁴ய: பெண் தன் எண்ணத்தை மாணவர்களுக்கு வெளியிடுகிறாள்.
த்வயிதிஷ்ட⁴தே அவன் உன்னை நடுவராகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறான்.

**1.3.24** உதோ³ அநூர்த்⁴ச கர்மணி 'ஸ்தா²' என்ற தாது 'உத்' என்ற முன்னொட்டோடு வந்து, அவன் 'எழுந்திருத்தல்' என்ற பொருளைக் குறிக்காமல் இருந்தால், அத்துடன் ஆத்மனேபத ஒட்டுக்களை இணைக்க வேண்டும்.

ஏ–டு கே³ஹே உத்திஷ்ட⁴தே. வீட்டில் உழைக்கிறான். ஆனால் ஆஸனாத் உத்திஷ்டதி–அவன் இருக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்கிறான்.

வா. உத்³ ஈஹாயாம் இதி வக்தவ்யம்
'உத்' முயற்சித்தல், விரும்புதல், வியர்க வைத்தல், மேம்படுதல் ஆகிய பொருட்களை ஸ்தா²வுடன் வரும்போது குறிக்காமலிருந்தால் பரஸ்மை பதமாகும். ஆனால் மேலே குறிப்பிட்ட பொருளை உணர்த்தும்போது, அது ஆத்மனேபதமாகும். அஸ்மாத்³ க்³ராமாத் ஸ'தமுத்திஷ்டதி இந்தக் கிராமத்திலிருந்து 100 கிடைக்கிறது.

**1.3.25** உபான் மந்த்ர கரணே
'உப', ஸ்தா² என்ற வினைக்கு முன் அமைந்து அதன் பொருள் வேத மந்திரங்களினால் பூஜை செய்தல் என்று இருந்தால், அது ஆத்மனேபதமாகும்.
ஐந்த்ர்யா கார்ஹ பத்யமுபதிஷ்ட²தே
அவன் ஐந்த்ர மந்திரங்களினால் கா3ர்ஹ பத்யமென்கிற நெருப்பைப் பூஜிக்கிறான்.

வா. உபாத் ³ தேவ பூஜா ஸங்க³திகரண மித்ர கரண பதி²ஷு இதி வாச்யம்.

'ஸ்தா²', 'உப' என்ற முன்னொட்டோடு விக்³ரஹ பூஜை சந்தித்தல், நட்பு கொள்ளல், சாலை ஆகிய பொருட்களை குறிக்கும்போது ஆத்மனேபதமாகும்.
ஆதி³த்யம் உபதிஷ்ட²தே சூரியனைப் பூஜிக்கிறான்.
ரதி²கான் உபதிஷ்ட²தே தேரோட்டுபவர்களைச் சந்திக்கிறான்.
மஹாமாத்ரான், உபதிஷ்ட²தே மஹாமாத்திரர்களுடன் நட்பு கொள்கிறான்.
அயம் பந்தா² ஸ்ருக்⁴னம் உபதிஷ்ட²தே இது ஸ்ருக்⁴னத்துக்குப் போகும் வழி.
ஸங்கதிகரணம் ஸங்கதி கரணம் இந்த இரண்டுக்குமுள்ள வேறுபாடு என்னவெனில், முதல் சொல் உடல் தொடர்பு, அல்லது வெகு பக்கத்தில் வருதல் (கலக்கல்) என்ற பொருளும், இரண்டாவது அப்பொருளைக்

குறிக்காமலும் அமையும். கங்கா யமுனாம் உபதிஷ்டதே கங்கை, யமுனையோடு கலக்கிறது.
வா. வாலிப்ஸாயாமிதி வக்தவ்யம்
உப+ஸ்தா. 'ஒரு பொருளை அடைய வேண்டுமென்ற விருப்பம்' என்ற பொருளில் ஆத்மநேபதம் விருப்பமாக வரும்.
பி[4]க்ஷு கோ ப்[3]ராஹ்மணம் உபதிஷ்ட[2]தே/உபதிஷ்டதி வா.
பிச்சைக்காரன் தனக்கு (ஏதாவது) கிடைக்கும் என்ற விருப்பத்தோடு பிராமணன் வீட்டில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

**1.3.26** அகர்மகாத் ச
உப+ஸ்தா[2], செயப்படுபொருள் குன்றிய விளையாகப் பயன்படுத்து ம்போது ஆத்மனேபத மாகும்.
யாவத் பு[4]க்தம் உபதிஷ்ட[2]தே. அவன் சாப்பிடும் வேளையில் எப் போதும் வருகிறான்.

**1.3.27** உத்[3]விப்[4]யாம் தப:
'தப' (ஒளிவிடு) என்ற தாது 'உத்' அல்லது 'வி'யுடன் செயப்படு பொருள்குன்றிய வினையாகப் பயன்படுத்தும்போது ஆத்மனேபதமாகும்.
உத்தபதே/விதபதே வித்[3]யாய வித்யார்தீ[2]
படிப்பாளி தன் கல்வியினால் ஒளிவிடுகிறான்.
ஆனால் உத்தபதி ஸுவர்ணம் ஸவர்ணகார: தட்டான் தங்கத்தை சூடாக்குகிறான் (உருக்குகிறான்)
வா. ஸ்வாங்க கர்மாச்ச இதி வக்தவ்ய:
தன் உடலின் ஒரு அவயவத்தைக் குறிப்பிடும்போது
உத்/வி+தப், செயப்படுபொருள் குன்றாவினையாக இருந்தாலும் ஆத்மனேபதமாகும் என்று கூறவேண்டும்.
உத்தபதி பாணிம் கையைச் சூடாக்குகிறான்.

**1.3.28** ஆஙோ யம ஹன:
யம்(நிறுத்து) ஹன்(கொல்) என்ற வினைகளுக்கு முன்னால் 'ஆங்' சேர்ந்து, இவைகள் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாகப் பயன்படுத்தும்போது பொருள் ஆத்மனேபதமாகும்.
எ–டு ஆயச்ச[2]தே விரிக்கிறான்.
ஆஹதே தீங்கு செய்கிறான்.
இவ்விரண்டு வினைகளும் பரஸ்மைபத வகுப்பைச் சேர்ந்தன.
யம்+ஸப்+திப்=யச்[1]ச[2]தி, ஹந்தி ஆனால் இவைகள் செயப்படுபொருள் குன்றா வினையாக வரும்போது ஆயச்[1]சதி கூபாத்[3] ரஜ்ஜும்–கிணற்றிலிருந்து கயிற்றை இழுக்கிறான்.
ஆஹந்தி வ்ருஷலம் பாதே[3]ன– திருடனைக் காலால் உதைக்கிறான்.
வா. ஸ்வாங்க[3] கர்மகாத் ச இதி வக்தவ்யம்

தனது உடலில் ஒரு அவயம் செயப்படுபொருளாக அமையும்போது, இவைகள் ஆத்மனேபதமாகும்.
ஆயச்சதே பாணிம். தன் கையை நீட்டுகிறான்.
ஆஹதே ஸிர–தன் தலைக் காயப்படுத்திக் கொள்கிறான்.

**1.3.29** ஸமோ க³மிருச்¹சி² ப்ரச்¹சி² ஸ்வரதி–அர்தி, ஸ்1ரு விதி³ப்ய:

க³ம்(போ) ருச்²(போ, கெட்டியாகு) ப்ரச்³ (கேள்) ஸ்வ்ரு (ஓசைபடுத்து) ரு(போ) ஸ்¹ரு (கேள்) (Listen)வித் (அறிந்து கொள்) ஆகிய வினைகள் 'ஸம்' என்ற முன்னொட்டோடு செய்ப்படுபொருள் குன்றிய வினையாகப் பயன்படுத்தும்போது ஆத்மனேபதமாகும்.

| | | |
|---|---|---|
| ஸம்க³ச்ச²தே | – | அவன் சேர்கிறான். ஒன்றாகப் போகிறான். |
| ஸம்ருச்¹ச²தே | – | அவன் போகிறான் |
| ஸம்ஸ்வரதே | – | ஓசைப்படுத்துகிறான். |
| ஸம்ப்ரச்¹ச²தே | – | நன்றாகக் கேட்கிறான் (கேள்) |
| ஸங்கல்பா அஸ்ய ஸமரந்த | – | அவனுடைய தீர்மானங்கள் ஒன்றாகின்றன. |
| ஸம்ஸ்ருணுதே | – | நன்றாகக் கேட்கிறான் (Listen) |
| ஸம்விததே | – | நன்றாகப்புரிந்து கொள்கிறான். |

வா: த்³ரு ஸே¹ச்ச இதி வக்தவ்யம்

த்ருஸ் (பார்) என்ற தாது ஸம் என்ற முன்னொட்டோடு, செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையாகப் பயன்படுத்தும்போது ஆத்மனேபதம ாகும். ஸம்பஸ்1யதே அவன் பார்க்கிறான். ஆனால் க்ராமம் ஸம்பஸ்1யதி அவன், கிராமத்தைப் பார்க்கிறான்.

**1.3.30** நி ஸம் உப விப்⁴யோ ஹ்வ:

ஹ்வே (கூப்பிடு) என்ற வினை, நி,ஸம், உப, வி ஆகிய இடைச் சொற்களுடன் (Partiele) வரும்போது (செயலின் பயன் கர்த்தாவையடையாமலிருந்தாலும்) ஆத்மனேபதமாகும்.

'ங்' ஐ இத்தாகக் கொண்ட வினைச் சொல் கர்த்தாவுக்காகச் செய்யப்படும் செயல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது அவ்வினைக்குப் பின்னால் ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் வரும் (பார்க்க–72) ஆனால், ஒரு செயல் செய்வதின் நோக்கம். கர்த்தாவுக்காக என்று இல்லாமலிருந்தாலும் மேலே கூறப்பட்ட வினைகள் ஆத்மனே பதமாகவே இருக்கும் என்று இச்சூத்திரம் குறிப்பிடுகிறது.

நிஹ்வயதே
ஸம்ஹ்வயதே
உபஹ்வயதே
விஹ்வயதே

வா: உபஸர்காத் அஸ்யதி ஊஹ்யோர்வா வசனம்

'அஸ்' 'எறி' ஊஹ் 'அனுமானி' என்ற வினைகள்

உபஸர்க[3]ங்களுடன் வரும்போது, விருப்பாக ஆத்மனேபதமாகும்.

| | | |
|---|---|---|
| நிரஸ்யதி/நிரஸ்யதே | – | அவன் எறிகிறான் |
| ஸமூஹதி/ஸமூஹதே | – | அவன் சேர்கிறான். |

**1.3.31** ஸ்பர்த்[3]தா[4]யாம் ஆங்

ஆங்+ஹ்வே போரிட அழைத்தல் என்ற பொருளில் வரும்போது (செயலின் பயன் கர்த்தாவையடையாமலிருந்தாலும்) ஆத்மனே பதமாகும்.

மல்ல: மல்லம் ஆஹ்வயதே

மல்லர் மல்லரைப் போருக்கு அழைக்கிறான்.

அனால் க[3]ாம் ஆஹ்வயதி கே[3]ா பால:

இடையன் பசுவைக் கூப்பிடுகிறான்.

**1.3.32** க[3]ந்தன அவக்ஷேபண ஸேபன ஸாஹஸிக்ய

ப்ரதியத்ன ப்ரகத[2]ன உபயோகே[3]ஷு க்ருஞ:

'க்ருஞ்' என்ற வினை, (ஒரு செயலின் பயன் கர்த்தாவையடையாது என்ற போதிலும்) கீழ்க்கண்ட பொருட்களைக் குறிக்கும்போது ஆத்மனேபதமாகும்.

1. க[3]ந்த[4]னம் பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன் மற்றவர்க்கு விரோதமாகப் பலரறியக் கூறல்

| | | |
|---|---|---|
| 2. அவக்ஷேபணம் | – | திட்டுதல் |
| 3. ஸேவனம் | – | பணி செய்தல் |
| 4. ஸாஹஸிகம் | – | மனத்துணிவுடன் வேலை செய்தல் |
| 5. ப்ரதியத்னம் | – | மாற்றம் |
| 6. ப்ரகத[2]னம் | – | ஒப்புவித்தல் |
| 7. உபயோகம் | – | மதசம்பந்தமான பூஜை செய்வது 'மற்றவர்க்கு' |

| | | |
|---|---|---|
| 1. உத்குருதே | – | விரோதமாகக் கூறுகிறான் |
| 2. ஸ்யேனவர்திகம் உத[3]ா குருதே | – | 'கழுகு கவுதாரியை வெல்கிறது. |
| 3. உபாத்[4]யாயம் உபகுருதே | – | 'ஆசிரியருக்குப் பணி செய்கிறான்.' |
| 4. பரதா[3]ரான் ப்ரகுருதே | – | மற்றவனின் மனைவியைக் கற்பழிக்கிறான். |
| 5. ஏத[4]: உத3கஸ்ய உபகுருதே | – | எரிபொருள்தண்ணீரின் தன்மையை மாற்றுகிறது. |
| 6. க[3]ாதா[2] ப்ரகுருதே | – | கதைகளைப் பாடுகிறான் |
| 7. ஸ[1]தம் ப்ரகுருதே | – | "மயச் சார்ப்புள்ள பயன்களை |

(அடைவதற்காக) (அவன்) நூறு
(நாணயங்கள்) கொடையாகக்
கொடுக்கிறான்.''

**1.3.33** அதே[4]: ப்ரஸஹனே
'அதி[4]' என்ற முன்னொட்டுடன் 'க்ருஞ்' என்ற வினை 'வெல்லுதல்' என்ற பொருளில் ஆத்மனேபதமாகும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவை சேராமலிருந்த போதிலும்)
தம் அதி[4] சக்ரே அவனை வெல்கிறான்
ஆனால், அர்த[2]ம் அதி[4] கரோதி – பொருளை சம்பாதிக்கிறான்.

**1.3.34** வே: ஸப்[3]த[3] கர்மண:
'வி' க்ருஞ் 'ஸப்தம்' என்ற சொல்லை செயப்படுபொருளாகக் கொள்தல் என்ற பொருளில் (அதாவது ஸப்தம் ஓடு) ஆத்மனே பதமாகும் (கர்த்தாவுக்குச் செயல் செய்யப்படுகிறது என்றில்லாவிட்டாலும்)
க்ரோஷ்டா விகுருதே ஸ்வரான்
நரிகள் ஊளையிடுகின்றன.
ஆனால் விகரோதி பய: 'பால் (தயிராக) மாறுகிறது.'

**1.3.35** அகர்மகாத் ச
வி க்ருஞ் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாக அமைந்தபோதிலும், ஆத்மனேபதமாகும் (செயல் கர்த்தாவுக்காக என்றில்லாவிட்டாலும்) ஸைந்த[4]வா: விகுர்வதே 'ஸிந்து தேசத்துக்குதிரைகள் நேர்த்தியாக ஓடுகின்றன.'

**1.3.36** ஸம்மானன உத்ஸஞ்ஜன ஆசார்ய கரண க்ஞான ப்[4]ருதி விக்[4]ணன வ்யயேஷு நிய: நி என்ற வினை கீழ்க்கண்ட பொருளை உணர்த்தும்போது
(கர்த்தாவுக்காகச் செய்யும் செயல் என்றில்லாவிட்டாலும்)
ஆத்மனேபதமாகும்.
நயதி/–தே
1) நயதே சார்வீம் லோகாயதே–"சார்வீ லோகாயதத்தைக் கற்பிக்கிறான்."
2) த[3]ண்ட[3]ம் உந்நயதே–"தடியைத் தூக்குகிறான்"
3) மாணவகம் உபநயதே–"மாணவனுக்குப் பாடம் தொடங்கி வைக்கிறான்"
4) தத்வம் நயதே–"உண்மையைப் புரிந்து கொள்கிறான்"
5) கர்மகாரம் நயதே–"வேலைக்காரனை வேலைக்கு அமர்த்துகிறான்"
6) கரம்விநயதே–"வரி கொடுக்கிறான்"
7) ஸ'தம்விநயதே–100 (நாணயம்) தானமாகக் கொடுக்கிறான்.

**1.3.37** கர்த்ருஸ்தே[2] ச அஸ'ரீரே கர்மணி
கர்த்தாவின் உடல் அல்லாமல், கர்த்தாவினிடம் உள்ள (ஒன்று) செயப்படுபொருளாக அமையும்போது 'நீ' என்ற வினை ஆத்மனேபதமாகும்.

க்ரோ[4]ம் வினயதே–"கோபத்தை அடக்குகிறான்."
ஆனால் யக்ஞத[3]த்தஸ்ய க்ரோத[4]ம் தேவதத்த:
வினயதி
"தேவதத்தன் யக்ஞதத்தனுடைய கோபத்தைத் தணிக்கிறான்"

**1.3.38** வ்ருத்தி ஸர்க[3] தாயனேஷு க்ரம:
'க்ரம்' என்ற வினை தொடர்ச்சி, ஆர்வம், வளர்ச்சி' என்ற பொருட்களைக் குறிக்கும்போது ஆத்மனேபதமாக வரும்.
துகூஅஸ்ய க்ரமதே புத்[3]தி[4] அவனுடைய மூளை ருக்வேதத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபடுகிறது.
வ்யாகரண அத்[4]யயனஸ்ய க்ரமதே–இலக்கணம் படிப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகிறான்.
அஸ்மின் ஸ'ாஸ்த்ராணி உப/க்ரமந்தே

**1.3.39** உபபராப்[4]யாம்
க்ரம் என்ற வினை, உப(அ) பர என்ற முன்னொட்டுகளோடு மேலே கூறப்பட்ட (அதாவது சூ.38) பொருட்களைக் குறிக்கும் போது ஆத்மனேபதமாகும்.
ருக்ஷு உப/பராக்ரமதே
வ்யாகரண அத்யயனஸ்ய உப/பராக்ரமதே
அஸ்மின் ஸ'ாஸத்ராணி உப/பராக்ரமந்தே

**1.3.40** ஆங் உத்[3] க[3]மனே
ஆங்+க்ரம், ஒரு ஒளிபரப்பும் பொருளின் உதயத்தைக் குறிப்பதாக அமைந்தால் ஆத்மனேபதமாகும்.
ஆக்ரமதே ஆதி[3]த்ய: "சூரியன் உதிக்கிறான்"
ஆக்ரமதே சந்த்ரமா:
வா. ஜ்மோதி: உத்[3]கமனே இதி வக்தவ்யம்
வானத்தில் உதயமாகும் பொருளைக் குறிக்கும்போதுதான் ஆத்ம னேபதம் ஆகும்.
ஆக்ராமதி து[4]ம: ஹர்ம்யதலாத் மேல்தளத்திலிருந்து புகை கிளம்புகிறது.

**1.3.41** வே: பாத[3]விஹரணே
வி + க்ரம் 'அடி எடுத்துவை' என்ற பொருளில் ஆத்மனேபதமாகப் பயன்படுத்தப்படும்.
அஸ்'வ: ஸாது[4] விக்ரமதே குதிரை நல்ல வேகமாகச் செல்கிறது.

**1.3.42** ப்ர உபாப்[4]யாம் ஸம் அர்த[2]ாப்யாம்
ப்ர, உப என்ற இடைச் சொற்களுடன் 'க்ரம்' என்ற வினை வரும்போது இவ்விரண்டுமே ஒரே பொருளைக் கொண்டதாக அமைந்தால் (அதாவது ஒரு செயலின் தொடக்கம்) அவை ஆத்மனேபதமாகும்.

பா⁴க்தும் உப/ப்ரக்ரமதே சாப்பிடத் தொடங்குகிறான்.
ஆனால் பூர்வேத்³யு: உபக்ராமதி ப்ரக்ராமதி அபரேக்த்³யு:
முற்பகலில் போகிறான் பிற்பகலில் திரும்பி வருகிறான்.

**1.3.43** அனுபஸர்க³ாத்³வா
உபசர்கமில்லாமல் க்ரம் வரும்போது விருப்பாக ஆத்மனேபதமாகும்.
க்ரமதே/க்ரமதி அவன் போகிறான்.
இந்தச் சூத்திரத்தில் குறிப்பிடப்படும் விருப்பு (optionly) அப்ராப்தவிபா⁴ஷா, எனப்படும். இது, பொதுப்படையாக ஏற்கனவே அறிந்த ஒரு விதிக்கு மாற்றுவிதி அல்ல.

**1.3.44** அபஹ்னவே க்³ஞ:
''க்³ஞா'' என்ற வினை மறுத்தல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும் போது ஆத்மனேபதமாகும்.
ஜானாதி ''அவனுக்குத் தெரியும்''
ஆனால் அபஜானீதே ''அவன் மறுக்கிறான்''
ஹைஸ்ரம் அபஜானீதே (அவன்) ஆயிரம் (கடன் வாங்கியதை) மறுக்கிறான்.
ஆனால், நத்வம் கிம்பி ஜானாஸி ''உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது''

**1.3.45** அகர்மகாத் ச
செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாக 'க்³ஞா' வரும்போது ஆத்மனேபதமாகும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவைச் சேராமலிருந்த போதிலும்)
ஸர்பிஷே ஜானீதே – ''நெய்யைக் கொண்டு ஒரு வேள்வி நடத்துக்கிறான்.''

**1.3.46** ஸம் ப்ரதி ப்⁴யாம் அனாத்⁴யானே.
'ஸம் ப்ரதி' ஆகிய முன்னொட்டுகளோடு, உணர்ச்சியோடு நினைத்தல் என்ற பொருளில் அல்லாமல், 'க்³ஞா' என்ற வினையைப் பயன்படுத்தும்போது அது ஆத்மனேபதமாகும். ஸ'தம் ஸம்ஜானீதே/ப்ரதிஜானீதே
100 (ரூபாய்) கொடுப்பதாக உறுதியளிக்கிறான்.
ஆனால் மாது: ஸம்ஜானாதி
"அவன் தாயை உணர்ச்சியோடு நினைக்கிறான்"

**1.3.47** பா⁴ஸன உபஸம்பா⁴ஷா க்ஞான யத்ன விமதி உபமந்த்ரணேஷு வத³:
வத் (பேசு) என்ற வினைக்குப் பிறகு கீழ்க்கண்ட பொருட்களைக் குறிக்கும்போது ஆத்மனேபதமாகும்.

1. வல்லுநர் தேர்ந்தவர்
வத்³தே சார்வீ லோகாயதே. ''சார் வீ லோகாயத ஸாஸ்த்திர த்தில் தேர்ந்தவர்

2. இணங்கச் செய்தல்

கர்மகரான் உபவத[3]தே. வேலைக்காரனை இணங்கச் செய்கிறான்.

3. அறிதல்வத[3]தே

வத்தே சார்வீ லோகாயதே லோகாயதத்தைப் பற்றிப்
பேச சார்வீக்குத் தெரியும்.

4. முயற்சி செய்தல் வேலைசெய்தல்

க்ஷேத்ரே வத[3]தே – வயலில் உழைக்கிறான்

5. உடன்பாடின்மை

க்ஷேத்ரே விவத[3]ந்தே வயலைப்பற்றி அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள்

6. மயக்கிச் சிக்கவை

பரதா[3]ரான் உபவத[3]தே. அடுத்தவரின் மனைவியை மயக்குகிறான்
ஆனால் யத்கிஞ்சித் வத[3]தி – அவன் எதையெதையோ சொல்கிறான்.

**1.3.48** வ்யக்த வாசாம் ஸமுச்சாரணே

'வத்[3] என்ற வினை, மனிதர்கள் சேர்ந்தாற்போல் ஒன்றாக (ஸமுச்சாரணே) பேசுவதை (வ்யக்த வாசாம்) உணர்த்தும்போது ஆத்மனேபதமாக வரும்.
ஸம்ப்ரவத[3]ந்தே ப்[3]ராஷ்மணா: பிராமணர்கள் சேர்ந்தாற் போல் ஒன்றாக பேசுகிறார்கள்.
மனிதர்கள்தான் பேச முடியும். ஒரே நேரத்தில் சில மனிதர்கள் சேர்ந்தாற்போல் பேசுவதைக் குறிக்க, இந்த வினை ஆத்மனேபதத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் விலங்குகளோ, பறவைகளோ சேர்ந்தாற்போல் ஒரே நேரத்தில் கத்தும்போது இந்த வினை பரஸ்மைபதமாக வரும்.
குக்குடா: ஸம்ப்ரவதந்தி
கோழிகள் கூவுகின்றன

**1.3.49** அனோ: அகர்மாத்

'அனு' என்ற முன்னொட்டுன் வத்[3] என்ற வினை செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாக மனிதர்கள் ஒரே நேரத்தில் சேர்ந்தாற்போல் பேசுவதை குறிப்பிடுவதாக அமையும்போது ஆத்மனேபதமாகும்.
அனுவத[3]தே கட[4] : கலாபஸ்ய கட வல்லுநர்கள், கலாப வல்லுநர்களுடன் வேதத்தின் இப்பிரிவுகளை ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒப்பிக்கிறார்கள்.
ஆனால் பூர்வமேவ யஜு :உதி[3]கம் அனுவத[3]தி
முன்னால் ஒதிய யஜீர் வேதத்தை (அவன்) திருப்பிச் சொல்கிறான்.
ஆனால் அனுவத[3]திவீணா. "வீணா எதிரொலிக்கிறது."

**1.3.50** விபா⁴ஷா விப்ரலாபே

'வத்³' மறுத்தல், எதிராகப் பேசுதல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது விருப்பாக ஆத்மனேபதமாகும்.

விப்ரவத³ந்தே/விப்ரவதந்தி வைத்³யா:

மருத்துவர்கள் ஒரே நேரத்தில் தங்களுக்குள் மாறுபடுகிறார்கள் ஒரே நேரத்தில் என்று இலலாமலிருந்தால்

க்ரமேண வைத்³யா: வைத்யேன ஸஹ விப்ர வதந்தி மருத்துவர்கள் முறையாக ஒருவருடன் ஒருவர் மாறுபட்டுப் பேசுகிறார்கள்.

**1.3.51** அவாத்³க்³ர:

க்³ரு (விழுங்கு) 'அவ' என்ற உபஸர்கத்துடன் வரும்போது ஆத்மனேபதமாகும்.

அவகி³ரதே விழுங்குகிறான். ஆனால் கி³ரதி

**1.3.52** ஸம :ப்ரதிக³ஞானே

'ஸம' என்ற உபஸர்கத்துடன் க்³ரு என்ற வினை வாக்களித்தல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது ஆத்மனேபதமாகும்.

ஸ¹தம்ஸங்கி³ரதே (அவன்) 100 நாணயங்கள் கொடுப்பதாக வாக் களிக்கிறான்.

ஆனால் ஸங்கி³ரதி க்³ராஸம் ஒரு வாய் விழுங்குகிறான்.

**1.3.53** உத³ஸ்சர: ஸகர்மகாத்

'சர்' என்ற வினை உத் என்ற உபஸர்கத்துடன் செயப்படுபொருள் குன்றாவினையாக வரும்போது ஆத்மனேபதம் ஆகும்.

குடும்ப³ம் உச்சரதே–குடும்பத்தைத் துறந்து விடுகிறான்.

ஆனால் ப³ஷ்பம் உச்சாதி–கண்ணீர் வெளிவருகிறது.

**1.3.54** ஸமஸ்த்ருதீயா யுக்தாத்

3ம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லுடன் 'ஸம்' என்ற உபஸர்கத்துடன் சேர்ந்து வரும் வினை 'சர்' ஆத்மனேபதமாகும்.

ரதே²ன ஸ்ஞ்சரதே: ரதத்தில் சவாரி செய்கிறான்.

ஆனால் உபௌ⁴ லோகௌ ஸஞ்சரதி இரண்டு உலகங்களிலும் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்."

**1.3.55** தா³ணஸ்¹ ச ஸா சேத் சதுர்த்²யர்தே²

தா²ண் 'கொடு' என்ற வினை, 'ஸம்' என்ற முன்னொட்டோடு, மூன்றாம் வேற்றுமைப் பெயர் சொல்லுடன் வரும்போது ஆத்மனேபதமாகும். மூன்றாம்

வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் 4ம் வேற்றுமைப் பொருளைக் கொடுக்கும்.
'தாஸ்யா' (மாலாம்) ஸம்ப்ரயச்ச$^2$தே–(அவன்) வேலைக்காரிக்கு மாலை கொடுக்கிறான் (தன்வசம் பண்ணுவதற்காக)

இங்கு தாஸ்யா என்ற சொல், 4ம் வேற்றுமையில் அமைய வேண்டும். ஆனால் 3ம் வேற்றுமையில் அமைந்திருக்கிறது. மேலே கொடுக்கப்பட்ட பொருளில் மட்டும் இவ்வாறு அமையும்.

ஆனால் பாணினா ஸம்ப்ரயச்ச$^2$தி கையினால் கொடுக்கிறான். இங்கு பாணினா, 3ம் வேற்றுமையில் அ மைந்து கருவிப் பொருளை உணர்த்துகிறது.

வா. அஸிஷ்ட வ்யவஹாரே த்ருதீயா சதுர்தி அர்தே$^2$ ப$^4$வதீதி வக்தவ்யம்.

நெறியற்ற நடத்தையைக் குறிக்க 3ம் வேற்றுமைச் சொல், 4ம் வேற்றுமைப் பொருளைக் கொண்டதாக அமையும் என்று கூற வேண்டும்.

**1.3.56** உபாத் யம: ஸ்வகரணே

'உப' என்ற உபஸர்கத்துடன் 'யம்' என்ற வினை 'மணம் செய்து கொள்' என்ற பொருளில் (ஸ்வகரணே) ஆத்மனேபதமாக வரும். பா$^4$ர்யாம் உபயச்ச$^2$தே. அவன் மனைவியை மணந்து கொண்டான். ஆனால் தேவதத்த: யக்ஞ தத்தஸ்ய பா$^4$ர்யாம் உபயச்ச$^2$தி: 'யக்ஞ தத்தனுடைய மனைவியுடன் தேவதத்தன் கள்ளத்தனமாக தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.'

**1.3.57** க்$^2$ஞா, ஸ்$^1$ரு ஸ்ம்ரு, த்$^3$ருஸ$^1$ாம் ஸன:

க்$^3$ஞா (அறி), ஸ்$^1$ரு(கேள்), ஸ்ம்ரு(நினை)

த்$^3$ருஸ் (பார்) ஆகிய வினைகள் "ஸன்" (விருப்பம் குறிக்கிற) (desiderative) ஒட்டுடன் வரும்போது ஆத்மனேபதமாகும்.

1) தர்மம் ஜிக்ஞாஸதே "தர்மத்தைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறான்" (ஜானாதி வேறிடத்தில்)

2) கு$^3$ரும் ஸு$^1$ஸ்$^1$ருஷதே (அவன்) ஆசிரியர்க்குப் பணி செய்ய விரும்புகிறான். ஆனால் ஸ்ருணோதி கேட்கிறான். (Listen)

3) நஷ்டம் ஸுஸ்மரதே "இழப்பை நினைக்க விரும்புகிறான்" ஆனால் ஸ்மரதி–நினைக்கிறான்

4) ந்ருபம் தி$^3$த்$^3$ருஷதே (அவன்) அரசனைப் பார்க்க விரும்புகிறான் ஆனால் பஸ்$^1$யதி "பார்க்கிறான்"

**1.3.58** ந அனோர் க்$^3$ஞ

அனு என்ற உபஸர்கத்துடன் வரும் க்$^3$ஞா

"ஸன்"னந்தமாக வரும்போது (desidrative)

ஆத்மனேபதமாகாது

புத்ரம் அனஜிக்[2]ஞாஸதி "பிள்ளையைப் பற்றி கேட்க விரும்புகிறான்" ஆனால் த[4]ர்மம் ஜிக் ஞாஸதே

**1.3.59** ப்ரதி ஆங்ப்[4]யாம் ஸ்'ருவ:
ஸ்'ரு என்ற வினை ப்ரதி, ஆங் இவைகளை முன்னொட்டாகக் கொண் டு ஸன்னந்தமாக வரும்போது ஆத்மனேபதம் ஆகாது.
ப்ரதிஸுஂஸ்'ரூஷதி/ஆஸுஂஸ்ரூஷதி–வாக்குறுதியளிக்கிறான்.
ப்ரதி ஆங் கர்மப்ரவசனீயமானால் இந்தப்புறனடை இல்லை.
தேவதத்தம் ப்ரதிஸுஂஸ்'ரூஷதே பார்க்க (1.4.84.86,92)

**1.3.60** ஸ'தே[3] : ஸி1த:
'ஸ்' ஐ இத்தாகக் கொண்ட ஒட்டோடு வரும் ஸ'த் "அழி" என்ற வினை ஆத்மனேபதமாகும் ஸீ1யதே அவன் அழிகிறான்.

**1.3.61** ம்ரியதே: 'லுங்' லிஙோஸ்'[1] ச
ம்ருங் 'இறத்தல்' என்ற வினை 'ஸ்'ஐ இத்தாக் கொண்ட ஒரு ஒட்டோடு வரும்போது லுங் (acrist 3.2.110), (லிங் 3.3.159) (Benedictive)ஆகிய வைகளிலும் ஆத்மனேபதமாகும்.

1. ம்ரியதே (ம்ரு+ஸ'+தே) அவன் இறக்கிறான்.
2. அம்ருத (acrist)அவன் இறந்தான்
3. ம்ருஷீஷ்ட (லிங்) அவன் இறக்கட்டும்

**1.3.62** பூர்வவத் ஸன:
ஸன் (desidrative) ஒட்டுக்களைச் சேர்ப்பதற்கு முன் ஆத்மனேபதமாக இருக்கும் வினை 'ஸன்' சேர்த்த பிறகும் ஆத்மனேபதமாகவே இருக்கும்.
ஆஸ்தே உட்கார்கிறான்.
ஆஸிஷதே (Desidrative) உட்கார விரும்புகிறான்
பசதி–சமைக்கிறான், பிபக்ஷதி–சமைக்க விரும்புகிறான்.
இது எல்லா தாதுக்களுக்கும் பொதுவான ஒரு விதி. இந்த விதிக்குப் புறனடையாக அமைந்துள்ள வினைகளைத் தனித் தனி விதிகளில் கூறுகிறார் பாணினி.

**1.3.63** ஆம் ப்ரத்யயவத் க்ருஞோ அனுப்ரயோக[3]ஸ்ய
க்ருஞ் ஒரு துணை வினையாகப் பயன்படுத்தும்போது (அனுப்ரயோகம்) ஆம் என்ற ஒட்டைச் சேர்த்து பயன்படுத்தும்போது ஆத்மனேபதமாகச் செயற்படுவது போல், இங்கும் செயலாற்றும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவையடையாமலிருந்தாலும்)

எ–டு ஈக்ஷாம் சக்ரே:

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் லிட் (Perfeet) இரண்டு வகையில் உருவாக்கலாம்.

1. பொதுவான வகையில் வினையடியை (Reet) இரட்டித்து அத்தோடு இடவிகுதி (personel termination) இணைப்பது.

2. தாதுவோடு ஆம் என்ற ஒட்டை இணைத்து அதற்குப்பின்னால் க்ரு (செய்) (அ) பூ[4] (இரு) (ஆ) அஸ் (இரு) ஆகிய வினைகளின் 'லிட்' பதிலிகளைச் சேர்க்க வேண்டும். இங்கு, 'க்ரு', 'பூ', 'அஸ்' ஆகியவைகள் துணை வினை எனப்படும். இவைகளோடு பரஸ்மைபத ஒட்டுக்களால் அல்லது ஆத்மனேபத ஒட்டுக்களா இணைக்கப்படும் என்ற குழப்பம் எழலாம் இதை விளக்கத்தான் இந்தச் சூத்திரம்.

ஏத[4]தே ஏத்[4]/ஆம்+க்ரு+லிட்=ஏதா4ம்சக்ரே

ஆனால் ஓஷதே, ஓஷாம் சகார

ஆனால் மற்ற துணை வினைகள் (பூ[4]வும் அஸ் உம) இதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஏதா[4]ம் ப[3]பூ[4]வ ஏதா[4] மாஸ

**1.3.64** ப்ர உபாப்[4]யாம் யுஜே: அயக்ஞ பாத்ரேஷு

யுஜ் (இணை) என்ற வினை ப்ர(அ) உப என்ற முன்னொட்டுக்கள் நின்று யக்ஞத்துக்குரிய பாத்திரங்கள் அல்லாமல் (அயக்ஞ பாத்ரேஷு) வரும்போது ஆத்மனேபதமாகும். (செயலின் பயன் கர்த்தாவை அடையமலிருத்போதிலும்)

ப்ரயுங்க்தே – இணைகிறான்

உபயுங்க்தே – பயன்படுத்துகிறான்

ஆனால்

யக்ஞபாத்ரம் உபயுனக்தி –அவன் யாகத்துக்கான பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்துகிறான்.

வா. ஸ்வராத்யந்த உபஸ்ருஷ்டாவிதி வக்தவ்யம்

ஓர் உயிரை முதலாகவோ, ஈறாகவோ கொண்ட ஒரு முன்னொட்டோடு வரும் வினை ஆத்மனேபதமாகும்.

உத்யுங்க்தே/நியுங்க்தே

**1.3.65** ஸம: க்ஷ்ணுவ:

க்ஷ்ணு (தீட்டு) என்ற வினை ஸம என்ற முன்னொட்டோடு வந்தால், அந்த வினை ஆத்மனேபதமாகும். ஸம்க்ஷ்ணுதேஸ'ஸ்த்ரம் ஆயுதத் தைத் தீட்டுகிறான்.

**1.3.66** பு[4]ஜோ அனவனே

பு[4]ஜ் (காப்பாற்று, சாப்பிடு) என்ற வினை காப்பாற்றுதல் என்ற பொருளைக் குறிக்காமல் நிற்கும்போது (அனவேன,) ஆத்மனேபதமாகும்.

பு[4]ங்க்தே–சாப்பிடுகிறான் ஆனால் புத்ரான் பு[4]னக்தி பிதா 'தந்தை பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுகிறான்.'

**1.3.67** ணேர் அணௌ யக்கர்ம
ணௌ சேத் ஸ கர்தா அனாத்[4]யானே
அணின் (இயர்ருவினையல்லாத) கர்மன் (செயப்படுபொருள்)
'ணி'யின் இயக்குவினையின் கர்த்தாவாக நின்று, "வருத்தத்துடன் நினைத்தல்" என்ற பொருளை உணர்த்தாமல் அமைந்தால், அந்த ணி இயக்குவினை ஆத்மனேபதமாகும். (செயலின் பயன் கர்த்தாவைச் சேராமலிருந்தாலும்)

| | | |
|---|---|---|
| ஆரோஹந்தி | ஹஸ்தினம் | ஹஸ்திபகா: |
| ஏறுகிறார்கள் | யானை (செயப்படு பொருள்) | குதிரைக்காரர்கள் |

| | | |
|---|---|---|
| ஆரோஹயதே | ஹஸ்தி : | ஸ்வயமேவ |
| ஏற்றுகிறது | யானை (கர்த்தா) | தானாகவே |
| பஸ்யந்தி | ப்ருத்யா: | ராஜானம் |
| பார்க்கிறார்கள் | வேலைக்காரர்கள் | அரசனை |
| த[3]ர்ஸயதே | ராஜா | ஸ்வயமேவ |
| காண்பிக்கிறான் (காட்டுகிறான்) | அரசன் | தானாகவே |

**1.3.68** பீ[4]ஸ்ம்யோர் ஹேது ப[4]யே
பீ(பயப்படு) ஸ்மி(வியப்படை) என்ற வினாக்கள் ணியின் கர்த்தா (இயக்குவினை) பயத்துக்கோ, வியப்புக்கோ, காரணமாக நின்றால், அவைகள் ஆத்மனேபதமாகும்.

1) முண்ட[3]: பீஷயதே மொட்டைத்தலையன் பயமுறுத்துகிறான்
2) ஜடிலோ விஸ்மாபயதே, ஜடாதாரி வியப்புக்குள்ளாக்குகிறான்
3) முண்ட[3]: குஞ்சிகயா ப4ாயயதி மொட்டைத்தலையன் மூங்கில் குருத்தால் பயமுறுத்துகிறான்.
4) ஜடிலோ விஸ்மாபயதி ரூபேண
ஜடாதாரி தன் உருவத்தினால் (மற்றவர்களை) வியப்புக்குள்ளாக்குகிறான்.

1.2. முண்ட, ஜடில. காரணம்
3.4. குஞ்சிகா ரூபம் காரணம்

**1.3.69** க்[3]ருத்[4]ரி வஞ்ச்யோ: ப்ரலம்பனே
'க்[3]ருத்[4]ரி' 'வஞ்ச்' என்ற வினைகள் இயக்குவினையாகப் பயன்படுத்தும்போது ஏமாற்று என்ற பொருளில் ஆத்மனேபதமாகும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவைச் சேராமல் இருந்தாலும்)

மாணவகம் க[3]ர்த[4]யதே/மாணவனை ஏமாற்றுகிறான்
வஞ்சயதே
ஆனால் ஸ்வானம் க[3]ர்த4யதி
அவன் நாயைக் குரைக்க வைக்கிறான்
அஹிம் வஞ்சயதி–பாம்பை விட்டு விலகுகிறான்.

**1.3.70** லிய: ஸம்மானன ஸாலினி கரணயோஸ் ஸ[1]ச
'லி' இயக்குவினை (Causal)யாக, மரியாதை காண்பித்தல் (ஸம்மானன), அடக்குதல் (ஸாலினி கரணம்) ஏமாற்றுதல், ஆகிய பொருட்களைக் குறிக்கும்போது ஆத்மனேபதமாகும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவை அடையமலிருந்து போதிலும்)
ஜட[1]ாபி[4] : ஆலாபயதே ''ஜடையினால் மதிக்கப்படுகிறான்''
ஸ்யேன: வர்திகம் உல்லாபயதே
கழுகு கவுதாரியை அடக்குகிறது.
க: த்வாம் உல்லாபயதே யார் உன்னை ஏமாற்றுகிறார்கள்.

**1.3.71** மித்[2]யா உபபத[3]ாத் க்ருஞ: அப்[4]யாஸே
'மித்[2]யா' என்ற சொல் உபபதமாகக் கொண்ட க்ருஞ் என்ற வினை, தப்பாக ''மறுபடியும் மறுபடியும் உச்சரித்தல்'' என்ற பொருளில் ஆத்மனேபதமாகும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவையடையாமலிருக்கும்போதும்)

பத[3]ம் மித்[2]யா காரயதே
"சொல்லைத் திரும்பத் திரும்பத் தப்பாக உச்சரிக்கிறான்'' ஆனால் பதம் ஸுஷ்டு காரயதி சொல்லை நன்றாக உச்சரிக்கிறான்.

**1.3.72** ஸ்வரிதோ ஞித: கர்த்ரபி[4]ப்ராயே க்ரியாப[2]லே
ஸ்வரிதத்தை 'இத்'தாகக் கொண்ட வினை 'ஞ்'ஐ இத்தாகக் கொண்ட வினை, ஆகியவை ஒரு செயலின் பயன், கர்த்தாவுக்காக என்ற பொருளில் வரும்போது, அவ்வினைகள், ஆத்மனேபதமாக அமையும்.
யஜதே (கர்த்தா தனக்காக) யாகம் பண்ணுகிறான்
பசதே (கர்த்தா தனக்காகச்) சமைக்கிறான்
இவ்விரண்டு வினைகளும் ஸ்வரிதம் இத்தாகக் கொண்டது,
ஞித் ஸுனுதே, குருதே (ஷுஞ், க்ருஞ்)
யஜதி :–கர்த்தா மற்றவர்களுக்காக யாகம் பண்ணுகிறான்
பசதி :– கர்த்தா மற்றவர்களுக்காக சமைக்கிறான்
சூ. 12. ஆத்மனேபத ஒட்டுக்களோடு வரும் வினையடிச் சொற்களை வரையறுக்கிறது.
இச்சூத்திரம் வினைகள் தத்தம் சூழலைப் பொறுத்து ஆத்மனேபதம ாகவோ பரஸ்மைபதமாகவோ வரலாம் என்று விளக்குகிறது. (அதாவது, கர்த்தாவை மனதில் கொண்டு ஒரு செயல் செய்யப்படுவது அல்லது மற்றவர்களுக்காக

ஒரு செயல் செய்யப்படுவது)

சூ. 78 பரஸ்மைபத ஒட்டுக்களை மாத்திரம் இணைக்கப்படும் வினையடிச் சொற்களை வரையறுக்கிறது.

சூ.72ம், 78ம், சூ13–71 வரையில் கூறப்பட்ட விதிகளுக்கு புறனடைச் சூத்திரங்கள்.

**1.3.73** அபாத்[3] வத[3]:

செயலின் பயன் கர்த்தாவை அடையும் என்று அமையும்போது, 'வத்' என்ற வினை 'அப' என்ற முன்னொட்டோடு வரும் போது ஆத்மனேபதமாகும். த4னகாம: ந்யாயம் அபவத[3]தே தனக்குப் பணம் சேர்க்க வேண்டும் என்று விரும்புபவன், சட்டத்தை அவமதிக்கிறான். ஆனால் அபவத[3]தி பொய் சொல்கிறான்.

**1.3.74** ணிசஸ்[1] ச

ஒரு செயலின் பயன் கர்த்தாவை அடையும் என்ற பொருளை உணர்த்தும் இயக்கு வினைக்குப்பின் ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் இணைக்க வேண்டும். கடம் காரயதே (அவ்ன தனக்காகப்) பாயைச் செய்விக்கிறான்.

ஆனால் கடம் காரயதி (அவன் மற்றவனுக்காகப்) பாயைச் செய்விக்கிறான்.

**1.3.75** ஸம் உத் ஆங்ப்[4]யோ யமோ அக்[3]ரந்தே[2]

ஸம், உத், ஆங் ஆகிய உபஸர்க்கங்களுடன் வரும் 'யம்' (முயற்சி செய்) என்ற வினை, புத்தகம் என்ற பொருளில் அல்லாமல், அச்செயலின் பயன் கர்த்தாவையடையும் என்றமையும்போது ஆத்மனேபதமாகு ம்.

1. இந்த்[3]ரியாணி ஸம்யச்ச[2]தே: அவன் தன் புலனுணர்வுகளை அடக்கிக் கொள்கிறான்.
2. பா[4]ரம் உத்[3]யச்ச[2]தே சுமையைத் தூக்குகிறான்
3. வஸ்த்ரம் ஆயச்ச[2]தே தன் துணியை விரிக்கிறான்

ஆனால் உத்யச்ச[2]தி சிகித்ஸாம் வைத்[3]ய:

மருத்துவர் மருத்துவநூலை ஊக்கத்தோடு படிக்கிறார்

**1.3.76** அனுபஸர்க[3]ாத் க்[3]ஞ:

'க்[3]ஞா' உபஸர்கம் எதுமில்லாமல், செயலின் பயன் கர்த்தாவை அடையும் என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது ஆத்மனேபதமாகும். கா[3]ம் ஜானீதே (தன்) பசுவை (அவன்) அடையாளம் கண்டு கொள்கிறான். ஆனால் தேவதத்தஸ்ய கா[3]ம் ஜானாதி தேவதத்தனுடைய பசுவை அடையாளம் கண்டு கொள்கிறான்.

**1.3.77** விபா[4]ஷா உபபதே[3]ன ப்ரதீயமானே

ஒரு வினையின் உபபதம், அவ்வினையால் செய்யப்படும் செயல்

கர்த்தாவையடையும் என்ற பொருளை உணர்த்தினால், அது விருப்பாக ஆத்மனேபதமாகும்.
ஸ்வம் யக்3ஞம் யஜதி/யஜதே (அவன்) தன் யாகத்தை நடத்துகிறான்
ஸ்வம் கடம் குருதே/கரோதி அவன் தன் பாயைச் செய்கிறான்

**1.3.78** ஸேஷாத் கர்தரி பரஸ்மைபதம்
மேலே குறிப்பிட்ட விதிகளுக்குள்ளடங்காத ஏனைய வினைகள் கர்த்தாவைக் குறிக்க பரஸ்மைபத ஒட்டுக்களோடு வரும் யாதி, ஆவிஸ்தி

**1.3.79** அனு ப்ராப்4யாம் க்ருஞ:
அனு, ப்ர, என்ற உபஸர்கத்தோடு 'க்ருஞ்' என்ற வினை, செயல் கர்த்தாவுக்காகச் செய்யப்படுகிறது என்ற பொருளில் அமைந்தாலும், பரஸ்மைபத ஒட்டுக்கள்தான், இவ்வினையோடு வரும்.
அனுகரோதி பின்பற்றுகிறான்/போல் செய்கிறான்
பராகரோதி–விஞ்சுகிறான்.

**1.3.80** அபி4ப்ரதி அதிப்4ய ஸக்ஷிப:
அபி4, ப்ரதி, அதி, ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'க்ஷிப்' என்ற வினையமைந்து, செயலின் பயன் கர்த்தாவையடையும் என்ற பொருளைக் குறித்தாலும் வினைச் சொல் பரஸ்மைபதமாகும்.
அபிக்ஷிபதி–இங்கும் அங்கும் எறிகிறான்.
பிப்ரதிக்ஷுபதி 'திருப்பி எறிகிறான்.ங
அதிக்ஷிபதி 'வெகுதூரத்தில் எறிகிறான்'
இம்மூன்று உபசர்க்கங்கோடு 'க்ஷிப் 'வரும்போதுதான், இந்த விதிபயன்படும் மற்ற இடங்களில் ஆக்ஷிபதே
சூ. 14ல் கூறப்பட்ட இரண்டாவது கர்த்தாவையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.
அபி4க்ஷிப்யதே ஸ்வயமேவ
தானாகவே எறியப்பட்டது.

**1.3.81** ப்ராத் வஹ:
'ப்ர' என்ற உபஸர்க3த்துடன் வரும் வஹ என்ற வினை பரஸ்மைபதமாகும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவையடையும் என்ற பொருளில் அமைந்தாலும்)
ப்ரவஹதி–ஓடுகிறது (ஆறு)
ஆவஹதே–அவன் தனக்காகக் கொண்டு வருகிறான்.

**1.3.82** பரேர: ம்ருஹ:
'பரி' என்ற உபஸர்கத்தோடு வரும் ம்ருஷ என்ற வினை பரஸ்மைபதமாகும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவை அடையும் என்ற பொருளில் வந்தாலும்)
'பரிம்ருஷ்யதி' எல்லா வகையிலும் ஸஹித்துக் கொள்கிறான்.

**1.3.83** வி ஆங் பரிப்[4]ய: ரம:

வி, ஆங், பரி ஆகிய உபஸர்கங்களோடு வரும் 'ரம்' என்ற வினை பரஸ்மைபதமாகும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவைபடையும் என்று வந்த ாலும்)

விரமதி –ஓய்வு எடுத்துக் கொள்கிறான்.

ஆரமதி– மகிழ்ச்சியடைகிறான்

பரிரமதி –நாலுபக்கமும் விளையாடுகிறான்

ஆனால் அபி[4]ரமதே

**1.3.84** உபாத் ச

'உப' என்ற உபஸர்கத்துடன் வரும் 'ரம்' பரஸ்மைபதமாகும் (செயல் கர்த்தாவுக்காக என்ற பொருளில்கூட)

தேவதத்தம் உபரமதி (அவன்) தேவதத்தனை (தன்னை)

அடக்கிக் கொள்ளச் செய்கிறான்.

இங்கு இயக்கு வினையின் பொருள் தொக்கியிருக்கிறது. அதாவது தேவதத்தம் உபரமயதி

**1.3.85** விபா[4]ஷா அகர்மகாத்

'ரம்' உபஸர்கம் 'உப'உடன் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாகப் பயன்படுத்தும்போது விருப்பாக பரஸ்மைபதம் ஆகும். போ[4]ஜனாத் உபரமதி/ உபரமதே (அவன் சாப்பாட்டை நிறுத்துகிறான்)

**1.3.86** பு[3]த[4]யுத[4]நஸ[1] ஜனேங் ப்ரு த்[3]ரு ஸ்[1]ருப்[4]யோ வேண:

புத்[3]த்[4], யுத்[4], நஸ்[1], ஜன், அதி[4] + இங், ப்ரு, த்[3]ரு ஸ்[1]ரு

ஆகிய வினைகள் இயக்கு வினையாகப் பயன்படுத்தும்போது பரஸ்மைபதமாகும். (செயலின் பயன் கர்த்தாவைச் சேரும் என்ற பொருளில் அமைந்தாலும்)

1. போ[3]த[4]யதி பத்மம்.– தாமரையை மலரச் செய்கிறான்
2. காஷ்டம் யோத[4]யதி – விறகுக்கட்டைகளை ஒன்றுக் கொன்று மோதிக் கொள்ளச் செய்கிறான்.
3. து[3]க்க[2]ம் நாஸ்[1]யதி – 'வருத்தத்தை அழிக்கிறான்.'
4. ஜனயதி ஸுக[2]ம் – மகிழ்ச்சியை உண்டாக்குகிறான்.
5. வ்யாகரணம் அத்[4]யாபயதி – இலக்கணம் கற்பிக்கிறான்
6. ப்ராபயதி – அடையச் செய்கிறான்
7. த்[3]ராவயதி – உருக வைக்கிறான்
8. ஸ்[1]ராவயதி – கசிய வைக்கிறான்

மேலே குறிப்பிட்ட எட்டு வினைகளில், செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையாக உள்ளவை, சூ–88இன்படி பரஸ்மைபதமாகும். அதாவது மெய்யறிவு கொண்ட கர்த்தாவுடன் வரும்போது இச்சூத்திரம், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள், பகுத்தறிவு இல்லாத கர்த்தாவுடன்

அமையும்போது ஆத்மனேபதமாகும் என்று குறிப்பிடுகிறது.
மேலும், இந்த எட்டு வினைகளில், 'போ' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் வினைகள் சூ. 87 இன்படி பரஸ்மைபதமாகும். இச்சூத்திரம், அவைகள் வேறுபொருளில் அமைந்தாலும் பரஸ்மைபதமாகவே இருக்கும் என்று கூறுகிறது.
ப்ரு–போ. அடை
த்[3]ரு–ஓடு, உருகு
ஸ்[1]ரு–ஓடு (நதி), கசி, துளித்துளியாக விழு

**1.3.87** நிக[3]ரண, சலனார்தே[2]ப்[4]யஸ் ச
நிக3ரண (விழுங்குதல்) சலன (போதல்) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் வினைகள், இயக்கு வினையாக வரும்போது (கர்த்தாவுக்காகச் செயல் செய்யப்படுகிறது என்ற பொருளில்) பரஸ்மைபதமாகும் நிகா[3]ரயதி–அவன் விழுங்கச் செய்கிறான்.
ஆஸி1யதி–சாப்பிட வைக்கிறான்
கம்பயதி–ஆட்டுகிறான்
வா: அதே[3] : ப்ரதிஷேதோ[4] வக்தவ்ய:
அத்[3] 'சாப்பிடு' என்ற வினை இதற்குப் புறனடை அத்தி தேவதத்த: தேதத்தன் சாப்பிடுகிறான் ஆத[3]யதே தேவதத்தேன.
"தேவதத்தன் உணவு அருந்தச் செய்கிறான்" (இயக்குவினை)

**1.3.88** அணௌ அகர்மகாத் சித்தவத் கர்த்ருகாத்
இயக்குவினையல்லாத (அணௌ) நிலையில், செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையாக அமையும் ஒரு வினை, பகுத்தறிவுள்ள ஒன்றைக் கருத்தாவாகக் கொண்டு நின்றால், அவ்வினை, இயக்கு வினையாக வரும்போது பரஸ்மைபதமாகும் (செயலின் பயன் கர்த்தாவைச் சேரும் என்ற பொருளில் அமைந்தாலும்) ஸே[1]தே தேவதத்த: "தேவதத்தன் உறங்குகிறான்")
ஸா[1]யதி தேவதத்தம்– "தேதத்தனைத் தூங்க வைக்கிறான்"
ஆனால்
ஸு[1]ஷ்யந்தி வ்ரீஹய: வ்ரீஹி உலர்கின்றன
ஸோஷயதே வ்ரீஹீன் ஆதப: ஸூரியன் வ்ரீஹியைக் காய வைக்கிறான்.

**1.3.89** ந பாத[3] மி ஆங் ய ம ஆங்யஸ பரிமுஹ ருசி, ந்ருதி வத[3] வஸ:
பா த[3]மி ஆங்யம, ஆங்யஸ, பரிமுஹ், ருசி, ந்ருதி, வத்[3], வஸ் ஆகியவற்றின் இயக்கு வினை பரஸ்மைபதமாகா.
பா. பாயயதே. குடிக்க வைக்கிறான்.
த[3]ம – த[3]மயதே–அடக்குகிறான், அடிப்படுத்துகிறான்
ஆங்யம –ஆயாமயதே – பரவச் செய்கிறான்
ஆங்யஸ–ஆயாஸயதே–துன்புறுத்துகிறான்
பரிமுஹ்–பரிமோஹயதே–மயக்கிச் சிக்க வைக்கிறான்.

ருச்–ரோசயதே–விரும்ப வைக்கிறான்.
ந்ருத்–நர்தயதே–நடனம் ஆட வைக்கிறான்.
வத்–வாதயோ–சேவை
வஸ்–வாஸயதே–குடியிருக்க வைக்கிறான்
வா. பாதி[3]ஷூ தே[4]ப[1] உபஸம்க்[2]யானம்
பா முதலிய வினைகளுடன், தே[4]ட் என்ற வினையையும் சேர்த்துக் கூற வேண்டும். தா[4]பயதே ஸி'ஸு'ம் ஏகம் ஸ்மீசீ
பெண் மான் ஒரு குழந்தைக்குப் பாலூட்டுகிறது.

**1.3.90** வா க்யஷ:
'க்யஷ்' என்ற ஒட்டைச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்ட நாமதாதுக்களுக்குப் பிறகு, விருப்பாக பரஸ்மைபத ஒட்டுக்கள் வரும்.
லோஹிதாயதி/லோஹிதாயதே
சிவப்பாகிறான்

**1.3.91** த்[3]யுத்[3] ப்[4]யோ லுஙி
'த்[3]யுத்[3]' முதலிய வினைகளுக்குப் பின் 'லுங்' (Acrist) ஆக அவைகளைப் பயன்படுத்தும்போது, விருப்பாகப் பரஸ்மைபதமாகும்.
வ்யத்[3]யுதத் (ப) வ்யத்யோதி[3]ஷ்ட(ஆ) ஆனால் த்[3]யோததே.

**1.3.92** வ்ருத்[3]ப்[4]ய: ஸ்யஸனோ:
'வ்ருத்' முதலிய வினைகள் 'ஸ்ய' என்ற ஒட்டோடும் (எதிர்காலம்) சார்பு நிலைக்குறித்த வினை (conditional) 'ஸன்' என்ற ஒட்டோடும் (desiditrative விருப்பம் குறிக்கிற) வரும்போது விருப்பாக பரஸ்மைபதமாகும்.

| பரஸ்மைபதம் | ஆத்மனேபதம் |
|---|---|
| வர்த்ஸ்யதி | வர்திஷ்யதே(future) |
| அவர்தயத் | அவர்திஷ்யத் (conditional) |
| விவ்ருத்ஸதி | விவர்திஷதே(desiditrative) |

**1.3.93** லுடி[1] ச க்ல்ருப:
'க்லப்' என்ற வினை 'லுட்[1]' (First future) ஸ்ய, ஸன் ஆகியவற்றில் பயன்படுத்தும்போது பரஸ்மைபதமாக விருப்பாக வரும்.

| பரஸ்மைபதம் | ஆத்மனேபதம் |
|---|---|
| கல்ப்தா | கல்பிதா(first future) |
| கல்ப்ஸ்யத் | கல்பிஷ்யதே(second future) |
| அகல்ப்ஸ்யத் | அகல்பிஷ்யத (conditional) |
| சிக்ல்ருப்ஸதி | சிகல்பிஷதே(desitration) |

**1.4.1** ஆ கட³ா ராத் ஏகா ஸம்க்³ஞா

இந்தச் சூத்திரத்திலிருந்து கட³ாரா: கர்மதா⁴ரயே (6.2.38) வரையி ல் (குறிப்பிடும்) ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரே ஒரு ஸம்க்3ஞாதான் இருக் கும் (என்று பொருள்) சூ 1.4.10, ஸம்க்³ஞா¹, லகு¹ ஒரு குறிலைக் குறிக்கும் என்று கூறுகிறது. ஸம்க்³ஞா, 'கு³ரு' என்பது ஒரு நெடிலையோ (12) அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட கூட்டு மெய்களுக்கு முன்னால் நிற்கும் ஒரு குறிலையோ குறிக்கும் (11) இவ்விரண்டு சூத்திரங்களின்படி, குறிலுக்கு இரண்டு ஸம்க்³ஞா கிடைக்கிறது. 'அதாவது லகு⁴வும் சொல்லுக்கோ ஒரே ஒரு ஸம்க்³ஞா தான் இருக்க வேண்டும். இவ்விரண்டில், எந்த ஸம்க்³ஞாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை அடுத்த சூத்திரம் விளக்குகிறது.

**1.4.2** விப்ரதிஷேதே⁴ பரம் கார்யம்

ஒன்றுக்கொன்று ஒத்திசையாமல் (பொருத்தாமல்) அமையும் இர ண்டு விதிகள் ஒரே இடத்தில் சரிசமமாகப் பயன்படுத்தலாம் என்ற நிலை ஏற்படும்போது இந்த இலக்கண நூலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சூத்திரங்களின் எண்ணிக்கை வரிசைப்படி, எந்த விதி பின்னால் வருகிறதோ அந்த விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

காட்டாக: அதோ தீ³ர்கோ⁴ யஞி (7.3.101) ஸூபிச (102) 'யஞ்' ப்ரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகள், 'அ'வை இறுதியாகக் கொண்ட ஒரு பெயரடிச் சொல்லுக்குப் பிறகு வரும்போது பெயர்ச் சொல்லின் இறுதி உயிர் நீட்டிக்கும்.

–அ –ஆ/யஞ் ப்ரத்யாஹாரத்தின் ஒரு எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபு

வ்ருக்ஷ + ப்⁴யாம் – வ்ருக்ஷாப்⁴யாம்

7.3.103 ஜ²ல்யேத்

'ஜ2ல்' ப்ரத் யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த பன்மை வேற்றுமையுருபு 'அ'வை ஈறாகக் கொண்ட பெயரடிச் சொல்லைத் தொடர்ந்து வரும்போது 'அ'வுக்குப் பதிலாக 'ஏ' வரும்.

வ்ருக்ஷ + ஸு = வ்ருக்ஷேஷு

'ப்⁴' என்ற எழுத்து (ப்⁴ய என்ற வேற்றுமையுருபு (பன்மை) 'யஞ்' 'ஜ²ல்', என்ற இரண்டு ப்ரத்யாஹாரங்களையும் சேர்த்து இங்கு, சூ.102, உ ம் சூ 103உம் பயன்படுத்தலாம் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இந்நிலை யில், எந்தச் சூத்திரம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற குழப்பம் வரும், இதைத் தவிர்க்கவே, சூ–2. இதன்படி, இங்கு, சூ–103 தான் பயன்படுத்த வேண்டும். சூ–102 அல்ல என்ற முடிவுக்கு வர இயலும்.

வ்ருக்ஷ + ப்⁴ய = வ்ருக்ஷேப்⁴ய:

*வ்ருக்ஷாப்ய:

**1.4.3** யூ ஸ்த்ரீ ஆக்²யௌ நதீ

ஈ, ஊ ஆகிய எழுத்துக்களை இறுதியாகக் கொண்ட பெண்களின் பெயராக

அமையும் பெயர்ச் சொற்கள், நதீ என்ற பெயர் பெறும். குமாரீ, வதூ[4] நதீ வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்பால் பெயர்ச் சொற்கள் பெயர்த்திரிபாக்கும்போது மற்ற பெண்பால் சொற்களிலிருந்து மாறுபடும். ஈ, ஊவை ஈறாகக் கொண்ட எல்லாச் சொற்களும், நதீயென்ற பெயர் பெறாது. காட்டாக க்[3]ராமணீ, க[2]லூ. இவை ஆண்பாலாகவோ, பெண்பாலாகவோ இருக்கலாம். இச் சொற்கள் பெண்ணைக் குறிக்கும்போது நதீ ஆகும். க்[3]ராமண்யே ஸ்த்ரியை. க[2]லப்வே ஸ்த்ரியை

**1.4.4** ந இயங் உவங் ஸ்தா2 னௌ அஸ்த்ரீ

ஸ்த்ரீ என்ற சொல்லைத் தவிர மற்ற ஈ (அ) ஊவை ஈறாகக் கொண்ட பெயர்ச் சொற்களின் ஈறுக்குப் பதிலாக இய(இயங்)இ உவ (உவங்) (6.4.77) வருமானால்அவைகள் 'நதீ' ஆகா. ஸ்த்ரீ என்ற சொல்லின் ஈறுக்குப் பதிலாக 'இய' வரும்போது அந்த ஒரு சொல் மாத்திரம் விதிவிலக்காகக் கருதப்படும். ஸ்'ரீ – ஸ்ரியௌ – முதல் இரண்டு வேற்றுமைகளின் இருமை ப்[4]ரூ – ப்ருவௌ

**1.4.5** வா அமி

ஈ, ஊவில் முடியும் பெண்பாற் பெயர்ச் சொற்களின் ஈறுக்குப் பதிலாக, இய, (அ) உவ வந்தபோதிலும் 'ஆம்' (ஆறாம் வேற்றுமைப் பன்மைச் சொற்கள்) உக்கு முன்னால் நதீ ஆக விருப்பாக வரும் (ஸ்த்ரீ என்ற சொல்லைத்தவிர) ஸ்'ரியாம் ஸ்'ரீணாம், ப்[4]ருவாம் ப்[4]ரூணாம்

**1.4.6** ஙிதி ஹ்ரஸ்வஸ்' ச

'ங்' ஐ 'இத்'த் தாகக் கொண்ட ஒரு வேற்றுமையுருபு அடுத்து வரும்போது இ (அ) உவை ஈறாகக் கொண்ட பெயர்ச் சொற்களும் 'ந்தீ' என்ற பெயரை விருப்பாகப் பெறும். அதே போல், ஈ, ஊவை இறுதியாகக் கொண்டு அதற்கு, இய, உவ, பதிலியாக வரும் பெயர்ச் சொற்களும் 'ங்' ஐ இத்தாகக் கொண்ட வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன்னால் நிற்கும்போது நதீ என்ற பெயர் பெறும். (ஆனால் ஸ்த்ரீ என்ற சொல் எப்போதுமே 'நதீ' தான்)

ஙித் வேற்றுமையுருபுகள்

ஙே – 4ஆம் வேற்றுமை ஒருமை

ஙஸ் – 5ஆம் வேற்றுமை ஒருமை

ஙஸ் – 6ஆம் வேற்றுமை ஒருமை

ஙி – 7ஆம் வேற்றுமை ஒருமை

| 'ஈ'யை ஈறாகக் கொண்ட பெயர்ச் சொல் | 'ஊ'வை ஈறாகக் கொண்ட பெயர்ச் சொல் |
|---|---|
| மதீ | தே[4]னூ |
| 4 மதயே/மத்யை | 4. தே[4]னவே/தே[4]ன்வை |
| 566 மதே/மத்யா | 5. தே[4]னோ:/தே[4]ன்வா: |
| 7. மதௌ/மத்யாம் | 6. தே[4]னௌ/தே[4]ன்வாம் |

**1.4.7** ஸே[1]ஷோ கி[4] அஸகி[2]

ஸகி[2] என்ற சொல்லைத் தவிர மற்ற 'இ' (அ) 'உ'வில் முடியும் பெயர்ச் சொற்கள் எல்லாம் கி[4] என்ற பெயர் பெறும்.

அக்னி –அக்னி + ஏ = அக்னயே,

வாயு – வாயவே

ஆனால், ஸக்[2]யே, ஸக்யு:, ஸக்[2]யௌ

**1.4.8** பதி :ஸமாஸ ஏவ

'பதி' என்ற சொல், ஒரு தொகையில் (கடை உறுப்பினர்) வரும்போது மட்டும் 'கி[4]' என்ற பெயர் பெறும்.

பதி + ஙே = பத்யே – 4ஆம் வேற்றுமை ஒருமை

ப்ரஜாபதி + ஙே = ப்ரஜாபதயே – 4ஆம் வேற்றுமை ஒருமை

பதி + டா[1] = பத்யா – 3ஆம் வேற்றுமை ஒருமை

ப்ரஜாபதி + டா[1] – ப்ரஜாபதினா

**1.4.9** ஷஷ்டி[2] யுக்தஸ்[1] ச[2]ந்த[3]ஸி வா

பதி ஆறாம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லோடு நிற்கும்போது, வேதத்தில், விருப்பாக கி[4] ஆகும்.

குலுஞ்சானாம் பதயே/பத்யை நம:

**1.4.10** ஹ்ரஸ்வம் லகு[4]

லகு[4] என்பது குறிலை(உயிலை)க்குறிக்கும்.

சூ.1.2.27இல் காலத்தின் அடிப்படையில், குறில் ஒரு மாத்திரை, நெடில் இரண்டு மாத்திரை ப்லுதம் மூன்று மாத்திரை என்று ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ளது.

குறில் உயிர் சில சூழல்களில், லகு[4] (light) எனப்படும்.

'பி4த்[3]' என்ற சொல்லின் 'இ' லகு[4].

ஈற்றயல் லகு[4] உயிர், ஸார்வதா[4]துக அல்லது ஆர்த்[4]தா[4]துக ஒட்டுக்கு முன்னால், அதன் குணமாக மாறும் (7.3.86)

பி[4]த் + தா = பே[4]த்தா,

சித்[3] – சேத்தா

**1.4.11** ஸம்யோகே[3]கு[3]ரு

கூட்டு மெய்களுக்கு முன்னால் வரும் குறில் (உயிர் கு[3]ரு எனப்படும்.

குண்டா[3], ஸி[1]க்ஷா (உ, இ, குரு)

**1.4.12** தீர்க[4]ம் ச

ஒரு நெடில் (உயிர்) கு[3]ரு எனப்படும்.

ஈஹா. (ஈ, ஆ)

எல்லாக் குறிலும் (உயிர்) லகு[4](light)

எல்லா, நெடிலும், கூட்டு மெய்களுக்கு முன்னால் வரும் குறிலும். கு3ரு (heavy)

**1.4.13** யஸ்மாத் ப்ரத்யய விதி4: தத3ாதி3 ப்ரத்யயே

அங்க3ம் வினையடிச் சொல், பெயரடிச் சொல் ஆகியவைகளுக்குப் பிறகு (யஸ்மாத்) ஒரு ஒட்டை இணைக்க வேண்டும் என்ற விதியமைத்தலில் (ப்ரத்யய விதி) அந்த ஒட்டுக்கு முன்னால், நிற்கும் பகுதி அங்க3ம் எனப் பெயர் பெறும்.

ஸு + ஸ்நு + திப் = ஸுநோதி "வடித்திறக்குகிறான்"

இங்கு, ஸு ஒரு அங்கம் (ஸ்நுவுக்கு முன்) ஸுநு ஒரு அங்கம் (திப்புக்கு முன்)

குண்ட3 + நும் + இ = குண்ட3ன் + இ → குண்ட3ானி (7.1.72 6.1.8)

குண்டன் ஒரு அங்கம் (இ (அஃறிணை பன்மை, 1,2ஆம் வேற்றுமையுருபுகளுக்குமுன்)

கரிஷ்யதி (க்ரு + ஸ்ய + தி)

'க்ரு' அங்கம் (ஸ்யவுக்கு முன்)

ஸ்ய அங்கம் (திக்கு முன்)

**1.4.14** ஸுப் திஙந்தம் பத3ம்

ஸுப் (வேற்றுமையுருபுகள்), திங் (இடவிகுதி) ஆகியவைகளை இறுதியாகக் கொண்டது பதம் எனப்படும்.

ஹர + ஸு = ஹர (ஸுபந்தம்)

பூ4 + ஸப் + திப் → ப4வதி (திஙந்தம்)

**1.4.15** ந : க்யே

'க்ய' (க்யச், க்யங், க்யஷ்) என்ற ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ந்'ஐ ஈறாகக் கொண்ட சொற்கள் பதம் எனப் பெயர் பெறும்.

ராஜன் + க்யங் + ஸுப் = ராஜயதே. (8.2.75; 7.4.25; 3.4.79)

ராஜன் + க்யச் + ஸப் + தி = ராஜீயதி. (8.2.7 ; 7.4.23)

வர்மன் + க்யஷ் + ஸப் + திப் = வர்மயதி. (8.2.7; 7.4.25)

**1.4.16** ஸிதி ச

'ஸ்'ஐ இத்தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கு முன் நிற்பவை, பதம் எனப்படும்.

ப4வத் + ச2ஸ் → ப4வதீய (ப4வத் ஒரு பதம்) (4.2.115 8.2.39)

**1.4.17** ஸு ஆதி3 ஷு அஸர்வநாமஸ்தா2னே

ஸுவிலிருந்து தொடங்கும் வேற்றமையுருபுகளில் ஸர்வநாமஸ்தா2னதைத் தவிர்த்து மற்ற வேற்றுமையுருபுகளுக்கு முன் நிற்கும் பெயரடிச் சொற்கள் பதம் எனப் பெயர் பெறும்.

அஷ்டாத்தியாயில் ஸுவிலிருந்து தொடங்கி 'கப்' என்ற ஒட்டுவரை அதாவது

4.1.2 இலிருந்து 5.4.151வரை (ஸர்வநாமஸ்த²ானத்தைத் தவிர ஸுட் 1.1.43, ஸி1 1.1.42 கூறப்பட்டிருக்கும் எல்லா ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்பவை பதம் எனப் பெயர் பெறும்.

ராஜன் + ப்⁴யாம் → ராஜ0 – ⁴ப்யாம்

ராஜப்⁴யாம் (8.2.7)

ராஜன் ஒரு பதமாவதால், இறுதி 'ன்' கெடும்.

ஆனால் ராஜன்+ஔ=ராஜானௌ

'ஔ' ஸர்வநாமஸ்த்னாத்தைச் சேர்ந்த ஒட்டாகையால் இங்கு ராஜன் ஒரு பதமாகாது. அதனால் இறுதி 'ன' கெடாது.

**1.4.18** யசி ப⁴ம்

(ஸுவிலிருந்து தொடங்கி, கப் வரையில் ஸர்வநாமஸத²ானத்தைத் தவிர்த்து) கூறப்பட்டிருக்கும் ஒட்டுக்களில், ய் (அரை உயிர்) 'அச்'(உயிர்கள்) ஆகியவைகளை முதலாகக் கொண்ட ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்பவை 'ப⁴' எனப் பெயர் பெறும்

ராஜன் + ஸ'ஸ் = ராஜ் 0ன் +அஸ் (6.4.134)

ராஜ்ன் + அஸ் = ராஜ்ஞ (8.3.15) ராக்ஞ

க³ர்க³ + யண் = க³ார்க்³ய (4.1.105)

'யண்' 'ய்' ஐ முதலாகக் கொண்டது. அதனால் 'க³ர்க³', ப⁴ ஆகிறது க³ர்க³வின் இறுதி, "அ" 'ப⁴' ஆகையால் கெடும் (6.4.148)

க³ர்க³ + யண் = க³ர்க்³ + ய = க³ார்க்ய:

வா: நபே⁴ா அங்கி³ரோ மனுஷாம் வதி உப ஸம்க்²யானம்.

நப⁴ஸ், அங்கி³ரஸ், மனுஷ் ஆகிய சொற்களுக்குப் பிறகு 'வத்' என்ற ப்ரத்யயம் வரும்போது, இச் சொற்கள் ப⁴ எனப்படும்.

நப⁴ஸ் + வத் = நப⁴ஸ்வத்

அங்கி3ரஸ் + வத் =அங்கிரஸ்வத்

மனுஷ் + வத் = மனுஷ்வத்

இச்சொற்கள் 'ப⁴' ஆவதால் 'ஸ்', 'ர்' ஆக மாறவில்லை.

இவைகள் பதமாக இருந்தால், 8.2.66 இன்படி, இம்மாற்றம் நிகழும். இவைகள் 'ப⁴' என்ற பெயர் பெறுவதால், 8.2.66ஐக் கட்டுப்படுத்துகிறது. (blocks)

வா: வ்ருஷண் வஸு அஸ்1வயோ:

வஸு, அஸ்'வ என்ற சொற்களுக்கு முன் நிற்கும் 'வ்ருஷன்' 'ப⁴' எனப் பெயர் பெறும். இது சேத மொழிக்கான விதி.

வ்ருஷன் + வஸு – வ்ருஷண் வஸு

வ்ருஷன் அஸ்'வ வ்ருஷணஸ்'

'வ்ருஷன்' ஒரு பதமாகக் கருதப்பட்டால் 'ன்'

'ண்' ஆக மாறாது (பார்க்க 8.4.37) 'வஸு'வுக்கு

முன் இந்த 'ன்' மறைந்துவிட்டிருக்கும் (8.2.7)

**1.4.19** தஸௌ மத்வர்தே[2]

'மதுப்' (5.2.94) கிழமைப் பொருளைக் குறிக்கும் ஒட்டு)
என்ற ஒட்டின் பொருளை உணர்த்தும் ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'த்', 'ஸ்' ஆகிய எழுத்துக்களை ஈறாக் கொண்ட சொல் ப[4] எனப்பெயர் பெறும்.
வித்யுத் மதுப் வித்யுத் வதுப் வித்யுத்வத்
(8.2.10) வித்யுத் என்ற சொல்லின் இறுதி 'த்' குரலிலாவொலி, குரலொலியாக மாற வேண்டும் (பார்க்க 8.2.39) ஆனால், இது 'ப[4]'வானதால், இந்த விதி தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதி 'பதம்' என்பதில்தான் செயற்படும்.
யஸ'ஸ் + வினி = யஸ'ஸ்வினி,
இங்கு, அடிச் சொல்லின் ஈறான 'ஸ்', 'ர்' ஆக மாறவில்லை (8.2.66)

**1.4.20** அயஸ் மயாதீ[2]னிச் ச[2]ந்த[2]ஸி.

'அயஸ்மய' முதலிய சொற்கள், வேத மொழியில் 'ப[4]'வாகக் கருதப்படும்.
அயஸ்மயானி பாத்ராணி – இரும்பினாலாகிய பாத்திரங்கள்.
'அயஸ்மய' போன்ற சொற்களில் 'ஸ்' வேதங்களில் மட்டும்தான் சரியான சொற்களாகக் கருதப்படுகின்றன. மற்ற இடங்களில், அயோ மயம் தான் சரியான சொல்.

**1.4.21** ப[3]ஹுஷு ப[3]ஹு வசனம்

ப[3]ஹுவசனம் (பன்மை) என்பது பல பொருட்களைக் குறிக்கும்

| | |
|---|---|
| ப[3]ராஹ்மணா | பட[2]ந்தி |
| பிராமணர்கள் | படிக்கிறார்கள். |

**1.4.22** த[3]வி ஏகயோர் த்[3]விவசன ஏகவசனே.

த்[3]விவசனம், (இருமை) ஏகவசனம் (ஒருமை) முறையே, ஒன்று, இரண்டு பொருட்களைக் குறிக்ம்.

| | |
|---|---|
| ப்[3]ராஹ் மணௌ | பட[2]த: |
| பிராமணர்கள் (2) | படிக்கிறார்கள்(2) |
| ப்[3]ராஹமண: | பட[2]தி |
| பிராமணன் | படிக்கிறான். |

**1.4.23** காரகே

காரகத்தில்'
இரு ஒரு அதிகார ஸூத்திரம்
சூ.23இலிருந்து 55வரை, காரகம் என்ற சொல் அனுவ்ருத்தி மூலம், தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும்.

**1.4.24** த்[4]ருவம் அபாயே அபாத[3]ானம்

ஒரு நிலையான இடத்திலிருந்து (த்[4]ருவம்) நீக்கம், (பிறழ்வு) (அபா யே)

ஏற்படுவதாக உணர்த்துவதாக ஒரு காரகம் (ஒரு பெயர்ச் சொல்லுக்கும் வினைச் சொல்லுக்கும் இடையேயுள்ள உறவு) அமைந் தால், அது (அதாவது அவ்வுறவு) அபாத$^{3}$ான காரகம் என்ற பெயர் பெறும்.

| | |
|---|---|
| க்$^{3}$ராமாத் | ஆக$^{3}$ச்ச$^{2}$தி |
| ஊரிலிருந்து | வருகிறான் |
| பர்வதாத் | அவரோஹதி |
| மலையிலிருந்து | இறங்குகிறான் |

இங்கு க்3ராமம், பர்வதம் ஆகிய சொற்கள் அபாதானம் இவைகள் 5ஆம் வேற்றுமையில் அமைந்துள்ளன.

வா. ஜுகு$^{3}$ப்ஸா விராம ப்ரமாத$^{3}$ார்த$^{2}$ானாம் உபஸம்க்$^{2}$யானம்

வெறுப்பு, தவிர்வு, புறக்கணிப்பு என்ற பொருட்களை குறிக்கும் வினைகள் இத்துடன் அடக்கம்.

| | | |
|---|---|---|
| அத$^{4}$ர்மாத் | ஜுகு$^{3}$ப்ஸதே | அதர்மத்தை வெறுக்கிறான் |
| அத$^{4}$ர்மாத் | விரமதி | அதர்மத்தைத் தவிர்க்கிறான் |
| த$^{4}$ர்மாத் | ப்ரமாத்$^{3}$யதி | தர்மத்தைப் புறக்கணிக்கிறான். |

**1.4.25** பீ4. த்ரார்த$^{2}$ானாம் ப$^{4}$ய ஹேது:

அச்சம், காப்பாற்றுதல் ஆகிய பொருட்களைக் கொண்ட வினைகளுடன் எது அச்சம், முதலியவைகளுக்குக் காரணமோ அது அபாதானம்.

அச்சம் அல்லது அதன் தொடர்பான செய்கை, அதாவது, அச்சத்திலிருந்து காப்பாற்றுதல் ஆகிய பொருட்களை உணர்த்தும் வினைகளுடன் வரும் பெயர்ச் சொல்அபாதானம்.

| | |
|---|---|
| சோரேப்$^{4}$யோ | பி$^{3}$பே$^{4}$தி/உத்$^{3}$விஜதே |
| திருடர்களிடமிருந்து | பயப்படுகிறான் |
| சோரேப்$^{4}$யோ | த்ராயதே/ரக்ஷதி |
| திருடர்களிடமிருந்து | காப்பாற்றுகிறான். |

**1.4.26** பராஜே : அஸோட$^{4}$:

சோர்வுறு, சலிப்படை (பராஜி) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் வி னையுடன், எது பொறுக்க முடியாயததோ அது அபாதானம்.

| | |
|---|---|
| அத்$^{4}$யயனாத் | பராஜயதே |
| படிப்பிலிருந்து | சலிப்புறுகிறான், சோர்வடைகிறான். |

**1.4.27** வாரணார்த$^{2}$ானாம் ஈப்ஸித:

'தடுத்தல்' என்ற பொருளை உணர்த்தும் வினைகளுடன் விருப்பமாக பொருள் (அதாவது கர்த்தாவுக்கு விருப்பமான பொருள். அதைக் கர்த்தா அடைவதிலிருந்து தடுத்தல்) அபாதானம் ஆகும்.

யவேப்$^{4}$யோ க$^{4}$ாம் நிவர்தயதி/வாரயதி

பசுவை, பார்லியிலிருந்து (பார்லியை தின்பதிலிருந்து) தடுக்கிறான்

ஆனால்

| க³ாம் | வாரயதி | க்ஷேத்ரே |
|---|---|---|
| பசுவைத் | தடுக்கிறான் | வயலில் |

**1.4.28** அந்தர்தெ⁴ள யேன அத³ர்ஸ'னம் இச்ச²தி

எந்த ஒரு ஆளைப் பார்க்கக்கூடாது (யேன அத³ர்ஸ'னம்) என்று விரும்பி கர்த்தா அவனிடமிருந்து மறைத்துக் கொள்கிறானோ (ஒளிந்து கொள்கிறானோ) அந்த ஆளைக் குறிக்கும் சொல் அபாதானம்.

உபாத்⁴யாயாத் நிலீயதே/அந்தர்த⁴த்தே
ஆசிரியரிடமிருந்து ஒளிந்து கொள்கிறான்.
ஆசிரியர் தன்னைப் பார்க்கக்கூடாது என்று மாணவன் விரும்பி, தன்னை மறைத்துக் கொள்ளும்போதுதான் ஆசிரியரைக் குறிக்கும் சொல் அபாதானமாகும்.
மற்ற இடங்களில்

| சோரான்(2)ந | தி³த்³ருக்ஷதே |
|---|---|
| (அவன்)திருடர்களைப் | பார்க்க விரும்பவில்லை. |

**1.4.29** ஆக்²யாத உபயோகே³

கற்பித்தல் (உபயோகே) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் வினைகளின் தொடர்பாக வரும் பெயர்ச் சொல். கற்பிப்பவர்/ஆசிரியர் (ஆக்²யாத அபாத³ானம்.

| உபாத்⁴யாயாத் | அதீதே/ஆக³மயதி |
|---|---|
| ஆசிரியரிடமிருந்து | கற்கிறான். |

**1.4.30** ஜனிகர்து: ப்ரக்ருதி:

பிறத்தல் (ஜன்) என்ற பொருளை உணர்த்தும் வினைக்குக் கர்த்தா (ஜனீகர்து:)வின் மூலகாரணம் (ப்ரக்ருதி) எதுவோ அதைக் குறிக்கும் பெயர் சொல் அபாத³ானம்.

| ஸ்'ருங்க³ாத் | ஸ'ர: | ஜாயதே |
|---|---|---|
| கொம்பிலிருந்து | அம்பு | உருவாகிறது. |

**1.4.31** பு⁴வ: ப்ரப⁴வ:

ஆகு(பூ)⁴ என்ற வினையின் மூலகாரணம் அபாத³ானம்

| ஹிமவதோ | க³ங்கா³ | ப்ரப⁴வதி |
|---|---|---|
| இமயத்திலிருந்து | கங்கை | உற்பத்தியாகிறது. |

**1.4.32** கர்மணா யம் அபி⁴ப்ரைதி ஸ ஸம்ப்ரதா³னம்

கர்த்தா தன் கொடுத்தல் என்ற செயலின் மூலம் யாரைப் பெறுந ர் (reeipient) ஆகக் கருதுகிறானோ அவனை/அதைக் குறிக்கும் சொல்

ஸம்ப்ரத3ானம்.

| | | |
|---|---|---|
| தே3வத3த்தாய | கா3ம் | த3தா3தி |
| தேவதத்தனுக்குப் | பசுவை | கொடுக்கிறான். |

இங்கு தேவதத்தன் ஸம்ப்ரத3ானம்
(அயல் செயப்படுபொருள்)
க3ாம்–நேர் செயப்படுபொருள்

| | | |
|---|---|---|
| மாணவகாய | பி4க்ஷாம் | த3த3ாதி |
| மாணவனுக்கு | பிக்ஷை | கொடுக்கிறான். |

வா. க்ரியாக்3 ரஹணமபி கர்தவ்யம்
செயலையும் இத்துடன் சேர்க்க வேண்டும் அதாவது எதை/ யாரைக் குறித்து ஒரு செயல் செய்யப்படுகிறதோ அது/அவனும் ஸம்பத3ானமாகும்.
யுத்3த4ாய ஸன்னஹ்யதே
யுத்தத்துக்காகத் தயாராகிறான்.

வா: கர்மண: கரணஸம்க்3ஞா வக்தவ்யா ஸம்ப்ரத3ானஸ்ய சகர் மஸம்க்3ஞா
சில வினைகளுடன் (காட்டாக யஜ்) செயப்படு பொருள் (கர்மன்) கரணம் (கருவி) ஆகும்.

| | | |
|---|---|---|
| பஸுனா | ருத்3ரம் | யஜதே |
| பசுவைக்கொண்டு | ருத்3ரனை | யாகம் செய்கிறான். |
| பசுவைக்கொண்டு " | ருத்திரனுக்கு | யாகம் செய்கிறான். |

இதன் புதைநிலையமைப்பு.

| | | |
|---|---|---|
| பஸும் | ருத்3ராய | த3த3ாதி |
| பசுவை | ருத்திரனுக்குத் | தருகிறான். |

| *புறநிலை* | *புதைநிலை* |
|---|---|
| பஸுனா(3) | பஸும்(2) |
| ருத்ரம் (2) | ருத்ராய(4) |

**1.4.33** ருசி அர்த2ானாம் ப்ரீய மாண
'விரும்புதல்' (ருசி) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் வினையுடன் யார் அச்செயலினால் மகிழ்ச்சியடைகிறானோ அவனைக் குறிக்கும். பெய ர்ச்சொல் ஸம்ப்ரத3ானம்.

| | | |
|---|---|---|
| தே3வத3த்தாய | ரோசதே | மோத3க: |
| தேவதத்தனுக்குப் | பிடிக்கிறது | மோதகம். |

**1.4.34** ஸ்'லாக' ஹ்னுங் ஸ்தா' ஸ'பாம் க்ஞீப்ஸ்யமான:
புகழ்தல், மறைத்தல், தன் விருப்பத்தை உணர்த்துதல், உறுதி கூறல் , ஆகிய பொருட்களை உணர்த்தும் வினைகளின் தொடர்பாக, கர் த்தா யாருக்கு

இவ்வினைகளின் செயலை அறிவிக்க விரும்புகிறானோ அவன் ஸ்ம்ப்ரத$^{3}$ானம் (க்ஞீப்ஸ்யமான)

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1. | ந்ருபாய<br>அரசன்(4) | ஸ்லாக$^{4}$தே<br>புகழ்கிறான் | வந்தீ<br>பாணன் |
| 2. | புத்ராய<br>பிள்ளை(4) | அபஹ்னுதே<br>மறைக்கிறான் | வணிக்<br>வணிகன் |
| 3. | சாத்ராய<br>மாணவன்(4) | திஷ்ட$^{4}$தே<br>தன்விருப்பத்தை உணர்த்துகிறாள். | கனயா<br>பெண் |
| 4. | ப்ரியாயை<br>காதலிக்கு<br>காதலன் | ஸ$^{1}$பதே<br>உறுதிகூறுகிறான்<br>காதலிக்கு | காமுக:<br>காதலன்<br>உறுதியளிக்கிறான். |

**1.4.35** த$^{4}$ா தேர் உத்தமர்ண:

த$^{4}$ாதி (இயக்குவினை) 'கடன்படு' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் வினைச் சொல்லோடு நிற்கும் கடன் கொடுத்தவர் என்ற பொருளை உணர்த்தும் பெயர்ச் சொல் ஸம்ப்ரத$^{3}$ானம்

| | | |
|---|---|---|
| தே$^{3}$வத$^{3}$த்தாய | ஸ$^{1}$தம் | தா$^{4}$ரயதி |
| தேவதத்தனுக்கு | 100 | கடன்பட்டிருக்கிறான் |

**1.4.36** ஸ்ப்ருஹே :ஈப்ஸித:

'விரும்புதல்' என்ற வினையின் தொடர்பாக வரும் விரும்பப்படும்

| | |
|---|---|
| பொருள் (ஈப்ஸித) | ஸம்ப்ரத$^{3}$ானம் |
| தனாய | ஸ்ப்ருஹயதி |
| பணம்(4) | விரும்புகிறான் |

(அவன் பணத்தை விரும்புகிறான்)

**1.4.37** க்ருத்$^{4}$ த்$^{3}$ருஹ் ஈர்ஷ்யா அஸூயா ர்த$^{2}$ானாம் யம் ப்ரதி கோப:

கோபப்படு 'துன்பப்படுத்து' பொறுத்துக் கொள், குற்றம் கண்டுபி டி, ஆகிய பொருட்களை உணர்த்தும் வினைச் சொற்களின் தொடர்பாக ''யார்மேல் கோபம்'' என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் பெயர்ச் சொல் ஸம்'ரத3ானம்

| | |
|---|---|
| புத்ராய | க்ருத்$^{4}$யதி |
| பிள்ளை(4) | கோபப்படுகிறான். |

பிள்ளையிடம் கோபமாக இருக்கிறான்.

| | |
|---|---|
| ஸ1த்ரவே | த்3ருஹ்யதி |
| பகைவன்(4) | துன்பப்படுத்துகிறான் |
| | |
| தே3வத3த்தாய | ஈர்ஷ்யதி |
| தேவதத்தன்(4) | பொறுத்துக் கொள்கிறான் |
| தேவதத்தனைப் | பொறுத்துக் கொள்கிறான் |
| | |
| தே3வத3த்தாய | அஸூயதி |
| தேவதத்தன்(4) | குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறான் |

| | | |
|---|---|---|
| தேவதத்தனிடம் | | |
| ஆனால் | பார்யாம் | ஈர்ஷ்யதி |
| | மனைவியை | பொறாமைப்படுகிறான் |
| | மனைவியிடம் | |

**1.4.38** க்ருத்4 த்3ருஹோரார் உபஸ்1ருஷ்டயோ: கர்ம
உபஸர்கத்துடன் வரும் "க்ருத்4" 'த்ருஹ்' ஆகிய வினைகள் தொடர்பாக வரும் (யாரிடம் கோபம் என்பதை உணர்த்தும்) பெயச் சொல் கர்மகாரகமாகும்.

| | |
|---|---|
| தே3வத3த்தம் | அபி4க்ருத்4யதி |
| தே3வத3த்தனை(2) | கோபிக்கிறான் |
| ஸ1த்ரும் | அனுத்3ருஹ்யதி |
| பகைவனை | காயப்படுத்துகிறான் |

**1.4.39** ராத்4 ஈக்ஷ்யோர் யஸ்ய விப்ரஸ்1ன:
ராத்(திருப்திப்படு) ஈக்ஷ(ஆராய்ந்துபார்) என்ற வினைகளின் தொ டர்பாக, யாருடைய நலனைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்கப்படுகிறதோ அவன் ஸம்ப்ரத3ானம்

| | |
|---|---|
| புத்ராய | ராத்4யதி |
| பிள்ளை(4) | திருப்திப்படுகிறான் |
| ஸ்த்ரீப்4ய: | ஈக்ஷதே |
| பெண்கள்(4) | ஆராய்ந்து பார்க்கிறான். |

விப்ரஸ்1ன: என்ற சொல்லின் பொருள் பலகேள்விகள். ஒரு ஜோதிடரிடம் ஜாதகத்தைக் காண்பித்து, அந்த ஜாதகனின் நல்லது கெட்டவைகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள, பல கேள்விகளை ஜோதிடரிடம் கேட்கும் சூழலில், இவ்விரண்டு வினைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
முதலில் கொடுக்கப்பட்ட வாக்கியத்தில், தந்தைகள் மகனின், எதிர் காலத்தைப் பற்றி பல கேள்விகளை, ஜோதிடரிம் கேட்டு அவனுடைய எதிர்காலம் நன்றாக இருக்குமென்று அறிந்து மன நிறைவு பெறுவதைக் குறிக்கிறது.

2வது வாக்கியம், பெண் எத்தகையவளாக இருப்பாள் என்பதைக் குறித்து ஆராய்ந்து பார்த்தலை உணர்த்துகிறது.

**1.4.40** ப்ரதி ஆங்ப்[4]யாம் ஸ்[1]ருவ பூர்வஸ்ய கர்தா

'ப்ரதி', 'ஆங்' ஆகிய உபஸர்கங்களுடன் வாக்களித்தல் என்ற பொருளில் வரும் 'ஸ்'ரு' என்ற வினையோடு வரும் முந்திய செயலின் கர்த்தா ஸம்ப்ரத[3]ானம்.

இரண்டு செயல்கள், இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. முதல் செயலில், ஒருவன் மற்றவனிடம் தனக்கு (ஏதோ) ஒரு பொருளைத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறான். அதற்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில்

மற்றவன் அதைக் கொடுப்பதாக வாக்களிக்கிறான். இச்சூழலில். முதலில் ஒரு பொருளைக் கேட்டவன் ஸம்பதானம்.

தேவதத்தாய க[3]ாம் ப்ரதிஸ்ருணோதி/ஆஸ்ருணோதி

தேவதத்தனுக்குப் பசுவைக்(கொடுப்பதாக) வாக்களிக்கிறான்.

இதற்கு முந்திய செயல்

| தே[3]வத[3]த்த: | க[3]ாம் | யாசதி |
|---|---|---|
| தேவதத்தன் | பசுவைக் | கேட்கிறான் என்று அமையும் |

இங்கு தேவதத்தன் கர்த்தா.

**1.4.41** அனு ப்ரதி க்[3]ருணஸ்' ச

'அனு', 'ப்ரதி' ஆகிய உபஸர்க[3]ங்களோடு வரும் க்[3]ரு என்ற வினை (மறு மொழி கூறுதல் என்ற பொருளில்)யின் தொடர்பாக வரும். முந்திய செயலின் கர்த்தா ஸம்ப்ரதானமாகும்.

ஹோத்ரே[4] அனுக்[3]ருணாதி/ப்ரதிக்[3]ருணாதி

ஹோதாவுக்கு மறுமொழி கூறுகிறான்.

வேள்வி நடத்தும்போது, ஒரு தேவதையைப் புகழ்ந்து கூறும் மந்தி ரங்களை, ஹோதா உச்சரிக்கும்போது மற்றவர்கள் அவனைத் தொடர்ந்து, அம்மந்திரங்களை, ஒருங்கிணைந்து உச்சரிப்பது வழ க்கம். இத்தகைய சூழலில் ஹோதா முதலில் அம்மந்திரங்களைக் தொடங்குவான். அவனுக்கு விடையளிக்கும் வகையில் மற்றவர்கள் அம்மந்திரங்களைச் சேர்ந்து உச்சரிப்பார்கள். ஹோதா முந்தைய நிகழ்ச்சியின் கர்த்தாவாகத் கருதப்படுவான்.

| ஹோதா | க்[3]ருணாதி |
|---|---|
| ஹோதா | வரவழைக்கிறான் |
| ஹோத்ரே | அனுக்[3]ருணாதி/ப்ரதிக்[3]ருணாதி |
| ஹோதாவுக்கு | மறுமொழி கூறுகிறான். |

**1.4.42** ஸாத[4]க தமம் கரணம்

ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்க முக்கியமான கருவியாக எது பயன்படுகிறதோ அது கரணம் என்ற காரகம் ஆகும்.

பரஸுனா சி$^{3}$னத்தி

கோடரியால் வெட்டுகிறான்.

**1.4.43** தி$^{3}$வ: கர்ம ச

தி$^{3}$வ் (சூதாடு) என்ற வினையோடு வரும் முக்கியமான கருவியைக் கு றிக்கும் சொல், கர்மமாகவோ, காரணமாகவோ அமையலாம்

அக்ஷான்(2) தீ$^{3}$வ்யதி

பகடை(யை) சூதாடுகிறான்

அக்ஷை:(3) தீவ்யதி

பகடையால் சூதாடுகிறான்

**1.4.44** பரி க்ரயணே ஸம்ப்ரத$^{3}$ானம் அன்யதரஸ்யாம்

பரி க்ரீ (கூலிக்கு அமர்த்து என்ற வினையோடு வரும் முக்கியமான கருவியைக் குறிக்கும் சொல், ஸ்ம்ப்ரதானமாகவும் விருப்பாக வ ரலாம் (அன்யதரஸ்யாம்)

ஸ$^{1}$தாய/ ஸ$^{1}$தேன(3) பரிக்ரீத:

100(ரூபாய்க்கு) வேலைக்கு அமர்த்துகிறான்.

**1.4.45** ஆதா$^{4}$ரோ அதி$^{4}$கரணம்

ஒரு செயல் நிகழும் இடம் (ஆத$^{4}$ார) அதிகரணம் எனும் காரகமாகும்.

கடே(7)பசதி

பாத்திரத்தில் சமைக்கிறான்

**1.4.46** அதி$^{4}$ஸீங் ஸ்த$^{2}$ாஸாம் கர்ம

அதி$^{4}$ என்ற உபஸர்கத்தோடு கூடிய ஸீ$^{1}$ (படுத்தல்) ஸ்தா$^{2}$ (நிற்றல்) ஆஸ்(உட்கார்தல்) என்ற வினைகளின் செயல் நிகழ்வதற்கு ஆதாரமாக இருப்பது கர்மன் ஆகும்.

ஸ$^{1}$ய்யாம்(2) அதி$^{4}$ஸே$^{1}$தே

படுக்கையில் படுக்கிறான்

கி$^{3}$ரிம்(2) அதி$^{4}$திஷ்ட$^{2}$தி

மலையில் இருக்கிறான்

க்$^{3}$ராமம்(2) அத்$^{4}$யாஸ்தே

கிராமத்தில் வாழ்கிறான்.

**1.4.47** அபி$^{4}$நி விஸ$^{1}$ஸ் ச

அபி$^{4}$ நி என்ற உபஸர்கங்களோடு வரும் "விஸ்$^{1}$" என்ற வினையின் செயலுக்கு ஆதாரமானதும் கர்மன் ஆக வரும்

க்$^{3}$ராமம்(2) அபி$^{4}$நிவிஸ$^{1}$தி

கிராமத்தில் நுழைகிறான்

**1.4.48** உப அனு அதி[4] ஆங் வஸ:

உப அனு அதி[4] ஆகிய உபஸர்கங்களுடன் கூடிய 'வஸ' (தங்கு, வாழ்) என்ற வினையில் செயல் நிகழும் இடம் கர்மன் ஆக வரும்.

க்[3]ராமம்(2) உபவஸதி/அனுவஸதி/அதி[4]வஸதி/ஆவஸதி

கிராமத்தில் வாழ்கிறான்/தங்குகிறான்

வா: வஸே: அஸி[1] அர்த[2]ஸ்ய ப்ரதிஷேதே[4]ா வக்தவ்ய:

'உப' முதலிய உபஸர்க[3]ங்களோடு வரும் 'வஸ்' (உண்ணுதல்) என்ற பொருளைக் குறிக்கும்) இதற்குப் புறனடை

| | |
|---|---|
| க்[3]ராமே(7) | உபவஸதி |
| கிராமத்தில் | உண்ணாமல் இருக்கிறான் |
| இங்கு க்[3]ராமே. | அதி[4]கரணம் |

**1.4.49** கர்துர் ஈப்ஸிததமம் கர்ம

கர்த்தா தன் செய்கையினால் எதை அடைய வேண்டுமென்று மிக அதிகமாக விரும்புகிறானோ (ஈப்ஸிததமம்) அது கர்ம காரகம்.

| | |
|---|---|
| கடம்(2) | கரோதி |
| பாய் | செய்கிறான் |

**1.4.50** ததா[2] யுக்தம்ச அனீப்ஸிதம்

அதே போன்ற உறவு (அதாவது கர்த்தாவுக்கும் வினைக்கும்) (ததா[2]யுக்தம்) இருக்குமானால், கர்த்தா அதை அடைய விரும்பா விட்டாலும்(அனீப்ஸிதம்) கர்மன் ஆகும்.

| | |
|---|---|
| விஷம்(2) | பக்ஷயதி |
| விஷத்தைச் | சாப்பிடுகிறான். |
| சோரான்(2) | பஸ்யதி |
| திருடர்களைப் | பார்க்கிறான். |

**1.4.51** அகதி[3]தம் ச

(அபாதானத்திலிருந்து தொடங்கி, கர்மன் வரையில் (சூ 23–48) கூறப்படாத காரகங்கள் எவையோ அவைகள் கர்மன் எனப்படும்.

அதாவது மேலே கூறப்பட்ட சூத்திரங்களில் விளக்கப்பட்ட காரகங்களுள்ளடங்காத ஏனைய காரகங்கள் கர்மன் ஆகும்.

க[3]ாம்(2) தே[3]ாக்[3]தி[4] பய:(2)

பசுவைக் கறக்கிறான் பாலை

இங்கு க[3]ாம், பய: என்ற இரண்டு சொற்களும் கர்மன் ஆக அமைந்திருக்கிறது. க[3]ாம், போன்ற காரகத்துக்கு மேலே கூறப்பட்ட சூத்திரங்களில் வேறு காரகப் பெயரும் கொடுக்கப்படவில்லை (அகதி[2]தம்) இந்தச் சூத்திரத்தின்படி இது கர்மகாரகம் ஆகிறது. அதே நேரத்தில் 'பயஸ்' கர்த்தா, மிகவும் விரும்பியது. (ஈப்ஸிததமம்) அதனால் இச்சொல் கர்மகாரகம் ஆகிறது.

இந்த வாக்கியத்தை வேறுவிதமாக மாற்றியமைக்கலாம்.
கோ: (5)பய:(2)தே$^3$ாக்$^3$தி$^4$
பசுவிடமிருந்து பாலைக் கறக்கிறான்
இவ்வகையான வினைகளோடு இரண்டு கர்மன்கள் ஆகும்.
இவ்வினைகள் வருமாறு

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 1) | து3ஹ் | க$^3$ாம் | தோ$^3$க்$^3$தி$^4$ | பய: |
| 2) | யாச் | ப$^3$லிம்(2)<br>பலி(யை) | யாசதே<br>யாசிக்கிறான் | வஸுத$^4$ாம்(2)<br>பூமி(யை) |
| 3) | பச் | தன்டுலான்(2)<br>அரிசி(யை) | ஓத$^3$னம்(2)<br>சோறு | பசதி<br>சமைக்கிறான் |
| 4) | த$^3$ண்ட் | க$^3$ர்க$^3$ான்(2)<br>கர்கர்(களை) | ஸ$^1$தம்(2)<br>நூறு | தண்டயதி<br>தண்டிக்கிறான் |
| 5) | ப்ரச்$^2$ | பந்தா$^2$னம்(2)<br>வழி(யை) | ப்ருச்ச$^2$தி<br>கேட்கிறான் | மாணவகம்(2)<br>மாணவனை |
| 6) | ருத்$^4$ | வ்ரஜம்(2)<br>தொழுவத்தை | அவருணத்$^3$தி$^4$<br>அடைக்கிறான் | க$^3$ாம்(2)<br>பசு(2)பசுவை |
| 7) | சி | வ்ருக்ஷம்(2)<br>மரத்தை | அவசினோதி<br>பறிக்கிறான் | ப$^2$லம்(2)<br>பழத்தை |
| 8) | ப்$^3$ரு | மாணவகம்(2)<br>மாணவனை | த$^4$ர்மம்(2)<br>தர்மம்(2) | ப$^3$ருதே<br>கூறுகிறான் |
| 9) | ஸ$^1$ாஸ்$^1$ | மாணவகம்(2)<br>மாணவனை | த$^4$ர்மம்(2)<br>தர்மம்(2) | ஸ$^1$ாஸ்$^1$தி<br>கற்பிக்கிறான். |
| 10) | ஜி | விப்ரான்(2)<br>பிராமணர்களை | ஸ$^1$தம்(2)<br>நூறு(2) | ஜயதி<br>வெல்கிறான் |
| 11) | மத்$^2$ | ஸுத$^4$ாம்(2)<br>அம்ருதத்தை | க்ஷீரநிதி$^4$ம்(2)<br>பாற்கடலை | மத்$^2$னாதி<br>கடைகிறான் |
| 12) | முஷ் | தேவதத்தம்(2)<br>தேவதத்தனை | ஸ$^1$தம்(2)<br>நூறு(2) | முஷ்ணாதி<br>திருடுகிறான். |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 13) | நீ | க்$^{3}$ராமம்(2)<br>கிராமத்தை | அஜம்(2)<br>ஆட்டை | நயதி<br>கூட்டிச் செல்கிறான் |
| 14) | ஹ்ரு | க்$^{3}$ராமம்(2)<br>கிராமத்தை | ப$^{4}$ாரம்(2)<br>பளுவை | ஹரதி<br>கொண்டுபோகிறான் |
| 15) | க்ருஷ் | க்$^{3}$ராமம்(2)<br>கிராமத்தை | ஸ$^{1}$ாகா$^{2}$ம்(2)<br>கிளையை | கர்ஷதி<br>இழுத்துச் செல்கி–<br>றான் |
| 16) | வஹ் | க்$^{3}$ராமம்(2)<br>கிராமத்தை | ப$^{4}$ாரம்(2)<br>பளுவை | வஹதி<br>கொண்டுபோகிறான் |

இந்த வாக்கியங்களில் இரண்டு கர்மன்கள் காணப்படுகின்றன. அவைகளுள் ஒன்று நேரான கர்மன் மற்றது வேறு காரகமாகலாம் (புதைநிலையில்) இவ்வாக்கியங்களை மாற்றியமைத்தால் இது தெ ளிவாகும்.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 2) | பலே:(5)<br>பலியிடமிருந்து | யாசதே | வஸூத$^{4}$ாம்(2) |
| 3) | தண்டுலை:(3)<br>அரிசியைக் கொண்டு | ஓதனம் | பசதி |
| 4) | க$^{3}$ர்க$^{3}$ான் | ஸ$^{1}$தேன(3)<br>நூற்றால் | த$^{3}$ண்டயதி |

5) வ$^{1}$ரஜே(7) அவருணத்$^{3}$தி$^{4}$ க$^{3}$ாம்(2) தொழுவத்தில்

6) மாணவகாத்(5) ப்ருச்ச$^{2}$தி பந்த$^{2}$ாமை(2) மாணவனிடமிருந்து

7) வ்ருக்ஷாத்(5) அவசினோதி ப$^{2}$லம்(2) மரத்திலிருந்து

8) மாணவகா(2) த$^{4}$ர்மம்(2) ப்$^{3}$ரூதே மாணவனுக்கு

9) மாணவகாய(4) க4ர்மம்(2) ஸ$^{1}$ாஸ$^{1}$தி மாணவனுக்கு

10) தேவத$^{3}$த்தாத்(5) ஸ$^{1}$தம் ஜயதே தேவதத்தனிடமிருந்து

11) ஸூத$^{4}$ாயை(4) க்ஷீரநிதி$^{4}$ம் மத்$^{2}$னாதி அம்ருதத்திற்காக

12) தே$^3$வத$^3$த்தாத்(5) ஸ'தம் முஷ்ணாதி தேவதத்தனிடமிருந்து

13) க்$^3$ராமாய(4) அஜம் நயதி கிராமத்துக்கு

**1.4.52** க$^3$தி பு$^3$த்$^3$தி$^4$ ப்ரத்யவஸான அர்த$^2$

ஸ'ப்த$^3$கர்ம அகர்மகாணாம் அனிகர்தா ஸ ணௌ இயக்கம், அறி தல், சாப்பிடுதல் என்ற பொருட்களை உணர்த்தும் வினைகள், ஒலி என்ற சொல்லைச் செயப்படுபொருளாகக் கொண்ட வினைச் செ ாற்கள், செயப்படுபொருள் குன்றிய இயக்கு வினையல்லாத தாதுக்களின் பொருட்களைக் கொண்டவைகள், ஆகியவைகளின் கர்த்தா, இயக்குவினையாக அவைகளைப் பயன்படுத்தும் போது, கர்மன் ஆக மாறும்.

மூலம் () இயக்குவினை()

அ) க$^3$ச்ச$^2$தி மாணவக: க்ராமம் (ஆ) க$^3$மயதி மாணவகம் க்$^3$ராம போகிறான் மாணவன் கிராமத்துக்கு அனுப்புகிறான் மாணவனை கிராமத்துக்கு மாணவன் கிராமத்துக்குப் போகிறான் மாணவனைக் கிராமத்துக்கு அனுப்புகிறான்.

(இ) யாதி மாணவக: க்$^3$ராமம் (ஈ) யாப்யதி மாணவகம க்$^3$ராம மாணவன் கிராமத்துப் போகிறான் மாணவனைக் கிராமத்துக்கு அனுப்புகிறான்.

2. அ) ஸிஷ்ய: த$^4$ர்மம் பு$^3$த்$^4$யதி
ஸிஷ்யன் தர்மத்தைப் புரிந்து கொள்கிறான்

ஆ) பே$^3$ாதயதி ஸி'ஷ்யம் ஸாஸ்த்ரம்
அறிவிக்கிறான் ஸிஷ்யனை ஸாஸ்திரத்தை

இ) நருப: ஹிதாஹிதம் ஜானாதி
அரசன் நல்லது கெட்டது ஹிதாஹிதம்

ஈ) க்ஞாபயதி நருபம் ஹிதாஹிதம்
அறியவைக்கிறான் அரசனை நல்லது கெட்டதை

3. அ) விப்ர: ஒத$^3$னம் அஸ'னாதி
பிராமணன் சோறு உண்கிறான்

ஆ) ஆஸயதி விப்ரம் ஒத$^3$னம்
உண்ணவைக்கிறான் பிராமணனை சோற்றை

இ) விப்ர: ஒத$^3$னம் $^4$புங்க்தே
பிராமணன் சோறு உண்கிறான்

ஈ) பே$^4$ாஜயதி விபரம் ஒதனம்
உண்ணவைக்கிறான் பிராமணனை சோற்றை

4. அ) வடு: வேதம் அதீ$^4$தே
பையப் வேதத்தை கற்கிறான்

ஆ) அத்$^4$யாபயதி வடும் வேதம்
கற்பிக்கிறான் வையனை வேதத்தை

இ) புத்ர: ஸாஸ்திரம்ப் படிக்கிறான்
பிள்ளை ஸாஸ்திரத்தைப் படிக்கிறான்

ஈ) பாடயதி புதரம் ஸாஸ்த்திரம்
படிக்கவைக்கிறான் பிள்ளையை ஸாஸ்திரத்தை

உ) ஸிஸ்ய: ஸ$^1$ப்தம ஸ்ருணோதி
ஸிஷ்யன் ஒலியைக் கேட்கிறான்

ஊ) ஸ்ராவயதி ஸிஷ்யம் ஸப்த$^3$ம்
கேட்க வைக்கிறான் ஸிஷ்யனை ஒலியை

5. அ) புத்ர: ஆஸ்தே
பிள்ளை அமர்கிறான்

ஆ) ஆஸயதி புத்ரம்
அமர்த்துகிறான் பிள்ளையை

இ) மித்ர: ஸேதே
நண்பன் உறங்குகிறான்

ஈ) ஸாயயதி மித்ரம்
உறங்க வைக்கிறான் நண்பனை

வா: க$^3$தி அர்தே$^2$ஷு நீ வஹ்யோ: ப்ரதிஷேதே$^4$ா வக்தவ்ய:
நீ, வஹ் என்ற வினைகள் 'இயக்கம்' என்ற பொருளுடைத்தாயினும், இதற்கு புறனடையாகும்.

நயதி பா$^4$ரம்(2) தேவ$^3$வ$^3$தத்த:
கொண்டுபோகிறான் பளுவை தேவதத்தன்
நாயயதி ப$^4$ாரம்(2) தேவதத்தேன(3)

கொண்டு போகவைக்கிறான் பளுவை தேவதத்தனால்
வஹதி ப[4]ாரம்(2) தேவதத்த:
கொண்டு போகிறான் பளுவை தேவதத்தனால்
வாஹயதி ப[4]ாரம்(2) தேவதத்தேன(3) பளுவை தேவதத்தனால்

வா: வாஹே: அணியந்த்ரு கர்த்ருகஸ்ய இதி வக்தவ்யம்
'வஹ' என்ற வினை, ஓட்டுநர் என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொல் லை கர்த்தாவாக இயக்குவினையில் கொண்டு அமையுமானால், பொது விதிப் பயன்படுத்தப்படும். மேலே கூறிய வார்த்திகம் அல் ல.
வஹந்தி யனான் ப[3]லீவர்த[3]ா:
சுமக்கின்றன பார்லியை மாடுகள்
வாஹயதி யவான் ப[3]லிவர்தான் ஸத:
சுமக்கவைக்கிறான் பார்லியை மாடுகளை ஓட்டுநர்

வா: ஆதி[3]க[2]ாத்[3]யோ: ப்ரதிஷேதே[4]ா வக்தவ்ய:
"ஆத்[3]", 'க[2]ாத்[3]', ஆகிய வினைகள் இயக்குவினையாக வரும்போது புறனடை கூற வேண்டும்.
அத்தி மாணவக: ஓத[3]மை(2)
உண்கிறான் மாணவன் சோறு

ஆத[3]யதே மாணவகேன(3) ஓதனம்(2)
உண்ணவைக்கிறான் மாணவன் சோறு
அவன் மாணவனை சோறு உண்ணவைக்கிறான்

க[2]ாத[3]தி மாணவக: ஓத[3]னம்
க[2]ாத[3]யதி மாணவகேன(3) ஓத[3]னம்

வா: ப[4]க்ஷே: அஹிம்ஸார்த[2]ஸ்ய ப்ரதிஷேதோ[4] வக்தவ்ய:
'ப[4]க்ஷ' (உண்) ஒரு பிராணிக்குத் தீங்கு செய்தல் என்ற பொருளில் அல்லாமல் வரும்போது புறனடையாகும்.
ப[4]க்ஷயதி பிண்ட[3]ம் தே[3]வத[3]த்த:
உண்கிறான் பிண்டம் தேவதத்த:

ப[4]க்ஷயதி பிண்[3]டம் தேவத[3]த்தேன யக்ஞத[3]த்த:
உண்ணவைக்கிறான் பிண்டம் தேவதத்தேன(3) யக்ஞதத்தன்
யக்ஞதத்தன் தேவதத்தனை பிண்டத்தை உண்ணவைக்கிறான்

**1.4.53** ஹ்ரு க்ரோர் அன்யதரஸ்யாம்
'ஹ்ரு', 'க்ரு' என்ற வினைகளின் கர்த்தா, அவைகளை இயக்கு வினையாகப் பயன்படுத்தும்போது, விருப்பாக கர்மன் ஆகும்.

ஹரதி ப4ாரம்(2) மாணவக:
கொண்டுசெல்கிறான் பளுவை மாணவன்

ஹாரயதி ப4ாரம்(2) மாணவகம்(2) மாணவகேன்(3)
கொண்டு செல்ல பளுவை மாணவனை மாணவனால் வைக்கிறான்

தேத3த்த: கடம்(2) கரோதி
தேவதத்தன் பானை செய்கிறான்

தே3வத3த்தம்(2) தே3வத3த்தேன(3) கடம்(2) காரயதி
தேவதத்தனை தேவதத்தனால் பானை செய்யவைக்கிறான்

வா: அபி4வாதி3 த்3ருஸோ1ா: ஆத்மனேபத உபஸம்க்யானம்
அபி4வத்3, த்3ருஸ் ஆகிய வினைகளின் கர்த்தா, அவைகளை
இயக்குவினையாகப் பயன்படுத்தும்போது கர்மன் ஆகும்.
அபி4வத3தி கு3ரும்(2) தே3வத3த்த:
பேசுகிறான் ஆசிரியரை தேவதத்தன்
அபிவாத3யதே கு3ரும் தே3வத3த்தம்/தே3வத3த்
பேசவைக்கிறான் ஆசிரியரை தேவதத்தனை/தேவதத்தனால்
பஸ்யந்தி ப்4ருத்யா: ராஜானம்(2)
பார்க்கிறார்கள் வேலைக்காரர்கள் அரசனை
த3ர்ஸ1யதே ப்4ருத்யான்/ப்4ருத்யை: ராஜா
பார்க்கவைக்கிறான் வேலைக்காரர்களை வேலைக்காரர்களால் அரசன்

**1.4.54** ஸ்வதந்த்ர: கர்தா
ரு செயலைச் செய்து முடிக்கையில் பிற எதையும் சாராத, தனித்தியங்குகிற ஒன்று கர்த்தா எனப்படும்.
கர்த்தா ஒரு செயல் நிகழ்வதற்கு மூலகாரணமாக அமைவது (ப்ரத4ானபூதம)
தே3வத3த்த: பசதி
தேவதத்தன் சமைக்கிறான்

**1.4.55** தத்ப்ரயோஜ க: ஹேதுஸ்1 ச
கர்த்தாவை செயற்படத் தூண்டுகோலாக அமைவது (தத்ப்ரயோஜக) ஹேதுவென்றும் கர்த்தாவென்றும் கூறப்படும்.
காரயதி செய்யவை:
ஹேதுவைக் கர்த்தாவாகப் பயன்படுத்தும்போது வினை, இயக்கு வினையாக அமையும்.
க்ரு ணிச் ஸப் திப் காரயதி
இங்கு, வினையோடு, கர்த்தாவைக் குறிக்கும் 'திப்' (படர்க்கை ஒருமை ஒட்டு)

பும் 'ணிச்' (இயக்குவினையாக்கும்) ஒட்டும் இணைக்கப்படும் ச–ஹேது, கர்த்தா இரண்டையும் குறிக்கும்.

**1.4.56** ப்ராக் ஈஸ்வராத் நிபாதா:

ஆந்தச் சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி (அதி[4]: ஈஸ்'வரே'' 1.4.97) ஈஸ்'வர என்பதற்கு முன் சூத்திரம் (ப்ராக்) வரையில் விளக்கப்படும். சொற்கள் எல்லாம் நிபாதம் என்ற சொல், அனுவ்ருத்தி மூலம், சூ. 97க்கு முன் வரையில் பயன்படுத்தப்படும்.

**1.4.57** சாத[3]யோ அஸத்வே

'ச' முதலியவைகள் (கண பாடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்) பொருட்களை உணர்த்தாமல் அமையும்போது நிபாதம் என்ற பெயர் பெறும்.

ச, வா, வை. ஸ்வாஹா, மன்யே, அஸ்தி

ப்[3]ரூஹி, விபா[4]ஷா, ஏவம், கஸ்'சித், மித்[2]யா, தத[3]ாஹி, நோசேத்.

உபஸர்க, விப[4]க்தி (ஸுப[3]ந்தமும் திஙந்தமும்) உயிர், ஆகியவற்றை ஒத்த உருவங்களைக் கொண்டவைகளும் நிபாதமெனக் கருதப்படும். அவத[3]த்தம் 'பொடுக்கப்பட்டது' இதில், 'அவ' உபஸர்க்கமல்ல. இது உபஸர்க்கமானால், அவத்தம் என்று தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஆகும். (7.4.47)

அஹம்யு: (தற்பெருமை காட்டுகின்ற). இங்கு 'அஹம்' தன்மை ஒருமை மாற்றுப் பெயரல்ல. (அதன் உருவத்தைக் கொண்டிருந்த போதிலும்) அஹம் உண்மையில் மாற்றுப் பெயராக இருந்தால், முதல் வேற்றுமை இத்தகைய தொகையில் முதல் உறுப்பினராக அமைய முடியாது.

**1.4.58** ப்ராத[3]ய:

'ப்ர' முதலியவை (பொருட்களைக் குறிக்காமல் அமையும்போது) நிபாதம் எனப்படும்.

'ப்ர', பரா. அப, ஸம், அனு, அவ, நிர், து[3]ர், நிஸ், துஸ், அபி[4], வி, அதி[4], ஸு, உத்[3], அதி, நி,ப்ரதி, பரி, அபி, உப, ஆங்.

இவைகளையும் மேலே கூறிய சூத்திரத்துடன் சேர்த்துக் கூறியிருக்கலாம் அப்படிக் கூறாமல், தனியாக எடுத்துக் கூறியிருப்பதன்காரணம், இச்சொற்கள் நிபாதத்தைத் தவிர, உபஸர்கம் () என்ற பெயரையும் பெறும். வினைகளுடன் இவைகள் நிற்கும்போது உபஸர்கமென்றும் ஏனைய இடங்களில், தனி நிபாதமாகவும் செயற்படுகின்றன. வினையடிச் சொற்கள் சுட்டும் பொருட்கள், உபஸர்க்கங்களோடு வரும்போது மாற்றியமைக்கின்றன.

**1.4.59** உபஸர்க[3]ா: க்ரியாயோகே[3]

'ப்ர' முதலியவைகள் ஒரு வினையுடன் சேர்ந்து வரும்போது (க்ரியாயோகே[3]) உபஸர்க்கம் என்ற பெயர் பெரும் ப்ரணயதி (ப்ர நயதி)

இங்கு ந ண (ப்ர ஒரு உபஸர்க்கம் என்பதால் 8.4.14) ப்ரணாயக:

ஆனால் ப்ரநாயக: தே[3]ஸ: (ப்ரக[3]த: நாயக: அஸ்மாத் தே[3]ஸ'த்) 'தலையில்லாத

நாடு' இந்த இரண்டு சொற்களும், ப்ர நாயகவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டவை. 'ப்ரணாயக' என்ற சொல்லில் 'ப்ர' ஒரு உபஸர்க்கம் மற்றதில் 'ப்ர' ஒரு நிபாதம்.

வா: மருத்[3]ஸப்[3]த[3]ஸ்ய உபஸம்க்[2]யானம் கர்தவ்யம்

'மருத்'தையும் உபஸர்க்கத்துடன் சேர்க்க வேண்டும். மருத்[4]பீ[4]: த[3]த்த: மருத்த: ''மருத்தினால் கொடுக்கப்பட்டது மருத் த[3]ா க்த மருத் த் த (7.4.47) மருத்த: 'மருத்' ஒரு உபஸர்க்கமாவதால், அதன் ஈறு ஒரு உயிராக அமையாமலிருந்தபோதிலும் 'த[3]ா'வுக்குப் பதிலியாக 'த' வருகிறது (7.4.47 படி)

வா: அச்ச[2]ப்[3]த[3]ஸ்ய உபஸம்க்[2]யானம்

'அத்' ஐயும் இத்துடன் சேர்க்க வேண்டும். அதாவது 'அத்'ஐயும் உபஸர்க்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரத் த[4]ா அங் டாப் ஸ்ரத்[3]த[4]ா (3.3.106)

**1.4.60** க[3]திஸ்[1] ச

'ப்ர' முதலிய சொற்கள் வினையோடு சேர்ந்து வரும்போது க்[3]தி என்ற பெயரும் பெறும்.

'ப்ர' முதலியவைகள், உபஸர்க[3]ம், க[3]தி என்ற இரண்டு வகையான கலைச் சொற்களாலும் குறிக்கப்படும்.

ப்ரக்ருத்ய ( ப்ர க்ரு க்தவா) (2.2.18) இது 2.2.18படி ஒரு தொகை. 'ப்ர' ஒரு 'கதி' சொல். ப்ர க்ரு ல்யப் (7.1.37)

இந்தச் சூத்திரத்தில் யோக[3]விப[4]ாகம என்ற விதி பயன்படுத்தப்படுகிறது. (ஒரு விதியை இரண்டாகப் பிரித்தல்)

இச்சூத்திரத்தை யடுத்து வரும் சூத்திரங்களில், 'கதி' என்ற சொல் மாத்திரம்தான் அனுவ்ருத்தி மூலம் பயன்படுத்தப்படும். உபஸர்க்கம் அல்ல. இதனால் 'ப்ர' முதலியவைகள் 'கதி' உபஸர்க்கம் என்ற இரண்டு பெயர்களால் குறிப்பிடப்படும். ஆனால் 'ஊரி' முதலியவைகள் 'க்தி' என்ற ஒரே ஒரு பெயரால் குறிப்பிடப்படும்.

வா: காரிகாஸப்[3]த[3]ஸ்ய உபஸம்க்[2]யானம்

'காரிகா' என்ற சொல்லையும் இத்துடன் சேர்க்க வேண்டும். அதாவது, 'காரிகா' க[3]தி என்ற பெயர் பெறும். காரிகாக்ருத்ய. காரிகா, 'கதி' என்ற ஸம்க்[3]ஞா பெறுவதால், அது தொகையாகி, அதன் பின் வரும் க்ருத்ய என்ற சொல் 'லயப்' என்ற ஒட்டோடு இணைந்தும் வருகிறது (2.2.18; 7.1.37)

வா: புனஸ்[1]சனஸெ[1]ள ச[2]ந்த[3]ஸி க[3]திஸம்க்ஞெள ப[4]வத இதி வக்தவ்யம்.

வேதத்தில், 'புனஸ்' 'சனஸ்' ஆகிய சொற்கள் 'க[3]தி' என்ற பெயர் பெறும்.

புனருத்ஸ்யூதம் வாஸோ தே[3]யம் சனோஹதி:

இங்கு, 'புனஸ்', 'சனஸ்' 'க்தி'யாவதால் 'ஸ்யூதம்' சனஸ் ஆகியவைகள் அனுதாத்த ஒலியழுத்தம் பெறுகின்றன.(8.1.70; 71)

**1.4.61** ஊரி ஆதி ச்வி ட$^{3}$ாசஸ் ச

'ஊரி' என்ற சொல், ச்வி, (5.4.50) , ட$^{3}$ாச் (5.4.57) ஆகியவற்றில் முடியும் சொற்கள், வினையோடு சேர்ந்து வரும்போது 'க$^{3}$தி' எனப்படும். ஊரிக்ருத்ய' ஊரிக்ருத்ய 'ஏற்றுக்கொண்டு'

ஊரிக்ருதம் 'ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது'

யதூரிக்ருதம் எது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதோ இவைகள் 'க்தி' என்ற ஸம்க்$^{3}$ஞா பெறுவதால் முதல் எடுத்துக் காட்டில், தொகையும், ல்யப் ஒட்டு இணைத்தாலும், இரண்டிலும் மூன்றிலும் சுரத்தின் வேறுபாடுகளும் நிகழ்கின்றன.

ச்வி–ஸுக்லீக்ருத்ய, ஸுக்லீக்ருதம், யத்ஸுக்லீ கரோதி (முதலில் வெள்ளையாக இல்லாததை வெள்ளையாக்குதல்)

ட்$^{3}$ாச், பட$^{1}$ படா$^{1}$க்ருத்ய, படபடா$^{1}$க்ருதம் யத்பட$^{1}$ படா$^{1}$ கரோதி

**1.4.62** அனுகரணம் ச அனித பரம்

ஒலியைப் பின்பற்றி அமைக்கும் சொற்களுட்ம (அனுகரணம்) 'இதி' என்ற சொல் தொடர்ந்து வராமல் நிற்கும்போது, 'க்தி' எனப்படும்.

க$^{2}$ாட்க்ருத்ய, க$^{2}$ாட்க்ருதம் யத்க$^{2}$ாட் கரோதி

ஆனால் ஜ$^{2}$டிதிக்ருத்வா. இங்கு 'இதி' தொடர்ந்து வருவதால், தொகையாகாது, 'லயப்' 'க்த்வா'வுக்கு பதிலாக வராது.

**1.4.63** ஆத$^{3}$ர அனாத$^{3}$ரயோ: ஸத் அஸதி

ஸத், அஸத் என்ற நிபாதங்கள் முறையே மதிப்பு (ஆத$^{3}$ர) அவமதிப்பு (அனாத$^{3}$ர) என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 'க$^{3}$தி' எனப்படும். ஸத்க்ருத்ய, ஸத்க்ருதம், யத்ஸத் கரோதி.

அஸத்க்ருத்ய, அஸத்க்ருதம், யத$^{3}$ஸத் கரோதி

ஸத்க்ருத்வா ('கதி' அல்லாத இடத்தில்)

**1.4.64** பூ$^{4}$ஷணே அலம்

'அலம்' என்ற நிபாதம், வினையோடு நின்று 'ஒப்பனைசெய்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 'கதி' எனப்படும்.

அலம் க்ரு க்தவா அலம் க்ரு ல்யப்

அலம்க்ருத்ய – ஒப்பனை செய்து

அலம்க்ருதம், அலம் கரோதி

ஆனால்

அலம் பு$^{4}$க்த்வா ஓத$^{3}$னம் க$^{3}$த:

வேண்டிய அளவு (அலம்) சோறு உண்டுவிட்டுப் போய்விட்டான். அலம் என்ற

சொல்லுக்கு, தடுத்து நிறுத்துதல், திறமை போதுமான அளவு. அணி என்ற பொருட்கள் உண்டு. அணி என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போதுதான், இது 'கதி' எனப்பெயர் பெறும்.

**1.4.65** அந்தர் அபரிக்$^3$ரஹே

'அந்தர்' என்ற நிபாதம் ஏற்றுக் கொள்ளாமை என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது. 'கதி' எனப்படும்.

அந்தர் ஹன் க்த்வா அந்தர் ஹ ⊖ ல்யப் (6.4.24) அந்தர் ஹத்ய 'உதறிவிட்டு, தள்ளிவிட்டு'

அந்தர்ஹதம், யத்ந்தர் உந்தி.

வா: அந்த: ஸ'ப்$^3$த$^3$ஸ்ய் அங்கி விதி$^4$ணத்வேஷு

உபஸர்க$^3$ஸம்க்$^3$ஞா வக்தவ்யா

"அந்தர்" என்ற சொல் கீழ்க்கண்ட விதிகளில் உபஸர்க3மாகும் என்று கூற வேண்டும்.

1. அங்விதி$^4$ அந்தர்$^4$ா (3.3.106)
2. கிவிதி$^4$ அந்தர்தி$^4$ (3.3.92)
3. ணத்வம் அந்தர்ணயதி (8.4.14)

**1.4.66** கணே மனஸீ ஸ்'ரத்$^3$ த$^4$ாப்ரதிக$^4$ாதே

கணே, மனஸ் என்ற சொற்கள் 'அதிக ஆசை' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'கதி' எனப்படும்.

கணேஹத்ய பய: பிப$^3$தி

ஆசைதீர பால்/ தண்ணிர் குடிக்கிறான்

மனோஹத்ய பய; பிப$^3$தி

ஆனால் கணே ஹத்வா க$^3$த:

தானியத்தை அடித்து விட்டுச் சென்றான்

மனோ ஹத்வா க$^3$த:

மனதை அடித்துவிட்டுச் சென்றான்

**1.4.67** புரஸ் அவ்யயம்

'புரஸ்' என்ற சொல். அவ்யயமாக வினையோடு வரும்போது 'கதி ' எனப்படும்.

புரஸ் க்ரு க்த்வா புரஸ் க்ரு ல்யப் புரஸ்க்ருத்ய – முன்னால் கொண்டு

புரஸ்க்ருத்ய, புரஸ்க்ருதம், யத்புரஸ்கரோதி ஆனால்.

பு; புரௌ, புர: க்ருத்வா காண்டம் க$^3$த:

இங்கு புர, நகரத்தைக் குறிக்கும் அதனால் அவ்வயமல்ல.

**1.4.68** அஸ்தம் ச

'அஸ்தம்' ஒரு அவ்யயமாக வினையோடு நிற்கும்போது 'கதி' எனப் படும்.

அஸ்தம்க3த்ய ஸவிதா புன; உதே3தி
சூரியன் மறைந்துவிட்டு மறுபடியும் உதிக்கிறான்.
அஸ்தம் க3தானி த4னானி
யதஸ்தம் க3ச்ச2தி
ஆனால் அஸ்தம் காண்டம் எறியப்பட்டது அம்பு அம்பு எறியப்பட்டது.
இங்கு அஸ்தம் அவ்யயமல்ல

**1.4.69** அச்1ச2 க3தி அர்த2 வதே3ஷு
அச்1ச2 (முன், முன்னால்) என்ற அவ்யயம், ஒரு வினையோடு, செல்லுதல் அல்லது 'கூறுதல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது, 'க3தி' எனப் பெயர் பெறும்.
அச்1ச2 க3த்3ய நோக்கிச் சென்று
அச்1ச2க3தம் யத3ச்1ச2க3ச்1ச2தி
அச்1சே2ாத்3ய முன்னால் பேசி
அச்1சே2ாதி3தம் யத3ச்1ச2வத3தி
'அச்1ச2' அவ்யயாமாகாவிட்டால்
உத3கமச்1ச2ம் க3ச்1ச2தி
தெளிவான தண்ணீர் ஒடுகிறது.

**1.4.70** அத3; அனுபதே3ஸே1
'அத3ஸ்' (த்யத3ாதிகண:) ஒரு வினையுடன் 'மற்றவருடன் பேசுதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் வரும்போது, 'கதி' என்ற பெயர் பெறும்.
அத3; க்ருத்ய "தானே ஆலோசித்து"
அத3: க்ருதம், யத் அத3: கரோதி
ஆனால். அத3: க்ருத்வா.
அதைச் செய்துவிட்டு
இங்கு அத்3: அஃறிணை இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமை. மாற்றுப் பெயர்

**1.4.71** திரோ அந்தர்தெ4ள.
திரஸ், 'மறைதல்' என்ற பொருளை ஒரு வினையுடன் வரும்போது சுட்டுமானால், அது 'க3தி'யாகும்.
திரோர்பூய4 'மறைந்துவிட்டு'
திரோபூ4தம், யத் திரோ ப4வதி
ஆனால்
திரோ பூ4தவா ஸ்தி3தி
பக்கத்தில் வந்து நின்றான்

**1.4.72** விப4ாஷா க்ருஞி
'திரஸ்' என்ற நிபாதம், 'க்ரு' என்ற வினையுடன் வரும்போது விருப் பாக 'கதி' ஆகும்.

திரஸ்க்ருத்ய 'மறைந்துவிட்டு'
திதஸ்க்ருதம், யத்திரஸ் கரோதி
அல்லது
திர: க்ருத்வா காஷ்ட²ம் திஷ்ட²தி
தடியைக் கோணலாக வைத்துக் கொண்டு நிற்கிறான். இங்கு ம றைதல் என்ற பொருளிலமையாததால், 'திரஸ்' 'கதி'யாகாது.

**1.4.73** உபாஜே அன்வாஜே.
உபாஜே, அன்வாஜே. ''ஆதரவு அற்றவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்தல்' என்ற பொருளில் 'க்ருஞ்' என்ற வினைச் சொல்லோரு வரும்போது விருப்பாகக் 'கதி' ஆகும்.
உபாஜே க்ருத்ய
உபாஜே க்ருத்வா
அன்வாஜே க்ருத்ய
அன்வாஜே க்ருத்வா
பலமற்றவர்களுக்குப் பலமளித்து

**1.4.74** ஸாக்ஷாத் ப்ரப்⁴ருதீ³னி ச
'ஸாக்ஷாத் (கண்ணுக்கு முன்) முதலிய நிபாதங்கள 'க்ரு' என்ற வினையோடு வரும்போது விருப்பாக 'கதி' யாகப் பயன்படுத்தலாம். ஸாக்ஷாத் க்ருத்ய – கண்ணுக்கு முன் வந்து ஸாக்ஷாத் க்ருத்வா

வா: ஸாக்ஷாத் ப்ரப்⁴ருதிஷு த்³ருஸ்யர்த² வசனம
'ஸாக்ஷாத்' முதலிய சொற்கள் 'ச்வி'யின் பொருளைக் கொண்டது. அதாவது, கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருப்பதை தெரியவைப்பது.

**1.4.75** அன் அத்யாத⁴ானே உரஸி மனஸி
உரஸி (நெஞ்சில்) மனஸி (மனதில்) ஆகிய நிபாதங்கள், 'மேலே வைத்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் வரும்போது, விருப்பாக 'க³தி' ஆகும்.
உரஸிக்குத்ய/உரஸிக்ருத்வா 'நெஞ்சில் கொண்டு'
மனஸிக்ருத்ய மனஸீ க்ருத்வா 'மனதில் கொண்டு'
ஆனால்
உரஸி க்ருத்வா பாணிம் 'ஸேதே
நெஞ்சில் கையை வைத்துக் கொண்டு தூங்குகிறான்.

**1.4.76** மத்⁴யே பதே³ நிவசனே ச
மத்⁴யே (நடுவில்) பதே³ (பாதத்தில்) நிவசனே (பேச்சைக் கட்டுப்படுத்தல்) ஆகிய நிபாதங்கள் 'க்ரு' என்ற வினையோடு 'மேலே வைத்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் நிற்கும்போது விருப்பாக 'க³தி' ஆகும்.

மத்⁴யேக்ருத்ய நடுவில் கொண்டு
மத்யே க்ருத்வா
பதே³க்ருத்ய
பதே³க்ருத்வா
நிவசனே க்ருத்ய
நிவசனே க்ருத்வா.
ஆனால்
ஹஸ்தின: பதே³ க்ருத்வா ஸி¹ர: ஸே¹
ஸே¹தே 'யானையில் பாதத்தில் தலை வைத்துக் கொண்டு உறங்குகிறான்.

**1.4.77** நித்யம் ஹஸ்தே பாணௌ உபயமனே
ஹஸ்தே, பாணௌ (கையில்) ஆகிய சொற்கள் 'க்ரு' என்ற வினையுடன் 'மணம் செய்து கொள்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது கட்டாயமாக 'க3தி' ஆகும்.
பாணௌக்ருத்ய/ஹஸ்தேக்ருத்ய மணம் செய்து கொண்டு.
ஆனால்
ஹஸ்தே க்ருத்வா கார்ஷாபணம் க³த:
கையில் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு சென்றான்.

**1.4.78** ப்ராத்⁴வம் ப³ந்த⁴னே
வராத்⁴வம் என்ற அவ்யயம், 'கட்டுதல்' என்ற பொருளில் (ப³ந்த⁴னே) 'க்ரு' என்ற வினையோடு வரும்போது கட்டாயமாக 'க³தி' எனப்படும்.
ப்ராத்⁴வம் க்ருத்ய 'கட்டிவிட்டு'
ஆனால்
ப்ராத்⁴வம் க்ருத்வா ஸ¹கட¹ம் க³த;
வழியை நோக்கிக் கொண்டு வண்டி போயிற்று.

**1.4.79** ஜீவிகா உபநிஷதௌ³ ஔபம்யே
ஜீவிகா (பிழைப்புக்கு வழி) உபநிஷத் ஆகிய சொற்கள் 'க்ரு' என்ற வினையோடு 'ஒப்பிடு' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 'க³தி' எனப் பெயர் பெறும்.
வீவிகாக்ருத்ய பிழைக்கும் வழிக்கு ஒப்பாகச் செய்து விட்டு உபநிஷத்³க்ருத்ய. ரஹஸ்யத்துக்கு ஒப்பாகச் செய்து,
ஆனால்
ஜீவிகாம் க்ருத்வா க³த:
பிழைக்க வழி செய்து விட்டுப் போனான்.

**1.4.80** தே ப்ராக் த⁴ா தோ:
அவைகளை (அதாவது, உபஸர்க³ம், க³தி) தாதுவுக்கு முன்னால்

பயன்படுத்தவேண்டும்.

**1.4.81** ச[2]ந்த[3]ஸி பரே அபி

உபஸர்க[3]ம், க[3]தி ஆகியவைகள் வேதத்தில், தாதுவுக்குப் பின்னாலும் நிற்கும்.
யாதி நி ஹஸ்தினா/நியாதி ஹஸ்தினா
ஹந்தி நி முஷ்டி[1]னா
நிஹந்தி முஷ்டி[1]னா

**1.4.82** வ்யவஹிதாஸ்[1] ச

அவைகள் (உபஸர்கம், க[3]தி), வேதத்தில் விலகியும் வரும். அதாவது, தாதுவும், அதனுடன் நிற்கும் உபஸர்கம்/கதி ஆகியவைகள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று விலகியமையலாம். அவைகளுக்கிடையே வேறு சொற்களும் வரலாம்.
ஆமந்தை[3]ரிந்த்ர ஹரிபி: யாஹி மயூர ரோம பி[4]: ஆயாஹி.

**1.4.83** கர்ம ப்ரவசனீயா:

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இதிலிருந்து 1.4.97 வரை விளக்கப்படும் சொற்கள் கர்ம ப்ரவசனியமெனப்படும்.

**1.4.84** அனுர் லக்ஷ ணே

'அனு' என்ற இடைச் சொல், ஒரு சொல்லின் தனிப்பண்பை (லக்ஷணே) சுட்டிக் காட்டுவதாக அமையும்போது கர்மப்பரவசனீயம் எனப்பெயர் பெறும்.
ஸாகல்யேன ஸம்ஹிதாமனு ப்ராவர்ஷத்
ஸாகல்யருடைய ஸ்மஹிதாவைக் கேட்டு மழை பெய்தது

வா: ஹேத்வர்த[2]ம் து வசனம்

இங்கு ஹேது. காரணம் என்ற பொருளைக் குறிக்கிறது.
ஹேதுவைக் குறிக்க 3ஆம் வேற்றுமை பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும்.
இங்கு 2ஆம் வேற்றுமையும் வரும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

**1.4.85** த்ருதீயார்தே[2]

'அனு' மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருளில் பயன்படுத்தும்போது கர்ம பரவசனியாகும். நதீம் அனு அவஸிதா சேனா
ஆற்றின் பக்கமாகப் படை நிற்கிறது.

**1.4.86** ஹீனே

அனு. 'தாழ்ந்தவன்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது கர்மபரவசனீய
அனுஸ[1]கடாயனம் வையாகரணா:
எல்லா இலக்கண ஆசிரியர்களும், ஸாகடாயனரவிடத் தாழ்ந்தவர்கள்
அன்வர்ஜுனம் யாத்தார:
அர்ஜுனனைவிட எல்லா வீரர்களும் தாழ்ந்தவர்கள்.

**1.4.87** உபோ அதி⁴ கே¹ச

'உப' என்ற சொல், உயர்ந்த அல்லது தாழ்ந்த என்ற பொருட்களைச் சுட்டும்போது கர்மப்ரவசனீயமாகும்.

உப க²ார்யாம் த்³ரோண: "த்³ரோணம் க²ாரியைவிடப் பெரிது.

உபநிஷ்கே கார்ஷாபணம் "கார்ஷாபணம் நிஷ்கத்தைவிட அதிகம்"

உபஸ¹கடாயனம் வையாகரணா:

எல்லா இலக்கண ஆசிரியர்களும் ஸாகடாயரைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள்.

**1.4.88** அப பரீ வர்ஜனே

அப, பரீ என்ற நிபாதங்கள் 'தவிர்த்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது கர்மப்ரவசனீயம் என்ற பெயர் பெறும்.

அப/பரி த்ரிக³ர்தேப்⁴யோ வ்ருஷ்ட: தேவ:

த்ரிக³ர்த என்ற இடத்தைத் தவிர ஏனைய இடங்களில் மழை பெய்தது

ஆனால் ஒத³னம் பரிஷிஞ்சதி

அவன் சாதத்தில் தண்ணீர் தெளிக்கிறான்.

இங்கு 'ஸ' தாதுவின் முதல் எழுத்து ஷவாக மாறுகிறது.

(பரி ஸிஞ்சதி) (8.3.59). இம்மாற்றத்திலிருந்து 'பரி' ஒரு கர்மப்ரவசனீயமல்ல. ஒரு உபஸர்கம் என்று தெளிவாகிறது.

**1.4.89** ஆங் மர்யாத³ வசனே

'ஆங்' வரம்பு (உள்ளடக்கியது, தவிர்த்தது இரண்டும்) என்ற பொருளில் பயன்படுத்தும்போது கர்மப்ரவசனீயமாகும்.

ஆபாடலி புத்ராத்³ வ்ருஷ்ட: தே³வ:

பாடலிபுத்திரம் வரை (அதாவது பாடலிபுத்திரத்தைத் தவிர்த்து) மழை பெய்தது.

வரம்பு இரண்டு வகையானது.

1. மர்யாத³ா கூறிய இடத்தைத் தவிர்த்து

2. அபி⁴விதி⁴ கூறிய இடத்தை உள்ளடக்கியது (பார்க்க 2.1.1) இங்கு மர்யாத³ா வசன என்ற தொகை பயன்படுத்தியிருப்பதால், இங்கு இரண்டு வகையான வரம்புகளையும் குறிக்கும்.

ஆகுமாரம் யஸ¹: பாணீனே:

பாணீனியின் புகழ் குழந்தைகள் வரையில் (அபி⁴விதி⁴) பரவியிருக்கிறது.

**1.4.90** லக்ஷண் இத்த²ம் ⁴பூத ஆக்²யான⁴பாக

**வீப்ஸாஸு ப்ரதி பரி அவை:**

ப்ரதி, பரி, அனு என்ற நிபாதங்கள் கீழ்க்கண்ட பொருட்களைச் சுட்டும்போது **கர்மப்ரவசனீயம் ஆகும்.**

1. **லக்ஷணா. பக்கத் (திசை)தைக் குறிப்பிட்டு கூறுதல் வ்ருக்ஷம் ப்ரதி/பரி/**

அனு வித்$^{3}$யோததே.

2. இத்த$^{2}$ம் பூ$^{4}$த ஆக்$^{2}$யான ''அனுபவபூர்வமான செய்தி'' ஸாது$^{4}$: தே$^{3}$வத$^{3}$த்த: மாதரம் ப்ரதி/பரி/அனு தே$^{3}$வத$^{3}$த்தன் (தன்) தாயிடம் நல்லவன்
(அதாவது தாயைப் பொறுத்த வரையில்)

3. ப$^{4}$ாக$^{3}$ 'பங்கு'
ஹரம் ப்ரதி/பரி/அனு ஹலாஹலம்.
ஹரனின் பங்குக்கு விஷம்

4. வீப்ஸா – ''பகிர்ந்தளித்தல்''
ருக்ஷம் வ்ருக்ஷம் ப்ரதி ஸிஞ்சதி/(பரி/அனு) ஒவ்வொரு மரத்திலும் தெளிக்கிறான்.

**1.4.91** அபி$^{4}$ அப$^{4}$ாகே$^{3}$
பி$^{4}$ என்ற நிபாதமும் பங்கு என்ற பொருளைத் தவிர (அப$^{4}$ாகே$^{3}$) மேலே குறிப்பிட்ட மற்ற பொருட்களைச் சுட்டும்போது கர்மப்ர வசனீயமாகும்.
வ்ருக்ஷமபி$^{4}$ வித்யோத$^{3}$தே வித்$^{3}$யுத்
ஸாது$^{4}$: மாதாமபி$^{4}$ வ்ருக்ஷம் வ்ருக்ஷமபி ஸிஞ்சதே
அப$^{4}$ாகே$^{3}$ – யத$^{3}$த்ர மமபி$^{4}$ஷ்யாத் தத்$^{3}$தீ$^{3}$யதாம்
என் பங்குக்கு எது உண்டோ அதை எனக்கு கொடுக்கவும்.
இங்கு அபி$^{4}$ ஒரு உபஸர்கமாக செயற்படுவதால் (8.3.8) வினையில் முதல்ஸ் (அபி$^{4}$ ஸ்யாத்) ஷ் ஆகிறது.

**1.4.92** ப்ரதி: ப்ரதிநிதி$^{4}$ ப்ரதித$^{3}$ானயோ.
ப்ரதி என்ற நிபாதம் ப்ரதிநிதி ப்ரதிதானம (பரிமாற்றம்) என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது கர்மப்ரவசனீயம் எனப்படும்.
அபி$^{4}$மன்யு: அர்ஜுனத: ப்ரதி
அபிமன்யு அர்ஜுனனுடைய ப்ரதிநிதி
மாஷான் அஸ்மை திலேப்$^{4}$ய: ப்ரதியச்$^{1}$ச$^{2}$தி உளுந்தை அவனுக்கு எள்ளுக்கு மாற்றாகக் கொடுக்கிறான்.

**1.4.93** அதி$^{4}$ பரி அனர்த$^{2}$கௌ
அதி$^{4}$, பரி, ஆகிய நிபாதங்கள். ஒரு பொருளையுமே சுட்டாமல் அமையும்போது (அனர்த$^{2}$கௌ) அதாவது இடநிரப்புச் சொல்லலாக வரும்போது கர்மப்ரவசனியம் ஆகும்.
குத: அத்$^{4}$யாக$^{3}$ச்$^{1}$ச$^{2}$தி
'எங்கிருந்து வருகிறான்'
இங்கு தாதுவின் பொருளைத்தவிர, 'அதி' தனியாக எப்பொருளையும் குறிக்கவில்லை. அதற்குத் தனியாக ஒரு பொருளும் இல்லை.

அந்த ஸம்க்$^3$ஞா இவ்விரண்டு நிபாதங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டதின் காரணம், இவைகள், உபசர்கமாகவோ, கதியாகவோ வரும்போது எந்த விதி பயன்படுத்தப்படுமோ அது இங்கு செயற்படாது என்று விளக்குவதற்காகத்தான் (பார்க்க 8.3.87; 8.1.70)

**1.4.94** ஸு: பூஜாயாம்

ஸு: என்ற நிபாதம் 'சிறந்தது, பாராட்டத்தக்கது' என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது கர்மப்ரவசனீயமாகும்.

ஸு ஸிக்தம் ப$^4$வதா

நன்றாகத் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறது உன்னால்

ஸு ஸ்துதம் ப$^4$வதா

நன்றாகப் புகழப்பட்டது உன்னால்

இங்கு, ஸு உபஸர்கமாக அமைந்தால், வினையின் 'ஸ்' (முதல்) 'ஷ்' ஆகியிருக்கும் (8.3.65) ஸு, கர்மப்ரவசனியமாக இங்கு வருவதால் இந்த மாற்றம் நிகழவில்லை.

ஆனால்

ஸுஷிக்தம் கிம் தவாத்ர

உன்னுடைய இடம் நன்றாகத் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

இங்கு 'ஸ்' 'ஷ்' (ஸு இங்கு உபஸர்கம்)

**1.4.95** அதி: அதிக்ரமணே ச

'அதி' என்ற நிபாதம் 'மிகுதி, சிறப்பு' என்ற பொருட்களில் பயன்படுத்தும்போது கர்மப்ரவசனியமாகும்.

அதிஸிக்தம் ப$^4$வதா

மிகுதியாகத் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறது உன்னால்

அதிஸ்துதம் ப$^4$வதா

சிறப்பாகப் புகழப்பட்டது உன்னால்

**1.4.96** அபி: பத$^3$ார்த$^2$ ஸம்ப$^4$ாவன

அன்வஸர்க$^3$ க$^3$ர்ஹா ஸமுச்சயேஷு

'அபி' என்ற நிபாதம் கீழ்க்கண்ட பொருட்களைக் குறிக்கும்போது கர்மப்ரவசனியம் என்ற பெயர் பெறும்.

1. பதார்த$^2$: தொக்கி நிற்றல்

ஸர்பிஷோ அபி ஸ்யாத் – ஒரு துளி நெய்யாவது இருக்கும் இங்கு 'பி$^3$ந்து$^3$ துளி' தொக்கிநிற்கிறது.

2. ஸம்ப$^4$ாவனம் – முடியக்கூடிய செயல்

அபிஸிஞ்சேத் மூலக ஸஹஸ்ரம்

(அவன்) 1000 மரத்துக்கு கூட தண்ணீர் தெளிப்பான்

3. அனவவஸர்க³: அசட்டை மனப்பான்மை
அபிஸிஞ்ச வேணுமானால் தண்ணீர் தெளி

4. க³ர்ஹா இகழ்ச்சி, பழிப்பு
தி⁴க்³ ஜால்மம் தேவதத்தம் அபிஸ்துயாத் வ்ருஷலம்

5. ஸமுச்சய – கூட்டுதல்
அபி ஸிஞ்ச அபி ஸ்துஹி (ஸிஞ்ச ச ஸ்துஹி ச) தண்ணீர் தெளி; புகழ்

**1.4.97** அதி⁴: ஈஸ்வரே
'அதி⁴' ஆள்பவன் என்ற பொருளில் கர்மப்ரவசனீயமாகும்.
அதி⁴ பஞ்சாலேஷு ப்⁴ரஹ்மத³த்த:
ஆள்பவன் பஞ்சாலம் பிரமதத்தன்

**1.4.98** விப⁴ாஷா க்ருஞி
'அதி⁴, க்ரு' என்ற வினையோடு நிற்கும் போது விருப்பாக கர்மப்ரவசனீயமாகும்.
யத³ர மாமதி⁴கரிஷ்யதி
யார் என்னை இங்கு வேலைக்கமர்த்துக்கிறார்களோ
கர்மப்ரவசனீயமாக 'அதி⁴' இங்கு பயன்படுத்தப்படுவதால் இதன் ஒலியழுத்தம் () கெடவில்லை. 'க³தி' யாக நிற்கும்போது ஒலியழுத் தம் கெட்டிருக்கும் (8.1.71)

**1.4.99** ல: பரஸ்மைபத³ம்
'ல'வுக்குப் பதிலாக வருபவைகள் பரஸ்மைபதமெனப்பெயர் பெறு ம். 'ல' ஒரு பொதுப்படையானபெயர். எல்லாக் காலங்களையும் () வினை நோக்குகளையும் () குறிக்கப்பயன்படுத்தப்படும். பொதுப்படையான பெயர் அவைகள் வருமாறு.

1) லட்¹ நிகழ்காலம்
2) லிட் வினை முடிவுறுகாலம்()
3) லுட். சொற்புற எதிர்காலம் ()
4) ல்ருட். எதிர்காலம்
5) லேட். ()
6) லோட் ஏவல்()
7) லங். வினை முடிவுறா காலம்()
8) லிங். ஆற்றல் உணர்த்தும் வினைச் சொல்()
9) லுங். பொது இறந்த காலம்()
10) ல்ருங். சார்பு நிலை குறித்த வினைப்பாங்கு ()

'லிங்' இன் மற்றொரு வகை ஆஸிர்லிங் 'வாழ்த்தும் பாங்குள்ள வினை' 'ல'யின் அடிப்படையான ஆதேசங்கள் வறுமாறு (3.4.77) பரஸ்மைபதம்

ஒருமை இருமை பன்மை

தன்மை மிப் வஸ் மஸ்

முன்னிலை ஸிப் த$^2$ஸ் த

படர்க்கை திப் தஸ் ஜி$^2$

ஆத்மனேபதம்

தன்மை இட்$^1$ வஹி மஹிங்

முன்னிலை த$^2$ாஸ் ஆத$^2$ாம் த்$^4$வம்

படர்க்கைத ஆதாம் ஜ$^2$

இது ஒரு பொதுவான சூத்திரம் (உத்ஸர்க$^3$ம) இதன்படி மேலே குறிப்பிட்ட எல்லா ஒட்டுக்களும் பரஸ்மைபதம் என்ற ஸம்க$^3$ஞாவுள்ளடங்கும். இதற்கு அடுத்த சூத்திரம். இச்சூத்திரத்துக்கு புறனடை.

ஸத்ரு, க்வஸுவும் 'ல'வின் பதிலிகள் (3.2.107; 124; 3.4.78)

**1.4.100** தங் ஆளௌ ஆத்மனேபதம்

'தங்' என்ற ப்ரத்யாஹாரத்துள்ளடங்கிய ஒன்பது பதிலிகளும், 'ஆவ' (ஸானச், கானச்)வும் ஆத்மனேபதமெனப்படும். 'தங்' ப்ரத்யாஹாரத்துள்ளடங்கிய ஒட்டுக்கள் மேலே குறிப்பிட்ட, த, ஆதாம் மஹின் ஆகியவை.

ஸானச், கானச் (3.2.106)

**1.4.101** திஙோஸ் த்ரிணி த்ரீணி, ப்ரத$^2$ம

மத்யம உத்தமா:

'திங்' இனுடைய மும்மூனுறு ஒட்டுகள் முறையே, ப்ரதம (படர்க்கை), மத்யம (முன்னிலை) உத்தம (தன்மை) (பரஸ்மைபதமும், ஆத்மனேபதமும்) என்பதைக் குறிக்கும்.

**1.4.102** தானி ஏகவசன த்$^3$வி வசன பஹு வசனானி ஏகஸ$^1$:

இவைகள் தனித்தனியாக, ஏகவசனம் (ஒருமை) த்$^3$விவசனம் (இருமை பஹுவசனம் (பன்மை) என்ற எண்களைக் குறிக்கும்.

அதாவது திப் (ஒருமை) தஸ் (இருமை) ஜி$^2$ (பன்மை)

**1.4.103** ஸுப:

வேற்றுமையுருபுகளின் மூன்றன் தொகுதிகளையும் () இவ்வாறே ஏகவசனம், த்$^3$விவசனம், பஹுவசனங்களைக் குறிக்குப்பதாகக் கொள்ள வேண்டும் (4.1.2) ஸு ஒருமை, ஔ. இருமை. ஜஸ் பன்மை.

**1.4.104** விப$^4$க்திஸ்' ச

மூன்றன் தொகுதிகளைக் கொண்ட வினையோடு வரும்

ஒட்டுக்களும் (திங்) வேற்றுமையுருபுகளும் (ஸுப்) விப[4]க்தி எனப்படும்.

**1.4.105** யுஷ் மதி உபபதே[3] ஸமானாதி[4]கரணே
ஸ்தானினி அபி மத்[4]யம:
மாற்றுப் பெயர் 'யுஷ்மத்' (நீ) ஒரு வினையோடு உபபதமாக
வெளிப்படையாகவோ (ஸ்த[2]ானின்) அல்லது மறைமுகமாகவோ
குறிப்பிடப்படும்போது அந்த மாற்றுப் பெயருடன் வரும் வினைச் சொல்லுடன்
மத்[4]யம. அதாவது முன்னிலை ஒட்டுக்களை இணைக்க வேண்டும்.
த்வம் பசஸி (அ) பசஸி
யுவாம் பசத[2] (அ) ப[4]த[2]:
யூயம் பசத[2] (அ) பசத[2]

**1.4.106** ப்ரஹாஸே ச மன்யோபபதே
மன்யதே: உத்தம ஏகவச் ச
மன்ய (நினைத்தல்) என்ற வினை சார்ந்து நின்று ஒருவன் பசயலைக் குறித்து
வேடிக்கையாகப் பேசுவது போல் அமையும் ஒரு வாக்கியத்தில் தலைமை
வினைக்குப் பின் முன்னிலை ஒட்டுக்களையும் (மத்[4]யம) மன்ய வுக்குப்
பின்னால் கன்னம் (உத்தம) ஒட்டுக்களையும் இணைக்க வேண்டும்.

வா: ஏஹி மன்யே ஓத[3]னம் பே[4]ாக்ஷ்யஸே நான் நினைக்கிறேன் சோறு உண்பேன். பே[4]ாக்ஷ்யஸே முன்னிலை ஒருமை (மத்யம) மன்யே தன்மை ஒருமை (உத்தம)

வா: நீ சோறு உண்பேன் என்று நினைக்கிறாய் நீ உண்ணமாட்டாய். விருந்தாளிகள் அச்சோற்றை உண்டுவிட்டார்கள். அதனால் சோறு இல்லை. ஆனால் வேடிக்கையாக அமையாவிட்டால் ஏஹி மன்யஸே (முன்னிலை) ஓத[3]னம் பே[4]ாக்ஷ்யே (முன்னிலை) இதி.
ஏஹி மன்யே ஓத[3]னம் பே[4]ாக்ஷ்யஸே. இதி நஹி பே[4]ாக்ஷ்யஸே பு[4]க்த: ஸோ அதிதி[2]பி:
ஸாது[4] மன்யஸே
சரியாக நினைக்கிறாய்

**1.4.107** அஸ்மதி[3] உத்தம.
மாற்றுப்பெயர் 'அஸ்மத் ஒரு வினை உபபதமாக (சார்ந்து)
வெளிப்படையாகவோ அல்லது மறை முகமாகவோ குறிப்பிடப்படும் போது
அந்த மாற்றுப் பெயருடன் நிற்கும் வினைச் சொல்லோடு உத்தம (தன்மை)
ஒட்டுக்களை இணைக்க வேண்டும்.
அஹம் க[3]ச்ச[2]ாமி (அ) க[3]ச்சா[2]ாமி
ஆவாம் க[3]ச்ச[2]ாவ: (அ) க[3]ச்சாவ:
வயம் க[3]ச்ச[2]ாம: (அ) க[3]ச்சாம:

**1.4.108** ஸே'ஷே ப்ரத²ம:

மேலே குறிப்பிட்ட சூழல்களைத் தவிர்த்து மற்ற இடங்களில் (ஸே' ஷே) ப்ரத² 10 அல்லது படர்க்கை ஒட்டுக்களை வினையுடன் இணைக்க வேண்டும்.

ஒருமை

ஸ: க³ச்'ச²தி அவன் போகிறான் க³ச்'ச²தி

ஸா க³ச்'ச²தி அவன் போகிறான்

தத் க³ச்'ச²தி அது போகிறது

இருமை

தௌ க³ச்'ச²த: அவர்கள் போகிறார்கள் (2)

தே க³ச்'ச²த: அவர்கள் போகிறார்கள் (2)

தே க³ச்'ச²த: அவைகள் போகின்றன.

பன்மை

தே க³ச்'ச²ந்தி அவர்கள் போகிறார்கள்

தா: க³ச்'ச²ந்தி அவர்கள் போகிறார்கள் கச்சந்தி

தானி க³ச்'ச²ந்தி அவைகள் போகின்றன

அவஸானம் (8.4.57; 57; 56)

வ்ருக்ஷ; ப்லக்ஷ: விஸர்க³ம் அவஸானம் (8.3.15)

**1.4.109** பர: ஸம்நிகர்ஷ: ஸம்ஹிதா

எழுத்துக்கள் மிகவும் நெருங்கியமைந்திருக்கும்போது அவைகள் ஸம்ஹிதா எனப் பெயர் பெறும்.

இரண்டு எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து உச்சரிக்கும்போது அவ்விரண்டு எழுத்துக்களுக்குமிடையே அரைமாத்திரை கால இடைவெளி (உச்சரிப்பதற்காக) அமைந்து, அக்காலத்திற்கு மேற்படாமல் நெருங்கியமைந்திருக்கும் எழுத்துக்களுக்கு ஸம்ஹிதா என்று பெயர் த³த்⁴யத்ர த³தி⁴ அத்ர

**1.4.110** விராமோ அவஸானம்

அவஸானம் என்பது (உச்சரிப்பை) நிறுத்துதல்

த³தி⁴ம் மது⁴ம் ம். மூக்கினமாக்கம், இந்த 'ம்' அவஸானம்

**2.1.1** ஸமர்த²: பத³ விதி⁴

பொருண்மை (Senantics) தொடரியியல் (Syntax) இவ்விரண்டு வகையிலும் இணைந்து படும் சொற்கள் பற்றிய விதி.

இது ஒரு பரி பாஷா சூத்திரம். இச்சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் 'பதம்' என்ற சொல் முழுமையான சொல் என்ற பொருளைச் சுட் டுகிறது. முழுமையான

அதாவது (2)ஸமாஸம் (தொகை) பற்றிய விதி. (2) விபக்தி, (3) பராங்க வத்[3] ப[4]ாவ. ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லின் அவயமாகக் கருதப்படும்போது.
ஸமர்த[2] என்ற சொல்; பொருண்மையினாலும், தொடரியலினாலும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து நிற்கும் சொற்கள் என்று பொருள்படும். இது (தொகை) ஸமாஸத்தைக் குறிக்கிறது.

**2.1.2** ஸுப் ஆமந்த்ரிதே பரஅங்கவத் ஸ்வரே

ஆமந்த்ரித (விளி வேற்றுமை)த்துக்கு முன் நிற்கும் வேற்றுமைச் சொல் (ஸுப்) (இவ்விரண்டும் பொருண்மையினாலும் தொடரியலினாலும் இணைந்து இருந்தால்), அவ்வேற்றுமைச் சொல் சுரத்தின் தொடர்பான விதியைப் பயன்படுத்தும்போது, அதைத் தொடர்ந்து வரும் விளி வேற்றுமைச் சொல்லின் ஒரு பகுதியாகக் (அங்கவத்) கருதப்படும்.
சூ. 6.1.198இன்படி விளி வேற்றுமைச் சொல்லின், முதல் அசை உதாத்தம் என்ற சுரத்தைப் பெறும்.
ஊர்ஜோ நபாத் ஸஹஸ்வஸ்.
இங்கு ஊர்ஜ:, நபாத் ஸஹஸ்வஸ் என்ற விளி வேற்றுமைச் சொற்களுக்கு முன் நிற்கிறது. அதனால், அதன் முதல் அசை (Syllable) உதாத்தமாகிறது.
குண்டேனாடன் என்ற தொடரின் அடன் விளிவேற்றுமைச் சொல்லின் பகுதியாக, (குண்டேன அடன் கிண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு அலைபவனே) குண்டேன நிற்கிறது. இச்சொல்லின் முதல் அசையான 'கு'வின் 'உ' உதாத்தமாகிறது.
விளி வேற்றுமைச் சொல்லுக்கு முன் நிற்கும் சொல், ஸுபந்தம் (வேற்றுமைச் சொல்) ஆக அமையும்போதுதான் இந்த விதி பயன்படுத்தப்படும். மற்ற இடங்களில் அல்ல. காட்டாக பீட்[3]யே பீட்[3]யமான. இங்கு பீட்யே ஒருவினை. அதனால் விளி வேற்றுமைச் சொல்லின் அங்கமாகாது.
கே[3]ஹே க[1]ார்க்[3]ய: விளிவேற்றுமைச் சொல் இங்கு தொடர்ந்து வரவில்லை.
தேவதத்த குண்டேனாடன். இங்கு இரண்டு சொற்களும் விளிவேற்றுமை. ஆனால் குண்டேன, 'தேவதத்த' என்ற சொல்லின் ஒரு பகுதியல்ல. அதனால், இங்கு இவ்விதி பயன்படுத்தப்படமாட்டாது.
இரண்டு சொற்களும் ஒன்றாகக் கருதப்படும் இடங்களில்தான் இவ்விதி பயன்படுத்தப்படும்.

வா: ஸுப[3]ந்தஸ்ய பராங்கவத் ப[4]ாவே
ஸமானாதி[4] கரணஸ்ய உபஸம்க்[2]யானம னந்தரத்வாத்.
வேற்றுமைச் சொல்லுக்கும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் விளிவேற்றுமைக்குமிடையே, வேற்றுமைச் சொல்லுக்கு நேரியைபான (ஸமனாதி[4]கரண) பல சொற்கள் நின்றாலும், வேற்றுமைச் சொல், விளி வேற்றுமைச் சொல்லின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படும்.
தீக்ஷ்ணயா ஸூச்யா ஸீவ்யன்
கூர்மையான ஊசியால் தைப்பவனே

இங்கு 'ஸூச்யா' என்ற சொல்லின் முதல் அசை உதாத்தஸ்வரம் பெறும். இவ்வார்த்திகன்படி தீக்ஷ்ண்யா என்ற சொல்லும் அதே போல் உதாத்தஸ்வரம் பெறும்.

வா: அவ்யயானாம் ப்ரதிஷேதே⁴ா வக்தவ்ய:

அதே சூழலில் அமையும் அவ்யயங்களுக்கு இவ்விதி பயன்படுத்தக் கூடாது.

உச்சைரதீ⁴யான

உரக்கப்படிப்பவனே

உச்சை; ஒரு அவ்யயம். இது விளி வேற்றுமைச் சொல்லான 'அதீ⁴யான' என்பதின் பகுதியாகாது அதனால், இவ்விரண்டு சொற்களும் தனித்தனி ஸ்வரம் பெறும்.

**2.1.3** ப்ராக் கட³ாராத் ஸமாஸ:

இச்சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி 2.2.38 (கட³ாராத் கர்மத⁴ாரயம்) வரையில் கூறப்பட்டிருக்கும் விதிகளைப் பயன்படுத்தித்தருவிக்கப்படும் சொற்கள் ஸமாஸம் என்ற பெயர் பெறும். இது ஒரு அதி⁴கார சூத்திரம்.

**2.1.4** ஸஹ ஸுபா.

வேற்றுமை உருபுகளை ஈறாக் கொண்ட சொற்கள் (ஸுப்) மற்றொரு வேற்றுமைச் சொல்லோடு (ஸுபா) இணைந்து ஒரு ஸமாஸமாகும் (தொகை) இதுவும் ஒரு அதிகார சூத்திரம். ஸுப் (2) ஸஹஸுபா (4) என்ற சொற்கள் ஸமர்த²(1) ஸமாஸ (3)என்ற சொற்களோடு அனுவ்ருத்தி மூலம் இந்தப் பாதத்தின் எல்லா சூத்திரங்களிலும் தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும்.

காட்டாக 2.1.14 த்³விதீயா ஸ்ரித – – – –என்ற சூத்திரத்தை த்³விதீயாந் தம் (11.1.72) ஸுபந்தம் (2.1.2), ஸ்1ரிதாதி3ப: ஸுபந்தை: (1.1.72) ஸ மர்தை²: (2.1.1) ஸ ஹ (2.1.3) ஸமஸ்யதே (3) என்று விளக்க வேண்டு ம்.

'ஸஹ' யோகவிபககமாகும். அதாவது 2 வெவ்வேறு சூத்திரங்களில் இதைப் பயன்படுத்தலாம். இதிலிருந்து, வினையோடு சேர்த்தும் தொகையாக்கலாமென்ற பொருளும் கிடைக்கும். அனுவ்யசலத், அனுப்ராவர்ஷீத் ஆகிய ஸமாஸங்கள் இவ்வாறு தருவிக்கப்பட்டவை.

**2.1.5** அவ்யயீ ப⁴ாவ:

இச்சூத்திரத்திலிருந்து சூ21 வரை கூறப்படும் விதிகளினால் தருவிக்கப்படும் தொகைகள் அவ்யயீ பாவம் எனப்பெயர் பெறும்.

இதுவும் ஒரு அதிகார சூத்திரம்.

இரு உறுப்பினர்களில் முதலுறுப்பினரின் பொருள் முதன்மையானது அவ்யயீ ப⁴ாவம்.

**2.1.6** அவ்யயம் விப⁴க்தி ஸமீப ஸம்ருத்³தி⁴
வ்ய்ருத்³தி⁴ அர்த² அப⁴ாவ அத்யய அஸம்ப்ரதி

ஸ'ப்'³த³ ப்ராது³ர்ப'³வ பஸ்'சாத் யத²ா அனுபூர்வ்ய யௌக³பத்³ய ஸாத்³ருஸ்'ய ஸம் பத்தி ஸாகல்யாந்த வசனேஷு

ஒரு அவ்யயம் விபக்தி முதலியவைகளின் பொருளைக் கொண்ட சொற்களுடன் (பொருண்மை தொடரியல் இவ்விரண்டு வகையிலும்) இணைந்து ஸமாஸமாகும். அது அவ்யயீபாவ ஸமாஸமெனப்படும்.

1. விப⁴க்திவசன ← அதி⁴ஸ்தீரி ஸ்த்ரீஷு அதி⁴க்ருத்ய பெண்களைப் பற்றி

2. ஸமீப வசனம் → உபகும்ப⁴ம் கும்ப⁴ஸ்ய ஸமீபம் "பானைக்கு அருகில்"

3. ஸம்ருத்³தி⁴ வசனம்←ஸுமத்³ரம் ஸம்ருத்³தி⁴ர் மத்³ராணாம்– "மத்ரர்களின் செழிப்பு"

4. வ்ய்ருத்³தி⁴←து³ர்யவனானாம் யவனானாம் வ்ய்ருத்³தி⁴ "யவனர்களின் நசிவு"

5. அர்த²ாபாவ← நிர்மக்ஷிகம் மக்ஷிகாணாமப⁴ாவ– "கொசுக்களில்லாமை"

6. அத்யய←நிர்ஹிமம் அதீதானிஹிமானி – குளிர்காலத்தைக் கடந்த

7. அஸம்ப்ரதி←அதிதைஸ்ருகம் தைஸ்ருகம் ஸம்ப்ரதி ந யுஜ்யதே–இப்போது கம்பளி பயன்படுத்தும் காலமல்ல.

8. ஸ'ப்'³த³ ப்ராது³ர் ப⁴ாவ–இதிபாணினி, தத்பாணினி. பாணினி ஸ'ப்'³த³: லோகே ப்ரகாஸ'த இத்யர்த²:
பாணினி என்ற சொல் உலகம் அறிந்தது.

9. பஸ்சாத்–அனுரத²ம் பாத³ாத²ம்
ரதானாம் பஸ்சாத் = அனுரத²ம்
ரதத்தைத் தொடர்ந்து பதாதி

10. யத²ார்த²ம்–
அ) யோக்³யதரா–அனுரூபம் ரூபஸ்ய யோக்யம் "ரூபத்துக்குத் தகுந்த"
ஆ) வீப்ஸா–ப்ரத்யர்த²ம்=அர்த²ம் அர்த²ம் ப்ரதி–ஒவ்வொரு பொருளுக்குத் தகுந்த
இ) பத³ார்த²ானதி வ்ருத்தௌ–யத²ாஸ'க்தி ஸக்திமனதிக்ரம்ய–தனது ஸ'க்திக்கு ஏற்றபடி

11. அனுபூர்வ்ய – அனுக்ரம;
அனுஜ்யேஷ்ட²ம் ப்ரவிஸ'ந்து ப⁴வந்த:
தாங்கள் தங்கள் வயதுக்கிரமப்படி உள்ளே வாருங்கள்

12. யௌக³பத்யம் – சக்ரம் தே⁴ஹி
சக்கரத்தோடு சேர்த்து பிடி

13. ஸாத்³ருஸ்'யம் – ஸகிகி = ஸத்ருஸ': கிக்யா

14. ஸம்பத்தி – ஸப்³ரஹ்ம ப³ாப்⁴ரவாணாம்
பாப்ரவர்களின் பிரமத்தோடு இயைந்த நிலை. அவர்களுக்கேற்றவாறு உள்ளது.

15. ஸாகல்யம்–ஸத்ருணமப்⁴யவஹரதி

புல்லைக்கூட விடாமல் சாப்பிடுகிறான்.

அதாவது சிறிதளவுகூட விடாமல் எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுகிறான்.

16. அந்த–ஸாக்னி–''அக்னியைப்பற்றிய இயல்வரை''

**2.1.7** யத²ா அஸாத்³ருஸ்ய

யதா² என்ற அவ்யயம் 'ஒப்புமை' என்ற பொருளைக் குறிக்காமல் மற்றொரு வேற்றுமைச் சொல்லுடன் இணைந்து அவ்யயீபாவஸமாஸமாகும்.

யே யே வ்ருத்³த⁴ா: யத²ா வ்ருத்³த⁴ம்

யார் யார் வயதானவர்களோ அந்த பிராம்மணர்களை அழை.

**2.1.8** யாவதவத⁴ாரணே

யாவத் என்ற அவ்யயம் 'வரையில்' என்ற பொருளில் (அவத⁴ாரணே) மற்றொரு வேற்றுமைச் சொல்லோடு சேர்ந்து அவ்யயீபாவஸமாஸமாகும்.

யாவதமத்ரம் ப்3ராஹ்மணானாமந்த்ரயஸ்ய = யாவந்தி பாத்ராணி ஸம்ப⁴வந்தி பஞ்ச ஷட்¹ வா தாவத் ஆமந்த்ரயஸ்வ

எத்தனை பாத்திரங்கள் இருக்கிறதோ அத்தனை பிராம்மணர்களை அழை

**2.1.9** ஸுப் ப்ரதினா மாத்ரார்தே²

வேற்றுமையுருபுகளில் முடியும் சொற்கள் 'ப்ரதி' என்ற அவ்யயத்தோடு சேர்ந்து 'சிறிதளவு' என்ற பொருளில் அவ்யயீப⁴ாவஸமாஸமாகும்.

ஸ'ாகப்ரதி – 'சிறிது காய்கறி'

இங்கு 'ப்ரதி' உபஸர்ஜனமல்ல

**2.1.10** அக்ஷ ஸ'லாக ஸங்க்²யா: பரிணா.

'அக்ஷ' (பகடை) ஸ'லாக 'சூதாட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் தந்தக்குச்சி' ஸங்க்²யா 'எண்ணுப் பெயர்' ஆகியவைகள் 'பரி' என்ற அவ்யயத்துடன் சேர்த்து அவ்யயீபாவஸமாஸமாகும். அக்ஷபரி 'தோல்வியளித்த பகடை' ஏகபரி ஸலாக பரி.

**2.1.11** விப⁴ாஷா

விருப்பம்

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இதிலிருந்து 2.2.36 வரையிலுள்ள சூத்திரங்களை விளக்கும்போது 'விபா⁴ஷா' (விருப்பாக) என்ற சொல்லை அனுவ்ருத்தி மூலம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

**2.1.12** அப பரி ப³ஹி: அஞ்சவ: பஞ்சம்யா

5ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன், அப, பரி, ப³ஹி, அஞ்சு ஆகியவைகள் விருப்பாகச் சேர்த்து அவ்யயீபாவமாகும்.

அபத்ரிக³ர்தம்/அபத்ரிக³ர்தேப்⁴ய:

வ்ருஷ்டோ தே[3]வ: "த்ரிகர்தத்தைத் தவிர்த்து ஏனைய இடங்களில் மழை பெய்தது.

**2.1.13** ஆங் மர்யாதா[3] அபி[4]வித்[4]யோ:

'ஆங்' என்ற அவ்யயம் விருப்பாக 5ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லுடன் எல்லைப் பொருளில்–அபிவிதி[4] (உள்ளடங்கிய) (Inclusive) மர் யாதா (தவிர்த்து) (Exclusive) அவ்யயீமாவஸமாஸமாகும்.

ஆபாடலிபுத்ரம்/ஆபாடலிபுத்ராத்

(மர்யாதா) பாடலிபுத்திரம் வரை

ஆகுமாரம்/ஆகுமாரேப்[4]ய: யஸ[1]: பாணினி

(அபி[4]விதி[4]) பாணினியின் புகழ் சிறுவன்வரை பரவியுள்ளது.

**2.1.14** லக்ஷணேன அபி[4], ப்ரதீ, அபி[4]முக்[2]யே.

அபி[4], ப்ரதி 'திசையைக் குறித்து' என்ற பொருளை குறிப்பிடும்போது, எல்லையைக் குறிக்கும் 5ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுடன் விருப்பாக இணைந்து அவ்யயீபாவஸமாஸமாகும்.

அப்[4]யக்[3]னி ஸ'ல ப[4]ா: பதந்தி

நெருப்பைக் குறித்து விட்டில்கள் விழுகின்றன அல்லது அக்னிமபி[4]

**2.1.15** அனுர் யத் ஸமயா

அனு "பிறகு" எதற்குப் பக்கம்/அருகே என்று குறிக்கிறதோ அச்சொல்லோடு சேர்ந்து (விருப்பாக) அவ்யயீபாவமாகும்.

அனுவனம் அஸ'னிர்க[3]த:

காட்டிற்குப் பக்கத்தில் இடி சென்றது.

**2.1.16** யஸ்ய ச ஆயாம:

'அனு' என்ற அவ்யயம் எதனுடைய விஸ்தாரத்தையோ நீளத்தையோ குறிக்கிறதோ அச்சொல்லுடன் விருப்பாக இணைந்து, அவ்யயீபாவமாகும்.

அனுக[3]ங்கம் வாராஸஸீ

கங்கைக்கரை அருகாக வார்ராணஸி

**2.1.17** திஷ்ட[2]த்கு[3] ப்ரப்[4]ருதீ[3]னி ச

திஷ்ட[2]த்கு[3] முதலியவைகளும் அவ்யயீபாவமாகும்.

திஷ்ட[2]ந்தி க[3]ாவோ யஸ்மின் காலே

தே[3]ாஹனாய ஸ: திஷ்ட[2]த்கு[3] கால:

இவைகள் ஒரு கால அளவைக் குறிக்கும் ஸமாஸம்

பசுக்கள் பால் கறப்பதற்காக தத்தம் இடங்களில் எவ்வளவு நேரம் நிற்குமோ அவ்வளவு நேரம்.

**2.1.18** பாரே மத்$^4$யே ஷஷ்ட்$^2$யா வா

பாரே 'குறுக்காக, கடந்து' மத்$^4$யே 'நடுவில்' ஆகியவைகள் 6ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லுடன் விருப்பாகச் சேர்ந்து அவ்யயீபாவமாகும்.

பாரம் க$^3$ங்கா$^3$யா: – பாரேகங்கம்–கங்கைக்கு அக்கரை

மத்$^4$யம் க$^3$ங்கா$^3$யா: – மத்$^4$யே க$^3$ங்க$^3$ம் கங்கையின் நடுவில்

க$^3$ங்க$^3$ா பாரம்

க$^3$ங்க$^3$ா மத்யம் தத்புருஷஸமாஸம்

**2.1.19** ஸங்க்$^2$யா வம்ஸ்$^1$யேன

எண்ணுப் பெயர், ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற பொருளைச் சுட்டும் மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லோடு இணைந்து அவ்யயீபாவஸமாஸமாகும்.

த்$^3$வௌ முனௌ வ்யாகரணஸ்ய வம்ஸ்யௌ த்விமுனி

வ்யாகரணஸ்ய இலக்கணத்தின் இரு முனிகள்

ஆனால் த்விமுனி வ்யாகரணம்

**2.1.20** நதீபி$^4$ஸ்$^1$ ச

எண்ணுப்பெயர் நதியின் பெயரோடும் சேர்ந்து அவ்யயீ பாவஸமாஸம் ஆகும். இது ஒரு முழுமொத்தத்தைக் குறிக்கும் (Aggrogate) ஸப்தக$^3$ங்க$^3$ம் – ஸப்தானாம் க$^3$ங்க$^3$ானாம் ஸமாஹார:– 'ஏழு கங்கைகள்'

பஞ்சநதம் – பஞ்சானாம் நதீனாம் ஸமாஹார: "5 நதிகள்"

**2.1.21** அன்யபத$^3$ார்தே$^2$ ஸம்க்ஞாயாம்

நதியின் பெயரைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல் மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லுடன் இணைந்து அவ்விரண்டு உறுப்பினர்களின் பொருளைய ல்லாது வேறொரு பொருளை சுட்டுமாறு அமைந்து, அத்தொகை ஒரு ஸம்க்$^3$ஞா ('பெயர்'வாக வரும்போது, அவ்யயீப$^4$ாவமெனப்படும்.

உன்மத்தக$^3$ங்க$^3$ம் – ஒரு நாட்டின் பெயர்

உன்மத்தா க$^3$ங்க$^3$ா யஸ்மின் தே$^3$ஸே$^1$

ஆனால், க்ருஷ்ண வேண்ணா – க்ருஷ்யா ச

அஸௌ வேண்ணா. இது கர்மத$^4$ாரயம்

ஸீக்$^4$ர க$^3$ங்கா$^3$ யஸ்மின் தேஸே$^1$ஸ: பஹுவ்ரீஹி

**2.1.22** தத்புருஷ:

இச்சூத்திரத்திலிருந்து 2.2.23 வரையில் விளக்கப்பட்டிருக்கும் தொகைகள் தத்புருஷம் எனப்பெயர் பெறும். இது ஒரு அதிகார சூத்திரம்.

இறுதி உறுப்பினரின் பொருள் முதன்மையானது

(உத்தர பத$^3$ார்த$^2$ ப்ரத$^4$ான:) தத்புருஷம்

**2.1.23** த்[3]விகு[3]ஸ்' ச

த்[3]விகு[3]ஸமாஸமும் (எண்ணுத் தொகையும்) தத்புருஷமாகும். பஞ்சராஜம் (=பஞ்சானாம் ராக்[3]ஞாம் ஸமாஹார:) 'ஐந்து அரசர்கள்'

த்[3]வ்யஹ: (த்[3]வயோ: அஹ்னோ: ஸமாஹார:) 'இரண்டு நாட்கள்'

**2.1.24** த்[3]விதீயா ஸ்'ரித அதீத பதித க[3]த அத்யஸ்த ப்ராப்த ஆபன்னை:

2ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள், ஸ்'ரித (சேர்ந்த, அடைந்த) அதீத (கடந்த), பதித (விழுந்த), க[3]த (சென்ற) அத்யஸ்த (எறிந்த) ப்ராப்த, ஆபன்ன (சேர்ந்த, அடைந்த) ஆகியவைகளுடன் இணைந்து தத்புருஷமாகும்.

கஷ்டஸ்'ரித: (கஷ்டம்ஸ்'ரித:) 'கஷ்டத்தையடைந்தவன்'

காந்தாராதீத: (காந்தாரம் அதீத:) 'அடர்த்தியான காட்டைத் தாண்டியவன்'

நரக பதித: 'நரகத்தில் விழுந்தவன்'

க்[3]ராமக[3]த: 'கிராமத்தையடைந்தவன்'

தரங்க[3]த்யஸ்த: 'அலையில் எறியப்பட்டவன்'

ஸுகப்ராப்த: 'மகிழ்ச்சியடைந்தவன்'

து[3]க்காபன்ன: 'வருத்ததையடைந்தவன்'

இத்தொகைகளில் முதலுறுப்பினர் 2ஆம் வேற்றுமையிலமையும்.

வா: ஸ்'ரிதாதி[3]ஷு க[3]மிக[3]ாம்யாதீ[3]னாமுபஸங்க்[2]யானம்

க[3]மி, க[3]ாமி ஆகியவைகளையும் ஸ்'ரித முதலியவைகளுடன் சேர்த்துக் கூற வேண்டும்.

க்[3]ராமக[3]மீ (=க்[3]ராமம் க[3]மீ)

க்[3]ராமக[3]ாமீ (=க்[3]ராமம் க[3]ாமி)

ஓத[3]ன பு[3]பு[4]க்ஷு: (ஓத[3]னம் பு[3]பு[4]க்ஷு:)

**2.1.25** ஸ்வயம் க்தேன

ஸ்வயம் (தன்) என்ற அவ்யயம் 'க்த' என்ற ஒட்டை இறுதியாகக் கொண்ட சொற்களுடன் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.

ஸ்வயம் தெ[4]ளதெள பாதெ[3]ள 'தானே அலம்பிக்கொண்ட கால்கள்'

வெளிப்படையாக மாறுதல் நிகழாவிட்டாலும் இவைகள் தொகையாவதால், ஒரே சொற்களாகின்றன. ஒரே ஒரு சுரத்தை (Accent)யும் கொண்டதாகின்றன.

**2.1.26** க[2]ட்'வா க்ஷேபே

இரண்டாம் வேற்றுமையிலமையும் க[2]ட்'வா என்ற சொல்லோடு 'க்த' ஒட்டில் முடியும் சொற்கள் சேர்ந்து, 'இகழ்தல்' க[2]ட்வாரூட[3] : (க[2]ட்'வாம் ஆரூட[3]:) 'முட்டாள்,

கெட்டவழியில் சென்றவன்'

ஆனால் க[2]ட்வாம் ஆரூட[3]: 'கட்டிலில் ஏறியவன்' இங்கு இகழ்ச்சியைக் குறிக்காததால், தொகையாகாது.

க[2]ட்'வாரூட[3]: ஒரு நித்யஸமாஸம். இது சூ. 11க்குப் புறனடை, மற்ற தொகைகள், ஒரு வாக்கியமாகவும் தொகையாகவும் வரமுடியும். நித்யஸமாஸம் தொகையாகமட்டுந்தானமையும் வாக்கியமாகாது.

**2.1.27** ஸாமி

'ஸாமி' என்ற அவ்யயத்துடன் 'க்த'வில் முடியும் சொற்கள் இணைந்து தத்புருஷமாகும்.

ஸாமிக்ருதம் – 'பாதி செய்த'

ஸாமி பீதம் – 'பாதி குடித்த'

ஸமாஸமானதால் ஒரே பதமும் ஒரே சுரமும் கொண்டது.

**2.1.28** காலா:

காலத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள் 2ஆம் வேற்றுமையில் நின்று, அத்து டன் 'க்த'வில் முடியும் சொற்கள் சேர்ந்து உருவாக்கும் தொகை தத்புருஷமாகும். (விருப்பாக)

மாஸப்ரமிதஸ் சந்த்ரமா – 'அமாவாசை'

(மாஸம்ப்ரமித) அதாவது மாதத்தை அளக்கத் தொடங்கிய சந்தி ரன்

**2.1.29** அத்யந்தஸம்யோகே

காலத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள் 2ஆம் வேற்றுமையிலமைந்து மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லுடன் அது சேர்ந்து "இடைவிடாத தொடர்பு" என்ற பொருளைச்சுட்டும்போது (விருப்பாக) தத்புருஷமாகும்.

முஹூர்தஸுக[2]ம் (=முஹூர்தம் ஸுக[2]ம்)

'முகூர்த்த மகிழ்ச்சி'

**2.1.30** த்ருதீயா தத்க்ருதார்தே[2]ன குணவசனேன

3ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் குணத்தைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் விருப்பாக இணைந்து தொகையாகும். இக்குணமானது அந்த 3ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லால் (அதாவது அதை கருவியாகக் கொண்டது) ஆக்கப்பட்டது. மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல் அர்த[2] என்ற சொல்லுடனும் இணைந்து தொகையாகும். இத்தொகைகள் தத்புருஷம் எனப்படும்.

ஸ[1]ங்குலாக[2]ண்ட[3]: (ஸ[1]ங்குலயா க[2]ண்ட[3]:)

"இடுக்கியால் வெட்டப்பட்டது"

த[4]ான்யார்த[2]: (த[4]ான்யேன அர்த[2]:)

'தான்யத்தினால் கிடைத்த பணம்)

ஆனால் அக்ஷ்ணா காண: இது தொகையாகாது.

குருட்டுத்தன்மை.

3ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லால் (அதாவது அக்ஷ்ணா 'கண்களால்') ஏற்படவில்லை.

**2.1.31** பூர்வ ஸத்ருஸ1 ஸம ஊனார்த2 கலஹ நிபுண மிஸ்'ர ஸ்லக்ஷ்ணை:

3ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள், பூர்வ (முன்பு) ஸத்3ருஸ1 (போன்றது), ஸம (போன்றது), ஊனார்த2 (குறைந்தது என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் சொற்கள்), கலஹ (சண்டை), நிபுண (வல்லுநர்), மிஸ்'ர (கலந்தது), ஸ்லஷ்ண (பண்பட்ட) ஆகிய சொற்களுடன் சேர்ந்து விருப்பாகத் தொகையாகும். அத்தொகை தத்புருஷமாகும்.

மாஸபூர்வ:– (மாஸேனபூர்வ) "ஒரு மாதத்துக்கு முன்பிறந்தவன்"

மாத்ருஸத்3ருஸ1 (மாத்ரா ஸத்3ருஸ1:) "தாயைப் போன்றவன்"

பித்ருஸம: 'தந்தையைப் போன்றவன்"

கார்ஷாபணோனம் – "கார்ஷாபணத்தைவிடக் குறைந்தது"

வாக்கலஹ: "வாய்ச்சண்டை"

வாக்3நிபுண:– "பேச்சில் வல்லுநர்"

திலமிஸ்'ர:– "என்னில் கலந்தது"

ஆசாரஸ்லக்ஷ்ண:– பண்பட்ட நடத்தையுள்ளவன்

வா: பூர்வாதி3ஷு அவரஸ்ய உபஸம்க்2யானம்

'பூர்வ' முதலிய சொற்களுடன் அவர (பின்) என்ற சொல்லும் சேர்க்க வேண்டும்.

மாஸாவர: (மாஸேன அவர:)

ஒரு மாதத்திற்குப் பின் பிறந்தவன் அதாவது ஒரு மாதம் இளையவன்

**2.1.32** கர்த்ருகரணே க்ருதா ப3ஹுலம்

கர்த்தா அல்லது கருவியைக் குறிக்கும் 3ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் விருப்பாக இணைந்து பலவகையாகத் தொகையாகும் அத்தொகை தத்புருஷம்

அஹிஹத: (=அஹினா ஹத:) (கர்த்தா)

"பாம்பினால் கொல்லப்பட்டவன்"

பரஸு1சி2ன்ன: (பரஸு1னா சி2ன்ன:)

(கருவி) "கோடரியால் வெட்டியது"

ஆனால்

பி4க்ஷாபி4: உஷித: 'பிச்சைக்காக வசித்தான்'

இங்கு 3ஆம் வேற்றுமைச் சொல், காரணத்தைச் சுட்டுகிறது. அதனால் தொகையாகாது.

த3ாத்ரேண த4ான்யம் லூனவான்

அரிவாளால் தான்யத்தை அரிந்தான்

இங்கும் தொகையாகாது (3ஆம் வேற்றுமையில் 'தாத்ர' என்ற சொல் அமைந்திருந்தாலும்)

**2.1.33** க்ருத்யை: அதி4கார்த2வசனே

கர்தாவையோ கருவியையோ சுட்டும் 3ஆம் வேற்றுமைச் சொல் விருப்பாக

'க்ருத்ய' ஒட்டை இறுதியாகக் கொண்ட சொல்லோடு இணைந்து 'மிகைபடப் பேசுதல்' என்ற பொருளில் (அதி[4]கார்த[2] வசனே) தத்புருஷமாகும்.
கர்த்தா
காகபேயா நதீ (=காகை: பேயா=பாதும் யோக்[3]யா)
காகம்கூட மேலிருந்து தண்ணீர் குடிக்கும் அளவுக்கு, அதிகத் தண்ணீர் ஓடும் ஆறு (புகழ்ச்சி)
காகம் மட்டும்தான் தண்ணீர் குடிக்கக் கூடிய அளவுக்குத் தண்ணீர் குறைவாக ஓடும் ஆறு (இகழ்ச்சி)
கரணம்
ப[3]ாஷ்பச்சே[2]த்யானி த்ருணானி ப[3]ாஷ்பேண சேத்[3]யானி = ப[3]ாஷ் பச்சே[2]த்[3]யானி
கண்ணீரினால் வெட்டக்கூடிய புற்கள்

வா: க்ருத்யக்[3]ரஹணே யத்வ்யதோ: க்[3]ரஹணம் கர்தவ்யம்
'யத்', 'வ்யத்' ஆகியவைகளை மட்டும்தான் இங்கு 'க்ருத்ய' ஒட்டு என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
காகை: பாதவ்யா, இங்கு 'தவ்ய' ஒட்டு வருவதால் தொகையாகாது.
க்ருத்ய ஒட்டுக்கள் – தவ்ய, அனீய (பார்க்க 3.1.95–132)

**2.1.34** அன்னேன வ்யஞ்ஜனம்
'சுவை தரும்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் 3ஆம் வேற்றுமைச் சொல் 'உணவு' என்ற பொருளைச் சுட்டும் மற்றொரு சொல்லோடு சேர்ந்து தொகையாகும் அது தத்புருஷம்.
த[3]த்[4]யோத[3]ன: (=த[3]த்[4]னா உபஸிக்த ஓத[3]ன:)
'தயிரால் சுவையாக்கப்பட்ட சோறு'

**2.1.35** ப[4]க்ஷ்யேண மிஸ்ரீ கரணம்
'கலத்தல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் 3ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் உணவு (ப[4]க்ஷ்ய) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லோடு விருப்பாகச் சேர்ந்து தொகையாகும். அது தத்புருஷமெனப்படும்.
கு[3]ட[3]த[4]ானா: (கு[3]டே[3]ன மிஸ்ரா த[4]ானா) "வெல்லத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட தான்யம்"

**2.1.36** சதுர்தீ[2] தத[3]ர்த[2] ப[3]லிஹித ஸுக[2] ரக்ஷிதை:
4ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் விருப்பாக, அதன் பொருட்டு (தத[3]ர்த[2]) பயன் (அர்த[2]), பலி, நல்லது (ஹித), மகிழ்ச்சி (ஸுக), காப்பாற்றுதல் (ரக்ஷித), ஆகியவைகளுடன் சேர்ந்து தொகையாகும் அத்தொகை தத்புருஷமாகும்.
யூபத[3]ாரு (யூபாய தாரு:) யூபம் செய்வதற்கான மரம்

முடியும் சொற்களோடு விருப்பாக இணைந்து தொகையாகும். அத்தொகை தத்புருஷம்
ஸ்தோகான் முக்த; 'சிறிது விடுபட்டவன்'
அந்திகாத³ாக³த: 'பக்கத்திலிருந்து வந்தவன்'
தூ³ராத³ா³கத: 'தொலைவிலிருந்து''
க்ருச் ச்²ராத் லப்³த⁴: 'கஷ்டப்பட்டு அடைந்தான்'
சூ. 6.3.2,படி 5ஆம் வேற்றுமை உருபு இங்கு கெடவில்லை.

வா: ஸதஸஹஸ்ரௌ பரேண இதி வக்தவ்யம்
ஸ¹த, ஸஹஸ்ர ஆகிய சொற்கள், பர என்ற சொல்லுடன் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.
ஸ¹தாத்பரே – பரஸ்1ஸ1தம் – நூற்றுக்கு மேற்பட்டது. அதாவது அநேக நூறுகள்
ஸஹஸ்ராத்பரே
'பர' (2.2.31) நிபாதனமானதால், 'ஸ்' இடையில் வருகிறது.

**2.1.40** ஸப்தமீ ஸௌண்டை³:
7ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன் ஸௌண்ட முதலிய சொற்கள் இணைந்து தொகையாகும் (தத்புருஷம்)
அக்ஷஸௌண்ட: (அக்ஷேஷு ஸௌண்ட:)
"சூதாட்டத்தில் வல்லவன்"
அக்ஷ தூ⁴ர்த; அக்ஷகிதவ . . . .

**2.1.41** ஸித்³த⁴ ஸு¹ஷ்க பக்வ ப³ந்தை⁴ஸ் ச
7ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் ஸித்³த⁴.
ஸுஷ்க, பக்வ, ப³ந்த⁴ ஆகிய சொற்களுடன் சேர்ந்து விருப்பாகத் தத்புருஷமாகும்.
ஸாங்காஸ்¹ய ஸித்³த⁴: (ஸாங்காஸ்¹யே ஸித்³த⁴)
ஆதபஸு¹ஷ்க: (ஆதபே ஸு¹ஷ்க:) 'வெய்யிலில் உலர்த்தியது'
ஸ்த²ாலிபக்வ: (பானையில் சமைத்தது)
சக்ரப³ந்த⁴: (சக்கரத்தில் கட்டியது)

**2.1.42** த்⁴வாங்க்ஷேண க்ஷேப:
7ஆம் வேற்றுமைச் சொல் த்⁴வாங்க்ஷ (காகம்) என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொற்களுடன் சேர்ந்து 'இகழ்தல்' என்ற பொருளை மறை முகமாக உணர்த்தும்போது தத்புருஷமாகும்.

வா: அர்தே²ன நித்ய ஸமாஸ வசனம்
ஸர்வலிங்க³தா ச வக்தவ்யா.

கே3ாஹிதம் (கே3ாப்ய: ஹிதம்)
'பசுக்களுக்கு நல்லது'
அஸ்'வஸுக2ம் (அஸ்'வேப்4ய: ஸுக2ம்)
"குதிரைகளுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது"
கே3ாரக்ஷிதம் (கே3ாப்4ய: ரக்ஷிதம்)

**2.1.37** பஞ்சமீ ப4யேன
5ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் 4பயம் (அச்சம்) என்ற பெயர்ச் சொல்லோடு விருப்பாகச் சேர்ந்து தொகையாகும் அத்தொகை தத்புருஷமெனப் பெயர் பெறும்.
வ்ருகேப்4ய: ப4யம்=வ்ருக ப4யம்
ஓநாயிடமிருந்து பயம்

வா: ப4ய பீ4த பீ4தி பீ4பி4ரிதி வக்தவ்யம்
ப4யம், பீ4த பீ4தி பீ4பி4 ஆகிய சொற்களுடன் என்று அமைய வேண்டும்.
வ்ருக பீ4த:, வ்ருக பி4தி, வ்ருக பீ4

**2.1.38** அபேதே அபோட4 முக்த பதித அபத் ரஸ்தை: அல்பஸ':
அபேத (விலக்கப்பட்ட) அபோட4 'இழுக்கப்பட்ட' முக்த (விடுவி), பதித (விழு), அபத்ரஸ்த (பயப்பட்டு) ஆகிய சொற்கள் சில இடங்களில் விருப்பாக 5ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன் இணைந்து தொகையாகும். அது தத்புருஷமெனப்படும்.
ஸுக2ாபேத (ஸுக2ாத் அபேத:) 'மகிழ்ச்சியில்லாத'
கல்பனாபோட4: (கல்பனாயா: அபோட4–'கற்பனையால் இழுக்கப்பட்ட' சக்ர முக்த: (சக்ராத் முக்த:)
'சக்கரத்திலிருந்து விடுதலையடைந்த'
ஸ்வர்க3 பதித: "சுவர்க்கத்திலிருந்து கீழே விழுந்த"
தரங்காபத்ரஸ்த: 'அலைகளால் எறியப்பட்ட' 'அல்பஸ1'
என்ற சொல் இத்தகையதொகை எல்லா இடங்களிலும் காணப்படாதது. ஒரு சில இடங்களில் மட்டுந்தான் இவ்வகையான தொகை உருவாகும் என்று சுட்டுகிறது. ப்ராஸாதாத் பதித; போ4ஜனாத் அபத்ரஸ்த; ஆகியவைகள் தொகையாகாது.

**2.1.39** ஸ்தோக அந்திக தூ3ரார்த2 க்ருச் ச்2ராணி க்தேன
ஸ்தோக (சிறிதளவு குறைவான) அந்திக (பக்கம்) தூ3ரார்த2 ('தொலைவு') என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள் க்ருச்2.ச்2ர (கடினம்) ஆகியவைகள் 5ஆம் வேற்றுமையுருபுகளை இறுதியாகக் கொண்டு, 'க்த' என்ற ஒட்டில் 'அர்த2' என்ற சொல்லுடன் ஆக்கப்படும் தொகை நித்யஸமாஸமாகும். அது எல்லா பால்களிலும் அமையும்.
ப்ராஹ்மணார்த2ம் பய: (ப்3ராஹ்மாணாய இதம்)
"பிராமணனுக்காக (வைக்கப்பட்ட) பால்"

குபே³ரப³லி:-(குபே³ராய ப³லி)
'குபேரனுக்காக பலி'

தீர்த² த்⁴வாங்க்ஷ: (தீர்தே² த்⁴வாங்க்ஷ இவ)
குருகுலத்தில் தங்கிக் கொண்டு அத்யயனம் பண்ணாமல் அங்குமிங்கும் அலையும் மாணவனை இத்தொகையால் குறிப்பிடப்படும்.
தீர்த²காக:, தீர்த² வாயஸ:
ஆனால் தீர்தே² த்⁴வாங்க்ஷ: திஷ்டதி.
தீர்த்தத்தில் காகம் இருக்கிறது.

**2.1.43** க்ருத்யை: ருணே
7ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் 'க்ருத்ய' ஒட்டைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்ட சொற்களுடன் விருப்பாக இணைந்து 'கடன்' என்ற பொருளை மறைமுகமாகச் சுட்டும்போது தத்புருஷமாகும்.
மாஸதே³யம் (மாஸே தே³யம் ருணம்)
("ஒரு மாதத்தில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்"
'ருணம்' என்ற சொல் கட்டாயமாக நிகழ வேண்டிய செயலைக் குறிக்கும். அதனால், இதே பொருளைச் சுட்டும் மற்ற சொற்களும் இவ்வாறே தொகையாகும்.
பூர்வாஹ்ண கே³யம் ஸாமம் (பூர்வாஹ்ணே கே3யம்)
"முற்பகலில் பாட வேண்டிய ஸாமம்"
ப்ராதரத்⁴யேயோ அனுவாக:
காலையில் படிக்க வேண்டிய அனுவாகம்
ஆனால் மாஸே தே³யா பி⁴க்ஷா.–இது தொகையாகாது.

**2.1.44** ஸம்க்³ஞாயாம்
7ஆம் வேற்றுமைச் சொல் மற்றொரு வேற்றுமைச் சொல்லுடன் கட்டாயமாக இணைந்து ஒரு பெயரைச் சுட்டுமாறு அமையும்போது தத்புருஷமாகும்.
அரண்யேதிலகா: 'காட்டுஎள்' அதாவது இந்த எள்ளிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்க முடியாது என்று பொருள்.
அரண்யேமாஷா: வனேகிம்ஸுகா:
எதிர்பார்க்கும் பொருள் இதிலிருந்து கிடைக்காது என்ற பொருளில் இத்தகைய தொகைகள் அமைகிறது.
இத்தொகைகள் 'அலுக்ஸமாஸமாகும்' அதாவது, இத்தொகைகளில் வேற்றுமையுருபு 7ஆம் வேற்றுமையுருபு) கெடாது. (பார்க்க 6.3.9 ஹலதந்தாத் ஸப்தம்யா:ஸம்க்ஞாயாம்)

**2.1.45** க்தேன அஹோராத்ர அவயவா:
7ஆம் வேற்றுமையுருபுகளில் முடியும், பகல், இரவுகளின் பகுதியை (அஹோர

ராத்ராவயவா:)க்குறிக்கும் பெயர்ச் சொற்கள் 'க்த' ஒட்டில் முடியும் சொற்களுடன் சேர்ந்து தத்புருஷம் ஆகும்.
பூர்வாஹ்ணக்ருதம் (பூர்வாஹ்ணே க்ருதம்)
முற்பகலில் செய்தது.
அபராஹ்ணக்ருதம் பிற்பகலில் செய்தது பூர்வராத்ர க்ருதம் முன்னிரவில் செய்தது. ஆனால், அஹனி பு[4]க்தம் பகலில் உண்டது இங்கு தொகையாகாது ஏனென்றால், பகலின் ஒரு பகுதியை இது குறிப்பிடவில்லை. சூ. 2.1.32படி ராத்ரி வ்ருத்தம் (இரவில் நடந்தது) என்ற தொகையாக்க முடியும்.

**2.1.46** தத்ர:
தத்ர 'அங்கு' என்ற அவ்யயம் (5.3.10) 'க்த்'வில் முடியும் சொற்களுடன் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும். தத்ரபு4க்தம் – 'உண்டது அங்கே'

**2.1.47** க்ஷேபே
7ஆம் வேற்றுமைச் சொல் 'க்த'ன்வ இறுதியாகக் கொண்ட சொல் லுடன் சேர்ந்து 'இகழ்தல்' என்ற பொருளில் தத்புருஷமாகும்.
அவதப்தே நகுலஸ்தி[2]தம் தவ ஏதத்
சூடான இடத்தில் நிற்கும் கீரியைப் போன்றது இந்த உனது செய்கை. அதாவது, கீரி, அத்தகைய இடத்தில் நிற்க இயலாமல் அங்குமிங்கும் ஓடுமோ அதே போன்று நீயும் திரிகிறாய் என்று பொருள். மன உறுதியின்மையைக் குறிக்க. இத்தொகை பயன்படுத்தப்படுகிறது.
ப[4]ஸ் மனி ஹுதம்–பயனற்ற செயலைச் செய்வதை குறிக்கிறது இத்தொடர். இத்தொகைகளில் வேற்றுமையுருபு கெடாது (6.3.14)

**2.1.48** பாத்ரே ஸமிதாத[3]யஸ்[1] ச
'பாத்ரேஸமித' முதலிய தொகைகளும் 'இகழ்தல்' என்ற பொருளில் தத்புருஷமாகும்.
பாத்ரேஸமித–"உண்ணும்போது மட்டும் ஒன்று சேரல்" அதாவது வேலை செய்வதில் அல்லாமல் உண்ணமட்டும் ஒன்று சேர்தல் என்ற பொருளைச் சுட்டுகிறது இத்தொகை. இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த சில தொகைகளை முந்திய சூத்திரத்தின் படியே தருவிக்கலாம். இதைத் தனியாகக் கூறியிருப்பது ஸ்வரத்திற்காக (Accentation) இவைகளின் முதல் உறுப்பினரின் முதல் அசை உதாத்தமாகும். இவைகள் 'யுக்தாரோஹ' வகுப்பைச் சேர்ந்தவை (பார்க்க (6.2.81)

**2.1.49** பூர்வகால ஏக ஸர்வஜரத் புராண நவகேவலா:
ஸமானாதி[4]கரணே
இரண்டு நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும் சொற்கள் சேர்ந்து தொகையாகும்போது, முன்னால் நிகழ்ந்ததைக் குறிக்கும் சொல், ஏக(ஒன்று), ஸர்வ(எல்லாம்), ஜரத்(வயதான), புராண(பழைய, நவ (புதிய), கேவலம்(மாத்திரம் ஒன்று)

ஆகியவைகள் மற்ற பெயர்ச் சொல்லுடன் இணைந்து, இரண்டு சொற்களும் நேரியைபு கொண்டதாக அமையும்போது தத்புருஷமாகும்.
ஸ்நானானுலிப்த:–'குளித்துவிட்டு சந்தனம் பூசிய'
ஏகபி'க்ஷா–ஒரு நாளைக்கு ஒரு தரம் பிட்சை வாங்குவது.
ஸர்வதே[3]வா–எல்லாக் கடவுளும்
ஜரத்[3]த[4]ஸ்தீ–'வயதான யானை'
புராணான்னம்–'பழைய உணவு'
நவாவஸத[2]ம்–புதிய வீடு
கேவலான்னம்–'சோறுமட்டும்'

**2.1.50** தி[3]க்ஸம்க்[2]யே ஸம்க்[3]ஞாயாம்
திசையைக் குறிக்கும் சொற்கள், எண்ணுப் பெயர்கள் ஆகியவை மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லுடன் சேர்ந்து, ஒரு பெயரைச் சுட்டும்போது தத்புருஷமாகும்.
பூர்வேஷு காமஸ'மீ (பூர்வாச அஸௌ இஷுகாமஸ'மீ ச)
"இஷுகாமஸமீ என்ற நகரத்துக்குக் கிழக்கே"
ஸப்தர்ஷய: (ஸப்த ச தேருஷய)
'ஏழுரிஷிகள்' ஆனால் உத்தரா வ்ருக்ஷா; பஞ்சப்ராஹ்மணா; இவைகள் பெயர்களல்ல அதனால் தொகையாகா.

**2.1.51** தத்[3]தி[4]தார்தோ[2]த்தரபதஸமா ஹாரே ச
திசையைக் குறிக்கும் சொற்கள், எண்ணுப் பெயர்கள் மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லுடன் கீழ்க்கண்ட பொருட்களில், தத்புருஷமாகும் .

அ) தத்[3]தி[4]தார்த[2], தத்தித ஒட்டின் பொருளை உணர்த்தும்போது,
பௌர்வஸ'ாலா (பூர்வஸ்யாம் ஸ'ாலாயாம் ப[4]வ)
பூர்வஸ'ாலா + அ (4.2.107)
கிழக்குப் பக்கத்து அறையில் உண்டான/இருக்கும்.

ஆ) உத்தரபதே–மற்றொரு உறுப்பினர் தொகைக்குப்பின் வரும்போது பூர்வஸாலாப்ரிய: (பூர்வாஸ'ாலா ப்ரியா யஸ்யஸ) கிழக்குப் பக்க அறையை விரும்புவன்) ஏற்கனவே தொகையாக அமைந்த 'பூ ர்வஸ்ாலா'வுடன், 'ப்ரிய': என்ற மற்றொரு உறுப்பினரும் சேர்கிறது.

இ) ஸமாஹார (கூட்டு)
திசையைக் குறிக்கும் சொற்களுடன் ஸமாஹாரம், தொகையாகாது.
தத்திதார்தே: பஞ்சநாபிதி: (பஞ்சானாம் நாபிதானசம் அபத்யம்)
"5 நாவிதர்களுடைய பிள்ளைகள்"
உத்தரப்தே–பஞ்சக[3]வத[3]ன: "5 பசுக்களைத் தானமாகக் கொண்டவன்"
ஸமாஹாரே: பஞ்சகுமாரி – '5 பெண்கள்' (இது நபும்ஸகம் 2.4.17)

**2.1.52** ஸம்க்2யா பூர்வோத்3விகு:

மேலே கூறப்பட்ட சூழலில் ஆக்கப்பட்ட தொகையின் முதலுறுப்பினர் எண்ணுப் பெயராக அமையும்போது த்3விகு என்ற பெயர் பெறும்.

தத்3தி4தார்த2–பஞ்சகபால: (பஞ்சஸு கபாலேஷு ஸம்ஸ்க்ருத:) (4.2.16; 88)

உத்தரபத – பஞ்சநாவப்ரிய: (5.4.99)

ஸமாஹார – பஞ்சமூலி (4.1.21)

**2.1.53** குத்ஸிதானி குத்ஸனை:

பழிப்பு, ஏளனம் ஆகியவைகளைக் குறிக்கும் சொற்கள், பழித்தல், வெறுத்தல் போன்ற சொற்களுடன் சேர்ந்து தத்புருஷம் ஆகும்.

யாக்ஞிக கிதவ:

**2.1.54** பாபாணகே குத்ஸிதை:

பாபு (கெட்ட), அணக (அற்பமான, வெறுக்கத்தக்க) என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள் 'நிந்தித்தல்' போன்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்களோடு சேர்ந்து தத்புருஷமாகும். பாப நாபித: (பாபஸ்1 சாஸௌ நாபிதஸ்1ச) கெட்ட நாவிதன்

அணக குலால: 'நிந்திக்கத் தக்க குயவன்'

**2.1.55** உபமானானி ஸாமான்ய வசன:

உபமானமாக அமையும் சொற்களுடன் மற்றொரு பெயர்ச் சொல் (பொதுவான இரண்டு சொற்களுக்கும் பொதுவான கூறுகளை உணர்த்தும் சொல் (ஸாமான்யவசன:) சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.

ஸ1ஸ்த்ரீ ஸ்1யாமா தேவதத்தா (ஸஸ்த்ரீ இவஸ்1யாமா). இரும்பினாலாக்கப்பட்ட கத்தி (ஸ1ஸ்த்ரீ)யைப் போன்று கருப்பாக இருக்கும் தேவதத்தா.

குமுதஸ்1யேனீ–குமுதத்தைப் போன்ற வெள்ளையான.

**2.1.56** உபமிதம் வ்யாக்4ராதி3பி: ஸாமான்ய அபரயோகே3

உபமேயமாக அமையும் சொற்கள் வ்யாக்4ர (புலி) முதலிய பெயர்ச் சொற்களுடன் விருப்பாக இணைந்து, இரண்டுக்கும் பொதுவாக அமையும் குணத்தை மறைமுகமாக உணர்த்தாமல் இருந்தால், அத்தொகை தத்புருஷமாகும்.

புருஷோ அயம் வ்யாக்4ர: இவ = புருஷவ்யாக்4ர: ''புலியைப் போன்ற மனிதன்'' இங்கு உபமானம் (வ்யாக்4ர), உபமேயம் (புருஷ) ஆகிய இரண்டுக்கும் பொதுவான குணம் அதாவது 'ஸூரத்வம்' குறிப்பிடவில்லை. அதனால் இங்கு தொகையாகும்.

ஆனால், புருஷோ அயம் வ்யாக்4ர இவஸூர: என்று அமையும்போது இது தொகையாகாது.

முக2பத்மம்–தாமரை போன்ற முகமுடைய

**2.1.57** வி ஸேஷணம் விஸேஷ்யேண ப³ஹுலம்

விஸேஷணமாக நிற்கும் சொற்கள் (Qualifier) விஸேஷ்யமாக அமையு சொற்களுடன் (Qualified)இணைந்து பலவகைத் தொகையாகும் அது தத்புருஷமெனப்படும். நீலோத்பலம் (நீலம் ச தத் உத்பலம் ச)

'நீலத்தாமரை' 'அல்லி'

பலவகைகளில் (ப³ஹுலம்) என்ற சொல், நித்ய ஸமாஸம் போன்றவைகளைக் குறிக்கும்.

1) நித்யஸமாஸம்

க்ருஷ்ண ஸர்பம் – 'நல்ல பாம்பு'

இது தொகையாகமட்டுந்தான் அமையும். மற்ற தொகைகளைப் போல், இத்தகைய தொகைகளில் அதன் உறுப்பினர்களைத் தனித் தனியாகப் பிரித்துப் பொருள் கூற இயலாது. லோஹித ஸாலி: 'ஒரு வகை அரிசி'

2) நித்யவ்யாஸ:

சில தொடராகத்தான் நிற்கும், தொகையாகா. ராமோ ஜாமத³க்ன்ய– ''ஜமதக்னியின் பிள்ளையான ராமன்''

3)விகல்பம்

தொகையாகவும் தொடராகவும் சில அமையும் நீலோத்பலம்/நீலம் உத்பலம்

விஸேஷ்யம்–விஸேஷணம் கீழ்க்கண்டவாறு தொகையாகும்.

1)குணத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள். செயலைச் சுட்டும் சொற்கள் ஆகியவைகளோடு சேரும் இனத்தைக் குறிக்கும் சொல், விஸேஷ்யமாகும். விஸேஷணமாக வராது.

நீலோத்பலம், பாசகப்³ராஹ்மண:

2) குணத்தைக் குறிக்கும் சொற்களோடு (அமையும் தொகையில்) விஸேஷ்ய விஸேஷணம் நிற்கும் இடத்தைப் பற்றிய கட்டாயமான விதி எதுவுமில்லை.

க²ஞ்சகுப்³ஜ:/குப்³ஜக²ஞ்ஜ:

3) செயலைக் குறிக்கும் சொற்களும் அவ்வாறே

பாசக பாடக:/ பாடக பாசக:

4) குணம் செயல் இவைகளைக் குறிக்கும் சொற்களும் அவ்வாறே அமையும்.

க²ஞ்ஜ பாசக:/பாசக க2ஞ்ஜ:

5)ஸாமான்ய, விஸேஷ ஜாதிகளைக் குறிக்கும் சொற்கள் சேர்ந்து அமையும் தொகைகளில்

விஸேஷ ஜாதி விஸேஷணமாகும்.

ஸிம்ஸபாவ்ருக்ஷ:

6) அயோத்யாநகரீ, காஸீபுரி ஆகிய தொகைகளில் பெயரைக் குறிக்கும் சொற்கள் விஸேஷணமாகும்.

**2.1.58** பூர்வ அபர ப்ரத²ம சரம ஜக⁴ன்ய ஸமான மத்⁴ய மத்⁴யம வீராஸ்' ச

பூர்வ (முதல்), அபர (மற்ற) ப்ரத²ம(முதல்) சரம(இறுதி) ஜக⁴ன்ய (பின்னால்),

கீழ்) ஸமான (ஈடான), மத்ய, மத்யம (நடு) வீர (வீர ன்) ஆகியவைகள் மற்ற சொற்களுடன் விருப்பாகச் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும். பூர்வபுருஷ: (பூர்வஸ் ச அஸௌ புருஷஸ்'ச) முதல் மனிதன். முன்னோர் அதாவது, தகப்பன், பாட்டனார், கொள்ளுப்பாட்டனார். அபரபுருஷ:–'மரபில் பின் வருவோர்'

**2.1.59** ஸ்'ரேண்யாத³ய: க்ருதாதி³பி⁴:
ஸ்'ரேணி (வகுப்பு) முதலியவைகள் 'க்ருத' (உருவாக்கு) முதலியவைகளுடன் விருப்பாக இணைந்து தத்புருஷமாகும்.

வா: ஸ்ரேண்யாதி³ஷு ச்வ்யர்த² வசனம் கர்தவ்யம்
'ஸ்ரேணி' முதலியவைகள் 'ச்வி'யின் பொருளை உணர்த்தும்போது அமைய வேண்டும். 'ச்வி'யின் பொருள்–முதலில் இல்லாத ஒன்றை உருவாக்குவது. (அபூ⁴தப⁴ாவ)
ஸ்'ரேணிக்ருதா: (அஸ்'ரேணய: ஸ்'ரேணய: க்ருதா:) ஒரு வகுப்பில் (முதலில் இல்லாதது) அமைப்பது.

**2.1.60** க்தேன நஞ் விஸி'ஷ்டேன அநஞ்
'க்த' ஒட்டால் ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் நஞ் (எதிர்மறை) உடன், அநஞ் (உடன்பாடு) சேர்ந்து விருப்பாகத் தொகுத்து தத்புருஷமாகும்.
க்ருதம் (அநஞ்) ச தத் அக்ருதம் (நஞ்) ச க்ருதாக்ருதம் செய்தது செய்யப்படாதது-செய்ததும் செய்யப்படாததும்.
பு⁴க்தா பு⁴க்தம் – உண்டதும் உண்ணாததும்.

வா: க்ருதாபக்ருதானாம் ச உபஸம்க்²யானம்
'க்ருதாபக்ருதம்' முதலியவைகளும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.
க்ருதாப்க்ருதம் (க்ருதம் ச அபக்ருதம்)
பு⁴க்த விபு⁴க்தம் க³தப்ரத்யாக³தம்

வா: ஸமானாதி⁴கரணாதி⁴ காரே ஸாகபார்
தி²வாதீனாம் உபஸம்க்²யானம் உத்தரபத³லோபஸ்'ச
ஸமானாதிகரண அதிகாரத்தில் ஸ'ாக பார்தி²வ முதலியவைகளும் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அவைகளின் இரண்டாவது உறுப்பினர் கெடும்.
ஸ'ாக பார்தி²வ: (ஸ'ாகப்ரதான: பார்தி²வ:)
"தன் உணவில் கறிகாய்ய முக்கியமாகக் கொண்ட அரசன்".
இத்தொகையில் ப்ரத⁴ான என்ற சொல் அதாவது 2வது உறுப்பினர் கெடுகிறது.
குதபஸௌஸ்'ருத: (குதபவாஸா ஸௌஸ்ருத:)
'வாஸஸ்' கெடுகிறது.
அஜாதௌல் ப³லி: (அஜாபண்ய: தௌல்ப³லி) பண்ய கெடுகிறது.

**2.1.61** ஸத் மஹத் பரம உத்தம உத்க்ருஷ்டா: பூஜ்யமானை:

ஸத் (நல்ல) மஹத் (பெரிய), பரம(உயர்ந்த) உத்தம(சிறந்த) உத்க்ருஷ்ட (மேம்பட்ட) ஆகிய சொற்கள் விருப்பாக 'மதிப்புக்குரிய' என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்களுடன் சேர்த்து தத்புருஷமாகும்.

ஸத்புருஷ: (ஸத்ச அஸௌ புருஷன் ச)

'நல்ல மனிதன்', மஹாபுருஷ;

ஆனால்

உத்க்ருஷ்டா கெ³ள: கர்த்³த³மாத்

எழுந்த பசு சேற்றிலிருந்து

இங்கு 'பசு' பூஜனீய'மாக பயன்படுத்தவில்லை. அதாவது 'உத்க்ருஷ்ட' என்ற சொல்' மரியாதைக்குரிய' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அதனால், இங்கு தொகையாகாது.

**2.1.62** வ்ருத்த³ாரக நாக³குஞ்ஜரை: பூஜ்யமானம்

வ்ருத்தாரக. 'மிகச் சிறந்த' நாக3குஞ்ஜர 'யானை' ஆகிய சொற்களுடன் 'மதிப்புக்குரிய' என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.

கே³ாவ்ருந்தாரக (கே³ாஸ்¹ ச அஸௌ வ்ருத்தாரகஸ்'ச 'மிகச் சிறந்த பசு'

கே³ாநாக³: அஸ்'வகுஞ்ஜர:

ஆனால் ஸுஷுமோநாக: ஸுஷிம: என்பது யானையின் ஒரு வகை 'மதிப்புக்குரிய' என்ற பொருளை உணர்த்தாததால், இது தொகையாகாது.

**2.1.63** கதர கதமௌ ஜாதி பரிப்ரஸ'னே

ஒரு இனத்தின் (அ) வகுப்பின் (ஜாதிபரிப்ரஸ்1னே) இரண்டில் ஒன்று (கதர), பலவற்றில் ஒன்று (கதம) எது என்ற கேள்வி எழும்பும் வகையில் அமைந்து அத்துடன் மற்றொரு சொல் (ஜாதியைக் குறிக்கும் சொல்) விருப்பாகச் சேர்ந்தால் தத்புருஷமெனப்படும்.

கதரகட⁴: (கதர: கட⁴:) ''இவ்விரண்டு பேர்களில் கடப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர் யார்?

கதமகலாப (கதம; கலாப:) இவர்களுள் கலாபப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர் யார்?

ஆனால் கதரோ ப⁴வதோ: தே³வத³த்த:

உங்களிருவரில் யார் தேவதத்தன்

கதமோ ப⁴வதாம் தே³வத³த்த

உங்களில் யார் தேவதத்தன்

இவைகள் தொகையாகா தேவதத்த என்ற சொல் ஜாதியைக் குறிக்கும் சொல் அல்ல.

**2.1.64** கிம் க்ஷேபே.

கிம் ''யார், எது'' என்ற சொல், ''ஏளனம், இகழ்ச்சி'' என்ற பொருளில், வேறு வேற்றுமைச் சொற்களுடன் இணைந்து தத்புருஷமாகும்.

கிம்ராஜா (குத்ஸித: ராஜா) கெட்ட அரசன் கிம்ஸகா[2] கெட்ட நண்பன்
ஆனால் கோ ராஜா பாடலிபுத்ரே, பாடலிபுத்திரத்தில் யார் அரசன்
இங்கு 'ஏளனம், இகழ்ச்சி' என்ற பொருளைச் சுட்டாததால், இத்தொடர் தொகையாகாது.

**2.1.65** போட்'ா யுவதி ஸ்தோக கதிபய
க்[3]ருஷ்டி[1] தே[4]னு வஸ'ா வேஹத், ப[3]ஷ்கயணீ
ப்ரவக்த்ரு, ஸ்'ரோத்ரிய அத்[4]யாபக தூ[4]ர்தை: ஜாதி:
இனத்தைக் குறிக்கும் வேற்றுமைச் சொல் போட'ா (அலி), யுவதி (சிறிய பெண்பால் விலங்கு), ஸ்தோக (சிறிது), கதிபய (சில), க்[3]ருஷ்டி (ஒரே ஒரு கன்றைப் பெற்ற பசு), தே[4]னு (கறவைப் பசு), வஸ'ா (மலட்டுப் பசு), வேஹத் (க'ருச்சிறைவுறும் பசு), ப[3]ஷ்காயணி (முழு வளர்ச்சியடைந்த கன்றை உடைய பசு), ப்ரவக்த்ரு (பிரகடனம் பண்ணுபவன்), ஸ்'ரோத்ரிய (வேதம் படிக்கும் பிராம்மணன்), அத்[4]யாபக (ஆசிரியர்), தூ[4]ர்த(திறமையுள்ள), ஆகிய சொற்களுடன் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.
இப[4]போடா (இப[4]ா ச அஸௌ சபோடா ச)
இப[4]யுவதி, அக்னி ஸ்தோக ''சிறு நெருப்பு'' .....
கடப்ரவக்தா/ஸ்ரோத்ரிய:/தூ[4]ர்த .....
ஆனால், தே[3]வத[3]த்த: ப்ரவக்தா: இங்கு ஜாதியைக் குறிக்காததால் தொகையாகாது.

**2.1.66** ப்ரஸ'ம்ஸா வசனைஸ்'ச
இனத்தைக் குறிக்கும் வேற்றுமைச் சொல் 'புகழ்தல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் சொற்களுடன் இணைந்து தத்புருஷமாகும்.
ப்ரஸ'ம்ஸாவசனங்கள் (புகழ்தல்) மதல்லிகா போன்ற சொற்கள். இச்சொற்கள் ஏனைய பாற் சொற்களோடு இணைந்து பயன்படுத்தும்போதும், அச்சொற்கள் தனது பாலையே உணர்த்தும்.
கே[3]ாப்ரகாண்டம் (கோஸ்'ச அஸௌ ப்ரகாண்டம் ச) 'சிறந்த பசு'
அஸ்'வமதல்லிகா 'அழகிய குதிரை'

**2.1.67** யுவா க[2]லதி பலித ப[3]லின ஜரதீபி[4]:
யுவன், என்ற வேற்றுமைச் சொல் க[2]லதி 'வழுக்கை விழுந்த' பலித 'நரைத்த முடியுடைய', ப[3]லின 'சுருக்கம் விழுந்த' ஜரதி 'வ்யதான' ஆகிய சொற்களுடன் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.
யுவக[2]லதி (யுவாக[2]லதி) ''வழுக்கை விழுந்த இளைஞன்''
யுவக[2]லதீ (யுவதி: க[2]லதி) ''வழுக்கை விழுந்த இளம்பெண்''
யுவபலித:, யுவபலிதா:
யுவப[3]லின:, யுவப[3]லினா
யுவஜரன், யுவஜரதீ

**2.1.68** க்ருத்ய துல்யாக்²யா அஜாத்யா
'க்ருத்ய' ஒட்டுக்களோடு ஆக்கிய சொற்கள் துல்ய (ஈடு)போன்ற சொற்கள் ஜாதியைக் குறிக்காத சொற்களுடன் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.
பே⁴ாஜ்யோஷ்ணம் (போ⁴ஜ்யம் ச தத் ஷ்ணம் ச)
"உண்ணத் தகுந்த சூடுடைய உணவு"
துல்யஸ்'வேத: (துல்யஸ்'ச அஸௌ ஸ்'வேத:) தகுந்த/சரியான வெளுப்பு

**2.1.69** வர்ண: வர்ணேன
நிறத்தைக் குறிக்கும் வேற்றுமைச் சொல், நிறத்தைக் குறிக்கும் மற்றொரு சொல்லோடு சேர்ந்து தத்புருஷமாகும். க்ருஷ்ணஸாரங்க: (க்ருஷ்ணஸ்' ச அஸௌ ஸாரங்கஸ்' ச)
கருப்பு மான்

**2.1.70** குமார: ஸ்'ரமணாதி³பி:
குமார (இளைஞன்,) ஸ்'ரமண 'துறவி' முதலியவைகளுடன் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.
குமாரஸ்'ரமணா (குமாரீ ச அஸௌ ஸ்'ரமணா ச) இளம் துறவி (பெண்பால்)
இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த அத்⁴யாபக முதலிய சொற்கள் ஆண்பால், பெண்பால் இரண்டுமாகும். ஸ்'ரமணா, ப்ரவ்ராஜிதா. முதலியவைகள் குமாரீயோடுதான் தொகையாகும்.

**2.1.71** சதுஷ்பாதே³ா க³ர்பி⁴ண்யா
நாலுகால் பிராணிகளைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொற்கள் க³ர்பி⁴ணி என்ற சொல்லுடன் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.
அஜா க³ர் பி⁴ணீ (அஜா ச, அஸௌ க்³ர்பி⁴ணீ ச) 'சினையோடு'

வா: சதுஷ்பாத் ஜாதிரிதி வக்தவ்யம்
ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்த நாலுகால் பிராணிகள் என்று கூற வேண்டும்.
காலாக்ஷி க³ர்பி⁴ணி – தொகையாகாது
காலாக்ஷி ஜாதியைச் சேர்ந்த சொல் அல்ல.
அதனால் தொகையாகாது.
ப்³ராஹ்மணீ க³ர்பி⁴ணீ
'ப்³ராஹ்மணீ' நாலுகால் பிராணி யல்லாததால் தொகையாகாது.

**2.1.72** மயூரவ்யம்ஸகாத³யஸ்'ச
'மயூரவ்யம்ஸக' முதலியவைகளும் தத்புருஷமாகும் மயூரவ்யம்ஸக (மயூரஸ்'சாஸௌ. வ்யம்ஸக)
'வஞ்சகமான மயில்'

**2.2.1** பூர்வ அபர அத[4]ர உத்தரம் ஏகதே[3] ஸின'ா ஏகாதி[4]கரணே. பூர்வ (முன்), அபர(பின்), அத[4]ர (கீழ்), உத்தர ( மேல்) ஆகியவை; பல பகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு பொருளைக் குறி க்கும் மற்றொரு சொல்லோடு இணைந்து தத்புருஷஸமாஸமாகும்.

அதாவது அவயவி (ஏகதே[3]ஸி'ன்) (அவயங்களைக் கொண்டது) உடல், வேற்றுமையுருபுகளுடன் சேர்த்து, பூர்வ, அவர. . . . ஆகிய சொற்களுடன் தத்புருஷ ஸமாஸத்தை உருவாக்கும்.

பூர்வம் + காயஸ்ய = பூர்வகாய: உடலில் முன்பகுதி அபரகாய; உத் தரகாய

**2.2.2** அர்த்[3]த[4]ம் நபும்ஸகம்

அர்த்[3]த[4]ம் (பாதி) என்ற சொல்லை அஃறிணையாக பயன்படுத்தும்போது, பல பகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.

அர்த்[3]த[4]ம் பிப்பல்யா:=அர்த்[3]த[4]பிப்பலி அரை பிப்பலி ஆனால் க்[3]ராமஸ்ய அர்த்[3]த[4]:=க்ராமார்த்[3]த: க்[3]ராம: ஆண்பால்

**2.2.3** த்[3]விதீய த்ருதீய சதுர்த[2] துர்யாணி அன்யதரஸ்யாம்

பல பகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லுடன், 2, 3, 4 ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் (விருப்பாக) இணைந்து தத்புருஷஸமாஸமாகும்.

த்[2]விதீயம் பி[4]க்ஷாயா:=த்[3]விதீய பி[4]க்ஷா 2வது பிட்சை அல்லது பி[4]க்ஷாத்[2]விதீயம் (ஷஷ்டீதத்புருஷம்)

வா: . துரீய ஸப்[3]த[3]ஸ்யாபி இஷ்யதே

துரீயம் என்ற சொல்லும் இதில் அடங்கும் துரீயம் பி[4]க்ஷாயா:=துரீய பி[4]க்ஷா/ பி[4]க்ஷாதுரீயம்

ஆனால் த்[3]விதீயம் பி[4]க்ஷாயா: பி[4]க்ஷுகஸ்ய

த்விதீயம் பி[4]க்ஷாணாம் ஆகியவைகளைத் தொகுக்க முடியாது.

**2.2.4** ப்ராப்த ஆபன்னே ச த்[3]விதீயா

ப்ராப்த, ஆபன்ன (அடைதல்) ஆகிய சொற்கள் 2ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லுடன் இணைந்து விருப்பாக தத்புருஷஸமாஸமாகும்.

ப்ராப்த: ஜீவிகாம் = ப்ராப்த ஜீவிக:, பிழைக்க வழி அடைந்தவன் ஆபன்ன ஜீவிக:

**2.2.5** காலா: பரிமாணினா

காலத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள், அவற்றின் அளவைக் குறிக்கும் சொற்களுடன் சேர்ந்து தத்புருஷஸமாஸமாகும்.

மாஸ ஜாத: = மாஸ: ஜாதஸ்ய = பிறந்து ஒரு மாதமாகிய

**2.2.6** நஞ்

எதிர்மறை உருபுடன் (நஞ்) பெயர்ச் சொல் தொகுக்கப்பட்டு தத்புருஷமாகும். அதாவது எதிர்மறை தத்புருஷமாகும்.

நப்$^{3}$ராஹ்மண:=அப்$^{3}$ராஹ்மண: 'பிராம்மணனல்லாதவன்' அஸத்யம்–உண்மையல்லாத

வா: நஞோ ந லோப: திஙி க்ஷேபே

க்ஷேப (பழித்தல், திட்டுதல்) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் 'திங்' ஒ டு அதாவது வினைச் சொல்லோடு தொகும்போது 'நஞ்' என்ற ஒ ட்டின் 'ந' கெடும்.

அபசஸி த்வம் ஜால்ம

சரியாக நீ கெட்டவனே

சமைக்கவில்லை

அபசஸி = ந + பசஸி

ஓ கெட்டவனே நீ சரியாகச் சமைக்கவில்லை

**2.2.7** ஈஷத் அக்ருதா

ஈஷத் (கொஞ்சம், சிறிதளவு) என்ற அவ்யயம் 'க்ருத்' என்ற ஒட்டில் முடியாத பதத்தோடு தொகுக்கப்பட்டு தத்புருஷமாகும்.

வா: ஈஷத் குணவசனேன இதி வக்தவ்யம்

'ஈஷத்' குணத்தைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் அதாவது அடைச்சொல் லுடன் என்று கூறவேண்டும்.

ஈஷத் கட$^{3}$ார:–சிறிது கர்வம் படைத்தவன்

ஆனால்

ஈஷத் க$^{3}$ார்க்$^{3}$ய: தொகையாகாது.

**2.2.8** ஷஷ்டீ

ஆறாம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் மற்றொரு பதத்தோடு சேர்ந்து தத்புருஷமாகும்.

இத்தொகை ஷஷ்டீ தத்புருஷம் எனப்படும்.

ராக்ஞ: (6) புருஷ:=ராஜபுருஷ:

அரசனின் ஆள்

வா: க்ருத் யோக$^{3}$ா ச ஷஷ்டீ ஸமஸ்யத இதி வக்தவ்யம் 'க்ருத்' ஒட்டினால் ஆக்கப்பட்ட சொற்களும் 6ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன் தொகுமென்று கூற வேண்டும்.

இத்$^{4}$ம ப்ரவ்ரஸ்'சன:

ப்ரவ்ரஸ்ச்யதே அனேன=ப்ரவ்ரஸ்'சன; (2.3.65) 'விறகு வெட்டும் கோடாரி'

**2.2.9** யாஜகாதி³பி⁴ஸ்¹ ச

யாஜக முதலிய சொற்களுடன் ஆறாம் வேற்றுமைச் சொற்கள் சேர்த்து தத்புருஷ ஸமாஸமாகும்.

ப்³ராஹ்மண யாஜக:-ப்³ராஹ்மணஸ்ய யாஜக:

பிராம்மணனுக்கு யாகம் செய்விப்பவன் யாஜக/பூஜக/பரிசாரக/பரிஷேஷக/ ஸ்னாதக/அத்யாபக/உத்ஸாதக/உத்வர்தக/ஹோத்ரு/போத்ரு/ப⁴த்ரு/ ரத²க³ணக/பத்திகணக ஆகியவைகள். யாஜகாதி வகுப்பைச் சேர்ந்தவை.

இவைகள் 'த்ருச்' இல்லது 'அக' என்ற ஒட்டை இறுதியாகக் கொண்டவை. சூ. 16இன்படி 6ஆம் வேற்றுமைச் சொல் முதல் உறுப்பினராக அமைந்தால், இச்சொற்கள் அத்துடன் சேர்ந்து தொகையாகா. அதனால், இச்சூத்திரம், 16ஆம் சூத்திரத்துக்குப் புறனடையாக முதலிலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வா: தத்ஸ்தை²ஸ்¹ ச கு³ணை; ஷஷ்டீ ஸமஸ்யத இதி வக்தவ்யம்.

ஒரு பொருளிடம் (இயற்கையாக) காணப்படும் குணத்தைக் குறிக்கும் சொல், 6ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் (அதாவது அப்பொருளைக் குறிக்கும் சொல்)லோடு தொகுக்கப்பட்டு ஷஷ்டீ தத்புருஷமாகும்.

சந்த³ன க³ந்த⁴:- சந்த³னஸ்ய க³ந்த⁴: சந்தனத்தின் மணம்

வா: கு³ணோத்தரேண தரலோபஸ்¹ச இதி வக்தவ்யம்

ஒப்பைக் குறிக்கும் சொல் ஒரு உறுப்பினராக நின்று அதன் ஒட்டு (அதாவது 'தர' ஒப்பை உணர்த்தும் ஒட்டு) கெட்டும், இத்தொகை ஆக்கப்படும் என்று கூறவேண்டும்.

ஸர்வேஷாம் ஸ்¹வேததர:-ஸர்வஸ்¹வேத:

எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் வெள்ளையானது

இவ்வார்த்திகம், அடுத்த சூத்திரத்துக்கு புறனடையாக முதலிலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த சூத்திரம் இவ்வகையான தொகை ஆக்குவதற்குத் தடை விதிக்கிறது.

**2.2.10** ந நிர்த்³த⁴ாரணே

தனியாகப் பிரித்துக் கூறும் (நிர்த்³த⁴ாரண) வகையில் அமைந்த 6ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களோடு மற்றொரு பதம் சேர்ந்து தொகையாகாது.

ந்ருணாம் (6) ஸ்¹ரேஷ்ட:

மனிதர்களுள் சிறந்தவன்

க்ஷத்ரிய: மனுஷ்யாணாம் ஸூரதம:

க்ஷத்திரியன் மனிதர்களுள் சிறந்த ஸூரன்

வா: ப்ரதிபத³வித⁴ானா சஷஷ்டீ² ஸமஸ்யத இதி வக்தவ்யம்

சூ. 2.3.50இல் விதிக்கப்பட்ட 6ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களைத் தவிர மற்ற சூத்திரங்களில் சிறப்பாகக் கூறப்பட்ட 6ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் ப்ரதிபதவிதானமெனக் கருதப்படும். இத்தகைய சொற்கள் தொகையாகா. ஸர்பிஷோ க்[3]ஞானம் (2.3.51)படி இங்கு 6ஆம் வேற்றுமைச் சொல் கரணத்தின் பொருளைக் குறிக்கிறது. 'க்[3]ஞா' என்ற வினைக்குச் செயல் என்ற பொருள். இத்தொடரின் பொருள் "நெய்யைக் கருவியாகக் கொண்ட செயல்". இது தொகையாவதற்கு 2.3.51 தடை விதிக்கிறது.

**2.2.11** பூரண குண ஸுஹிதார்த[2] ஸத் அவ்யய தவ்ய, ஸமானாதி[4]கரணே. 6ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் கீழ்க்கண்ட சொற்களுடன் சேர்ந்து தத்புருஷ ஸமாஸமாகாது.

1. பூரண (முறைமை எண்)
ச[2]ாத்ராணாம் பஞ்சம:
மாணவர்களுன் ஐந்தாவது

2. கு[3]ணம் (இயல்புப் பண்பு, இயல்பு குணம்)
காகஸ்ய (6) கார்ஷ்ண்யம்
காகத்தின் கருப்பு

3. ஸுஹிதார்த[2] 'மனநிறைவு' என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள்.
ப[2]லானாம்(6) ஸுஹித:–
பழங்கள் த்ருப்தியடைந்த
பழங்களினால் த்ருப்தியடைந்த

4. "ஸ'த்" தில் முடியும் இடைச் சொற்கள்
(ஸ'த்ரு, ஸ'ானச்)
ப்ராஹ்மணஸ்ய(6) குர்வன்/குர்வாண
பிராமணனுக்குச் செய்யும்

5. அவ்யயம்
ப்ராஹ்மணஸ்ய(6) க்ருத்வா
பிராமணனுக்குச் செய்துவிட்டு

6. 'தவ்ய'வில் முடியும் சொற்கள்
ராக்[3]ஞ:(6) கர்தவ்யம்
அரசனின் கடமை

7. ஸமானாதி[4]கரண
ஒரே மாதிரியான அமைப்பைக் கொண்ட தொடர்பு
பாணினே:(6) ஸூத்ர காரஸ்ய(6)

பாணினியின் சூத்திரம் படைத்தவரின்
சூத்திரம் படைத்த பாணினியின்

**2.2.12** க்தேன ச பூஜாயாம்

மதிப்பு, மரியாதை(பூஜா) என்ற பொருளை உணர்த்தும். 'க்த' ஒட்டினால் ஆக்கப்பட்ட சொற்கள். 6ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களோடு சேர்ந்து தொகையாகா.

ராக$^{3}$ஞாம்(6) மத:/பு$^{3}$த்$^{3}$த$^{4}$:/பூஜித:
அரசனால் மதிக்கப்பட்டவன்
ஆனால்
ச$^{2}$ாத்ரஸ்ய ஹஸிதம் = ச$^{2}$ாத்ரஹஸிதம்

**2.2.13** அதி$^{4}$கரண வாசினஸ்$^{1}$ ச

ஒரு நிகழ்ச்சி நடக்கும் இடத்தைக் குறிக்கும் 'க்த' என்ற ஒட்டில் முடியும் சொற்கள் 6ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லோடு சேர்ந்து தொகையாகாது.

இதம் ஏஷாம்(6) ஆஸிதம்
இது அவர்களுடைய உட்கார்ந்த இடம்

**2.2.14** கர்மணி ச

6ஆம் வேற்றுமைச் சொல் கர்மன். அதாவது செயப்படுபொருளாக அமைந்திருந்தால் தொகையாகாது.

2.3.8இன்படி கர்மன் 6ஆம் வேற்றுமையில் வரலாம். அவ்வாறு வரும் 6ஆம் வேற்றுமைச் சொல் தொகையாகாது என்று கூறுகிறது இச்சூத்திரம்.

விசித்ரா ஸூத்ரஸ்ய க்ருதி: பாணினினா
ஆஸ்$^{1}$சர்யோ க$^{3}$வாமதோ$^{3}$ஹோ அகோ$^{3}$ பாலகேன

**2.2.15** த்ருச் அகாப்$^{4}$யாம் கர்தரி

'த்ருச்', 'அக' ஆகிய ஒட்டுக்களை இறுதியாகக் கொண்ட சொற்கள். அவைகளின் கர்த்தாவைக் குறிக்கும் சொற்கள் 6ஆம் வேற்றுமையில் நிற்கும்போது இவையிரண்டும் தொகையாகாது.

ப$^{4}$வத: ஸாயிகா
உங்கள் உறங்கும்முறை

**2.2.16** கர்தரி ச

'த்ருச்', 'அக' ஆகிய ஒட்டுக்களை இறுதியாகக் கொண்ட சொற்கள் கர்த்தாவை உணர்த்தும்போதும் 6ஆம் வேற்றுமைச் சொல் அவைகளோடு தொகாது.

'த்ருச்' ஒட்டினால் ஆக்கப்படும் சொற்கள் கர்த்தாவாகத்தான் எவ்வோதுமே நிற்கும். அதாவது, 'த்ருச்' கர்த்தாவாக்கும் ஒட்டு (Agent Marker) அதனால் இச்சூத்திரம் 'அக' என்ற ஒட்டைத்தான் குறிப்பிடுகிறது.

அபாம்(6) ஸ்ரஷ்டா
தண்ணீரைப் படைத்தவன்
ஒதனஸ்ய(6) போஜக: சோறு சாப்பிடுபவன்

**2.2.17** நித்யம் க்ரீட³ாஜீவிகயோ:
"விளையாட்டு", 'பிழைப்பு' ஆகிய பொருட்களை உணர்த்தும் 'அக' என்ற ஒட்டில் முடியும் சொற்கள். 6ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களோடு சேர்ந்து கட்டாயமாக தத்புருஷஸமாஸமாகும்.
உத்³த³ாலக புஷ்ப ப⁴ஞ்ஜிகா=புஷ்பாணாம் ப⁴ஞ்ஜிகா
புஷ்ப ப⁴ஞ்ஜிகா=உத்³த³ாலகானாம் புஷ்ப ப⁴ஞ்ஜிகா=உத்³த³ாலக புஷ்ப பஞ்ஜிகா.
ஒருவித விளையாட்டு. இதில் உத்தாலகம் என்ற பூக்கள் நசுக்கப்படும்.
பிழைப்பு–த³ந்தலேக²க: பல் வைத்தியர் ஆனால் ஒத³னஸ்ய பே⁴ாஜக:

**2.2.18** குக³தி ப்ராத³ய:
கு(அவ்யயம்) "கெட்ட,"
க³தி வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்கள், (இடைச் சொற்கள்), ப்ர (Prepositions) ஆகியவைகள் 6ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொற்களோடு சேர்ந்து கட்டாயமாகத் தத்புருஷஸமாஸமாகும்.
1. குத்ஸித: புருஷ:=குபுருஷ: கெட்ட மனிதன்
2. உரரீக்ருதம்–ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது
3. ப்ராத³ய – து³ஷ்புருஷ: "கெட்ட மனிதன்"
ஸுபுருஷ: 'நல்ல மனிதன்', அதிப்³ராஹ்மண: 'சிறந்த பிராமணன்' . . . .

வா: ப்ராத³யோ க³தாத்³யர்தே² ப்ரத²மயா
'ப்ர' ஆகியவைகள் க³த 'கடந்த' என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது முதல் வேற்றுமை பெயர்ச் சொல்லுடன் சேர்ந்து தொகையாகிறது.
ப்ரக³த: ஆசார்ய:=ப்ராசார்ய: 'சிறந்த ஆசிரியர்'

வா: அத்யாத³ய: க்ராந்தாத்³யர்தே² த்²விதீயயா
'அதி' முதலியவைகள் க்ராந்த 'மேற்பட்ட' போன்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 2ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லோடு சேர்ந்து தொகையாகும்.
அதிக்ராந்த: க²ட்¹வாம்=அதிக²ட்வ:
கட்டிலுக்குத் தேவையில்லாமல்.

வா: அவாத³ய: க்ருஷ்டாத்³யர்தே² த்ருதீயயா.
'அவ' முதலிய சொற்கள் க்ருஷ்ட 'அழுதல்' போன்ற பொருட்களை உணர்த்தும்போது 3ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன் தொகுத்து ஒரு தொகையாகும்.
அவக்ருஷ்ட: கோகிலயா = அவ கோகில:
குயிலின் கூவுதலால் அறிவிக்கப்பட்டது. அதாவது வசந்தருது

வா: பர்யாத்[3]யோ க்[3]லானாத்[3]யர்தே[2] சதுர்தீ[2]

'பரி' முதலியவைகள் 'சோர்வுற்ற' முதலிய பொருட்களில் 4ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லுடன் சேர்ந்து தொகையாகும்.

பரிக்[3]லான: அத்[4]யயனாய = பர்யத்[4]யயன:
படிப்பிலிருந்து களைப்புற்ற
அலம் குமார்யை=அலம்குமாரி:
பெண்ணுக்குப் பொருத்தமானவன்

வா: நிராத[3]ய: க்ராந்தாத்[3]யர்தே[2] பஞ்சம்யா

'நிர்' முதலிய சொற்கள் அப்பாற்பட்டன முதலிய பொருட்களை உணர்த்தும்போது 5ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன் சேர்ந்து தொகையாகும்.

நிஷ்க்ராந்த: கௌஸாம்ப்யா=நிஷ்கௌஸாம்பி:
"கௌஸாம்யியிலிருந்து வெளிக் கிளம்பியவன்"

வா: இவேனஸஹ விப[4]க்த்யலோப: பூர்வபத[3] ப்ரக்ருதிஸ்வரத்லம் ச வக்தவ்யம்

"இவ" போல 'போன்று' என்ற சொல்லுடன் தொகையாகும் போது, வேற்றுமையுருபுகள் கெடா. அத்தொகையின் முதல் உறுப்பினரின் ஒலியழுத்தமும் மாறாது. வாஸஸீ இவ "இரண்டு உடைகளைப் போல" முதல் உறுப்பினர் உதாத்தம் (6.1.197)

வா: ப்ராதிப்ரஸங்கே[3] கர்மப்ரவசனீயானாம் ப்ரதிஷேதே[4]ா வக்தவ்ய:

'ப்ர' முதலியவைகள் கர்மப்ரவசனீயமானால், தொகையாகாது வ்ருக்ஷம் ப்ரதி வித்[3]யோததே வித்[3]யுத்[3]ஸாது[4]: தேவத[3]த்த: மாதரம் ப்ரதி

**2.2.19** உபபதம் அதிங்

மூவிடப் பெயர்களின் உருபுகள் ஈறாக நிற்காத (அதிங்) உபபதங்களோடு பெயர் சொற்கள் கட்டாயமாக தொகுக்கப்பட்டு தத்புருஷஸமாஸமாகும்.

கும்ப[4]ம் + க்ரு + அ (3.2.1) = கும்ப[4]கார: 'குயவன்' ஆனால் .
ஏதா[4]ன் ஆஹாரக: வ்ரஜதி

'ஸுப்ஸுபா'வின்படி, வினைச் சொற்களுடன் தொகையாகும் வாய்ப்பு இல்லை. அப்படியானால், இந்தச் சூத்திரம் கூறும் 'அதிங்' என்பதைப் பற்றிய ப்ரச்னையேயில்லை. அதனால், இவ்விதியின் தேவையில்லையயென்ற வினா எழும்பலாம். இந்த விதிக்கும், இதற்கு முந்திய விதிக்கும் 'ஸுப்ஸுபா' விதி பயன்படுத்தப்படக்கூடாது என்பதுதான் விடை. இந்த விதியிலிருந்து, ஒரு பரிபாஷா சூத்திரம் எழுகிறது. 'அதாவது' வேற்றுமையுருபுகளோ, பெண்பாலாக்கும் ஒட்டுக்களோ. 'க்ருத்' ஒட்டினால் ஆக்கப்பட்ட சொற்களுடன் இணைக்காமலேயே (இணைப்பதற்கு முன்பே) க்ருத் ஒட்டுகளாலாக்கப்பட்ட அடிச் சொல் கதி, காரக, உபபதங்களோடு சேர்ந்து தொகையாகும் அதனால் 'ஸுப்ஸுபா'வின் தேவையேயில்லை.

அஸ்'வக்ரீதி அஸ்'வேன க்ரீதா
குதிரைக்கு மாற்றாக வாங்கியவன்'
அஸ்'வேன க்ரீயதேஸா= அஸ்'லக்ரீதா + ஙீஷ் (4.1.50)= அஸ்'வக்ரீதீ
ஆனால், 'அஸ்'வ' என்ற சொல்லோடு சேர்ந்து தொகையாவதற்கு முன்பு, 'க்ரீர்த'வுடன் 'ஙீஷ்' சேர்க்கப்பட்டால் தருவிக்கப்பட்ட சொல், 'அஸ்' வக்ரீதா' என்று ஆகும். இச்சொல், 'அ'வை இறுதியாகக் கொள்ளாததால் 'ஙீஷ்' என்ற பெண்பாலாக்கும் சொல்லைச் சேர்க்க முடியாது.

**2.2.20** அமைவ அவ்யயேன

மேலே கூறப்பட்ட உபபதம் ஒரு அவ்யயத்தோடு சேர்ந்து தொகையாகும்போது 'அம்' என்ற ஒட்டை ஈறாகக் கொண்ட அவ்யயங்களோடு மாத்திரம் சேர்ந்து தொகையாகும்.
லவணகாரம் பு⁴ங்க்தே
உப்பைச் சேர்த்தபிறகு சாப்பிடுகிறான்
சூ. 2.2.19இன் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட அவ்யயங்களுக்கு ஒரு வரையறை விதிக்கிறது இச்சூத்திரம். இச்சூத்திரத்தின்படி 'அம்' என்ற ஒட்டில் முடியும் அவ்யயங்கள்தான் மற்றொரு சொல்லோடு
தொகுக்கப்படும். இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் 'ஏங' என்ற சொல், 'அம்' என்ற ஒட்டை மாத்திரம் குறிப்பிட்டு அமைந்திருக்கும் விதியினால் ஆக்கப்பட்ட அவ்யயங்களோடு மாத்திரந்தான் இவ்வகையான தொகை அமைக்க முடியும் என்று குறிப்பிடுகிறது. அதாவது 'அம்' என்ற ஒட்டையும் வேறு ஒரு ஒட்டையும் சேர்த்து குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விதியைப் பயன்படுத்தித் தருவிக்கப்படும் அவ்யயங்களோடு இத்தகைய தொகை உருவாக்க முடியாது என்று இச்சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.
காட்டாக 3.4.24 'க்த்வா', ணமுல்(அம்) ஆகிய இரண்டு ஒட்டுக்களையும் குறிப்பிடுகிறது. இந்த விதியைப் பயன்படுத்தித் தருவிக்கப்பட்ட சொற்கள். பே⁴ாஜம், பு⁴க்த்வா (< பு⁴ஜ) ஆகிய இரண்டு சொற்கள். இவைகளோடு தொகையாகாது.
அக்³ரே பே⁴ாஜம்/அக்⁴ரே பு⁴க்த்வா
இங்கு 'அம்' என்ற ஒட்டை மாத்திரம் குறிப்பிடவில்லை.

**2.2.21** த்ருதீயா ப்ரப்⁴ருதி அன்யதரஸ்யாயம்

3ஆம் வேற்றுமையிலிருந்து தொடங்கி மற்ற வேற்றுமையுருபுகளிலும் முடியும். உபபதங்கள் அதாவது சூ. 3.4.47லிருந்து 64வரை கூறப்பட்டிருக்கும் உபபதங்கள், 'அம்' என்ற ஒட்டைச் சேர்த்துத் தருவிக்கப்பட்ட அவ்யயத்தோடு சேர்ந்து விருப்பாகத் தொகையாகும். அது தத்புருஷமாகும்.
**மூலகோ பத³ம்ஸகம் பு⁴ங்க்தே (அல்லது)**
மூலகேன உபதம்ஸகம் பு⁴ங்க்தே
**முள்ளங்கி சேர்த்து சுவை கூட்டிய உணவைச் சாப்பிடுகிறான்.**

**2.2.22** க்த்வா ச

3ஆம் வேற்றுமையிலோ (அல்லது அதைத் தொடர்ந்து வரும் மற்ற நான்கு வேற்றுமைகளிலோ) முடியும் உபபதங்கள். விருப்பாக 'க்த்வா' ஒட்டில் முடியும் சொற்களோடு தொகுக்கப்பட்டு தத்புருஷஸமாஸமாகும்.

உச்சை: க்ருத்வா (தொகையல்ல) (7.1.37)

அல்லது

உச்சை ர்க்ருத்ய (3.4.59 (தொகை)

**2.2.23** ஸேஷே ப[3]ஹுவ்ரீஹி

மேலே கூறப்பட்ட விதிகளுக்குள்ளடங்காத ஏனைய தொகைகள் ப[3] ஹுவ்ரீஹி எனப்படும்.

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இதிலிருந்து சூ. 28வரை, ப[3]ஹுவ்ரீஹியைப் பற்றி கூறப்படுகிறது.

சித்ரகு[4]:

ஸப[3]லகு:

ஸேஷ என்ற சொல்லுக்கு வேறு தொகையின் பெயரால் குறிப்பிடப்படாத இடங்களில் வரும் தொகை என்று பொருள்.

உன்மத்தக[3]ங்க[3]ம் என்ற தொகை சூத்திரம் 2.1.21இன்படி அவ்யயீபா[4]வம். என்ற பெயர் பெறுகிறது. இத்தொகையின் பொருள், பஹுவ்ரீஹியின் பொருளைப் போன்ற தாயினும் (அதாவது அன்ய பத[3]ார்த[2]ம்) 2.1.21 இதை அவ்யயீபாவமென்று குறிப்பதால் இத்தொகை ப[3]ஹுவ்ரீஹி என்று கூற முடியாது.

**2.2.24** அனேக அன்ய பத[3]ார்தே[2]

இரண்டோ அல்லது இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட பதங்களைக் கொண்டோ அமைக்கும் ஒரு தொகை, அதன் உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொன்றாலும் உணர்த்தப்பட்ட பொருளை அல்லாமல் அவைகளிலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு பொருளை உணர்த்துமானால், அத்தொகை ப[3]ஹுவ்ரீஹி என்ற பெயர் பெறும். முதல் வேற்றுமையைத் தவிர மற்ற எல்லா வேற்றுமைப் பொருளிலும் இத்தொகை அமையும்.

2ஆம் வேற்றுமை ப்ராப்தோத[3]க: க்[3]ராம:

ப்ராப்தம் உதகம் யம்க்ராமம்

தண்ணீரில் மூழ்கிய கிராமம்

3ஆம் வேற்றுமை: ஊட[4]ரத[2]: அனட்[3]வான்

ஊட[4]: ரத[2]: யேன ஸ: "ரதத்தை இழுக்கும் பசு"

4ஆம் வேற்றுமை: உபஹ்ருத பஸு[1]ருத்[3]ர: - உபஹ்ருத: பஸு[1]: யஸ்மை ஸ: யாருக்காகப் பசுவை, யாகத்தில் பலியிடப்படுகிறதோ அவர் அதாவது ருத்ரன்

5ஆம் வேற்றுமை: உத்[3]த்[4]ரு தௌத[3]னா ஸ்த[2]ாலீ-உத்[3]த[4]ருத: ஓதன[3]ன: யஸ்யாஸா.
எந்தப் பாத்திரத்திலிருந்து சோறு எடுக்கப்பட்டதோ அது. அதா வது ஸ்த[2]ாலீ

6ஆம் வேற்றுமை: சித்ரகு: தே[3]வத[3]த்த;- சித்ரா க[3]வா: யஸ்ய ஸ
பழுப்பு நிறத்தில் புள்ளிகளை உடைய பசுக்களை உடையவன் தேவத த்தன்.

7ஆம் வேற்றுமை: வீரபுருஷக: க்[3]ராம:- வீரா: புருஷா: யஸ்மின் ஸ:
எங்கு வீர மனிதர்கள் வசிக்கிறார்களோ அந்த கிராமம், முதல் வேற்றுமையில் மாத்திரம் இந்தத் தொகை உருவாகாது.
வ்ருஷ்டே தே[3]வே க[3]த:
மழைபெய்த போது போனான்
'அனேக' என்ற சொல் பல சொற்களை தொகுத்து, ஒரு தொகை உருவாக்க முடியும் என்பதைக் குறிக்கிறது. ஸுஸூக்ஷ்ம ஜடகேஸே[1]ன-ஸுக்ஷ்டு[4] ஸூக்ஷ்மா: கேஸ[1]ா: யஸ்ய ஸ: தேன. இங்கு நான்கு சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டு ப[3]ஹுவ்ரீஹி ஆகிறது.

வா: ப[3]ஹுவ்ரீஹி ஸமானாதி[4]கரணானாம் இதி வக்தவ்யம்
ஒரே வேற்றுமையில் அமைந்துள்ள சொற்கள் சேர்ந்து பஹுவ்ரீஹி ஆகும் என்று கூற வேண்டும். வெவ்வேறு வேற்றுமையில் அமைந்த சொற்கள் ஒன்று சேர்ந்து தொகையாகாது.
பஞ்சபி[4]: பு[4]க்தம் அஸ்ய

வா: அவ்யயனாம் ச ப[3]ஹுவ்ரீஹி: வக்தவ்ய:
அவ்யயங்களோடு சேர்ந்து ப[3]ஹுவ்ரீஹியாகும்.
உச்சைர்முக[2]: தூக்கிய முகத்தையுடையவன்

வா: ஸப்தமீ உபமான பூர்வபதஸ்ய உத்தரபத லோபஸ்[1]ச வக்தவ்ய:
முதல் உறுப்பினர் 7ஆம் வேற்றுமையிலோ அல்லது உவமைச் சொல்லாகவோ அமைந்துள்ள ப[3]ஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்தின் 2வது உறுப்பினர் கெடும்.
கண்டே[2] ஸ்தி[2]த: கால: அஸ்ய
கழுத்தில் இருக்கும் கருப்பு அவனுடைய-
கண்டே[2]கால: -யாருடைய கழுத்தில் கருப்பு நிறம் இருக்கிறதோ அவன் சிவன்
உஷ்ட்ரஸ்ய முக[2]ம் இவ முக[2]ம் யஸ்ய ஸ: -உஷ்ட்ரமுக[2]; "ஒட்டகத்தின் முகத்தைப் போன்ற முகத்தையுடையவன்"

வா: ஸமுத[3]ாய விகார ஷஷ்ட்யாஸ்[1]ச
ப[3]ஹுவ்ரீஹி: உத்தரபத[3]லோபஸ்[1]ச
இதி வக்தவ்ய:
ஸமுதாய(கூட்டு) மாற்றம்(விகாரம்) ஆகியவற்றை உணர்த்தும் சொற்கள்

6ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன் சேர்ந்து தொகையாகும். அதன் 2வது உறுப்பினர் கெடும். (லோப) கேஸானாம் ஸங்க⁴ாத: கேஸ'ஸங்க⁴ாத: சூட²ா அஸ்ய கேஸ'சூட³:– தலைமுடியின் திரளை கொண்டையாக உடையவன்.

ஸுவர்ணஸ்ய விகார: ஸுவர்ணவிகார:

ஸுவர்ணவிகாரா அலங்கார: யஸ்ய ஸ:

ஸுவர்ணாலங்கார: "தங்கத்தினால் செய்த நகைகளால் அலங்கரித்துக் கொண்டவன்"

6ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுக்குப்பின் நிற்கும் 'ஸங்க4ாத', விகார என்ற 2 சொற்களுமே கெடுகின்றன .

வா: ப்ராதி³ப்⁴யோ த⁴ாது ஜஸ்ய

உத்தரபதஸ்ய ச வா ப³ஹுவ்ரீஹி: வக்தவ்ய:

'ப்ர' முதலியவைகளுக்குப் பிறகு வரும் வினைதரு கிளவி (த⁴ாதுஜ)யே ாடு ப3ஹுவ்ரீஹியாகும். அதன் 2வது உறுப்பினர் விருப்பாகக் கெடும்.

ப்ரபதிதம் பர்ணம் யஸ்யஸ:–ப்ரபர்ண:

அல்லது ப்ரபதிபர்ண:–எல்லா இலைகளும் உதிர்ந்துவிட்ட(மரம்)

வா: நஞோ அஸ்த்யர்த²னாம் ப³ஹுவ்ரீஹிர் வா ச உத்தரபத³ லோபஸ்' ச வக்தவ்ய:

நஞ் (எதிர்மறை ஒட்டு)க்குப் பிறகு நிற்கும் உள்ளது (அஸ்த்யர்த²) என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்களோடு சேர்த்து ப³ஹுவ்ரீஹியாகும். அதன் 2வது உறுப்பினர் விருப்பாகக் கெடும்.

அவித்³யமான: புத்ர: யஸ்ய ஸ:-அபுத்ர:

அல்லது அவித்³யமானபுத்ர: "பிள்ளையில்லாதவன்"

வா: ஸுப் அதி⁴காரே அஸ்திக்ஷீராதீ³னாம்

ப³ஹுவ்ரீஹி: வக்தவ்ய:

'அஸ்திக்ஷீரா' முதலிய தொகைகளும் ப³ஹுவ்ரீஹியாகும் என்று ஸுப் அதிகாரத்தில் கூற வேண்டும்.

அஸ்திக்ஷீரம் யஸ்யா ஸா–அஸ்திக்ஷீரா

அஸ்திக்ஷீரா ப்³ராஹ்மணீ–பாலையுடைய பார்ப்பனத்தி

'அஸ்தி' இங்கு ஒரு நிபாதம். வினைச் சொல் அல்ல.

**2.2.25** ஸங்க்²யயா அவ்யய ஆஸன்ன அதூர

அதி⁴க ஸங்க்²யா: ஸங்க்²யேயே

அவ்யயம், ஆஸன்ன (அருகே) அதூர (தொலைவில் அல்லாத) அதி4க (நிறைய), எண்ணுப் பெயர் ஆகியவைகள் மற்றொரு எண்ணுப் பெ யருடன் தொகுக்கப்பட்டு, பஹுவ்ரீஹியாகும் கணக்கிடுதலில் இவ் வாறு அமையும்.

தஸானாம் ஸமீபே யே ஸந்தி தே

உபத$^{3}$ஸ$^{1}$ா: பத்துக்குப் பக்கத்தில் நிற்கும் அதாவது ஒன்பது அல்லது பதினொன்று (5.4.73)
உபவிம்ஸ$^{1}$: 11(அ)12
த$^{3}$ஸ$^{1}$ானாம் அதி$^{4}$கா: யே தே: அதி$^{4}$கத$^{3}$ஸா:
பத்துக்கு மேற்பட்ட அதாவது, 11,12. . . . .
ஸங்க்$^{2}$யா–த்$^{3}$வேன வாத்ரயோ வா த்$^{3}$வித்ரா, 2 அல்லது 3 த்$^{3}$வித$^{3}$ஸா: த்$^{3}$விராவ்ருத்தா த$^{3}$ஸ
இரண்டு பத்து = 20
ஆனால்
பஞ்ச ப்ராஹ்மணா: 5 பிராம்மணர்கள்
இது தொகையாகாது.
அதி$^{4}$கா விம்ஸ$^{1}$தி: க$^{3}$வாம், ''பசுக்களின் இருபது அதிகம்''
இதுவும் தொகையாகாது.

**2.2.26** தி$^{2}$ங் நாமானி அந்தராலே
திசைப் பெயர்கள் (ஒன்றோடொன்று) சேர்ந்து கோண திசையை க் குறிக்கும் (அந்தராலே இடையேயுள்ள) பஹுவ்ரிஹிஸமாஸமாகும்.
த$^{3}$க்ஷிணஸ்யாஸ்$^{1}$ ச பூர்வஸ்யாஸ்$^{1}$ ச
தி$^{3}$ஸோ$^{1}$ார் யத$^{3}$ந்தராலம் தக்ஷிணபூர்வாதிக்–தென்கிழக்கு திசை அதாவது தெற்குக்கும் கிழக்குக்கும் இடையேயுள்ள திசை.

வா: ஸர்வநாம் னோ வ்ருத்தி மாத்ரே பும்வத் பாவ:
பஹுவ்ரீ ஹிஸமாஸம் ஸர்வ தாமன் என்ற பெயர் பெறும்போது அ தன் முதல் உறுப்பினர் ஆண்பால் ஆகும் (6.3.34) தக்ஷிணா பூர்வா = ர$^{3}$க்ஷிணபூர்வா

**2.2.27** தத்ர தேன இத$^{3}$ம் இதி ஸரூபே
7 (தத்ர) அல்லது 3(தேன) ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் தத்தம் உருவ அமைப்புள்ள (ஸரூபே) சொற்களோடு சேர்ந்து 'இதில்' என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது பஹுவ்ரீ ஹியாகும்.
கேஸே$^{1}$ஷு(7) கேஸேஷு க்$^{3}$ருஹீத்வா இத$^{3}$ம்
யுத்$^{3}$த$^{4}$ம் ப்ரவ்ருத்தம் = கேஸ$^{1}$ாகேஸி$^{1}$ யுத்தம்
"ஒருவரோடொருவர் முடியைப் பிய்த்துக் கொண்டு போடுகிற சண்டை''
த$^{3}$ண்டை$^{3}$ஸ்1(3) ச த$^{3}$ண்டை$^{3}$ஸ் ச
ப்ரக்$^{3}$ருஹ்ய இதம் யுத்$^{3}$த$^{4}$ம் ப்ரவ்ருத்தம்
த$^{3}$ண்டாதண்டி யுத்தம். ''ஒருவரையொருவர் தடியால் அடித்துக் கொள்ளும் சண்டை''
இந்த விதியில் காணப்படும் 'இதி' என்ற சொல், இத்தகைய தொகையின் பொருள் உலக வழக்கிலிருந்து புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று குறிக்கிறது. பிடித்தல் (க்$^{3}$ரஹணம்), அடித்தல் (ப்ரஹரணம்) ஆகிய சொற்களும் ஒருவரோடொருவர் சண்டை போடுதல் ஆகியவை சண்டையில் பரிமாற்றச்

செய்கையைக் குறிக்கும்.
ஆனால் ஹலைஸ்$^{1}$ச முஸ$^{1}$லைஸ்$^{1}$ ச ப்ரஹ்ருத்ய
இத$^{3}$ம் யுத்$^{3}$த$^{4}$ம் வ்ருத்தம்
இது தொகையாகாது.

**2.2.28** தேன ஸஹேதி துல்ய யோகே$^{3}$

ஸஹ (கூட, உடன்) என்ற சொல்லோடு 3ஆம் வேற்றுமைச் சொல் சேர்ந்து ப$^{3}$ஹுவ்ரீஹியாகும். ஒரு செயலைச் செய்பவனும், அச்செயலை அவனுடன் சேர்ந்து செய்பவனும் ஒரே வகையில் பாதிக்கப்படும்போது ப$^{3}$ஹுவ்ரீஹி.
ஸஹ புத்ரேண ஆக$^{3}$த:
ஸபுத்ரேண ஆக$^{3}$த:–பிள்ளையுடன் அவன் வந்தான்.
இங்கு 'வருதல்' என்ற செயலை, தகப்பனும் பிள்ளையும் சேர்ந்து செய்கிறார்கள்.
ஸகர்மக, ஸலோமக: போன்ற தொகைகளும் காணப்படுகின்றன. இங்கு துல்யயோகம் (ஒரே வகையான உறவு) இல்லை. அதனால், ஸ (ஸஹ)வின் பொருள் ஒரு எல்லைக்குட்பட்டது என்று தெரிகிறது.

**2.2.29** ச அர்தே$^{2}$ த்$^{3}$வந்த்$^{3}$வ:

பல வேற்றுமைச் சொற்கள் சேர்ந்து ச(உம்)வின் பொருளை உணர்த்தும்போது அத்தொகை த்வந்த்வம் எனப்படும்.
ப்லக்ஷஸ்$^{1}$ ச ந்யக்$^{3}$ரோத$^{4}$ஸ் ச
ப்லக்ஷந்யக்$^{3}$ரோதௌ–'ப்லக்ஷமும் ந்யக்$^{3}$ரோமும்'
'ச'விற்கு கீழ்க்கண்ட 4 பொருட்கள் உண்டு

1. ஸமுச்சய–ஸமநிலை இணைப்புக் கிளவி
2. அன்வாசய–துணைநிலை இணைப்புக் கிளவி
3. இதரேதர–இசைவினைச் சேர்ப்புக் கிளவி
4. ஸமாஹார–கட்டிணைப்புக் கிளவி

முதல் இரண்டும் த்வந்த்வஸமாஸமாகா.

1. ஈஸ்வரம் கு$^{3}$ரும் ச ப$^{4}$ஜஸ்வ.

ஈஸ்வரனையும் குருவையும் தொழு
இந்த வாக்கியத்தில், முதலில் ஈஸ்வரன், பிறகு கு$^{3}$ரு, என்ற வரிசை க்கிரமமாக அமைகிறது. அதனால் தொகையாகாது.

2. பி$^{4}$க்ஷான் அட$^{1}$ க$^{3}$ாம் ஆனய

பிட்சை வாக்கு பசுவைக் கொண்டுவா
கடைசியில் கூறப்பட்ட (அதாவது 3உம் 4உம்)வைகள் தொகையாகும்.

**2.2.30** உபஸர்ஜனம் பூர்வம்

ஒரு தொகையில் உபஸர்ஜனம் (1.2.43) முதலில் அதாவது முதல் உறுப்பினராக அமைய வேண்டும்.

கஷ்டஸ்ரித: (த்விதீயா பார்க்க 2.1.4): அதிஸ்தரீ (அவ்யயம் 2.1.8)

இச்சூத்திரம், ஒரு தொகையில் உறுப்பினர்கள் எங்கெங்கு நிற்க வேண்டும் என்பதை விளக்குகிறது.

**2.2.31** ராஜத³ந்தாதி³ஷு பரம்

'ராஜத³ந்த' முதலிய தொகைகளில் உபஸர்ஜனம் இறுதியில் நிற்கும்.

த³ந்தானாம் ராஜா ராஜத³ந்த: 'கோரப்பல்' வனஸ்ய அக்³ரே=அக்³ரே வணம்

இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த தொகைகளில் உபஸர்ஜனம் மாத்திரம் இறுதியில் நிற்கவில்லை மற்ற விதிகளின்படி, முதலில் நிற்க வேண்டிய சொற்களும், இதில், கடை உறுப்பினராக அமையும்.

உலூ க²ல முஸலம்=முஸலம் ச உலூ க²லம்

ச. 2.1.49 மூலம், முஸ'லம் (குறைந்த அளவில் உயிரெழுத்து அமைந்திருப்பதால்) முதல் உறுப்பினராக அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இது, ராஜதந்தாதி வகுப்பைச் சேர்ந்ததால், உலூ க²லம் முதலில் நிற்கிறது.

த்³ருஷது³பலம். உபலம் முதலில் வரவேண்டும் (பார்க்க 2.2.33)

ஆரக்வாயன ப³ந்த⁴கீ

சித்ரரக² வாஹ்லீகம்

ஆவந்த்யஸ்மகம்

ஸூத்³ரார்யம்

ஸ்னாதக ராஜானௌ

விஷ்வக்ஸேனார்ஜுனௌ

இவைகளில் 2வது உறுப்பினர் முதலுறுப்பினராக அமைந்திருக்க வேண்டும்.

**2.2.32** த்³வந்த்³வே கி⁴

த்³வந்த்³வ ஸமாஸத்தில் (உம்மைத் தொகை)

கி⁴ (1.4.7)யினால் குறிப்பிடப்பட்ட சொற்கள் முதலில் அமைய வேண்டும்.

ஹரிஸ்1ச ஹரஸ்1ச ஹரிஹரௌ

ஒன்றுக்கும் மேற்ப்பட்ட 'கி' சொற்கள் ஒரு உம்மைத் தொகையில் அமையும்போது அவைகளில் ஒன்று முதலில் நிற்கும். மற்றவைகளுக்குக் கட்டாயமான விதி இல்லை. படு'ம்ருது³ ஸுக்யா:/படு'ஸுக்ல ம்ருத³வ:

ஆனால்

விஸ்பஷ்ட'படு': (தத்புருஷன்)

**2.2.33** அஜாதி³ அத³ந்தம்

த்வந்த்வ ஸமாஸத்தில் உயிரெழுத்தை முதலாகவும் குறில் 'அ'வை ஈறாகவும் கொண்ட சொற்கள் முதலில் நிற்கும்.

உஷ்ட்'ர க²ரம் 'ஒட்டகமும் கழுதையும்'

வா: பஹுஷு அநியம:

(அத்தகைய) பல சொற்களைச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்ட உம்மைத் தொகையில் எது முதலில் அமைய வேண்டும் என்பதற்கு கட்டாயமான விதி இல்லை.

அஸ்'வ ரதே²ந்த்³ரா:/இந்த்ர ரத²ாஸ்'வா:

வா: த்³வந்த்³வே கி⁴ அந்தாத் அஜாதி³

அத³ந்தம் விப்ரதிஷேத⁴ன

அஜாத்³யத³ந்த விதி'யினால் தடுக்கப்படாத நிலையில்தான் 'கி⁴' யின் சொற்கள் த்³வந்த்³ ஸமாஸத்தில் முதலில் நிற்கும்.

இந்த்³ராக்னீ, இந்த்³ரவாயூ

இங்கு அக்³னி, வாயு ஆகிய சொற்கள் 'கி⁴' ஆனாலும் அவைகள் முதலில் நிற்கவில்லை. ஏனென்றால் இந்த்³ர (உயிரை முதலாகவும், 'அ' வை இறுதியாகவும் கொண்ட சொல்) விப்ரதிஷேத⁴ விதியின் படி (1.4.2) முன்னுரிமை பெறுகிறது.

**2.2.34** அல்பாச்தரம்

த³வந்த்³வ ஸமாஸத்தில், குறைந்த எண்ணிக்கையில் அமைந்த உயிரைக் கொண்ட சொற்கள் முதல் உறுப்பினராக நிற்கும் ப்லக்ஷந்யக்³ரோத⁴

வா: ருதுநக்ஷத்ராணாம் அனுபூர்ங்யேண

ஸமானாக்ஷராணாம் பூர்வநிபாதோ வக்தவ்ய:

சமமான எண்ணிக்கையில் அசைகளைக் கொண்ட பருவம், நக்ஷத்திரங்களின் பெயர்கள் அவைகளின் இயற்கையான வரிசைப்படி அமைய வேண்டும்.

ஹேமந்த 'ஸிஸி'ர வஸந்தா:

சித்ராஸ்வாதீ

ஆனால் க்³ரீஷ்ம வஸந்தௌ இங்கு சமமான எண்ணிக்கையில் அசைகள் (Syllable) இல்லை. அதனால், வரிசைமாறி அமைந்திருக்கிறது.

வா: லகு⁴ அக்ஷரம் பூர்வ நிபததீதி வக்தவ்யம்

லகு⁴ (மெல்லிய) உயிர்களைக் கொண்ட சொற்கள் முதலில் நிற்க வேண்டும்.

குஸ' காஸம் ,ஸ'ரஸ'ாத³ம்

வா: அப்⁴யர்ஹிதம் ச பூர்வம் நிபததீதி வக்தவ்யம்

இருவர்களில் யார் சிறப்பாக மதிப்புக்குரியவரோ அவரைக் குறிக்கும் சொல் முதலில் நிற்க வேண்டும்.

மாதா பிதரௌ – தாய் தந்தை

வா: வர்ணானாம் அனு பூர்வ்யேண பூர்வ நிபாத:
ஜாதியைக் குறிக்கும் சொற்களை, ஜாதிகளின் வரிசைக்கிரமப்படி தொகையில் அமைக்க வேண்டும்.
ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரியவிட்[1] ஸூத்[3]ரா;
இங்கு அசையின் எண்ணிக்கையைப் பற்றிய வரையறையில்லை.

வா: ப்[4]ராதுஸ்'ச ஜ்யாயஸ: பூர்வநிபாத: வக்தவ்ய:
ஸஹோதரர்களின் பெயர்களைச் சேர்த்து ஆக்கும் தொகையில் மூத்த ஸஹோதரனின் பெயரை முதலில் வைக்க வேண்டும். யுதி[4]ஷ்டிரார்ஜுனௌ

வா: ஸங்க்[2]யாயா: அல்பீயஸ்யா: பூர்வநிபாதோ வக்தவ்யம் எண்களின் பெயர்களைக் கொண்டு ஆக்கும் தொகையில் குறைந்த எண்ணின் பெயர் முதலில் நிற்கும்.
த்[3]வித்ரா:, த்ரிசதுரா:

**2.2.35** ஸப்தமீ விஸே'ஷணே ப்[3]ஹுவ்ரீஹௌ
ப[3]ஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்தில் 7ஆம் வேற்றுமைச் சொல், விஸே'ஷணம் (அடை) ஆகியவை முதலில் நிற்கும்.
கண்டே[2]கால: யஸ்யஸ:=கண்டே[2]கால;
கருப்புநிறக் குறியைக் கழுத்தில் கொண்ட சிவன்
சித்ர: க[3]ாவ: யஸ்ய = சித்ரகு[3]:
பஹுவ்ரீஹித் தொகையில் உறுப்பினர்கள் எல்லாமே உபஸர்ஜனமாகக் கருதப்படுவதால் இந்த விதி அவைகளுக்கு ஒரு ஒழுங்கான வரிசைக் கிரமத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

வா: ஸர்வநாம ஸங்க்[2]யயோ: உபஸங்க்[2]யானம்
ஸர்வநாமன், ஸங்க்[2]யா ஆகியவைகளும் முதலில் நிற்கும்.
ஸர்வ: ஸ்'வேத: யஸ்யஸ: ஸர்வஸ்'வேத:
த்[3]வௌ ஸுக்லௌ யஸ்யஸ: த்[3]விஸுக்ல:
ஸர்வநாமன், எண்ணுப் பெயர்கள், இரண்டுமே சேர்ந்து தொகையாகும்போது எண்ணுப் பெயரை முதலில் வைக்க வேண்டும்.
த்[3]வௌ அன்யௌ யஸ்ய ஸ: த்[3]வ்யன்ய:

வா: வாபிரியஸ்ய பூர்வநிபாத:
ப்ரிய என்ற சொல்லோடு ஒரு தொகையாக்கும்போது, ப்ரிய, முதலில் விருப்பாக வரும்.
கு[3]ட[3]: ப்ரிய: யஸ்யஸ:=கு[3]ட[3]ப்ரிய:
அல்லது ப்ரியகு[3]ட[3]:

வா: ஸப்தம்யா: பூர்வநிபாதே ப்ராப்தே

க[3]ட்[3]வாதிப்[4]ய: ஸப்தம்யந்தம் பரம்
க[3]டு[3] முதலிய சொற்களுக்குப் பின் 7ஆம் வேற்றுமைச் சொல் நிற்கும்.
கண்டே[3] க[3]டு[3]: யஸ்ய ஸ:=க[3]டு[3] கண்ட[1]:

**2.2.36** நிஷ்டா[4]
நிஷ்டா ஒட்டுக்களை இறுதியில் கொண்ட சொற்களோடு ஆக்கப்படும் ப[3]ஹுவ்ரீஹி தொகையில், நிஷ்டாந்தங்கள் முதலில் அமையும்.
க்ருத: கட: யேனஸ:=க்ருதகட: யாரால் பாய் செய்யப்பட்டதோ அவன்.
செய்தவன் பாய் எவனால், அவன்.

வா: நிஷ்டாயா: பூர்வநிபாதே ஜாதிகால
ஸுக[2]ாதி[3]ப்[4]ய: ப்ரவசனம்.
இனம், காலம், மகிழ்ச்சி (ஸுக[2]ம்)
முதலியவைகளைக் குறிக்கும் சொற்களோடு, நிஷ்டாந்தங்கள் வரு ம்போது ஜாதிகாலம் முதலியவைகள் பின்னால் நிற்கும்.
ஸா[1]ரங்கம் ஜக்[3]த[4]ம் யயா ஸா = ஸா[1]ரங்க[3]
ஜக்[3]தீ[4]: யாரால் ஸாரங்கம் விழுங்கப்பட்டதோ அவள்.
மாஸ: ஜாத: யஸ்யா ஸா = மாஸ ஜாதா யார் பிறந்து ஒரு மாத மாகிறதோ அவள்.

வா: ப்ரஹரணார்தே[2] ப்[3]யஸ்[1] ச பரே
நிஷ்டாஸப்தம்யௌ ப[4]வத இதி வக்தவ்யம்
ப்ரஹரண (அடித்தல்) என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்களும் நிஷ்டாவில் முடியும் சொற்கள் அல்லது 7ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களும் சேர்ந்து தொகையாகும்போது நிஷ்டா, 7ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் இரண்டாவதாக நிற்கும்.
த[3]ண்ட[3]: பாணௌ யஸ்ய ஸ:
த[3]ண்ட[3]பாணி: "யார் கையில் தண்டம் இருக்கிறதோ அவன்"
அஸி உத்யத:=(கோஷாத் நிஷ்க்ராந்த: அஸி: யஸ்யஸ)

**2.2.37** வா ஆஹிதாக்[3]னி ஆதி[3]ஷு
ஆஹிதாக்னி முதலிய தொகைகளில் நிஷ்டாந்த ஒட்டுக்களால் ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் விருப்பாக முதலில் நிற்கும்
அக்[3]ன்யாஹித:/ஆஹிதாக்[3]வி: (<ஆஹித: அக்னி: யேனஸ:)

**2.2.38** கடா[3]ரா: கர்மதா[4]ரயே
'கடா[3]ர:' முதலிய சொற்கள் கர்மதா[4]ர
யஸமாஸத்தில் விருப்பாக முதலில் வரும் கடா[3]ரஜைமினி:/ஜைமினிகடா[3]ர:
கடாரஸ்[1]சாஸௌ ஜைமினிஸ்[1] ச

**2.3.1** அனபி4ஹிதே

குறிப்பிடப்படாமலிருக்கும்போது

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இந்தச் சூத்திரத்திலிருந்து சூ. 70 வரை அனபிஹிதே என்ற சொல் அனுவிருத்தி மூலம் தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும்.

திங் (இடப்பெயர்களைக் குறிக்கும் ஒட்டுக்கள்) 'க்ருத்' ஒட்டுக்கள், தத்3தி4த ஒட்டுக்கள் ஸமாஸம் (தொகை) ஆகியவற்றால் குறிப்பிடப்படாமலிருக்கும்போது என்ற பொருள்.

காட்டாக:

திங்– க்ரியதே கட

செய்யப்படுகிறது பாய்

க்ருத்– க்ருத: கட:

செய்யப்பட்டது பாய்

தத்3தி4த– ஸ'திக:/ ஸ'த்ய: ஸ'தேன3க்ரீத:

நூற்றுக்கு வாங்கியது

ஸமாஸம் – ப்ராப்தோத3கம் க்3ராமம்

(ப்ராப்தம் உத3கம்)

**2.3.2** கர்மணி த்3விதியா

செயப்படுபொருளைக் குறிக்க, பெயர்ச் சொல்லுடன் 2ஆம் வேற்றுமை (மும்மை) உருபுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். (வேறு வகையில் இதைக் குறிப்பிடாமலிருந்தால்)

க்3ராமம் (2) க3ச்ச2தி

கிராமத்துக்குப் போகிறான்

கடம் (2) கரோதி

பாயைச் செய்கிறான்

வா: உப4 ஸர்வதஸோ: கார்யா

தி4க் உபர்யாதி3ஷு த்ரிஷு/

த்3விதீயா ஆம்ரேடி3 தாந்தேஷு

ததோ அன்யத்ராபித்3ருஸ்3யதே

'தஸ்' ப்ரத்யத்தை ஈறாகக் கொண்ட 'உப4' 'ஸர்வ' ஆகிய சொற்களோடு, அதாவது உப4யத:, ஸர்வத: என்ற சொற்களோடு வரும் பெயர்ச் சொற்கள் 2ம் வேற்றுமையில் அமையும். இதே போல், 'தி4க்' என்ற சொல்லோடும், ஆம் ரேடி3தாந்தங்கள் அதாவது இரட்டைக் கிளவி 'உபரி–உபரி' அதி4 அதி4 அதோ4 போன்றவைகளோடும் 2ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொற்கள் வரும்.

உப4யதோ க்ராமம் (2)

இருபக்கத்திலும் கிராமம்

கிராமத்தின் இருபக்கத்திலும்

ஸர்வதோ க்ராமம் (2)

சுற்றிலும் க்ராமத்தை
கிராமத்தைச் சுற்றிலும்
தி[4]க் தேவதத்தம்
உபரி உபரி க்ராமம்(2)
மேலே மேலே கிராமம்
அதி[4] அதி[4] க்[3]ராமம்(2)
ஒவ்வொரு கிராமத்திலும்
அதோ[4] அதே[4]ா க்ராமம்(2)
கீழே கீழே கிராமம்

வா: அபி[4]த: பரித: ஸமயா நிகஷா ஹா ப்ரதி
யோகே[3]ஷுச த்ருஸ்'யதே.
அபித: (இருபக்கம், பரித: (நாலு பக்கம்) ஸமயா (பக்கத்தில்,
நிகஷா (பக்கத்தில், ஹா, ப்ரதி ஆகிய சொற்களுடன் 2ஆம் வேற்று மைச் சொல் காணப்படும்.
அபி[4]த: க்ராமம்(2)
இருபக்கமும் கிராமம்
பரிதோ க்ராமம்(2)
சுற்றி கிராமம்
ஸமயா
நிகஷா க்ராமம் (2)
அருகில் கிராமம்
ஹா தேவதத்தம்
பு[3]பு[4]க்ஷிதம் ந ப்ரதிப[4]ாதி கிஞ்சித்
உண்ணவிரும்புவான் இல்லை தெரிகிறது கொஞ்சம்
உண்ணவிரும்புவனாகக் கொஞ்சங்கூடத் தெரியவில்லை

**2.3.3** த்ருதீயா ச ஹோஸ்' ச[2]ந்த[3]ஸி
வேதமொழியில் ஹு (யாகம் பண்ணுதல்) என்ற வினையோடு, 3 அல்லது 2ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல், செயப்படுபொருளாக நிற்கும்.
யவாக்[3]வா (3) யாவாகு3ம்(2) அக்னிஹோத்ரம் ஜுஹோதி பார்லி யால்/ பார்லியை அக்னிஹோத்ரம் செய்கிறான்.

**2.3.4** அந்தராந்தரேண யுக்தே
அந்தரா (இடையே), அந்தரேண (அன்றி), (இல்லாமல்) ஆகிய அவ் யயங்களுடன் 2ஆம் வேற்றுமைப் பெயர் சொற்கள் வரும்.
அந்தரா/அந்தரேண த்வாம் ச மாம் கமண்டலு:
அந்தரேண புருஷகாரம் ந இஞ்சித் லப்[4]யதே
இல்லாமல் மனிதனின் முயற்சி ஒன்றும் கிடைக்காது
மனிதனின் முயற்சி இல்லாமல் ஒன்றும் அடைய முடியாது.

**2.3.5** காலாத்⁴வ னோ: அத்யந்த ஸம்யோகே³
காலம், தூரம் ஆகியவைகளைக் குறிக்கும் சொற்கள். காலம், தூரம் முழுவதையும் உணர்த்தும் சூழலில், 2ம் வேற்றுமையுருபுகளுடன் வரும்.
மாஸம்(2) அதீ⁴தே
மாதம் முழுவதும் படிக்கிறான்
க்ரோஸ'ம்(2) குடி'லா நதீ³
ஒருகோச தூரம் வளைந்த நதீ
நதி ஒரு கோச தூரம் (முழுவதும்) வளைந்து (இருக்கிறது/ஓடுகிறது) ஆனால்
மாஸஸ்(6) த்³வி: அதீ⁵தே
மாதம் இருமுறை படிக்கிறான்
இங்கு 6ம் வேற்றுமை
க்ரோஸ'ஸ்ய (6) ஏக தே³ஸே' பர்வத:
ஒரு கோச தூரத்தின் ஒரு இடத்தில் மலை இருக்கிறது.

**2.3.6** அபவர்கே³ த்ருதீயா
ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்க இவ்வளவு காலம்(அ) தூரம் ஆயிற்று என்று குறிப்பிடும்போது, அச்சொற்களுடன் 3ஆம் வேற்றுமையுருபுகளைச் சேர்க்க வேண்டும்.
மாஸேன(3) அனுவாக: அதீ⁴த:
ஒரு மாதத்தில் அனுவாகத்தைப் படித்து முடித்தான்
ஆனால்
மாஸம்(2) அதீ⁴த: அனுவாக: ந சானேன க்³ருஹீத;
ஒரு மாதம் அனுவாகம் படித்தான் ஆனால் அதை அவன் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

**2.3.7** ஸப்தமீ பஞ்சம்யௌ காரக மத்⁴யே
இரண்டு காரகங்களுக்கு (செயல்கள்)ம் இடையே காணப்படும் காலம்(அ) தூரத்தைக் குறிக்க ஏழு அல்லது ஐந்தாம் வேற்றுமை சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
அத்³ய பு⁴க்த்வா த்³வ்யஹே(7)/த்வ்யஹா த்³வா(5) போ⁴க்தா.
இன்று உண்டுவிட்டு இரண்டு நாட்களில் உணவு அருந்துவான்.
இஹஸ்தே²ா அயம் இஷ்வாஸ: க்ரோஸே'(7)
க்ரோஸா'த்(5) வா லக்ஷ்யம் வித்³த்⁴யதி
இந்த வில்லாளி இங்கு நின்று கொண்டு இங்கிருந்து ஒரு கோஸத்திலிருக்கும் ஒரு பொருளைக் குறிவைத்து அடிப்பான்.

**2.3.8** கர்ம ப்ரவசனீய யுக்தே த்³விதீயா
கர்ம ப்ரவசநீயங்களுடன் வரும் பெயர்ச் சொல் இரண்டாம் வேற்றுமையில் அமைய வேண்டும்.
ஸாகல்யஸ்ய(6) ஸம்ஹிதாம் அனு ப்ராவர்ஷத்

ஸாகல்ய ஸம்ஹிதாவைப் படித்த உடனே மழை பெய்தது.

**2.3.9** யஸ்மாத்3 அதி4கம் யஸ்ய ச ஈஸ்1வர வசனம் தத்ர ஸப்தமீ

ஒன்றிலிருந்து (யஸ்மாத்) மற்றது பெரிது (அதி4கம்) அல்லது ஒன்றின் ஆள்பவன் ஆகிய பொருளைக் குறிக்கும்போது அப்பொருளைக் கொடுக்கும் கர்மப்ரவசனீயங்களுடன் நிற்கும் சொற்கள் 7ஆம் வேற்றுமையில் அமைய வேண்டும்.

1. உபக2ார்யாம்(7) த்3ரோண:

காரியைக் காட்டிலும் த்ரோணத்தின் அளவு பெரிது

2. அதி4 பஞ்சாலேஷு(7) ப்3ரஹ்ம மத3த்த:

பஞ்சாலத்தை ஆள்பவன் ப்ரஹ்ம தத்தன்

**2.3.10** பஞ்சமீ அபாங் பரிபி4:

அப, ஆங், பரி ஆகிய கர்ம பரவசனீயங்களுடன் வரும் பெயர்ச் சொல்லுடன் 5ஆம் வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்க வேண்டும்.

அப த்ரிக3ர் தேப்4யோ(5) வ்ருஷ்டோதே3வ:(1.4.89) த்ரி க3ர்தத் தைத் தவிர்த்து (அப) மற்ற இடங்களில் மழை பெய்தது (1.4.88)

ஆ பாடலி புத்ராத்3(5) வ்ருஷ்டோ தே3வ: (1.4.88)

பாடலிபுத்திரம் வரை(ஆ) மழை பெய்தது.

பரி பாடலிபுத்ராத்(5). . . .

பாடலி புத்திரத்தைச் சுற்றி மழை பெய்தது.

**2.3.11** ப்ரதிநிதி4 ப்ரணி த3ானே ச யஸ்மாத்

ப்ரதி நிதி4, ப்ரதித3ான (பண்டமாற்றம்)

என்ற பொருளைக் குறிக்கும் கர்மப்ரவசனீயங்கள். 5ஆம் வேற்று மைப் பெயர் சொல்லுடன் வரும்.

அபி4மன்யு: அர்ஜுனத: ப்ரதி

அபிமன்யு அர்ஜுனனின் ப்ரதிநிதி

மாஷான் அஸ்மை திலேப்4ய: ப்ரதியச்1ச2தி

உளுந்தை அவனுக்கு எள்ளுக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கிறான்.

**2.3.12** க3தி அந்த2கர்மணி த்3விதீயா சதுர்த்2யௌ சேஷ்டாயாம் அனத்4வனி

'செல்தல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் வினைச் சொல்லோடு உண்மையாகவே ஒரு இயக்கம் ஏற்படும்போது அச்சொல் 'வழி' என்ற பொருளில் அமையாமல் வந்தால், அவ்வினையோடு நிற்கும் பெயர்ச் சொல், இரண்டு அல்லது நான்காம் வேற்றுமையில் அமையும்.

க்3ராமம்(2)/க்3ராமாய(4) க3ச்1ச2தி

அவன் கிராமத்துக்குப் போகிறான்

**2.3.13** சதுர்தீ[2] ஸம்ப்ரத[3]ானே
ஸம்ப்ரத[3]ான காரகத்தைக் குறிக்க, ஒரு பெயர்ச் சொல்லுடன் நான்காம் வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்க வேண்டும்.
உபாத்[4]யாய(ய4) க[3]ாம்(2) த[3]த[3]ாதி
ஆசிரியர்க்குப் பசுவைக் கொடுக்கிறான்

வா: சதுர்தீ[2] வித[4]ானே தாத[3]ர்த்[2]யம் உப ஸம்க்[2]யானம்
'அதன் பொருட்டு' (தாத[3]ர்த்[2]ய) என்ற பொருளை உணர்த்த நான்காம் வேற்றுமையுருபுகளைப் பெயர்ச் சொல்லோடு இணைக்க வேண்டும்.
யூபாய(4)தா[3]ரு:– யூபம் பண்ணுவதற்காக மரம்
குண்டலாய(4) ஹிரண்யம்
குண்டலத்திற்காகப் பொன்

வா: க்ல்ருபி ஸம்பத்[3]யமானே சதுர்தீ[2] வக்தவ்யா
தகுந்த, தகுதியான என்ற பொருளைக் கொண்ட 'க்ல்ருப்' என்ற சொல்லும், அதே பொருளைக் கொண்ட மற்ற சொற்களும் நான் காம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லுடன் அமையும்.
ப[4]க்தி: க்[3]ஞானாய(4) கல்பதே/ஸம்பத்[3]யதே/ஜாயதே
பக்தி ஞானத்தைக் கொடுக்கிறது

வா: உத்பாதேன க்[3]ஞாப்யமானே சதுர்தீ[4] வக்தவ்யா
ஒரு உற்பாதம், இடுக்கண் நிகழும் என்று உணர்த்தும்போது அதைக்குறிக்கும் சொற்கள் 4ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.
வாதாய(4) கபிலா வித்[3]யுத்
சூறாவளி சிவப்பு மின்னல்
அதபாய(4) அதிலோஹினீ
சூடு மிகுதியான சிவப்பு
பீதா வர்ஷாய(4) விக்ஞேயா
மஞ்சள் மழை புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.
துர்பி[4]க்ஷாய(4) ஸிதா ப[4]வேத்
பஞ்சம் வெள்ளை ஆகும்.
மின்னல் சிவப்பாக இருந்தால் சூறாவளி காற்றையும், மிகுதியான சிவப்பாக இருந்தால் சூட்டையும், மஞ்சளாக இருந்தால் மழையையும், வெள்ளையாக இருந்தால் பஞ்சத்தையும் அறிகுறியாக உணர்த்தும்.

வா: ஹிதயோகே சதுர்தீ[2] வக்தவ்யா
ஹிதம் என்ற சொல்லுடன் 4ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் வரும்.
கோ[3]ப்யோ(4) ஹிதம்
பசுக்களுக்கு நல்லது

**2.3.14** க்ரியார்த2 உபபதஸ்ய ச கர்மணி ஸ்த2ானின:

'செய்தல்' என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொல் உபபதமாக அமையும்போது அதன் கர்மன் 4ஆம் வேற்றுமையில் அமையும் இந்த உபபதம் மறைமுகமாக நிற்கும்.

புறநிலை: ப2லேப்4யோ(4) யாதி

பழங்களுக்காகச் செல்கிறான்

புதைநிலை: ப2லாளி(2) ஆஹர்தும் யாதி

பழங்களைக் கொண்டுவரப் போகிறான்

இங்கு துமர்த2 அதாவது ஆஹர்தும் என்ற சொல் மறைமுகமாகவும் அதன் செயப்படு பொருள் 4ஆம் வேற்றுமையிலும் அமைகிறது.

**2.3.15** துமர்தா2ஸ் ச ப4ாவ வசனாத்

பாவவசன உணர்த்தும் ஒரு ஒட்டை ஈறாகக் கொண்டதும் 'தும்' என்ற ஒட்டின் பொருளை உணர்த்துவதாகவும் அமைந்த ஒரு பெயரடிச் சொல்லுடன் 4ஆம் வேற்றுமை உருபுகளை இணைக்க வேண்டும்.

யாகாய வ்ரஜதி - யஷ்டும் வ்ரஜதி

(அவன்)யாகம் பண்ண போகிறான்

யாகாய 4ஆம் வேற்றுமை, இச்சொல்,

யஷ்டும் 'தும்' இன் பொருளை உணர்த்துகிறது.

**2.3.16** நம: ஸ்வஸ்தி ஸ்வாஹா ஸ்வத4ா அலம் வஷட் யோக3ாத்ச

நம:, ஸ்வஸ்தி, ஸ்வாஹா ஸ்வதா4 அலம்

வஷட் ஆகிய சொற்களோடு நிற்கும் பெயர் சொல்லோடு நான்காம் வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்க வேண்டும்.

நமோ தேவேப்4ய:(4)

வணக்கம் தேவர்களுக்கு

ஸ்வாஹா அக்3னயே(4)

அர்ப்பணம் அக்னிக்கு

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்4ய:(4)

நன்மை குடிகளுக்கு

குடிகளுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும்

ஸ்வத4ா ப்த்ருப்4ய:

அர்ப்பணம் பித்ருக்களுக்கு

அலம் }
ப்ரபு4 } மல்லோ மல்லாய(4)
க்த: }

தகுந்தவன் மல்லன் மல்லனுக்கு

மல்லன் மல்லனுக்குத் தகுந்தவன்/ஏற்றவன்

வஷட் அக்3னயே(4)

அக்னிக்கு

**2.3.17** மன்யகர்மனி அனாதரே விபா[4]ஷா அப்ராணிஷு
மன்ய(நினை) என்ற வினையின் செயப்படு பொருளை (அயல்)க் குறிக்கும்போது, அச்செயப்படுபொருள் உயிரல், திணையாக (அப்ராணிஷு) அமைந்து, இகழ்ச்சி என்ற பொருளை உணர்த்துமானால், நான்காம் வேற்றுமையுருபுகள் விருப்பாக இணைக்கப்படும்.
நத்வாம்(2) த்ருணம்(2)/த்ருணாய(4) மன்யே
நான் உன்னை புல்லுக்கு சமமாகக்கூட மதிக்கவில்லை.
ஆனால் உயிருள்ள பொருட்களோடு 2ம் வேற்றுமைச் சொல்தான் செயப்படுபொருளாக 'மன்ய' என்ற வினையோடு வரும்.
நத்வாம்(2) ஸ்'ருகா[1]லம் மன்யே
நான் உன்னை நரியாகக்கூட கருதவில்லை.
இங்கு விருப்பம் (Optionality) 'மன்யே' என்ற வினை இகழ்ச்சியைக் குறிக்கும்போது மட்டுந்தான். மற்ற இடங்களில் 'மன்யே' 2ஆம் வேற்றுமையுடன்தான் வரும். 4ஆம் வேற்றுமை வராது.

வா: யதே[3]தத் ப்ராணிஷு தத்[3] அநாவாதி[3]ஷு
இதி வக்தவ்யம்
'அப்ராணிஷு' என்பதற்குப் பதிலாக
"அநாவாதி[3]ஷு" என்று சூத்திரம் அமைய வேண்டும்.
'நாவாதி[3]' (படகு/கப்பல் முதலிய) வகுப்பைச் சேர்ந்த சொற்கள் அனைத்தும் 4ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன் ஒருபோதும் வாரா. இவைகள் 2ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன்தான் வரும்.
நத்வா(2) நாவம்(2) மன்யே
இல்லை உன்னை படகு நினைக்கிறேன்

**2.3.18** கர்த்ரு கரணயோர் த்ருதீயா
கர்த்தா, கரணம் (கருவி) ஆகியவைகளைக் குறிப்பிட 3ஆம் வேற்றுமையுருபுகளை, அப்பெயர்ச் சொல்லுடன் இணைக்க வேண்டும்.
தே[3]வத[3]த்தேன(3) க்ருதம்
தேவதத்தனால் செய்யப்பட்டது(கர்த்தா)
தா[3]த்ரேண(3) லுனாதி
(அவன் அரிவாளால் வெட்டுகிறான் (கருவி)

வா: த்ருதீயா விதா[4]னே ப்ரக்ருத்யாதீ[3]னாம் உபஸம்க்[2]யானம்
ப்ரக்ருதி முதலிய சொற்களும் 3ஆம் வேற்றுமையுருபுகளோடு வரும்.
ப்ரக்ருத்யா(3) தா[3]ர்ஸ'னீய:
இயற்கையாக அழகானவன்
ப்ராயேண(3) வையாகரணா:
பெரும்பாலும் இலக்கண நூலார்
கா[1]ர்க்[3]யோ அஸ்மி கோ[1]த்ரேண(3)

கா்ர்க்'ய இருக்கிறேன் கோத்திரத்தினால்
நான் கா்ர்க்'ய கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன்
ஸமேன(3) த'ாவதி
நேராக ஒடுகிறது
விஷமேண(3) தாவதி
வளைந்து ஒடுகிறது
ஸாஹஸ்ரேண(3) அஸ்வான் க்ரீணாதி
ஆயிரத்தால் குதிரைகளை வாங்குகிறான்.
அவன் குதிரைகளை ஆயிரத்துக்கு வாங்குகிறான்.

**2.3.19** ஸஹ யுக்தே அப்ரத'ானே

ஸஹ (கூட, உடன்) என்ற அவ்யயத்தோடு வரும் பெயர்ச்சொல் முக்கியமான கர்த்தாவாக அமையாமல் இருந்தால் அத்துடன் 3ஆம் வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்க வேண்டும்.

புத்ரேண(3) ஸஹ ஆக'த: பிதா
பிள்ளை ஒடு வந்தான் தகப்பன்
தகப்பன் பிள்ளையோடு வந்தான்.

'ஸஹ' என்ற சொல், அதே பொருளைக் குறிக்கும் மற்ற சொற்களையும் உள்ளடக்கியது.

புத்ரேண ஸமம்/ஸார்த'ம் ஆக'த: பிதா

**2.3.20** யேன அங்க'விகார:

உடலின் குறையைக் குறிப்பிடும்போது எந்த ஒரு அவயவத்தில் குறையுள்ளதோ அந்த அவயவத்தோடு 3ஆம் வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்க வேண்டும்.

அக்ஷ்ணா(3) காண:
(ஒரு) கண்ணினால் குருடு
பாதே'ன க'ஞ்ஜ:
ஒரு காலால் நொண்டி
ஆனால்
அக்ஷி காணம் அஸ்ய
கண் குருடு இவனுடைய

இங்கு அக்ஷி ஒரு அவயவம், உடல் அல்ல. அதனால், இது 3ஆம் வேற்றுமையில் வராது.

**2.3.21** இத்'த'ம் பூ'த லக்ஷணே

ஒரு அடையாளத்தினால் உணர்த்தும் ஒரு நிலைமையைக் குறிப்பிட, அந்த அடையாளத்தைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல்லுடன் 3ஆம் வேற்றுமை உருபுகளை இணைக்க வேண்டும்.

ஜடாபி'(3) தாபஸ:

சடையினால் துறவி
அதாவது சடையிருப்பதால் அவன் துறவியென்று தெரிகிறது.
ஸி'க²யா(3) பரிவ்ராஜக:
குடுமியால் பரிவ்ராஜகன்

**2.3.22** ஸம்க்³ஞோ அன்யதரஸ்யாம் கர்மணி
ஸம் + க்ஞா (அடையாளம் கண்டுகொள்) என்ற வினையின் செயப்படுபொருள் விருப்பாக 2 அல்லது 3ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
பித்ரா(3)/பிதரம்(2) ஸம்ஜானீதே
(அவன்) தகப்பனை அடையாளம் கண்டுகொள்கிறான்

**2.3.23** ஹேதௌ
காரணத்தைக் குறிப்பிடும் பெயரடிச் சொல் 3ஆம் வேற்றுமையிலமையும்
வித்³யாயா(3) யஸ:
படிப்பினால் புகழ்
அதாவது படிப்பினால் புகழ் அடைகிறான்

**2.3.24** அகர்தரி ருணே பஞ்சமீ
'கடன்' என்ற' பொருளைக் கொண்ட சொல் ஒரு செயல் செய்வதற்குக் காரணமாக அமைந்து, அச்சொல் கர்த்தாவாக இல்லாமல் அவ்வாக்கியத்தில் வரும்போது அச்சொல் 5ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.
ஸ'தாத்3(5) ப³த்³த⁴:
நூறு(5) சிறைப்பட்டான்
நூறு கடன் வாங்கியதால்/திருப்பிக் கொடுக்காததால் சிறைப்பட்டான் இங்கு ஸ'தம் கடனாகவும், ஹேதுவாகவும் அமைகிறது
ஆனால்
ஸ'தேன(3) ப³ந்தி⁴த:
இங்கு, ஸ'தம், ருணமாகவும்(கடன்) ப்ரயோஜகமாகவும் அதாவது ப்ரயோஜக கர்த்தாவாகவும் (இயக்கும் கர்த்தா) அமைகிறது. அ தனால் இங்கு ஸ'தம் 3ஆம் வேற்றுமையில் அமைகிறது.

**2.3.25** விபா⁴ஷா கு³ணே அஸ்த்ரியாம்
பெண்பால் அல்லாத குணத்தைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல் காரணமாக அமையும்போது அப்பெயர்ச்சொல் விருப்பாக 5 அல்லது 3ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
ஜாட்³யாத்(5)/ஜாட்³யேன(3) ப³த்³த⁴:
மூடத்தனத்தினால் சிறைப்பட்டான்.
ஆனால்
ப்ரக்³ஞயா(3) முக்த: அறிவினால் விடுதலையடைந்தான்
ப்ரக்³ஞா–பெண்பால்

**2.3.26** ஷஷ்டீ[2] ஹேது ப்ரயோகே[3]

காரணத்தை உணர்த்த 'ஹேது'வையே பயன்படுத்தும்போது அத்துடன் வரும் பெயர்ச்சொல் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.

அத்[4]யயனஸ்ய(6) ஹேதோ: வஸதி
படிப்பின் காரணம் வசிக்கிறான்
படிப்பின் காரணமாக வசிக்கிறான்
அதாவது படிப்பதற்காக வசிக்கிறான்

**2.3.27** ஸர்வ நாம்ன: த்ருதீயா ச

காரணத்தை உணர்த்த 'ஹேது' என்ற சொல்லையே பயன்படுத்தும்போது அத்துடன் மாற்றுப் பெயர் வருமானால், அம்மாற்றுப் பெயர் 3ஆம் வேற்றுமையிலும் வரலாம். அதாவது 6ஆம் வேற்றுமை, 3ஆம் வேற்றுமை இரண்டுமே வரலாம்.

கேன ஹேதுனா(3)/கஸ்ய ஹேதோ:(6) வஸதி
எதற்காக அவன் வசிக்கிறான்(இங்கு)

வா: நிமித்த காரண ஹேதுஷு ஸர்வா ஸாம் ப்ராயதர் ஸ'னம

நிமித்த, காரண, ஹேது ஆகிய சொற்கள் மாற்றுப் பெயர்களோடு வரும்போது எல்லா வேற்றுமைகளுடனும் காணப்படுகின்றன.

(2) கிம் நிமித்தம் அத்ர வஸதி
(3) கேன நிமித்தேன அத்ர வஸதி
(4) கஸ்மை நிமித்தாய அத்ர வஸதி
(5) கஸ்மாத் நிமித்தாத் அத்ர வஸதி
(6) கஸ்ய நிமித்தஸ்ய அத்ர வஸதி
(7) கஸ்மின் நிமித்தே அத்ர வஸதி
} எதற்காக அவன் இங்கு வசிக்கிறான்

கிம் காரணம். கேன காரணேன

வா: ஹேதுவின் பொருளைக் கொண்ட மற்ற சொற்களும் இத்துடன் அடங்கும்.

கிம் ப்ரயோஜனம் கேன ப்ரயோஜனேன

**2.3.28** அபாத[4]னே பஞ்சமீ

அபாதான காரகத்தைக் (1.4.23 & 24) குறிக்க 5ஆம் வேற்றுமையுருபுகளைப் பெயர்ச் சொல்லோடு இணைக்க வேண்டும்.

க்[3]ராமாத்[3](5) ஆக[3]ச்சதி
கிராமத்திலிருந்து வருகிறான்
பர்வதாத்[3](5) அவரோஹதி
மலையிலிருந்து இறங்குகிறான்.

வா: (1) பஞ்சமீ வித[4]னே ல்யப்லோபே கர்மணி

உபஸம்க்[2]யானம்

'ல்யப்' என்ற ஒட்டை ஈறாகக் கொண்ட வினை, கெட்ட பிறகு (லோபம்) அதன் செயப்படுபொருளை 5ஆம் வேற்றுமையுருபுகளால் உணர்த்த வேண்டும்.

ப்ராஸாத[3]ாத்(5) ப்ரேக்ஷதே(புறநிலை)

அரண்மனையிலிருந்து பார்க்கிறான்

ப்ராஸாதம்(2) ஆருஹ்ய ப்ரேக்ஷதே (புதைநிலை)

அரண்மனை ஏறி பார்க்கிறான்

இங்கு ஆருஹ்ய (<ஆ + ருஹ் + ல்யப்) (வினையெச்சம்) லோபம் (கெடுகிறது) ஆருஹ்ய என்ற வினையின் செயப்படுபொருள் ப்ராஸாதம் புதைநிலையில் காணப்படும் இச்சொல் புற நிலையில் மறைகிறது. புதைநிலையில் செயப்படுபொருளாக அமைந்த ப்ராஸாதம், புற நிலையில் 5ஆம் வேற்றுமையில் அமைகிறது (ப்ராஸாத[3]ாத்)

வா: (2) அதி[4]கரணே உபஸம்க்[2]யானம்

மேலே குறிப்பிட்ட சூழலில், செயல் நிகழ்ந்த இடத்தைக் குறிக்கும்போது (அதி[4]கரணே) அது 7ஆம் வேற்றுமையில் அமையும் ஆஸனாத்(5) ப்ரேக்ஷதே (புறநிலை அமைப்பு)

இருக்கையிலிருந்து பார்க்கிறான்

ஆஸனே(7) உபவிஸ்'ய ப்ரேக்ஷதே (புதைநிலை)

இருக்கையில் அமர்ந்துகொண்டு பார்க்கிறான்

வா: (3) ப்ரஸ்'ன ஆக்[2]யானயோஸ்' ச பஞ்சமீ வக்தவ்யா

கேள்வி பதிலைக் குறிப்பிடும்போது 5ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

குதோ(5) பவான்? பாடலிபுத்ராத்(5)

எங்கிருந்து நீங்கள்? பாடலிபுத்திரத்திலிருந்து

வா: .. (4) யதஸ்' ச அத்[4]வ கால நிர்மாணம்

தத்ர பஞ்சமீ வக்தவ்ய

எந்த இடத்திலிருந்து தூரம்/நேரம்

(காலம்) அளவிடப்படுகிறதோ, அதைக் குறிக்கும் சொற்கள் 5ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.

க[3]வீது[4]மத:(5) ஸாங்காஸ்யம் கவீ தூமத்திலிருந்து ஸாங்காஸ்யம்

சத்வாரி யோஜனானி நான்கு யோஜனைகள்.

கார்திக்யா(5) ஆக்ரஹாயனி மாஸே(7)

கார்த்திகையிலிருந்து ஆக்ரஹாயனி ஒருமாஸத்தில்

கார்த்திகையிலிருந்து மார்கழி ஒரு மாதம்.

வா: (5) தத்[3]யுக்காத் காலே ஸப்தமீ வக்தவ்ய

அவ்வாறு அமையும் வாக்கியத்தில் (வா. 4) காலத்தைக் குறிக்கும் சொல்

7ஆம் வேற்றுமையாகும்.

வா: (6) அத்[4]வன: ப்ரத[2]மா ஸப்தமீச வக்தவ்யா:

வா. 4இல் கூறப்பட்டிருக்கும் சூழலில், தூரத்தைக் குறிக்கும் சொல் 1 அல்லது 7ஆம் வேற்றுமையாக இருக்கும்.

க[3]வீதூா[4]மாத். . . சத் வாாி(1) யோஜனானி(1)

க[3]வீதூா[4]மாத். . . சதுா்ஷு(7) யோஜனேஷு(7)

**2.3.29** அன்ய ஆராத் இதர ருதே தி[3]க்ஸப்[3]த[3]

அஞ்சு உத்தர பத/ ஆச் ஆஹி யுக்தே

அன்ய (தவிர) ஆராத் (அருகில்), இதர (மற்றது), ருதே (தவிர, இல்லாமல்), திசையைக் குறிக்கும் சொற்கள், 'அஞ்சு' என்ற சொல்லை கடை உறுப்பினராகக் கொண்ட தொகை, ஆச்(அ)ஆஹி, ஆகியவைகளில் முடியும் சொற்கள், 5ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லுடன் வரும்.

10 அன்ய 'அன்ய'வின் பொருளைக் கொண்ட மற்ற சொற்களும் இதில் அடங்கும்.

அன்ய: தேவத[3]த்தாத்(5)

தவிர தேவத[3]த்தன்

தேவதத்தனைத் தவிர்த்து மற்றவர்

பி[4]ன்ன: தே[3]வத[3]த்தாத்(5)

அா்த[2]ந்தரம் தே[3]வத[3]த்தாத்

2) ஆராத்: ஆராத்[3] யக்[3]ஞத[3]த்தாத்(5)

அருகில் யக்ஞதத்தன்

யக்[3]ஞதத்தனுக்கு அருகில்

3) இதர: இரண்டு பொருட்களில், ஒன்றைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுக்கூறி, இரண்டாவதை 'இதர' என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படும்.

இதர: தேவதத்தாத்(5)

மற்ற தேவதத்தனிடமிருந்து

ஒப்பிடும் வகையில் 'இதர' என்ற சொல் வரும். காட்டாக தே[3]வத[3]த்த: ஸூர: இதர: காதர:

தேவதத்தன் ஸூரன் மற்றவன் கோழை

4) ருதே ருதே யக்ஞத[3]த்தாத்(5)

தவிர்த்து யக்ஞதத்தன்

யக்ஞதத்தனைத் தவிர்த்து

5) தி[3]க்ஸப்[3]த[3]:

பூர்வ: க்[3]ராமாத்(5) பா்வத:

கிழக்கு கிராமம் மலை
கிராமத்துக்குக் கிழக்கில் மலை (இருக்கிறது)

6) அஞ்சூத்தரபத³:
ப்ராக்³ க்³ராமாத்(5)
கிழக்கு கிராமம்
கிராமத்தின் கிழக்கு
ப்ர + அஞ்சு = ப்ராக்

7) ஆச்: இது ஒரு ப்ரத்யயம்
த³க்ஷிணதா க்³ராமாத்(5)
தெற்கு கிராமம்

8) ஆஹி: இதுவும் ஒரு ப்ரத்யயம்
உத்தராஹி க்ராமாத்(5)
வடக்கு கிராமம்
கிராமத்தின் வடக்கில்
உத்தரா + ஆயி = உத்தராயி (5.3.37)

**2.3.30** ஷஷ்டீ அதஸர்த²ப்ரத்யயேன
அதஸ் (5.3.28) என்ற ஒட்டின் பொருளைக் கொண்ட ஒட்டுக்களோடு முடியுப் சொற்களுடன், 6ஆம் வேற்றுமைச் சொல் வரும்.
உத்தரத: க்³ராமஸ்ய(6)
வடக்கு கிராமம்
கிராமத்தின் வடக்கு
புரோ/புரஸ்தாத் (5.3.39; 27) க்ராமஸ்ய(6)
கிராமத்தின் கிழக்கில்
உபரி/உபரிஷ்ட²ாத்³ (5.3.31) க்³ராமஸ்ய(6)
மேல் கிராமத்தின்
கிராமத்தின் மேல்

**2.3.31** ஏனபா த்³விதீயா
ஏனப் (5.3.35) என்ற ஒட்டை இறுதியாகக் கொண்ட சொற்களோடு நிற்கும் பெயர்ச் சொற்கள் 2ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
உத்தரேண க்³ராமம்(2)
வடக்கு கிராமம்
கிராமத்துக்கு வடக்கில்

**2.3.32** ப்ருத²க் வினா நாநாபி4ஸ் த்ருதீயா அன்யதரஸ்யாம்
ப்ருத2க் (வேறு), வினா (இல்லாமல்) நாநா (வேறுபட்ட) ஆகியவற்றுடன் 3

அல்லது 5ஆம் வேற்றுமைச் சொற்கள் விருப்பாக வரும் இதற்கு முந்திய சூத்திரத்திலிருந்து அனுவ்ருத்தி மூலம், 2ஆம் வேற்றுமையும் விருப்பாகப் பயன்படுத்தலாம்.
ப்ருத²க் ராமேண(3)/ராமாத்(5)/ராமம்(2)
ராமனிடமிருந்து வேறுபட்ட
வினா ராமேண/ராமாத்/ராமம்
ராமனில்லாமல்
நானா ராமேண ராமாத்/ ராமம்

**2.3.33** கரணே ச ஸ்தோக அல்ப
க்ருச்¹ச²ர கதிபயஸ்ய அஸத்வ வசனஸ்ய ஸ்தோக (குறைந்த எளிது) க்ருச்¹ச்²ர (கடுமையாக) அல்ப (கொஞ்சம்) கதிபய(சில) ஆகிய சொற்கள் ஒரு பொருளைக் குறிக்காமல் அமையுமானால், அவைகளைக் காரணமாகப் பயன்படுத்தும்போது 3(அ) 5ஆம் வேற்றுமையுருபுகளை அவைகளுடன் இணைக்க வேண்டும்.
1) ஸ்தோகேன(3)/ஸ்தோகாத்³ முக்த:
எளிதில் விடுபட்டான்
2) அல்பேன/அல்பாத் முக்த:
எளிதில் விடுபட்டான்.
3) க்ருச்¹ச்²ரேண/க்ருச்¹ச்²ராத் முக்த:
கஷ்டப்பட்டு விடுதலையடைந்தான்
4)கதிபயேன/கதிபயாத் முக்த:
ஆனால் ஸ்தோகேன/அல்பேன விஷேண ஹத:
குறைந்த விஷத்தால் கொல்லப்பட்டான், இங்கு 'விஷம்' ஒரு பொருள். அதனால் இங்கு விருப்பம் (Optionality)இல்லை.

**2.3.34** தூ³ர அந்திகார்தை²: ஷஷ்டீ² அன்யதரஸ்யாம்.
தூ³ரம்(தொலைவு) அந்திகம்(அருகில்) என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்களோடு நிற்கும் பெயர்ச்சொல் 6ஆம் வேற்றுமையில் விருப்பாக அமையலாம். அதாவது 5(அ) 6ஆம் வேற்றுமையாகும்.
தூரம் க்³ராமாத்(5)/க்³ராமஸ்ய(6)
கிராமத்திலிருந்து தொலைவில்
அந்திகம் க்³ராமாத்/க்ராமஸ்ய
கிராமத்துக்கு அருகில்
'அன்யதரஸ்யாம்' என்ற சொல், 3ஆம் வேற்றுமையை விலக்க, இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

**2.3.35** தூ³ராந்திகார்த²ஸ்ய த்ருதீயா ச
3தூர (தொலைவு) அந்திக (பக்கம்) என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்களோடு 2ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லும் வரும்.

'ச' என்ற சொல் 5, 3ஆம் வேற்றுமையையும் உள்ளடக்கியது என்று குறிப்பால் உணர்த்துகிறது.
தூ[3]ரம்/தூ[3]ராத்/தூ[3]ரேண க்[3]ராமஸ்ய
கிராமத்துக்குத் தொலைவில்
அந்திகம்/அந்திகாத்/அந்திகேன நக[3]ரஸ்ய
நகரத்துக்கு அருகில்

**2.3.36** ஸப்தமீ அதி[4]கரணே ச
அதி[4]கரண காரகத்தை (1.4.48) (இடம்) குறிக்க 7ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
தூராந்திகார்த்தத்தைக் 7ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லும் பயன்படுத் தலாம் என்று 'ச' உணர்த்துகிறது.
கடே(7) ஆஸ்தே
பாயில் அமர்கிறான்
ஸ்த[2]ால்யாம்(7) பசதி
பானையில் சமைக்கிறான்
தூ[3]ரே(7) நக[3]ரஸ்ய
அந்திகே(7) க்[3]ராமஸ்ய
இச்சூத்திரங்களிலிருந்து
தூ[3]ர, அந்திக ஆகிய சொற்களும், அவற்றின் பொருளைக் கொண் ட மற்ற சொற்களும், 2, 3, 5, 7ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களுடன் அமையலாமென்று கிடைக்கிறது.

வா: ஸப்தமீ வித[4]ானே க்தஸ்ய இன் விஷயஸ்ய கர்மணி உபஸம்க்[2]யானம். 'க்த'உடன் 'இன்' என்ற ஒட்டைச் சேர்த்து ஆக்கப்படும் சொல்லின் கர்மன் (செயப்படு பொருள்) 7ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
அதீ[4]தீ வ்யாகரணே(7)
படிக்கிறவன் இலக்கணம்
இலக்கணம் நன்றாகப் படித்தவன்
பரிக[3]ணீதீ யாக்[3]ஞிகே(7)
நன்றாக அறிந்தவன் யாககர்மங்கள்
யாககர்மாக்களை நன்றாக அறிந்தவன்

வா: ஸாது[4] அஸாது[4] ப்ரயோகே[3]
ச ஸப்தமீ வக்தவ்யா
ஸாது[4](நல்ல) அஸாது4(கெட்ட) ஆகிய சொற்களுடன் 7ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் வரும்.
ஸாது[4] தே[3]வதத்த மாதரி(7)
நல்ல தேவதத்தன் தாய்
தேவதத்தன் தாய்க்கு நல்லவன்

அஸாது[4] தேவதத்த: பிதரி(7)
தேவதத்தன் தகப்பனுக்குக் கெட்டவன்

வா: காரகார்ஹாணாம் ச காரகத்வே
ஸப்தமீ வக்தவ்யா
காரகமாக ஆவதற்குத் தகுதியுள்ள சொற்களைக் காரகமாக அமைக்கும்போது அவைகள் 7ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
ருத்[3]தே[4]ஷு(7) பு[4]ஞ்ஜானேஷு(7) த[3]ரித்[3]ரா ஆஸதே
பணக்காரர்கள் உண்ணும்போது இல்லாதவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

வா: காரகார்ஹாணாம் ச அகாரகத்வே
ஸப்தமீ வக்தவ்யா
காரகமாக அமையத் தகுந்தது காரகமாகாமல் வரும்போதும் 7ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
த[3]ரித்[3]ரேஷு(7) ஆஸீனேஷு(7) ருத்[3]தா[4] பு[4]ஞ்ஜதே
இல்லாதவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கும்போது இருக்கிறவர்கள் உண்கிறார்கள்

வா: தத்[3]விபர்யாஸே ச ஸப்தமீ வக்தவ்யா
மேலே குறிப்பிட்டவைகளுக்கு மறுதலையாக வருமிடங்களிலும் 7ஆம் வேற்றுமைச் சொல் பயன்படுத்த வேண்டும்.
ருத்[3]தே[4]ஷு(7) ஆஸுனேஷு(7) த[3]ரித்[3]ரா பு[4]ஞ்ஜதே

வா: நிமித்தாத் கர்ம ஸம்யோகே[3] ஸப்தமீ வக்தவ்யா
ஒரு பயனை உத்தேசித்துச் செய்யப்படும் செயலைக் குறிக்கும் செ ால்லோடு, அச்செயலின் செயப்படுபொருளும் அவ்வாக்கியத்தில் அமையும் போது முன்னால் குறிப்பிட்ட சொல் 7ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
ஒரு பயனை அடைவதற்காகச் செயல் செய்யும்போது அந்தப் பய னே நிமித்தம் ஆகும். அச்சொல் 7ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.
சர்மணி(7) த்[3]வீபினம் ஹந்தி
தோலுக்காக புலியைக் கொல்கிறான்
த[3]ந்தயோர்(7) ஹந்தி குஞ்ஜரம்
தந்தத்துக்காகக் கொல்கிறான் யானையை
கேஸேஷு(7) சமரீம் ஹந்தி
வாலுக்காக சமரியைக் கொல்கிறான்
ஸீமினி(7) புஷ்கலகோ ஹத
கோரோஜனைக்காக மான் கொல்லப்படுகிறது.

**2.3.37** யஸ்ய ச ப[4]ாவேன பாவலக்ஷணம்
ஒரு செய்கையின் மூலம் மற்றொரு செய்கையை உணர்த்தும் காலை, முதலில் குறிப்பிட்ட செய்கை 7ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்

கே[3]ாஷு(7) து[3]ஹ்யமானாஸு(7) [3]கத:
பசு பால்கறக்கும்போது சென்றான்

**2.3.38** ஷஷ்டீ சானாத[3]ரே
மேலே குறிப்பிட்ட வகையில் அமைந்த வாக்கியம் மதிக்காமை (அனாத[3]ரே) என்ற பொருளைக் குறிக்குமானால், 6ஆம் வேற்றுமை சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
முந்திய சூத்திரத்தின் அனுவ்ருத்தி மூலம் 7ஆம் வேற்றுமையும் இங்கு இடம் பெறும்.
ருத[3]த:(6) ருத[3]தி(7) ப்ராவ்ராஜீத்
அழும் போது துறந்தான்
அழும்போது (அதை மதிக்காமல்) வாழ்க்கையைத் துறந்தான்

**2.3.39** ஸ்வாமி ஈஸ்'வர அதி[4]பதி த[3]ாயாத[3]
ஸாக்ஷி ப்ரதிபூ ப்ரஸூதஸ்' ச
ஸ்வாமி, ஈஸ்'வர (யஜமானன்), அதி[4]பதி (அரசன்) த[3]ாயாத[3](வாரிசு) ஸாக்ஷீ(சாட்சி) ப்ரதிபூ[4] (உத்தரவாதம்) ப்ரஸூத (குழந்தை) ஆகிய சொற்களுடன் 6 அல்லது 7ஆம் வேற்றுமை சொல் வரும்.
க[3]வாம்(6)/கே[3]ாஷு(7) ஸ்வாமி
பசுக்களின் யஜமானன்
நராணாம்(6)/நரேஷு ஈஸ்வர:
நராணாம்(6)/நரேஷு(7) அதி[4]பதி
மனிதர்களின் அரசன்
ஹரே:(6)ஹரௌ(7) த[3]ாயாத[3]:
ஹரியின் வாரிசு
க[3]வாம்/கே[3]ாஷு ஸாக்ஷி
பசுக்களின் சாட்சி
க[3]வாம்(6) கே[3]ாஷு ப்ரதிபூ:
பசுக்களுக்கு உத்தரவாதம்(அளிப்பவன்)
க[3]வாம்(6) கே[3]ாஷு ப்ரஸூத:
பசுக்களின் கன்று

**2.3.40** ஆயுக்த குஸ'லாப்[4]யாம் ச ஆஸேவாயாம்
ஆயுக்த (ஈடுபடு) குஸ'ல (வல்லவன்)
ஆகிய சொற்கள் மற்றொரு பெயர்ச் சொல்லுடன் 'முழுமையாக ஈடுபடுதல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது, 7ஆம் வேற்றுமையி லோ அல்லது 6ஆம் வேற்றுமையிலோ வரும்.
ஆயுக்த: கட'கரணே (7)/கட'கரணஸ்ய(6)
ஈடுபடு பாய் செய்தலில்
பாய் செய்வதில் முழுமையாக ஈடுபட்டான்

குஸ'ல: கட'கரணே(7)/கட'கரணஸ்ய(6)
பாய் செய்வதில் நிபுணன்
ஆனால்
ஆயுக்த கெ³ள: ஸ'கடே(7)
கட்டப்பட்டிருக்கிறது மாடு வண்டியில்
வண்டியில் மாடு கட்டப்பட்டிருக்கிறது

**2.3.41** யதஸ்' ச நிர்த⁴ாரணம்
ஒன்றிலிருந்து (யதஸ்¹) மற்றொன்றைப் பிரித்துச் சுட்டும்போது 7 அல்லது 6ஆம் வேற்றுமை பெயர்ச் சொல் வரும்.
நராணாம்(6)/நரேஷு(7) க்ஷத்ரிய: ஸூரதம:
மனிதர்களுள் க்ஷத்திரியர்கள் மிகத் துணிவுள்ளவர்கள்
இரண்டு பொருட்களை ஒப்பிட்டுக் கூறும்போது எந்த வேற்றுமையில் அவை வருமென்பதைச் சுட்டுகிறது இந்த விதி.

**2.3.42** பஞ்சமீ விப⁴க்தே
ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றைத் தனியாகப் பிரித்துச் சுட்டும்போது, முன்னதிலிருந்து மற்றது வேறாக அமையுமானால் 5ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் வரும்.
மாது²ரா: பாடலீபுத்ரகேப்⁴ய:(5) ஸுகுமார தரா: மதுரையின் மக்கள் பாடலிபுத்திரத்து மக்களைக் காட்டிலும் மென்மையானவர்கள்

**2.3.43** ஸாது⁴ நிபுணாப்⁴யாம் அர்சாயாம் ஸப்தமீ அப்ரதே:
ஸாது, நிபுண என்ற சொற்கள் மரியாதை என்ற பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொற்களுடன் நின்று 'ப்ரதி' என்ற கர்மப்ரவச னீயம் அத்துடன் அமையாமல் வரும்போது 7ஆம் வேற்றுமையுருபுகளை அப்பெயர்ச் சொற்களுடன் இணைக்க வேண்டும்.
மாதரி(7) ஸாது⁴:
தாயிடம் நன்றாக நடந்து கொள்வான்
ஆனால்
மாதரம்(2) ப்ரதி ஸாது⁴:
பிதரி(7) நிபுண:
பிதரம்(2) ப்ரதி நிபுண:
ஆனால்
ஸாது⁴: ப்⁴ருத்ய: ராக்³ஞ:
அரசனின் வேலைக்காரன் நல்லவன்
தத்வகத²னே ந ப⁴வதி
உண்மை பேசுவதில் இல்லை
அப்ரதியாதி³பி⁴: இதி வக்தவ்யம்
விதி விலக்கு 'ப்ரதி' முதலிய உபசர்க்கங்களுக்குமென்று அமைய வேண்டும்.

ஸாது$^{4}$: தே$^{3}$வத$^{3}$த்த: மாதரம் பரி/அனு

**2.3.44** ப்ரஸுத உத்ஸுகாப்$^{4}$யாம் த்ருதீயா ச

ப்ரஸீத (ஏங்குதல்) உத்ஸுக (விரும்புதல்) ஆகிய சொற்களுடன் வரும் பெயர்ச் சொல் 3ஆம் வேற்றுமையாகவும் இருக்கும். அதாவது மூன்றும் ஏழும் ஆக அமையும்.

கேஸை:(3)/கேஸேஷு(7) ப்ரஸீத:

தலைமுடிக்காக ஏங்கினான்

நித்$^{3}$ரயா/நித்$^{3}$ராயாம் உத்ஸுக:

தூக்கத்தை விரும்புகிறவன்

**2.3.45** நக்ஷத்ரே ச லுபி

நக்ஷத்திரத்தைக் குறிக்கும் சொல்லோடு நிற்கும் காலத்தைக் குறிக்கும் ஒட்டு மறையுமானால், அந்நக்ஷத்திரப் பெயரோடு 7 அல்லது 3ஆம் வேற்றுமையுருபுகளை இணைக்க வேண்டும்.

புஷ்யேண/புஷ்யே வா பாயஸ மஸ் னீயாத்

புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் சந்திரன் இருக்கும்போது(அவன்)

பாயஸம் அருந்த வேண்டும்.

ஆனால்

மக$^{3}$ா ஸு க்$^{3}$ரஹ$^{3}$:

மகத்தில் இருக்கும் கிரஹம்

இங்கு 'லுப்' மறைவு இல்லை. இடத்தையும் உணர்த்தி லுப் மறைவும் ஏற்படும்போதுதான் 3 அல்லது 7ஆம் வேற்றுமை பயன்படுத்த வேண்டும்.

**2.3.46** ப்ராதி பதி$^{3}$கார்த$^{2}$ லிங்$^{3}$ பரிமாண வசனமாத்ரே ப்ரத$^{2}$மா

முதல் வேற்றுமையுருபுகளை கீழ்க்கண்ட பொருளைக் குறிக்கும் சொற்களோடு மட்டும் இணைக்க வேண்டும்.

1) ப்ராதி பதி$^{3}$கார்த$^{2}$ (பெயரடிச் சொல்லின் பொருள்) காட்டு; உச்சை; நீசை;
2) லிங்கம்(பால்) வ்ருக்ஷ:(ஆ) நதீ(பெ)குண்டம்(அஃறிணை)
3) பரிமாணம்(அளவு) த்$^{3}$ரோண; க$^{2}$ாரி:
4) வசனம் (எண்)ஏக; த்வௌ, பஹவ:

**2.3.47** ஸம்போ$^{3}$த$^{4}$னே ச

ஒருவரைக் கூப்பிடும்போதும் (ஸம்போ$^{3}$த$^{4}$னம் விளி) அப்பெயர்ச் சொல்லுக்குப் பின் முதல் வேற்றுமையுருபுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஹே, தே$^{3}$வத$^{3}$த்த ஹே தே$^{3}$வத$^{3}$த்தௌ, ஹே தேவதத்தா:

**2.3.48** ஸா ஆமந்த்ரிதம்

மேற் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட விளி வேற்றுமைச் சொற்கள் ஆமந்த்ரிதம் எனப்படும்.

**2.3.49** ஏகவசனம் ஸம்பு³த்⁴தி
ஆமந்த்ரிதத்தின் ஒருமைச் சொல் ஸம்பு3த்தி எனப்பெயர் பெறும் ஹே தேவதத்த

**2.3.50** ஷஷ்டீ² ஸே'ஷே
மேற்சூத்திரங்களில் விளக்கப்பட்ட காரக உறவுகளைத் தவிர, ஏனைய உறவுகளை (அதாவது கிழமைப் பொருள் போன்றன) உணர்த்த 6ஆம் வேற்றுமைச் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
ராக்³ஞ: (6) புருஷ:
அரசனின் வேலைக்காரன்
பஸோ:(6) பாத³:
பசுவின் கால்

**2.3.51** ஜ்³ஞோ அவித³ர்த²ஸ்ய கரணே
'ஜ்ஞ' என்ற வினை 'தெரிந்து கொள்' என்ற பொருளில் அல்லாமல் பயன்படுத்தும்போது அதன் கருவி (கரணம்) 6ஆம் வேற்றுமையாகும்.
ஸர்பிஷா(6) ஜானீதே
நெய்யால் ஈடுபடுகிறான்
நெய்யைக் கொண்டு வேள்வியில் ஈடுபடுகிறான் அல்லது
நெய்யல்லாததை நெய்யென்று தவறாகப் புரிந்து கொள்கிறான்
ஆனால்
ஸ்வரேண புத்ரம் ஜானாதி
குரலினால் பிள்ளையை தெரிந்து கொள்கிறான்

**2.3.52** அதீ⁴க³ர்த²த³யா ஈஸாம் கர்மணி
அதீக³ர்த² (நினை என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள்)
'த³யா,' 'கொடு, காப்பாற்று' ஈஸ்' 'ஆள்' ஆகிய வினைகளின் செயப்படுபொருள் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
மாது:(6) அத்⁴யேதி/ஸ்மரதி
தாயை நினைக்கிறான்
ஸர்பிஷோ(6) த³யதே
நெய் கொடுக்கிறான்
ஸர்பிஷோ(6) ஈஷ்டே'

**2.3.53** க்ருஞ: ப்ரதியத்னே
'க்ருஞ்' என்ற வினையின் செயப்படுபொருள் ஒரு பொருளின் குணத் தை மாற்றியமைத்தல் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தும்போது, அச் செயப்படுபொருள் 6ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.
ஏத⁴: உத³கஸ்ய(6) உபஸ்குருதே
எரிபொருள் தண்ணீரின் குணத்தை மாற்றுகிறது

**2.3.54** ருஜார்த[2]னாம் ப[4]ாவவசனானாம் அஜ்வரே
'நோவு' என்ற பொருளை உணர்த்தும் (ருஜார்த[2]னாம்) வினை, இயக்குவினையாக அமையாமல் (அதாவது ஜ்வரய – 'காய்ச்சலின் அடையாளமுள்ள') அவ்வினையின் செயப்படுபொருள நுண்மைப் பெயராக அமைந்தால் 6ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.
சௌரஸ்ய(6) ருஜதி ரோக[3]:
திருடன் துன்புறுத்துகிறது பிணி
ருஜ்–ய–தே அனேன : ருஜ் + க[4]ங் : ரோக[3]:
ஆனால்
நதீ கூலானி(2) ருஜதி
ஆறு கரையை உடைக்கிறது
சோரம்(2) ஜ்வரயதி ஜ்வர:
திருடனை காய்ச்சுகிறது காய்ச்சல்

வா: அஜ்வரி ஸந்தரப்யோரிதி வக்தவ்யம்
ஜ்வரம், ஸந்தாபம் ஆகிய வினைகளைத் தவிர்த்து என்று கூற வேண்டும்.
சௌரகம்(2) ஸந்தாபயதி தாப:
திருடனை காய்ச்சல் வருத்துகிறது.

**2.3.55** ஆஸி'ஷி நாத[2]:
நாத்[2] என்ற வினை 'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தும் போது அதன் செயப்படுபொருள் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
ஸர்பிஷோ(6) நாத[2]தே
நெய்யை வாழ்த்துகிறான்
ஆனால்
மாணவகம்(2) உபநாத[2]தி
மாணவனை பரிந்து கூறுகிறான்

**2.3.56** ஜாஸி நிப்ரஹண நாட' க்ராத[2] பிஷாம் ஹிம்ஸாயாம்
ஜாஸி ('ஜஸ்' + ணிச்), நிப்ரஹன் (நி + ப்ர + ஹன்)
'அடி, காயப்படுத்து, நாட' (நட் + ணிச்) 'காயப்படுத்து', க்ராத[2] (க்ரத்[2] + ணிச்), பிஷ், 'நசுக்கு, தூளாக்கு' ஆகிய வினைகள் 'துன்பப்படுத்து' என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது அவற்றின் செயப்படுபொருள் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
சௌரஸ்ய (6) உஜ்ஜாஸயதி
திருடனை அடிக்கிறான்
சௌரஸ்ய(6) நிப்ரஹந்தி
சௌரஸ்ய நிஹந்தி
சௌரஸ்ய ப்ரஹந்தி

சௌரஸ்ய ப்ரணிஹந்தி
திருடனை அடிக்கிறான்
சௌரஸ்ய(6) உன்னாட்யதி
திருடனை நாசம் பண்ணுகிறான்
சௌரஸ்ய(6) உத்க்ராத²யதி/க்ராத²யதி
திருடனை அடிக்கிறான்
சௌரஸ்ய(6) பினஷ்டி[1]
திருடனை நசுக்குகிறான்
ஆனால்
தானா:(2) பினஷ்டி
தான்யத்தைப் பொடிக்கிறான்
இங்கு ஹிம்ஸார்த²ம் இல்லை அதனால் 2ஆம் வேற்றுமையில் காணப்படுகிறது.

**2.3.57** வ்யவஹ்ரு பணோ: ஸமர்த²யோ:
வ்யவஹ்ரு (வி + அவ + ஹ்ரு), பண் ஆகிய வினைகள் ஒரே பொருளை உணர்த்துவதாக அமையும்போது (அதாவது வியாபாரம் பண்ணுதல், சூதாடுதல் என்ற பொருள்) அவைகளின் செயப்படுபொருள் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
ஸ'தஸ்ய(6) வ்யவஹரதி/பணதி
நூறு பணயம் வைக்கிறான்
நூறு வாங்கி விற்பனை செய்கிறான்
ஆனால்
ஸ'லாகாம்(2) வ்யவஹரதி
பகடையை எண்ணுகிறான்
ப்³ராஹ்மணான்(2) பணாயதே
பிராம்மணர்களைப் புகழ்கிறான்

**2.3.58** தி³வஸ் ததர்த²ஸ்ய
'திவ்' என்ற வினை மேற்குறிப்பிட்ட பொருளை உணர்த்தும்போது அதன் செயப்படுபொருள் 6ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.
ஸ'தஸ்ய தீ³வ்யதி
நூறு பணயம் வைக்கிறான்
நூறு வாங்கி விற்பனை செய்கிறான்
ஆனால்
ப்³ராஹ்மணம்(2) தீ³வ்யதி
பிராமணனைப் புகழ்கிறான்

**2.3.59** விப⁴ாஷா உபஸர்கே³
உபசர்க்கங்களுடன் 'திவ்' வரும்போது அதன் செயப்படுபொருள் 6ஆம்

வேற்றுமையில் விருப்பாக வரும்
ஸ'தஸ்ய(6) ஸ'தம்(2) வா ப்ரதிதீ3வ்யதி
ஆனால்
ஸ'தஸ்ய(6) தீவ்யதி
இங்கு உபசர்க்கம் இல்லை. அதனால் 6ஆம் வேற்றுமை மட்டுந்தான் வரும்.

**2.3.60** த்3விதீயா ப்3ராஹ்மணே
பிராமண இலக்கியங்களில், தி3வ் என்ற வினை மேலே குறிப்பிட்ட பொருளை உணர்த்தும்போது 2ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
க3ாம்(2) அஸ்ய(6) தத3ஹ: ஸபா4யாம்
பசுவை அவன் அன்று அவையில்
தீ3வ்யேயு: (மை.ஸம்.1.6.11,56)
பணயம் வைக்க வேண்டும்
ஒரு பசுவை அன்று அவையில் அவனுக்குப் பணயம் வைக்க வேண்டும்.

**2.3.61** ப்ரேஷ்ய ப்3ருவோர் ஹவிஷோ தேவதா ஸ்ம்ப்ரத3ானே
ப்ரேஷ்ய (ப்ர + இஷ்), ப்3ருஹி ஆகிய வினைகள், "ஹவிஸை யாகத்தில் ஒரு தேவதைக்கு அளித்தல்" என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது அவற்றின் செயப்படுபொருள் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
அக்னயே(4) ச2ாக3ஸ்ய(6) ஹவிஷ:(6)
அக்னிக்கு ஆடு ஹவிஸ்
வபாயா(6) மேத3ஸோ(6) ப்ரேஷ்ய/அனுப்3ரூஸீ
கொழுப்பு எலும்புமச்சை அளி
ஆடு, கொழுப்பு, எலும்பு மச்சை (Marrow) ஆகியவைகளை அக்னிக்கு ஹவிஸாக அளி.
அக்3னயே ச2ாக3ம்(2) ஹவிர் வபாம்(2) மேதோ3 ஜுஹுதி4
இங்கு வினை 'ஹு'. அதனால் கர்மன் 2ஆம் வேற்றுமையில் அமைகிறது.

வா: ஹவிஷ: ப்ரஸ்தி2தஸ்ய ப்ரதிஷேதே4ா வக்தவ்ய:
'ஹவிஸ்' உடன் ப்ரஸ்தி2த 'தனியாக எடுத்துவை' என்ற சொல் வரும்போது இதற்கு விதிவிலக்கு
இந்த்3ராக்3னி ப்4யாம்(4) ச2ாக3ம்(2) ஹவிர்வ
பாம்(2) மேதே3ா(2) ப்ரஸ்தி2தம் ப்ரேஷ்ய
இந்திரனுக்கும் அக்னிக்கும் தனியாக வைத்துள்ள ஹவிஸை (ஆடு முதலியவை) அனுப்பு.
இங்கு செயப்படுபொருள் 2ஆம் வேற்றுமையில் அமைகிறது.

**2.3.62** சதுர்த்2யர்தே2 பஹுலம் ச2ந்த3ஸி
வேதமொழியில், 4ஆம் வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்த 6ஆம் வேற்றுமைப் பலவகையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

புருஷம்ருக³: சந்த்ரமஸ(6)
சந்திரனுக்கு ஒரு ஆண்மான் (அளிக்க வேண்டும்)
அல்லது புருஷம்ருக³: சந்த்ரமஸே(4)

வா: ஷஷ்ட்²யர்தே² சதுர்தீ வக்தவ்யா
ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருளில் 4ஆம் வேற்றுமை, வேதத்தில் காணப்படுகிறது என்று கூற வேண்டும்.
யா க²ர்வேண பிப³தி தஸ்யை(4) காண:
தஸ்யை(4)=தஸ்யா:(6)

**2.3.63** யஜேஸ்¹ ச கரணே
'யஜ்' என்ற வினையின் கரணம் (கருவி) வேதத்தில் 6ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.
இங்கு ப³ஹுலம் 'பலவகையாக' என்ற சொல்லையும் சேர்த்து விளக்க வேண்டும்.
க்⁴ருதஸ்ய(6)/க்⁴ருதேன(3) யஜதே
நெய் கொண்டு வேள்வி செய்கிறான்

**2.3.64** க்ருத்வோ அர்த² ப்ரயோகே³ காலே அதி⁴கரணே
காலத்தைக் குறிக்கும் சொல், க்ருத்வஸுச் (5.4.17) என்ற ஒட்டின் பொருளை உணர்த்துவதாக அமையும்போது (அதாவது பலதடவை என்ற பொருள்), இடப் பொருளில் அதாவது 7ஆம் வேற்றுமை பொருளில் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
பஞ்சக்ருத்வ: அஹ்னோ(6) பு⁴ங்க்தே
5 தடவை நாள் உண்கிறான்
நாளைக்கு 5 தடவை உண்கிறான்
ஆனால்
அஹனி(7) ஸேதே
பகலில் தூங்குகிறான்
இங்கு எத்தனை தடவையென்று குறிப்பிடவில்லை. அதனால் 7ஆம் வேற்றுமை.
த்³வி: காம்ஸ்யபாத்ர்யாம்(7) பு⁴ங்க்தே
2தடவை பித்தளைப் பாத்திரத்தில் உண்கிறான்
இங்கு காலம் குறிப்பிடவில்லை. அதனால் 7ஆம் வேற்றுமை

**2.3.64** கர்த்ரு கர்மணோ: க்ருதி
'க்ருத்' என்ற ஒட்டில் முடியும் சொற்களோடு நிற்கும் கர்த்தா, கர்மன் இரண்டுமே 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
கர்மன்
புராம்(6) பே⁴த்தா

கோட்டைகளுடைய உடைத்தவன்
கோட்டைகளைத் தகர்த்தவன்
புதைநிலையில்
ஸ: புர:(2) பி⁴னத்தி
அவன் கோட்டைகளை உடைக்கிறான்

கர்த்தா
காலிதாஸ¹ஸ்ய(6) க்ரியா
காலிதாஸனுடைய நூல்

புதைநிலை
காலிதாஸ: காவ்யம்(2) கரோதி
காலிதாஸன் காவ்யம் படைக்கிறான்

**2.3.66** உப⁴யப்ராப்தௌ கர்மணி
மேற்சூத்திரத்தில் குறிப்பிட்ட சூழலில், கர்த்தா, கர்மன் இரண்டுமே ஒரு வாக்கியத்தில் அமையுமானால் கர்மன் மட்டும் 6ஆம் வேற்றுமையில் வரும் (கர்த்தா அல்ல)
ரோசதே மே ஒதனஸ்ய(6) போஜனம் தேவதத்தேன(3)
பிடிக்கும் எனக்கு அன்னம் உண்ணுதல் தேவதத்தனால்

புறநிலை ஓதனஸ்ய(6) போஜனம்(2) தே³வத³த்தேன
சோறு உண்ணுதல் தேவதத்தனால்

புதைநிலை தேவதத்த: ஓத³னம்(2) பு⁴ங்க்தே
தேவதத்தன் சோறு உண்கிறான்

வா: அகாகாரயோ: ஸ்த்ரீப்ரத்யயோ:
ப்ரயோகே நேதி வக்தவ்யம்
அக: அகார. ஆகிய பெண்பால் ஒட்டுக்களோடு வரும்போது இந்த விதி பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.
பே⁴தி³கா தே³வத³த்தஸ்ய(6) காஷ்ட²ானாம்(6)
உடைத்தல் தேவதத்தனின் விறகுகளுடைய

புதைநிலை தே³வத³த்த: காஷ்டான்(2) பி⁴னத்தி
தேவதத்தன் விறகுகளை உடைக்கிறான்
கீர்ஷா தே³வத³த்தஸ்ய(6) கடஸ்ய(6)

புதைநிலை தேவதத்த: கடம்(2) சிகீர்ஷதி
தேவதத்தன் பாய் செய்ய விரும்புகிறான்

வா: ஸே'ஷே விப⁴ாஷா

அக, அகாரத்தில் முடியும் பெண்பாற் சொற்களைத்தவிர்த்து, மற்ற பெண்பாற் சொற்கள் (க்ருதந்தம்) வரும்போது விருப்பாக 6ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.

விசித்ரா ஹி ஸூத்ரஸ்ய(6) க்ருதி:

பாண்இனே:(6)/பாணினினா(3) வா

பாணினியால் செய்யப்பட்ட சூத்திரங்கள் அருமையானவை

**2.3.67** க்தஸ்ய ச வர்தமானே

'க்த' என்ற 'க்ருத்' ஒட்டில் முடியும் நிகழ்காலத்தை உணர்த்தும் வினையுடன் நிற்கும் கர்த்தா, கர்மன் ஆகியவைகளைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.

ராக்³ஞாம்(6) பூஜித:

அரசனால் மதிக்கப்பட்டவன்

புதைநிலை ராஜா தம் பூஜயதி

அரசன் அவனை மதிக்கிறான்

ஆனால்

ஒத³னம்(2) பசமான: ('க்த' இல்லை இங்கு ஸ'ானச்)

க்ராமம்(2) க³த: (நிகழ்காலம் அல்ல கடந்த காலத்தைக் குறிப்பது)

இது சூ 69க்கு புறனடை

வா: நபும்ஸகே பா⁴வ உபஸம்க்²யானம்

'க்த' என்ற 'க்ருத்'ஐச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்ட சொல், அஃறிணை நுண்மைப் பெயராக வரும்போது இவ்விதி செயற்படும்.

மயூரஸ்ய(6) ந்ருத்தம்

மயிலின் நடனம்

புதைநிலை மயூர: ந்ருத்யதி

மயில் ஆடுகிறது

வா: ஸே'ஷவிக்³ஞானாத் ஸித்³த⁴ம்

'ஸேஷ' (மற்ற) என்ற சொல்லிலிருந்து, கர்த்தா 3ஆம் வேற்றுமையிலும் வரும் என்ற பொருள் கிடைக்கிறது.

ச²ாத்ரேண(3) ஹஸிதம்

மாணவனால் சிரிக்கப்பட்டது

புதைநிலை ச²ாத்ர: ஹஸதி

மாணவன் சிரிக்கிறான்

**2.3.68** அதி⁴கரண வாசினஸ்' ச

'க்த' என்ற ஒட்டினால் ஆக்கப்பட்ட சொல் அதிகரணம் அதாவது இடத்தைச் சுட்டும் சொல்லோடு வரும்போதும் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்

இத³ம் ஏஷாம்(6) ஆஸிதம்
இது அவர்களுடைய இருத்தல்
அவர்கள் உட்கார்ந்த இடமிது
'க்ருத்' ஒட்டைச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் கர்த்தாவாகவும் இரண்டு செயற்படுபொருட்களைக் கொண்டதாகவும் அமையும் வாக்கியத்தில், இரண்டு கர்மன்களும் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும்.
நேதா அஸ்'வஸ்ய(6) க்³ராமஸ்ய(6) சைத்ர:
புதைநிலை
சைத்ர: அஸ்'வம்(2) க்ராமம்(2) நயதி
சைத்ரன் குதிரையை கிராமத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறான்
சிலர் ப்ரத⁴ான கர்மன் மாத்திரம் 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையும் என்று கருதுகிறார்கள்.
நேதா அஸ்வஸ்ய(6) க்³ராமம்(2) சைத்ர:

**2.3.69** ந ல, உ, உக, அவ்யய நிஷ்²டா க²லர்த² த்ருனாம்
'க்ருத்' ஒட்டில் முடியும் வினையின் கர்த்தாவாகவோ, கர்மனாகவோ அமையும் பெயர் சொல்லுக்குப்பின் 6ஆம் வேற்றுமையுருபுகள் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் வாரா.
அ) வினை 'ல'வுக்குப் பதிலாக இருந்தால் அதாவது
ஸ'த்ரு, ஸ'ானச் (3.2.124), கானச் (3.2.106), க்வஸு (3.2.107), கி, கின் (3.2.171)
ஆ) உ (3.2.168)
இ) உக (3.2.124)
ஈ) அவ்யயம்: க்த்வா,
உ) நிஷ்டா: க்த, க்தவது (1.1.26)
ஊ) 'க²ல்' இன் பொருளைக் கொண்ட சொற்கள் (3.3.126)
எ) த்ருன் (3.2.135)
அ) ஓதனம் பசன்
ஓதனம் பசமான: } சோறு சமைத்துக் கொண்டு
ஓதனம் பேசான: சோறு சமைத்துக் கொண்டிருந்த
ஓதனம் பேசிவான்: சோறு சமைத்தான்
பபி: ஸோமம்: ஸோமரஸம் பருகுபவன்
ஆ) கடம் சிகீர்ஷு: (ஸன்னந்த)
பானை செய்ய விரும்புவன்
இ) ஆகாமுகம் வாராணஸீம் ரக்ஷ ஆஹு
ராக்ஷஸனை வாராணஸிக்கு வர விரும்புகிறவன் என்று கூறுகிறார்கள்.
வார்த்திகம் உகப்ரதிஷேதே⁴ கமேர் ப⁴ாஷாயா மப்ரதி⁴ஷே:
பேச்சு வழக்கில், 'உக'வுடன் வரும் 'கம்' என்ற வினைக்கு இத்தடை யில்லை.
த³ாஸ்யா:(6) காமுக:
தாஸியை விரும்புகிறான்

ஈ) கடம் க்ருத்வா
பாய் செய்துவிட்டு
வார்த்திகம் அவ்யயப்ரதிஷேதே$^{4}$
தோஸுன் கஸுனோரப்திஷேத$^{4}$:
அவ்யயங்களாகிய தோஸுன், கஸுன் என்ற ஒட்டுக்களுக்கு அவ்யயங் களுக்கான தடையில்லை.
வ்யுஷ்டாயாம் புரா ஸூர்யஸ்ய(6)
விடியலில் முன்பு சூரியனுடைய
உதே$^{3}$தோ:(6) ஆதே$^{4}$ய
உதித்தல் வைக்க வேண்டும்
உதே$^{3}$தோ: 'கர்மன்' ஆகும், இங்கு விதிவிலக்கு செயற்படவில்லை.

உ) தே$^{3}$வத$^{3}$த்தேன(3) க்ருதம்
தேவதத்தனால் செய்யப்பட்டது
ஒத$^{3}$னம்(2) பு$^{4}$க்தவான்
சோறு உண்டவன்

ஊ) ஈஷத்கர: கடோ ப$^{4}$வதா(3)
எளிது பாய் உங்களால்
உங்கள் மூலம் பாய் செய்வது எளிது

எ) ஸோமம்(2) பவமான: (3.3.128) ('ஸானன்)
சோமம் பருகிக் கொண்டு
ந$^{3}$டம்(2) ஆத்$^{4}$னான: (3.2.129) (சானஸ்')
மூங்கிலை ஊதிக்கொண்டு
அதீ$^{4}$யன் பாராயணம் (3.2.130) (ஸத்ரு)
படிக்கும் பாராயணம்
பாராயணம் பண்ணும்
கர்தா கடான் (2) (3.2.134) (த்ருன்)
செய்பவன் பாய்களை
வார்த்திகம் த்$^{3}$விஷ: ஸ'த்ருர்வா வசனம்
'ஸ'த்ரு' ப்ரத்யயத்தோடு கூடிய 'த்$^{3}$விஷ்' என்ற வினையோடு வரும் பெயர்ச்சொல் 6 அல்லது 2ஆம் வேற்றுமையில் வரும்.
சௌரம்(2) சௌரஸ்ய(6) த்$^{3}$விஷன்
திருடனை வெறுத்துக்கொண்டு

**2.3.70** அகேனோ: ப$^{4}$விஷ்யத் ஆத$^{4}$மர் ண்யயோ:
'அக்', 'இன' ஆகிய ஒட்டு(க்ருத்)க்களை சேர்த்து ஆக்கப்பட்ட வினையோடு வரும் செயப்படுபொருள் பின்னால் நிகழப் போகும் செயலையோ அல்லது கடனாளி என்ற பொருளைச் சுட்டியோ வரும்போது, அப்பெயர்ச் சொல் 6ஆம்

வேற்றுமையில் அமையாது.

அக – ஓத³னம் (2) போ⁴ஜக வ்ரஜதி
சோறு உண்ண போகிறான்
சோறு உண்பதற்குப் போகிறான்

இன் – ஸ¹தம்(2) த³ாயி
100 கொடுக்க வேண்டியவன்
நூறு கடன் வாங்கியவன்

**2.3.71** க்ருத்யானாம் கர்தரி வா
'க்ருத்ய'த்தைச் சேர்ந்த 'க்ருத்' ஒட்டினால் ஆக்கப்பட்ட சொல்லோ நிற்கும் பெயர்ச் சொல், கர்த்தாவாகும்போது, அது 6ஆம் வேற்றுமையில் விருப்பாக அமையும்.
ப⁴வத:(6)/ப⁴வதா(3) கட:¹ கர்தவ்ய:
உன்னால் பாய் செய்யப்படவேண்டும்
2.3.66இன்படி 'க்ருத்' ஒட்டில் முடியும் சொற்களோடு வரும் பெயர்ச் சொற்கள் எப்போதுமே 6ஆம் வேற்றுமையில் வரும் 'க்ருத்' ஒட்டுக்களில் ஒன்றான 'க்ருத்ய' ஒட்டுக்களோடு நிற்கும்
கர்த்தா 6அல்லது 3ஆம் வேற்றுமையில் வரும். ஆனால் கர்மன் 6ஆம் வேற்றுமையில் ஒருபோதும் அமையாது.
ஆனால்
கே³யோ மாணவக: ஸாம்னாம்(6)
ஸாமம் சொல்லும் மாணவன்

வா: உப⁴யப்ராப்தௌ க்ருத்யே ஷஷ்ட்யா:
ப்ரதிஷேதோ⁴ வக்தவ்ய:
கர்த்தா, கர்மன் இரண்டுமே 6ஆம் வேற்றுமையில் வரலாம் என்று சூழலில் 'க்ருத்ய' வினைகளோடு வரும்போது இவ்விரண்டுமே 6ஆம் வேற்றுமையில் அமையாது.

| நேதவ்யா க்³ராமம்(2) | அஜா தேவதத்தேன(3) |
|---|---|
| கொண்டுபோக கிராமத்துக்கு வேண்டும். | ஆடுகள்தேவதத்தனால் |

தே³வத³த்தன் மூலம் ஆடுகள் கிராமத்துக்கு கொண்டு போக வே ண்டும்.

**2.3.72** துல்யார்தை²: அதுலோபமாப்⁴யாம் த்ருதீயா அன்யதரஸ்ய ாம்
துலா, உபமா என்ற சொற்களைத் தவிர்த்து மற்ற 'துல்ய', 'ஈடு' என்ற பொருளை உணர்த்தும் சொற்களோடு 3ஆம் வேற்றுமைச் சொல் விருப்பாக வரும். அதாவது இங்கு 3 அல்லது 6ஆம் வேற்றுமை வரும்.
துல்ய: தே³வத³த்தேன/தே³வத³த்தஸ்ய ஸத்³:

ஸத்3ருஸ: தே3வத3த்தேன/தே3வத3த்தஸ்ய
தேவதத்தனுக்கு ஈடானவன்
ஆனால்
உபமா க்ருஷ்ணஸ்ய(6) ந வித்3யதே
கிருஷ்ணனுக்கு ஈடானவன் யாருமில்லை.

**2.3.73** சதுர்தீ4 ச ஆஸி'ஷி ஆயுஷ்ய மத்3ர
ப4த்3ர குஸ'ல ஸுக2ார்த2 ஹிதை:
'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருளை உணர்த்தும் ஆயுஷ்ய, மத்3ர, ப4த்3ர, குஸ'ல 'ஸுக' என்ற பொருளைக் கொண்ட சொற்கள், 'ஹித' ஆகிய சொற்களோடு நிற்கும் பெயர்ச் சொல் 4ஆம் வேற்றுமையில் அமையும். 'ச' என்ற சொல் 6ஆம் வேற்றுமையும் ஆகும் என்ற பொருளைச் சுட்டும்.
. ஆயுஷ்யம் தேவதத்தாய(4)/தேவதத்தஸ்ய பூ4யாத்
தேவதத்தனுக்கு நீண்ட ஆயுள் உண்டாகட்டும்
மத்3ரம்/ப4த்3ரம் தேவதத்தாய/தேவதத்தஸ்ய பூ4யாத்
தேவதத்தனுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகட்டும்
குஸ'லம் தேவதத்தாய/தேவதத்தஸ்ய பூ4யாத்
ஸுக2ம் தேவதத்தாய/தேவதத்தஸ்ய பூ4யாத்
அர்த2ம் தேவதத்தாய/தேவதத்தஸ்ய பூ4யாத்
ஹிதம் தேவதத்தாய/தேவதத்தஸ்ய பூ4யாத்

வா: அத்ர ஆயுஷ்யாதீ3னாம் பர்யாய க்3ரஹணம் கர்தவ்யம்
இங்கு 'ஆயுஷ்யம்' முதலியவைகளின் பொருளைச் சுட்டும் மற்ற சொற்களும் உள்ளடங்கியவை.
ஆயுஷ்யம்/சிரம் தேவதத்தாய. . . .
குஸ'லம்/நிராமயம். . . . .

அர்த2:/ப்ரயோஜனம் . . . . . . ..
ஹிதம்/பத்2யம். . . . .

**2.4.1** த்3விகு3ர் ஏகவசனம்
த்விகுஸமாஸம் (எண்ணுத்தொகை) ஒருமையில் அமையும் அதாவது ஒரே ஒரு பொருளைக் கொண்டதாக நிற்கும்.
பஞ்சக3வம் '5 பசுக்கள்'
இது ஸமாஹாரத்3விகு3

**2.4.2** த்3வந்த்3வஸ்' ச ப்ராணி ஸேனாங்க3ானாம்
த்3வந்த்3வ ஸமாஸத்தின் உறுப்பினர்கள் (அ) ப்ராணிகளின் உறுப்பு ( ஆ) பாடகர்கள் (இ) நடனமாடுபவர்கள் தொகுதி (ஈ) படைகளின் ஒரு பகுதி ஆகியவைகள் சுட்டும் வகையில் அமைந்தால், இத்தொ கையும் ஒரே ஒரு

பொருளைக் குறிக்கும். அதாவது ஒருமையிலமையும்.
அ) பாணிபாதம்–கைகால்கள்
ஆ) மார்த³ங்கி³க பாணவிகம் "மிருதங்கம் வாசிப்பவனும் பணவம் வாசிப்பவனும்"
இ) ரதி⁴காஸ்'வாரோஹம்–ரதத்தில் ஏறிய வீரர்களும் குதிரையின் மேலமர்ந்த வீரர்களும்

**2.4.3** அனுவாதே³ சரணானாம்
வேதத்தின் பல கிளைகளைச் சார்ந்தவர்களின் பெயர்களைக் கொண்டு ஆக்கும் த்³வந்த்³வ ஸமாஸம்.
திருப்பிச் சொல்லுதல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது, ஒரே ஒரு பொருளைக் குறிக்கும். உத³க³ாத் கட⁴கலாபம் 'கடவும் கலாபமும் எழுந்தன ஆனால் உத³கு³: கட⁴கலாபா:

வா: ஸ்தே³ணோர் அத்³யதன்யாம் ச
இதி வக்தவ்யம்
ஸ்²தா, இண் ஆகிய தாதுக்களுடனும்
அத்³யதனீ (லுங்) உடனும் என்று அமைய வேண்டும்.
அனந்தி³ஷு: கட²கலாபா:
உத்³யந்தி கட²கலாபா:–இங்கு 'லட்' அதனால்
ஏகவத்³ பாவமில்லை.

**2.4.4** அத்⁴வர்யுக்ரது: அநபும்ஸகம்
யஜுர் வேதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் (அத்⁴வர்யுக்ரது) நபும்ஸகமல் லாத யாகங்களின் பெயர்களை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட த்³வ ந்த்³வ ஸமாஸம் ஒரே ஒரு பொருளைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும்.
அர்காஸ்'வமேத⁴ம், ஸாயாஹ்னாதிராத்ரம்
ஆனால் இஷு வஜ்ரௌ (ஸாமவேத க்ரது) ராஜஸூய
வாஜ்பேயே. இது ஆண்பாலாகவும் நமம்ஸகமாகவும் வரலாம்.

**2.4.5** அத்⁴யயனத: அவிப்ரக்ருஷ்டாக்²யானம்
படிக்க வேண்டிய தலைப்புகளின் வரிசைக் கிரமத்தில் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கியதாக உள்ளவைகளைப் படித்தவர்களின் பெயர்களினால் ஆக்கிய த்வந்த்வஸமாஸம் ஒரே ஒரு பொருளைக் குறிப்பதாக அமையும்.
பத³கக்ரமகம்–பதபாடம் அத்யயனம்
பண்ணுபவர்களும் க்ரம பாடம் அத்யயனம் பண்ணுபவர்களும் ஆனால்
யாக்³ஞிகவையாகரணௌ
வேள்வி முறையறிந்தவரும் இலக்கணாசிரியரும் இங்கு இவ்விரண்டும் ஏகவத்³ப⁴ாவமாகாது.

**2.4.6** ஜாதி: அப்ராணிஷு,

உயிருள்ள பொருள்களைச் சுட்டும் ஜாதியைத் தவிர, மற்ற ஜாதி (இனம்)யைச் சுட்டும் பெயர்ச் சொற்களால் ஆக்கப்பட்ட த்3வந்த்3வம் ஒருமையிலமையும்.

ஆராஸஸ்த்ரி

ஆனால் நந்தகபாஞ்ச ஜன்யௌ. விஷ்ணுவின் கத்தி, சங்கு இவைகளின் பெயர். அதனால் இருமை.

ப்3ராஹ்மண க்ஷத்ரிய விட்ஸூத்3ரா: இங்கும் ஏகவத்3ப4ாவமில்லை.

**2.4.7** விஸிஷ்ட லிங்கோ3 நதீ தே3ஸோ'அக்3ராம:

கிராமத்தின் பெயர்களைத் தவிர்த்து மற்ற வெவ்வேறு பால்களில் அமைந்த தேஸத்தின் பெயர்கள் (இடப் பெயர்கள்) அல்லது நதியின் பெயர்கள் ஆகியவைகளை உறுப்பினர்களாக கொண்ட த்3வந்த்3வ ஸமாஸம் ஒருமையில் அமையும்.

க3ங்க3ா ஸோ'ணம்–கங்கையும் ஸோணமும்

குருகுருக்ஷேத்ரம்–குருவும் குருக்ஷேத்திரமும்

ஆனால் கங்கா யமுனே. இங்கு இரண்டுமே பெண்பாலில்

அமைந்திருப்பதால், இத்தொகை இருமையிலமைந்திருக்கிறது. மத்3 ர கேகயா: (பன்மை) மக்களின் பெயர்

வா: அக்3ராமா இத்யத்ர நகராணாம்

ப்ரதிஷேதே4 வக்தவ்ய:

நகரங்களின் பெயர்களைத் தவிர்த்து என்று 'அக்ராமா' என்பதில் கூறியிருக்க வேண்டும்.

மது2ரா பாடலிபுத்ரம்.(=மது2ரா ச பாடலிபுத்ரம்(ச) இங்கு இர ண்டு சொற்களும் நகரத்தின் பெயர்கள். அதனால் ஏகவத்3பாவம்

வா: உப4யதஸ்' ச க்3ராமாணாம் ப்ரதிஷேதே4 வக்தவ்ய:

கிராமம், நகரம் ஆகியவைகளின் பெயர்களை தொகுத்து துவந்துவஸமாஸம் ஆக்கும்போதும் கிராமத்தின் பெயர்கள் விலக்காகும்.

ஸௌர்ய கேதவதே–ஸௌர்யமும் கேதவதமும், ஸௌர்யம் – ஒரு நகரம்: கேதவதம் ஒரு கிராமம். அதனால் ஸௌர்ய கேதவதே இருமையில் காணப்படுகிறது.

**2.4.8** க்ஷுத்3ரஜந்தவ:

சிறிய உயிரினங்களின் பெயர்களைக் கொண்டு ஆக்கும் துவந்துவஸமாஸமும் ஒருமையாகும்.

த3ம்ஸ'மஸ'கம் ''மூட்டையும் கொசுவும்''

ஆனால் ப்3ராஹ்மணக்ஷத்ரியௌ

**2.4.9** யேஷாம் ச விரோத⁴: ஸா'ஸ்'வதிக:
எப்போதுமே ஒன்றுக்கொன்று பகையுள்ள உயிரினங்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட துவந்த்வஸமாஸமும் ஒருமையில் அமையும்.
மார்ஜார மூஷகம் – 'எலியும் பூனையும்'
அஹிநகுலம் – 'பாம்பும் கீரியும்'
ஆனால் கெ³ளபாலி ஸா'லங்காயனா: கலஹாயந்தே.
கௌ பாலிஸாலங்காயனர்கள்.
சண்டையிடுகிறார்கள். சிலசமயங்களில்தான் சண்டை எப்போதுமல்ல. அதனால் இத்தொகை ஒருமையிலமையவில்லை. 'ச' என்ற சொல், மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும் சேர்த்து என்றுணர்த்தும்.
அஸ்'வமஹிஷம் – 'குதிரையும் எருமையும்'
காகோலூகம் – 'காகமும் ஆந்தையும்'

**2.4.10** ஶூத்³ராணாம் அநிர்வஸிதானாம்
மேல்தட்டு ஜாதி மக்களுடன் கலந்து கொள்வதினின்று விலக்கப்படாத சூத்திரர்களின் பெயர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட துவந்துவஸமாஸம் ஒருமையிலமையும்.
தக்ஷாயஸ்காரம்–"தக்ஷனும் கொல்லனும்"
ராஜகதந்துவாயம்–"வண்ணானும் சேணியனும்"
ஆனால், சண்டாலம்ருதபா:
சில சூத்திரர்கள் உணவுண்ட பாத்திரங்களை மந்திரங்களாலும் சுத்தம் பண்ண முடியாது என்று சாத்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதிலடங்காத ஏனைய சூத்திரர்களை 'அநிர்வஸித' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையைச் சேர்ந்த சூத்திரர்கள் உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களின் தாலத்திலிருந்து உணவு உண்ண அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

**2.4.11** க³வாஸ்'வப்ரப்⁴ருதீ³னி ச
க³வாஸ்'வம் முதலியவைகளும் ஒருமையிலமையும் துவந்துவம் ஆகும்.
க³வாஸ்வம் – "பசுவும் குதிரையும்"
ஸ்த்ரீகுமாரம்

வா: க³வாஸ்வாதிஷுயதே²ாச்சாரிதம் த்³வந்த³
வ்ருத்தம் க³வாஸ்வம் முதலியவைகள், கணபாடத்தில் எந்த வரிசயிலமைகிறதோ அதே வரிசையில் அவைகளைச் சேர்த்துத் துவந்துவம் ஆக்கும் போதுதான் இந்த விதி. அவைகளை மாற்றியமைக்கும் போது இந் த விதியபன்படாது.
கோ³அஸ்வம், அல்லது கோ³அஸ்'வௌ

**2.4.12** விப4ாஷா வ்ருக்ஷம் ருக3த்ருணதான்ய
வ்யஞ்ஜன பஸுஸகுனி அஸ்'வ வட3வ
பூர்வ அபர அத4ர உத்தராணாம்
ஒரு துவந்துவஸமாஸத்தின் உறுப்பினர்கள், கீழ்க்கண்டவைகளாக அமையும்போது அத்தொகை விருப்பாக ஒருமையாகும்.

1. மரங்களின் பெயர்கள்
ப்லக்ஷந்யக்3ரோத4ம் (அல்லது) ப்லக்ஷந்யக்ரோத4ா:
(நபும்ஸகம் ஒருமை) (பன்மை)

2. விலங்குகளின் பெயர்கள்
ருருப்ருஷதம் (அ) ருருப்ரஷதா:

3. புற்களின் பெயர்கள்
குஸ'காஸம் (அ) குஸ'காஸா:

4. தான்யங்களின் பெயர்கள்
வ்ரீஹியவம் (அ) வ்ரீஹியவா:
'பார்லியும் அரிசியும்'

5. சுவையூட்டும் பொருட்களின் பெயர்கள்
த3தி4க்4ருதம் (அ) த3தி4 க்4ருதே:
'தயிரும் நெய்யும்'

6. வீட்டு விலங்குகள்
கே3ாமஹிஷம் (அ) கே4ாமஹிஷா:
'பசுவும் எருமையும்'

7. பறவைகள்
தித்திரிகபிஞ்ஜலம் (அ) தித்திரிகபிஞ்ஜலா:

8. அஸ்'வ வட3வம் (அ) அஸ்'வவட3வா:
"ஆண் குதிரையும் பெண் குதிரையும்"

9. பூர்வா பரம் (அ) பூர்வாபரே
'முதலும் இறுதியும்'

10. அத4ரோத்தரம் (அ) அத4ரோத்தரே
'கீழும் மேலும்' 8-10 விதிக்குப் புறம்பாக அமைந்த தொகைகள்.

வா: ப³ஹு ப்ரக்ருதி: ப³லஸேனாவனஸ்பதி
ம்ருக³ ஸ¹குனி க்ஷுத்³ரஜந்துத⁴ான்ய
த்ருணானாம்
ப³ல ஸேனா வனஸ்பதி முதலியவைகள் பன்மையாக அமையும்போதுதான், அவைகள் ஒரே பொருளைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும். அவைகள் இருமையாக நிற்கும்போது ஒரே பொருளைக் குறிப்பதாக ஆகாது. அதனால் அவைகள் இருமையாகவே அமையும்.
பத³ராமலகே, ரதி³காஸ்¹வாரோஹௌ,
ப்லக்ஷந்யக்³ரோதௌ⁴, ருருப்லக்ஷௌ,
ஹம்ஸ சக்ரவாகௌ, யூகாலிக்ஷே,
வ்ரீஹியவே, குஸ¹காஸௌ.

**2.4.13** விப்ரதிஷித்த⁴ம் ச அனதி⁴கரணவாசி
ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டபொருளைக் கொண்ட சொற்கள். ஒரு பருப்பொருளைக் குறிப்பதாக அமையாமல் (அனதி⁴கரணவாசி) நிற்கும்போது, இச்சொற்களாலாக்கப்பட்ட துவந்துவஸமாஸம் விருப்பாக ஒருமையாகும்.
1ஸிதோஷ்ணம்/ஸி¹தோஷ்ணே
'குளிரும் வெப்பமும்'
ஜீவித மரணம்/ஜீவிதமரணே
'வாழ்வும் சாவும்'
ஆனால் காமக்ரோதௌ⁴
'காமமும் கோபமும்' இவையிரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட வைபல்ல.
ஸிதோஷ்ணே உத³கே
குளிர்ந்ததும் சூடுமான தண்ணீர்
இங்கு 'தண்ணீர்' ஒரு பொருள்.
இந்த இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளும் இருமையாகின்றன.

**2.4.14** ந த³தி⁴ பயாதீனி
த³தி⁴பய, முதலிய துவந்துவஸமாஸங்கள் ஒருமையிலமையா
த³தி⁴பயஸீ (இருமை) 'தயிரும் பாலும்'
உலூக²ல முஸலே (இருமை) உரலும் உலக்கையும்
ப்³ரஹ்மப்ரஜாபதீ (இருமை) 'பிரமனும் பிராஜாபதியும்'
ஆத்³யாவஸானே (இருமை) 'முதலும் முடிவும்'

**2.4.15** அதி⁴கரண ஏதாவதத்வே ச
பருப்பொருட்களை உணர்த்தும் சொற்களால் ஆக்கப்பட்ட துவந்துவஸமாஸம், அவைகளின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்குமாறு அமைந்தால், அத்தொகை ஒருமையாகாது.
த³ஸத³ந்தோஷ்டா: ''பத்து பற்களும் உதடுகளும்'

**2.4.16** விபாஷா ஸமீபே

பருப்பொருட்களை உணர்த்தும் சொற்களான துவந்துவஸமாஸத்தின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை ஏறத்தாழ குறிப்பிடும்போது அத்தொகை விருப்பாக ஒருமையாகும்.

உபத$^{3}$ஸம் $^{3}$தந்தோஷ்டம்/உபத$^{3}$ஸா:

த$^{3}$ந்தோஷ்டா: "ஏறத்தாழப் பத்து பற்களும் உதடுகளும்"

**2.4.17** ஸநபும்ஸகம்

மேலே விளக்கப்பட்ட துவந்துவஸமாமமும் துவிகு ஸமாஸமும், நபும்ஸகம். அதாவது அத்தொகைகளின் பால் அஃறிணை. பாணி பாதம்; பஞ்சக$^{3}$வம் இது 2.4.26க்குப் புறனடை.

வா: அகாராந்தோத்தரபதே$^{3}$ா த்$^{3}$விகு$^{3}$:

ஸ்த்ரியாம் ப$^{4}$ாஷ்யதே

'அ'வை ஈறாக் கொண்ட உறுப்பினரை இறுதியாகக் கொண்ட த்விகுஸமாஸம் பெண்பாலில் அமையும்.

த$^{3}$ஸ$^{1}$ரதீ (த$^{3}$ஸ$^{1}$னாம் ரத$^{2}$னாம் ஸமாஹார

த$^{3}$ஸ$^{1}$ரத$^{2}$ + ஙீப் (4.1.21) = த$^{3}$ஸரதீ "பத்துத் தேர்கள்"

வா: ஆப$^{3}$ந்த: ஸ்த்ரியாமிஷ்ட:

'ஆப்'ஐ ஈறாக் கொண்ட பெண்பால் பெயர்ச் சொல் இறுதி உறுப்பினராகக் கொண்ட த்$^{3}$விகு$^{3}$ ஸமாஸம். விருப்பாக பெண்பாலில் அமையும்.

பஞ்சக$^{2}$ட்வம்/பஞ்சக$^{2}$ட்வீ

வா: அனோ ந லோபஸ்$^{1}$ ச வாத்$^{3}$விகு: ஸ்த்ரியாம்

'அன்'ஐ ஈறாகக் கொண்ட சொல் இறுதி உறுப்பினராக நிற்கும் 'த்விகு' ஸமாஸம் விருப்பாக பெண்பாலாகும். அதன் ஈறான 'ன்' கெடும்.

பஞ்சதக்ஷம்/பஞ்சதக்ஷீ (பஞ்ச + தக்ஷன்)

வா: பாத்ராதி$^{3}$ப்$^{4}$ய: ப்ரதிஷேதே$^{4}$ா வக்தவ்ய:

'பாத்திரம்' முதலிய சொற்கள் இத்தொகையின் இறுதி உறுப்பினராக நிற்கும்போது இத்தொகை பெண்பாலாகாது.

பஞ்சபாத்ரம், சதுர்யுகம்

**2.4.18** அவ்யயீ ப$^{4}$ாவஸ் ச

அவ்யயீபாவஸமாஸமும் அஃறிணையாகும் (நபும்ஸகம்)

அதி$^{4}$ஸ்த்ரி, 'பெண்ணைப் பற்றி'

அவ்யயீ பாவஸமாஸத்தின் முதல் உறுப்பினர் முக்கியமானது முக்கியமான உறுப்பினரின்பால் தொகையின் பாலாக பொதுவாக அமையும். ஆனால் அவ்யயீபாவஸமாஸத்தின் முக்கியமான உறுப்பினர் அதன் முதல் உறுப்பினர்.

அது ஒரு அவ்யயமானதால் இத்தொகைக்கு பால் எதுவும் கிடையாது என்று ஆகும். அல்லது, மற்ற தொகைகள் போல் அதன் இறுதி உறுப்பினரின் பாலைக் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். இதனால், இத்தொகையின் பாலைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குழப்பம் ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்கவே இச்சூத்திரம். இச்சூத்திரத்தின் மூலம், அவ்யயீ பாவஸமாஸம் நபும்ஸகம் என்று தெரிகிறது.

வா: புண்யஸுதி[3]னாப்[4]யாம் அஹ்ன: க்லீப[3]தேஷ்யதே
புண்ய, ஸுதின ஆகிய சொற்களுக்குப் பின் 'அஹன்' நிற்கும்போது நபும்ஸகமாகும். புண்யாஹம்
அஹன். 5.4.91; 2.4.29இன்படி ஆண்பாலாக வேண்டும். இச்சூத்திரம் இதற்கு நபும்ஸகம் விதிக்கிறது.

வா: பத[2]: ஸம்க்[2]யயாதே[3]: க்லீப[3]தேஷ்யதே
எண் அல்லது அவ்யய ங்களை முதலாக் கொண்ட பத[2] என்ற சொல்லோடு ஆக்கப்பட்ட தொகையும் நபும்ஸகமாகும் த்ரிபத[2]ம்

வா: க்ரியாவிஸே[1]ஷணானாம் சக்லீப[3]தேஷ்யதே
வினையடைகளும் நபும்ஸகமாகும். ம்ருத[3]பசதி.

**2.4.19** தத்புருஷோ அனஞ் கர்மத[4]ாரய:
எதிர்மறை தத்புருஷஸமாஸத்தைத் தவிர்த்து, மற்ற தத்புருஷஸமாஸமும், கர்மதாரயஸமாஸமும் (இதற்குப் பிறகு வரும் சூத்திரங்களில் விளக்கப்படுபவை) நபும்ஸகமாகும்.
இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இதைத் தொடர்ந்து வரும் விதிகள் எப்போது தத்புருஷஸமாஸம் நபும்ஸகமாகும் என்று விளக்குகின்றன.
ப்[3]ராஹ்மணஸேனம்/ப்[3]ராஹ்மணஸேனா
(2.4.25, ஸேனா என்ற சொல்லோடு அமையும் தொகையின் பால் விருப்பாக அமையும் என்று கூறுவதால்)
ஆனால் த்ருட[3]ஸேன: ராஜா. (பஹுவ்ரீஹி தொகை அதனால் ஆண்பால்)
அஸேனா (பெண்பால். எதிர்மறை தத்புருஷம்)
பரமஸேனா (கர்மத[4]ாரயம்)

**2.4.20** ஸம்க்[3]ஞாயாம் கந்த[2]: உஸீனரேஷு
கந்த[2]ா (பட்டினம்) என்ற சொல்லை இறுதியில் கொண்ட தத்புருஷ ஸமாஸம் ஒரு பெயராக அமைந்து, அந்தப் பட்டினம் உஸீனரதேஸ த்தில் உள்ள இடப்பெயராக அமைந்தால், அத்தொகை நபும்ஸகம் ஆகும்.
ஸெளஸ[1]மிகந்த[2]ம் "ஸெளஸமியிலுள்ள ஒரு பட்டினம்"
ஆனால் வீரணகந்த[2]ா (இது பெயரல்ல)
ா[3]கஷீகந்தா[2] இது உஸீனரத்தில் இல்லை.

**2.4.21** உபக்$^{3}$ஞா உபக்ரமம் தத்ஆத்$^{3}$யா அஸிக்$^{2}$ய ஆஸாயாம்

உபக்$^{3}$ஞா (புதிது புனைதல்) உபக்ரம (தொடக்கம்) என்ற சொற்களை இறுதியாகக் கொண்ட தத்புருஷஸமாஸம். அதன் தொடக்கத்தை அறிவிக்கும் விருப்பத்தைக் குறிப்பிடும் வகையில் அமைந்தால் அத்தொகை நபும்ஸகம் பாணினி உபக்$^{3}$ஞமாகாலபகம் வ்யாக்ரணம் பாணினியால் புதிதாகப் புனைந்த இலக்கணத்தில் தொடங்கியது. கலாப இலக்கணம் முதலியவை.

நந்தே$^{3}$ாபக்ரமாணி மானானி. அளவு முறை நந்தர்களால் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்படடவை.

ஆனால் வால்மீகிஸ்$^{1}$லோகா:

வால்மீனியின் சுலோகங்கள்

**2.4.22** ச$^{2}$ாயா ப$^{3}$ாஹுல்யே

ச$^{2}$ாயா (நிழல்) என்ற சொல்லை கடை உறுப்பினராகக் கொண்ட தத்புருஷம், 'நிறைய, அதிகம்' என்ற பொருளை அதன் முதல் உறுப்பினர் சுட்டுமாறு அமைந்தால் அத்தொகை நபும்ஸகமாகும்.

ஸ$^{1}$லப$^{4}$ச்ச$^{2}$ாயம்–'பல வீட்டில் பூச்சிகளின் நிழல்'

இக்ஷுச் சா$^{2}$யம் கரும்பின் நிழல் அதாவது கரும்புத்தோட்டம் 2.4.25 படி ச$^{2}$ாயாவுடன் அமையும் தொகையின் பால் விருப்பாக அமையும். இங்கு நபும்ஸகமாக கண்டிப்பாக அமையும் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஆனால் குட்$^{3}$யச்ச$^{2}$ாயா 'சுவரின் நிழல்'

**2.4.23** ஸப$^{4}$ா ராஜா அமனுஷ்யபூர்வா.

ராஜா என்ற சொல்லின் பொருளைக் குறிக்கும் சொற்கள் மனிதனைக் குறிக்கும் சொற்களைத் தவிர்த்த ஏனைய சொற்கள் முதல் உறுப்பினராகவும், ஸபா என்ற சொல் இறுதி உறுப்பினராகவும் அமைந்த தத்புருஷஸமாஸம், நபும்ஸகமாகும்.

இனஸப$^{4}$ம் 'அரசரின் சபை'

ஈஸ்$^{1}$வரஸப$^{4}$ம் 'கடவுளின் சபை'

ரக்ஷ:ஸப$^{4}$ம்

பிஸ$^{1}$ாசஸப$^{4}$ம்

ஆனால் ராஜஸபா

**2.4.24** அஸ$^{1}$ாலா ச

ஸப$^{4}$ா என்ற சொல், வீடு, அரண்மனை என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் இறுதி உறுப்பினராக நிற்கும் தத்புருஷஸமாஸம் நபும்ஸகமாகும்.

ஸ்த்ரீஸப$^{4}$ம்–பெண்கள் குழு/கூட்டம்

ஆனால்

அநாத$^{2}$ஸப$^{4}$ா–'அனாதை இல்லம்'

**2.4.25** விப⁴ாஷா ஸேனா ஸுரா
ச²ாயா ஸ'ாலா நிஸ'ாகாம்
ஸேனா (படை), ஸுரா (மது), ச²ாயா (நிழல்), ஸ'ாலா (இல்லம்) நிஸ'ா (இரவு) ஆகிய சொற்கள் இரண்டாவது (இறுதி) உறுப்பினராக நிற்கும் தத்புருஷஸமாஸம் விருப்பாக நபும்ஸகமாகும்.
ப்³ராஹ்மண ஸேனம்/ப்³ராஹ்மணஸேனா 'பிராம்மணர்கள் படை'
யவஸுரம்/யவஸுரா 'பார்லிசாறு'
குட்³மச்'ச²ாயம்/குட்³மச்'ச²ாயா 'சுவரின் நிழல்'
கே³ாஸ'ாலம்/கே³ாஸ'ாலா 'தொழுவம்'
ஸ்'வநிஸ'ம்/ஸ்'வநிஸ'ா 'நாயின் இரவு அதாவது எந்த இரவில் நாய் பைத்தியம் பிடித்துக் குறைக்கிறதோ அந்த இரவு ஸ்'வநிஸம்/ஸ்'வநிஸ'ா என்று கூறப்படுகிறது. இது கிருஷ்பைக்ஷச்சதுர்த்தசியாகும்.

**2.4.26** பரவத் லிங்கம் த்³வந்த்வதத்புருஷயோ:
துவந்துவம், தத்புருஷத் தொகைகள் அவைகளின் இறுதி உறுப்பினரின் பாலைக் கொண்டதாக அமையும்.
ஸமாஹார துவந்தும் நபும்ஸகலிங்கமாக அமையும் என்று ஏற்கெனவே கூறப்பட்டதால், இங்கு துவந்துவம், இதரேதர துவந்துவத்தைக் குறிக்கும்.
குக்குட¹ மயூர்யெள இமே அல்லது
மயூரீகுக்குடெ'ள இமௌ
முதல் எடுத்துக்காட்டில், மயூரீ கடைஉறுப்பினராக இருப்பதால் மயூரியின் பாலான பெண்பாலில் இத்துவந்துவம் அமைகிறது.
இரண்டாவதில் குக்குட1 இரண்டாவது உறுப்பினராக நிற்பதால், அதன் பாலான ஆண்பாலில் இத்தொகை அமைகிறது.
அர்த்3த4 பிப்பலீ என்ற தத்புருஷஸமாஸத்தில் பிப்பலீ பெணபாலாவதால், இத்தொகையும் பெண்பாலிலமைகிறது.

வா: த்³விகுப்ராப்த ஆபன்ன அலம்பூர்வ க³திஸ்
மாஸேஷு ப்ரதிஷேத⁴ா வக்தவ்ய:
த்³விகு³, ப்ராப்த, ஆபன்ன, அலம் என்ற சொற்களை முதலாகக் கொண்ட தொகை, கதிஸமாஸம் ஆகியவைகள் இதற்குப் புறனடை.
பஞ்சகு³:–5 பசுக்கள்
ப்ராப்தஜீவிக:/ஆபன்னஜீவிக:
அலம் ஜீவிக: (அலம் ஜீவிகாயை)
நிஷ்கெளஸாம்பி (கதிஸமாஸம்)
இச்சூத்திரத்தின் பொருள் த்விகுஸமாஸம். ப்ராப்த, ஆபன்ன ஆகியவைகளோடு ஆக்கப்பட்ட தொகை, கதிஸமாஸம் ஆகியவைகள், தத்புருஷமாஸத்துள்ளடங்கியவையானாலும் இவைகள், இறுதி உறுப்பினரின் பாலில் அமையாது என்று சுட்டிக்காட்டுகிறது இச்சூத்திரம்.

**2.4.27** பூர்வவத் அஸ்'வவட[3]வெள

'அஸ்'வவட[3]வெள' என்ற தொகையின் பால் அதன் முதல் உறுப்பினரின் பாலை ஒத்தது.

அஸ்'வஸ் ச வட[3]வா ச = அஸ்'வவட[3]வெள

'ஆண்குதிரையும் பெண்குதிரையும்'

இந்த விதி, இதற்கு முந்திய விதிக்குப் புறனடை.

**2.4.28** ஹேமந்தஸி' ஸி'ரௌ அஹோராத்ரே ச ச்'ச[2]ந்த[3]ஸி

வேதமொழியில் ஹேமந்தஸி'ஸிரௌ.

அஹோராத்ரே ஆகிய தொகைகள், அவைகளின் முதல் உறுப்பினரி ன் பாலை ஒத்தது. இது சூ. 26க்குப் புறனடை.

ஆனால் மற்ற கிளை மொழிகளில்

து[3]:கே[2] ஹேமந்த ஸி'ஸி'ரே

அஹோராத்ரௌ இமௌ புண்யௌ

**2.4.29** ராத்ர, அஹ்ன அஹா: பும்ஸி

ராத்ர (இரவு) அஹ்ன, அஹா (பகல்) ஆகிய சொற்கள் இறுதியாக அமையும் துவந்துவ, தத்புருஷத் தொகைகளின் பால் ஆண்பாலாகும்.

த்[3]விராத்ர: 'இரண்டு இரவுகள்'

பூர்வாஹ்ண: 'முற்பகல்'

த்ர்யஹ: 'மூன்று பகல்'

வா: அனுவாகாத[3]ய: பும்ஸிதிவக்தவ்யம்

அனுவாக முதலியவைகள் ஆண்பால் என்று கூற வேண்டும்.

அனுவாக: ஸூக்த:

**2.4.30** அபத[2]ம் நபும்ஸகம்

'அபத[2]ம்' என்ற தத்புருஷஸமாஸம் நபும்ஸகம் அபத[2]ானி க[3]ாஹதே மூட[4] (பார்க்க 5.4.72)

'மூடன் தவறான பாதையில் திரிகிறான்'

**2.4.31** அர்த[4]ர்சா: பும்ஸி ச

அர்த[4]ர்ச முதலிய தொகைகள் ஆண்பாலுமாகும். அதாவது இவைகள் நபும்ஸகமும் ஆண்பாலுமாகும்.

அர்த[4]ர்ச:/அர்த[4]ர்சம் 'பாதிச் செய்யுள்'

கோ[4]மய:/கே[4]ாமயம் 'சாணி'

அர்த[4]ர்ச முதலியவைகளுக்கு 2 வகையான பால்கள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், இவைகளின் பால் பொருளடைப்படியில் வேறுபடும். பத்[3]மஸ'ங்க[2] என்ற சொல் நிதி என்ற பொருளில் ஆண்பாலாகும். ஆனால் தண்ணீரிலிருந்து பிறந்தவைசொல்லை (ஜலஜ) என்ற பொருளில் ஆண்பால்,

நபும்ஸகம்

என்ற இரண்டு பால்களிலும் அமையும்.

பூ⁴த என்ற சொல், 'பிசாசு' என்ற பொருளில் இருவகைப் பாலிலும் வரலாம். இச்சொல் ஒருவினைப் பெயராக வரும் போது, இது எந்த பெயர்ச் சொல்லுக்கு அடையாக வருகிறதோ அதன்பாலிலமையும்.

பூத: க⁴ட:/பூ⁴தா ஸா'டீ/பூ⁴தம் வஸ்த்ரம்

(ஆண்பால்) (பெண்பால்) நபுஸகம்

**2.4.32** இத³மோன்வாதே³ஸே' அஸ அனு த³ாத்தஸ்' த்ருதீயாதெ³ள

இதம் 'இது' என்ற மாற்றுப் பெயரை இரண்டாவது தடவை அதே வாக்கியத்தில் அடுத்து வருமிடங்களில் பயன்படுத்தும்போது

அனுதாத்த 'அஸ்', 'இதம்' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக, 3ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லிலிருந்து தொடங்கி எல்லா வேற்றுமைச் சொற்களுக்கும் முன் வரும் அஸ்மை ச²াத்ராய கம்ப³லம் தே³ஹி/அ²தோ அஸ்மை ஸாடகமபி கேஹி

இந்த மாணவனுக்குக் கம்பளி கொடு. இவனுக்குத் துணியும் கொடு.

அஸ்ய ச²ாத்ரஸ்ய ஸோ'ப⁴னம் ஸீ'லம்/அதோ² அஸ்ய ப்ரபூ⁴தம் ஸ்வம்

இந்த மாணவனின் நடத்தை சிறப்பானது

இவனுடைய சொத்துமிகப் பெரியது.

**2.4.33** ஏதத³ஸ் த்ரதஸோ த்ரதஸௌ சானுதாத்தௌ

ஏதத் (இது) என்ற மாற்றுப் பெயர் மறுபடியும் இரண்டாவது முறையாக ஒரே வாக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படும்போது இச்சொல்லுக்குப் பதிலாக அனுதாத்த சுரத்துடன் கூடிய 'அஸ்', 'தர', 'தஸ்' என்ற ஒட்டுக்களுக்கு முன்னால் வரும் த்ர, தஸ் ஆகிய ஒட்டுக்களும் அனுதாத்த சுரம் பெறும்.

ஏதஸ்மாத் ச²ாத்ராத் ச²ந்தோ³ா அதீ⁴ஷ்வ

அதே²ா அதோ வ்யாகரண மதீ⁴ஷ்வ

"இந்த மாணவனிடம் யாப்பிலணக்கணம் கற்றுக் கொள் அவனிடம் இலக்கணமும் கற்றுக்கொள்''

ஏதஸ்மின் க்³ராமே ஸுக²ம் வஸாம:

அதே²ா அத்ர யுக்தா அதீ⁴ மஹே

"இந்தக் கிராமத்தில் சுகமாக வாழ்வோம் ஆகையால் இங்கு கவ னத்துடன் நாம் படிப்போமாக''

**2.4.34** த்³விதீயா டெ'ளஸ்ஸ்வேன:

இரண்டாம் வேற்றுமையுருபுகள், டா (3ஆம் வேற்றுமை ஒருமையுருபு) ஓஸ் (6ஆம், 7ஆம் வேற்றுமை இருமையுருபுகள்)

ஆகியவைகள் தொடர்ந்து வரும் போது 'இதம்', 'ஏதத்' ஆகிய மா ற்றுப் பெயர்களுக்குப் பதிலாக, அனுதாத்த சுரத்துடன் கூடிய 'ஏன ' அம்மாற்றுப் பெயர்களுக்குப் பதிலாக (அவைகளை, இரண்டாவது முறையாக

அவ்வாக்கியங்களில் பயன்படுத்தும்போது) வரும்.

1) இமம் ச2ாத்ரம் ச2ந்தே3ா அத்4யாபய;
அதே2ா ஏனம் வ்யாகரணமத்4யாபய
"இந்த மாணவனுக்கு யாப்பிலக்கணம் கற்றுக்கொடு இவனுக்கு இலக்கணமும் கற்றுக் கொடு"

2) அனேன ச2ாத்ரேண ராத்ரிரதீதா
அதே2ா ஏனேன அஹரபி அதீ4தம்
"இந்த மாணவன் இரவில் படித்தான் இவன் பகலிலும் படித்தான்"

3) அனயோஸ்1 ச2ாத்ரயோ: ஸோ1ாப4னம்
ஸீ1லம், அதோ2 ஏனயோ: ப்ரபூ4தம் ஸ்வம்
"இந்த இரண்டு மாணவர்களுடைய நடத்தை சிறந்தது. இவர்களுடைய சொத்து பெரியது"

வா: ஏனதி3தி நபும்ஸக ஏகவசனே வக்தவ்யம்
'ஏனத்' என்ற நபும்ஸகலிங்க ஒருமை 'இதம்', 'ஏன', என்ற இரண்டுக்கும் அன்வாதேசம் ஆகும்.
இதம் குண்டம் ஆனய; ப்ரக்ஷாலய ஏனத்
இந்தப் பானையைக் கொண்டுவா. இதை அலம்பு

**2.4.35** ஆர்த4 த4ாதுகே
ஆர்த4 த4ாதுக ஒட்டுக்களுக்கு முன்
இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். ஆர்த4த4ாதுக ஒட்டுக்கள் பற்றிய விதி இச்சூத்திரத்திலிருந்து 2.4.58 வரை கூறப்படுகிறது.

**2.4.36** அதே3ா ஜக்3தி4: ல்யப் தி இதி
'அத்3' என்ற தாது முழுவதுக்கும் 'ல்யப்' என்ற ஆர்த4 தா4துக ஒட்டுக்கள் அதைத் தொடர்ந்து வரும்போதும், 'த' என்ற எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட 'கித்' என்ற ஒட்டுக்கள் அதைத் தொடர்ந்து வரும்போதும், 'ஜக்3தி4' பதிலியாக வரும்.
ப்ரஜக்3த்4ய = ப்ர + அத்3 +க்த்வா = ப்ர + அத்3 + ல்யப் = ப்ர + ஜ க்3தி4 + ய = ப்ர + ஜக்3த்4 + ய = ப்ரஜக்3த்4ய = நன்றாக உண்டு வி ட்டு
ஜக்3த4: = அத்3 + க்த = த = ஜக்3தி4 + த = ஜக்3த4 + த = ஜக்3த்4 + த4 + (8.2.40) = ஜக்3ϑ + த4 + ஜக்3த4: (8.4.65) 'உண்டான்'
ஜக்3த4வான் (அத்3 + க்தவது) 'உண்டான்'

**2.4.37** லுங் ஸனோ: க4ஸ்ல்ரு
லுங் (Aorist), ஸன் (Desiderative) ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது

'க⁴ஸ்ல்ரு', 'அத்³'துக்கு ஆதேசமாக வரும்.
அக³ஸத்(லுங்) 'அவன் உண்டான்'
அத்³ + லுங் = திப் = க⁴ஸ்ல்ரு ⟶ க⁴ஸ் ⟶ அக⁴ஸ் + தி ⟶ அக⁴ஸத்

வா: க⁴ஸ்ல்ரு ப⁴ாவே அசி உபஸம்க்²யானம்
'அத்³'துக்குப் பதிலியாக 'க்⁴ஸ்ல்ரு' வந்து அதைத் தொடர்ந்து 'அச்' ஒட்டு வரும்போதும் இந்த விதி செயற்படும்.
ப்ர + அத் + அச் = ப்ரக⁴ஸ: (பெருந்) 'தீனி தின்கிறவன்'

**2.4.38** க⁴ஞ் அபோஸ்¹ ச
ஆர்த⁴த⁴ாதுக ஒட்டுக்களான 'க⁴ஞ்' (3.3.18), 'அப்' (3.3.59) ஆகியவைகளுக்கு முன் நிற்கும் 'அத்³'துக்குப் பதிலியாகவும் 'க⁴ஸ்ல்ரு' வரும்.
க⁴ாஸ: 'புல்' (அத்³ + க⁴ஞ் = க⁴ாஸ் + அ(3.3.19)
ப்ரக⁴ஸ: (ப்ர + அத் + அப் = 'புல்') = ப்ர + க⁴ஸ் + அ)
'பெருந்தீனி தின்கிறவன்'

**2.4.39** பஹுலம் ச²ந்த³ஸி
'அத்³' துக்கு ஆதேசமாக, 'க4ஸ்ல்ரு' பல வகையில் வேத மொழியில் வரும்.
க⁴ஸ்தாம் நூனம் (அத்³ + லுங்தஸ் தாம் = க⁴ஸ்ல்ரு – க⁴ஸ் + ச்லி + தாம் = க⁴ஸ் + θ
தாம் (2.4.80): க⁴ஸ்தரம் + நுனம் (6.4.75)
க⁴ஸ்தாந்னூனம் (அனுஸ்வாரம், பரஸ்வர்ணம்)
அல்லது
ஆத்தாமத்³ய மத்⁴ய தோ மேத உத்ப்⁴ருதம்
அத்³ + லுங் தஸ்தாம், ஆட் ஆகமம் = ஆத்தாம். இங்கு 'க⁴ஸ்ல்ரு' ஆதேசமில்லை.

**2.4.40** லிடி¹ அன்யதரஸ்யாம்
லிட் (Perfect) ஆர்த⁴த⁴ாதுக ஒட்டு 'அத்3'தைத் தொடர்ந்து வரும்போது, 'அத்'துக்குப் பதிலியாக 'க⁴ஸ்ல்ரு' விருப்பாக வரும்.
ஜக⁴ாஸ, ஜக்ஷது: ஜக்ஷு: அல்லது
ஆத³ ஆத³து: ஆது³
அத் + லிட். திப், ணல் = அ (3.4.82)
க⁴ஸ் – இரட்டித்தல் = க⁴க⁴ஸ் + அ ⟶ ஜக⁴ஸ் – அ ⟶ ஜக⁴ாஸ 'உண்டான்'
அல்லது
அத³ + லிட் = திப் = ணல் = அ = அஅத³ + அ = ஆத³

**2.4.41** வேஞோ வயி:
வேஞ் (நெய்தல்) என்ற தாதுவுக்குப்பின் ஆர்த⁴தா⁴ துக 'லிட்' ஒட்டுக்கள்

வரும்போது அதற்குப் பதிலியாக 'வயி' விருப்பாக வரும்.

உவாய ஊயது: ஊயு: அல்லது

உவாய ஊவது: ஊவு:

வேஞ் + லிட் = திப் = ணல் = அ = வய் + அ = வவய் + அ (6.1.17) = உவய் + அ

உவாய

அல்லது

வே + ணல் = அ, த்வித்வ வேவே + அ = உவே + அ = உவை + அ (7.2.115) = உவாய 'நெய்தான்'

**2.4.42** ஹனோ வதே[4]ா லிஙி

ஆர்த[4] தா[4]துக ஒட்டுக்களான லிங் (Benedictive) ஹன் (கொல்) தாதுவைத் தொடர்ந்து வரும்போது, 'வத்' அதற்கு ஆதேஸமாக வரும்.

ஹன் ⟶ வத்[4]/–லிங்

வத்[4]யாத் வத்[4]யாஸாம் வத்[4]யாஸு:

ஹன் + லிங் ஆஸீ: = திப் (3.4.116) = வத்[4] + தி, யாஸுட் = யாஸ் = வத்[4]யாத்

**2.4.43** லுஙி ச

லுங் (Aorist) ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது 'ஹன்' உக்குப் பதிலியாக 'வத்[4]' வரும்.

ஹன் ⟶ வத்/–லுங்

அவதீ[4]த் அவதி[4]ஷ்டாம் அவதி[4]ஷு 'கொன்றான்'

**2.4.44** ஆத்மனேபதேஷு அன்யதரஸ்யாம்

'ஹன்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் நிற்கும் ஆர்த்[4]ம[4]தாதுக 'லுங்'ஐத் தொடர்ந்து ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் வரும் காலையில், 'வத்' விரு ப்பாக அதற்குப் பதிலியாக வரும்.

ஆவதி[4]ஷ்ட ஆவதி[4]ஷதாம் ஆவதி[4]ஷத

அல்லது

ஆஹத ஆஹஸாதாம் ஆஹஸத

ஆங் + ஹன் (1.3.28) = ஆங் + வத்[4] + லுங் = த = ஆவத்[4] + த, அட், ஸிச், இட் = ஆ + அ

வத[4] இ ஸ் த ⟶ ஆவதிஷ்ட

**2.4.45** இணோ க[3]ா லுஙி

இண் (போ) என்ற தாதுவுக்குப் பின் ஆர்த[4]த[4]ாதுக லுங் வரும்போ து 'க[3]ா' அதற்கு ஆதேஸமாகும்.

இண் ⟶ க[3]ா/–லுங்

அக[3]ாத், அக[3]ா தாம் அகு[3]:

இண் + லுங் = திப் = க[3]ா + லுங் = தி,

அட் + க³ா + ஸிச் + தி = அ + க³ா + ஸ் + த் = அக³ா + 0 + த் (2.4.77) = அக³ாத் (ஒருமை)

அக³ா + ஜி² = அக³ா + ஜுஸ் = உஸ் (3.4.110)

அக³ா + உஸ் = அகு³: (பன்மை)

வா: இண்வதி³க இதி வக்தவ்யம்

'இண்' ஐப் போன்று 'இக்'ஐயும் விளக்க வேண்டும். அதாவது, 'இண்'உக்கு 'க³ா' அதேஸமாக வருவது போல், அதே சூழலில் 'இக்' உக்கும் 'க³ா' ஆதேஸமாக வரும். 'அதி⁴' என்ற உபசர்க்கத்துடன் 'இக்' தாது 'நினைவு கூர்தல்' என்ற பொருளில் வரும்.

அத்⁴யக³ாத் அதி⁴ இ + லுங் = அதி⁴க³ா + லுங் = அதி⁴ + அ + க³ா + லுங் = திப் = ஸிச் = அதி⁴ + அ + க³ா + த் (3.4.100) = அத்⁴யக³ாத்

'நினைவு கூர்ந்தான்'

**2.4.46** ணௌ க³மிரபோ³த⁴னே

'இண்' தாதுவுக்குப் பின் ஆர்த⁴த⁴ாதுக 'ணிச்' வரும்போது, 'க³ம்' அதற்கு ஆதேஸமாகும் – 'புரிந்து கொள்,- அறிந்து கொள்' என்ற பொருளை அவ்வினை சுட்டாமலிருந்தால்:

இ ⟶ க³ம்/–ணிச்

இ + ணிச் = க³மி

க³மி – லட் – திப் – ஸப்

கம் – ஏ ⟶ கம் – அய் + திப் = 'கமயதி' அனுப்பி வைக்கிறான்',

'அனுப்பி வை'

ஆனால் ப்ரத்யாயயதி

ப்ரதி +இ + டிணடச = ப்ரதி + ஆய் + இ = ப்ரத்யாயி = லட் திப்ஸப் = ப்ரத்யாயதி அறிந்து கொள்ள வைக்கிறான்.

அதனால் 'இ'க்கு க³ம்' ஆதேசமில்லை.

அதிக³மயதி (வா. இண் வதிக. . . .படி)

**2.4.47** ஸனி ச

ஆர்த⁴த⁴ா துகஸன் (Desiderative) ஒட்டுக்களுக்கு முன் 'இண்' தாதுவுக்கு ஆதேசமாக 'க3மி' 'அறிந்துகொள்' என்ற பொருளை சுட்டாமலமையும்போது வரும்.

ஜிக³மிஷதி "போக விரும்புகிறான்"

ஜிக³மிஷத:, ஜிக³மிஷந்தி

இண் – ஸன் – க³மி = க3ம + ஸ (க³க³ம + ஸ)

(6.1.3) = ஜக³ம + ஸ (7.4.62) = ஜிக³ம + ஸ

(7.4.79) = ஜிகமிஷ (7.2.58) = ஜிக³மிஷதி.

ஆனால்

அர்த²ான் ப்ரதீக்ஷிஷதி 'பொருளை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறான்'
அதி⁴ஜிக³மிஷதி (வா. இண்வதிக....படி)

**2.4.48** இங்ஸ'ச

'இங்' (படி) என்ற தாதுவைத் தொடர்ந்து ஆர்த⁴த⁴ாதுக 'ஸன்' நிற்கும்போதும் 'க³ம்' அதற்குப் பதிலியாகும்.

இங் → க³ம்/–ஸன்

அதி⁴ஜிக³ாம்ஸதே 'படிக்க விரும்புகிறான்'

அதி⁴ஜிக³ாம் ஸேதே, அதி⁴ஜிக³ாம் ஸந்தே

அதி⁴ + இங் + ஸன் = அதி⁴ + க³ம் + ஸ = அதி⁴ஜிக³ாம் + ஸ (6.4.16) = அதி⁴ஜிக³ாம் ஸதே

(8.3.24இன்படி 'ம்' அனுஸ்வாரமாகும்)

**2.4.49** க³ாங்லிடி'

'இங்' தாதுவைத் தொடர்ந்து ஆர்த⁴த⁴ாதுக 'லிட்' நிற்கும்போது, 'க³ாங்' அதற்குப் பதிலியாகும்.

அதி⁴ஜகே³, அதி⁴ஜக³ாதே, அதி⁴ஜகி³ரே

அதி⁴ + இங் + லிட் = அதி⁴க³ாங் = க³ா + லிட் = த =அதி⁴க³ா + ஏ (3.4.81) = அதி⁴ + ஜக³ா + ஏ = அதி⁴ஜகே³ (6.4.64)

**2.4.50** விப⁴ாஷா லுங் ல்ருஙோ:

ஆர்த⁴தாதுகலுங் (Aorist), ல்ருங் (Conditional) ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'இங்'உக்கு 'க³ாங்' விருப்பாக ஆதேசமாகும்.

அத்⁴யகீஷ்ட அத்⁴யகீ³ஷாதாம், அத்⁴யகீ³ஷத

அல்லது

அத்⁴யைஷ்ட அத்⁴யைஷாதாம் அத்⁴யைஷத

ல்ருங்

அத்⁴ய கீஷ்யத அத்⁴யகீ³ஷ்யேதாம்

அத⁴ய கீ³ஷ்யந்த

அல்லது அத்⁴யைஷ்யத அத்⁴யைஷ்யேதாம் அத்⁴ய கீ³ஷ்யந்த

**2.4.51** ணௌ ச ஸம்ஸ'சஙோ:

இயக்கு வினையாக (Casval) 'இங்' பயன்படுத்தப்படும்போது அதைத் தொடர்ந்து ஆர்த⁴த⁴ாதுக ஒட்டு 'ஸன்', 'சங்' நின்றால், 'க³ாங்' விருப்பாக அதற்குப் பதிலியாகும்.

ஸன் அதி⁴ஜிகா³ பயிஷதி அல்லது

அத்⁴யா பியயிஷதி

சங் (Aorist)

அத்⁴யஜிகிபத் அல்லது

அத்⁴யாபிபத்

**2.4.52** அஸ்தேர் பூ⁴

ஆர்த⁴தா⁴துக ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'அஸ்' தாதுவுக்குப் பதிலி யாக 'பூ⁴' வரும்.

ப⁴விதா, ப⁴விதும், ப⁴விதவ்யம்

அஸ் + துமுன் = பூ⁴ + இட் + தும் = பூ⁴ + இதும் = பவிதும் (குணாதேஸம் )

அஸ் +த்ருச், பூ⁴ + த்ரு, இட் → ப்⁴ + ஒ த்ருஇட் ப⁴வ், த்ருஇட் = ப⁴வித்ரு

அஸ் + த்வயம் = பூ⁴ + தவ்யம், (இட் கு³ண அவா தேஸம்)

ப⁴விதவ்ய + மு, அம், பூர்வ ரூப – ப⁴விதவ்யம்

லிட் (Perfect) உம் ஆர்த⁴தா⁴துகந்தான்

'அஸ்' இன் 'லிட்' உம் 'பூ⁴' வின் 'லிட்' போன்று அமையும் அதாவது.

ஆஸ + ஆஸது: + ஆஸு

ப³பூ⁴வ + ப³பூ⁴வது: + ப³பூ⁴வு:

இதற்கு ஒரு முக்கியமான புறனடை உண்டு. அதாவது 'அஸ்' தாது ஒரு துணை வினையாகச் செயற்படும்போது இவ்வினையின் 'லிட்' இத்புறனடை 3.1.40இல் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஈஹாமாஸ

**2.4.53** ப்³ருவோ வசி

ஆர்த⁴தா⁴துக ஒட்டுக்களுக்கு முன் நிற்கும் 'ப்³ரூ' தாதுவுக்கு 'வசி' ஆதேசமாகும்.

வக்தா, வக்தும், வக்தவ்யம்

ப்³ரூ + த்ருச் = வக் + த்ரு (8.2.30) = வக்த்ரு

வக்தா (முதல் வேற்றுமை ஒருமை)

ப்³ரூ + துமுன் = வச் + துமுன் = வக்தும்

ப்³ரூ + தவ்ய = வச் + தவ்ய = வக்தவ்ய:

**2.4.54** சக்ஷிங் க²யாஞ்

ஆர்த⁴தா⁴துக ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'சக்ஷிங்' (கூறு, அறிவி) என்ற தாதுவுக்கு 'க்²யாஞ்' பதிலியாகும்.

ஆக்²யாதா, ஆக்²யாதும், ஆக்²யாதவ்யம்

ஆங் + சக்ஷிங் + த்ருச் = ஆக்²யா + த்ரு = ஆக்²யாதா 'அவன் சொல்வான்'

ஆங் + சக்ஷிங் + துமுன் = ஆக்²யாதும் 'சொல்ல'

ஆங் + சக்ஷிங் + தவ்யம் = ஆக்²யாதவ்யம் 'சொல்ல வேண்டும்'

'சக்ஷிங்' எப்போதும் ஆத்மனேபதமாவதால், அதன் பதிலியாக வரும் 'க²யாஞ்' உம் ஆத்மனேபதமாக வேண்டும் அப்படியானால் ஆதேசமாக வரும் 'க்யாஞ்' இன் அனுபந்தமான 'ஞ்' உக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் வரும். அதனால் ஆதேஸம் பரஸ்மைபதம் ஆத்மனேபதம் 2 வகையாகவும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஆக்²யாஸ்யதி/ஆக்²யாஸ்யதே

வா: க்ஸ¹தி¹ரப் யயமாதே³ஸ, இஷ்யதே

'க்ஸ' முதலியவைகளிலும் இந்த ஆதேசம் விரும்பத்தக்கது. ஆக்ஸ¹தா, ஆக்ஸ¹தும், ஆக்ஸாதவ்யம்

வா: வர்ஜனே ப்ரதிஷேதே⁴ா வக்தவ்யம்

'சக்ஷிங்' தாது 'தவிர்த்தல்', 'நீக்கல்' என்ற பொருளைச் சுட்டுமாறு அமையும்போது அதற்கு 'க்²யாஞ்' ஆதேசம் வரத்தடைவிதிக்க வேண்டும்.

து³ர்ஜனா: ஸம்சக்ஷ்யா:

கெட்ட மனிதர்கள் விலக்கப்பட வேண்டியவர்கள்

வா: அஸனயோஸ் ச ப்ரதிஷேதே⁴ா வக்தவ்ய:

'அஸ்', 'அன்' ஆகிய ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது இவ்விதி செயற்படாது.

ந்ருசக்ஷா: ரக்ஷ:

மனிதர்களைக் கொல்பவர்கள், ராக்ஷதர்கள்

அன்: விசக்ஷண: பண்டித: 'படிப்பாளி'

வா: ப³ஹுலம் ஸம்க்³ஞா ச²ந்தநஸோரிதி வக்தவ்யம்

பெயர்களைக் குறிக்கும்போதும் வேதமொழியில் இத்தகைய ஆதேசம் பல வகையில் அமையும்.

அன்னம் 'உணவு' அத்³ (ஜக்³தி, ஆதேசமில்லை)

வத⁴கம், 'கொலையாளி' ஹன் (வத்⁴ ஆதேசம்)

க¹ாத்ரம் 'உடல்' (இண் + ஷ்டரன்)

விசக்ஷண: (விசக்ஷ + அன இங்கு 'ஷ்' உக்குப் பதிலியாக 'க²யா' வருவதற்குத் தடை, ஏனென்றால் அதைத் தொடர்ந்து 'அன' வருகிறது)

அஜிரம் (அஜ் கிரச் இர். இங்கு 2.4.56 இன்படி 'அஜ்' க்கு 'வீ' ஆதேசமாகவில்லை) 'முற்றம்'

**2.4.55** வா லிடி

'லிட்'க்கு முன் நிற்கும் 'சக்ஷிங்' என்ற தாதுவுக்குப் பதிலியாக 'க²யாஞ்' விருப்பாக வரும்.

ஆசக்²யௌ ஆசக்²யது: ஆசக்²யு: அல்லது

ஆசசக்ஷே ஆசசக்ஷாதே ஆசசக்ஷிரே

ஆங் + சக்ஷிங் + லிட் = திப் + ணல் + ஆக்²யா + ணல் = ஆக்²யா ணல் ஆச²க்²யா + ணல் = ஆசக்²யா ணல் ஆசக்யா ஔ (7.1.34) ஆசக்²யௌ அல்லது

ஆசக்ஷ + லிட் + த + ஏஸ்¹ = ஆசசக்ஷ + ஏ = ஆசசக்ஷே

**2.4.56** அஜேர் வ்யக⁴ஞ் அபோ

கஞ் (3.3.18) அப் (3.3.58) ஆகிய ஒட்டுக்களைத் தவிர மற்ற ஆர்த⁴ தாதுக ஒட்டுக்களுக்கு முன்நிற்கும் 'அஜ்' (ஒட்டு) என்ற தாதுவுக்குப் பதிலியாக 'வீ'

வரும்.

ப்ரவாயணீய: (3.1.96), ப்ரவாயக: (3.1.133)

ப்ர + அஜ் + அனீயர் = ப்ரவய் + அனீயா = ப்ரவயணீய: (8.4.29)

ப்ர + அஜ் + ண்வுல் = ப்ரவீ + அக: + ப்ரவை அக: ப்ரவாயக: 'ஓட்டுநர் ஆனால்

ஸமாஜ: = (ஸம் + அஜ் + க[4]ஞ் + அ) 'சமுதாயம்'

வா: க[4]ஞபோ: ப்ரதிஷேதே[4] க்யப உபஸம்க்[2]யானம் கர்தவ்யம்

க[4]ஞ், அப் ஆகியவைகளுடன் க்யப் என்ற ஒட்டையும் சேர்த்து இங்கும் 'அஜ்'உக்கு ஆதேசமாக 'வீ'வராது என்று கூற வேண்டும்.

ஸமஜ்யா (ஸம் + அஜ் + க்யப் (3.3.99) = ஸமஜ் + ய + டாப் = ஆ = ஸமஜ்யா 'கூட்டம், புகழ்'

வா: ப[3]லாத[3]ாவார்த[4]த[4]ாதுகே விகல்ப இஷ்யதே 'ப[3]ல்' ப்ரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட ஆர்த[4]த[4]ாதுக ஒட்டுக்கள் தொடரும்போது இந்த ஆதேஸம் விருப்பாக அமையும்.

ப்ரவேதா (அ) ப்ராஜிதா

ப்ரவேதும் (அ) ப்ராஜிதம்

ப்ர + அஜ் + த்ருச் = ப்ர + வீ + த்ருச் = ப்ரவேதா

**2.4.57** வா யௌ

ஆர்த[4]த[4]ாதுக ஒட்டு 'யு'வுக்கு முன் நிற்கும் 'அஜ்'க்கு 'வீ' ஆதேசமாக விருப்பாக வரும்.

ப்ரவயணோ/ப்ராஜனோ தண்ட: = சாட்டை 'கயிறு'

ப்ர + அஜ் + ல்யுட் = யு ⟶ ப்ரவீ + யு ⟶ ப்ரவீ + அன ப்ரவ் ஏ + அன ப்ரவ் – அய + அன ⟶ ப்ரவயன ⟶ ப்ரவயண

ப்ர + அஜ் + யு = அன = ப்ராஜன

**2.4.58** ண்ய க்ஷத்ரிய ஆர்ஷ ஞிதோ லுக் அணி இஞோ:

'அண்', 'இஞ்' ஆகிய ஒட்டுக்கள் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் கெடும் 'லுக்' ஆதேசம் வரும்)

1) 'ண்ய' (4.1.151) என்ற கோத்ர ஒட்டை இறுதியாகக் கொண்ட பெயரடிச் சொல்லுக்குப்பின் வரும்போது

குர்வாதி[3]ப்[4]ய: ண்ய: (4.1.1510

குரு + ண்ய = ய ⟶ கௌரு + ய –> கௌ – ரோ – ய –> கௌரவ்ய:, கௌரவ்ய: + இஞ் (4.1.95) –> கௌரவ்ய: – θ = கௌரவ்ய: பிதா

கௌரவ்ய: புத்ர:

2) க்ஷத்திரிய வழித்தோன்றலைச் சுட்டும் ஒட்டுக்குப்பின் (4.1.162)

ஸ்'வா ப[2]ல்க: பிதா (4.1.114); ஸ்வா ப[2]ல்க: புத்ர:

3) ரிஷியின் வழித்தோற்லைச் சுட்டும் ஒட்டுக்குப்பின் (4.1.11)

வாஸிஷ்ட$^2$: பிதா, வாஸிஷ்ட$^2$: புத்ர:

4) 'ஞ்' என்ற எழுத்தை 'இத்'தாகக் கொண்ட கோத்ர ஒட்டை ஈறாக கொண்ட 'அண்' 'இஞ்' ஆகிய ஒட்டுக்கள், 'வழித்தோன்றல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொற்களை ஆக்கப்பயன்படுத்தும் பே ாது இந்த ஒட்டுக்களுக்குப் பதிலாக 'லுக்' ஆதேஸம் வரும்.

வித$^3$ஸ்ய கோத்ரா பத்யம் = வைத$^3$

ஞித் – வைத$^3$: பிதா, வைத$^3$: புத்ர (4.1.104) அண் – தைகாயனி: பிதா, தைகாயனி: புத்ர:

(4.1.154; 4.1.83)

ஆனால்

கௌஹட$^3$: பிதா, கௌஹடி$^3$: புத்ர:

(3.1.12; 4.1.95)

இங்கேயும் 'அண்', 'இஞ்' ஆகிய ஒட்டுக்களைச் சேர்த்து இச்சொற்கள் தருவிக்கப்பட்டாலும், இங்கு 'லுக்' ஆதேசமில்லை.

வாமரதா$^2$: (வாமரத்$^2$யஸ்ய ச$^2$ாத்ரா:)

(4.1.151; 4.2.111) இங்கு 'அண்' என்ற ஒட்டுக்கு 'லுக்' ஆதேசமில்லை, இது, 'மாணவன்' என்ற பொருளைச் சுட்டுகிறது. வழித்தோன்றல் என்ற பொருளில் அல்ல.

த$^3$ாக்ஷாயண: (த$^3$ாக்ஷே: அபத்யம் யுவா)

இங்கு 'அண்', 'இஞ்' ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படவில்லை. அதனால் 'லுக்' இல்லை.

வா: அப்$^3$ராஹ்மண கோத்ரமாத் ராத்$^3$யுவ ப்ரத்யயஸ்யோப ஸம்க்$^2$யானம்

பிராம்மண கோத்திரத்தைச் சுட்டும் சொற்களைத் தவிர்த்து, மற்ற கோத்திரச் சொற்களுக்குப்பின் நிற்கும் 'வழித்தோன்றல்' என்ற பொருளை உணர்த்தும் ஒட்டுக்கள் மறையும்.

பௌ$^3$தி$^4$: பிதா, பௌ$^3$தி$^4$: புத்ர:

பு$^3$த$^4$ + இஞ் = பௌ$^3$ளதி$^4$: (4.1.173)

பௌ$^3$ளதி$^4$ + ப$^2$க் = பௌ$^3$ளதி$^4$ (4.1.101)

**2.4.59** பைலாதி$^3$ப்$^4$யஸ்' ச

'பைல' முதலியவைகளுக்குப் பிறகும் வழித் தோன்றலைச் சுட்டும் ஒட்டுக்களுக்கு 'லுக்' ஆதேசம் வரும்.

பீலா + அண் = பைல: (4.1.118)

பைல: + பி$^2$ஞ் (4.1.156) = பைல:

பைல, ஸாலங்கி, ஸாத்யகி, ஸாத்யகாமி, தைவி. . .

**2.4.60** இஞ: ப்ராசாம்

'இஞ்' என்ற கோத்திர ஒட்டு, கிழக்குத் திசை மக்களைக் குறிக்கும்போது,

இந்த ஒட்டில் முடியும் சொற்களுக்குப் பின் நிற்கும் வழித்தோன்றலைச் சுட்டும்
ஒட்டு கெடும்.
பான்னாக³ரி பிதா; பான்னாகரி: புத்ர: பான்னாக³ர + இஞ் = (4.1.95) + பான்னாகரி:
பி²க் (4.1.101) = பான்னாக³ரி:
ஆனால், த³ாக்ஷி: பிதா, த³ாக்ஷாயண: புத்ர:
(கீழ்த்திசை மக்களல்ல)

**2.4.61** ந தௌல்வலிப்4ய
'தௌல்வலி' முதலியவைகளுக்குப் பின் வரும் யுவன் (வழித்தோன்றல்) ஒட்டுக்கள் கெடா.
தௌல்வலி: பிதா; தௌல்வலாயன: புத்ர:
தௌல்வலி; த⁴ாரணி, ராவணி, பாரணி, தை³லோபி. . . .

**2.4.62** தத்³ராஜஸ்ய ப³ஹுஷு தேனைவ அஸ்த்ரியாம்.
தத்³ராஜ ஒட்டுக்களை (4.1.172, 5.3.119) இணைத்து ஆக்கப்படும் சொற்கள், பன்மையாக அமைந்து, அப்பன்மையே அந்த தத்ராஜ ஒட்டுக்களால் தருவிக்கப்பட்டதாகவும், அவ்வாறு தருவிக்கப்பட்ட சொல் பெண்பாலைக் குறிக்காமலும் நிற்கும்போது. தத்³ராஜா ஒட்டுக்கள் கெடும்.
அங்க³ + அண் → (4.1.171) → ஆங்க³: (ஒருமை), ஆங்கௌ (இருமை)
ஆனால், பன்மையில் 'அண்' கெடுவதால் 'வ்ருத்தி' வராது.
அதனால் பன்மையில் 'அங்க³ா: ஆகும்.
பெண்பால் ஆங்க்³ய:

**2.4.63** யஸ்காதி³ப்⁴யோ கோ³த்ரே
'யஸ்க' முதலிய சொற்களுக்குப்பின் வரும் கோத்ர ஒட்டுக்களும், (4.1.162) (அச்சொற்களே, பன்மையாகவும் பெண்பாலைக் குறிக்காமலும் நிற்கும்போது) கெடும் (லுக்)
யஸ்க + அண் = யஸ்கா: (பன்மை)
யாஸ்க: (ஒருமை), யாஸ்கௌ (இருமை)
யாஸ்க்ய: (பெண்பால்)

**2.4.64** யஞ் அஞோஸ்' ச
கோத்ர ஒட்டுக்களான 'யஞ்' (4.1.105) அஞ் (4.1.104) ஆகியவைகளும் மேலே குறிப்பிட்ட சூழலில் மறையும் (லுக்)
க³ர்க்³ + யஞ் = க³ார்க்³ய: (ஒருமை)
க³ர்க³ா: (பன்மை) (4.1.105)
வித்³ + அஞ் = வைத³: (ஒருமை) வித: (பன்மை) (4.1.104)

க³ர்க்³ய: (பெண்பால்)
வைத்³ய: (பெண்பால்)

வா: யஞாதீ³னாம் ஏகத்³வயோர் வா தத்
புருஷே ஷஷ்ட்²யா உபஸம்க்²யானம்
6ஆம் வேற்றுமை, ஒருமை, இருமை தத்புருஷஸமாஸமாக்கும் போது, 'யஞ்' முதலிய கோத்ர ஒட்டுக்கள் விருப்பாகக் கெடும் (லுக்)
க³ார்க்³யஸ்ய (ஒருமை) குலம் = க³ார்க்³யகுலம்/க³ர்க³குலம்
க³ார்க்³யயோ: (இருமை) குலம் = க³ார்க்³யகுலம்/க³ர்க்³குலம்
வைத³ஸ்ய (ஒருமை) குலம் = வைத்³குலம்/வித³குலம்
ஆனால் ஆங்க³குலம்
க³ர்க³ாணாம் (பன்மை) குலம் = க³ர்க்³குலம் (No opionality)

**2.4.65** அத்ரி ப்⁴ருகு³குத்ஸ வஸிஷ்ட²
கே³ாதமாங்கி³ரோப்⁴யஸ்¹ ச
பன்மையிலமையும் அத்ரி, ப்⁴ருகு³குத்ஸ வஸிஷ்ட²
கே³ாதம, அங்கி³ரஸ முதலியவைகளின் கோத்ர ஒட்டுக்கள் மறையு ம் (லுக்), (அவைகள் பெண்பால் அல்லாதபோது) •
அத்தரய; (<அத்ரி)
ஆத்ரேய: (ஒருமை)
ஆத்த்ரேய்ய (பெண்பால்)
ப்⁴ருக³வ:, குத்ஸா:, வஸிஷ்ட²ா:, கே³ாமா: அங்கி³ரஸ:

**2.4.66** ப³ஹ்வச இஞ: ப்ராச்யப⁴ரதேஷு
பல உயிரெழுத்துக்களை (அச்)க் கொண்ட பெயர்ச் சொற்களுக்கு ப்பின், ப்ராச்ய பரத ஆகிய மக்களின் கோத்திரத்தைச் சுட்டும் ஒட்டான 'இஞ்' (4.1.95) வரும்போது, அச்சொற் பன்மையில் நின்றால் அந்த ஒட்டு கெடும் (லுக்)
ப்ராசய
ப்னனாகாரா: (பன்மை) பன்னாகாரி (ஒருமை)
பரத
யுதி⁴ஷ்டி²ரா: (பன்மை) யௌதி⁴ஷ்டி²ரி: (ஒருமை)
ஆனால் வைகய: (பன்மை); வைகி; (ஒருமை)
பல உயிரெழுத்துக்களைக் கொண்டதல்ல.
பரதர்களும் ப்ராச்யர்கள்தான். இந்தச் சொல்லைத் தனித்துக் குறிப்பிட்டதின் நோக்கம் 'ப்ராச்ய' என்பதைக் குறிப்பிட்ட இடங்களிலெல்லாம் 'பரத'வையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை என்று உணர்த்தத்தான்.
(பார்க்க 2.4.60) ஆர்ஜுனி: பிதா.
ஆர்ஜுனாயன: புத்ர: (4.1.101)

**2.4.67** ந கே³ாப⁴வனாதி³ப்⁴ய:

'கோபவன' முதலிய சொற்களுக்குப் பிறகு நிற்கும் கோத்ர ஒட்டுக்கள், பன்மையிலும் கெடா (லுக் ஆதேசமாகாது)
கெ3ளபவனாப: கோபவன + அஞ் (4.1.104) இச்சூத்திரம் கோபவன முதலிபவைகளில் 2.4.64ஐப் பயன்படுத்தத் தடை விதிக்கிறது. 'கே3ாபவன' முதலியவைகள் 'வித3ாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்தவை (பார்க்க 4.1.104) இதிலடங்கியவை. 8 சொற்கள் மாத்திரந்தான், இந்த விதியின் கீழ் வரும். மீதியுள்ள சொற்கள் 2.4.64 விதியினால் 'லுக்' ஆதேசம் பெறும் (கெடும்)
ஹரிதா: (பன்மை)

**2.4.68** திககிதவாதிப்4யோ த்3வந்த்3வே
'திககிதவ' முதலிய சொற்கள் துவந்த்வஸமாஸப் பன்மையாகப் பயன்படுத்தும்போது அதன்பின் நிற்கும் கோத்ர ஒட்டுக்கள் 'லுக்' இனால் கெடும்.
திக + பி2ஞ் = தைகாயனி: (4.1.154)
தைகாயன ஸ்1ச கைதவாயனஸ்1ச + பி2ஞ் = திககிதவா: 'திககிதவ கோத்திரத்தில் தோன்றியவர்கள்'
ப3ஹ்வர ப4ண்டீரத2ா: (இஞ் கெடுதல் 4.1.95)
உபகலமகா: (ப2க்கெடுதல் (4.1.99)
பப3கநரகா: (இஞ்கெடுதல் 4.1.95)
ப3கநக2ஸ்1வகு3த3 பரிணத்3த4ா: (4.1.95)
உப்ஜககுப4: (இஞ், அண் (4.1.112) கெடுதல்)...

**2.4.69** உபகாதி3ப்4யோ அன்யதரஸ்யாம் அத்3வந்த்3வே
'உபக' முதலிய சொற்களுக்குப் பின்வரும் கோத்ர ஒட்டு அவைகள் பன்மையாக அமையும்போது விருப்பாக மறையும் அவைகள் துவந்துவமாக அமைந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் விருப்பாக இவ்வொட்டு கெடும்.
உபகா:/ஔபகாயன:
லமகா:/லாமகாயன:
திககிதவ வகுப்பிலடங்கிய 3 சொற்கள், (உபகலமாக:, ப்4ரஷ்டககபிஷ்டலா:, க்ருஷ்ணாஜின க்ருஷ்ணஸுநகரா:) இத்துள்ளடங்கும். இம்மூன்றின் துவந்துவத்திலும் கோத்ர ஒட்டு மறைதல் கட்டாயமாக நிகழும். அவைகள் தனித்தனியாக வரும்போது ஒட்டு மறைதல் விருப்பாக நிகழும்.
இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த ஏனைய சொற்கள் தனித்தனியாக வரும்போதும், துவந்துவமாக அமையும்போதும் விருப்பாக 'லுக்' ஆதேசம் வரும்.

**2.4.70** ஆக3ஸ்த்ய கௌண்டின்யயோர் அக3ஸ்திகுண்டின ச
ஆகஸ்த்ய, கௌண்டின்ய ஆகிய சொற்களுக்குப் பின் நிற்கும் 'அண்' 'யஞ்' ஆகிய கோத்ர ஒட்டுக்கள், அச்சொற்கள் பன்மையில் அமையும்போது கெடும் (லுக்), ஒட்டுக்கள் மறைந்தபின் அவைகளின் அடிச்சொல்லுக்குப் பதிலியாக 'அகஸ்தி' 'குண்டினச்' அமையும்

அகஸ்தய: (பன்மை) (அகஸ்தய + அண் 4.1.114)
குண்டினா: (பன்மை) குண்டின + யஞ் 4.1.105)
'குண்டினச்' இன் இறுதி 'ச' ஒரு 'இத்' அது சுரத்தைச் சுட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குண்டினீ என்ற சொல்லில் உதாத்தம் நடுவில் அமையும் அதேபோன்று அதற்கும் பதிலியாக வரும் சொல்லிலும் சுரம் அமையும்.

**2.4.71** ஸுபோ த$^{4}$ாதுப்ராதி பதி$^{3}$கயோ:
தாது, ப்ராதிபதிகம் ஆகியவைகளுக்குப் பிறகு வரும் 'ஸுப்' (வேற்றுமையுருபுகள்) கெடும் (லுக்)
புத்ரீயதி (புத்ரம் இச்$^{1}$ச$^{2}$தி 3.1.32) இங்கு
2ஆம் வேற்றுமையுருபு கெடுகிறது.
கஷ்டஸ்ரித: (கஷ்டம் ஸ்$^{1}$ரித: (1.2.46)
2ஆம் வேற்றுமை கெடுகிறது)
கும்ப$^{4}$கார: (கும்ப$^{4}$ம் கரோதி 2ஆம் வேற்றுமை கெடுகிறது)
ஆனால் வ்ருக்ஷ:, ப்லக்ஷ:

**2.4.72** அதி$^{3}$ ப்ரப்$^{4}$ருதிப்$^{4}$ய: ஸப:
அத்$^{3}$ (உண்ணுதல்) முதலிய தாதுக்களின் பின்வரும் ஸப் (விகரணம் 3.1.68) 'லுக்' இனால்கெடும்.
அத்$^{3}$ + ஸப் + தி = அத்$^{3}$ + 0 + தி = அத்தி 'உண்கிறான்'

**2.4.73** ப$^{3}$ஹுலம் ச$^{2}$ந்த$^{3}$ஸி
தாதுக்களுக்குப் பின்வரும் 'ஸப்' வேத மொழியில் பல விதமாகக் கெடும் (லுக்)
வ்ருத்ரம் ஹனதி (ருக்வேதம்)
ஹனதி (= ஹன் + ஸப் = அ + தி = ஹனதி)
ஹந்தி (மற்ற இடங்களில்)
ஸயதே (ஸுங் + ஸப = அ + தே = ஸயதே)
ஸேதே (மற்ற இடங்களில்)
'லுக்' இந்த இரண்டு சொற்களிலும் ஏற்படவில்லை.
ஆனால், அத$^{3}$ாதி$^{3}$ கணத்தைச் சேராத தாதுக்களுக்குப்பின் நிற்கும் 'ஸப்' கெடுகிறது.
த்ராத்$^{4}$வம் நோ தே$^{3}$வா: (ருக் வேதம்)
த்ரை + ஸப் + த்$^{4}$வம் = த்ரா + ஸப் + த்$^{4}$வம் (6.1.45
த்ரை + ஸப் + த்$^{4}$வம் = த்ராய் + அ + த்$^{4}$வம் = த்ராயத்$^{4}$வம் (மற்ற இடங்களில்)

**2.4.74** யஙோ அசி ச
அச் (3.1.134) ப்ரத்யயத்துக்கு முன் நிற்கும் 'யங்' (3.1.22) உம் பலவகையில் 'லுக்' ஆகும். இந்த 'லுக்' ஆதேசம் வேதம் பேச்சு மொழி இரண்டிலும் நிகழும்

லோலுவ:

லூஞ் + யங் (3.1.22) → லு + லூங் + யங் + (6.1.9) → லோலூய (7.4.82) + யஞ் → லோலுவ: (3.1.124; 1.1.4; 64, 77)

'அடிக்கடி வெட்டுபவன்'

**2.4.75** ஜுஹோத்யாதி⁴ப்⁴ய: ஸ்'லு:

ஹு (வேள்வி செய்) முதலிய தாதுக்களுக்குப் பின்னால் 'ஸப்'புக்கு ப் பதிலியாக 'ஸ்'லு' வரும்.

சூ. 6.1.10, 'ஸ்லு' உக்கு இரட்டித்தல் விதிக்கிறது. அதாவது 'ஹு' வ குப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்கள் 'ஸ்லு' பின் தொடர்ந்து வரும்போது இரட்டிக்கும்

ஹு + ஸப் + தி (3.1.68) → ஹு + ஸ்லு + தி (1.1.61) → ஹு + ஹு + தி (6.1.10) → ஜுஹோதி.

**2.4.76** ப³ஹுலம் ச²ந்த³ஸி

வேதத்தில் 'ஸப்'புக்கு 'ஸ்'லு' பதிலியாக பலவகையில் வரும்.

எங்கு இது பேச்சு மொழியில் காணப்படுகிறதோ அங்கு இது வராது. வேறு இடங்களில் இந்த ஆதேஸம் வேத மொழியில் காணப்படும்.

த³ாதி ப்ரியாணி. 'விருப்பமான பொருட்களைக் கொடுக்கிறான்' த³த³ாதி (பேச்சு மொழி)

ஜனிமா விவக்தி

**2.4.77** க³ாதி ஸ்த²ா கு⁴பா பூபேப்⁴ய:

ஸிச: பரஸ்மைபதேஷு.

க³ாதி (போ), ஸ்த2ா (நில்), 'கு4' என்ற ஸமக்ஞாவினால் குறிப்பிடப்பட்ட வினைகள் (1.1.20)

பா (அருந்து), பூ (இரு), ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின்வரும் ஸிச் (Aorist) பரஸ்மைபதமாக அமையும்போது 'லுக்' (கெடுதல்) ஏற்படும்.

இண் + லுங் + தி → க³ா + லுங் + தி (2.4.45) = அ + க³ா + திச்லி → அக³ா + ஸிச் + தி = அக³ாத்

(3.4.100) 'போனான்'

அஸ்தாத், க⁴ – அத³ாத், அத⁴ாத், அபாத், அபூத்

வா: க³ா போர்க்ரஹணே இண் பிப³த்யோர் க்³ரஹணம்.

இச்சூத்திரத்தில், கூறப்பட்ட 'கா³', 'பா' என்ற தாதுக்கள் 'இண்' 'பிபதி' என்ற வினைகளைத்தான் சுட்டுகின்றன. அதாவது கை³ (பாடு) என்ற தாது சில இடங்களில் 'க³ா' என்ற உருவத்திலும், 'பா' என்ற தாது 'காப்பாற்றுதல்' என்ற பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காண்கிறோம். இச்சூத்திரம் இவைகளைச் சுட்டவில்லை.

கை³ – அக³ாஸீத் 'பாடினான்'

பா – அபாஸீத் 'காப்பாற்றுகிறான்'
இங்கு 'லுக்' மறைதல் இல்லை.

**2.4.78** விப$^{4}$ாஷா க்$^{4}$ரா தே$^{3}$ட் ஸாச் ச$^{2}$ா ஸ:
க்$^{4}$ரா (முகர்தல்) தே$^{2}$ட் (அருந்துதல்)
ஸ$^{1}$ாச் (ஸோ) (சீவு) ச$^{2}$ா (சே$^{2}$ா) (வெட்டுதல்)
ஸா (ஸோ) அழி ஆகிய வினைகளுக்குப்பின் நிற்கும் 'ஸிச்' பரஸ்மைபதத்தில் விருப்பாக லுக் (கெடுத்ல்) ஆகும்.
அக்$^{4}$ராத்/அக்$^{4}$ராஸீத் 'முகர்ந்தான்'
அத$^{2}$ாத்/அத$^{2}$ாஸீத் 'குடித்தான்'
அஸ$^{1}$ாத்/அஸ$^{1}$ாஸீத் 'சீவினான்'
அச்$^{1}$ச$^{2}$ாத்/அச்$^{1}$ச$^{2}$ாஸீத் 'வெட்டினான்'
அஸாத்/அஸாஸீத் 'அழித்தான்'

**2.4.79** தனாதி$^{3}$ப்$^{4}$ய: தத$^{2}$ாஸோ;
'தன்' முதலிய வினைகளுக்குப் பின் 'ஸிச்' ஒட்டுக்கள், அதைத் தொடர்ந்து ஆத்மனேபத ஒட்டுக்களான 'த' 'த$^{2}$ாஸ்' நிற்கும்போது விருப்பாக மறையும்.
அதத, அதத$^{2}$ா: 'விரிவுபடுத்தினான்'
அதனிஷ்ட அதானிஷ்டா:
தன் + லுங் = த, அட்ஸிச = அதன் + ஸ் + த = அதன் + θ – த = அதத (6.4.37)
அல்லது
அதன் + இஸ் + த → அதன் + இ + ஷ் + ட = அதனிஷ்ட

**2.4.80** மந்த்ரே க$^{4}$ஸ ஹ்றவரணஸ வ்ருத$^{3}$ஹ
ஆத் வ்ருச் க்ரு த$^{3}$மி ஜனிப்$^{4}$யோ: லே
வேதங்களின் மந்திர பகுதியில் காணப்படும் தாதுக்கள் க$^{4}$ஸ், (உண்) ஹ்றவ்ரு (வளைந்திரு), ணஸ் (அழி), (மறை) வ்ருங் (மூடு, தேர்ந் தெடு) வ்ருஞ் (மூடு, தேர்ந்தெடு) த$^{3}$ஹ் (எரி), 'ஆ'வை ஈறாக் கொண்ட வினைகள். வ்ருஜ் (தவிர்) அல்லது வ்ருச் அல்லது வ்ருக் (எடு) க்ரு (செய்), க்$^{3}$ம் (போ) ஜன் (பிற) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் வரும் 'லி' (Aorist or perfect) கெடும் (லுக்)
லி = ச்லி
க$^{4}$ஸ் – அக்ஷன் பிதரோ அமீமதந்த பிதர
அத்$^{3}$ + லுங் – க$^{4}$ஸ் (2.4.37) + லுங் + ஜி$^{2}$
அட், ச்லி = லி (3.1.43 = அக$^{4}$ஸ் + லி + ஜி$^{2}$ = அக$^{4}$ஸ் + θ + ஜி$^{2}$ (2.4.80) = அக$^{4}$ஸ் + அந்தி (7.1.3) = அக$^{4}$ஸ் + அந்த் (3.4.100) = அக$^{4}$ஸ் + அன் (8.2.83) = அக$^{4}$ஸ் + θன் (6.4.98) = அக$^{4}$ஷ் + ன் (8.3.60) = அக்$^{3}$ஷ் + அன் (8.4.53) = அக்ஷ் = அன் (8.4.55 = அக்ஷன் 'உண்டான்')

2) ஹ்றவர மா ஹ்றவாமித்ரஸ்யத்வம்
ஹ்றவ்ரு + லுங் = திப், ச்லி – ஹ்றவ்ரு + ச்லி + ஸிச் + தி ஹ்றவர் (3.4.100, 8.2.23)

3) ணஸ் – ப்ராணட்$^{3}$ : ப்ராணங் மர்த்யஸ்ய
நஸ்$^{1}$ + ச்லி + த் : அநஸ்$^{1}$ + ஸிச் + த் : அனஷ்
ஸிச் + த் (8.2.36) : அனட்$^{3}$ + ஸிச் + த (8.2.39) → ப்ராணட்$^{1}$/ப்ராணட்$^{3}$ (8.4.56)

வ்ரு – ஸுருசோ வேன ஆவ:
வ்ரு + லுங் : ஸிப், (ஆட் ஆகம) ஆவ்ரு + தி,
ச்லி : ஆவ்ரு + தி + θ → ஆவர் + தி : ஆவர்ஸி → ஆவர் θ → ஆவ:

தஹ் – மான ஆ த$^{4}$க்
த$^{3}$ஹ் + லுங் : ஸிப், ச்லி → த$^{3}$ஹ் + ஸி → த$^{3}$ஹ் + இ (6.1.68) → த$^{3}$க$^{4}$ + இ (8.2.32) → த$^{4}$க்$^{4}$ (8.2.37) + இ → த$^{4}$க்$^{3}$ → த$^{4}$க்$^{1}$ : த$^{4}$க்

ஆத் – ஆப்ரா த்$^{3}$யாவாப்ருதிவீ அந்தரிக்ஷம் (ப்ராத்)
வ்ருச் மா நோ அஸ்மின் மயாத$^{4}$னே
பராவர்க் ப$^{4}$ார ப்$^{4}$ருத்$^{3}$யத$^{2}$ா (பராவர்க்)
க்ரு – அக்ரன் கர்ம கர்மக்ருத: (அக்ரன்)
க$^{3}$மி – ஸத்ய புஷ்டி நிருத்த$^{4}$ாஸோ (அக்மன்)
ஜனி – அக்$^{3}$ஞத வா அஸ்ய த$^{3}$ந்தா:

**2.4.81** ஆம:
'ஆம்' உக்குப்பின் வரும் 'லி' (Periphrastic Perfect)யும் கெடும்.
ஈஹாம்சக்ரே

**2.4.82** அவ்யயாத் ஆப் ஸுப்:
அவ்யயத்துக்குப்பின் வரும் ஆப் (பெண்பால் ஒட்டு) உம், வேற்றுமை யுருபுகளும் (ஸுப்) மறையும் (லுக்)
தத்ர ஸ$^{4}$ாலாயாம்
இங்கு 'தத்ர' என்ற அவ்யயம் ஸ$^{4}$ாலாயாம் என்ற சொல்லின் விஸே ஷணமாக அமைகிறது. இந்த அவ்யயம் 'தஸ்யாம்' என்ற பொருளை சுட்டும்.
தத் → தத் + த்ரல் (5.3.10) → தத்ர (7.2.102) (6.1.97) → தத்ர + டாப் (4.1.4) தத்ர + டாப் (ஆண்பால் 6.3.35). 1.1.38 இனால், 'த்ரல்' அவ்யயம் என்ற ஸமக்ஞா பெறும். அதனால் டாப் : ஆப் இந்த சூத்திரத்தினால் கெடும்.

**2.4.83** ந அவ்யயீ ப$^{4}$ாவாத் அதோ அம்து அபஞ்சம்யா:
'அ'வை ஈறாகக் கொண்ட அவ்யயீ பாவஸமாஸத்துக்குப்பின் வரும் வேற்றுமையுருபுகள் கெடுவதில்லை (லுக்). அவ்வேற்றுமையுருபு 5ஆம் வேற்றுமையுருபாகாவிட்டால் அதற்குப் பதிலியாக 'அம்' வரும்.
உபகும்ப$^{4}$ம் திஷ்ட$^{2}$தி – பானையின் பக்கத்தில் நிற்கிறான்

**2.4.84** த்ருதீயா ஸப்தம்யோர் ப[3]ஹுலம்:
மேலே குறிப்பிட்ட மாற்றம், 3ஆம் வேற்றுமை, 5ஆம் வேற்றுமையுரு-புகளுக்குப்பின் பல வகையில் ஏற்படும்.
உபகும்பே[4]ன (3) க்ருதம்/உபகும்ப[4]ம்(2) க்ருதம். உபகும்பே[4](7) க்ருதம்/ உபகும்ப[4]ம் க்ருதம்
வா: ஸப்தம்யா ருத்[3]தி[4] நதீ[3] ஸமாஸ
ஸம்க்[2]யா அவயவேப்[4]யோ நித்யம்
'அம்' இதி வக்தவ்யம்.
ருத்[3]தி[4] (செழிப்பு), நதீஸமாஸ (நதிகளின் பெயர்களாலாக்கப்பட்ட தொகை) எண்ணுப் பெயர்களை உறுப்பினராகக் கொண்ட தொகை ஆகியவைகளுக்குப் பின் நிற்கும் 7ஆம் வேற்றுமையுருபுகளுக்குப் பதிலியாக 'அம்' கட்டாயமாக வரும்.

<u>பரஸ்மைபதம்</u>

க்ரு + லுட் : திப் ⟶ க்ரு + தாஸ் + தி (3.1.33) ⟶ (தி ட[1]ா ⟶ ஆ) கர் + தாஸ் + ஆ + ⟶ கர் + த் 0 + ஆ ⟶ கர்த்த் ('த்' இரட்டிப்பு) + ஆ = கர்த்தா. (ஒருமை)

க்ரு + லுட் = தஸ் தாஸ் = க்ரு + தாஸ் + தஸ் (தஸ் ⟶ ரௌ); க்ரு + தாஸ் + ரௌ = கர்தாஸ் + ரௌ ⟶ கர்தா 0 + ரௌ (7.4.51) ⟶ கர்த்தா + ரௌ ⟶ கர்த்தா + ரௌ ⟶ கர்தாரௌ (இருமை)

க்ரு + லுட் = தி = ரஸ் தாஸ் ⟶ – கர்தாஸ் + ரஸ் ⟶ கர்தா 0 + ரஸ் ⟶ கர்த்தார : (பன்மை)

<u>ஆத்மனேபதம்</u>

அதி[4]இங் + லுட் = த ⟶ அதி[4]இ + த தாஸ் ⟶ அதி[4] ஏ + தாஸ் + த யண தர ⟶ டா டி = ஆஸ் = 0 அத்[4]பேத் ஆ = அத்[4]யேதா. ஆனால் ஸ்வ: கர்தாஸி ஸ்வ: அத்[4]யேதாஸே

1) ஸுமத்[3] ரம் (மத்[3]ராணாம் ஸம்ருத்[3]தி[4]:)
(மத்ர தேசத்து மக்களின் செழிப்பு)
2) உன்மத்தக[3]ங்க[3]ம் (உன்மத்தா க[3]ங்கா யஸ்மின் தே[3]ஸே) "எந்த தேசத்தில் கங்கா கொந்தளிக்கிறதோ அது"
3) ஏகவிம்ஸ'தி ப[4]ாரத்[3]வாஜம் (ஏகவிம்ஸ'தி. ப[4]ாரத்[3]வாஜா யஸ்மின் வம்ஸ்யா:)

**2.4.85** லுட: ப்ரதமஸ்ய ட[1]ா ரௌ ரஸ: லுட் (எதிர்காலம்) டின் படர்க்கையின் 3 ஒட்டுக்களுக்கும் முறையே, ட[1]ா, ரௌ, ரஸ: ஆகிய ஒட்டுகள் பதிலியாகும் (பரஸ்மைபதம் ஆத்மனேபதம் இரண்டிலும்) கர்த்தா, கர்தாரௌ, கர்தார: (பரஸ்மைபதம்) அத்[4]யேதா, அத்[4]யேதாரௌ, அத்[4]யேதார: (ஆத்மனேபதம்).

**3.1.1** ப்ரத்யய:

ஒரு ஒட்டு இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இச்சூத்திரத்திலிருந்து 5ஆம் அத்தியாய த்தின் முடிவு வரை (கீழ்க்காணும் இடங்களைத் தவிர்த்து) விளக்கப் படுபவைகள் ப்ரத்யயம் என்ற பெயர் பெறும். ப்ரக்ருதி (அடிச்சொல் (Base), உபபதம் (சார்ந்து நிற்கும் சொற்கள்), உபாதி[4] (அடை), விகாரம், (conjugational sign) ஆகமம் ஆகியவைகள், ப்ரத்யய ம் என்ற ஸம்க்3ஞாவிலிருந்து விலக்கப்படும்.

எ–டு தவ்யத் தவ்ய அனீய: (3.1.96)

**3.1.2** பரஸ்[1] ச

தொடர்ந்து

இதுவும் ஒரு அதிகார சூத்திரம் அல்லது இது ஒரு பரிப[4]ாஷா சூத்தி ரமாகவும் கருதலாம். ஒட்டுக்கள் வினையடிச் சொற்களுக்கும் பெயரடிச் சொற்களுக்கும் பின்னால் நிற்கும்.

ஆனாலும், இந்த அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் சில ஒட்டுக்கள் (காட்டாக உணாதி ஒட்டுக்கள்) சில சமயங்களில், முதலிலும், நடுவிலும் வைக்கப்படுகின்றன.

**3.1.3** ஆத்யுத[3]ாத்தஸ்[1] ச

ஒட்டுக்களெனப்படுபவை, அதன்முதல்ஆசையில் (syllable) உதாத்த சுரத்தைக் கொண்டவை. இதுவும் ஒரு அதிகார சூத்திரந்தான் அல்லது இதை பரிபாஷா சூத்திரமாகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட உயிரெழுத்துக்களைக் கொண்ட ஒட்டு அதன் முதல் உயிரெழுத்தில் உதாத்த சுரம் பெறும். காட்டாக 'த்வ்யம்' என்ற ஒட்டில், அதன் முதல் உயிரெழுத்தான 'அ' உதாத்தசுரம் பெறுகிறது. இந்த சுரத்தைப் பற்றிய பொது விதி, வேறு சிறப்பு வித எதுவும் இல்லாமலிருக்கும்போதுதான் பயன்படும்.

**3.1.4** அனுதாத்தெள ஸுப்பிதெள

ஸுப் (வேற்றுமையுருபுகள்) ப்–ஐ இத்தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்கள் ஆகியவைகள் அனுதாத்தசுரம் கொண்டவை.

இது, சூ. 3க்குப் புறனடை. த்[3]ருஷத் + ஔ = த்[3]ருஷதெள[3] 'ஔ' என்ற வேற்றுமையுருபு அனுதாத்தசுரம் கொண்டது.

'பசதி' என்ற வினைச் சொல்லின் 'திப்'பும் அனுதாத்தம்.

**3.1.5** கு[3]ப் திஜ் கித்[3]ப்[4]ய: ஸன்

'ஸன்' என்ற ஒட்டு, கு[3]ப் (மறை), திஜ் (கூர்மையாக்கு) கித் (அறி) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின்னால் வரும்.

ஜுகு[3]ப்ஸதே, 'அவன் வெறுக்கிறான்'

திதிக்ஷதே 'அவன் பொறுமையாகத் தாங்கிக் கொள்கிறான்'

சிகித்ஸதே 'அவன் குணப்படுத்துகிறான்.'

வா: நிந்தாக்ஷமாவ்யாதி[4]ப்ரதீகாரேஷு ஸன்
னிஷ்யதே அன்யத்ர யத[2]ப்ராப்தம் ப்ரத்யயா ப[4]வந்தி

நிந்தித்தல், பொறுத்தல், வியாதியைக் குணப்படுத்துதல் என்ற பொருட்களைச் சுட்டும்போது, இந்த தாதுவோடு 'ஸன்' ஒட்டுச் சேர்க்க வேண்டும்.

| | | |
|---|---|---|
| கோபாயதி | – | 'அவன் காப்பாற்றுகிறான்.' |
| தேஜயதி | – | 'அவன் கூர்மையாக்குகிறான்.' |
| ஸங்கேதயதி | – | 'அவன் குறியிடுகிறான்.' |

ஒட்டுக்களும்(திங்)வே
வேற்றுவேற்(திங்),வேற்

**3.1.6** மான் ப[3]த[4]த[3]ான் ஸா[1]ன்ப[4]யோ தீ[3]ர்க[4]ஸ்
சாப்[4]யாஸயஸ்ய

மான் (மதித்தல்), ப[3]த[4] (கட்டுதல்,) த3ான்(வெட்டுதல்) ஸான்(கூர்மையாக்குதல்) ஆகிய வினைகளுக்குப்பின் ஸன் ஒட்டு வரும், இரட்டித்த (6.1.4) அசையின் இ (7.4.79) நீட்டிக்கப்படும்.

மீமாஸதே ஆய்கிறான்
பீ[3]ப[4]த்ஸதே வெறுக்கிறான்
தீ[3]த[3]ாம்ஸதே நேராக ஆக்குகிறான்
ஸீ[1]ஸாம்ஸதே கூர்மையாக்குகிறான்.

இந்த சூத்திரத்திலும் இதற்கு முந்திய சூத்திரத்திலும் குறிப்பிடப்பட்ட வினைகள் உருவத்தினால் Desiderative ஆனால் பொருளால் அல்ல. இதற்கு அடுத்த சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட ச விருப்பு (Optionality) இந்தச் சூத்திரத்திலும் சேர்த்துக் கொண்டு விளக்கலாம்.

| | | |
|---|---|---|
| மானயதி | – | மதிக்கிறான்/மதிக்க வைக்கிறான் |
| ப[4]ாத[4]யதி | – | கட்டுகிறான்/கட்ட வைக்கிறான் |
| த[3]ானயதி | – | வெட்டுகிறான்/வெட்ட வைக்கிறான் |
| நிஸ[1]ானயதி | – | கூர்மையாக்குகிறான் |

இவைகள் சுராதி வகுப்பைச் சேர்ந்தவைகளாகவும்/இயக்குவினையாகவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

**3.1.7** த[4]ாதோ: கர்மண: ஸமானகர்த்ருகா திச்[1]ச[2]ாயாம் வா.

'ஸன்' என்ற ஒட்டு, விருப்பத்தைச் சுட்டும் வகையில், ஒரு வினைக்குப்பின்னால் விருப்பாக இணைக்க வேண்டும், அந்த தாதுவின் செயல், விருப்பத்தை உணர்த்தும் அதன் கர்மனாகவும், இவ்விரண்டும் ஒரே கர்த்தாவைக் கொண்டதாகவும் (ஸமான கர்த்ருக) அமையும்போதுதான்,

'ஸன்' ஒட்டை ஒரு தாதுவோடு இணைக்க வேண்டும்.
அதாவது ஒரு தாதுவின் பொருள் கர்மனை (செயப்படுபொருள்)யும், ஸமான கர்த்தருகத்வத்தையும் அதாவது இரண்டு செயலையும் செய்பவன் ஒரே கர்த்தாவாகவும் அமையும்போது. 'ஸன்' ஒட்டை விருப்பாக இணைத்தல் வேண்டும்.
கர்தும் இச்'ச²தி : சிகீர்ஷதி 'அவன் செய்ய விரும்புகிறான்'
இங்கு செயல் செய்பவனும், செயல் செய்ய விரும்புவனும் ஒருவனே. 'இச்'ச²ா' தாதுவுக்கு செயப்படு பொருளாக நிற்கும் தாது 'க்ரு' அதனால் ஸமானகர்த்ருக மாகும்.
க்ரு + ஸன் → க்ரூ + ஸன்(6.4.16) → கீர் + ஸ(7.1.100) → சீகீர் + ஸ→ கிகீர் + ஸ → சிகீர் + ஸ (7.4.62) → சிகீர்ஷ (8.3.59) → சிகிர்ஷதி (3.1.32)

'ஸன்' ஒட்டு ஒரு தாதுவுக்குப் பின்தான் வரும். அதனால், ஒரு தாது உபசர்கத்துடன் வரும்போது. முதலில் தாதுவுக்குப் பின் இந்த ஒட் டைச் சேர்த்து Desiderative தருவிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து தாதுவுக்கு இந்த விதி பயன்படுத்தினா ல், எதிர்பார்க்கும் சொல் தருவிக்க முடியாது.
காட்டாக
ப்ரகர்தும் ஐச்சத்=ப்ராகீர்ஷத் இங்கு, ப்ர க்ரு+ஸவில் இந்த விதி பயன்படுத்தினால், முதலில் நிற்கும் உயிரான் ப்ர–வுக்கு இரட்டித்தல் முதலியவைகள் வந்து சரியான சொல் தருவிக்க முடியாமல் போகும். ஆனால் கமனேன(3) இச்'ச²தி செயப்படுபொருளில்தான் இந்த விதி பயன்படுத்த முடியும். கரணம் ஆகியவைகளிலல்ல.

தே³வ த³த்தஸ்ய பே⁴ாஜனமிச்'ச²தி யக்³ஞத³த்த:
இங்கு இரண்டு தனித்தனியான கர்த்தாக்கள் காணப்படுகின்றன.
உண்ணும் செயலின் கர்த்தா தேவதத்தன்
விரும்பும் செயலின் கர்த்தா யக்ஞதத்தன்
அதனால் இங்கும் இந்த விதி பயன்படுத்த முடியாது.

வா: ஆஸ'ங்காயா முபஸம்க்²யானம்
ஆஸ'ங்கா (ஒரு செயல் நிகழக்கூடும் என்ற பொருளை உணர்த்தவு ம் ஒரு தாதுவுக்குப்பின் ஸன் ஒட்டு சேர்க்க வேண்டும்.
ஆஸ'ங்கே பதிஷ்யதி நதீகூலம்
"ஆற்றின் கரை விழுந்துவிடுமென்று ஐயுறுகிறேன்"
நதீகூலம் உயிரற்ற பொருளானதால் விரும்புதல் என்ற செயலைச் செய்ய இயலாது ஆகையால், இத்தகைய பொருளைச் சுட்டுதற்கா க இந்த வார்த்திகம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாக்கியத்தின் பொருள் பிபதிஷதி நதீகூலம்.

வா: இச்¹ச²ா ஸனதாத் ப்ரதிஷேதே⁴ா வக்தவ்ய:
விரும்புதல் என்ற பொருளைச் சுட்டும் 'ஸன்' ஐச் சேர்த்து தருவிக்கப்பட்ட வினைக்குப் பிறகு மறுபடியும் ஸன் சேர்க்கப்பட மாட்டாது.
சிகீர்ஷிது மிச்¹ச²தி

**3.1.8** ஸுப ஆத்மன: க்யச்
வேற்றுமையுருபுகளில் முடியும் ஒரு பெயரடிச் சொல்லுக்குப்பின் 'க்யச்' என்ற ஒட்டு (அப்பெயரடிச் சொல், விரும்புதல் என்ற செயலின் செயப்படுபொருளாகவும், இவ்விரண்டு செயல்களின் கர்த்தா ஒருவராகவும் அமையும்போது) தனக்கு வேண்டும் என்ற விருப்பத்தைச் சுட்ட விருப்பாக இணைக்கப்படும்.
ஆத்மன : புத்ரம் இச்¹ச²தி – புத்ரீயதி
புத்ரம் + க்யச் = ய → புத்ர + ய (3.1.32 2.4.71) → புத்ரிய (7.4.33) → புத்ரீயதி (லட், திப், ஸப்) ஆனால்
ராக்ஞ : புத்ரமிச்¹ச²தி
அரசனுக்குப் பிள்ளை (வேண்டுமென்று) விரும்புகிறான்.

வா. க்யசி மாந்த அவ்யய ப்ரதிஷேதே⁴ா வக்தவ்ய :
'ம'வை ஈறாகக் கொண்ட சொற்கள், அவ்யயம் ஆகியவைகளில் க்யச் ஒட்டுச் சேர்க்க கூடாது.
'ம'வை ஈறாகக் கொண்ட சொல் மாற்றுப் பெயர் இதம் இச்¹ச²தி
அவ்யயம் உச்சை இச்¹ச²தி

வா: ச²ந்த³ஸி பரேச்¹ச²ாயாமிதி வக்தவ்யம்
வேதமொழியில், விருப்பம் அற்றவர்கள் சம்பந்தமாக அமைந்தாலும் 'க்யச்' சேர்க்கப்படும்.
மா த்வா வ்ருகா அக4ாயவோ வித்வன் (வாஜ ஸம்)
அக⁴ம் இச்சதி = அக⁴ + க்யச் = ய = அக⁴ாய (7.4.37) → அக⁴ாயு (3.2.170) → அக⁴ாயவ: (7.3.109) முதல் வேற்றுமைப் பன்மை

**3.1.9** காம்யச் ச
மேலே குறிப்பிட்ட சூழலில் 'காம்யச்' என்ற ஒட்டும், அதே பொருளைச் சுட்ட ஒரு தாதுவுக்குப் பின் இணைக்கப்படும்.
ஆத்மன: புத்ரம் இச்சதி புத்ரகாம்யதி
இச்சூத்திரத்தையும் மேலே கூறப்பட்ட சூத்திரத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரே சூத்திரமாக அமைக்காமல், இரண்டையும் தனித்னி சூத்திரமாக ஆக்கியதின் காரணம், இதைத் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரத்தில் 'க்யச்' தான் அனுவ்ருத்தி மூலம் வர வேண்டும் 'காம்யச்' அல்ல என்று உணர்த்தத்தான்.

**3.1.10** உபமானாத³சாரே

உபமானத்தைக் குறிக்கும் வேற்றமையுருபுகளில் முடியும் சொற்களுக்குப்பின் 'க்யச்' விருப்பாக இணைக்கப்படும். அச்சொல் 'நடந்துகொள்' என்ற பொருளைச் சுட்டும். புத்ரமிவ ஆசரதி ச²த்ரம்-புத்ரீயதி ச²த்ரம்
பிள்ளையைப் போன்று நடத்துகிறான் மாணவனை
மாணவனைப் பிள்ளையைப் போன்று நடத்துகிறான்.

வா: அதி⁴கரணாச்ச இதி வக்தவ்யம்
அதிகரணத்துக்குப்பின் (அதாவது 7ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுக்குப் பின்) என்று கூற வேண்டும்.
ப்ராஸாதீயதி குட்³யே –'அரண்மனையில் வாழ்வது போல் குடிசையில் வாழ்கிறான்.'
ப்ராஸாத + க்யச் = ப்ராஸாதய → ப்ராஸாதீய → ப்ராஸாதீயதி

**3.1.11** கர்து: க்யங் ஸலோபஸ்'ச

நடந்து கொள்ளுதல் என்ற பொருளில் க்யங் என்ற ஒட்டு விருப்பாக உபமானமாக அமையும் கர்த்தாவைச் சுட்டும் வேற்றுமைச் சொல்லுக்குப் பின்வரும். அச்சொல் ஸவை ஈறாக் கொண்டிருந்தால் ஸ–கெடும்.
ஸ்'யேன இவ ஆசரதி காக: = ஸ்'யேனாயதே ''காகம் கழுகு போன்று நடந்து கொள்கிறது''
பயஸ்யதே/பயாயதே பாலாகிறது.
ஸ்'யேன + க்யங் → ஸ்'யேன + ய → ஸ்'யேனாய (7.4.25) → ஸ்'யேனாய – லட் = தஸப், டி¹ → ஏ = ஸ்'யேனாயதே

வா: ஓஜஸோப்ஸரஸோ: நித்யம்
ஓஜஸ், அப்ரஸரஸ் ஆகிய சொற்களின் 'ஸ்' கட்டாயமாக மறையும்.
ஓஜாயதே அப்ஸராயதே

வா: ஆசாரே அவக³ல் ப⁴ க்'லீப்³ ஹோடே³
ப்⁴ய க்'விப்³வா வக்தவ்ய:

அவக³ல்ப⁴, க்'லீப³, ஹோட ஆகியவற்றின் பின்னால் 'க்விப்' என்ற ஒட்டு ஒருவர்/ஒன்று மற்றவர்/மற்றது போன்று நடந்து கொள்ளுதல் என்ற பொருளில் விருப்பாக வரும்.
அவக³ல்ப⁴தே/அவக³ல்ப⁴ாயதே
க்'லீப³தே/க்'லீப³ாயதே
ஹோட³தே/ஹோட³ாயதே

வா: ஸர்வப்ராதிபதி³ கேப்⁴ய: இத்யேகே
எல்லா ப்ராதிபதிகங்களுக்குப் பிறகும் நடந்து கொள் என்ற பொருளில் க்விப்

வருமென்பது சிலர் கருத்து.
அஸ்'வாயதே (க்யப் உடன்)
கர்த³மாயதே (க்யப் உடன்)
அஸ்'வதி (க்விப் உடன்)

**3.1.12** ப்⁴ருஸாதி³ப்யோ பு⁴வ்யச்வேர் லோபஸ்' ச ஹல:
'ப்⁴ருஸ்' முதலியவைகளுக்குப்பின், இதற்க முன்னாலில்லாமலிருந்த ஒன்றாக ஆதல் என்ற பொருளில் 'க்யங்' என்ற ஒட்டு விருப்பாக வரும். அந்த அடிச் சொல்லுக்குப்பின் 'ச்வி' (5.4.50) நிற்காமல் அமைந்தபோது இச்சொற்களின் இறுதி மெய் கெடும்.
ப்⁴ருஸ'ாயதே = அப்⁴ருஸ': ப்⁴ருஸே'ா பவதி) அவன் பெரிதாக ஆகியிருக்கிறான் (அதாவது சிறியவனிலிருந்து)
ப்ருஸ: + க்யங் → ப்ருஸ'ாய (7.4.25) → 'ப்ருஸ'ாயதே'

**3.1.13** லோஹிதாதி³ ட³ாஜ்ப்⁴ய: க்யப்
லோஹித முதலிய சொற்களுக்குப் பின்னும், 'ட³ாச்', என்ற ஒட்டில் (5.4.57) முடியும் சொற்கள் 'ச்வி' (5.4.50) என்ற ஒட்டோடு வராமல் அமையும்போதும், 'க்யப்' இவைகளுக்குப்பின் விருப்பாக், முன்பு இல்லாத ஒன்றாக ஆகுதல் என்ற பொருளை சுட்டும் வகையில் வரும்.
லோஹிதாயதி/லோயிதாயதே 'அவன் சிவப்பாகிறான்'
படபட'ாயதி/படபட'ாயதே 'அவன் படபடவென்று சத்தம் போடுகிறான்.'
லோஹித: + க்யப் (தாதுஸம்க்ஞா, விபக்திலுக் 'அ' நீடித்தல் → லோஹிதா + ய → லோஹி தாயதி (1.3.90) லோஹிதாயதே
(அலோஹித: லோஹித: ப⁴வதி)
படபட'ாயதி/படபட'ாயதே (பட'த் + இதி கரோதி. பட'த்பட'த்ட³ாச் = அ)5.4.57

**3.1.14** கஷ்டாய க்ரமணே
'கஷ்ட' (தவறு) 4ஆம் வேற்றுமையில் அமைந்து, அச்சொல் க்ரம் (வஞ்சகமாக முயல்தல்) என்ற வினையின் அயல் செயப்படுப்பொருள் (Indirest object) அமையும்போது அதன்பின் க்யங் என்ற ஒட்டு விருப்பாக வரும்.
கஷ்ட'ாய கர்மணே க்ராமதி=கஷ்ட'ாயதே
கஷ்டாய + க்யங் (தாதுஸம்க்³ஞா, விபக்திலுக்)
கஷ்ட + ய = கஷ்டா (7.4.25) = கஷ்ட'ாயதே
(ஆத்மனேபதம்) "அவன் வஞ்சகச் செயலில் முனைகிறான்"

வா: ஸத்தர கஷ்ட கக்ஷ க்ருச்'ச்²ர க³ஹனேப்⁴ய:
கண்வசிகீர்ஷாயமிதி வக்தவ்யம்
ஸத்தர, கஷ்ட' கக்ஷ க்ருச்'ச்²ர க³ஹன ஆகிய சொற்களுக்குப்பின் கெடுதி செய்தல் என்ற பொருளில் 'க்யங்' தொடரும் ஸத்தராயதே, கஷ்ட'ாயதே, கக்ஷாயதே, க்ருச்'ச்²ராயதே, க³ஹனாயதே

**3.1.15** கர்மணோ ரோமந்த$^{2}$தபோப்$^{4}$யாம் வர்த்திசரோ:

ரோமந்த$^{2}$ (அசை போடுதல்) தபஸ் (தவம்) ஆகிய சொற்கள், முறையே வர்த்தி (மறுபடி செய்தல்) சர் (செயல் செய்தல்) ஆகியவைகளின் செயப்படுபொருளாக வரும் போது க்யங் என்ற ஒட்டு அவைகளின் பின் வரும்.
ரோமந்த$^{2}$ம் வர்தயதி=ரோமந்த$^{2}$ாயதே கெ$^{3}$ள: 'பசு அசைபோடுகிறது'

வா: ஹனுசலனமிதி வக்தவ்யம்

தாடையை அசைத்தல் என்று கூற வேண்டும். அதாவது தாடையை அசைத்தல் என்ற பொருளில் மட்டும்தான் க்யங் உடன் சேர்ந்து இ ச்சொல் ஆக்க வேண்டும்.
கீடோ'ா ரோமந்த$^{2}$ம் வர்தயதி. இங்கு 'க்யங்'
ஒட்டு சேர்க்கப்படமாட்டாது.

வா: தபஸ: பரஸ்மைபதம் ச

'தபஸ்' என்ற சொல்லோடு க்யங் வரும்போது பரஸ்மைபதமாகும்.
தப: சரதி=தபஸ்யதி: 'அவன் தவம் செய்கிறான்.'

**3.1.16** ப$^{1}$ாஷ்ப ஊஷ்மப்யாம் உத்$^{3}$வமனே

ப$^{1}$ாஷ்ப (ஆவி) ஊஷ்மன் (சூடு) ஆகிய சொற்கள்,
உத்$^{2}$வமன 'வெளிக் கொணர்தல்' என்ற வினையின்
செயப்படுபொருளாக வரும்போது 'க்யங்' என்ற ஒட்டு அவைகளுக் குப்பின் சேர்க்கப்படும்.
ப$^{1}$ாஷ்பம் உத்$^{3}$வமதி = ப$^{1}$ாஷ்பாயதே
ஆவியாகிறது(அ) கண்ணீர் வடிக்கிறது
ஊஷ்மாணம் உத்$^{3}$வமதி=ஊஷ்மாயதே 'சூட்டை வெளிப்படுத்துகிறது.'

வா: பே$^{2}$னாச்'ச' இதி வக்தவ்யம்

பே$^{2}$னம் (நுரை) என்ற சொல்லுக்குப்பின்பும் என்று அமைய வேண்டும்.
பே$^{2}$னமுத்வமதி – பே$^{2}$னாயதே – நுரை கக்குகிறது.

**3.1.17** ஸ'ப்$^{3}$த$^{3}$ வைர கலஹாப்$^{4}$ர கண்வமேகே$^{4}$ப்$^{4}$ய:
கரணே:

ஸ'ப்$^{3}$த$^{3}$ (சத்தம்), வைர (பகை), கலஹ(சண்டை) அப்$^{4}$ர (மேகம்), கண்வ(கெடுதல்), மேக$^{4}$(மேகம்) ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'க்யங்'ஒட்டு 'செய்தல்' என்ற பொருளில் வரும்.
ஸ'ப்த$^{3}$ாயதே (=ஸ'ப்$^{3}$த$^{3}$ம் கரோதி)
'ஒலி எழுப்புகிறான்.'
வைராயதே (வைரம் கரோதி) 'பகைக்கிறான்.'
கலஹாயதே 'சண்டையிடுகிறான்'
அப்$^{4}$ராயதே 'மேகமாகிறது'

கண்வாயதே 'கெடுதல் செய்கிறான்'
மேக⁴ாயதே 'மேகமாகிறது.'

வா: ஸுதி³ன து³ர்தி³ன நீஹாரேப்⁴யஸ்¹ ச இதி வக்தவ்யம்
ஸுதி³ன, து³ர்தி3ன, நீஹார ஆகிய சொற்களுக்குப் பின்னும் 'க்யங்' வரும் என்ற கூற வேண்டும்.
ஸுதினாயதே (ஸுதி³னம் கரோதி)
து³ர்தினாயதே, நீஹாரயதே

வா: அட¹ – அட்ட¹ா – ஸீ¹கா – கோட¹ா – போட¹ா
ஸோட¹ா – கஷ்ட¹ா க்³ரஹணம் கர்தவ்யம்
அட, அட்டா, ஸீகா, கோட¹ா – போட¹ா, ஸோட¹ா கஷ்டா ஆகியவைகளை இத்துடன் சேர்த்துக் கூற வேண்டும்.
அட¹ாயதே, அட்ட¹ாயதே, ஸீகாயதே, கோட¹ாயதே, போட¹ாயதே, ஸோட¹ாயதே, கஷ்ட¹ாயதே.

**3.1.18** ஸுக²ாதி³ப்ய :கர்த்ரு வேத³ானயாம்
ஸுக² (மகிழ்ச்சி) முதலிய சொற்களுக்குப்பின் 'க்யங்' என்ற ஒட்டு, கர்த்தாவின் அனுபவம் என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது வரும்.
ஸுக²ாயதே ( = ஸுக²ம் வேதயதே) 'சுகம் அனுபவிக்கிறான்.'

**3.1.19** நமோ வரி வஸ்சித்ரங: க்யச்
நமஸ் (வணங்குதல்) வரிவஸ் (சேவை புரி) சித்ரங் (வியப்பு) ஆகிய சொற்களுக்குப்பின் 'செய்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டி, 'க்யச்' என் ற ஒட்டு வரும்.
நமஸ்யதி தே³வான் (நமஸ்+க்யச்)
தேவர்களை வணங்குகிறான்.
வரிவஸ்யதி கு³ரூன் – பெரியவர்களுக்கு சேவை செய்கிறான்
சித்ரீயதே – வியப்பூட்டுகிறான்.

**3.1.20** புச்¹ச² ⁴பாண்ட சீவராண்ணிங:
புச்¹ச² (வால்), ப⁴ாண்ட(பானை), சீவர, (கந்தல்), ஆகியவைகளுக்குப்பின் ணிங் என்ற ஒட்டு 'செய்தல்' என்ற பொருளில் வரும்.

வா: புச்¹ச²ாத்³ உத³ஸனே பாயஸனே வா
புச்¹ச² என்ற சொல்லுக்குப்பின் 'ணிங்' மேலே தூக்குதல், இங்குமங்கும் சுழட்டுதல் என்ற பொருளில் அமையும்.
உத்புச்¹ச²யதே (உத்புச்¹ச² + ணிங்) 'வாலைத் தூக்குகிறது'
உத்புச்¹ச²யதே (பரிபுச்¹ச² + ணிங்) "வாலை நாலா பக்கமும் சுழட்டுகிறது"

வா: ப⁴ாண்ட³ாத் ஸமாசயதே

ப⁴ாண்ட³ என்ற சொல்லுக்குப்பின், இந்த ஒட்டு 'ஒன்று சேர்த்தல், ஒரு இடத்தில் சேர்த்துக் குவித்தல் என்ற பொருளிலமையும்.

ஸம் ப⁴ாண்டயதே "அவன் பானைகளை ஒன்று சேர்த்துக் குவிக்கிறான்"

வா: சீவராவர்ஜனே பரித⁴ானே வா

'சீவர' என்ற சொல்லுக்குப்பின் வரும், இந்த ஒட்டு, 'தேடிப்பெறு' அல்லது 'உடுத்திக் கொள்' என்ற பொருளில் வரும். ஸஞ்சீவராயதே பி⁴க்ஷு: பிச்சைக்காரன் கந்தல் துணிகளைத் தேடிபெறுகிறான் அல்லது உடுத்திக் கொள்கிறான்.

**3.1.21** முண்ட – மிஸ்'ர – ஸ்லக்ஷ்ண – லவண – வ்ரத – வஸ்த்ர – ஹல – கல க்ருத – தூஸ்தேப்⁴யோணிச்

முண்ட (மழித்தல்), மிஸ்'ர(கலத்தல்), ஸ்லக்ஷ்ண(மெதுவு), லவண(உப்பு) வ்ரத(விரதம்), வஸ்த்ர(துணி), ஹல(ஏர்) கல, க்ருத (பகடையின் பெயர்கள்), தூஸ்த(சடை) ஆகியவற்றின் பின் 'ணிச்' என்ற ஒட்டு செய்தல் என்ற பொருளில் வரும்.

முண்டம் கரோதி – முண்டயதி 'அவன் மழிக்கிறான்.'

மிஸ்'ரயதி – 'அவன் கலக்கிறான்'

ஸ்லக்ஷ்ணயதி லவணயதி – உப்புச் சேர்க்கிறான்.

வா: வ்ரதாத்³ பே⁴ாஜனே தந்நிவ்ருத்தௌ ச

'வ்ரத' என்ற சொல்லுக்குப்பின், உண்ணுதல் அல்லது அதை விடுதல் எ ன்ற பொருளைக் கொடுக்கும்.

பயோ வ்ரதயதி–'பாலை அருந்தி விரதமிருக்கிறான்.'

வ்ருஷலான்னம் வ்ரதயதி 'சூத்திரர்களிடமிருந்து உணவு வாங்கிச் உண்பதைத் தவிர்க்கிறான்.'

வஸ்த்ர என்ற சொல்லுக்குப்பின் நன்றாக உடை அணிந்து கொள்கிறான் என்ற பொருளில் 'ணிச்' அமையும்.

ஸம்வஸ்த்ரயதி–நன்றாக உடையணிகிறான்.

ஹலயதி – 'அவன் உழுகிறான்.'

கலயதி – 'அவன் சண்டை போடுகிறான்.'

க்ருதயதி – 'இரக்கத்தை மெச்சுகிறான்'

விதூஸ்தயதி கேஸ'ான் (:தூஸ்தானி விஹந்தி)

'அவன் சடையைப் பிரித்துவிடுகிறான்.'

**3.1.22** த⁴ாதோ ஏகாசோ: ஹலாதே³: க்ரியஸமபி⁴ஹாரே யங்

ஒரே ஒரு உயிரெழுத்தைக் கொண்டு, மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட

தாதுவுக்குப்பின் 'யங்' என்ற ஒட்டு "மீண்டும் மீண்டும் செய்தல், பொருளை வலியுறுத்திக் கூறுதல்" என்ற பொருட்களில் வரும்.

பாபச்யதே (புன: புன: பசதி) மீண்டும் மீண்டும் சமைக்கிறான் 'நன்றாகச் சமைக்கிறான்'

பச் + யங் → பச் பச் + யங் (6.1.9) → பாபச்ய + லட் த, ஸப், டி → ஏ – பாபச்யதே: ஜாஜ்வல்யதே

தாது தனியாக நிற்கும்போதுதான் இந்த விதியைப் பயன்படுத்த முடியும். அது ஒரு உபசர்க்கத்தோடு வருமானால், இந்த விதி பயன்படுத்தக்கூடாது.

ப்ருஸம் ப்ராடதி 'அதிகமாகச் சுற்றுகிறான்'

ப்[4]ருஸம் ஜாக[3]ர்தி (< ஜாக்[3]ரு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உயிரெழுத்தைக் கொண்டது)

ப்[4]ருஸம் ஈக்ஷதே (மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொண்ட தாது ஈக்ஷ)

வா: ஸூசி ஸூத்ரி மூத்ரி அடி[1] அர்தி அஸ்[1] ஊர்ணோதீனாம் க்[3]ரஹணம் யங் வித[4]ா வனேகா ஜஹலாத்[3]யர்த[2]ம்

'யங்' ஒட்டு, ஸூசி, ஸூத்ரி மூத்ரி அடி, அர்தி அஸ் ஊர்ணோதி ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் வரும். இவைகளில் சில ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உயிரெழுத்தைக் கொண்டதாகவும் வேறுசில ஒரு மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொள்ளாமலும் அமைந்த போதிலும். இவைகளோடு 'யங்' ஒட்டுச் சேர்க்கப்பட்டு intensive வினை ஆக்கப்படுகிறது

ஸோஸூச்யதே

ஸோஸூத்ர்யதே

மோமூத்ர்யதே

அடாட்யதே மீண்டும் மீண்டும் சுற்றுகிறான்/ நிறையச் சுற்றுகிறான்

அரார்யதே–மீண்டும் மீண்டும் போகிறான்.

அஸாஸ்யதே மீண்டும் மீண்டும் உண்கிறான்/அதிகமாக உண்கிறான்

ப்ரோர்ணோனூயதே மீண்டும் மீண்டும் உடையணிகிறான்.

**3.1.23** நித்யம் கௌடில்யே க்தௌ

இயக்கத்தைக் குறிக்கும் தாதுவுக்குப்பின் 'யங்', 'வளைதல்' (கௌடில்யே) என்ற பொருளில் கட்டாயமாக வரும் சங்க்ரம்யதே (<க்ரம்) 'அவன் வளைந்து செல்கிறான்' த[3]ந்த்[4]ரம்யதே (< த்[4]ரம்)

'கதி'(இயக்கம்)யைக் குறிக்கும் வினைக்குப் பிறகு வரும் 'யங்', 'வளைதல்' (கௌடில்ய) என்ற பொருளில்தான் அமையும், மீண்டும் மீண்டும் செய்தல் என்ற பொருளில் அல்ல என்பதை 'நித்யம்' என்ற சொல் உணர்த்துகிறது.

ப்[4]ருஸ்ம் க்ராமதி –'அவன் அதிகமாகச் சுற்றுகிறான்.'

**3.1.24** லுப ஸத[3] சர ஜப ஜப[4] த[3]ஹ த[3]ஸ[1] க்[3]ருப்[4]யோ ப[4]ாவ க[3]ர்ஹாயாம்

லுப் (வெட்டு), ஸத்$^{3}$(உட்கார்), சர்(நட), ஜப் (ஜபி), ஜப்$^{4}$(கொட்டாவி விடு) த$^{3}$ஹ் (எரி) த$^{3}$ஸ் (கடி), க்$^{3}$ரு(விழுங்கு) ஆகிய வினைகளுக்குப்பின் 'யங்' என்ற ஒட்டு, இவ்வினைகளால் குறிப்பிடப்பட்ட செயலைப் பற்றி இகழ்ச்சியாக குறிக்கம்போது கட்டாயமாக வரும்.

லோலுப்யதே – 'தவறாக வெட்டுகிறான்.'
ஸாஸத்$^{3}$யதே – 'தவறாக உட்கார்கிறான்.'
சஞ்சூர்யதே – 'தவறாக செல்கிறான்/நடக்கிறான்'
ஜஞ்ஜப்'யதே – 'தவறாக ஜபிக்கிறான்'
ஜஞ்ஜப்'யதே
தந்தஹ்யதே
தந்தஸ்யதே
நிஜேகில்யதே

லுப் + யங் – இரட்டிப்பு – லுலுப் → லோலுப்ய – லட் – லோலுப்யதே
சர் + யங் → சர் சர் (ஹலாதிஸேஷ) → சசர்ய → சஞ்சர்ய (7.4.87) →
சஞ்சுர்ய (7.4.88) → சஞ்சூர்ய(8.2.77)
சஞ்சூர்ய + லட் = சஞ்சூர்யதே

ஜப்$^{1}$+ யங் – இரட்டித்தல் ஜஜப + யங் → ஜன் ஜப + யங் (7.4.85) → ஜஞ்ஜப்ய (அனுஸ்வாரம், பரஸவர்ணம்) → ஜஞ்ஜப்ய + லட் = ஜஞ்ஜப்யதே
ஜஞ்ஜப்$^{4}$யதே ஜப்$^{4}$ + யங் (மேற்கூறியபடி)
த$^{3}$ந்த$^{3}$ஹ்யதே = (த$^{3}$ஹ் + யங்) = தவறாகக் கொளுத்துகிறான்.
த$^{3}$ந்த$^{3}$ஸ்யதே (த$^{3}$ஸ் + யங்)
நிஜேகி$^{3}$ல்யதே (க்$^{3}$ரு + யங் → கிரய் (7.1.100)
இரட்டித்தல், ஹலாதிஸேஷ. கிகிரய் → ஜிகிரய் → ஜேகிரய் → ஜேகிலய் (8.2.20) → நிஜேகிலய் + லட் → நிஜேகில்யதே(நி. ஒரு உபசர்க்கம்)
ஆனால், ஸாது$^{4}$ ஜபதி நன்றாக ஜபிக்கிறான்.
இங்கு 'இகழ்ச்சி'யை உணர்த்தவில்லை அதனால் 'யங்' வரவில்லை

**3.1.25** ஸத்யாப பாஸ' ரூப வீணா ஸ்'லோக
ஸேனா லோமத்வச வர்ம வர்ண சூர்ண
சுராதி$^{3}$ப்$^{4}$யோ ணிச்

ஸத்யாப (உண்மை), பாஸ'(விலங்கு), ரூப(உருவம்) வீணா(வீணை), தூல (பஞ்சு), ஸ்'லோக(செய்யுள்) ஸேனா (படை), லோம(உடலிலுள்ள மயிர்), த்வச (தோல்), வர்ம(கவசம்), வர்ண (நிறம்) சூர்ண(பொடி), 'சுர' வகுப்பைச் சேர்ந்த வினைகள், ஆகியவைகளுக்குப்பின் ணிச் ஒட்டு பயன்படுத்தப்படும்.
ஸத்யாப + ணிச் + இ + ஸத்யாப + இ + லட்
ஸத்யாபே + லட் = ஸத்யாபய + லட் = ஸத்யாபயதி
வியாஸ'யதி 'விடுவிக்கிறான்'

(சூபயதி)
உபவீணயதி 'வீணையுடன் பாடுகிறான்'
அனுதூலயதி – 'பஞ்சினால் செய்த வேலையில் தூசியை அகற்றுகிறான்.'

| | | |
|---|---|---|
| உபஸ்'லோகயதி | – | 'செய்யுளைக் கொண்டு புகழ்கிறான்' |
| அபபி⁴ஷேணயதி | – | 'படையுடன் ஆக்கிரமணம் செய்கிறான்.' |
| அனலோமயதி | – | 'உடலின் மயிர்களைக் கழுவுகிறான்.' |
| த்வசயதி | – | 'தோல் சீவி எடுத்துக் கொள்கிறான்' |

இங்கு 'த்வச' சகாராந்தமல்ல அகாராந்தம்

| | | |
|---|---|---|
| ஸம்வர்மயதி | – | 'கவசம் கட்டித் தயாராகிறான்' |
| வர்ணயதி | – | 'நிறம் சேர்க்கிறான்' |
| அவசூர்ணயதி | – | 'பொடியைப்போட்டு ஒரு பொருளை அழிக்கிறான்.' |
| சோரயதி | – | 'திருடுகிறான்' |

வா: அர்த²வேதஸத்யானாமாயுக் வக்தவ்ய:

**3.1.26** ஹேதுமதி ச
இயக்குவினையின் கர்த்தாவைக் குறிக்க, ஒரு தாதுவோடு, 'ணிச்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
கடம் காரயதி – பாய் செய்விக்கிறான்
க்ரு + ணிச் – காரி + லட் = திப் = காரி + தி
ஸப் = அ – காரே → காரய் + அ + தி = காரயதி – செய்விக்கிறான்

வா: தத்கரோதி இதி உபஸம்க்²யானம்
ஸூத்ரயதி இத்யாத்³யர்த²ம்
இந்த ஒட்டு அவன் அதைச் செய்கிறான் என்ற பொருளில் 'சூத்திரம்' முதலிய சொற்களுக்குப் பின்வரும்.
ஸூத்ரயதி = ஸூத்ரம் கரோதி 'அவன் சூத்திரம் செய்கிறான்'

வா: ஆக்²யானாத் க்ருத: தத²ாசஷ்டே¹ இதி க்ருல் லுக் ப்ரக்ருதிப் ரத்யாபத்தி ப்ரக்ருதி வத் ச காரகம்
'க்ருத்' ஒட்டை இறுதியாகக் கொண்ட புராணக் கதையின் பெயரைக் குறிப்பிடும் சொற்களுக்குப்பின் 'ணிச்' 'அவன் சொன்னான்' என்ற பொருளில் வரும். அச் சொல்லின் 'க்ருத்' ஒட்டு கெட்டு, அதன் மூலம் உருவத்தை மறுபடியும் அடையும். அதன் காரகம் அதன் மூலச் சொல் போன்றது.
கம்ஸவத⁴ம் ஆசஷ்டே¹ = கம்ஸம் கா⁴தயதி
கம்ஸவத⁴ + ணிச் → கம்ஸ – ஹன் + அப் → கம்ஸ – உறன் + 0 – கம்ஸ – ஹன் + ணிச்
கம்ஸ வத⁴ – ணிச் (3.3.76) → ஹன் + இ = ஹான் + இ (அத உபதாய)

க$^{4}$ான் + இ (7.3.54) → க$^{4}$ + த் + இ (7.3.32)
க$^{4}$ாதி – லட்: திப் = க$^{4}$ாதயதி கம்ஸஸ்யவத$^{4}$
தம் – கம்ஸவத$^{4}$ம் + ணிச் = கம்ஸம் க$^{4}$ாதயதி
'கம்ஸவதத்தைப்பற்றி பேசுகிறான்'
ராஜாக$^{3}$ மனம் ஆசஷ்டே $^{1}$ = ராஜானம் ஆக$^{3}$ மயித

வா: ஆங்லோபஸ்'ச கர்மாத்யந்த ஸம்யோகே மர்யாதாயாம்
இதற்கு முந்தைய வார்த்திகத்தில் குறிப்பிட்ட அதே சூழலில், உபசர்க்கம் 'ஆ' ஒரு செயல் செய்யும் காலத்தின் வரையறையைக் குறிக்கும் பொருளில் பயன்படுத்தும்போது, இந்த உபசர்கம் கெடும்.
ஆராத்ரி விவா ஸாமசஷ்டே = ராத்ரிம் விவாஸயதி – இரவு முடியும் வரை கதை சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறான் அதாவது எதுவரையில் இரவு நீடிக்கிறதோ அதுவரையில் கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான்.

வா: சித்ரீகரணே ப்ராபி
இரண்டாவது வார்த்திகத்தில் குறிப்பிட்ட சூழலில் 'ணிச்' 'வியப்புக்குரிய செயலைச் செய்கிறான்' (சித்ரீகரணே) அதாவது அந்த வியப்புக்குரிய செயலைச் செய்யும் ஆற்றலை அடைகிறான் என்ற பொருளில், பயன்படுத்தப்படும்.
உஜ்ஜயின்யா: ப்ரஸ்தி$^{2}$தோ மாஹிஷ்மத்யாம்
ஸூர்யோத்$^{3}$க$^{3}$மனம் ஸம்ப$^{4}$ாவயதே ஸூர்யமுத்$^{3}$க$^{3}$மயதி
உஜ்ஜயினிலிருந்து கிளம்பி மாஹிஷ்மதியில் சூர்யன் உதயமாவதைப் பார்க்கிறான். அதாவது குறைந்த கால அளவில், உஜ்ஜயினிலிருந்து கிளம்பி மாஹிஷ்மதி வந்து சேர்கிறான். இது ஒரு வியப்புக்குரிய செய்தி என்ற பொருளைச் சுட்டுகிறது.

வா: நக்ஷத்ர யோகே$^{3}$க்$^{3}$ஞி
'க்ருத்' ஒட்டில் முடியும் சொல், நக்ஷத்திரத்தின் பெயரோடு சேர்ந்தமைந்து 'அறிதல்' என்ற பொருளை குறிப்பிடும் போது அதற்குப்பின் 'ணிச்' வரும்.

'க்ருத்' ஒட்டு கெட்டு அதன் மூல உருவத்தை மறுபடியும் அடைந்து அதன் காரகம் மூல உருவத்தின் காரகத்தைப் போன்றது.
புஷ்யயோக$^{3}$ம் ஜானாதி – புஷ்யேண யோஜயதி
சந்திரன் புஷ்ய நக்ஷத்திரத்துடன் சேர்ந்து நிற்பதை அவன் அறிகிறான்.

**3.1.27** கண்ட்$^{3}$ வாதிப்$^{4}$யோ யக்
கண்டு$^{3}$ முதலிய தாதுக்களுக்குப் பின் 'யக்' வரும்.
கண்டு$^{3}$ + யக் = கண்டு$^{3}$யதே
'கண்டு$^{3}$ஞ்' முதலியவைகள் இரண்டு வகைப்படும்.

(1) தாது (2) ப்ராதி பதி[3]கம்
இந்த ஒட்டு, தாதுக்களுக்குப்பின்தான் வரும். ப்ராதிபதி3கத்துக்குப்பின்னால் வராது.
அதனால், 'கண்டு[3]ஞ்' தாதுக்களின் சேர்த்துக் கூறாமல், தனியாக ஒரு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

**3.1.28** கு[3]பு, தூ[4]ப விச்[1]சி[2] பணி பனிப்[4]ய ஆய:
கு[3]ப் (காப்பாற்று), தூ[4]ப (க்ரு) நறுமணத்தூபம் இடு) விச்[1]ச[2](போ), பண் பன் (புகழ்) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் ஆய வரும்.

| | | |
|---|---|---|
| கோபாயதி | – | 'காப்பாற்றுகிறான்' |
| தூ[4]பாயதி | – | 'நறுமணத்தூபமிடுகிறான்' |
| விச்[1]ச[2]ாயதி | – | 'போகிறான்' |
| பண்ாயதி | – | 'புகழ்கிறான்' |
| பனாயதி | – | 'புகழ்கிறான்' |

**3.1.29** ருதேரீயங்
'ஈயங்' என்ற ஒட்டு ருத்(வெறு) என்ற தாதுவுக்குப்பின் வரும்.
ருதீயதே – வெறுக்கிறான்
ருத் + ஈயங் = ருதுய + லட் = த, ஸ்'ப் = அ, டி = ஏ ருதீயதே.

**3.1.30** கமேர் ணிங்
'ணிங்' என்ற ஒட்டு, 'கம்'(விரும்பு) என்ற தாதுவுக்குப் பின் வரும்.
காமயதே – 'அவன் விரும்புகிறான்'
கம்+ணிங் – இ → காம் + இ (7.2.116) → காமி + லட் = த, ஸப் = அ → காமே + அ + த → காமய் + அ + த = காமயதே (டி = ஏ)

**3.1.31** ஆயாத[3]ய ஆர்த்[3]த[4] தா[4]துகே வா
இந்த வினைகள் ஆர்த்[3]த[4] தாதுக ஒட்டுக்களுக்கு முன்னால் வரும் போது, 'ஆய' முதலிய ஒட்டுக்கள் (ஆய, ஈயங், ணிங்) விருப்பாக இவைகளுடன் இணைக்கப்படும்.
கே[3]ாப்தா/கே[3]ாபாயிதா
கு[3]ப் + ஆய → கே[3]ாப + ஆய = கே[3]ா பாய + லுட் = திப் → கே[3]ாபாயதாஸ் (3.1.33) → கே[3]ாபாய + இ = தாஸ் + தி = கே[3]ா பாயிதா (2.4.85)

### இன்னொரு வகையாக

கே[3]ாப் த்ஆ = கே[3]ாப்தா
(ஆய வராது)
அர்திதா/ருதீயிதா
ருத் + லுட் = ருத் + ஈயங் + ருதீய + லுட்,

த, ட்^3ா : ஆ, தாஸ் இட் ஆகமம், : ருதீய + இ + தாஸ் + ஆ, டி : ஆஸ், அதன் மறைவு : ருதீயிதா

மாற்றாக

ருத் + இ, தாஸ் : அ: அர்த் + இத் + ஆ : அர்திதா.

காமிதா/காமயிதா.

கம் + லுட் : கம் + ணிங் : இ – காமி + லுட்,

த : ட்^3ா :ஆ, தாஸ், இட் காமே → அய், டி^1 : ஆஸ்:θ காமய் + இ + த் + ஆ : காமயிதா

**3.1.32** ஸனாத்^3யந்தா த^4ாதவ:

'ஸன்' முதலியவைகளை ஈறாக் கொண்டவைகள் தாது எனப்படும்.

தாதுக்கள் என்பவை எவையெவை என்பதை சூ.1.3.1இல் ஏற்கென வே விளக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சூத்திரம், இத்தகைய தாதுக்களிலிருந் து, வேறான தாதுக்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கும் தாதுக்கள் தருவிக்கப்பட்டதாதுக்கள் (derivative root) இந்தப் பாதத்தில் (அதாவது 3.1.இல்) விளக்கப்பட்ட ஸன் முதலிய 12 ஒட்டுக்களையும் இணைத்துக் தருவிக்கப்படும் வினைகளும் தாது என்ற பெயர் பெறுகின்றன.

காட்டு

சிகீர்ஷதி

புத்ரீயதி

புத்ரகாம்யதி

**3.1.33** ஸ்யதாஸீ ல்ருலு லுடே^3:

ஸ்ய, தாஸீ என்ற ஒட்டுக்கள் முறையே ல்ரு (ல்ருட் Sigmatic future) ல்ருங் (Conditional), லுட்(Periphrastic future)என்ற ஒட்டுக்களுக்கு முன் னால், ஒரு வினையோடு சேர்க்கப்படும்.

கரிஷ்யதி, 'அவன் செய்வான்' க்ரு + ல்ருங் : தி, அட்' ஆகம, ஸ்ய, இட், ரு , குணமாதல், ரபர, அ, கர் இன் ஸ்யதி → கரிஷ்யதி

அகரிஷ்யத் – 'அவன் செய்தால்'

ஸ்'வ: கர்தா – 'அவன் நாளை செய்வான்'

க்ரு + லுட்(3.3.15) : திப் : ட்^3ா :ஆ, தாஸ்

க்ரு + தாஸ் : ஆ, ரு, குணமாதல், ரபர்,

டி^1: ஆஸ் கர்த்ஆ கர்தா

**3.1.34** லிப்^3 ப^3ஹுலம் லேடி^1

ஒரு தாதுவுக்குப் பின் 'ஸிப்' ஒட்டு, பல வகையாக, 'லேட்' (Subjunctive mood)க்கு முன் வரும். ஜோஷித்

ஜுஷ் + லேட் : திப் → ஜுஷ் + ஸிப் + லேட் : திப்

ஜுஷ் + ஸ் + தி → ஜுஷ் + இஸ் +அதி (7.2.35, 3.4.95) ஜுஷ், இ–ஸ–த்

(3.4.100) → ஜோஷி, ஸ்த் (7.3.86) → ஜோஷிஷத் (8.3.59) இதற்கு லிங் இன் பொருள் .
பலவகையாக என்ற சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதின் கருத்து, 'ஸிப்' வராமலும் அமையலாமென்று உணர்த்தத்தான்.
உத்[3]தீ[4] ச்யாவயாதி
'ச்யு'– இயக்குவினையாக. 'ச்யா' ஆகும்.
(3.1.26)ச்யு + ணிச் → ச்யாவி + லேட் + தி,
ஸ'ப், அட், இ குணமாதல், அதாவது ஏ ஆதல்
ஏ = அய் = ச்யாவய் அ + ஆ + தி → ச்யாவயாதி

**3.1.35** காஸ ப்ரத்யயாத் ஆம் அமந்த்ரே லிடி
காஸ் (இருமுதல்), தருவிக்கப்பட்ட வினைகள் (derivative vertas) ஆகியவற்றிற்குப் பிறகு, 'ஆம்', 'லிட்' ஒட்டுக்களுக்கு முன் சேர்க்க வேண்டும். இந்த விதி, வேதத்தின் மந்திரப் பகுதிகளைத் தவிர்த்து ஏனைய இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும்.
காஸாஞ்சக்ரே – அவன் இருமினான்
லோலூ யாஞ்சக்ரே (intensitive) 'அவன் அடிக்கடி வெட்டினான்'
காஸ் + லிட் = காஸ் + ஆம் = (2.4.81 லிட் கெடும்)
காஸ் + ஆம் + க்ரு (3.1.40) = காஸாம் + கரு + லிட் + த, ஏஸ், க்ரு இரட்டித்தல்
காஸாம் சக்ரு + ஏ = காஸாம்சக்ரே (ம்=அனுஸ்வாரமாகும்)
ஆனால்
க்ருஷ்ணோ நோநாவ (ருக்வேதம்) நோநாவ என்ற 'லிட்' சொல்லில் 'ஆம்' இணைக்கப்படமாட்டாது.

வா: காஸ்யனேசாக இதி வக்தவ்யம் சுலும் பாத்[3]யர்த[2]ம்
பல உயிரெழுத்துக்களைக் கொண்ட தாதுக்களிலும், 'காஸ்' போன்றே 'ஆம்' சேர்க்கப்படும். இவ்வாறு சூத்திரத்தை மாற்றியமைத்தால், 'சுலும்ப்' முதலிய தாதுக்களிலும், இந்த விதியைப் பயன்படுத்த இயலும்.
சகாஸாஞ் சகாஸாஞ்சகார
சுலும் பாஞ்சகார
த[4]ரித்[3]ராஞ்சகார
சகாஸ் + லிட், ஆம், சகாஸ் ஆம் க்ரு + லிட் + தி = ணல் = அ, இரட்டித்தல், சகாஸாம் சக்ரு + அ, அ வ்ருத்தியாதல் –ஆ, ரபர, ம் அனுஸ்வாரமாதல் பரஸவர்ணம்=சகாஸாஞ்சகார.

**3.1.36** இஜாதே[3]ஸ்'ச குரு மாதோந் அ்ருச்'ச[2]:
'லிட்' தொடர்ந்து வரும்போது 'இச்' ப்ரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு உயிரெழுத்தை முதலாகக் கொண்டதும் 'குரு' உயிரைக் கொண்டதுமான ஒரு தாதுவுக்குப்பின் 'ருச்'ச[2] 'என்ற தாதுவைத் தவிர்த்து –"ஆம்" வரும்.
ஈஹாஞ்சக்ரே – 'அவன் முயன்றான்'

ஈஹ் + ஆம் + லிட் = ஈஹாம் + க்ரு + லிட் (3.1.40) → ஈஹாஞ்சக்ரே
ஆனால்
ததக்ஷ (தக்ஷ் குரு உயிரைக் கொண்டாலும் 'இச்' ப்ரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த உயிரெழுத்து முதலாக வரவில்லை) ஆகையால் 'ஆம்' இத்துடன் சேர்ந்து வராது.
ஆனர்ச்'ச² ( < ருச்'ச²)

வா: ஊர்ணோதேஸ்'ச ப்ரதிஷேதே⁴ா வக்தவ்ய:
'ஊர்ணுஞ்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ஆம்' வருதல் தடுக்கப்படும்.
ப்ரோர்ணுநாவ
ஊர்ணு + லிட் = ஊர்னு னு + லிட் = திப் = ணல் = அ (6.1.2) → உர்னுனாவ்
அ, ப்ர. உர்னுனாவ = ப்ரோர்ணுநாவ

**3.1.37** த³யாயாஸஸ்' ச
த³ய் (கொடு, போ, காப்பாற்று), ஆய்(போ, ஆஸ்(உட்கார்) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பிறகும் லிட் ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது, (ஆம்) வரும்.

| | | |
|---|---|---|
| த³யாஞ்சக்ரே | – | 'அவன் கொடுத்தான்' |
| பலாயாஞ்சக்ரே | – | 'அவன் ஓடினான்' |
| ஆஸாஞ்சக்ரே | – | 'அவன் உட்கார்ந்தான்' |

**3.1.38** உஷவித³ ஜாக்³ருப்⁴யோ அன்யதரஸ்யாம்
உஷ்(எரி), வித்(அறி), ஜாக்³ரு(விழித்துக் கொள்) ஆகியவற்றிற்குப் பின் 'லிட்' வரும்போது 'ஆம்' ஒட்டு விருப்பாக வரும்.
ஒஷாஞ்சக்ரே/உவோஷ
விதா³ஞ்சகார/விவேத³
ஜாக³ராஞ்சகார/ஜஜாக³ார
'வித்', 'அ'வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுவாகக் கருதப்படுவதால், 'ஆம்' அதற்குப் பின்னால் வரும்போது, அதன் ஈற்றயலான 'இ'க்கு குணாதேசம் கிடையாது.

**3.1.39** பீ⁴ஹ்ரீ ப்⁴ரு ஹுவாம் ஸ்'லுவச்ச
பீ⁴ (பயப்படு) ஹ்ரீ(வெட்கப்படு), ப்⁴ரு ஹு(வேள்விசெய்) ஆகியவ ற்றிற்குப் பின், 'லிட்' இணைக்கும் போது, 'ஆம்' ஒட்டு இவைகளுக்கிடை யே விருப்பாக வரும். இத்தாதுக்கள் ஸ்லு போன்று செயற்படும். அதாவது, இரட்டித்தலும் (6.1.10) இத்வமும் ஆகும்.
பி³ ப⁴யாஞ்சகார/பி³ப⁴ாய
ஜிஹ்ராயாஞ்சகார/ஜிஹ்ராய
பி³ப⁴ராஞ்சகார/ப³ப⁴ார
ஜுஹுவாஞ்சகார/ஜுஹாவ

**3.1.40** க்ருச்சானுப்ப்யுஜ்யதே லிடி

'ஆம்' என்ற ஒட்டில் முடியும் வினையடிச் சொல்லுக்குப்பின் 'க்ரு' ஒரு துணை வினையாக இணைக்கப்படும்.

'க்ருஞ்' என்பது, 'பூ4', 'அஸ்' ஆகியவைகளையும் உள்ளடக்கியது. 'அஸ்' ஒரு துணை வினையாகப் பயன்படுத்தும் போது 'பூ' அதற்குப் பதிலியாக வராது. (3.4.52) பாசயாஞ்சகார/பாசயாம் ப3ூவ/பாசயாமாஸ பச் + ணிச் – பாச் + லிட், பாச்யாம்+க்ரு + லிட் = திப் = ணல் = அ, பாசயாஞ்சகார.

**3.1.41** வித3ாம் குர்வந்து அன்யதரஸ்யாம்

'விதாம்குர்வந்து' என்ற சொல் விருப்பாக நிபாதனமாக (Irregular form) வரும்.

வித3ாம்குர்வந்து/வித3ந்து

**3.1.42** அப்4யுத்ஸாத3யாம் ப்ரஜனயாம்

சிகாயாம் ரமயாமக: பாவயாம் க்ரியா

த்3வித3ாம க்ரன்னிதி ச2ந்த3ஸி

அப்4யுத்ஸாதயாம், ப்ரஜனயாம், சிகாயாம்,

ரமயாம் என்ற இந்த நான்கு சொற்களும் வேதத்தில் விருப்பாக நிபாதனமாகும்.

அப்4யுத்ஸாதயாமக: (வேதமொழி) போய்விட்டான்.

அப்4யுதஸீஷத் (பாஷா)

ப்ரஜனயாமக: (வேதமொழி)

ப்ராஜீஜனத் (பாஷா)

சிகயாமக: (வேதமொழி)

அசைஷுத்: (பாஷா)

ரமயாமக: (வேதமொழி)

அரீரமத் (பாஷா)

பாவயாங்க்ரியாத் (வேதம்)

பாவ்யாத் (பாஷா)

வித3ாமக்ரன் (வேதம்)

அவேதி3ஷு: (பாஷா)

**3.1.43** ச்லி லுங்கி

'லுங்' ஒரு தாதுவுடன் வரும்போது அந்தத் தாதுவுக்குப் பின் 'ச்லி' இணைக்கப்படும்.

'ச்லி'யின் 'இ' உச்சரிப்புக்காக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. 'ச' சுரத்துக்காக உதாத்தசுரம் இறுதி உயிர்மேல் வரும். (6.1.163) 'ச்லி' எல்லா லுங் (Aorist) ஒட்டுக்களையும் சுட்டும் ஒரு பொதுவான பெயர்.

**3.1.44** ச்லே: ஸிச்

'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'ஸிச்', 'லுங்' ஒட்டுக்களுக்கு முன் வரும்.

'ஸிச்' இன் 'இ' உச்சரிப்புக்காக 'ச்' சுரத்தைக் குறிப்பதற்காக, நிஜம ான (Real) ஒட்டு ஸ் அகார்ஷீத்

க்ரு + லுங் : திப், அட் ஆகமம்

அக்ரு + தி :அக்ரு + ஸ் + தி :அக்ரு + ஸ் – த் (3.4.100): அகர் (7.2.1) + ஷ்(8.3.59) அ கார்ஷ் ஈ (7.3.96) – அகார்ஷுத்.

வா: ஸ்ப்ருஸ'ம்ருஸ'க்ருஷ த்ருப, த்'ருபாம் ஸிஜ்வா வக்தவ்ய:

ஸ்ப்ருஸ்' (தொடு), ம்ருஸ்', க்ருஷ்(உழு), த்ருப்(திருப்திப்படு), த்'ருப்(ஏற்று, விளக்கு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் 'ஸிச்' ஆதேசம் விருப்பாக வரும்.

அஸ்ப்ராக்ஷீத், அஸ்பார்க்ஷீத், அஸ்ப்ருக்ஷத்/அம்ராக்ஷீத், அமார்க்ஷீத், அம்ருக்ஷத், அக்ராக்ஷீத், அகார்க்ஷீத், அக்ருக்ஷத்/அத்ராப்ஸீத், அதார்ப்ஸீத், அத்ருபத்/அத்3ராப்ஸீத், அத3ார்ப்ஸீத், அத்3ருபத்

ஸ்ப்ருஸ் + லுங் : திப் – ச்லியின் பதிலியாக ஸிச் – அஸ்ப்ருஸ்' + ஸ் + தி – → 3.4.100இன்படி இ கெடுதல், 7.3.93, படி ஈட் ஆகமம். 6.1.59படி அம் ஆகமம் (விகல்பம்)

அஸ்ப்ரு அஸ்' + ஸ் + ஈத் (1.1.4) → அஸ்ப்ராஸ்

ஸ் ஈத்(7.1.77) (7.3.2) அஸ்ப்ராஷ் + ஸீத் (8.2.3) : அஸ்ப்ராக் – ஸீத் (8.2.41) : அஸ்ப்ராக் – ஷீத்(8.3.59) : அஸ்ப்ராக்ஷீத்

அம் ஆகமமில்லாவிட்டால்

அஸ்ப்ருஸ்' + ஸ்ஈத் → அஸ்பார்ஸ் – ஸ்

ஈத் , – அஸ்பார்க்ஷீத்

'ஸிச்' சேர்க்கப்படாமலிருக்கும்போது அஸ்ப்ருக்ஷத் மற்ற தாதுக்களும் இவ்வாறே ஆக்கப்படும்.

**3.1.45** ஸ'ல இகு'பத'ாத்' அனிட': க்ஸ:

'ஸ'ல்' ப்ரதயாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு எழுத்தை இறுதி எழுத்தாகக் கொண்ட, தாது 'இக்' ப்ரத்யாயாரத்தைச் சேர்ந்த ஓர் உயிரெழுத்தை ஈற்றயலாகக் கொண்டதும், 'இட்' 'ஆகமம்' இல்லாததுமான ஒரு தாதுவுக்குப்பின் நிற்கும்

'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'க்ஸ' வரும்.

து'ஹ்–அது'க்ஷத் 'அவன் பால்கறந்தான்'

ஆனால்

அபை'த்ஸீத் ( < பி'த், ஸ'லந்தமில்லை)

அத'ாக்ஷீத் ( < த'ஹ் (இகு'பத'. இல்லை)

அகோஷீத் ( < குஷ் 'ஸல்' அந்தமும் 'இக்' உபத'ாவுமிருந்தபோதிலும், இது 'அனிட்' அல்ல. ஸேட்

**3.1.46** ஸ்'லிஷ ஆலிங்க³னே

'ஸ்லிஷ்' என்ற தாது அணைத்துக் கொள் (Embrace) என்ற பொருளில் பயன்படுத்தும்போது 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'க்ஸ' வர வேண்டும்.

ஆஸ்லிஷத் கன்யாம் தேவதத்த:

அணைத்துக்கொண்டான் பெண்(2) தேவதத்தன்

தேவதத்தன் பெண்ணை அணைத்துக் கொண்டான்

'க்ஸ' ஒட்டு இணைத்தலைப் பற்றி இங்கு ஒரு நியமமாக (Restrictive) கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸ்'லிஷ்' என்ற தாது ஸ'லந்த, இகு³பத⁴, அனிட் ஆகும். அதனால், இதற்கு முந்தைய சூத்திரத்தின்படியே 'க்¹' இணைக்கப்பட வேண்டும். இச்சூத்திரம் 'அணைத்துக்' கொள் என்ற பொருளை இத்தாது உணர்த்தும்போதுதான் 'க்ஸ' பதிலியாகும் மற்ற இடங்களில் அல்ல என்று சுட்டுக் கூறுகிறது.

ஸமாஸ்1லிஷத் ஜதுகாஷ்ட²ம்

அரக்கும் மரக்கட்டையும் ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்து கொள்கிறது.

இங்கு 'க்ஸ' ஒட்டு இணைக்கப்படமாட்டாது, 3.1.55இன்படி 'ச்லி'க்கு 'அங்' பதிலியாகும்.

ஸமாஸ்'லிஷ் + அஷத்.

**3.1.47** ந த்³ருஸ்¹

'த்³ருஸ்' தாதுவுக்குப்பின் நிற்கும் 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'க்ஸ' வராது (லுங் இல்) இத்தடை விதித்திருப்பதால் 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'அங்' உம் 'ஸிச்' உம் வரும் (பார்க்க 3.1.57)

அத³ர்ஸ'த், அத்³ராக்ஷீத்

த்³ருஸ் + லுங் = திப், அட், ச்லி

அத்³ருஸ் + அ + த் = அதர்ஸ் (7.4.16) + அ + த் = அத³ர்ஸத் 'பார்த்தான்'

மாற்றாக 'ஸிச்' வரும். அத்³ராக்ஷீத்

**3.1.48** ணி ஸ்'ரி த்³ரு ஸ்ருப்⁴ய கர்தரி சங்

'ணி'யை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்கள், ஸ்'ரி, த்³ரு (ஒடு),

'ஸ்'ரு'ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'சங்' ஒட்டு ச்லிக்குப் பதிலியாக 'லுங்' உக்கு முன்வரும்.

'சங்' இன் அனுபந்தமான 'ங்', குண, வ்ருத்தி ஆவதற்குத் தடையாகவும், 'ச' அங்கிலிருந்து வேறுபட்டது இது என்றும் உணர்த்துவதாகவும் ஆகும். சங் இணைக்கும்போது, இரட்டித்தல் ஏற்படும் (6.1.11)

அசீகரத், அஜீஹரத், அஸி'ஸ்ரியத்,

அது³த்³ருவத், அஸுஸ்ருவத்

க்ரு + ணிச் + லுங் = திப், அட்', ச்லிக்கு ஆதேசம்

சங் – அ – க்ரு இ + அ + தி – அக்ருக்ரு + அ + தி

அசக்ரு + அ + தி (7.4.66 62) = அசகர

அத் = அச்இகரத் (7.4.79) = அசீகரத்(7.4.94)
அஜீஹரத் – ஹ்ரு + ணி = இ + லுங் = தி, அட்
ச்லி → சங் – அஹ்ரு இ + அ + தி, த்[3]வித்வ (இரட்டித்தல்) – அஹ்ருஹ்ரு + அதி → அஜ்[2]ருஹ்ரு (7.4.6) அஜ்ரு ஹ்ரு (8.4.54)
ஸன்வத்[3]பாவ, அ → இ, → அஜீஹரத
அஸி'ஸ்ரியத் – ஸ்'ரி + லுங் = தி, அட், ச்லி → சங், த்[3]வித்வ, ஹலாதி ஸேஷ – அஸி'ஸ்'ரி + அதி, இ → 0 (3.4.100) அஸிஸ்ர் →
அஸி'ஸ்'ர் இய் (6.4.77) + அத் = அஸி'ஸ்'ரி யத்
'சங்' உடன் செயப்பாட்டு வினை ஆகாது அகாரயிஷதாம் கடெ'ள தே[3]வ த[3]த்தேன தேவதத்தன் மூலமாக இரண்டு பாய்கள் செய்யப்பட்டன.
இங்கு 'சங்' வராமல், ஸிச் = ஸ் வருகிறது.

வா: கமேருப ஸம்க்[2]யானம்
'கம்' தாதுவும் இத்துடன் சேர்க்க வேண்டும்.
ஆயாதய ஆர்த்[3]த[4]த[4]ாதுகே (3.1.31)
இதன்படி, எப்போது 'ணிங்' வரவில்லையோ, அப்போது இது பயன்படுத்த வேண்டும்.
அசகமத
'கம்' என்ற தாது 3.1.30இன்படி 'ணிங்' ஒட்டோடு சேரும். 3.1.31இன்படி இது விகல்பமாகும் (Optional)'ணி' ஈறாகாமல் 'கம்' நிற்கும்போது 'ச்லி'க்குப்பதிலியாக 'சங்' வரும்.
கம் + லுங் = த அட், ச்லி = சங், அகம் + சங் = அ + த, த்[3]வித்வ, ஹலாதிஸே'ஷ அப்[4]யாஸ அசகம் அத → அசீகமத் (3.1.30) படி ஸன்வத்[3]ப[4]ாவ
கம் + ணி = இ + லுங் = த, அட், உபத[4]ா வ்ரு
த்[3]தி[4], அகாம் இ + த, ச்லி → சங் இச் சூத்திரத்தின் படி த்[3]வித்வ, ஹலாதி ஸேஷ, அப்[4]யாஸ
அசகம் அத (6.4.51) → அசீகமத் (7.4.93 95)

**3.1.49** விப[4]ாஷா தே[4]ட்'ஸ்'வ்யோஹ
தே[4] (உறிஞ்சு), ஸ்'வி(வளர்) ஆகிய தாதுக்கள் 'லுங்' ஒட்டோடு சேர்ந்து வரும்போது, இத்தாதுக்களுக்குப்பின் 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'சங்' விருப்பாக வரும்.
அத[3]த[4]த் ( < தே[4])
மாற்று வடிவம், அத[4]ாத், அத[4]ாஸீத் (ஸிச்உடன்)
அஸி'ஸ்'வித் (< ஸ்'வி)
அங்உடன் அஸ்'வத், அஸ்'வயீத்
ஆனால்
அதி[4]ஷாதாம் க[4]ாவெள வத்ஸேன
கன்றுகளின் மூலம், பசுக்களின் (பால்) குடிக்கப்படுகிறது.

செயப்பாட்டு வாக்கியம் இதில் 'ஸிச்' இன் வடிவந்தான் வரும்.

**3.1.50** கு$^{3}$பேஸ் ச$^{2}$ந்த$^{3}$ஸி

வேதமொழியில் 'கு$^{3}$ப்' தாதுவுக்குப்பின் 'லுங்' நிற்கும்போது 'ச்லி'க்கு ப் பதிலியாக 'சங்'விருப்பாக வரும். இங்கு 'ஆய' ப்ரத்யயம் வராது தோ அங்கு மட்டும் 'சங்'வரும். இமான் நோ மித்ராவருணௌ க்ரு ஹான ஜுகு$^{3}$பதம் அஜுகு$^{3}$பதம், அதெ$^{3}$ளப்தம், அகே$^{3}$ா பிஷ்ட$^{2}$ம், அகே$^{3}$ா பியாஷ்டம் என்ற நான்கு வடிவங்கள் இதற்கு உண்டு.

பாஷா (பேச்சு வழக்கில்) 'சங்'உடன் இணைந்து ஆக்கப்படும் அஜுகு பதம் என்ற வடிவத்தைத் தவிர்த்து மற்ற மூன்று வடிவங்களும் காணப்படும்.

**3.1.51** நோநயதி த்$^{4}$வனயதி ஏலயதி அர்த$^{3}$யதிப்$^{4}$ய:

வேதமொழியில், ஊன(குறைதல், குறைத்தல்) த்$^{4}$வன் (ஒலியெழுப்பு) இல் (அனுப்பு) அர்த்(போ, அல்லது யாசி) ஆகிய தாதுக்கள் இயக்குவினையாகப் பயன்படுத்தும் போது 'சங்' 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக வராது.

| வேதமொழி | பேச்சு மொழி |
|---|---|
| ஊனயீ: | ஔனினத் |
| த்$^{4}$வனயீத் | அதி$^{3}$த்$^{4}$வனத் |
| ஜலயீத் | ஜலிலத் |
| அர்த$^{3}$யீத் | ஆர்தி$^{3}$த$^{3}$த் |

**3.1.52** அஸ்யதி வக்திக்$^{2}$ யாதிப்$^{4}$யோ அங்

அஸ்(எறி), வச்(பேசு), க்$^{2}$யா (பேசு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'லுங்'(நிற்கும்போது, 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'அங்' வரும் (கர்த்தாவைக் குறிக்கும்போது) 'அஸ்' புஷாதி கணத்தைச் சேர்ந்ததாகையால் 'ச்லி'க்கு அங் ஆதேஸம் வரும் (3.1.55) இது பரஸ்மைபதமாகும்.

ஆத்மனேபதத்தைக் குறிப்பிட இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.
பர்யாஸ்யத பர்யாஸ்யேதாம், பர்யாஸ்யந்த
(பரி+அஸ்+லுங்)
அவோசத் அவோதாம் அவோசன்
ஆக்$^{2}$யத் ஆக்$^{2}$யதாம் ஆக்$^{2}$யன்
பர்யாஸிஷாதாம் க$^{3}$ாவெள வத்ஸேன
(செயப்பாட்டு வாக்கியம்) இங்கு 'ஸிச்' நிற்கிறது 'அங்' அல்ல.

**3.1.53** லிபி ஸிசி ஹ்வஸ்'ச

லிப் ஸிச் (தெளி) ஹ்வே(போட்டிக்கு அழை) ஆகிய தாதுக்கள் 'லுங்' உடன் வரும்போது 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'அங்' வரும் (கர்த்தாவை க் குறிக்கும்போது)

அலிபத், அஸிசத், ஆஹ்வத்

இந்த மூன்ற தாதுக்களும், இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தின்படியே, இந்த ஒட்டு பெறும். இதைத் தனியாகக் குறிப்பிட்டதின் காரணம், இந்த மூன்று தாதுக்களும் ஆத்மனேபதத்தில் விருப்பாக 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'அங்' ஒட்டோடு இணையும் என்று உணர்த்துவதற்காக. இந்த விகல்பம் அடுத்த சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

**3.1.54** ஆத்மனேபதே3ஷு அன்யதரஸ்யாம

ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள் தொடரும்போது மேற் சூத்திரத்தில் கூறிய லிப், ஸிச், ஹ்வே ஆகிய மூன்று தாதுக்களும் 'லுங்' உடன் இணையும்போது 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'அங்' விருப்பாக வரும்.

அலிபத/அலிப்த

அஸிசத/அஸிக்த

அஹ்வத/அஹ்வாஸ்த

**3.1.55** புஷாதி3த்3யுதாதி ஸ்லூதி3த பரஸ்மைபதேஷு

புஷ் முதலிய தாதுக்கள், த்3யுத் முதலிய தாதுக்கள் 'ல்ரு'வை 'இத்'தாகக் கொண்ட தாதுக்கள், ஆகியவற்றின் பின் 'லுங்' நிற்கும்போது, 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'அங்' பரஸ்மைபத ஒட்டுக்களுக்கு முன் வரும். அபுஷத், அத்3யுதத், அக3மத்(கமல்ரு)

**3.1.56** ஸர்த்தி ஸ1ாஸ்தி அர்த்தி ப்4யஸ்'ச

ஸ்ரு (போ), ஸாஸ்(ஆணையிடு), ரு(போ) என்ற தாதுக்களுக்குப் பிறகு 'அங்' 'ச்லி'க்குப் பதிலாக 'லுங்'குக்கு முன் வரும் இந்த ஆதேஸம் பாஸ்மைபதம் ஆத்மனேபதம் இரண்டிலும் வரும்

அஸரத், அஸிஷத், ஆரத்

ஸமரந்த (ஆத்மனேபதம்)

**3.1.57** இரிதோ வா

'இர்' ஐ 'இத்'தாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் 'அங்' ஆதேஸம் 'ச்லி'க்குப் 'லுங்' ஒட்டுக்கு முன் விருப்பாக பரஸ்மைபதத்தில் வரும்.

பி4தி3ர் – அபி4த3த்/அபை4த்ஸித்

சி2தி3ர் – அச்3சி3த3த்/அச்1சை2த்ஸித்

அபி4த்த/அச்1சி2த்த (ஆத்மனேபதம்)

**3.1.58** ஜ்ரூ, ஸ்தம்பு4 ம்ரு கும்லு சுக்3ரு

சுக்3லுசுக்3லுஞ் சுஸ்விப்4யஸ்'ச

ஜ்ரு, ஸ்தம்ப4(நிறுத்து), ம்ருச், ம்லுச்(போ), க்3ருச், க்3லுச்(திருடு),

க்[3]லுஞ்ச்(போ), ஸ்வி(வளர், பெரிதாகு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின், 'லுங்' நிற்கும்போது 'அங்' (விருப்பாக 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக பரஸ்மைபத ஒட்டுக்கள் தொடரும்போது வரும்.
அஜரத்/அஜாரீத்
அஸ்தம்ப[4]த்/அஸ்தம்பீத்
அம்ருசத்/அம்ரோசீத்
அம்லுசத்/அம்லோசீத்
அக்[3]ருசத்/அக்[3]ரோசீத்
அக்[3]லுசத்/அக்[3]லோசீத்
அம்லுஞ்சத்/அம்லுஞ்சீத்
அஸ்'வத்/அஸ்'வயீத்/அஸி'ஸ்'வியத்

ம்லுசு, ம்லுஞ்சு என்ற இரண்டு தாதுக்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான மூன்று வடிவங்களைத் தான் கொடுக்கும். அதாவது அம்லுசத் அம்லுஞ்சத், அம்லுஞ்சீத், ஆகையால், இவையிரண்டையும் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடாமல், இவைகளில் ஒன்றை மட்டும் கூறினாலும் தேவையான இம்மூன்று வடிவங்களும் கிடைத்திருக்கும். ஆனாலும், இவைகளைத் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட்டதற்கு ஒரு நோக்கமிருந்திருக்க வேண்டும். இவையிரண்டும் வெவ்வேறு பொருளை உணர்த்துவதால், இவைகளைத் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட வேண்டிய தேவை எழும்புகிறது. அதனால்தான் இந்த இரண்டு தாதுக்களையுமே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று சிலர் கருது கிறார்கள். வேறு சிலர், 'ம்லுஞ்சு' தாதுவின் அனுநாஸிகம் 'அங்' ஆதே சத்திலும்கூட கெடுவதில்லை. அதனால், இவைகளைத் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட வேண்டியது தேவை என்று கூறுகிறார்கள்.

**3.1.59** க்ரும்ரு த்[3]ரு ருஹிப்[4]யஸ்' ச[2]ந்த[3]ஸி

க்ரு (செய்), ம்ரு(இற), த்[3]ரு(கிழி, ) ருஹ் (வளர், ) ஆகிய நான்கு த ாதுக்களுக்குப்பின் 'லுங்' ஒட்டுக்கள் பரஸ்மைபதத்தில் வரும்போது, வேதமொழியில், இத்தாதுக்களைத் தொடர்ந்து,' ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'அங்' வரும்.

| வேதமொழி | பேச்சுமொழி | |
|---|---|---|
| அகரத் | அகார்ஷுத் | இங்கு 'ஸிச்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். |
| அமரத் | அம்ருத | |
| அத[3]ரத் | அதாரீத் | |
| ஆருஹத் | அருக்ஷத் | |

**3.1.60** சிண் தே பத[3]:

பத்[3] (போ) என்ற தாதுவுக்குப்பின், 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'சிண்' என்ற ஒட்டு 'த' அதைத் தொடரும்போது இணைக்கப்படும்.

உத$^{3}$பாதி$^{3}$ ஸஸ்யம்

சமபாதி$^{3}$ பை$^{4}$க்ஷம்

அபாதி$^{3}$ (< பத்$^{3}$) இது ஆத்மனேபதம் படர்க்கை ஒருமை ஆனால்

உத$^{3}$பத்ஸாதாம் படர்க்கை இருமை

உத$^{3}$பத்ஸத படர்க்கை பன்மை

இவ்விரண்டு வடிவங்களிலும் ஆதாம், ஜ$^{2}$ என்ற ஒட்டுக்கள் வருவதால், 'சிண்' வராமல் 'ஸிச்' வருகிறது.

**3.1.61** தீ$^{3}$ப ஜன பு$^{3}$த$^{4}$ பூரி தாயி ப்யாயிப்$^{3}$யோ அன்யதரஸ்யாம்

தீப்(ஒளிவிடு)● ஜன்(பிற), பு$^{3}$த்$^{4}$ (அறி' பூர் (நிரப்பு), தாய் (விரிவாக்கு), ப்யாய்(வளர், விருத்தி செய்), ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின், 'ச்லி'யின் இடத்தில் 'சிண்' விருப்பாக (த அதைத் தொடர்ந்தால்) வரும்.

அதீபி/அதீபிஷ்ட'

அஜனி/அஜனிஷ்ட'

அபோ$^{3}$தி$^{4}$/அபோ$^{3}$தி$^{4}$ஷ்ட'

அபூரி/அபூரிஷ்ட'

அதாயி/அதாயிஷ்ட'

அப்யாயி/அப்யாயிஷ்ட'

**3.1.62** அச: கர்மகர்தரி

ஓர் உயிரெழுத்தை ஈறாகக் கொண்ட வினைக்குப்பின் 'த' (படர்க்கை ஒருமை ஆத்மனேபதம்) நிற்கும்போது 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'சிண்' விருப்பாக அந்த வினை தற்சுட்டு வினை (கர்மகர்தரி)யாகப் பயன்படுத்தும்போது வரும்.

அகாரி கட' : ஸ்வயமேவ

அக்ருத: கட: ஸ்வயமேவ

'பாய் தானாகவே முடைந்து கொண்டது'

அலாவி கேத$^{3}$ார: ஸ்வயமேவ

அலவிஷ்ட' கேத$^{3}$ார: ஸ்வயமேவ

'கரை தானாகவே உடைந்தது'

உயிரெழுத்தை ஈறாகக் கொள்ளாத தாதுக்கள் அதாவது மெய்யெழுத்தை இறுதியாகக் கொண்ட தாதுக்களுடன் 'சிண்' கட்டாயமாக தற்சுட்டு வினையாகும்போது வரும்.

அபே$^{4}$தி$^{3}$ காஷ்ட'ம் ஸ்வயமேவ

கட்டைத் தானாகவே உடைந்தது

தற்சுட்டுவினையாக இல்லாவிட்டாலும் சிண் கட்டாயமாக வரும்.

அகாரி கட' : தே$^{3}$வத$^{3}$த்தேன

'தேவதத்தன் மூலமாக பாய் செய்யப்பட்டது'

### 3.1.63 து$^{3}$ஹஸ்$^{1}$ ச

து$^{3}$ஹ (பால் கற) தாதுவுக்குப்பின் 'த' (படர்க்கை ஒருமை)நிற்கும்போது, 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'சிண்' விருப்பாக அந்த வினையை தற்சுட்டு வினையாகப் பயன்படுத்தும் போது வரும்.

அதே$^{3}$ாஹி கெ$^{3}$ள: ஸ்வயமேவ

அது$^{3}$க்$^{3}$த$^{4}$ கௌ: ஸ்வயமேவ

பசு (பாலைத்) தானாகவே கறந்தது

தற்சுட்டு வினையல்லாமல், மற்ற வினையாக இத்தாதுவைப் பயன்படுத்தும்போது 'சிண்' கட்டாயமாக வரும்.

அதே$^{3}$ாஹி கெ$^{3}$ள: கே$^{3}$ாபாலகேன

'பசு இடையனால் கறக்கப்பட்டது.'

### 3.1.64 ந ருத$^{4}$:

ருத்$^{4}$ (தடு) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ச்லி'க்கு பதிலியாக, தற்சுட்டுவினை படர்க்கை ஒருமை ஆத்மனேபதத்தில், 'சிண்' வராது.

அன்வவாருத்$^{3}$த$^{4}$ கௌ: ஸ்வயமேவ

பசு தானே தன்னைத் தடுத்துக் கொண்டது

மற்ற இடங்களில் 'சிண்' கட்டாயமாகும்

அன்வவாரோதி$^{4}$ கௌ: கோபாலகேன

பசு இடையனால் தடுக்கப்பட்டது.

### 3.1.65 தபோ அனுதாபே ச

தப் என்ற தாது, என்ற (துன்பப்படு) பொருளில் பயன்படுத்தப்படும்போது, அதைத் தொடர்ந்து வரும் 'ச்லி'க்குப் பின் பதிலியாக 'சிண்' ஒட்டு தற்சுட்டு வினையாக அத்தாதுவைப் பயன்படுத்தும்போது வராது.

அதத தப: தாபஸ:

முனிவன் தவம் செய்தான்

செயப்பாட்டு வினையும், பாவே (Impersonal)யும் அவ்வாறே

அன்வாதப பாபேன கர்மணா

பாபச் செயலுக்காகப் பின்னால் வருந்தினான்

### 3.1.66 சிண் ப$^{4}$ாவகர்மணோ:

செயலையோ(ப$^{4}$ாவ) அல்லது செயப்படுபொருளையோகுறிக்கும்'த' (ஆத்மனேபத, படர்க்கை ஒருமை) தொடர்ந்து வரும்போது ஒரு வினையையடுத்து வரும், 'ச்லி'க்குப் பதிலியாக 'சிண் 'வரும்.

அஸா$^{1}$யி ப$^{4}$வதா (பாவ)

படுக்கப்பட்டது உங்களால்

நீங்கள் படுத்தீர்கள்

அகாரி கடோ$^{1}$ தே$^{3}$வத$^{3}$த்தேள (கர்மன்)

செய்யப்பட்டது பாய் தேவதத்தனால்

**3.1.67** ஸார்வத⁴ாதுகே யக்

செயலையோ அல்லது செயப்படுபொருளை குறிக்கும் ஸார்வத⁴ாதுக ஒட்டுக்கள் தொடரும்போது 'யக்' ஒரு தாதுவுக்குப்பின் வரும்.

ஆஸ்யதே பவதா (பாவ)

'நீங்கள் அமர்கிறீர்கள்'

க்ரியதே கட': (கர்மன்)

செய்யப்பட்டது பாய்

'யக்' இன் இறுதி எழுத்தான 'க்' குணவ்ருத்தி ஆக்கத்தைத் தடை செய்வதற்காக 'யக்' த்றசுட்டு வினையுடனும் வரும்.

க்ரியதே கட': ஸ்வயமேவ

**3.1.68** கர்தரி ஸப்

கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வ தாதுக ஒட்டுக்கள் தொடரும் போது, தாதுவுக்குப்பின் ஸப் ஒட்டுக்கள் வரும்.

'ஸப்' இன் 'ப்' சுரத்தைக் குறிக்கிறது (3.1.4)

'ஸ' இது ஒரு ஸார்வதாதுக ஒட்டு (3.4.113) என்பதைக் குறிக்கும். இவ்விரண்டும் 'இத்' ஆகும் உண்மையான ஒட்டு 'அ' செய்வினையில், விகரணமெனப்படும் 'ஸப்' 'பூ' வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்களைத் தொடர்ந்து வரும்.

ப⁴வதி = பூ⁴ + லட் = திப் = பூ⁴ + அ + தி

ப்⁴ – ஓ + அ + தி + (7.3.84) → ப்⁴அவ் + அதி = ப⁴வதி

**3.1.69** தி³வாதி³ப்⁴யோ ஸ்யன்

கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுகள் தொடரும் போது, 'திவ்' வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்களுக்குப்பின் 'ஸ்' 'யன்' வரும்.

இச்சூத்திரம் 'ஸப்' வருவதைத் தடுக்கிறது. 'ஸ்யன்' இல் காணப்படும் 'ன்' சுரத்தைக் குறிக்கும் (முதலில் உயிர் உதாத்தம் 6.1.197) 'ஸ' ஸார்வதாதுகம் எனச் சுட்டுகிறது (3.1.113)

திவ் + லட் = திப் + ஸ்யன் = ய – திவ்ய + தி

ஸயன் ஒரு 'ஙித்' ஆகக் கருதப்படுவதால் ஈற்றயல் குணமாவது தடுக்கப்படுகிறது (1.2.4)

திவ்ய + தி = தீவ்யதி (8.2.77)

**3.1.70** வா ப்⁴ராஸ' ப்⁴லாஸ' ப்⁴ரமு

க்ரமுக்லமுத்ரஸி த்ருடி'லஷ:

'ஸ்1யன்' கீழ்க்கண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது விருப்பாக வரும்.

ப்⁴ராஸ் 'ஒளிவிடு'

ப்⁴ராஸ'தே/ப்⁴ராஸ்யதே

ப்⁴லாஸ்

ப்⁴லாஸ¹தே/ப்⁴லாஸ்யதே
ம்லாஸ்
ம்லாஸ¹தே/ம்லாஸ்யதே
ப்⁴ரம
ப்⁴ரமதி/ப்⁴ராம்யதி
க்ரம்
க்ரமதி/க்ராம்யதி
க்லம்
க்லமதி/க்லாம்யதி
த்ரஸ்
த்ரஸதி/த்ரஸ்யதி
த்ருட்¹
த்ருட்¹தி/த்ருட்¹யதி
லக்ஷ
லக்ஷதி/லக்ஷ்யதி

**3.1.71** யஸோ அனுபஸர்காத்

கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது யஸ் (முயற்சி செய்) என்ற தாதுவை உபசர்க்கமில்லாமல் பயன்படுத்தினால், 'ஸ்யன்' விருப்பமாக அத்தாதுவைத் தொடர்ந்து வரும்
யஸ்யதி/யஸதி
ஆயஸ்யதி/ப்ரயஸ்யதி

**3.1.72** ஸம்யஸஸ்¹ ச

கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது 'யஸ்' என்ற தாது உபசர்கம் 'ஸம்' உடன் நிற்கும்போது விருப்பாக 'ஸ்யன்' அதைத் தொடர்ந்து வரும்.
ஸம்யஸ்யதி/ ஸம்யஸதி

**3.1.73** ஸ்வாதி³ப்⁴ய: ஸ்¹னு :

கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது 'ஸு' முதலிய தாதுக்களுக்குப் பின் 'ஸ்¹னு' வை இணைக்க வேண்டும்.
ஸுனோதி (ஸு + லட்¹ = திப், ஸ்¹னு = னு)
ஸு + னு + தி = ஸு + னோ + தி = ஸுனோதி

**3.1.74** ஸ்¹ருவ : ஸ்¹ரு ச

கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வ ரும்போது ஸ்¹ரு (கேள்)வுக்குப் 'ஸ்னு' வரும்.
ஸ்ருவுக்குப் பதிலியாக ஸ்ரு1 வரும்.

ஸ்'ரு + லட் – திப் : ஸ்'ரு' + னு + தி : ஸ் ரு'ணோதி.
ஸ்'ரு'ணோதி, ஸ்'ருணுத, ஸ்'ருண்வந்தி

**3.1.75** அக்ஷோ அன்யதரஸ்யாம்
கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கள் தொடர்ந்து வரும்போது, 'ஸ்னு' விருப்பாக அக்ஷ என்ற தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்.
அக்ஷ்ணோதி/அக்ஷதி
அக்ஷ் + லட் : திப் அக்ஷ் + னு, ணத்வ, குண அக்ஷ்ணோதி.
மாற்றுவடிவம்
அக்ஷ் + ஸப் + தி : அக்ஷ் + அ + தி : அக்ஷதி

**3.1.76** தனுகரணே தக்ஷ :
'தக்ஷ்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டு வரும்போது, 'ஸ்னு' விருப்பாக அத்தாதுவை பின் தொடர்ந்து வரும்.
தக்ஷதி/தக்ஷ்ணோதி காஷ்டம்
ஆனால்
ஸந்தக்ஷதி வாக்[3]பி[4]:

**3.1.77** துத[3]ாதி[3]ப்[4]யோ ஸ'
துத்[3] (துன்புறுத்து) வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்களுக்குப்பின், கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வத[4]ாதுக ஒட்டுக்கள் வரும்போது, ஸ' (என்ற விகரணம்) அத்தாதுக்களைத் தொடர்ந்து வரும். துத[3]தி

**3.1.78** ருத[4]ா[3]திப்[4]யோ ஸ்'னம்
ருத்[4](தடு) வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்களைத் தொடர்ந்து கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வத[4]ாதுக ஒட்டுக்கள் வரும்போது, 'ஸ்'னம்' (விகரணம்) அத்தாதுக்களையடுத்து நிற்கும்.
'ஸ்'னம்' இன் ஈறாக நிற்கும், தாதுவின் கடைசி உயிரெழுத்துக்குப்பின். 'ஸ்னம்' 'ன' நிற்க வேண்டுமென்று அதன் இடத்தை உணர்த்துகிறது. 6.4.23 சூத்திரத்திற்காக ஸ்'
ருணத்[3]தி[4], பி[4]னத்தி
ருத்[4] + லட் : தி, ருத்[4] + ன + தி : ருனத்[4] + தி' : ருணத்[4] + தி' : ருணத்[4] + தி[4] (8.2.40) : ருணத்[3]தி[4] (8.4.53)

**3.1.79** தனாதி[3] க்ரு'ஞ்ப்[4]ய உ:
தன வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்களுக்குப்பின்னும், 'க்ரு'' (செய்) என்ற தாதுவுக்குப் பின்னும், கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கள் நிற்கும்போது,
உ (ஒட்டு=விகரணம்) அத்தாதுக்களுக்குப்பின் இணைக்க வேண்டும்.
தனோதி.

தன் + லட் = தி, தன் + உ + தி = தன் + ஒ + தி = தனோதி ஸனோதி

க்ரோதி ( < க்ரு$^1$) க்ரு + உ + தி = கர் + ஒ + தி =கரோதி

'தன்' வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்களோடு 'க்ரு'வையும் சேர்த்துக் கூறப்பட்டிருந்தாலும், இதைத் தனியாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதின் காரணம், இந்த விதியை நியம விதியாகக் கருதவேண்டும், என்று உணர்த்தவேதான். அதாவது, 'க்ரு' வோடு 'உ'ஒட்டை இணைக்க மாத்திரந்தான், இது 'தன்' வகுப்போடு சேரும். தனாதி 'க்கு'ப் பயன்படுத்தும் எல்லா விதிகளையும் 'க்ரு'வுக்கும் பயன் படுத்த இயலாது. ஆகையால் சூ. 2.4.79. 'க்ரு'வுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

'தன்' வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்களில்தான் இந்த விதி பயன்படுத்தவேண்டும். அதனால் அக்ருத, அக்ருத$^2$ா.

க்ரு + லுங் = த, அட் ச்லி, ஸிச் = அக்ரு + ஸ் + த இங்கு 2.4.79 இன்படி விருப்பாக 'ஸிச்' கெடாது. ஆனால் சூ. 8.2.27படி 'ஸிச்' கட்டாயமாக மறையும். = அக்ருத

**3.1.80** தி$^4$ன்வி க்ரு'ண்வ்யோர் அ ச

தி$^4$ன்வி (மகிழ்வி), க்ரு1ண்வி(துன்புறுத்து) என்ற தாதுக்களைத் தொடர்ந்து கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கள் நிற்கும்போது, 'உ' அத்தாதுக்களுக்குப்பின் வரும்; அத்தாதுக்களின் இறுதி உயிரான 'இ'க்கு 'அ' பதிலியாகும்.

தி$^4$ன்வ் + லட் = தி = தி$^4$ன் அ + உ + தி = தி$^4$ன் + ஒ + தி (6.4.48) = தி$^4$னோதி

**3.1.81** க்ரயாதி$^3$ப்$^4$யோ ஸ்'னா

க்ரீ (வாங்கு) வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்களுடன் கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்களை இணைக்கும் போது 'ஸ்1னா'

அத்தாதுக்களுக்குப்பின் நிற்கும்.

க்ரீணாதி, ப்ரீணாதி

க்ரீ + லட் = தி = க்ரீ + ணா + தி = க்ரீணாதி (ணத்வம்)

**3.1.82** ஸ்தம்பு$^4$ ஸ்தும்பு$^4$ ஸ்கம்பு$^4$ ஸ்கும்பு$^4$

ஸ்குஞ்ப்$^4$ய: ஸ்'னுஸ்' ச

ஸ்தம்ப்$^4$, ஸ்தும்ப்$^4$, ஸ்கம்ப்$^4$, ஸ்கும்ப்$^4$

(நிறுத்து, தடு), ஸ்குஞ் (மறை, மூடு) ஆகிய தாதுக்களைத் தொடர்ந்து கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஸார்வதாதுக ஒட்டுக்கள் வரும்போது, அத்தாதுக்களுக்குப்பின் 'ஸ்னு'வும் இணைக்கப்படும். அதாவது இங்கு 'ஸ்ன'வும் 'ஸ்னு'வும் வரும்.

ஸ்தம்ப்$^4$ + ஸ்'னா = ணா + தி = ஸ்த 0 ப்$^4$ + ணா + தி

(6.4.24) = ஸ்தப்$^4$ணாதி

ஸ்தம்ப்$^4$ + ஸ்னு = னு + தி: ஸ்தம்$^4$னோதி

ஸ்துப்[4]னாதி/ஸ்துப்[4]னோதி
ஸ்கப்[4]னாதி/ஸ்கப்[4]னோதி
ஸ்குப்[4]னாதி/ஸ்குப்[4]னோதி
ஸ்குனாதி/ஸ்குனோதி
ஸ்குனீதே/ஸ்குனுதே (ஆத்மனேபதம்)
இச்சூத்திரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் முதல் நான்கு, தாதுக்களும் தாதுப்பாடத்தில் இல்லை, சூத்திரத்தில்தான் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் இவைகள் ஸௌத்ர தாதுக்கள் என்று கூறப்படுகின்றன.

**3.1.83** ஹல: ஸ்'ன: ஸா'னச் ஹௌ²ஏ

ஒரு மெய்யை (ஹல்) ஈறாகக் கொண்ட ஒரு தாதுவுக்குப் பின் நிற்கும் 'ஸ்'னா'வுக்குப் பதிலாக, 'ஸானச்' என்ற ஒட்டு, அதைத் தொடர்ந்து 'ஹி' வரும்போது இணைக்கப்படும்.
'ஹி' = (ஏவல், முன்னிலை இருமை)
முஷாண = முஷ் + லோட் (ஏவல்) + ஸிப் = முஷ் + லோட் + ஹி (3.4.87) = முஷ் – ஸ்னா + ஹிமுஷ் – ஸானச் = ஆன = ஹி
முஷ் – ஆண் – 0 (6.4.105) முஷாண
ஆனால்
க்ரீணீஹி (< க்ரீ, ஹலந்தமல்ல)

**3.1.84** ச²ந்த³ஸி ஸா'யஜ் அபி

வேதமொழியில் ஒரு மெய்யை ஈறாகக் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின், 'ஹி' நிற்கும்போது 'ஸாயச்' உம் "ஸ்னா"வுக்கு பதிலாக வரும்.
க்³ரு'ப⁴ாய ஜிஹ்வயா மது⁴
க்³ரஹ் + லோட் = ஸிப் = ஹி – ஸாயச் = ஆய = க்³ரு1 (6.1.16) ஹ் – ஆய + ஹி = க்³ரு'ஹ் –ஆய – 0 = க்³ருப்
க்³ரு'ப⁴ாய
ப³த⁴ான தேவ ஸவித
ப³ந்த்⁴ + லோட்', ஸிப்=ஹி ஸானச் = ஆன
ப³த்⁴ + ஆன (6.4.24) + ஹி → ப³த்⁴ – ஆன – 0 ப³த⁴ான

**3.1.85** வ்யத்யயோ ப³ஹுலம்

இதுவரையில் விளக்கப்பட்ட 'ஸப்' முதலிய விகரணங்கள், வேதமொழியில் பலவிதமாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.
வேதமொழியில், இந்த விகரணங்கள் (1) அதனதனிடங்களிலல்லாமல், வேறு இடங்களிலும் (2) சில இடங்களில் இரண்டுவிகரணங்களும் (3)வேறு சில இடங்களில் மூன்று விகரணங்களுக்காகப் பல வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.
அண்டா ஸுஷ்'ஷ்மஸ்ய பே⁴த³தி
ஸுஷ்மனுடைய முட்டைகளை உடைக்கிறான்

பே⁴த³தி, பி⁴னத்தியின் இடத்தில் காணப்படுகிறது. 'பி⁴த்', ருத⁴ாதி வகுப்பைச் சேர்ந்தது அதனால், இங்கு 'ஸ்'னம்' வரவேண்டும். ஆனால், 'ஸ'ப்' இங்கு பயன்பட்டிருக்கிறது.

பி⁴னத்தி (பேச்சு மொழி)

மரதிம்ரியதே (பேச்சு மொழி)

இங்கு 'ஸ' வின் இடத்தில் ஸப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் ஆத்மனேபதமாக அமைய வேண்டிய வடிவம், பரஸ்மைபதமாகக் காணப்படுகிறது.

இரண்டு விகரணங்கள்

இந்த்ரோ வீஸீதேன நேஷது

நீ + லோட் = திப் இங்கு 'ஸ'ப்', ஸிப் என்ற இரண்டு விகரணங்கள் வருகின்றன. 'ஸிப்' முன்னிலை ஒருமையின் ஒட்டு அல்ல 3.1.34இல் கூறப்பட்ட லேட் இல் வரக்கூடியது இந்த 'ஸிப்'

நீ ஸ் + அ + தி, குண, நேஸ் + அ + தி → நேஷ – தி = து → நேஷதி பேச்சுமொழியில் நயது.

மூன்று விகரணங்கள்

இந்த்ரேண யுஜா தருஷேம வ்ருத்ரம்

த்ரு¹ + லிங் மஸ் = த்ரு¹ + லிங் ம (3.4.99)

த்ரு¹+ உ + ஸ் +அ + யாஸ் + ம (3.4.103 117)

தருஷ – யா (7.2.79) – ம = த்ருஷ – இய (7.2.80)

ம = தருஷ – இ (6.1.66) – ம = தருஷேம

பேச்சு மொழியில் தரேம

வேற்றுமைத்திரிபு, வினைத்ரிபு, பரஸ்மைபத ஆத்மனேபத ஒட்டுக்களைப் பயன்படுத்தல், பால், இடம், காலம் சம்பந்தமான விதிகள், மெய்யெழுத்து, உயிரெழுத்துக்களின், ஒன்றிற்கொன்று இடமாற்றுதல், சுரத்தைப் பற்றிய விதிகள், 'க்'ருத்', தத்தித ஒட்டுக்கள் சம்பந்தமான விதிகள், யங் பிரத்யாஹாரத்துள்ளடங்கிய ஒட்டுக்களைப் பற்றிய விதிகள் (3.1.22–86), ஆகியவற்றில், விதிக்குப்புறம்பான வடிவங்கள், வேதமொழியில், பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன.

1) து⁴ரி த³க்ஷிணாயா: (6) த³க்ஷிணாயாம் (7)
2) யே யூபாய தக்ஷதி (ஒருமை) (தக்ஷந்தி) பன்மை
3) ப்³ரஹ்மசாரிணம் இச்²ச³தே (இச்ச³தி பரஸ்மைபதம்)
4) மதே⁴ா: த்ருப்தா இவாஸத (நபும்ஸக லிங்கமான 'மது⁴ன' வரவேண்டிய இடத்தில் ஆண்பால் காணப்படுகிறது.)
5) அத⁴ா ஸ வீரை: த³ஸ'பி: வியூயா:
(வியூயாத் படர்க்கை வடிவம் வரவேண்டிய இடத்தில் முன்னிலை வடிவம்

காணப்படுகிறது)

6) ஸோ அக்[3]னீனானாத[4]ாஸ்ய மானேன

இங்கு 'லுட்' இன் இடத்தில் 'ல்ருட்' பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

7) ஸுப்[2]ிதம் முக[2]ீ[3]ஜம் (இங்கு ஸூபி[4]தம் என்று இருக்க வேண்டும்)

8) உபக[3]ாயந்து மா பத்னயோ க[3]ர்பி[4]ண்ய: (க[3]ர்பி[4]ண்ய: நெடில் 'ஈ'யின் இடத்தில், குறில் 'இ' நிற்கிறது)

மித்ர வயம் ச ஸூரய: (மித்ரா என்று இருக்க வேண்டும்)

9) அஸ்வவதீம் ஸோமவதீம் ப்ரஜாவதீம் ஸூர்யவதீம் த்[3]ருஷதம் (சூ. 6.1.220படி இறுதி உத[3]ாத்தம் பெற வேண்டும். அதேபோல் 'அஸ்'வவதீ ஸோமவதீ ப்ரஜாவதீ' என்ற வாக்கியத்திலும் சுரம் அமைய வேண்டும் அப்படி வராமல், அஸ்'வ ப்ரக்ருதிஸ்வரம் பெறுகிறது.

10) ஆஸாத[3]யத்[3]பி[4]ருப[4]யோர்வேத[3]ா:

'ஆஸாத[3]யத்[3]ப்[4]ய:' என்ற ஸம்ப்ரதான காரக மாக வேண்டும். ஆனால் 'கரணகாரகமாக அமைந்திருக்கிறது)

11) யங் – மேலே கூறப்பட்டுள்ளது.

**3.1.86** லிங் ஆஸி'ஷி அங்

ஆஸீ'ர்லிங் (benedictive) தொடரும்போது வேத மொழியில் 'அங்' ஒட்டு வரும்.

ஆஸீர்லிங் (benedictive) ஒட்டுக்கள் ஆர்த்ததாதுகமாகும் (3.4.116). ஆனால் வேதத்தில் இவைகள் ஸார்வதாதுகமாகவும் பயன்படுத்தப்படும். (3.4.117)

ஸ்த[2]ா, க[3]ா, கமி, வசி', விதி[3], ஸ'கி', ருஹி ஆகியவைகளின் ஆஸீர்லிங் (benedictive) இல் மட்டும் இந்த விதி பயன்படும். அதாவது இவைகளோடு அங் வரும்.

ஸ்தா

உபஸ்தே[2]யம் வ்ரு'ஷப[4]ம் துக்[3]ரியாணாம்

உப + ஸ்த[2]ா + லிங் = மிப் = அம், யாஸுட்.

ச[2]ந்தஸி உப[4]யத[2]ா (3.4.117 6.4.5, 86) என்ற சூத்திரத்தின்படி இது ஸா ார்வதாதுகமாகும்.

உபஸ்த[2]ா + யா (7.2.79) + அம், அங்,

உபஸ்த்[2]அ + இப் இம் (6.4.64 7.2.80)

உபஸ்தே[2]யம்

க[3]ா

அஞ்ஜஸா சத்யமுப கே[3]யம்

கை[3] → க[3]ா – உப + க[3]ா + லிங் (ஆஸீர்)

இதன் ப்ரக்ரியா உபஸ்த[2]ாவைப் போன்றது.

க[3]மி

க³மேம ஜானதோ க்³ருஹான்
க³ம் + லிங் = மஸ் = க³ம் – ம 0 (3.4.99), யாஸுட், 'ஸ்' கெடுதல், அங்,
யா → இய், குண, 'ய்' கெடுதல் = க³மேம.

வசி
மந்த்ரம் வோசேமாக்³னயே

வித்³
விதே³யம் ஏனாம் மனஸி ப்ரவிஷ்ட¹ாம்

ஸ்கி¹
வ்ரதம் சரிஷ்யாமி தச்¹ச²கே¹யம்
ருஹி
ஸ்வர்க³ம் லோகமாருஹேயம்
வா: த்³ருஸே¹ ரக்³ வக்தவ்ய
த்³ருஸ் உடனும் அக் சேர்க்க வேண்டும்.
பித¹ரம் த்³ரு¹ஸே¹யம் மாத¹ரம் ச

**3.1.87** கர்மவத் கர்மணா துல்யக்ரிய:
ஒருவினையின் செயலோடு கருத்தாவுக்கு எத்தகைய தொடர்பு உள்ளதோ அதற்குக் சமமான தொடர்பு, செயப்படு பொருளாக அது வரும்போதும் உணர்த்தினால், அது கர்மவத்கர்த்தா எனப்படும்.
இது தற்சுட்டு வினையைக் குறிக்கிறது.
தே³வத³த்த: க¹ாஷ்ட²ம் பி⁴னத்தி
தேவதத்தன் கட்டையைப் பிளக்கிறான்

இதில் க¹ாஷ்ட²ம் செயப்படுபொருள்
க¹ாஷ்ட²ம் ஸ்வயமேவ பி⁴த்³யதே
கட்டை தானாகவே உடைத்துக் கொள்கிறது.
இதற்கு முந்திய வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளாக நின்ற
க¹ாஷ்ட²ம் இந்த வாக்கியத்தில் கருத்தாவாக நிற்கிறது.
இதற்கு முந்திய வாக்கியத்தைச் (செய்வினை) செயப்பாட்டு வினை யாக மாற்றியமைக்கும்போது
தே³வத³த்¹தே¹ன க¹ாஷ்ட²ம் பி⁴த்³யதே
தேவதத்தனால் கட்டை உடைக்கப்பட்டது.
செயப்பாட்டு வாக்கியத்திலும், தற்கட்டு வாக்கியத்திலும் நிற்கும் வினை, ஒரே வகையைச் சேர்ந்தது. அதாவது தாது + ய + தே (ஆத்மனேபத ஒட்டு). அதாவது, க¹ாஷ்ட²ம் என்ற சொல், கருத்தாவாக நிற்கும்போதும், செயப்படுபொருளாக நிற்கும்போதும், அதன் வினைச் சொல் ஒன்றாகவே அமைகிறது.

இதைத்தான் கர்மவத் கருத்தா என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.
இங்கு கருத்தாவே, செயப்படு பொருளாக (கர்மன்) ஆகிறது.
கீழ்க்கண்ட நான்கு இடங்களில் இம்மாதிரியாக காணலாம்.
1. யக்–பி[4]த்[3]யதே க்[1]ஷ்ட[2]ம் ஸ்வயமேவ பார்க்க (3.1.67)
2. ஆத்மனேபத : அபே[4]தி[3] (லுங்) க்[1]ஷ்ட[2]ம் ஸ்வயமேவ (பார்க்க 1.3.13)
3. சிண் – காரிஷ்யதே கட[2] : ஸ்வயமேவ
4. சிண்வத்[3]ப[4]ாவ –
சூத்திரத்தில் காணப்படும் 'வத்' (ஈடு, சமம்) என்ற சொல், செயப்படு பொருள் குன்றிய வினைகளுடன் வரும் Impersonal வாக்கியங்களையும் இத்துள் அடக்குவதற்குத்தான், பி[4]த்[3]யதே ஸ்லோகம்ஸலேன.
செயப்படுபொருளோடு
'கர்மணா' என்ற சொல், துல்யக்ரியா (ஒரே விதமான செயல்), செயப்படுபொருளோடு மட்டுந்தான், 'கர்மவத்[3] பா[4]வம்' ஆகும். மற்ற காரகங்களுடன் அல்ல என்பதைக் குறிக்கும். காட்டாக
ஸாது[4] அஸி : சி[3]னத்தி
கத்தி நன்றாக வெட்டுகிறது
தேவதத்த: அஸினா சினத்தி (அஸினா கரணம்)
அஸி: ஸ்வயமேவ சி[3]னத்தி
கத்தி தானாகவே வெட்டுகிறது.
இங்கு 'அஸி' என்ற சொல்லை கர்த்தாவாகப் பயன்படுத்தியிருந்தபோதிலும், இது கரணமாகவே நிற்கும். இதற்கு 'கர்மவத்[3] ப[4]ாவம்' கிடையாது.
ஸாது ஸ்த[2]ாலீ பசதி
நன்றாக பானை சமைக்கிறது.
இங்கு ஸ்த2ாலீ (அதி4கரணம்) கர்த்தாவின் இடத்தில் நின்றாலும், இது அதிகரணந்தான். இங்கும் கர்ம வத்[3] ப[4]ாவம் கிடையாது.
தேவத[3]த்த: ஸ்த[2]ால்யாம் (7) பசதி
தேவதத்தன் பானையில் சமைக்கிறான்

**3.1.88** தபஸ்தபக: கர்ம கஸ்யைவ
'தப்' (தவம் செய்) என்ற வினையின் செயப்படுபொருள் 'தபஸ்' என்ற சொல்லேயாகுமானால், அவ்வினையின் கருத்தாவும் செயப்படுபொருளும் ஒத்ததாகும்.
தப்யதே தபஸ் தாபஸ:
ஆனால் உத்தபதி ஸுவர்ணம் ஸுவர்ண கார:

**3.1.89** ந து[3]ஹ ஸ்னு நாமம் யக்சிணௌ
துஹ் (பால் கற) ஸ்னு நம் (வணங்கு) ஆகிய வினைகளைத் தற்சுட்டு வினையாகப் பயன்படுத்தும் போது; அவைகளுக்குப் பின் கர்மவத்[3] பாவம்தருவிக்கும், யக, சிண் ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படமாட்டா.
து[3]க்[3]தே[4] கெ[3]ள: ஸ்வயமேவ

அதே3ஹி கெ3ள: ஸ்வயமேவ
அது3க்3த4 கெ3ள: ஸ்வயமேவ
ப்ரஸ்னுதே கெ3ள: ஸ்வயமேவ
ப்ராஸ்னோஷ்ட1 கெ3ள: ஸ்வயமேவ
நமதே1 தண்ட: ஸ்வயமேவ
அநம்ஸ்தே த3ண்ட3 : ஸ்வயமேவ

வா: யக்1சிணோ ப்ரதிஷேதே4
ணி ஸ்ரந்தி2 க்3ரந்தி2 ப்3ரூஞாத்மனேபத3ா
அகர்மகாணாமுபஸம்க்2யானம்
'ணி'யை இறுதியாகக் கொண்ட தாதுக்கள் ஸ்1ரந்த2, க்3ரந்த்2, ப்3ரூ, செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளின் ஆத்மனேபத சொற்கள் ஆகியவைகளிலும் 'யக்' 'சிண்'
ஒட்டுக்கள் இணைவதற்குக் தடை கூற வேண்டும்.

காரயதி க1ட1ம் தே3வத3த்த: செய்விக்கிறான் பாயை தேவதத்தன்

காரயதே க1ட1 : ஸ்வயமேவ: செய்து கொள்கிறது பாய் தானாகவே

அசீக1ரத் க1ட1ம் தேவத3த்த: செய்தான் பாய் தேவதத்தன்

அசீகரத க1ட1 : ஸ்வயமேவ: செய்து கொண்டது பாய் தானாகவே

உத்புச்1ச2யதே க3ாம் கே3ாப: வாலைத் தூக்குகிறான் பசு இடையன்

இடையன் பசுவின் வாலைத் தூக்குகிறான்

உத்புச்1ச2யதே கெ3ள: ஸ்வயமேவ : வாலைத் தூக்குகிறது பசு தானாகவே

உத்புபு1ச்1ச2த கெள: ஸ்வயமேவ : பசு தன் வாலை தானாகவே தூக்குகிற்று

ஸ்1ரத்2னாதி/ஸ்1ரத்2னீதே/அஸ்1ரந்தி2ஷ்ட1
க்3ரத்2னாதி/க்3ரத்2னீதே/அக்3ரந்தி2ஷ்ட1
ப்3ரவீதி/ப்3ரூதே/அவோசத்
ஆஹந்தி/ஆஹதே/ஆவதி4ஷ்ட1

**3.1.90** கு'ஷிரஜோ: ப்ராசாம் ஸ்'யன் பரஸ்மைபதம் ச

கு'ஷ (இழு), ரஜ்(சாயமேற்று) ஆகிய வினைகள், தற்சுட்டு வினையில் ஸ்' யன் ஒட்டோடு இணைக்க வேண்டும் என்பது கீழ்த்திசை நாட்டு இலக்கணகாரர்களின் கருத்து. இவ்வினைகள் பரஸ்மைபதமாக வரும்.

குஷ்யதி பாத[3] : ஸ்வபமேவ

இழுக்கிறது கால் தானாகவே

ரஜ்யதி வஸ்த்ரம் ஸ்வயமேவ

சாயமாகிறது துணி தானாகவே

இச்சூத்திரம் 'யக்' ஒட்டு, ஆத்மனேபத ஒட்டு ஆகியவற்றுக்குப் புறன டை. இது ஒரு சாராரின் கருத்தானபடியால் இவைகளுக்கு விருப்பாக அமையும் மாற்று வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன.

குஷ்யதே, ரஜ்யதே

**3.1.91** த[4]ாதோ:

த[4]ாதுவுக்குப்பின் இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இதிலிருந்து 3ஆம் அத்தியாயத்தின் முடிவுவரை விளக்கப்படும் ஒட்டுக்கள் தாதுவுக்குப்பின் வர வேண்டும்.

**3.1.92** தத்ர உபதம் ஸப்த'மீஸ்த[2]ம்

இந்தப் பகுதியில் விளக்கப்பட்ட சூத்திரங்களில், ஏழாம் வேற்றுமையில் காணப்படும் சொல் 'உபபதம்' (சார்ந்த சொல்) எனப் பெயர் பெறும்.

காட்டாக 3.2.1 கர்மணி அண் என்ற சூத்திரத்தில் 'கர்மணி' என்ற சொல் 7ஆம் வேற்றுமையில் அமைகிறது. இச்சொல் உபபதமெனப்படும்.

கு'ம்ப[4]ம் + க்'ரு' + அண் = கு'ம்ப[4]க'ார:' குயவன்'

இங்கு கு'ம்ப[4]ம் 2ஆம் வேற்றுமைச் சொல் உபபதமாகிறது.

**3.1.93** க்'ரு'த் அதிங்

இந்த அத்தியாத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் 'தி'ங' ஒட்டுக்களைத் தவிர்த்த மற்ற எல்லா ஒட்டுக்களும் 'க்ருத்' என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்படும்.

தவ்யம், அநீயம் க்ருத்'+ தவ்யம் – கர்தவ்யம்

க்ருத் + அநீயம் – கரணீயம்

**3.1.94** வா அஸரூபோ அஸ்த்ரியாம்

இந்த அத்தியாத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் ஒட்டுக்களில், பெண்பால் பெயற்சொற்களை யாக்கப்பயன்படுத்தும் ஒட்டுக்களைத் தவிர்த்து, மற்றவைகள், ஒரே சூழலில் இரண்டு வகையான ஒட்டுக்களை இணைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும் நிலையில், இரண்டு ஒட்டுக்களும் உருவத்தில் ஒத்தவையாக அமையாமலிருந்தால், அப்போது, புறனடையாக வரும் விதி, விருப்பாக, பொது விதியைத் தடுக்கும்.

'க' ஒட்டை சில தாதுக்களோடு இணைத்து பெயர்ச் சொல் உருவாக்கலாமென்று 3.1.135 கூறுகிறது ண்வுல், த்ருச் என்ற ஒட்டுக்களைச் சேர்த்து பெயர்ச் சொல் உருவாக்கலாமென்று 3.1.133 விளக்குகிறது. இது ஒரு பொது விதி. 3.1.135 இப்போது விதியைத் தடை செய்யுவில்லை.
விக்ஷிப் + க + அ = விக்ஷிப: (3.1.135)
விக்ஷேபக: விக்ஷேப்தா (3.1.133)

**3.1.95** க்ருத்[1]யா: ப்ராங் ண்வுல:
இச்சூத்திரத்திலிருந்து 'ண்வுல்', த்[1]ரு[1]சௌ (3.1.133) என்ற சூத்திரம் வரையில் விளக்கப்பட்டிருக்கும் ஒட்டுக்களெல்லாம் 'க்[1]ரு[1]த்[1]ய' என்ற பெயர் பெறும்.

**3.1.96** தவ்யத் தவ்யாநீயர:
தவ்யத், தவ்ய, அநீயர் ஆகியவைகள் தாதுவுக்குப்பின் வரும்.
கர்தவ்யம் (க்[1]ரு[1]+ தவ்யத்)
கர்தவ்யம் (க்[1]ரு[1]+ தவ்ய)
கரணீயம் (க்[1]ரு[1]+ அநீயர்)
தகாரம், ரேப[2]மும் சுரத்திற்காக

வா: வஸேஸ் தவ்யத் கர்தரி ணிச்ச
'வஸ்' தாதுவுடன் இணையும் 'தவ்யத்' ஒட்டு 'கருத்தா' என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் அது 'ணித்' ஆகும். வாஸ்தவ்ய: (வஸ் + தவ்யத் → வாஸ்தவ்ய (7.2.116) வசிப்பவன்

வா: கேலிமர் உபஸம்க்[2]யானம்
'கேலிமர்' என்ற ஒட்டும், இவைகளுடன் சேர்க்கப்படவேண்டும். பசேலிமா: மாஷா: சமைக்கக்கூடிய உளுந்து
பச் + கேலிம = ஏலிம = பசே லிம + ஜஸ் = அஸ்
பி[4]தே[3]லிமானி காஷ்ட[1]ானி
வெட்டக்கூடிய கட்டைகள்.

**3.1.97** அசோ யத்
ஓர் உயிரெழுத்தை ஈறாகக் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின் யத் ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
கே[3]யம் – கை[3] = க[3]ா + யத்
'பாடத் தகுதியுள்ள' அல்லது பாடவேண்டும்
கே[3]ய: பாட்டு
மெய்யெழுத்தை ஈறாகக் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின் 'ண்யத்' வரும் (சூ.3.1.124) இச்சூத்திரம் 'யத்' ஒட்டு வருமிடத்தைக் குறிக்கிறது. இந்த இரண்டு சூத்திரங்களையும் சேர்த்து நோக்கும் போது, ஒரு தாது உயிரெழுத்தில் முடிந்தால் யத் என்ற ஒட்டை அத்துடன் இணைக்கவேண்டும்.

அத்துடன் வேறு ஒட்டுக்களைச் சேர்த்து, ஆக்கப்பட்ட தாது, மெய்யெழுத்தை இறுதியாகக் கொண்டாலும் அதன் மூல தாது உயிரெழுத்தை ஈறாகக் கொண்டதாக அமைந்தால் இதே விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும் ஆனால் மூல தாதுவே மெய்யெழுத்தை இறுதியாகக் கொண்டு அமைந்தால் அப்போது 'ண்யத்' தான் அத்துடன் வரவேண்டும்.

காட்டாக தி$^{3}$த்'ஸ்யம் (Desiderative) இதன் தாது தி$^{3}$த்ஸ

இது 'அ' உயிரெழுத்தை இறுதியாகக் கொண்டது. ஆனால் ஆர்த$^{4}$ தாதுக ஒட்டுக்கள் இதைத் தொடரும்போது இந்த 'அ' கெடும். அதனால், இதன் இறுதியெழுத்து 'மெய்'யாகிறது. ஆனாலும், இதன் மூலதாதுவின் ஈறு ஒரு உயிரெழுத்தானதால் (த$^{3}$ா) 'யத்' என்ற ஒட்டுத்தான் இணைக்க வேண்டும், 'ண்யத்' அல்ல என்பதைச் சுட்டுகிறது 'அசோ' என்ற சொல்.

வா : தகிஸ$^{1}$ ஸி சதி யதி ஜனீநாமுபஸம் க்$^{2}$யானம்

தக், ஸ'ஸ், சத், யத், ஜன் ஆகியவைகளும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அதாவது, இந்தத் தாதுக்கள் மெய்யெழுத்தை இறுதியாகக் கொண்ட போதிலும், 'யத்' ஒட்டு இவைகளுக்குப்பின் வரும் 'ண்யத்' அல்ல.

தக்யம், ஸ'ஸ்யம், சத்யம், யத்யம், ஜன்யம்.

வா : ஹனோ வா வத$^{4}$ ச

'ஹன்' என்ற வேர்ச் சொல்லுக்குப்பின் 'யத்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். விருப்பாக, 'ஹன்' உக்குப் பதிலியாக 'வத்$^{4}$'வரும். அதாவது, 'யத்' ஒட்டு இணைக்கும்போது 'வத்' ஆதேசம் வரும். இதன் மாற்றாக 'ண்யத்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

வத்$^{4}$யம், க$^{4}$ாத்யம்

ஹன் + யத், வத் ஆதேசம் – வத்$^{4}$யம் – கொல்லத் தகுந்த

மாற்று வடிவம்

ஹன் + ண்யத் (3.1.14) = ஹன் + ய, உபத$^{4}$ா

வ்ருத்தி, ஹான் + ய = ஹாத் + ய (7.3.32) = க$^{4}$ாத் + ய (7.3.24) = க$^{4}$ாத்யம் – 'கொல்லத் தகுந்த'

**3.1.98** போர் அது$^{3}$ பத$^{4}$ாத்

உதட்டொலியை ஈறாகவும், அதன் ஈற்றயல் 'அ'வாகவும் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின் 'யத்' ஒட்டு சேர்க்க வேண்டும். ஸப் – ஸப்யம்: லப$^{4}$ – லப்$^{4}$யம்.

ஆனால்

பாக்யம் (= பச் + ண்யத் = ய, ஈற்றயல் நீட்டித்தல், பாச் + ய = பாக்(7.3.52) + ய

வாக்யம் < வச் + ண்யத்

உதட்டொலியை இறுதியாகவும் ஈற்றயல் வேறு உயிரெழுத்தாகவும் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின் 'ண்யத்' சேர்க்க வேண்டும்.

கு$^{1}$ப்$^{1}$ = ண்யத் = ய, உபதாகுண, கே$^{1}$ாப் + ய
கே$^{1}$ாப்$^{1}$யம்; கே$^{3}$ாப்$^{1}$யம் (< கு$^{3}$ப்$^{1}$)

**3.1.99** ஸ$^{1}$கி$^{1}$ ஸஹோஸ் ச
ஸ$^{1}$க்$^{1}$ (திறமைகொள்) ஸஹ் (பொறு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பிறகும் 'யத்' இணைக்க வேண்டும்.
ஸ$^{1}$க்$^{1}$யம், ஸஹ்யம்

**3.1.100** க$^{3}$த$^{3}$ மத$^{3}$ சர யமண்$^{1}$ அனுப$^{1}$ஸர்கே$^{3}$
உபசர்க்கத்தோடு சேராமல், தனியாக வரும் க$^{3}$த்$^{3}$(கூறு), மத்$^{3}$(மகிழ்) சர்(போ) அல்லது ('உண்') யம்(கட்டுப்படுத்து) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பிறகும் யம் வரும்.
$^{3}$கத்$^{3}$யம், மத்$^{3}$யம், சர்யம், யம்யம்
ஆனால் ப்ரக$^{3}$ாத்$^{3}$யம் ( = ப்ர + க$^{3}$த்$^{3}$ + ண்யத்) ப்ரமாத்$^{3}$யம்,

வா: சரேராஙி சாகுரௌ
'சர்' தாது 'ஆ' என்ற உபசர்க்கத்துடன் 'ஆசிரியர்' என்ற பொருளை சுட்டாமல், அமையும்போது 'யத்' அத்துடன் இணைக்கப்படும்
ஆசார்ய: தே$^{1}$ஸ: "போகத் தகுந்த நாடு"
ஆனால், ஆசிரியர் என்ற பொருளில் 'ண்யத்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஆசார்ய: (ஆசர் + ண்யத் = ய) உபநேதா(வழி காட்டுபவன்)

**3.1.101** அவத்$^{3}$ய பண்ய வர்யா க$^{3}$ர்ஹ்ய ப$^{1}$ணித்வய அநிரோதே$^{4}$ஷு
அவத்$^{3}$ய, பண்ய, வர்யா ஆகிய சொற்கள் முறையே நிந்தனைக்குரிய (அவத்$^{3}$ய), விற்க–வாங்கத் தகுந்த (பணிதவ்ய), தடுக்கப்படாத (அநிரோத) என்ற பொருட்களில், யத் என்ற ஒட்டோடு சேர்ந்து விதிக்குப்புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்கள்.
அவத்$^{3}$யம் பாபம் – வெறுக்கத்தக்க பாபம்
பண்ய: க$^{1}$ம்ப$^{3}$ல: விற்க/வாங்கத் தகுந்த கம்பளி
ஸ$^{1}$தேன வர்யா நூறு மனிதர்களால் வரிக்கப்பட்டவன்

விதிமுறைப்படி அமைந்த சொற்கள்

| | | |
|---|---|---|
| அனுத்யம் | – | சொல்லக்கூடாத |
| பாண்யம் | – | புகழத்தகுந்த |
| வ்ருத்யா | – | மணக்கத் தகுந்தவன் |

'வர்யா' என்ற சொல் பெண்பால் சொல்லாக ஆக்கும் போதுதான், 'யத்' ஒட்டோடு இணைந்து விதிப்படி அமையாது. ஆனால் ஆண்பால் சொல்லாக ஆக்கும்போது 'ண்யத்' ஒட்டுச் சேர்க்கப்பட்டு, விதிப்படி அமையும்.

வ்ரு'ங் + ண்யத் = வார்யா வார்யா ரு'த்'விஜ:

**3.1.102** வஹ்யம் கரணம்

போக்கு வரத்துக்கு (வஹ்யம்)ப் பயன்படுத்தப்படும் கருவி என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொல்லான வஹ்யம் விதிப்படியமையாதது.

வஹ்யம் ஸ'க'ட'ம் – 'இழுக்கும் வண்டி'

வஹ்+யத்=வஹ்யம்

ஆனால் வேறு பொருளைச் சுட்டும்போது வாஹ்ய என்று அமையும்.

வஹ்+ண்யத்=வாஹ்ய: 'எருது'

**3.1.103** அர்ய: ஸ்வாமி வைஸ்' யயோ;

'ரு'' (போ) என்ற தாது 'யத்' என்ற ஓட்டோடு சேர்ந்து 'சுவாமி', 'வைசியன்' என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் 'அர்ய' என்ற சொல் ஆகுகிறது. இச்சொல் ஒரு நிபாதனமாகும்.

ரு' + யத் = அர் + ய = அர்ய:

சூ. 3.1.124 ரு' என்ற ஒட்டுக்குப்பின் 'ண்யத்' வரவேண்டும் என்ற விதி யமைக்கிறது. ஆனால், இச்சூத்திரத்தில் குறிப்பிட்ட பொருளைக் குறிக்கும்போது, 'யத்' ஒட்டு வரவேண்டும்.

வா: யதோ அனா வ (6.1.213) இத்யாத்³யுத³ாத் தத்வே ப்ராப்தே, ஸ்வாமின் யந்தோதாத்தத்வம் வக்தவ்யம்.

சூ. 6.1.213இன்படி 'அர்ய' என்ற சொல் முதல் அசையில் உதாத்த சுரம் பெறும். இச்சூத்திரத்தின்படி 'சுவாமி' என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் 'அர்ய' என்ற சொல் இறுதியில் உதாத்த சுரம் பெறும். அதாவது 'அர்ய' என்ற சொல் 'சுவாமி' என்ற பொருளில் இறுதி அசையில் உதாத்தசுரம் பெறும். ஆனால் 'வைசியன்' என்ற பொருளைக் கொடுக்கும்

அதே சொல் முதலசையில் உதாத்தசுரம் பெறும்.

ஆனால்

ஆர்யோ ப்³ராஹ்மண – 'மதிப்புக்குரிய பிராமணன்'

ரு' + ண்யத் – வ்ருத்³தி⁴ – ஆர் + ய = ஆர்ய

**3.1.104** உபஸர்யா கால்யா ப்ரஜனே

உபஸர்யா என்ற சொல், பருவமெய்திய (கால்ய) அல்லது சினைப்படுத்தத் தகுந்த (ப்ரஜனே) என்ற பொருளை உணர்த்தும் போது 'யத்' என்ற ஒட்டுடன் சேர்ந்து விதிப்படியாக்கப்படாத சொல்லாகும்.

உப'ஸர்யா கெ³ள: பருவமெய்தி யபசு

உப' + ஸ்ரு' + யத் = உப' + ஸர் + ய = உப'ஸர்யா

உப'ஸர்யா பட³வா–பருவமெய்திய பெண் குதிரை.

ஆனால் உப'ஸார்யா ஸ'ரதி³ மது⁴ரா

மதுரை சரக்காலத்தில் அணுகத்தகுந்தது.

**3.1.105** அஜர்யம் ஸங்க³தம்

அஜர்யம் (அழியாத, நிலையான) என்ற சொல், ஸங்க³தம் (தோழமை, சந்திப்பு) என்ற பொருளைச் சுட்டுமானால், அது 'யத்' என்ற ஒட்டைச் சேர்த்து விதிப்படியாக்காத சொல்லாகும்.

அ + ஜ்ரு¹ + யத் = அ + ஜர் + ய = அஜர்ய

நம் தோழமை அழியாததாக/நிலையாக அமையட்டும்.

ஆனால்

அஜரிதாகம்ப³ல: 'பழையதாக ஆகாத கம்பளி'

இங்கு, தோழமையைக் குறிக்காததால், யத் ஒட்டு வராமல் த்ரு'ச் ஒட்டுச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ ஜ்ரு¹ + த்¹ரு¹ச் = அஜர் + த்ரு = அஜரிதா.

**3.1.106** வத³: ஸுபி¹ க்யப் ச

உபசர்க்கத்துடன் சேராமல் தனியாக நிற்கும் வத்³, (பேசு, கூறு) என்ற தாதுவுடன் ஒரு வேற்றுமைச் சொல் நிற்கும் போது அத்துடன் க்யப் என்ற ஒட்டும் இணைக்கப்படும். அதாவது இங்கு, க்யப் அல்லது யத் ஒட்டு இணைக்கலாம்.

ப்³ரஹ்ம + வத்³ + க்யப் = ய = ப்³ரஹ்ம + உத்³ய = ப்³ரஹ்மோத்³யம் 'பிராம்மணனால் கூறப்பட்டது'

அல்லது

ப்³ரஹ்ம + வத்³ + யத் = ய = ப்³ரஹ்மவத்³யம்

'பிராம்மணனால் கூறப்பட்டது'

ஆனால்

வாத்³யம் (வத்³ + ண்யத்=ய 'சங்கீதக் கருவி'

ப்'ரவாத³ம் (ப்'ர + வத் + ண்யத் = ய)

**3.1.107** பு⁴வோ ப⁴ாவே

(உபசர்க்கத்தோடு சேர்க்கப்படாத ஒரு வேற்றுமை சொல்லுடன் வரும்)'பூ⁴' என்ற தாதுவுடன் நிலைமை என்ற பொருளில் 'க்யப்' இணைக்கப்படும்.

ப்³ரஹ்ம + பூ⁴ + க்யப்¹ = ய = ப்³ரஹ்மபூ⁴ய

ப்³ரஹ்மபூ⁴யம் க³த: = 'பிரமனின் நிலையையடைந்தான்'

மற்ற சூழலில் 'கய்ப்' வராது.

ப⁴வ்யம் = பூ⁴ + யத் = ய = ப்³ஓ, உ ய = ப⁴வ்யம் (6.1.71)

ப்'ரப⁴வ்யம் = (ப்'ர + பூ⁴ + யத்)

**3.1.108** ஹனஸ்த்ச

(உபசர்க்கத்தோடு சேர்க்கப்படாத, வேற்றுமைச் சொல்லுடன் வரும்) ஹன் (கொல்) என்ற தாதுவுடனும், நிலைமை என்ற பொருளில், க்யப் ஒட்டு இணைக்கப்படும்.' ஹன்' தாதுவின் இறுதியான 'ன்'க்குப் பதிலாக த் வரும்.

ப்³ரஹ்ம + ஹன் + க்யப் = ய = ப³ரஹ்ம ஹத்ய + டாப் = ப்³ரஹ்ம

ஹத்யா – 'பிராமணனைக் கொல்லுதல்' மற்ற சூழலில்
க⁴ாத¹ ( = ஹன் + க⁴ஞ்) அடி
ப்¹ரக⁴ாத: வர்த¹தே¹ – சண்டை நடக்கிறது

**3.1.109** ஏதி ஸ்து ஸ¹ாஸ் வ்ரு¹த³ரு¹ஜுஷ: க்யப்
இ(போ), ஸ்து(புகழ்), ஸ¹ாஸ்(ஆள்) வ்ரு (தேர்ந்தெடு), த்³ரு¹(மதி), ஜுஷ் (மகிழ்வி) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'க்யப்' இணைக்க வேண்டும்.
இத்¹ய: 'போகக்கூடியது'
இ + க்யப் = ய – இ + துக் = த் (6.1.71) + ய = இத்ய:
ஸ்துத்¹ய: – புகழத் தகுந்த
ஸி¹ஷ்ய: (ஸ¹ாஸ் + க்யப் = ய) → ஸி¹ஸ் (6.4.34)
ய=ஸிஷ்ய: (8.3.60) கற்பிக்த் தகுந்த (அதாவது மாணவன்)
வ்ரு¹த்ய : –'தேர்ந்தெடுக்கத்தக்க'
ஆத்³ரு¹த்ய: –' மதிக்கத் தகுந்த'
ஜுஷ்ய: 'மகிழ்விக்கத் தகுந்த'
இதற்கு முந்திய சூத்திரத்திலிருந்து அனுவ்ருத்தி மூலம் 'க்யப்' ஒட்டு இச்சூத்திரத்திற்கும் வரும். இருந்தாலும். 'க்யப்' – ஐ இச்சூத்திரத்திலும் திருப்பிக் கூறியிருப்பதன் காரணம், சூ. 3.1.125ஐப் போன்றவை, இத்தாதுக்களுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதைக் குறிப்பிடத்தான். 3.1.125இன் படி 'உ' – வை இறுதியாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் கட்டாயமாக என்ற பொருளில் 'ண்யத்' இணைக்கப்பட வேண்டும் அதன்படி ஸ்து என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ண்யத்' வரவேண்டும். இச்சூத்திரம் ண்யத் ஒட்டு இணைப்பதற்குத் தடை விதிக்கிறது.
அவஸ்யஸ்துத்ய: (அவஸ்யம் + ஸ்து + க்யப் = ய)
'கட்டாயமாகப் புகழ்த்தகுந்த'

வா: ஸ¹ம்ஸி, து³ஹி கு³ஹிப்⁴யோவா இதி வக்தவ்யம்
ஸ¹ம்ஸ்(புகழ்), து³ஹ்(பால்கற), கு³ஹ்(மூடு, மறை) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் க்யப் விருப்பாக வரும்.
ஸ¹ஸ்யம் / ஸ¹ம்ஸ்யம்

ஸ¹ம்ஸ் + க்யப் = ய = ஸ¹ஸ்யம்
ஸ¹ம்ஸ் + ண்யத் = ய = ஸ¹ம்ஸ்யம்
து³ஹ்யம் / தே³ாஹ்யம்
து³ஹ் + க்யப் = ய = து³ஹ்யம்
து³ஹ் + ண்யத் = ய = தே³ாஹ்யம்
கு³ஹ்யம்/கே³ாஹ்யம்

வா: ஆங்பூர்வாத³ஞ்ஜே: ஸம்க்³ஞாயாமுப ஸம்க்³யானம் 'ஆ'வுடன் சேர்ந்து வரும் அஞ்ஜ் (பூசு, தடவு) தாது, பெயர்ச் சொல்லைக் கு றிக்கும்படி

வரும்போது 'க்யப்' அத்துடன் இணைக்கப்படும்.
ஆங் + அஞ்ஜ் + க்யப்
ஆ + அஸ் (6.4.24) + ய = ஆஜ்யம் 'நெய்'

**3.1.110** ரு$^{1}$து$^{3}$பத$^{4}$ச்சாக்ல்ரு$^{1}$பிச்ரு$^{1}$தே:
க்ல்ரு$^{1}$ப்(தகு$^{1}$) ச்ரு$^{1}$த்(காயப்படுத்து) ஆகிய தாதுக்களைத் தவிர, ஏனைய 'ரு' குறில்லை, ஈற்றயலாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பின் 'க்யப்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
வ்ரு$^{1}$த்$^{1}$ – வ்ரு$^{1}$த்$^{1}$யம் (வ்ரு$^{1}$த்$^{1}$ + க்யப்)
வ்ரு$^{1}$த்$^{4}$ – வ்ருத்$^{4}$யம் (வ்ரு$^{1}$த்$^{4}$ + க்யப்)
க்ல்ரு$^{1}$ப் – கல்ப்யம் – (க்ல்ரு$^{1}$ப் + ண்யத்)
ச்ரு$^{1}$த் – சர்த்யம் (ச்ரு$^{1}$த் + ண்யத்)
இந்த விதி 'ரு$^{1}$' குறிலாக அமையும்போதுதான் பயன்படுத்தப்படும். இது நெடிலாகும்போது 'ண்யத்' தான் தொடரும்.
க்ரு$^{1}$த் + ண்யத் = ய = கீர்த்யம்

வா: பாணௌ ஸ்ரு$^{1}$ஜே ண்யத் வக்தவ்ய:
'பாணி' என்ற சொல்லுடன் வரும் 'ஸ்ரு$^{1}$ஜ்' தாதுவுக்குப்பின் 'ண்யத்' வரும்.
பாணிஸர்க்$^{4}$யா ரஜ்ஜு:–
கையால் முறுக்க வேண்டிய கயிறு

வா: ஸமவபூர்வாச்ச
ஸ்ரு$^{1}$ஜ் தாதுவுக்குமுன் ஸம், அவ ஆகியவை நிற்கும்போதும் 'ண்யத்' வரவேண்டும்.
ஸம்/அவஸர்க்$^{3}$யா

**3.1.111** ஈ ச க$^{2}$ன:
'க$^{3}$ன்' (தோண்டு) தாதுவுக்குப்பின் 'க்யப்' ஒட்டுப் பயன்படுத்த வேண்டும். தாதுவின் இறுதி எழுத்துக்குப் பதிலாக 'ஈ' வரும்.
க$^{2}$ன் + க்யப் = க$^{2}$ + ஈ + ய = கே$^{2}$யம்
'தோண்ட வேண்டிய'

**3.1.112** ப்$^{4}$ரு$^{1}$ஞோ அஸம்க்$^{3}$ஞாயாம்
ப்$^{4}$ரு$^{1}$ (தாங்கு) தாது ஒரு பெயராகப் பயன்படுத்தாத போது அதற்குப்பின் 'க்யப்' வரும்.
ப்$^{4}$ரு$^{1}$ + க்யப் = ப்$^{4}$ரு$^{1}$த்ய: 'வேலைக்காரன்'
ஆனால் ப$^{4}$ார்ய: 'க்ஷத்திரியன்' இங்கு ஒரு பெயராவதால் ப்$^{4}$ரு$^{4}$ + ண்ய த்

வா: ஸம்பூர்வாத்$^{3}$விபா$^{4}$ஷா
'ஸம்' என்ற உபசர்க்கத்துடன் வரும் 'ப்$^{4}$ரு$^{1}$வுடன்' 'க்யப்' விருப்பாக வரும்

ஸம்ப்4ரு1த்யா:/ஸம்ப4ார்யா:

**3.1.113** ம்ரு1ஜே: விப4ாஷா

ம்ருஜ் (துப்புரவாக்கு) தாதுவுக்குப்பின் விருப்பாக 'க்யப்' வரும்

பரிம்ரு1ஜ்ய:/பரிமார்க்3ய:

இது ப்ராப்தவிப4ாஷாவுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு சூ.110இன்படி 'ம்ரு 'ஜ்'க்குப்பிறகு 'க்யப்' வரவேண்டும். இச்சூத்திரம் அதற்கு ஒரு விபா ஷாவைக் குறிப்பிடுகிறது.

பரிம்ரு1ஜ் + ண்யத் (3.1.124) = பரிம்ருஜ் + ய (7.3.52) = பரிமார்க்3ய: (7.2.114)

**3.1.114** ராஜஸூய ஸூர்ய ம்ரு1ஷோத்3ய

ரு1ச்ய கு1ப்ய க்ரு1ஷ்ட1 பச்ய அவ்யத்2யா:

ராஜசூய சூர்ய ம்ரு1ஷோர்3ய, ரு1ச்ய

கு1ப்ய க்1ரு1ஷ்ட1 பச்ய அவ்யத்2ய ஆகியவை 'க்யப்'

ஒட்டோடு சேர்ந்து விதிப்படி ஆக்கப்படாத சொற்கள் ராஜ + ஸூ + க்யப் =

ராஜஸூய:– ஒரு யாகத்தின் பெயர்

ஸ்1ரு1/ஸூ + க்யப் = ஸூர்ய: சூரியன்

ம்ரு1ஷ் + வத்3 + க்யப் = ம்ருஷாத்3யம்' பொய் வார்த்தை'

ரு1ச் + க்யப் = ரு1ச்ய: 'விரும்பத் தகுந்தவன்'

கு3ப் + க்யப் = கு1ப்யம் – 'விலை மதிப்புக் குறைந்த உலோகம்'

க்ருஷ்ட பச் + க்யப் = க்ருஷ்டபச்யம்

அவ்யத்2ய: 'பாம்பு'

**3.1.115** பி4த்3யோத்3த்4யௌ நதே3

பி4த்3ய, உத்3த்4ய ஆகிய சொற்கள், 'நதி' என்ற பொருளில் 'க்யப்' என்ற சேர்ந்து விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்கள்.

பி4த்3 + க்யப் = பி4த்3ய எது (வேகமாக ஓடுவதால்)

கரையை உடைக்குமோ அதாவது ஆறு, பித்தியம் என்ற ஆறு

உத்3த்4 + க்யப் = உத்3த்4ய: எதில் தண்ணீர் கரை புரண்டு ஓடுகிறதோ அது உத்தியம் என்ற ஆறு.

ஆனால் பே4த்தா, உடைப்பவன்

உஜ்1ஜி2த்தா, உடைப்பவன்

**3.1.116** பு1ஷ்ய ஸித்3த்4யௌ நக்ஷத்ரே

பு1ஷ்ய, ஸித்3த்4ய என்ற சொற்கள் நக்ஷத்திரத்தின் பெயராக வரும்போது 'க்யப்' ஒட்டு இணைக்கப்பட்டு ஆக்கிய நிபாதனமாகும்.

பு1ஷ் + க்யப் = புஷ்ய:

ஸித்4 + க்யப் = ஸித்3த்4ய: நக்ஷத்திரங்களின் பெயர்கள்

வேறு பொருளில்

போஷணம் (புஷ் + ல்யுட்)

**3.1.117** விபூய விநீய ஜி'த்யா முஞ்ஜ' க'ல்க' ஹலிஷு

விபூய, விநீய ஜி'த்ய என்ற சொற்கள் முறையே முஞ்ஜ என்ற புல், வண்டல் (விநீய) ஏர் (ஹல) ஆகிய பொருட்களைச் சுட்டும்போது 'க்யப்' ஒட்டைச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்ட நிபாதனமாகும்.

வி + பூ' + க்யப் = பிபூ'ய:

வி + நீ + க்யப் = விநீய:

ஜி + க்யப் = ஜித்ய:

விதிப்படி ஆக்கப்பட்ட சொற்கள்

விபாவ்யம் (வி + பூ' + யத்)

விநோயம் (வி + நீ + யத்)

ஜேயம் (ஜி + யத்)

**3.1.118** ப்'ரத்'ய பிப்⁴யாம் க்³ரஹேஸ்' ச²ந்த³ஸி

'க்³ரஹ' (பிடி) என்ற தாது, ப்ரதி, அபி, ஆகிய உபசர்க்கங்களுடன், வரும்போது வேதமொழியில், 'க்யப்' ஒட்டு அத்தாதுவைத் தொடர்ந்து வரும்.

மத்'தஸ்ய நப்'ரதி'க்³ரு'ஹ்யம் தஸ்மாந்

நாபிக்³ரு'ஹ்யம்

ப்ரதி + க்³ரஹ + க்யப் = ப்'ரதி'க்³ருஹ்யம்

வேறு கிளை மொழிகளில்

ப்ரதி'க்³ராஹ்யம், அபி'க்³ராஹ்யம்

**3.1.119** ப'த³ாஸ்வைரி ப³ாஹ்யா பக்ஷயேஷு ச

க்³ரஹ என்ற தாதுவுக்குப்பின் கீழ்க்கண்ட பொருட்களை உணர்த்த க்யப் ஒட்டு இணைக்கப்படும் (1) சொல் (ப'த³) (2)சார்ந்த (அஸ்வைரி) (3)வெளியே நிற்கும் (ப³ாஹ்யா) (4)ஒரு பக்கத்தைச் சார்ந்த (பக்ஷய)

ப்'ரக்³ரு'ஹ்யம் பத³ம் (பார்க்க 1.1.11)

அவக்³ரு'ஹ்யம் பத³ம்

க்³ரு'ஹ்யகா: ஸு'கா: 'சிறைப்படுத்தப்பட்ட கிளிகள்'

க்³ராமக்³ரு'ஹ்யா ஸேனா – 'கிராமத்துக்கு வெளியே நிற்கும் படை'

வாஸுதேவ க்³ரு'ஹ்யா – 'கிருஷ்ணன் பக்கம் உள்ளவர்கள்'

**3.1.120** விப⁴ாஷா க்ரு' வ்ரு'ஷோ:

க்'ரு' (செய்), வ்ரு'ஷ் (மழைபெய்) என்ற தாதுக்களுடன் 'க்யப்' ஒட்டு விருப்பாக வரும்.

க்'ரு'த்யம் = (க்'ரு' + க்யப்)

கார்யம் = (க்ரு + ண்யத்)

வ்ரு'ஷ்யம் = (வ்ரு'ஷ் + க்யப்) செய்யவேண்டியது

வர்ஷ்யம் (வ்ரு'ஷ் + ண்யத்)

**3.1.121** யுக்³யம் ச பத்ரே

வாகனம் (பத்ர்ரம்) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் 'யுக்³யம்' நிபாதனமாகும். யுக்³யோ கெ³ள: வண்டியில் பூட்டப்பட்ட காளை யோக்³யம் (யுஜ்+ண்யத்) விதிப்படி ஆக்கப்பட்ட சொல்

**3.1.122** அமாவாஸ்யா³ன்யதரஸ்யாம்

அமாவாஸ்யா என்ற சொல் விருப்பாக நிபாதனமாகும்.

'வஸ்' என்ற தாதுவுடன் அமா (உடன்) என்ற சொல், காலத்தைக் குறிக்கும் வகையில் அமைந்தால், அத்தாதுவுக்குப் பின் 'ண்யத்' ஒட்டு இணைக்கப்படும் இங்கு 'வ்ரு'த்³தி' விருப்பாக வரும். அமாவஸ்யா அல்லது (விருத்தியுடன்) அமாவாஸ்யா

**3.1.123** ச²ந்த³ஸி நிஷ்ட'ர்க்ய தே³வஹூய

ப்ரணீய உன்னீய உச்'சி²ஷ்ய மர்ய

ஸ்த'ர்யாத்⁴வர்ய க²ன்ய க²ான்ய தே³வ யஜ்யா

ப்ரு'ச்'ச²ய, ப்ரதிஷீவ்ய ப்³ரஹ்ம, வாத்³ய

ப⁴ாவ்ய ஸ்தாவ்ய உபச'ாவ்ய ப்ரு'ட³ாணி

வேதமொழியில் கீழ்க்கண்ட சொற்கள் விதிப்படியமையாதவை

1) நிஷ்ட'ர்க்ய: (நிஸ் + க்ருத் + ண்யத்)
2) தே³வஹூய: (தே³வ + ஹ்வே + க்யப்) அல்லது (தே³வ + ஹூ + க்யப்) கடவுளை அழைத்தல்
3) ப்'ரணீய: (ப்ர + நீ + க்யப்)
4) உந்நீய: (உத்' + நீ + க்யப்)
5) உச்'சி²ஷ்ய: (உத்' + ஸி'ஷ் + க்யப்)
6) மர்ய: (ம்ரு' + யத்)
7) ஸ்த'ர்யா: (ஸ்த்'ரு' + யத் + ட'ாப்)
8) த்⁴வர்ய: (த்⁴வ்ரு' + யத்)
9) க²ன்யா: (க²ன் + யத்)
10) க²ான்ய: (க²ன் + ண்யத்)
11) தே³வயஜ்வா (தே³வ + யஜ் + யத் + ட'ாப்)
12) ஆப்ரு'ச்'ச²ய: (ஆங் + ப்ரச்'ச² + க்யப்)
13) ப்ரதிஷீவ்ய: (ப்ரதி – ஸீவ் + க்யப்)
14) ப்³ரஹ்மவாத்³ய: (ப்³ரஹ்ம – வத் + ண்யத்)
15) ப⁴வ்ய (பூ⁴ + ண்யத்)
16) ஸ்த'ாவ்ய: (ஸ்து' + ண்யத்)
17) உப'ச'ாம்ய ப்'ரு'ட³ம் (உப – சி' + ண்யத்)

உபச'ாம்ய + ப்'ரு'ட³ம் 'ப்'ருட³ம்' இரண்டாவது சொல்லாக நிற்கும் போது நிபாதனமாகும்.

வா: ஹிரண்ய இதி வக்தவ்யம்

'தங்கம்' என்ற பொருளில் உபசாம்ய ப்ருட[3]ம் நிபாதனமாகும் என்று கூற வேண்டும் வேறு பொருளில் உபசேயப்ருட[3]ம் – (உபசி + யத்)

**3.1.124** ரு'ஹலோர் ண்யத்

ரு'(குறில்/நெடில்)வை ஈறாக் கொண்ட தாதுக்களுக்கும் ஒரு மெய் யை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்கும் பின்னால் ண்யத் சேர்க்க வேண்டும்.

க்ரு'+ ண்யத் = கார்யம்

வச் + ண்யத் = வாக்யம்

**3.1.125** ஓர் ஆவஸ்'யகே

'உ' (குறில்/நெடில்)வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின் 'ண்யத்' அவசியம் என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது இணைக்கப்படும்.

லாவ்யம் (லு + ண்யத்) 'கட்டாயமாக வெட்ட வேண்டும்'

ஆனால்

லவ்யம் (லு + யத்) 'வெட்டக் கூடியது'

**3.1.126** ஆஸுயுவபிரபிலபித்' ரபிசமஸ்ச

'ஆங்' உடன் சேர்ந்த ஸு (வடி), யு (இணை)வப் (விதையிடு), ரப், லப் (பேசு), த்ரப்(வெட்கப்படு), சம் (உண்/அருந்து) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் 'ண்யத்' சேர்க்கப்படும்.

| | | |
|---|---|---|
| ஆஸாவ்யம் | – | வடிக்கத் தகுந்த |
| யாவ்யம் | – | சேர்க்கத் தகுந்த |
| வாப்யம் | – | விதைக்கத் தகுந்த |
| ராப்யம்/லாப்யம் | – | கூறத் தகுந்த |
| த்ராப்யம் | – | நாணத்தகுந்த |
| ஆசாம்யம் | – | அருந்தத் தகுந்த |

மேலே கூறிய தாதுக்களைத் தவிர இதைப்போன்ற மற்ற தாதுக்களும் இத்துடன் சேர்க்க வேண்டுமென்பதை'ச' (சூத்திரத்தில்) உணர்த்துகிறது.

**3.1.127** ஆநாய்யோ அநித்யே

நிலையில்லாத (அநித்யே) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் ஆநாய்ய என்ற சொல் நிபாதனமாகும்.

ஆங் + நீ + ண்யத் = ஆநாய்ய

ஆநாய்ய: த[3]க்ஷிணாக்னி:

இது ஒருவகையான தக்ஷிணாக்னி. இது க[3]ார்ஹபத்யாக்னியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இந்த நெருப்பு எப்போதுமே எரிந்து கொண்டிருப்பதல்ல. அதனால் இதை ஆநாய்ய என்று கூறப்படுகிறது. ஒரு செல்வந்தரான வைசியன் வீட்டிலிருந்தோ அல்லது எரியும் இடத் திலிருந்தோ, க[3]ார்ஹபத்யம் என்ற நெருப்பிலிருந்தோ தக்ஷிணாக்னி எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால்

க$^{3}$ார்ஹபத்தியாக்னியிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது மட்டும் ஆநாய்யதக்ஷிணாக்னி என்ற பெயர் பெறும்.
எல்லா நிலையற்ற பொருட்களும் ஆநாய்ய என்ற பெயரால் குறிக்கப்படுவதில்லை. மந்திரங்களால் ஏற்றப்பட்ட இத்தக்ஷிணாக்னி மட்டும் இப்பெயர் பெறும். மற்ற பொருளில் அதாவது கொண்டுவர வேண்டும் என்ற பொருளில் ஆநேயமாகும்.

**3.1.128** ப்'ரணாய்யோ அஸம்மதௌ'

'உடன்பாடின்மை கண்டனம் தெரிவி' என்ற பொருளை உணர்த்தும் ப்ரணாய்ய: ஒரு நிபாதனம்
ப்ர – ணீ + ண்யத் = ப்ரணாய்ய:
ப்ராணாய்ய: சோர: 'கண்டிக்கத்தகுந்தவன் திருடன்'
விதிப்படியமைந்த சொல் ப்ரணேய:

**3.1.129** பாய்ய ஸான்யாய்ய நிக'ாய்ய த$^{4}$ாய்யாமான உறவிர் நிவாஸ ஸாமிதே$^{4}$னீஷு

பாய்ய, ஸான்னாய்ய, நிகாய்ய, த$^{4}$ாயயா ஆகிய சொற்கள் முறையே அளவு (மான) அவிசு(உறவிர்), இருப்பிடம் (நிவாஸ) ஒரு ருக்வேத மந்திரம் (ஸாமிதே$^{4}$நீ) என்ற பொருட்களில் விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்களாகும்.

1) மாங் + ண்யத் = பாய்யம்
2) ஸம் + நீ + ண்யத் – ஸான்னாய்யம்
3) நி + சி + ண்யத் = நிகாய்யம்
4) த$^{4}$ா + ண்யத் = த$^{4}$ாய்யா

விதிப்படியாக்கப்பட்ட சொற்கள் மேயம், ஸன்னேயம், நிசேயம், தே$^{4}$யம்

**3.1.130** க்ரதௌ கு'ண்ட$^{3}$பாய்ய ஸஞ்சாய்யௌ

'யாகம்' என்ற பொருளில் வரும் கு'ண்ட$^{3}$பாய்ய: ஸஞ்சாய்ய: என்ற சொற்கள் விதிப்படியமையாதவை கு'ண்ட$^{3}$ + பா + யத் = குண்ட$^{3}$பாய்ய: ஒரு யாகத்தின் பெயர் 'பானையால் சோமரஸம் பருகப்படும் இந்த வேள்வியில் என்ற பொருள்.
ஸம் + சி + ண்யத் = ஸஞ்சாய்ய: – ஒரு யாகத்தின்பெயர் இந்த யாகத்தில் ஸோமரஸம் சேர்க்கப்படுகிறது என்ற பொருள்.

**3.1.131** அக்$^{3}$னௌ பரி சாய்யோபசாய் யஸமூஹ்யா:

நெருப்பின் பெயரைக் குறிக்கும் பரிசாய்ய, உபசாய்ய, ஸமூஹ்ய, என்ற சொற்கள் விதிப்படியாக்கப்படாதவை.
பரி + சி + ண்யத் = பரி + சை + ய = பரி + சாய் + ய = பரிசாய்ய:
'ய' – வுக்கு முன் நிற்கும் 'ஐ', 'ஆய்' ஆக மாறுவது விதிப்படியல்ல.
பரிசாய்ய:– வட்டமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வேள்வித் 'தீ'
உபசாய்ய: ( = உப + சி + ண்யத்) ஒரு வகையான வேள்வித் 'தீ'

ஸமூஹ்ய: (சம் + வஹ் + ண்யத்) "ஒரு வேள்வித் தீயைக் குறிக்காமல் வரு ம்போது பரிசேயம், உபசேயம், ஸம்வாஹ்யம் முறையே குவிக்க வேண்டும், அதிகரிக்க வேண்டும், எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டும் என்ற பொருட்களை உணர்த்தும்.

**3.1.132** சித்1யாக்3னிசித்1யே ச

சித்1ய, அக்3னிசித்1யா என்ற சொற்களும், வேள்வித்தீ என்ற பொருளில் நிபாதனமாகும்.

சித்1யோ அக்னி: 'இறுதிச் சடங்குக்கான தீ'

அக்னிசித்யா 'அக்னிசயனம்'

**3.1.133** 'ண்வுல் த்1ரு1செள'

ண்வுல் ( =அக), த்1ரு1ச் (த்1ரு1) என்ற ஒட்டுக்கள் தாதுவுடன் இணைக்கப்படும் ண்வுல், த்ரு1ச் ஒட்டுக்கள் கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஒட்டுக்கள்

க்ரு1 + ண்வுல் = கார + உ (7.2.115)=

கார + அக (7.1.1) = காரக: 'செய்பவன்'

க்ரு1 + த்ரு1ச் = கர் + த்ரு1 (7.3.84) கர்த்ரு1 செய்பவன்.

**3.1.134** நந்தி3க்3ரஹி பசாதி3ப்4யோ ல்யுணின்யச:

நந்த்3, க்3ரஹ், பச், ஆகிய வகுப்புக்களைச் சேர்ந்த தாதுக்களுக்குப்பின், முறையே, 'ல்யு', 'ணினி', 'அச்' என்ற ஒட்டுக்களை கர்த்தாவைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொற்கள் ஆக்குவதற்கு இணைக்க வேண்டும்.

நந்த்3 + ல்யு = யு = நந்த்3 + அன (7.1.1) = நந்தன: மகன் (மகிழ்விப்பவன்)

வா: நந்தி3 வா1ஸி மதி3 தூ3ஷி ஸாதி4 வர்தி3தி4
ஸோ1பி4 ரோசிப்4யோ ண்யந்தேப்4ய: ஸம்க்3ஞாயாம்.

நந்த்3, வாஸி1 ஆகிய வார்த்திகத்தில் குறிப்பிட்ட தாதுக்கள் இயக்குவினையாக வரும்போது அவைகள், பெயர்ச் சொல்லைக் குறிப்பதாக அமைந்தால், அவைகளுக்குப் பின் ல்யுட் ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

| | | |
|---|---|---|
| நந்த3ன: | – | மகிழ்விப்பவன் |
| வா1ஸன: | | |
| மத3ன: | – | மன்மதன் |
| தூ3ஷண: | – | ஒரு அசுரனின் பெயர் |
| ஸாத4ன: | | |
| வர்த்3த4ன: | | |
| ஸோ1ப4ன: | | |
| ரோசன: | | |

வா: ஸஹிதபிததமே ஸம்க்ஞாயாம்

இயக்குவினையல்லாதஸஹி,தபிததமிஆகியவைகளுக்குப்பின்னும்'ல்யுட்' ஒட்டு பெயர்ச் சொல்லைத் தருவிக்கஇணைக்க வேண்டும்.

ஸஹன:

தபன: முனிவர்

தமன:

க்ரஹ் + ணினி = இன் – க்ராஹி – பிடித்துக் கொள்பவன்

உத்ஸஹ் + ணினி = இன் = உத்ஸாஹி

வா: ரக்ஷ ஸ்ரு வஸ்பவஸாம் நௌ

'நி'யுடன் சேர்ந்து நிற்கும், ரக்ஷ, ஸ்ரு, வஸ் வப், ஸா ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'ணினி' ஒட்டு வரும்.

நிரக்ஷீ

நிஸ்ரவீ

நிவாஸீ

நிவாபீ

நிஸாயீ

வா: யாசி வ்யாஹ்ரு ஸம்வ்யாஹ்ரு வ்ரஜ் வத் வாஸாம் ப்ரதிஷித்தானாம்.

எதிர்மறைப் பொருளில், யாசி, வ்யாஹ்ரு ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் 'ணின்' ஒட்டு சேர்க்கப்படும்.

அயாசீ (அயாச + ணினி) யாசிக்காதவன்

| | | |
|---|---|---|
| அவ்யாஹாரீ | – | பேசாதவன் |
| அஸம்வ்யாஹாரீ | – | பேச்சு வார்த்தையில் கலந்து கொள்பவன். |
| அவ்ராஜீ | – | தெரியாதவன் |
| அவாதீ | – | 'பேசாதவன்' |
| அவாஸீ | – | 'வசிக்காதவன்' |

வா: அசாமசித்த கர்த்ரு காணாம்

எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தும், ஓர் உயிரெழுத்தை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் 'ணினி' ஒட்டு, இணைக்க வேண்டும்.

அகாரீ (அக்ரு ணினி)

வா: விஸயீ விஷயீ தேஸே

இடம் என்ற பொருளில் விஸயீ, விஷயீ என்ற சொற்கள் 'ணினி' ஒட்டு சேர்க்கப்பட்டுத் தருவிக்கப்பட்டவை.

வா: அபிபாவீ பூதே கடந்தகாலத்தை உணர்த்தும் 'அபிபாவீ' என்ற சொல் நிபாதனமாகும். பச (பச் + அச் = அ) வச, வப

**3.1.135** இகு[3]ப[1]த[4]க்[3]ஞாப்[1]ரீ கிர: க:

'இக்[1]' ப்ரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த உயிரை (இ, உ, ரு[1], ல்ரு[1]) ஈற்றயலாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பின்பும், க்[3]ஞா (அறி), ப்[1]ரீ, 'மகிழ்', 'க்ரூ[1]' (சிதறடி) ஆகிய தாதுக்களுக்கு பின்பும் 'க' என்ற ஒட்டு கர்த்தாவைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல் ஆக்குவதற்கு இணைக்கப்படும்.

விக்ஷிப: (விக்ஷிப் + க = அ)

பு[3]த[4] : (பு[3]த்[4] + க = அ)

க்[3]ஞ (க்[3]ஞா + க = அ – க்ஞ + அ (6.4.64)=

க்ஞ: அறிவாளி

ப்ரிய: (ப்[1]ரீ + க = அ → ப்ர் – இய்,

(6.4.77) + அ = ப்ரிய: 'மகிழ்விப்பவன்'

கிர: (க்ரு[1] + க = அ → க்இர் + அ = கிர:) 'பன்றி'

தேவ, ஸேவ, மேஷ ஆகிய சொற்கள் 'பச்' வகுப்பைச் சேர்ந்தன. இச்சொற்கள் முறையே தி[3]வ், ஸிவ், மிஷ், தாதுக்களிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டவை, இத்தாதுக்களின் ஈற்றயல், 'இக்[1]' ப்ரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த 'இ'யாகும். ஆனால், இச்சூத்திரத்தின்படி 'க்' ஒட்டைச் சேர்த்தால் தவறான சொற்கள் (தி[3]வ, ஸிவ, மிஷ கிடைக்கும்)

**3.1.136** ஆத[1]ஸ்[1]ச உபஸர்கே[3]

உபசர்க்கத்தோடு சேர்ந்த 'ஆ'வை ஈறாக் கொண்ட தாதுவுக்குப் பின்னும் 'க' இணைக்கப்படும்.

ப்ரஸ்த[2]: (ப்ரஸ்த[2]ா + க) ஒத்து போகிறவன். இச்சூத்திரம் 3.1.40க்குப் புறனடை. இது 'ண' வருவதைத் தடுக்கிறது.

**3.1.137** ப[1]ாக்[4]ராத்[4]மா தே[4]ட்[1] த்[3]ருஸ[1] ஸ[1]:

பா (குடி, அருந்து), க்[4]ரா (முகர்) த்[4]மா (ஊது), தே[4]ட்[1] (உறிஞ்சு), த்[3]ருஸ் (பார்) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் 'ஸ' ஒட்டுச் சேர்க்க வேண்டும்.

உத்[1]பி[1]ப[3] : (உத்[1]ப[1]ா + ஸ[1] = அ → உத் பி[1]ப[3] ) (7.3.78) 'குடிப்பவன்'

உஜ்[1]ஜி[2]க்[4]ர: உத்[3]த[4]ம: உத்[3]த[4]ய: உத்[1]ப[1]ஸ்ய:

ஜிக்[4]ரதே: ஸம்க்[3]ஞாயாம் ப்ரதிஷேதோ[4] வக்தவ்ய:

'க்[4]ரா' தாதுவுக்குப்பின் அதிலிருந்து பெறப்பட்ட சொல் ஒரு பெயராக அமையும்போது 'ஸ' ஒட்டு வருதைத் தடை செய்ய வேண்டும்.

வ்யாக்[4]ர: 'புலி'

(வி + ஆ + க்[4]ரா + க = இ)

**3.1.138** அனுபஸர்க[3]ால் லிம்ப விந்த[3] த[4]ாரி

பாரி வேத்[3]யு தே[3]ஜி சேதி[1] ஸாதி[1] ஸாஹிப்[4]யஸ்[1] ச

கீழ்க்கண்ட தாதுக்கள், உபசர்க்கத்தோடு சேராமல், தனித்து வரும்போது அவைகளுக்குப்பின் 'ஸ' என்ற ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

லிம்ப: (லிப் + ஸ[1] = அ) 'பூசுபவன்'

விந்த³: (வித் + ஸ[1] = அ) 'கிடைக்கப் பெற்றவன்'
த⁴ராய: (த⁴ாரி + ஸ[1]) 'தாங்குபவன்'
ப'ாராய: (பாரி + ஸ[1]) 'கரைகண்டவர்'
வேத³ய: (வேதி³ + ஸ[1]) 'அறிவிப்பவர்'
உதே³ஜய: (உத் – ஏஜி + ஸ்) 'ஆட்டுபவர்
சே'த'ய: (சித் + ணிச் = சிதி + ஸ்) 'உணர்பவர்'
ஸாதய: (ஸாத் + ஸ[1]) உதவியாளர்
ஸாஹய: (ஸாஹி + ஸ[1]) ஆதரவாளர்

வா: நௌ லிம்பேரிதி, வக்தவ்யம்.
'நீ' உபசர்கத்துடன் கூடிய 'லிப்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ஸ[1]' வரும்.
நிலிம்பா நாம தே³வா: சில கடவுள்களின் பெயர்.

வா: க³வாதி³ஷு விந்தே³ ஸம்க்³ஞாயாம்
'கோ' முதலிய சொற்களுடன் சேர்ந்து நிற்கும் 'விந்த³' என்ற தாதுவின் பின் 'ஸ' என்ற ஒட்டை ஒரு பெயரைக் குறிக்கும் சொல்லாக தருவிக்கப்பட்ட சொல் அமையும்போது, இணைக்க வேண்டும். கோ³விந்த³ :அரவிந்த³:

**3.1.139** த³த³ாதி[1] த³த⁴ாத்யோ: விப⁴ாஷா
உபசர்க்கத்தோடு சேராமல், தனியாக வரும் த³ா (கொடு) தா⁴ (தாங்கு) என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் 'ஸ[1]' விருப்பாக வரும்.
இது 'ண' ஒட்டைச் சேர்ப்பதற்குத் தடை விதிக்கிறது.
த³த³: (த³ா + ஸ[1], த³ாத³ா (6.1.17), த³த³ா அ → த³த்³அ (6.4.112) = த³த³ 'கொடையாளி'
அல்லது த³ாய: (த³ா + ண) பரம்பரைச் சொத்து
த³த⁴: (த⁴ா + ஸ) 'தாங்குபவன்'
த⁴ாய: (த⁴ா + ண) 'தாங்குபவன்'

**3.1.140** ஜ்வலிதி கஸந்தேப்⁴யேண:
(உபசர்க்கமில்லாமல் தனியாக நிற்கும்) ஜ்வல் (ஒளிவிடு) என்ற தாதுவில் தொடங்கி, கஸ் (போ) என்ற தாதுவில் முடியும் வகுப்பைச் சேர்ந்த, எல்லா தாதுக்களுக்குப்பின் 'ண' என்ற ஒட்டை விருப்பாக சேர்த்து கருத்தாவைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல் தருவிக்கப்படும்.
இது அச் ஒட்டுக்குப் புறனடை
ஜ்வால: ஜ்வல் + ண = அ = ஜ்வால:அல்லது ஜ்வல: (ஜ்வல் + அச் = அ) 'எரிதல்', 'ஒளிவிடுதல்' இதில் கூறப்பட்ட தாதுக்கள் மொத்தம் 56. இவை 'ப்⁴வாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்தவை.
'ண' ஒட்டின் 'ண்' ஒரு 'இத்', ஈற்றயல் உயிரை, இந்த 'இத்' விருத்தியாக்கும். ஆனால், உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து வரும் தாதுக்களுக்குப் பின் 'அச்' தான் இணைக்க வேண்டும்.

வா: தனோதே: ணஸ்ய உப்ஸம்க்[2]யானம்

தன் (விரி) என்ற தாதுவுக்குப்பின்னால் 'ண' வரவேண்டுமென்று கூற வேண்டும்.

'விருப்பாக' (விப[4]ாஷா) உபசர்க்கமில்லாமல் (அனுபஸர்காத்) ஆகியவை இந்த வினைக்கு இல்லை.

அவதான: (அவதன் + ண) 'விரித்து வைப்பவர்'

**3.1.141** ஸ்'யாத்[3] வ்யத[4]ாஸ்ரு[1] ஸம்ஸ்ருவதீண

வஸா[1] ஹ்ரு[1] லிஹ ஸ்'லிஷஸ்[1] வஸஸ்[1] ச

ஸ்'யா (போ), 'ஆ'வில் முடியும் தாதுக்கள், வ்யத்[4] (துளைத்து, உட்செல்) ஆஸ்ரு[1], ஸம்ஸ்ரு[1] (ஊறு) அதி + இண் (மீறு), அவ + ஸா (முடி) அவஹ்ரு[1] (எடுத்துக் கொள்) லிஹ்(நக்கு)ஸ்லிஷ்(அணை, கட்டிக்கொள், பிடி) ஸ்'வஸ் (மூச்சுவிடு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின்னும், 'ண' ஒட்டு, கர்த்தாவைக் குறிக்கும் சொல்லைத் தருவிக்க இணைக்க வேண்டும்.

அவஸ்'யாய: அவ + ஸ்'யை = ஸ்'யா + ண = அ

அவ + ஸ்'யா + ய் + அ (7.3.23) = அவஸ்யாய

'ஸ்'யை' என்ற தாது, ஒட்டுக்கள் தொடரும்போது ஸ்'யா வாக மாறும் (6.1.45) ஆகையால் 'ஆ'வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்கள் (ஆத்) என்பதில் இது அடங்கும். இதைத் தனியாகப் பிரித்துக் கூறுவதின் பயன் என்ன, 'ண' ஒட்டைச் சேர்ப்பதற்குத் தடை விதிக்கும் எல்லாவிதியும் இதில் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று உணர்த்த இதைத் தனியாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இதை ப3ாத4க43ாத4னம் என்று கூறுவார்கள். அதாவது தடை விதிக்குத் தடை.

காட்டாக 3.1.136, உபசர்க்கத்துடன் கூடிய 'ஆ'வை இறுதியாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் 'க' ஒட்டை

தாதுக்களுக்குப்பின் 'க' ஒட்டை இணைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறது. ஆனால் இந்த விதி 'ஸ'யா'வுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

| | | |
|---|---|---|
| அவஸ்'யாய: | – | 'உறைபனி' |
| ப்ரதிஸ்'யாய: | – | 'உறைபனி' |
| த[3]ாய: | – | பரம்பரை உடைமை |
| த[4]ாய: | – | தாங்குபவன்/ஆதரவாளர் |
| வ்யாத[4]: | – | வேட்டைக்காரன் |
| ஆஸ்ராவ: | – | நீர்வெளியேறுதல், சளி |
| ஸம்ஸ்ராவ: | – | ஒன்றாகப் பாய்தல், சந்திப்பு |
| அத்யாய: | – | வரம்பு கடத்தல் |
| அவஸாய: | – | முடிவு |
| அவஹார : | – | எடுத்துக் கொள்பவன் |
| லேஹ: | – | நக்குபவன் |
| ஸ்'லேஷ: | – | அணைப்பவன் |
| ஸ்வாஸ : | – | 'மூச்சு' |

**3.1.142** து$^{3}$ன்யோரனுபஸர்கே$^{3}$

உபசர்க்கமில்லாமல், தனியாக நிற்கும் து$^{3}$(எரி), நீ (முன்செல்) என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் 'ண' வரும்.

த$^{3}$ாவ: (து$^{3}$ + ண = அ) 'காட்டுத்தீ'

நாய: (நீ + ண = அ) 'தலைவன்'

ஆனால், ப்ரத$^{3}$வ: ப்ரணய: 'காதலன்'

**3.1.143** விப$^{4}$ாஷா க்$^{3}$ரஹ:

'க்$^{3}$ரஹ்' (பிடி)என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ண' விருப்பாக வரும்.

இது 'அச்' (3.1.134)க்குப் புறனடை

க்$^{3}$ராஹ: (க்$^{3}$ராஹ் + ண = அ) முதலை

க்$^{3}$ரஹ: 'கிரஹம் (சோதிடத்தில்) க்$^{3}$ரஹ் + அச்

வா:. ப$^{4}$வதேஸ்$^{1}$ ச இதி வக்தவ்யம்

'பூ$^{4}$' என்ற தாதுவுக்குப் பின்னும் 'ண' விருப்பாக வரும்.

ப$^{4}$ாவ: (பூ$^{4}$ + ண = அ) 'நிலைமை'

ப$^{4}$வ: (பூ + அச் = அ)

**3.1.144** கே$^{3}$ஹே க:

க்$^{3}$ரஹ் (பிடி) என்ற தாதுவுக்குப்பின் அதனால் தருவிக்கப்பட்ட சொல் 'வீடு' என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது 'க' ஒட்டு வரும்.

க்$^{3}$ரு$^{1}$ஹம் – 'வீடு' (க்$^{3}$ரஹ் + க = அ)

**3.1.145** ஸி$^{1}$ல்பினி ஷ்வுன்

ஒரு தாதுவுக்குப்பின் 'ஷ்வுன்' ஒட்டு, அதனால் தருவிக்கப்பட்ட சொல் 'கலைஞன்' என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது இணைக்க வேண் டும்.

வா ந்ரு$^{1}$தி க$^{2}$னி ரஞ்ஜிப்$^{4}$ய: பரிக$^{3}$ணனம் கர்தவ்யம்

இந்த ஒட்டு, அ தாவது ஷ்வுன், ந்ரு$^{1}$த், 'நாட்டியமாடு' க$^{2}$ன் (தோண்டு) ரஞ்ஜ் (சாயம் ஏற்று) ஆகிய மூன்று ஒட்டுக்களோடு மட்டுந்தான் சேர்க்க வே ண்டும்.

ந்ரு$^{1}$த் + ஷ்வுன் = உக: = நர்தக: 'நாட்டியக்காரன்'

நர்தகீ (பெண்பால்)

க$^{2}$னக: 'தோண்டுபவர், க$^{2}$னகீ (பெண்பால்)

ரஜக: 'வண்ணான்' ரஜகீ (பெண்பால்)

**3.1.146** க$^{3}$ஸ்த$^{2}$கன்

கை$^{3}$ (பாடு) என்ற தாதுவுக்குப்பின், த$^{2}$கள் = (த$^{2}$க) என்ற ஒட்டு, தருவிக்கப்பட்ட சொல், கலைஞன் என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது இணைக்கவேண்டும்.

க$^{3}$ாத$^{2}$க: (கை$^{3}$ + த$^{2}$கன் = த$^{2}$க) 'பாடகன்'

க$^{3}$ாத$^{2}$கீ (பெண்பால்)

**3.1.147** ண்யுட்[1] ச

மேலே குறிப்பிட்ட பொருளில், 'கை[3]', என்ற தாதுவுக்குப் பின்னும் 'ண்யுட்' ஒட்டும் வரும்.

கை[3] + ண்யுட்ஷ்யு = அன → க[3]ாயன: 'பாடகன்'

க[3]ாயனீ (பெண்பால்)

**3.1.148** ஹஸ்'ச வ்ரீஹிகாலேயோ:

'ஹா' என்ற தாவுக்குப்பின்னும் 'ண்யுட்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். தருவிக்கப்பட்ட சொல், 'அரிசி', 'காலம்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்.

ஹா + ண்யுட்ஷயு=அன=ஹாயன ஒருவகையான அரிசி, ஆண்டு இவ்விரண்டு சொற்களிலும் சுரம் மாறுபடும்.

**3.1.149** ப்ருஸ்ருல்வ: ஸமபி[4]ஹாரோவுன்

ப்ரு(போ) ஸ்ரு[1] (இயங்கு) லூ (வெட்டு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின், 'வுன்' என்ற ஒட்டு, 'சிறந்த' என்ற பொருளை உணர்த்தும் ப்ரவக: (ப்ரு + வுன் = அக) 'நன்றாக முன்னேறுகிறவன்'

ஸரக: 'நன்றாக இயங்குபவன்'

லவக: நன்றாக வெட்டுபவன்

**3.1.150** ஆ[1]ஸிஷிச

'ன்' ஒட்டு, 'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் போது எல்லா தாதுக்களுக்குப் பின்னாலும் வரும்.

ஜீவக: 'வாழட்டும்'

நந்த[3]க: 'மகிழட்டும்'

**3.2.1** க[1]ர்மணி அண்

செயப்படுபொருளை (கர்மன்) உபபதமாகக் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின் 'அண்' (க்ருத் ஒட்டு) இணைக்க வேண்டும். கர்மனை, நிவர்த்யம், விகார்யம், ப்ராப்யம் என்று 3 வகையாகப் பிரிக்கலாம். நிவர்த்யமென்பது முதலில் இல்லாத ஒன்றை உருவாக்குவது. காட்டாக – கு[1]ம்ப[4]கார: 'குயவன்' என்ற தொகையில், கும்ப[4]ம் 'பானை' உபபதம் க[1]ார:= க்[1]ரு[1] + அண் உபபதமாக நிற்கும் கு[1]ம்ப[4]ம் என்ற சொல் செயப்படுபொருள் விகார்யம் என்பது, முதலில் இருக்கும் பொருளை மாற்றமடையச் செய்வது, காண்டலாவ: 'கிளைவெட்டுபவன்' (காண்டம் + லூ + அண்) ப்ராப்யம் என்பது, இல்லாத ஒன்றை உருவாக்குவதோ அல்லது இருக்கிற பொருளை மாற்றமடையச் செய்வதோ அல்ல. இவ்விரண்டுமே அல்லாமல், செயலினால் மாத்திரம் புலப்படுவது. காட்டாக, வேத[3]ாத்யாய:– 'வேதம் படித்தல்'. வேத[3]ம் + அதி[4] – ஈங் + அண். இங்கு, வேதம் நிரந்தரமாக உள்ளது. இதில் மாற்றம் எதுவும் நிகழவில்லை. 'படிப்பது' என்ற வினை, படித்தல் என்ற செயலை மாத்திரம் குறிக்கிறது.

வா: ஸீ^1லிகாமி ப^4க்ஷ்ய ஆசரிப்^4யோ ண பூர்வ பத ப்ரக்ரு^1தி ஸ்வரத்வம் ச வக்தவ்யம்

ஸீ^1லி, காமி, ப^4க்ஷ்ய், ஆசர் என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் ண வரும். இத்தாதுக்களுடன் நிற்கும் பெயர்ச் சொல் அதன் சுரத்துடன் வரும் (ப்ரக்^1ரு^1திஸ்வரம்)

மாம்ஸஸீல: மாம்ஸம் + ஸீ^1ல + ண = அ

மாமிசம் சாப்பிடும்(கெட்ட)பழக்கத்திற்கு அடிமையான;

மாம்ஸகாம: (மாம்ஸம் + காமி (கம் + ணிச்) + ண = அ)

'மாமிசத்தை விரும்புகிற' மாம்ஸப^4க்ஷி (மாம்ஸம் + ப^4க்ஷி (ப^4க்ஷ + ணிச்) + ண = அ)

கல்யாணாசார: (கல்யாணம் + ஆசர் + ண = அ)

'நன்னடத்தையுள்ளவன்'

இந்த எடுத்துக்காட்டுகளில், மாமிசம், கல்யாணம் ஆகிய சொற்கள் உபபதங்கள்

வா: ஈக்ஷி க்ஷமிப்^4யாம் சேதி வக்தவ்யம்

ஈக்ஷ், க்ஷம், ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பிறகும் (அதே சூழலில்) 'ண' வர வேண்டும் என்று கூற வேண்டும்.

ஸுக^2ப்^1ரதீ^1க்ஷ: (ஸுக^2ம் + ப்ரதி – ஈக்ஷ் + ண = அ)

'மகிழ்ச்சியை எதிர்பார்க்கிற'

ப^3ஹுக்ஷம: 'மிகவும் பொறுமையுள்ள'

**3.2.2** ஹ்வா வா மஸ்^1ச

ஹ்வா, (அழை), வா (நெய்), மா(அள) ஆகிய தாதுக்களுடன் அவைகளின் செயப்படுபொருளாக அமையும் பெயர்ச் சொற்கள், உபபதமாக நிற்கும்போது இத்தாதுக்களுடன் 'அண்' ஒட்டு வரும்.

ஸ்வர்க^3ஹ்வாய: 'சுவர்க்கத்தை யழைப்பவன்'

ஸ்வர்க^3ம் + ஹ்வே – ஹ்வா + அ = ஸ்வர்க^3ம்

ஹ்வா – ய் + அ (7.3.33)

தந்துவாய: (தந்தும் + வே + அ = தந்தும் வா ய் + அ = தந்துவாய) 'நெசவாளர்'

த^4ான்யமாய: ( = த^4ான்யம் + மா + அ) 'தானியத்தையளப்பவன்' இச்சூத்திரம் 'க' வருவதைத் தடுக்கிறது (3.2.3)

**3.2.3** ஆதோ அனுபஸர்கே^3 க:

'ஆ'வை இறுதியாகவும், உபசர்க்கமில்லாமலும் அமையும் தாதுக்களுக்குப்பின் மேற் குறிப்பிட்ட சூழலில் 3.2.1) 'க' என்ற (க்ரு^1த்)ஒட்டு வரும்.

இது 'அண்' வருவதைத் தடை செய்கிறது

கோ^3த^3 : (க^3ாம் + த^3ா + க = அ = கோ^3த^3ா + அ

கோ^3த + அ (6.4.64) = கோ^3த^3 : 'பசுவைக் கொடுப்பவன்'

அங்கு$^{3}$லித்ரம் ( = அங்கு$^{3}$லித்ரை + அ = அங்குலித்ரா (6.1.45)
அங்குலித்ரம் 'விரல் முனைப்பூண்'
ஆனால்
கே$^{3}$ாஸந்த$^{3}$ாய: (கே$^{3}$ா + ஸம்த$^{3}$ா + அண் = அ)
'பசு தானம் செய்பவன்'

**3.2.4** ஸுபி ஸ்த$^{2}$:
ஒரு வேற்றுமைச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும் ஸ்த$^{2}$ா (நில்) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'க' ஒட்டு வரும்.
ஸமஸ்த$^{2}$ = ஸமே (7) திஷ்ட$^{2}$தி 'அணுகக்கூடியவன்' இதற்கு முன் கூறப்பட்ட3 சூத்திரங்களிலும் உபபதமாக வரும் சொல், 2ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லாக அமையும். இச்சூத்திரம், ஸ்த$^{2}$ா என்ற தாதுவுடன் வரும் உபபதம் எந்த வேற்றுமையிலும் அமையலாம் என்று உணர்த்துகிறது.
இச்சூத்திரத்தை இரண்டாகப் பகுத்துவிளக்க வேண்டும்

(யோக$^{3}$லிப$^{4}$ாக$^{3}$)
1) ஸுபி 'க' என்ற ஒட்டு, 'ஆ'வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின் (வேற்றுமைச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும்போது) இணைக்க வேண்டும்.
த்$^{3}$விப: (த்$^{3}$வி + பா + க = அ (6.4.64)
'இரண்டு அவயவங்களால் குடிப்பவன்' அதாவது யானை
பாத$^{3}$ப: மரம், (பாத + பா + க = அ)
கச$^{1}$ச$^{2}$ப: (கச$^{1}$ச$^{2}$ + பா + க = அ) 'ஆமை'
2) ஸுபிஸ்த$^{2}$ : மேலே விளக்கப்பட்டது
இவைகள் இரண்டிலும், 'ஆ'வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், இவைகளைத் தனித்தனியாகப் பிரிப்பதனால் என்ன பயன், முதலில் விளக்கப்பட்ட விதி, கர்த்தாவைக் குறிக்கிறது. இரண்டாவது ஒரு நிலைமையையும் குறிக்கலாம் என்று உணர்த்துகிறது.
ஆக்ஷி$^{2}$த்$^{1}$த$^{2}$ : (ஆக்ஷி$^{2}$ + உத் + ஸ்தா + க = அ) எலிக்கூட்டம் ஸ$^{1}$லபே$^{4}$ாத்$^{1}$த$^{2}$ 'வெட்டுக்கிளி கூட்டம்'
இதைத் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களில் 'கர்மணி' 'ஸுபி' என்ற இரண்டு சொற்களுமே அனுவ்ருத்தி மூலம் பயன்படுத்தலாம். செயப்படுபொருள் குன்றாவினைகளோடு 'கர்மணி' என்ற சொல்லும், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளோடு 'ஸுபி' என்ற சொல்லையும் சேர்த்துக் கொண்டு அவைகளை விளக்க வேண்டும்.

**3.2.5** து$^{1}$ந்த$^{3}$ ஸோ$^{1}$க$^{1}$யே: பரிம்ருஜ$^{1}$ா பநுதே$^{3}$ா:
பரிம்ருஜ்(கழுவு), அப$^{1}$நுத்$^{3}$(விரட்டு) என்ற தாதுக்கள் முறையே து$^{1}$ ந்த$^{3}$ (தொப்புள்), ஸோக (வருத்தம்) ஆகிய சொற்கள், செயப்படுபொருட்களாக,

அவ்வினைகளுடன் கூட வரும்போது, 'க' என்ற ஒட்டு அத்தாதுக்களுக்குப்பின் வரும்.

து'ந்த[3] பரிம்ரு'ஜ': ஆஸ்தே – 'சோம்பேறியாக உட்கார்ந்திருக்கிறான்'.

ஸோ'காபநுத[3] : புத்'ர ஜாத: 'வருத்தத்தை விரட்டும் மகன் பிறந்திருக்கிறான்'.

வா: ஆலஸ்ய ஸுக[2]ாஹரணமிதி வக்தவ்யம்

சோம்பேறி, மகிழ்ச்சியளிப்பவன் என்ற பொருட்களைத் தருவிக்கப்பட்ட சொல் உணர்த்தும்போது மட்டுந்தான் இந்த ஒட்டைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

மற்ற இடங்களில் து'ந்த[3] பரிமார்ஜ[1] : (இங்கு அண்) ஸோ'க'ப நோத[3] : (இங்கு அண்)

து'ந்த[3]'பரிம்ரு'ஜ[1] : சோம்பேறி

து'ந்த[3]ப'ரிமார்ஜ[1] : தொப்புளை கழுவுகிறவன்

ஸோ'க'ப'நுத[3] : மகிழ்ச்சியளிப்பவன்

ஸோ'காபநோத[3] : மகிழ்ச்சியளிப்பவன்

வா: க'ப்'ரக'ரணே மூலவிபு[4]ஜாதி[3]ப்[4]ய: உப'ஸங்க்[2]யானம் மூலவிபு[4]ஜ[1] (தேர்) முதலிய சொற்களையும் 'க' ஒட்டைச் சேர்த்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொற்களோடு சேர்க்க வேண்டும்.

நக[2]முச': – வில்

க'ா'க்கு'ஹ : – 'எள்'

கு'முத[3]ம் – அல்லி

**3.2.6** ப்'ரே த[3]ாக்[3]ஞ:

த[3]ா(கொடு), க்[3]ஞா (அறி) என்ற தாதுக்கள் 'ப்ர' என்ற உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து, செயப்படு பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல்லுடன் வரும்போது அத்தாதுக்களுக்குப் பிறகு 'க' என்ற ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

ஸர்வப்'ரத[3]: 'எல்லாவற்றையும் கொடுப்பவன்'

பதி[2]ப்'ரக்[3]ஞ: 'பாதை தெரிந்தவன்'

3ஆம் சூத்திரத்திலிருந்து, 'க' ஒட்டை, 'ஆ'வை இறுதியாகக் கொண்ட தாதுக்கள் உபசர்க்கமில்லாமல் வரும்போது இணைக்க வேண்டும் , என்று விதி பெறப்பட்டது. இச்சூத்திரத்திலிருந்து உபசர்க்கத்தோடு வரும் தாதுக்களுக்குப்பின் க இணைக்க வேண்டுமென்று பெறப்படுகிறது. இது அண் ஒட்டுக்குத் தடைவிதிக்கிறது.

மற்ற உபசர்க்கத்துடன் வரும்போது 'அண்' ஒட்டுத்தான் இணைக்கப்படும்.

கோ[3]ாஸந்த[3]ாய: ('அண்' ஒட்டுடன்)

**3.2.7** ஸமிக்[2]ய:

க்[2]யா (கூறு) என்ற தாது 'ஸம்' என்ற உபசர்க்கத்துடன் (செயப்படுபொருளைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு) வரும்போது 'க' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

கோ[3]ா ஸம்க்[2]ய: 'மாட்டு இடையன்'

க3ாம் ஆச1ஷ்டே2 கே3ாஸம்க்2ய:
(க3ாம் – ஸம் – க்2யா + க = அ)
இங்கு குறிப்பிட்ட தாது 'ஆ'வை ஈறாகக் கொண்டமைவதால் 'அண்' இங்கு வரவேண்டும் (3.2.3) இச்சூத்திரம் 'அண்' ஒட்டுக்குத் தடைவிதிக்கிறது.

**3.2.8** க3ாபே1ாஷ்ட1க்

க3ா (பாடு) பா1(குடி) என்ற தாதுக்கள் உபசர்க்கமில்லாமல் தனித்து வரும்போது 'ஷ்டக்' என்ற (க்ருத்1) ஒட்டு (செயப்படுபொருளைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல் அத்துடன் உபபதமாக நிற்கும்போது) இணைக்க வேண்டும்.
ஸ1க்ரக3 : (ஸ1க்1ரம் க3ாயதி) = ஸ1க்ர + க3ா + ஷ்ட1க், ஸ1க்ர என்ற பெயரால் குறிக்கப்படும் ருக்கைப் பாடுபவன்.
ஸாமக3 : ஸாமம் பாடுபவன்
வா: ஸுராஸு1த்4வோ பி1ப3தேரிதி வக்தவ்யம்
ஸுரா, ஸு1து4 என்ற சொற்களை உபபதமாகக் கொண்டு வரும்போதுதான் 'பா' என்ற தாதுவுக்குப்பின் ஷ்ட1க் இணைக்க வேண்டும்.
ஸுராப 'மது அருந்துபவன்' ஸுராபி (பெண்பால்) ஸீ1து4ப; 'சாறு அருந்துபவன்' ஸீ1து4பி (பெண்பால்) ஆனால் க்ஷீரபா ப்3ராஹ்மணீ 'பால் அருந்தும் பிராம்மணத்தி'
இது 'க' என்ற ஒட்டு 'பா' என்ற தாதுவுடன் சேர்க்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்ட சொல். இதன் பெண்பால் 'ஆ'வை இணைத்துப் பெறப்பட்டது. 'ஈ' அல்ல.

வா: அருந்துதல் என்ற பொருளைக் குறிக்காமல் காத்தல், என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது க ஒட்டுத்தான் இணைக்க வேண்டும்.
ஸுராபா (ஸுராம் பாதி) = 'மதுவைக் காப்பாற்றுபவன்'
இந்த வினைகளை உபசர்க்கத்தோடு பயன்படுத்தினால் அண் தான் வரும் ஷ்டக் அல்ல
ஸ1க்1ர ஸங்க3ாய: ஸாமஸங்க3ாய:

வா: ப3ஹுலம் ச3ந்த3ஸீதி வக்தவ்யம்
வேதமொழியில் இந்த ஒட்டுக்கள் வெவ்வேறு வகையில் பயன்படுத் தப்பட்டுள்ளன.
யாப்3ராஹ் மணீ ஸுரா1ப4வதி
ந ஏனாம் தே3வா: பதிலோகம் நயந்தி/ யா ப்3ராஹ்மணீ ஸுரா1பா ப4வதி ந ஏனாம் தே3வா: ப1தி லோகம் நயந்தி

**3.2.9** ஹரதே: அனுத்3யமனே அச்

'ஹ்ரு1': என்ற தாது மேலே தூக்குதல் என்ற பொருளைக் குறிக்காமல் அமைந்து, அத்துடன் அதன் செயப்படுபொருள் நிற்கும்போது 'அச்' என்ற (க்ரு1த்) ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
இது 'அண்' வருவதைத் தடுக்கிறது.

அம்ஸ்1ஹர: ஒரு பங்கு எடுத்துக் கொள்பவன்
ரிக்த2ஹர: 'வாரிசு'
அம்ஸ் – ஹ்ரு + அச் = அ = அம்ஸ1ஹர (8.3.84)
ஆனால் ப4ார ஹார: 'கனத்தைத் தூக்குபவன்' இச்சொல் 'அண்' ஒட்டு 'ஹ்ரு' வுடன் சேர்க்கப்பட்டு ஆக்கியது.

வா: அச்ப்1ரக1ரணே ஸ1க்தி லாங்க3ல அங்கு1ஸ் யஷ்டி1 தே1ாமர க4ட க4டீ1 த4னுஷ்ஷு க்3ர ஹேஷு உபஸங்க்2யானம்.
'க்ரஹ்' என்ற தாது, ஸ1க்தி, லாங்கல, அங்கு1ஸ த4னுஸ் ஆகிய சொற்களை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும்போது, 'அச்' இத்தாதுவுக்குப் பின் வரும் என்று கூறவேண்டும்.
ஸ1க்திக்3ரஹ: 'ஈட்டி தாங்கும் குதிரைப்படை வீரன்'
லாங்க3லக் 3ரஹ 'உழவன்'
அங்கு3ஸக்3ரஹ: 'யானைப் பாகன்'
யஷ்டி1க்3ரஹ: 'கோல் தூக்குபவர்'
தே1ாமரக்3ரஹ : 'தடி தூக்குபவர்'
க4டீக்3ரஹ: 'பானை தூக்குபவர்'
த4னுர்க்3ரஹ: 'வில்லாளி'

வா: ஸூத்1ரே ச த4ார்யர்தே2
சூத்திரம் (கயிறு) என்ற சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு த4ாரி (பிடி) என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 'க்3ரஹ'வுக்குப்பின் 'அச்' வரவேண்டும்.
ஸூத்ரக்3ரஹ: 'நூல் பிடிப்பவன்'
ஸூத்ரக்3ராஹ: 'நூலை எடுத்துக் கொள்பவன்'
என்று பொருளைக் குறிக்கும்போது 'அண்' வரும்.

**3.2.10** வயஸி ச
'ஹ்ரு' தாதுவுடன் அதன் செயப்படு பொருள் நின்று, அதிலிருந்து தருவிக்கப்படும் சொல் ஒரு வயதைக் குறிக்குமாறு அமையும்போது, அத்தாதுவுக்குப்பின் 'அச்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
இங்கு, உத்யமன 'உயர்த்து' என்ற பொருளைக் குறிக்கிறது.
காலம் சுழல்வதால், உடல்நிலையில் ஏற்படும் இளைஞன் போன்ற தன்மையை வயது என்ற சொல் குறிக்கும். 'ஹ்ரு'வுடன் நிற்கும் உபபதத்தினால் குறிக்கப்படும் நிலைமைக்குத் தகுந்த வயதை ஒருவன் அடைந்துவிட்டான் என்று குறிப்பிட, இச்சூத்திரம் வழிவகுக்கிறது. காட்டாக அஸ்தி2ஹர: ஸ்1வா
எலும்பு கடிக்கக்கூடிய நாய்
அதாவது எலும்பைக் கடிக்க இயலும் வயதையடைந்த நாய்
கவசஹர: க்ஷத்1ரியகுமார;
கவசத்தையணிந்து கொள்ளும் வயதையடைந்த க்ஷத்திரிய குமாரன்.

**3.2.11** ஆநி தாச்[1] சீ2ல்யே

'ஆங்' என்ற உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து நிற்கும் 'ஹ்ரு' தாதுவுக்குப்பின் (அதனுடன் செயப்படுபொருள் உபபதமாக வரும்போது) ஆக்கப்பட்ட சொல், ஒருவனுடைய வழக்கமான தொழில் அல்லது இயல்பான செய்கை என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது, 'அச்' என்ற ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

புஷ்பாஹர: (புஷ்ப+ஆ+ஹ்ரு+அச்=அ) 'பூ சேகரிப்பவன்'

ப[2]லாஹர:

ஆனால் ப்ராராஹார: 'மூட்டை தூக்குபவன்'

இங்கு 'அண்' ஒட்டு வரும். பூ, பழங்களைச் சேகரிப்பது ஒருவகை இயல்பு என்று பொருளைக் குறிக்க 'அச்' இணைக்க வேண்டும். ப்ராராஹார அந்த இயல்பு (தாச்[1]சீல்ய) உள்ளவன் என்ற பொருளை உணர்த்தாது.

**3.2.12** அர்ஹ :

'அர்ஹ' (மதி) என்ற தாது, அதன் செயப்படுபொருளோடு சேர்ந்து வரும்போது 'அச்' ஒட்டு அத்தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்.

பூஜார்ஹா 'மரியாதைக்குரியவள்'

இவ்வாறு ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் பெண்பாற்பெயர் சொற்களாகும். இச்சூத்திரம் 'அண்' ஒட்டு வருவதற்குத் தடை விதிக்கிறது.

**3.2.13** ஸ்த'ம்ப[3] க'ர்ணயோரமிஜபோ:

வேற்றுமையுருபுகளோடு (ஸுபி) சேர்ந்து ஸ்த'ம்ப[1], க'ர்ண ஆகிய சொற்கள் முறையே, ரம், ஜப் என்ற தாதுக்களின் உபபதமாக அமையும்போது அத்தாதுக்களுக்குப்பின் 'அச்' இணைக்க வேண்டும்.

ரம், ஜப் என்ற தாதுக்கள் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள். ஆகையால் இத்துடன் உபபதமாக வரும்சொல், செயப்படுபொருளாக முடியாது. ஆனால் 'ஸுபி' என்ற சொல்லை கு. 'விருந்து அனுவ்ருத்தி' மூலம் சேர்த்து இச்சூத்திரம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வா: ஹஸ்தி ஸுச'கயோரிதி வக்தவ்யம்

அவ்வாறு ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் முறையே யானை என்ற பொருளைக் குறிப்பதாக அமைய வேண்டும். ஸ்த'ம்பே'ரம: (ஸ்த'ம்பே'ரமதி) 'யானை' அதாவது புற்களில் விளையாடுபவன்.

கர்ணேஜப': (கர்ணே ஜபதி)

'காதில் ஓதுபவன்' அதாவது அவதூறு கூறுபவன் மேற்கூறிய பொருளைக் குறிக்காவிட்டால், தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஸ்த'ம்பே'ரந்தா. கர்ணேஜபி'தா 'கொசு' இவைகள் த்ருச் ஒட்டு சேர்க்கப்பட்டு தருவிக்கப்பட்டவை.

**3.2.14** ஸ'மி[4]தாதோ: ஸம்க்[3]ஞாயம்

'அச்' என்ற ஒட்டு, ஸம் உபபதமாகச் சேர்ந்து நிற்கும் தாதுவுக்குப்பின் தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு பெயரைக் குறிக்கும்போது, இணைக்கப்படும்.

ஸ'ம் + க்ரு + அச் = அ = ஸ'ங்கர; ஸ'ம்ப⁴;வ ஸ'ம்யத³;
இச்சூத்திரத்தில் 'தாதோ' என்ற சொல் மறுபடியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அனுவிருத்தி மூலம் இச்சொல் 3.1.91 இலிருந்து பெறப்படும் ஆயினும், இதைத் திரும்பவும் இச்சூத்திரத்தில் பயன்படுத்தியிருப்பதன் காரணம், இச் சூத்திரத்தைத் தொடர்ந்து வரும் விதியில் (3.2.20) கூறப்பட்டிருக்கும் 'க்ரு'வுக்குப் பின் இணைக்கப்பட வேண்டிய 'ட'' ஒட்டைத் தடை செய்யத்தான். சூ. 3.2.20 இல் குறிப்பிடப்படும் பொருட்களில்கூட 'அச்' என்ற ஒட்டுத்தான் க்ரு'வுக்குப்பின் வரவேண்டும். ஆகையால் 'ஸ'ங்கர' என்ற சொல்லின் பெண்பால் ஸ'ங்கரா கழுகு, நல்லதைச் செய்யும் இயல்புடையவள்.
ஸ'ங்கரீ அல்ல (பார்க்க 3.2.20)

**3.2.15** அதி⁴க'ரணே ஸே'தே':
'ஸீ'' (படு) என்ற தாதுவுடன் உபபதமாக வரும் வேற்றுமைச் சொல் 7ஆம் வேற்றுமையாக அமைந்தால் (அதி⁴க'ரணே) அத்தாதுவுக்குப்பின் 'அச்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
க²ஸ'ய (கே²ஸே'தே) வானத்தில் படுப்பவன்
க³ர்த'ஸ'ய்

வா: பார்ஸ்'வாதி³ஷு உபஸ'ங்க்²யானம்
பார்ஸ்வ முதலிய சொற்களும் உபபதமாக வரும்போது,'ஸ்' க்குப்பின் 'அச்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
பார்ஸ்'வஸ'ய: 'ஒரு பக்கமாகப்படுப்பவன்' இங்கு
பார்ஸ்'வ இடத்தைக் (அதிகரண) குறிக்காது உத³ரஸ'ய: குப்புறப்படுப்பவள்
ப்ருஷ்ட'ஸ'ய நிமிர்ந்துப்படுப்பவன் (ப்ருஷ்ட'= முதுகு)

வா: தி³க்³த⁴ஸஹபூ'ர்வாச்ச
'ஸீ''க்கு முன் தி³க்³த⁴ ஸஹ என்ற சொல் நிற்கும் போதும் அத்தாதுவுடன் 'அச்' ஒட்டு சேர்க்க வேண்டும். தி³க்³த⁴ஸஹஸ'ய

வா: உத்'த'னாதி³ஷு கர்த்ருஷு
'உத்'த'ன' முதலிய சொற்கள் (முதல் வேற்றுமையில்) கர்த்தாவாக நிற்கும்போது அதனுடன் வரும் ஸீ'என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'அச்' ஒட்டு வரவேண்டும்.
உத்தானஸ'ய : (உத்தானஸே'தே')
அவமூர்த்³த⁴ஸ'ய: 'தலையைக் குனிய வைத்துக் கொண்டு படுப்பவன்'.
வா: கி³ரௌ ட³ஸ்' ச²ந்த³ஸி
வேதமொழியில் 'கி3ரி' என்ற சொல்லுடன் (அதிகரணமாக) வரும் 'ஸீ''க்குப்பின் 'ட³ச்' என்ற ஒட்டு, இணைக்கப்படும்.
கி³ரிஸ': 'மலையில் படுப்பவன்'

**3.2.16** ச[1]ரேஷ்ட[1]:

'சர்' என்ற தாதுவுடன் உபபதமாக இடத்தைக் குறிக்கும் வேற்றுமைச் சொல் நிற்கும்போது, அத்தாதுவுக்குப்பின் 'ட[1]', என்ற ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

கு[1]ருச[1]ர: (குருஷு ச[1]ரதி) (கு[1]ரு + சர் + ட[1] = அ) 'குரு தேசத்தில் சுற்றுபவன்'

'ட[1]' என்ற ஒட்டின் 'ட்', ஒரு 'இத்', இந்த ஒட்டைச் சேர்த்து ஆக்கப்படும் சொல்லின் பெண்பாற்சொற்கள் 'ஙீப்' ஐச் சேர்த்துப் பெறப்படும் என்று குறிக்கிறது.

கு[1]ருச[1]ரீ

**3.2.17** பி[4]க்ஷாஸேனா ஆத[3]ாயே ஷு ச

பி[4]க்ஷா (பிச்சை) ஸேனா (படை) ஆத[3]ாய (எடுத்துக் கொண்டு) என்ற சொற்களை உபபதமாகக் கொண்டு வரும் சர் தாதுவுக்குப்பின்னும் ட[1] என்ற ஒட்டு வரும்.

[4]பிக்ஷாச[1]ர: (பி [4]க்ஷாம் சரதி) = பி[4]க்ஷா + ச[1]ர் ட[1] = அ) பிச்சைக்காரன்

ஸேனாசர: படையோடு செல்பவன்

ஆதாய சர எடுத்துக் கொண்டு போகிறவன்

இச்சூத்திரம் இடத்தைக் குறிக்கும் வேற்றுமைச் சொல் உபபதமா காமல், வேறு சொற்கள் வருவதைக் குறிக்கிறது.

**3.2.18** புரோ அக்[3]ரதே[1]ா அக்[3]ரேஷு ஸர்த்[1]தே

புரஸ், அக்[3]ரதஸ், அக்[3]ரே, ஆகிய சொற்கள் உபபதமாக ஸ்ரு என்ற தாதுவுடன் வரும்போது, அத்தாதுவுக்குப்பின் ட[1] ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

புர ஸர (புர + ஸ்ரு [1] + ட = அ)

முன்னால் போகிறவன்

அக்[3]ரத[1] ஸர அக்[3]ரேஸர தலைவன்

**3.2.19** பூர்வே கர்த்தரி

ஸ்ரு[1] என்ற தாதுவுடன் சேர்த்து உபபதமாக வரும் பூர்வ என்ற சொல் கர்த்தாவைக் குறிக்கும்போது, அத்தாதுவுக்குப்பின் ட[1] என்ற ஒட்டு வரும்.

பூ[1]ர்வஸர ([1]பூர்வம் ஸரதி) முதலில் போகிறவன்

(பூர்வ ச[1]ாஸௌ [1]ஸர)

பூர்வ என்ற சொல் கர்த்தாவைக் குறிக்காவிட்டால் அச் ஒட்டு வரும்.

பூர்வதே[3]ஸம் ஸர–பூர்வஸர கீழ்த்தேசம் செல்பவன்

**3.2.20** க்[1]ரு[1]ஞோ ஹேது தாச்[1]சி[2]ல்யானுலோம்யேஷு

க்ரு தாதுவுடன், செயப்படுபொருளைக் குறிக்கும் சொற்கள் உபபதமாக நின்று அவை (1) காரணம், (ஹேது), (2) பழக்கம், இயல்பு (தாச்[1]சீ[2]ல்யம்), (3)ஒத்துப்போதல் (ஆனுலோம்ய) என்ற பொருட்களைக் குறிக்கும்போது, அத்தாதுவுக்குப்பின் ட[1] என்ற ஒட்டை இணைக்க வேண்டும்.

1) யஸ[1]ஸ் கரீ வித்[3]யா புகழைக் கொடுக்கும் படிப்பு

(யஸ'ஸ் + க்ர 1 + ட1 = அ) அதாவது புகழுக்குக் காரணம் படிப்பு

2) அர்த3க'ர பணத்தைக் குவிப்பவன்

3) ப்'ரேஷகர சொன்னத்தைச் செய்பவன்

அதாவது கீழ்ப்படிபவன்

மற்ற பொருட்களைக் குறிக்கும்போது அண் ஒட்டு வரும்.

கு'ம்ப4க'ார குயவன்

**3.2.21** தி3வா விப4ா நிஸ'ா ப்'ரப4ா ப4ாஸ்க'ராந்தா நந்த'ாதி3 ப3ஹூ நாந்தீ3 கிம்லிபி1 லிபி3 ப3லி ப4க்தி க'ர்த்'ர' சித்'ர க்ஷேத்'ர ஸம்க்2யா ஜ2ங் கே4ா ப3ாஹ்வ ஹர்யத்'த'த்3த4 னுரருஷ்ஷூஷு.

செயப்படுப் பொருளைக் குறிக்கும் தி3வா முதலிய சொற்கள் உபபதமாக க்ரு1 தாதுவுடன் வரும்போது ட1 என்ற ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

இங்கு ஸூபி, கர்மணி என்ற இரண்டு சொற்களும் அனுவ்ருத்தியாகும். அந்தந்த இடங்களில் இவைகளில் ஒன்றைச் சேர்த்து பொருளை விளக்க வேண்டும்.

1) தி3வாகர (இங்கு ஸூபி சேர்க்க வேண்டும். இது இடத்தைக் குறிக்கும்) சூரியன்

2) விப4ாக'ர சூரியன்

3) நிஸ'ாக்ர சந்திரன்

4) ப்'ரப4ாக்ர சூரியன்

5) ப்4ாஸ்க'ர சூரியன்

6) க'ாரக'ர வேலை செய்பவன்

7) அந்த'க'ர முடிவு செய்பவன் அதாவது மரணம்

8) அனந்தக'ர முடிவில்லாத வேலை செய்பவன்

9) ஆதி3க'ர படைப்பவன்

10) ப3ஹூகர நிறையச் செய்பவன்

11) நாந்தீகர வாழ்த்துக் கூறுபவன்

12) கிங்கர வேலைக்காரன்

13)லிபி1கர படியெடுப்பவர்

14) லிபி3கர படியெடுப்பவர்

15) ப்3லிகர யாகம் பண்ணுபவன்

16) ப4க்'தி'கர பக்தன் சேவை செய்பவன்

17) கர்த்'ரு'கர கர்த்தாவை உண்டுபண்ணுபவன்

18) சித்'ரகர ஓவியன்

19) க்ஷேத்'ரகர வியவசாயி

20) ஏக'க'ர ஒரு வேலை செய்பவன்

21) ஜ2ங்க4ாகர ஓடுபவன்

22) ப3ாஹூக'ர தொழிலாளி

23) அஹஸ்கர சூரியன்

24) யத்'கர எதைச் செய்கிறவன்

25) த1த்1கர அதைச் செய்கிறவன்
26) த4னுஷ்க1ர வில் செய்பவன்
27) அருஷ்கர காயப்படுத்துபவன்

முன் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட ஹேது முதலிய பொருட்களைத் தவிர்த்து மற்ற பொருட்களில் வரும் க்ரு1 உடன் இணைத்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொற்களுக்காக இச் சூத்திரம் தனி விதியமைக்கிறது.

வா: கிம்பத்1த1த்3 ப3ஹுஷு க்1ரு1ஞோ அச்வித4ானம் கிம், யத், தத், ப3யூ ஆகிய சொற்கள், க்ரு1–வுடன் உபபதமாக நிற்கும்போது அச் ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

ட1வை இணைத்துப் பெறப்படும் சொற்களைப் பெண்பாற் சொற்களாக மாற்ற ஈ என்ற பெண்பால் ஒட்டு சேர்க்கப்படும். அச் இணைத்து தருவிக்கப்படும் சொற்களுடன் ஆ–வைச் சேர்த்து அதன் பெண்பாற் சொற்கள் ஆக்கப்படும். கி1ங்க1ரா, யத்1க1ரா, த1த்1க1ரா

**3.2.22** கர்மணி ப்4ருதெ1ள

க்ரு1 தாதுவுடன் கர்ம என்ற சொல் உபபதமாக வந்து, தருவிக்கப்பட்ட சொல் கூலி, சம்பளம் (ப்4ரு1தி1) என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது ட1 ஒட்டு தாதுவுக்குப் பின் வரும்.

க1ர்மக1ர வேலைக்காரன், கூலியாள்

ஆனால் க1ர்மக1ார கலைஞன்

என்ற பொருளில் அண் ஒட்டு க்ரு1வுடன் இணைத்துப் பெறப்படும்.

**3.2.33** ந ஸ1ப்3த3 ஸ்1லோக க1லஹ க3ாத2ா
வைர ச1ாடு1 ஸூத்1ர மந்த்ர பதேஸூ

ஸ1ப்3த3 முதலிய சொற்களை உபபதமாக கொண்டு க்ரு1வரும்போது ட1ஒட்டு அத்துடன் இணைக்கப்படமாட்டாது.

1. ஸ1ப்3த3க1ார இலக்கண ஆசிரியர்
2. ஸ்1லோக1க1ார கவி சுலோகம் எழுதுபவன்
3. க1லஹக1ார சண்டைக்காரன்
4. க3ாத2ா க1ார க3ாத2ா எழுதுபவன்
5. வைர க1ார பகையாளி
6. ச1டு1 க1ார போலிப்புகழ்ச்சி செய்பவன்
7. ஸூத்1ர க1ார சூத்திர ஆசிரியர்
8. மந்த்1ர க1ார மந்திரங்களின் ஆசிரியர்
9. ப1த3 க1ார பதபாடத்தின் ஆசிரியர்

இவைகள் அண் ஒட்டு க்ரு1வுடன் இணைக்கப்பட்டு ஆக்கப்பட்டவை.

**3.2.24** ஸ்த1ம்ப3 ஸ1க்1ரு1 தே1ாரின்

ஸ்த1ம்ப3 ஸ1க்1ரு1த்1 ஆகிய சொற்கள் உபபதமாக வரும்போது

அவைகளுடன் நிற்கும் க்$^{1}$ரு$^{1}$–வுக்குப்பின் இன் ஒட்டு வரும்.

வா: வ்$^{1}$ரீஹி வத்$^{1}$ஸயோரிதி வக்$^{1}$த$^{1}$வ்யம் மேற்குறிப்பிட்ட சொற்கள் முறையே அசிரி (வ்ரீஹி), கன்று (வத்$^{1}$ஸ) என்ற பொருட்களைக் குறிக்கும்போது என்று கூற வேண்டும்.

ஸ்த$^{1}$ம்ப$^{3}$கரி அரிசி
ஸ$^{1}$க்$^{1}$ரு$^{1}$த்$^{1}$கரி கன்று
வேறு பொருட்களில் அண் ஒட்டு வரும்
ஸ்த$^{1}$ம்ப$^{2}$கார கதிர் கட்டுபவன்
ஸ$^{1}$க்$^{1}$ரு$^{1}$த்கார எச்சமிடுவது

**3.2.25** ஹரதே$^{1}$ த்$^{3}$ரு$^{1}$தி$^{1}$ நாத$^{2}$யோ பஸே$^{1}$ன
த்$^{3}$ரு$^{1}$தி (தோல்பை), நாத$^{2}$ என்ற சொற்களை உபபதமாக நிற்கும்போது ஹ்ரு (எடுத்துக் கொள்) என்ற தாதுவுக்குப்பின் அதன் கர்த்தா ஒரு விலங்கைக் குறிக்கும் சொல்லாக நின்றால் இன் ஒட்டு வரும்.
த்$^{3}$ரு$^{1}$தி$^{1}$ஹரி நாய் தோலை எடுத்துக் கொண்டு செல்பவன்
நாத$^{2}$ஹரி விலங்கு எசமானை இழுத்துக் கொண்டு போவது
ஆனால் த்$^{3}$ரு$^{1}$தி$^{1}$ஹார தோல்பை சுமப்பவன். அதாவது தோல் பையில் தண்ணீர் கொண்டு வருபவன்
நாத$^{3}$ஹார இங்கு அண் ஒட்டு வரும்.

**3.2.26** ப$^{2}$லேக்$^{3}$ரஹி ஆத்$^{1}$மம்ப$^{4}$ரிஸ$^{1}$ச
ப$^{2}$லோக்$^{3}$ரஹி ஆத்$^{1}$மம்ப$^{4}$ரி என்ற சொற்கள் விதிப்படி அமையாதவை (நிபாதனம்)
ப$^{2}$லேக்$^{3}$ரஹி மரம் என்ற சொல்லில் ப$^{2}$லேயின் ஈறான ஏயும் க்$^{3}$ரஹ தாதுவுடன் இன் ஒட்டு இணைத்தலும் விதிக்குப் புறம்பானவை. ஆத்$^{1}$மம்ப$^{4}$ரியில் ஆத்மவுக்குப் பின் நிற்கும் ம$^{1}$வும், ப$^{4}$ரு தாதுவுடன் இன் வருதலும் விதிப்படி அமையவில்லை. ஆத்$^{1}$மம் ப$^{4}$ரி சுய நலக்காரன் ச(உம்) இதைப் போன்ற வேறு சொற்களும் உண்டு என்று குறிக்கிறது. கு$^{1}$க்ஷிம்ப$^{4}$ரி உத$^{3}$ரம்ப$^{4}$ரி சுய நலக்காரன்

**3.2.27** ச$^{2}$ந்த$^{3}$ஸி வனஸனரக்ஷிமத$^{2}$ாம்
வேத மொழியில் வன, ஸன (மதி), ரக்ஷ (காத்தல்), மத்$^{2}$(கடைதல்) என்ற தாதுக்களோடு செயப்படு பொருள் உபபதமாக வந்து நிற்கும்போது, இன் ஒட்டு, அவைகளுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்.
ப்$^{1}$ரஹ்மவனிம் த்$^{1}$வா ஸகஷத்$^{1}$ரவனிம் (வாஜஸ 1.17, 5.12, 6.3)
கோ$^{3}$ஸனிம் வாசமுதே$^{3}$யம் (அ. வே. 3.20.10)
யௌ பதி$^{3}$ரக்ஷீ ஸ்$^{1}$வானௌ (அ. வே. 8.1.9)
ஹவிர் மதீ$^{2}$னாம் (ரு.வே. 7.104.20)

**3.2.28** ஏஜே க²ஸ்

ஏஜ் (ஆட்டு) (இயக்குவினை) என்ற தாதுவுக்குப்பின், செயப்படுபொருள் உபபதமாக வரும்போது, க²ஸ்¹, ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

க²ஸ்¹ ஒட்டின் க்², ஸ் ஆகியவை இத் க்² மும் ஆகமத்துக்காக (6.3.67) ஸ்¹ ஸார்வதாதுகமென்று குறிப்பிட (3.4.113)

அங்க³மேஜய அவயவத்தை நடுங்க வைப்பவன்

ஜனமேஜய மக்களை நடுங்க வைப்பவன்

வா: க²ஸ்ப்ரகரணே வாத¹ ஸூனீதி¹ல ஸ¹ர்த்³
தே⁴ஷூ அஜ தே⁴ட்¹துத³ ஜஹாதீ¹னாம் உபஸம்க்²யானம்.

வாத, ஸூனீ முதலிய சொற்கள் உபபதமாக முறையே அஜ் முதலிய தாதுக்களுடன் வரும்போது இத்தாதுக்களுக்குப்பின் க¹ஸ்¹ ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

வாதமஜா: ம்ருக³ா: 'வேகமாக ஓடும் மான்'

வாதமஜ: 'காற்றோடு செல்லும்'

ஸூனிந்த⁴ய: 'நாய்ப்பால் குடிக்கும்'

தி¹ல து¹ந்த³ : 'எண்ணெய் வாணிகன்'

ஸ¹ர்த்³⁴தஞ்ஜஹா: 'ஒரு வகைப்பருப்பு'

**3.2.29** நாஸிகாஸ்த¹னயோ: த்⁴மா தே⁴டே¹ா:

நாஸிகா (மூக்கு) ஸ்த¹ன (முலை) என்ற சொற்களை உபபதமாக (செயப்படுபொருள்)க் கொண்டு நிற்கும் த்⁴மா (ஊது, தே⁴ட்(உறிஞ் சு) என்ற தாதுக்கள் வரும்போது, இவைகளுக்குப்பின் 'க²ஸ்' இணைக்க வேண்டும், இங்கு 'நாஸிகாஸ்தன' விதிப்படியமையாத துவந்துவ ஸமாஸம். அதனால் யத²ாஸங்க்²யவதி (முறையே) பயன்படாது.

வா: ஸ்தனே தே⁴ட¹:

'தே⁴ட்' 'ஸ்தன' என்ற சொல்லை செயப்படுபொருளாக (உபபதம்)க் கொண்டு வரும் ஸ்தனந்த⁴ய: குழந்தை (தாய்ப் பால் குடிக்கும்)

வா நாஸிக¹யாம் துத்⁴மஸ்ய சதே⁴ட¹ஸ்ச

த்⁴மா, தே⁴ட் என்ற இரண்டு தாதுக்களுமே, நாஸிக¹ந்த⁴ம நாஸிகந்த⁴ய

நாஸிகா + த்⁴மா + க²ஸ் = நாஸிகா + ம் + த⁴ம + அ

(6.3.66/67) நாஸிகா¹ந்த⁴ம 'மூக்கினால் மூச்சு விடுதல்'

நாஸிக¹ாந்த⁴ய: 'மூக்கினால் குடிப்பவன்'

ஸ்தனந்த⁴யீ (பெண்பால்)

**3.2.30** நா டீ³ முஷ்டி¹யோஸ்¹ ச

நாடீ, (குழாய்) முஷ்டி¹ (கைமுட்டி) என்ற சொற்கள் செயப்படுபொருளாகவும் உபபதமாகவும் வரும்போதும், இவைகளுடன் வரும்.

த்⁴மா, தே⁴ட்¹ என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் 'க²ஸ்¹' வர வேண்டும்.

நாடி[3]ந்த[4]ம: 'குழாயை ஊதுபவன்'
முஷ்டி[1]ந்த[4]ம: 'கைமுட்டியால் ஊதுபவன்'
நாடி[3]ந்த[4]ய: 'குழந்தை (குழாயால் பால் குடிப்பவன்)'
முஷ்டி[1]ந்த[4]ய: 'குழந்தை (கைமுட்டியைச் சப்புபவன்)'
'நாடி[3]முஷ்டி' விதிப்படியமையாத துவந்துவ சமாஸம். முஷ்டி[1] என்ற சொல் ஒரு 'கி[4]' அதனால், இச்சொல் முதலுறுப்பினராக வேண்டும். இத்தொகையே விதிக்குப்புறம்பாக அமைந்திருப்பதால் இங்கு யத[3]ாஸங்க்[2]ய (முறையே) விதியைப் பயன்படுத்த இயலாது.
இதில் குறிப்பிடப்படாத மற்ற சொற்களையும் இத்துடன் சேர்க்க வேண்டுமென்பதை 'ச' குறிக்கிறது.
க[4]டி[1]ந்த[4]ம : க[4]டி[1]ந்த[4]ய: க[2]ரிந்த[4]ம :
க[2]ரிந்த[4]ய:
வாத[1]ந்த[4]ம: (மலை) வாத[1]ந்த[4]ய :

**3.2.31** உதி[3] கூ[1]லே ருஜிவஹோ:
'உத்'துடன் சேர்ந்த 'ருஜ்', 'வஹ்' தாதுக்களுடன் கூல (கரை) செய்யப்படுபொருள் உபபதமாக நிற்கும் போது அத்தாதுக்களுக்குப் பிறகு 'க[2]ஸ்[1]' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
கூலமுத்[3]ருஜ: கரையை உடைக்கும் (அதாவது தேர், ஆறு, யானை போன்றவை)
கூலமுத்[3]வஹ: 'கரையை' உடைக்கும் அல்லது இழுத்துச் செல்லும்.

**3.2.32** வஹாப்[4]ரே லிஹ :
வஹ அப்[4]ர என்ற சொற்களை செய்ப்படுபொருள் உபபதமாக, லிஹ் (நக்கு) தாதுவுடன் வரும்போது, அதன் பின் 'க[2]ஸ்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
வஹம்லிஹ : பசு
அப்[4]ரம்லிஹ : காற்று (மேகத்தை நக்கும்)

**3.2.33** பரிமாணே பச[1]
அளவைக் குறிக்கும் சொல் (பரிமாண) செயப்படு பொருள் உபபதமாக, 'பச்' (சமை) என்ற தாதுவுடன் நிற்கும்போது 'க[2]ஸ்[1]' ஒட்டு தாதுவுடன் இணைக்கப்படும்.
ப்[1]ரஸ்த[2]ம்பசா: ஸ்த[2]ாலி 'ஒரு ப்ரஸ்தம் உணவு சமைக்கும் பானை'
கா[2]ரிம்பச: த்[3]ரோணம் பச:

**3.2.34** மித[1]நகே[2] ச
மித[1], நக[2] என்ற சொற்கள் செயப்படுபொருள். உபபதமாக, 'பச்' தாதுவுடன் வரும்போதும் 'க[2]ஸ்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். இவைகள் அளவையைக் குறிப்பவையல்ல

மிதம்பசா ப்³ராஹ்மணீ. 'குறைவாகச் சமைக்கும் பிராம்மணத்தி'
நக²ம்பசா யவாகூ³ : 'நகச் சூடுள்ள பார்லிக் கஞ்சி'

**3.2.35** விது⁴ அருஷோ: து¹த³:
விது⁴ (சந்திரன்) அருஷ் (காயம்) என்ற சொற்கள் செயப்படுபொருள் உபபதமாக, து¹த்³ (அடி) என்ற தாதுவுடன் வரும்போது அத்தாதுவோடு, 'க²ஸ்¹' இணைக்கப்படும்.
விது⁴ந்து¹த³.: 'ராகு' (சந்திரனை மறைப்பவன்)
அருந்து¹த³ : 'அரித்துத் தின்னவல்ல பொருள்'

**3.2.36** அஸூர்ய லலாட¹யோர் த்³ரு¹ஸி தபே¹ா:
அஸூர்ய, லலாட ஆகியவைகள், செயப்படுபொருள் உபபதமாக, த்³ரு¹ஸ் (பார்) த¹ப்¹ (சுடு) என்ற தாதுக்களுடன் நிற்கும்போது 'க²ஸ்¹' ஒட்டு அவைகளுக்குப்பின் வரும்.
அஸூர்யம் பஸ்¹யா: ராஜத³ாரா: 'சூரியனை (க்கூட) பார்க்காத ராணிகள்'
லலாடந்தப: 'சூரியன்' நெற்றியைச் சுடுபவன்
அஸூர்யம்பஸ்யா: என்ற தொகையில் 'அ' (எதிர்மறைச் சொல்) 'த்ருஸ்' தாதுவுடன் சேரும். ஸூர்யவுடன் அல்ல. இவ்வகையில் தொகை பொதுவாக ஆக்கப்படமாட்டாது. இது அஸமர்த²ஸமாசம்.

**3.2.37** உக்³ரம்பஸ்¹ய இரம்மத³ பாணிந்த⁴மாஸ்¹ ச
உக்³ரம்பஸ்¹ய (கொடுமையான பார்வையுள்ள/பார்க்கக் கொடுமையான), இரம்மத³ : (மின்னல் அல்லது குடிப்பதில் மகிழ்ச்சியுறுபவன்)
பாணிந்த⁴ம்: (கையை நடுங்கவைக்கும்) ஆகிய சொற்கள் கஸ் ஒட்டு இணைக்கப்பட்டு விதிப்படியமையாதவை.

**3.2.38** ப்¹ரியவஸே¹ வத³ : க³ச்
ப்ரிய, வஸ என்ற சொற்கள் செயப்படு பொருள் உபபதமாக, வத்³, என்ற தாதுவுடன் வரும்போது 'க²ச்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ப்ரியம்வத³: 'இனிமையாகப் பேசுபவன்'
வஸம்வத³ : 'கீழ்ப்படிவதாகக் கூறுபவன்'
க²ச்¹ இன் க்², ச், ஆகியவை 'இத்' 'மும்' இணைக்க வேண்டியத்தைக் குறிக்கிறது. க்² (6.3.37) சில உயிர்களை குறிலாக வேண்டுமென்று குறிக்க 'ச்' (6.4.94)

வா: க²ச் ப்ரகரணே க³மே: ஸுப்¹யுபஸம் க்²யானம் 'க³ம்' என்ற தாதுவுடன், வேற்றுமைச் சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது, அத்தாதுவுடன் க²ச் ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
மித¹ங்க²ம்: மெதுவாகச் செல்லும். அதாவது 'யானை' மித¹ங்க³மாஹஸ்தினி 'பெண்யானை (பிடி)'

வா: விஹாய ஸோ விஹ ச

இதே சூழலில், விஹாயஸ என்ற சொல்லோடு க³ம் நிற்கும்போது 'க²ச் இணைக்கப்படும் 'விஹ' என்ற சொல் 'விஹாயஸ'வுக்குப் பதிலியாகும். விஹங்க³ம:பறவை (ஆகாசத்தில் போகும்) அதாவது பறக்கும்.

வா: க²ச்¹ச² டி³த்¹வா வக்தவ்ய :

'க²ச்' ஒட்டு விருப்பாக 'டி³த்' ஆகக் கருதப்படும்.

விஹங்க:விஹங்க³ம: 'பறவை'

வா: டே³ ச விஹாயஸோ விஹாதே³ஸோ¹ா வக்தவ்ய:

'விஹாயஸ' என்ற சொல்லுக்கு விஹாதே³ஸம், 'க³ம்' க்குப்பின் 'ட³' (3.2.45) ஒட்டு இணைக்கும்போது வரும்.

விஹக³ : 'பறவை'

இவ்வார்த்திகங்களிலிருந்து, பறவைக்கு மூன்று சொற்கள் கிடைக்கின்றன. அதாவது விஹக³ :, விஹங்க³ :, விஹங்க³ம.

**3.2.39** த்³விஷத்¹ ப¹ரயோஸ் த¹ாபே:

'த்³விஷத்¹', 'பர' ஆகிய சொற்களோடு (செயப்படுபொருள் உபபதமாக வரும்) 'தப்' (சுடு, எரி) என்ற தாது வரும்போது அதன் பிறகு 'க2ச்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

த்³விஷந்த¹ப: பகைவனை எரிப்பவன்/சுடுபவன்

பரந்த¹ப: பகைவனை எரிப்பவன்/சுடுபவன்

இந்த உபபதங்கள் பெண்பாலாக அமையும்போது 'க²ச்' ஒட்டு வராது, 'அண்' வரும். த்³விஷதீ¹த¹ாப:

**3.2.40** வாசி யமோ வ¹ரதே¹

'வாக்' (பேச்சு) என்ற சொல்லை உபபதமாக (செயப்படுபொருள்) கொண்ட 'யம்' (அடக்கு, நிறுத்து) தாதுவுடன், ஒரு விரதம் என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 'க²ச்' வரும். வா¹ச¹ம் யம: ஆஸ்தே 'அவன் மவுனவிரதம் (பேசாமை) இருக்கிறான்.

'விரதம்' என்ற பொருளைக் குறிக்காவிட்டால் வாக்3யாம பேச்சைக் கட்டுப்படுத்தல் ('அண்', 'உடன்') என்ற சொல் ஆகும்.

**3.2.41** பூ: ஸர்வயோ: த³ாரிஸஹோ:

புர், ஸர்வ என்ற சொற்கள், செயப்படுபொருள்-உபபதமாகக் கொண்ட முறையே த³ாரி, ஸஹ என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் 'க²ச்¹' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

புரந்த³ர இந்திரனின் மற்றொரு பெயர் நாடுகளைத் தகர்ப்பவன்

ஸர்வஸஹோ ராஜா எல்லாவற்றையும் தாங்கும் அரசன்

வா: ப4கே2ச த3ாரேரிதி வக்தவ்யம் ப4க3 உபபதமாக (செயப்படுபொருள்) த3ாரி என்ற தாதுவுடன் வரும்போது க2ச்1 ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ப4க3ந்த3ர: ஒரு நோயின் பெயர்

**3.2.42** ஸர்வ கூ1ல அப்4ர க1ரீஷே ஷூ க1ஷ:

ஸர்வ (எல்லாம்), கூ1ல (கரை), அப்4ர (மேகம்) க1ரீஷ (உலர்ந்த சாணம்) ஆகிய சொற்கள் (செயப்படுபொருள் உபபதம்) 'கஷ்' (இழு, உரசு) என்ற தாதுவுடன் வரும்போது 'க3ச்' இணைக்க வேண்டும். ஸர்வங்க1ஷ: க2ல: (எல்லோருக்கும் கஷ்டங் கொடுப்பவன்) கெட்டவன் கூ1லங்க1ஷாநதீ–ஆறு (கரையை உடைப்பது)
அப்4ரங்க1ஷ: கி3ரி:– மலை (மேகத்தை இழுப்பது)
க1ரீஷங்க1ஷா: வாத்1யா:– புயற்காற்று (சாணத்தைப் பறக்க வைப்பது)

**3.2.43** மேக4ர்த்1தி1 ப4யேஷூ க்1ருஞ:

மேக4, ரு1த்தி (இன்னல்) ப4ய (பயம்)ஆகியவைகள் (செயப்படுபொருள் உபபதம்) க்1ரு1 தாதுவுடன் வரும்போது, அத்தாதுவுக்குப்பின் 'க2ச்' ஒட்டு வரும்.
மேக4 (ம்) க1ர: 'மேகத்தை உண்டாக்கும்'
ருதி(ம்) க1ர: 'வலியைத் தரும்'
ப4ய(ம்) கர: 'அச்சத்தைத் தரும்'

வா: உபபத3விதெ4ள ப4யாதி3க்3ரஹணம்
த1த3ந்த1 விதி4ம் ப்ரயோஜயதி
'ப4ய' முதலிய சொற்கள் உபபதமாக நிற்கும்போது 'த1த3ந்த1விதி' பயன்படுத்தப்படும். இது, 1.1.72இல் கூறப்பட்டிருக்கும் வார்த்திகத் துக்கு ஒரு புறனடை. அதாவது, ப4யம் என்ற சொல்லை இறு தியாகக் கொண்ட சொல், ஆகிய இரண்டுக்குமே இந்த விதி பயன்படுத்தப்படும். காட்டு அப4யங்க1ர: (அப4ய + க்ரு) பாதுகாப்பளிப்பவன்

**3.2.44** க்ஷேமப்ரிய மத்3ரே அண் ச

க்ஷேம, ப்ரிய, மத்3ர என்ற சொற்களோடு வரும் 'க்ரு' தாதுவுக்குப்பின் 'அண்' ஒட்டும் வரும் அதாவது அண் க3ச் இரண்டுமே வரலாம்.
க்ஷேமகார: (அண்), க்ஷேமங்கர: (க2ச்) நல்லது செய்பவன்
ப்ரியக1ார:/ப்ரியங்கர: 'அன்பாக இருப்பவன்'
மத்3ரகார:/மத்ரகர: 'மகிழ்ச்சியளிப்பவன்'
'அண்' என்ற சொல்லை மறுபடியும் பயன்படுத்தாமல் 'வா' (விருப்பாக) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி, இவ்வொட்டை அனுவ்ருத்தி மூலம் கொண்டு வந்து விளக்கியிருக்கலாம். அப்படியில்லாமல் 'அண்'ஐப் பயன்படுத்தியிருப்பதன் நோக்கம், சூ. 20, இல் கூறப்பட்ட காரணம் பழக்கம் முதலிய பொருட்களை உணர்த்தும்போது கூட 'ட1', ஒட்டை இணைக்காமல் பெறப்படுமென்று

வலியுறுத்தத்தான். ஆகையால் இங்கு 'அண்' 'க$^2$ச்' என்ற 2 ஒட்டுக்கள் மட்டுந்தான் வரும். இதனால், இச்சொற்களின் பெண்பால் 'ஆ'வை இணைத்துப் பெறப்படும் 'ஈ'யை அல்ல.
க்ஷேமக'ரா:– 'நல்லதைச் செய்யும்'

**3.2.45** ஆஸி'தே' பு$^4$வ: கரணப$^4$ாவ யோ:
'ஆஸி'த' என்ற சொல் வேற்றுமையுருபுகளுடன் உபபதமாக கருவி (கரண), நிலைமை( ப$^4$ாவ) என்ற பொருட்களில் அமைந்து அத்துடன் 'பூ' தாது வரும் போது, 'க$^2$ச்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஆஸி'த'ம்ப$^4$வ: ஓத$^3$ன: (சோறு) (கருவி)
ப$^4$ாவ–ஆஸி'தஸ்ய ப$^4$வனம்–ஆஸித'ம்ப$^4$வம் திருப்தி (உண்பதால் ஏற்படுவது)

**3.2.46** ஸம்க்$^3$ஞாயாம் ப்$^4$ரு'த்$^3$ரு' வ்ரு'ஜி த$^4$ாரி ஸஹி த'பித$^3$ம:
கீழ்க்கண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் 'க$^2$ச்' ஒட்டு, தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு பெயரைக் குறிக்கும்போது–இணைக்கப்படும்.
(அனுவ்ருத்தி மூலம் வேற்றுமை சொல் (ஸுப்) செயப்படுபொருள் (கர்மணி) வரவேண்டும்.)
ப்$^4$ரு' – 'தாங்கு' விஸ்'வம் ப$^4$ரா வஸுந்தரா பூமி
த்'ரு' – 'கட' ரத$^2$ந்த'ரம் 'சாமத்தின் பெயர்'
வ்ரு' 'தேர்ந்தெடு' பதி'ம்வரா – 'பெண்' (கணவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும்)
ஜி–'வெல்' ஸ'த்'ருஞ்ஜய:–ஹஸ்தீ 'யானை' ('எதிரிகளை வெல்பவன்')
த$^4$ாரி –'தாங்கு' யுக$^3$ந்த$^4$ர: 'பர்வத': 'மலை'
ஸஹி –'தாங்கு' ஸ'த்ரும்ஸஹ :'பெயர்'
த'பி 'சுடு' ஸத்ருந்த'ப: 'எதிரியையழிப்பவன்'
த$^3$ம: 'அடக்கு' அரிந்த$^3$ம: பெயர் 'எதிரியையடக்குபவன்'
ஆனால்
கு'டு'ம்ப$^4$ பா$^4$ர: குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுபவன். இது ஒரு பெயரைக் குறிக்காததால் 'அண்'வரும்.

**3.2.47** க$^3$மஸ்' ச
(ஒரு வேற்றுமைச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்ட)
க$^3$ம் என்ற தாதுவுக்குப்பின்பும் 'க$^2$ச்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஸுத'ம்க$^3$ம: – பெயர்
அனுவிருத்தி மூலம், இதைத் தொடர்ந்துவரும் சூத்திரங்களில் பயன்படுத்துவதற்காக 'க$^3$ம்' தாதுவை, சூ.46இல் சேர்க்காமல் இங்குத் தனியாக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

**3.2.48** அந்த' அத்'யந்த' அத்$^4$வ தூ$^3$ர ப'ார ஸர்வ அனந்தே'ஷு ட$^3$
அந்த (இறுதி, எல்லை), அத்யந்த (மிகுதி), அத்$^4$வன் (பாதை) தூ$^3$ர (தொலைவு), பார(கரை), ஸர்வ (எல்லாம்), அனந்த (முடிவில்லாத) ஆகிய

சொற்களைச் செயப்படுபொருளாகக் கொண்டு, க³ம, தாது நிற்கும்போது அதற்குப்பின் 'ட³' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

அந்த¹க³ :நன்கு அறிந்துணர்ந்தவன்

அத்¹யந்த¹க³: வெகு வேகமாகப் போகிறவன்

அத்³வக³ :கால்நடை வழிப்போக்கன்

தூ³ரக: தொலை தூரம் போகிறவன்

பா¹ரக³:–கரை கண்டவன்

ஸர்வக³:–எங்கும் போகிறவன் பிரம்மம்

அனந்த¹க³:–எப்போதும் இயங்குபவன்

'ட³'வில், 'ட்³' இத் ஆகும் ஒரு சொல்லின் 'டி¹', பகுதி கெடும் என்பதை 'ட்' என்ற 'இத்' குறிக்கும் (6.4.143)

அந்த¹+ க³ம் + ட = அ → அந்த¹+ க்³+ அ = அந்த¹க³:

'க³ம்' இன் 'அம்' 'டி¹' எனப்படும்.

வா: ட³ ப்ரகரணே ஸர்வத்¹ர பன்னயோ ருபஸம்க்²யானம்

ஸர்வத்ர, பன்ன என்ற சொற்கள், 'க³ம்' தாதுவுடன் உபபதங்களாக நிற்கும்போது 'ட³' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

ஸர்வத்ரக³:– 'பிரம்மம்'

பன்னக³ :–பாம்பு 'ஊர்வது'

வா: 'உரஸ்' (நெஞ்சு) என்ற சொல்லோடும் அவ்வாறே. 'உரஸ்' இன் இறுதி எழுத்து (ஸ்) கெடும்

உரக³: 'பாம்பு'

வா: ஸுது³ரோரதி⁴க¹ரணே

ஸு(நல்ல) து³ர்(கெட்ட) என்ற சொற்களுடனும், தருவிக்கப்பட்ட சொற்கள் இடத்தைக் குறிக்கும்போது, அவ்வாறே ஆகும்.

ஸுக³: எளிதாக அணுகக்கூடிய இடம்

து³ர்க³: 'கோட்டை' அணுகுவதற்கு எளிதல்லாத இடம்)

வா: நிரோ தே³ஸே¹

'நிர்' என்ற உபசர்க்கத்துடன் தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு நாட்டைக் குறிக்கும்போதும் அவ்வாறேயாகும்.

நிர்க³:–நாடு

வா: மேலே குறிப்பிட்ட உபபதங்களைத் தவிர, வேறு சொற்களும் உபபதங்களாக வரும்போதும், 'ட³' ஒட்டு இணைக்க வேண்டுமென்று வேறு சிலரின் கருத்து.

ஸ்த்ர்யகாரக³: (ஸ்த்ரீ+அக³ார+க³ம்+ட³) 'பெண்களின் இடத்துக்குச் செல்பவன்'

க்[3]ராமக[3] :கிராமத்துக்குச் செல்பவன்
கு[3]ருத[1]ல்ப[1]க[3]: 'ஆசிரியரின் படுக்கைக்குச் செல்பவன்'

**3.2.49** ஆஸிஷி ஹன:
'ஹன்' தாது (செயப்படு பொருளை உபபதமாகக் கொண்டு வரும்போது) 'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருளைத் தருவிக்கப்பட்ட சொல் குறிக்கும்போது அத்தாதுவின் பின் 'ட[3]'ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
திமிஹ: (திமிம் வத்[4]யாத்) அவன் திமிங்கிலத்தைக் கொல்லட்டும்'
ஸ'த்ருஹ:– (ஸத்ரும் வத்[4]யாத்) அவன் எதிரியைக் கொல்லட்டும்
'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருளைக் குறிக்காவிட்டால்
ஸ'த்ருக[4]ாத: (க[4]ஞ்ஒட்டுடன்) ''எதிரியைக் கொல்பவன்''

வா: த[3]ா ராவாஹனோ அணந்தஸ்ய ச ட': ஸம்க்[3]ஞாயாம் 'த[3]ாரு' என்ற சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும் ஆ+ஹன் தாதுவுக்குப்பின் 'அண்' ஒட்டு (அவ்வாறு தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு பெயராக நிற்கும்போது) வரும். இத்தாதுவின் ஈறான 'ன்' 'ட்'ஆகும். த[3]ார்வாக[4]ாட மரங்கொத்திப் பறவை (த[3]ாரு+ஆவஹ்+அண்)

வா: சாரௌ வா
'சாரு' என்ற சொல் உபபதமாக 'ஆ+ஹன்' உடன் வரும்போதும் அண் ஒட்டு இணைக்க வேண்டும். 'ன்'–க்குப் பதிலாக 'ட' விருப்பாக வரும்.
ச'ார்வாக[4]ாட':/ச'ார்வாக[4]ாத 'அழகாக'

வா: கர்மணி ஸமி ச
'ஸம்' உடன் சேர்ந்து 'ஹன்' நிற்கும்போது அத்துடன் செயப்படு பொருள் வந்தால் 'அண்' ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும். அதன் ஈறுக்குப் பதிலியாக 'ட[1]'விருப்பாக வரும்.
வர்ண ஸங்க[4]ாட:/வர்ண ஸங்க[4]ாத:
(வர்ணான் ஸஹந்தி) 'நெடுங்கணக்கு'
பத[3]ஸங்க[4]ாட:/பத[3]ஸங்க[4]ாத: 'சொற்களின் தொகுதி'

**3.2.50** அபே1 க்லேஸ[1] தமஸோ:
'அப' என்ற உபசர்க்கத்துடன் நிற்கும் 'ஹன்', க்'லேஸ', தமஸ் என்ற சொற்களை செயப்படு பொருள் உபபதமாகக் கொண்டு வரும் போது 'ட[3]' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும். க்லேஸ'ாபஹ: 'மகன்' (வருத்தத்தை அழிப்பவன்)
தமோ'பஹ: 'சூரியன்' (இருட்டை விரட்டுபவன்)
இச்சூத்திரம் 'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருளைக் குறிக்காத மற்ற பொருட்களைப் பற்றியது

**3.2.51** கு$^{1}$மார ஸ்$^{1}$ர்ஷயோ: ணினி

குமார, ஸீர்ஷ என்ற சொற்களை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும் 'ஹன்' தாதுவுடன் ணினி ஒட்டு வரும்.

குமாரக$^{4}$ாதீ (குமார+ஹன்+ணினி = குமார+க$^{4}$ாத+இன் (7.3.54 3.32) = குமாரக$^{4}$ாதின்) குழந்தையைக் கொல்பவன்

ஸீ$^{1}$ர்ஷக$^{4}$ாதீ தலையை அடிப்பவன்

ஸிரஸ் இலிருந்து 'ஸீ$^{1}$ர்ஷ' என்ற வடிவம் விதிக்குப் புறம்பாக (நிபாதனம்) ஆக்கப்பட்டது.

**3.2.52** லக்ஷணே ஜாயா பத்யோஷ்ட1க்

ஜாயா (மனைவி) பதி (கணவன்) என்ற சொற்கள், (செயப்படுபொருள் உபபதமாகும் போது 'ஹன்' தாதுவுக்குப்பின் 'ட$^{1}$க்' என்ற ஒட்டு தருவிக்கப்பட்ட சொல் கர்த்தாக் குணத்தை உடையவன் என்ற பொருளைக் குறிக்கும் போது இணைக்கப்படும்.

'டக்' என்ற ஒட்டின் 'ட்', 'க்' இரண்டும் இத் ஆக்கப்பட்ட சொல்லின் பெண்பால் 'ஈ' ஒட்டுச் சேர்த்துப் பெறப்படும் என்று 'ட் 'குறிக்கும். 'ஹன்' தாதுவின் ஈற்றயலான 'அ' கெடுமென்று 'க்' (இத்) குறிக்கும். ஜாயாக்4ன:– 'மனைவியைக் கொன்றவன்'

பதி$^{1}$க$^{4}$னீ:–'கணவனைக் கொன்றவள்'

இச்சூத்திரத்தில் கர்ணப்படும் 'லக்ஷண' என்ற சொல்லுக்கு இருவகையாகப் பொருட்களை கொள்ளலாம்.

1) கர்த்தாவே அந்த குணத்தை (லக்ஷண) உடையவன்/உடையவள்

பதிக்$^{4}$னீ ரேக$^{2}$ா–'கணவனைக் கொல்வாளிவள்' என்று கைரேகை காட்டுகிறது.

2) தருவிக்கப்பட்ட சொல், அத்தகைய குணத்தை உடையவன் கர்த்தா என்று சுட்டுவது ஜாயாக்$^{4}$ன:

**3.2.53** அமனுஷ்ய கர்த்$^{1}$ரு$^{2}$கே ச

அஃறிணைப் பொருளைக் கர்த்தாவாகக் (உபபதம்–செயப்படுபெ ாருள்) கொண்ட 'ஹன்' தாதுவுக்குப்பின் 'ட$^{1}$க்' ஒட்டு இணைக்க வே ண்டும்.

ஜாயாக்$^{4}$ன: திலகாலக: மச்சம் (மனைவியை கொல்வானிவன் என்று உணர்த்தும் மச்சம்)

பதி$^{1}$க்$^{4}$னீ பாணிரேக$^{2}$ா 'கணவனைக் கொள்வாளிவள் என்று உணர்த்தும் கைரேகை'

ஸ்$^{1}$லேஷ்மக்$^{4}$னம் மது$^{4}$, பித்தக்$^{4}$னம் க்$^{4}$ரு$^{1}$தம்

'மனிதன்' கர்த்தாவாக அமையும்போது 'அண்' ஒட்டுத்தான் வரவேண்டும்.

ஆகு$^{2}$க$^{4}$ாத: ஸூத்$^{3}$ர எலிகொன்ற சூத்திரன்.

சே$^{1}$ரக$^{4}$ாத: ஹஸ்தீ 'திருடனைக் கொன்ற யானை'

என்ற சொல் 'அண்' ஒட்டுச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3.3.113 'க்ருத்ய'

ஒட்டு பல வகைகளில் பயன்படுத்தப்படும் என்று கூறுகிறது. 'க்ருத்' ஒட்டுக்கும் இந்த விதி பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

**3.2.54** ஸ'க்தௌ ஹஸ்தி கபாடயோ:

ஹஸ்தி (யானை) கப'ாட' (கதவு) என்ற சொற்களை (உபபதம் செயப்படுபொருளாகக் கொண்ட) 'ஹன்' தாதுவோடு, 'பலமுள்ள' என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது 'ட'க்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

ஹஸ்திக்[4]ன: மனுஷ்ய:– 'யானையைக் கொல்லக்கூடிய பலம் கொண்ட மனிதன்'

கபாடக்[4]ன: சோர: 'கதவை உடைக்கக் கூடிய பலம் கொண்ட திருடன்'

இது மனிதனைக் கர்த்தாவாகக் கொண்டது கர்த்தாவின் பலத்தைக் குறிக்காவிட்டால், 'அண்' ஒட்டு வரும்.

விஷேண ஹஸ்தினம் ஹந்தி–ஹஸ்திக[4]ாத:

விஷங் கொடுத்து யானையைக் கொல்கிறான்

**3.2.55** பாணிக[4] தாட[3]கெ[4]ள ஸி'ல்பினி

கைவினைஞர் என்ற பொருளைக் குறிக்கும் பாணிக[4], தாட[3]க[4] என்ற சொற்கள் நிபாதனங்கள்

பாணி + ஹன் + க = அ → பாணி + ஹ் + அ → பாணிக[4] – ஹ்[1], க[4] வாக மாறுவது விதிப்படியல்ல

பாணிக[4]:– முரசடிப்பவர்

தாட[3]க[4]:–உலோக வேலையாளர்

ஆனால் பாணிக[4]ாத: 'குத்துச் சண்டை'

தாட[3]க[4]ாத: 'சுத்தி 1 சம்மட்டியடித்தல் இச்சொற்கள் கலைஞன் என்ற பொருளை உணர்த்தா.

வா: ராஜக[4] உபஸம்க்[2]யானம்

ராஜக[4] அரசனைக் கொன்றவன் என்ற சொல்லும் இத்துடன் வரவேண்டும்.

**3.2.56** ஆட்[3]ய ஸுப[4]க[3] ஸ்தூ[2]ல பலித

நக்[2]னாந்த[4] ப்ரியேஷு ச்வ்யர்தே[2]ஷ்வ அச்வ்யௌ

க்'ரு'ஞ: கரணே க்[2]யுன்

ஆட்[3]ய முதலிய சொற்கள் (உபபதம்–செயப்படுபொருள்) 'ச்வி' ஒட்டினால் ஆக்கப்பட்ட சொற்களின் பொருளை– 'ச்வி' ஒட்டை இறுதியாகக் கொள்ளாமலிருந்த போதிலும் அதன் பொருளைக் குறிப்பதாக அமையும், போது 'க்ரு' தாதுவுக்குப்பின் 'க்2யுன்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஆக்கப்பட்ட சொல் 'கரணம்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்.

ஒரு பெயர்ச் சொல்லுடன் பூ[4](ஆகு) 'க்ரு'(செய்) அஸ்(இரு) ஆகிய தாதுக்கள் வரும்போது ச்வி ஒட்டு (5.4.50) இணைக்கப்படும். 'ச்வி' ஒட்டு, முன்பு இல்லாத

ஒரு நிலையையடைவது என்ற பொருளைச் சுட்டும். 'ச்வி'ஒட்டு விருப்பாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய ஒரு ஒட்டாக இருப்பதால், இது இருவகையில் ஆகும். (1) 'ச்வி'ஒட்டில் முடியும் சொற்கள் (2)'ச்வி'யில் முடியாத சொற்கள். ஆனால் பொருளைப் பொறுத்தவரையில் 'ச்வி'யுடன் இணைந்ததுபோல் இரண்டுமே செயல்படும். ஆயினும், இச்சூத்திரம் 'ச்வி'யை இறுதியாகக் கொண்ட சொற்களைத் தவிர்த்துவிட்டு மற்றதைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

ஆட்$^{3}$யம் + க்'ரு$^{1}$ + க்$^{2}$யுன் = ஆட்$^{3}$யம் + கர் + அன = ஆட்யம் கரணம்– செழிப்பாக்கும் கருவி,

| | | |
|---|---|---|
| ஸுப$^{4}$க$^{3}$ம் க'ரணம் | – | மகிழ்ச்சியுண்டாக்கும் கருவி |
| ஸ்தூ$^{2}$லம்க'ரணம் | – | பெரிதாக்கும் கருவி |
| பலிதம்க'ரணம் | – | நரையுண்டாக்கும் கருவி |
| நக்$^{3}$னம்க'ரணம் | – | பாதுகாப்பற்றதாக்கும் கருவி |
| அந்த$^{4}$ம்க'ரணம் | – | குருடாக்கும் கருவி |
| ப்'ரியம்கரணம் | – | அன்புகாட்டும் கருவி |

ஆனால்

அப்$^{4}$யஞ்ஜயந்தி (ஆட்$^{3}$யம்தைலேண குர்வந்தி) (அவர்கள்) எண்ணெய் பூசுகிறார்கள்.

இங்கு முன்பு இல்லாத ஒன்றை (அதாவது எண்ணெய்) சேர்க்கப்பட்ட போதிலும், பகாப்பதம் (ப்ரக்ருதி) முக்கியமாக ஒன்றாக அமையாததால் இதன் பொருள் 'ச்வி'யின் பொருளல்ல.

ஆட்$^{3}$வீ குர்வந்தி அனேன – இதனால் பணக்காரனாக (?) ஆக்குகிறார்கள். இங்கு 'க்$^{2}$யுன்' இணைக்கப்படவில்லை.

'க்$^{2}$யுன்' சேர்க்காவிட்டால், 'ல்யுட்' (3.3.117) இணைக்கலாமே. ஏனென்றால் 'க்யுன்' 'ல்யுட்' இரண்டுக்கும் வேறுபாடு இல்லை. இரண்டிலிருந்தும் பெறப்படும் ஒட்டு 'யு' அப்படியிருக்கும்போது 'ச்வி'யைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதால் என்ன பயன் என்ற கேள்வி எழும்புகிறது. 'க்யுன்' பயன்படுத்தத் தடையுண்டானால் 'ல்யுட்'க்கும் அதே தடைதான். 'ச்வி'க்குத் தடை விதித்திருப்பது. இதை அடுத்து வரும் சூத்திரங்களுக்காக.

**3.2.57** க'ர்தரி பு$^{4}$வ: கி$^{2}$ஷ்ணுச் கு$^{2}$க'ஞௌ

(ஆட்$^{3}$ய முதலிய சொற்கள் (வேற்றுமையுருபுகளோடு வரும்) 'ச்வி'யினால் ஆக்கப்பட்ட சொற்களின் பொருளை உணர்த்துமாறு அமையும்போது ('ச்வி'இறுதியாக நிற்காமலிருந்தபோதிலும்) இச்சொற்களுடன் 'பூ$^{4}$', தாது நின்று, ஆக்கப்பட்ட சொல் கர்த்தாவைக் குறிக்கும் போது 'கி$^{2}$ஷ்ணுச்' கு$^{2}$க'ஞ்' என்ற ஒட்டுக்கள் தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்.

ஆட்$^{3}$யம் ப$^{4}$விஷ்ணு: (ஆட்$^{3}$ய + பூ$^{4}$ + கி$^{2}$ஷ்ணு = இஷ்ணு)

ஆட்$^{3}$யம் ப$^{4}$ாவுக: (ஆட்$^{3}$ய + பூ$^{4}$ + கு$^{2}$ க'ஞ் = உக)

(பணம்) இல்லாதவன் இருக்கிறவானகிறான்

ஸுப$^{4}$க$^{3}$ம்ப$^{4}$விஷ்ணு:, ஸுப$^{4}$க$^{3}$ம்பா$^{4}$வுக:,

(மகிழ்ச்சி) இல்லாதவன் (அது) இருக்கிறவனாகிறான்

ஸ்தூ2லம்ப4விஷ்ணு:, ஸ்தூ2லம்ப4ாவுக:
பெரிதாக ஆகிறான்
பலிதம் ப4விஷ்ணு:, பலிதம்ப4ாவுக':
நரையாகிறது.
நக்3னம்ப4விஷ்ணு: நக்3னம்ப4ாவுக':
உடையற்றவனாகிறான்
அந்த4ம் ப4விஷ்ணு: அந்த4ம்பாவுக:
குருடாகிறான்
ப்ரியம் ப4விஷ்ணு: ப்ரியம் ப4ாவுக':
அன்பைக் காட்டுபவனாகிறான்
கர்த்தாவைக் குறிக்கும்போதுதான் இந்த ஒட்டுக்கள் இணைக்க வேண்டும். கரணத்தைக் குறிக்கும்போது இவைகள் வரா.
உபபதம் 'ச்வி'யின் பொருளைக் குறிக்கும்போதுதான் இவ்வொட்டுக்கள் இணைக்கப்படும், மற்ற இடங்களில் அல்ல.
ஆட்3யோ ப4விதா அவன் பணக்காரன் ஆவான்
உபபதம் ச்வி – யில் முடிந்தால் இவ்வொட்டுக்கள் இணைக்கப்படமாட்டா.
ஆட்3யீ ப4விதா

**3.2.58** ஸ்ப்ரு'ஸோ'ா அனுத3கேக்'வின்
'உதக' என்ற சொல்லைத் தவிர மற்ற வேற்றுமைச் சொற்கள் (ஸுபி) உபபதமாக நிற்கும்போது ஸ்ப்ரு'ஸ' (தொடு) என்ற தாதுவுக்குப் பின் 'க்'வின்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஸ்ப்ருஸ் ஒரு செயப்படுபொருள் குன்றாவினையாக இருப்பதால், கர்மணி (சூ. 4) என்ற சொல்தான் அனுவ்ருத்தி மூலம் வரவேண்டும். 'ஸுபி' என்ற சொல்லை இத்துடன் ஏன் சேர்க்க வேண்டும் என்ற கேள்வி எழும்பக்கூடும். இதில் தவறு ஏதுமில்லை, ஏனென்றால், இதற்கு முந்திய சூத்திரத்திலிருந்து 'கர்தரி' என்ற சொல்லும், தொக்கிநிற்கிறது. 'ஸூபி' என்ற சொல்லைச் அனுவ்ருத்தி வழியாக இங்கு கொண்டு வரும்போது கர்த்தா, கர்மன், கரணம் ஆகிய எல்லாவற்றையுமே, இங்கு சேர்கக இயலும்.
க்4ரு'த'ஸ் ப்ரு'க் (க்4ருத'ம் ஸ்ப்ரு'ஸ'தி) 'வெண்ணையைத் தொடுபவன்'
மந்த்ரஸ்ப்ரு'க் (மந்த்ரேண ஸ்ப்ருஸ்தி) 'மந்திரத்தினால் தொடுபவன்'
ஜலஸ்ப்ரு'க்'ஜலத்தினால் தொடுபவன்'
ஆனால் உத3க'ஸ்பர்ஸ': (அண், உடன்)

**3.2.59** ரு'த்விக்3த3த்4ரு'க்' ஸ்ரக்3 தி3கு3ஷ்
ணிக3ஞ்சு' யுஜி க்ருஞ்'சாம் ச
ரு'த்'விக் (புரோகிதர்) த3த்4ரு'க் (ஆணவமான) ஸ்ரக் (மாலை), தி3க் (திசை), உஷ்ணிக் (நாலடிப் பாடல்) ஆகிய சொற்கள் 'க்வின்' ஒட்டு இணைக்கப்பட்டு விதிக்குப் புறம்பாக ஆக்கப்பட்ட சொற்கள், அஞ்சு (பூசித்தல்), யுஜி (சேர், இணை) க்'ருஞ்சு (வளைதல்) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின்னாலும் 'க்வின்'

ஒட்டு வரும்.

ரு$^{1}$த்$^{1}$விக்$^{1}$ (ரு$^{1}$து$^{1}$) + யஜ் + க்வின்) (பருவக்காலங்களில் (ருதௌ) அல்லது பருவங்களுக்கு (ருதும்) யாகம் பண்ணுபவன்.

த$^{3}$த்$^{4}$ரு$^{1}$க் (த்$^{4}$ருஷ் + க்$^{1}$வின்)

ஸ்ரக் (ஸ்ரு$^{1}$ஜ் + க்$^{1}$வின்)

தி$^{3}$க் (தி$^{3}$ஸ் + க்$^{1}$வின்)

உஷ்ணிக் (உத் + ஸ்னிஹ் +க்$^{1}$வின்)

மேலே கூறிய 3 தாதுக்ககளும், இச்சொற்களுடன் கூடக் கூறியிருப்பதால், இவைகளுடன் 'க்வின்' ஒட்டு விதிப்படி இணைக்கப்படவில்லையென்றுதெளிவு.

'அஞ்சு' வுக்கு முன் வேற்றுமைச் சொல் வரும்போது மட்டுந்தான் 'க்வின்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

ப்ர + இஞ்சு + க்1வின் = ப்ராங், கிழக்கு

ப்ரத்யங் 'மேற்கு', 'உதங்', 'வடக்கு' 'யுஜ்', 'க்ருஞ்சு' என்ற தாதுக்கள் தனியாக நிற்கும்போது மட்டுந்தான் 'க்வின்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். யுங் (யுஜ் + க்வின்) 'இணைப்பவன்' ஆனால் 'யுஜ்' ஒரு உபபதத்தோடு வரும்போது 'க்விப்' ஒட்டு வரும். அஸ்வயுக் 'குதிரை பூட்டப்பட்டது' க்$^{1}$ரு$^{1}$ங் (க்$^{1}$ரு$^{1}$ஞ்ச் + க்வின்)

**3.2.60** த்$^{1}$யத$^{3}$ாதி$^{3}$ஷு த்$^{3}$ருஸே$^{1}$ா அனாலோசனே கஞ்ச த்$^{1}$யத்$^{3}$, முதலியவைகளை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும் த்$^{1}$ருஸ்$^{1}$ (பார்) தாதுவுக்குப்பின், பார்த்தல் என்ற பொருளைக் குறிக்காமல் அமையும்போது 'கஞ்' என்ற ஒட்டும் வரும், அதாவது 'கஞ்ச்' 'க்வின்' என்ற இரண்டு ஒட்டுக்களும் இணைக்கப்படும்.

த்யாத்$^{3}$ருக் (த்யத் + த்$^{3}$ரு$^{1}$ஸ் + க்வின்)

த்$^{1}$யாத்$^{3}$ருஸ் (த்யத் + த்$^{3}$ருஸ் + கஞ்)

அதைப் போன்ற மற்றவை

த$^{1}$ாத்$^{3}$ருக், த$^{1}$ாத்$^{3}$ரு$^{1}$ஸ$^{1}$:

த்யத$^{3}$ாதி (பார்க்க 1.1.27)

த்$^{3}$ருஸ்$^{1}$ 'பார்' என்ற பொருளில் வரும்போது

தத்தர்ஸ$^{1}$: – 'அதைப் பார்க்கிறவன்' (தம் + த்$^{3}$ருஸ$^{1}$ + அண்)

வா: ஸமானான்யயோஸ்$^{1}$ சேதி வக்தவ்யம்

ஸமான, அன்ய ஆகிய சொற்களுடன் த்$^{3}$ருஸ்$^{1}$ நிற்கும் போதும் இந்த விதி பொருந்தும்.

ஸத்$^{3}$ரு$^{1}$த் (ஸமான + த்$^{3}$ருஸ் +க்$^{1}$வின்) 'போன்றவன்' ஸத்$^{3}$ரு$^{3}$ஸ$^{1}$: அன்பாத்$^{3}$ரு$^{1}$க்/அன்யாத்$^{3}$ரு$^{1}$ஸ$^{1}$ :'வேறு வகையைச் சேர்ந்தவன்'

வா: த்$^{3}$ருஸே$^{1}$: க்ஸஸ் ச வக்த$^{1}$வ்ய: 'க்ஸ' என்ற ஒட்டும் 'த்$^{3}$ரு$^{1}$ஸ்$^{1}$', க்குப்பின் வரும். யாத்$^{3}$ருக்ஷ: தாத்$^{3}$ருக்ஷ: அன்யாத்$^{3}$ருக்ஷ:

**3.2.61** ஸத்1 ஸு த்3விஷ த்3ருஹ து3ஹ யுஜ வித3 பி4த3ச் சி2த3ஜி நீ ராஜாமுபஸர்கே3 அபி க்'விப் வேற்றுமைச் சொல்லுடன் உபசர்க்கங்களுப்பட– நிற்கும் ஸத் (அமர்), ஸூ (பிற உண்டாக்கு) த்3விஷ (வேறு), த்3ருஹ் (வன்மம் கொள்) து3ஹ் (கற) யுஜ (சேர்) வித்3 (அறி, ஆகு) பி4த் (பிரி), சி'த்3 (வெட்டு) ஜி (வெல்) நீ (வழிகாட்டு, முன் செல்) ராஜ் (ஒளிவிடு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'க்விப்' ஒட்டு இணைக்கவேண்டும்.

வேற்றுமையுருபுகளில் முடியும் சொற்கள் (ஸுபி) இங்கு தொக்கி நிற்கிறது. சூ. 58–இல் விளக்கிய அதே காரணங்களால் கர்மணி என்ற சொல் அனுவிருத்தி மூலம் இங்கு வராது உபசர்க்கங்களையும் ஸுப3ந்தமாகக் கருதப்படும். எங்கெல்லாம் 'ஸுபி' என்ற சொல் முந்திய சூத்திரங்களில் காணப்படுகிறதோ, அந்த இடங்களில் எல்லாம் உபசர்க்கங்களையும் சேர்த்துத்தான் என்ற பொருள் கொள்வது கூடாது என்று மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது.

உபஸர்கே3அபி1 என்ற சொல் (3.160)
ஸூ'சிஷத்1 தூய்மையானவன்
அந்த'ரிக்ஷஸத் ஆகயாத்தில் வசிப்பவன்
உபஸத் பணியாற்றுதல்
அண்ட'ஸூ முட்டையிற்பிறக்கிற பறவை
ஸ'த'ஸூ நூறு உண்டாக்குதல்
ப்ரஸூ தந்தை தாய்
மித்'ரத்3விட்1 நம்பிக்கைத் துரோகி
ப்ரத்3விட்1 எதிர்ப்புணர்ச்சியுள்ள
மித்'ரத்4ருக்1 நம்பிக்கைத் துரோகி
ப்ரத்4ருக்1 எதிர்புணர்ச்சியுள்ள
கே3ாது4க்1 பசுவைக் கறக்கிறவன்
ப்ரது4க்1 பால் கறக்கிறவன்
அஸ்'வயுக்1 வண்டி குதிரை பூட்டப்பட்டது
ப்ரயுக் தூண்டுதல்
வேத3வித்1 வேதத்தையறிந்தவன்
ப்ரவித்1 அறிவாளி
ப்3ரஹ்மவித்1 பிரம்மத்தையறிந்தவன்
காஷ்ட'பித்1 மரம் வெட்டி
ப்ரபி4த்1 வெட்டுபவன்
ரஜ்ஜூச்'சி2த்3 கயிறு வெட்டுபவன், ப்ரச்சி2த்3 வெட்டுபவன்
ஸ'த்'ருஜித்1 எதிரியை வெல்பவன் ப்ரஜித்
ஸேனானீ படைத் தலைவன் ப்ரணீ தலைவன்
க்3ராமணி அக்3ரணீ முதல்வன்
விராட்1 அதிகமாக பிரகாசிப்பவன், ஸம்ராட்1 பேரரசன்

**3.2.62** ப4ஜோ ண்வி

ப4ஜ் (பங்கு கொள்) என்ற தாதுவுக்குப்பின் (வேற்றுமைச் சொல்லை அல்லது உபசர்க்கம் உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும்போது) ண்வி ஒட்டு வரும்.

அர்த4ப4ாக்1 பாதிப் பங்கு எடுத்துக் கொள்பவள்

ப்ரப4ாக்1 – பகுதி

**3.2.63** ச2ந்த3ஸி ஸஹ:

வேதமொழியில் 'ஸஹ்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் (ஸுபந்த, உபஸர்க:, உபபத), 'ண்வி' வரும்.

துராஷாட்1 'இந்திரன்' (8.3.56 8.2.31 6.3.137)

ஜலாஷாட்1

**3.2.64** வஹஸ்1 ச

'வஹ்' என்ற தாதுவுக்குப் பின்னும், அதே சூழலில் வேத மொழியில் 'ண்வி' இணைக்கப்படும்.

ப்ரஷ்ட1வாட் 'ஒரு பிரஷ்டத்தை (அளவு) தூக்குகிறவன்' தி3த்யவாட்

**3.2.65** க்வய பு1ரீஷ புரீஷ்யேஷூ ஞ்யுட்1

கவ்ய, புரீஷ, புரீஷ்ய ஆகிய சொற்கள் உபபதமாக நிற்கும்போது, வேதமொழியில் 'வஹ்' தாதுவுக்குப்பின் 'ஞ்யுட்' வரும்.

கவ்ய வாஹன: பித்1ரூணாம் 'நெருப்பு' பித்ருக்களுக்கு பிண்டம் முதலியவை எடுத்துச் சல்பவன்

புரீஷவாஹன:/புரீஷ்ய வாஹன:

**3.2.66** ஹவ்யே அனந்த பாத3ம்

'ஹவ்ய' என்ற சொல் உபபதமாக 'வஹ்' என்ற தாதுவுடன் நின்று, தருவிக்கப்பட்ட சொல் பாதத்தின் நடுவில் (பாட்டின்) அமையாமல் வரும்போது வேதமொழியில் 'ஞ்யுட்' ஒட்டு 'வஹ்' ஒடு இணைக்கப்படும்.

அக்3னிஸ்1 ச ஹவ்யவாஹன:

ஒப்பிடுக

ஹவ்யவாட்1 அக்னி அஜர பிதா ந

ஹ்ஹவ்யவாஹன: (இறுதியில் நிற்கிறது)

ஹவ்யவாட்1 : (முதலில் நிற்கிறது)

**3.2.67** ஜன ஸன க2ன க்1ரம க3மோ லிட்1:

ஜன (பிற, தோன்று), ஸன (அளி), க2ன (தோண்டு), க்1ரம(நட), க3ம (போ, செல்) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் வேத மொழியில் 'லிட்' ஒட்டு (ஸுப், உபசர்க்க உபபதங்களாக வரும்போது) இணைக்கப்படும்.

அப்3ஜா (அப் + ஜன் + லிட்) 'தாமரை' (தண்ணீரில் பிறந்த)

கே3ாஜா – 'கடவுள்' 'சுவர்க்கத்தில் உண்டானவன்'

| | | |
|---|---|---|
| கே3ாஷா | – | 'பசுவையளிப்பவன் இந்திரன்' |
| ந்ரு1ஷா | – | மனிதனை விரும்புவன் 'இந்திரன்' |
| கூ1பக2ா | – | கிணறு வெட்டுபவன் (தோண்டுபவன்) |
| பி3ஸக2ா | – | தாமரைத் தண்டை தோண்டுபவன் |
| த3தி4க்1ரா | | |
| அக்3ரேக3ா | – | தலைவன் |

**3.2.68** அதே3ா அனன்னே

அன்ன (உணவு) என்ற சொல்லைத் தவிர மற்ற வேற்றுமைச் சொற்கள் அத்3 (உண்) என்ற தாதுவுடன் உபபதமாக வந்து நிற்கும்போது, 'விட்' ஒட்டு, அத்தாதுவோடு இணைக்க வேண்டும்.

ஆமாத்1 (ஆமம் அத்தி) சமைக்கப்படாததைச் சாப்பிடுபவன்

ஸஸ்யாத்1 'தானியங்களைச் சாப்பிடுகிற'

ஆனால், அன்னாத3 : (அண் ஒட்டுடன்) சமைக்கப்பட்ட உணவு சாப்பிடுபவன் இங்கு 'அன்னம்' உபபதம்.

**3.2.69** க்1ரவ்யே ச

க்ரவ்ய என்ற சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது 'அத்3' தாதுவுடன் 'லிட்1' இணைக்க வேண்டும். க்ரவ்யாத்1 இச்சொல்லை, முந்திய சூத்திரத்தைப் பயன்படுத்தித் தருவிக்க இயலும்போது, இதற்கு ஒரு தனி விதியமைத்திருப்பதின் காரணம், வாஸரூப (3.1.24) 'விதியை' இங்கு பயன்படுத்தக் கூடாது என்று உணர்த்துவதற்காக, அதனால் மாற்று வடிவம் ஆக்குவதற்கு 'அண்' ஒட்டு இங்கு பயன்படுத்தக் கூடாது.

அப்படியானால் 'க்ரவ்யாத3' என்ற சொல் எப்படி ஆக்கப்பட்டது? 'க்ரு1த்த1,' 'விக்ரு1த்த' என்ற சொற்களை உபபதமாகக் கருதி 'அண்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். இது 'ப்ருஷோத3ராதி' வகுப்பைச் சேர்ந்த விதிப்படியாக்கப்படாத சொல் (6.3.109) ஆகையால், இங்கு 'க்ரவ்ய' உபபதம் இல்லையென்று தான் கருத வேண்டும்.

சமைக்கப்பட்ட மாமிசம் சாப்பிடுபவன் 'க்ரவ்யாத3' அதாவது அசைவ உணவு சாப்பிடும் மனிதன். சமைத்துப் பக்குவப்படுத்தாத மாமிசம் சாப்பிடும் விலங்கு க்ரவ்யாத்1

**3.2.70** து3ஹ க1ப்1 க4ஸ்1ச

(ஒரு வேற்றுமைச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும்) 'து3ஹ்' தாதுவுக்குப்பின், 'க1ப்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். 'க4' அதன் இறுதியெழுத்துக்குப் (ஹ) பதிலியாக வரும்.

க1ாமது3க4ா தே4னு விரும்பியபொருளைக் கறக்கும் பசு

காமது3ஹ் + க1ப்1 = அ = காமது3ஹ் + அ = காமது3க்4 + ட1ாப் = அ = காமது3கா4

**3.2.71** மந்த்ரே ஸ்'வேத' வஹ உக்'த²ஸ'ஸ்
புரோட³ாஸே'ா ண்வின்
மந்திரத்தில் (வேதமொழியில் மந்திரப் பகுதியில்) ஸ்'வேத'ஹ, உக்த²ஸ'ஸ், புரோட³ாஸ்' ஆகிய சொற்களுக்குப்பின் 'ண்வின்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். இச்சொற்களில் உபபதம், தாது இரண்டுமே காணப்படுகின்றன. இவைகள் விதிப்படியாக்கப்படாத சொற்கள் என்று புலப்படும். 'ஸ்'வேத' என்ற சொல்லை உபபதமாகக் கொண்ட 'வஹ்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ண்வின்' ஒட்டு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸ்வேத' கர்த்தாவைக் குறிக்கும், அதே சமயத்தில், தருவிக்கப்பட்ட சொல், செயப்படு பொருளைக் (கர்மன்) குறிக்கும்.
ஸ்'வேத' வஹா: இந்திரனின் பெயர்(எவனை வெள்ளைக் குதிரைகள் இழுத்துச் செல்கிறதோ)
உக்'த²ஸ'ஸ் (உக்'த² + ஸஸ் + ண்வின்) உக்'த²ஸ'ா மந்திரங்களை ஓதுபவன், யாகம் பண்ணுபவனின் பெயர் இங்கு, 'உக்'த²' என்ற சொல், 2 அல்லது 3ஆம் வேற்றுமையில் அமையும், எவன் உக்தங்களை அல்லது உக்தங்களால் புகழ்கிறானோ.
புரோட³ாஸ்' (புரஸ் + த³ாஸ் + ண்வின்)
புரோட³ா (எதை முதலில் அளிக்கப்படுகிறதோ)

வா: ஸ்'வேத' வஹாதீ³னாம் ட³ஸ்பதஸ்யேதி வக்தவ்யம் 'பத' ஒட்டுக்கள் தொடரும்போது ஸ்வேதவாஹ் க்குப்பின் 'ட³ஸ்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். அதாவது முதல் வேற்றுமை ஒருமை 3ஆம் வேற்றுமை இருமை முதலியவைகளுக்குப்பின் 'ண்வின்' ஒட்டு வராமல், 'ட³ஸ்' ஒட்டு வரும்.
ஸ்வேதவஹ் → ஸ்வேதவஸ்
ஸ்'வேத'வோப்⁴யாம் (3ஆம் வேற்றமை இருமை)
ஸ்'வதே'வோபி⁴ (3ஆம் வேற்றுமைப் பன்மை)
ஸர்வநாமஸ்த²ான, ப⁴, ஒட்டுக்களுக்கு முன் 'ட³ஸ்' இணைக்கப்படமாட்டாது.
ஸ்'வேத வாஹௌ
ஸ்'வேத வாஹ:

**3.2.72** அவே யஜ:
மந்திரப்பகுதியில் 'அவ்' என்ற சொல்லை (உபபதமாகக் கொண்ட) 'யஜ்' தாதுவுக்குப்பின் 'ண்வின்' ஒட்டு வரும்.
அவயாஜ் (அவ + யாஜ் + ண்வின்)
அவயா: (முதல் வேற்றுமை ஒருமை)
இதைத் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களுக்காக இச்சூத்திரம் தனியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப்பின் வரும் சூத்திரங்களில் 'யஜ்' தாது அனுவிருத்தி மூலம் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படும்.

**3.2.73** விஜூபே ச²ந்த³ஸி
'உப'வை உபபதமாகக் கொண்ட யஜ் தாதுக்குப்பின், வேத மொழியில் 'விச்'

ஒட்டு வரும்.

உபயட்[3]பி[4]: ஊர்த்[4]வம் வஹந்தி

'உபயஜ்' மூலம் அதை மேலே கொண்டு போகிறார்கள்

உப + யஜ் + விச் = உபயஜ்

ஒரு யாகத்தின் பதினொன்று வகைமுறை (formula). ஒன்றுக்கு 'உபயஜ்' என்ற பெயர்.

'சந்த[3]யஸ்' என்ற சொல் பிராம்மண மொழியையும் சேர்த்துக் குறிப்பதற்காக இங்க மறுபடியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'விச்', இன் 'ச்' ஒரு 'இத்' ஆகும், இந்த ஒட்டை இதைவிடப் பெரிய 'வி' வகுப்பைச் சேர்ந்தவைகளுடன் (க்வின், க்விப், ண்வி விட்[1] பார்க்க 6.1.67) சேர்ப்பதற்கு 'ச்' பயன்படும். 3.2.75இன்படி 'யஜ்' தாதுவுடன் 'விச்' ஒட்டுச் சேர்க்க இயலும்போது, இச்சூத்திரத்தைத் தனியாகக் குறிப்பிடுவதன் தேவை என்ன. இது ஒரு நியம சூத்திரம் (Restricted Rule) 'உபயஜ்' வேதமொழியில் மாத்திரந்தான் காணப்படுகிறது. பேச்சு மொழியில் அல்ல.

**3.2.74** ஆதே[4]ா மனின் க்வனிப்[3]வனிப[4]ஸ்'ச

(வேற்றுமைச் சொல்லோ அல்லது உபசர்க்கமோ உபபதமாக நிற்கும்) 'ஆ'வை இறுதியாகக் கொண்ட தாதுவுக்குப்பின், மனின் (மங்ன்) க்வனிப்(வன்), வனிப்(வன்), விச் என்ற ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படும் (வேதமொழியில்)

ஸுத[3]ாமா (ஸு + தா + மனின் = மன்) 'தாராளமாகக் கொடுப்பவன்'

அஸ்'வத்[1] த[2]ா மா—ஒரு பெயர்

ஸுதீ[4]வா (ஸு + தா + க்வனிப் + வன்)

நன்றாகப் புரிந்து கொள்பவன்

ஸுபீவா 'நன்றாகக் குடிப்பவன்'

பூ[4]ரித[3]ா வா (பூ[4]ரித[3]ா + வனிப்=வன்)

அதிகமாக/தாராளமாகக் கொடுப்பவன்

க்[4]ருத பாவா (க்[4]ருத + பா +வனிப்=வன்)

கீலாலபா: (கீலால, பா + விச்) 'அமிழ்து குடிப்பவன்'

ஸுப[4]ம்யா (ஸுப[4]யா + விச்)

ராமஸ்யோபத[3]ா (. . . . . உபத[3]ா + விச்)

**3.2.75** அன்யேப்[4]யோ அபித்[3]ருஸ்'யந்தே

வேறு இடங்களிலும். இவ்வொட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன, அதாவது 'ஆ'வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்களோடு மட்டுமல்லாமல் மற்ற தாதுக்களுடனும் இவ்வொட்டுக்கள் இணைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

ஸுஸர்மா (ஸுஸ்'ரு[1] + மனின் = மன்)

'நன்றாக அழிக்கிறவன்' அதாவது பாடத்தை அல்லது அறியாமையை அழிக்கிறவன்

ப்'ராத'ரித்'வா (ப்ராத: + இன் +க்வனிப்=வன்)

'விடியற்காலையின் போகிறவன்'

விஜாவா (வி + ஜன் + வனிப்) 'உண்டாக்குகிறவன்'

ரேட்$^{3}$ (ரிஷ் + விச்) 'காயப்படுத்துபவன்'

இவ்வொட்டுக்களைப் பயன்படுத்த இதற்கு முந்திய சூத்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் எல்லா வரையறைகளும் இதைக் கட்டுப்படுத்தாது என்ற 'உம்' (அபி) என்ற சொல் உணர்த்தும். அதாவது தாதுக்கள் உபபதத்தோடு சேராமல் நிற்கும்போதும் இவ்வொட்டுக்கள் இணைக்கப்படும்.

தீ$^{4}$வா, பீ'வா

எல்லா தாதுக்களோடும் இந்த ஒட்டுக்களை விதிமுறையில்லாமல் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதை த்$^{3}$ருஸ்யந்தே (காணப்படுகின்றன) என்ற சொல் குறிக்கிறது. ஒரு சொல்லின் அமைப்பைப் பார்க்கும் போதுதான் இந்த ஒட்டுக்களைச் சேர்த்து அச்சொல்லைத் தருவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அனுமானிக்க வேண்டும்.

**3.2.76** க்'விப்' ச

(உபபதங்களோடு சேர்ந்தோ அல்லது உபபதங்களில்லாமல் தனி யாக நிற்கும்போதோ எல்லா தாதுக்களுடன்) க்விப் ஒட்டு. வேத மொழியிலும், பேச்சு மொழியிலும் வரும்.

உக$^{2}$ாஸ்ரத் (உக$^{2}$ா + ஸ்ரம்ஸ் + க்விப் → உக$^{3}$ாஸ்ரத் (6.4.24 8.2.72) 'பானையிலிருந்து கீழே விழுவது'

பர்ணத்$^{4}$வத்' (பர்ண + த்$^{4}$வம்ஸ் + க்விப்) 'இலைகளை அழிப்பது'

வாஹப்$^{4}$ரட் (வாஹ + ப்$^{4}$ரம்ஸ் + க்விப்)

**3.2.77** ஸ்த$^{2}$ : க' ச

(வேற்றுமைச் சொற்களை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும்) 'ஸ்த$^{2}$ ா' என்ற தாதுவுக்குப் பின் 'க' 'க்விப்' ஆகிய இரண்டு ஒட்டுக்களும் வரு ம்.

சூ. 3.2.4 இன்படி 'க' ஒட்டும், சூ. 3.2.75இன் படி 'க்விப்' ஒட்டும் 'ஸ்த2ா' என்ற தாதுவுக்குப்பின் வரமுடியும். ஆகையால், இச்சூத்திரம் தனியாக அமைக்க வேண்டிய தேவை என்ன? இது தடை விதிக்குத் தடை விதிக்கிறது.

(ப$^{3}$ாத$^{4}$க ப$^{3}$ாத$^{4}$னார்த$^{2}$ம் )அதாவது சூ. 3.2.14 'அச்' ஒட்டு விதிக்கி றது. இந்த ஒட்டைச் சேர்ப்பதற்குத் தடை விதிக்கிளறது. 3.2.77

ஸம்ஸ்த$^{2}$:/ஸம்ஸ்த$^{2}$ா:

ஸம்ஸ்த$^{2}$ (ஸம் + ஸ்த$^{2}$ா + க =அ)

ஸம்திஷ்ட$^{2}$தி என்ற விளக்கம் கொடுக்கும்போது, 'அச்' ஒட்டுத்தான் வரும். இச்சூத்திரம், அச் ஒட்டுக்குத் தடை விதிப்பதால், 'க' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

ஸம்ஸ்த$^{2}$ா: (ஸம் +ஸ்த$^{2}$ + க்விப்)

**3.2.78** ஸுப்யஜாதௌ ணினிஸ்தாச் சீ$^{2}$ல்யே

உபபதமாக வரும் வேற்றுமைச் சொல் இனத்தைக் குறிப்பதாக அமையாமல் வரும்போது அத்துடன் வரும் தாதுக்களுக்குப்பின் 'ணினி' என்ற ஒட்டு, பழக்கம் என்ற பொருளைக் குறிக்கும் போது இணைக்கப்படும்.

உஷ்ணபே[4]ாஜி (உஷ்ணம் + பு[4]ஜ் + ணினி = இன் → உஷ்ணபே[4]ாஜின்
உஷ்ணபே[4]ாஜீ முதல் வேற்றுமை ஒருமை, 'சூடாக (உணவை)ச் சாப்பிடுபவன்'
ஆனால்
ப்[3]ராஹ்மணான் ஆமந்த்ரயித[1]ா
'பிராமணனுக்கு அழைப்பு விடுபவன்'
இங்கு ஒரு இனத்தைச் சுட்டுவதால் (பிராம்மணன்) இதனுடன் வரும் வினை, த்ரு'ச் ஒட்டுடன் காணப்படுகிறது.
ஒப்பிடுக
உஷ்ணம் பு[4]ங்க்தே க[1]த[3]ாசித்[1]
'எப்போதாவது சூடாகச் சாப்பிடுகிறான்'
'ஸுபி' அனுவிருத்தி மூலம், இங்குப் பெறப்படுமென்றாலும், இதை மறுபடியும் இங்கு கூறியிருப்பது 'உபசர்க்கம்' உபபதமாக இங்கு வரக்கூடாது என்று உணர்த்துவதற்குத்தான். அதாவது உபசர்க்கம் உபபதமாக வரும்போது 'ணினி' ஒட்டு இணைக்கப்படமாட்டாது.

வா: உத் ப்ரதிப்[4]யாமாஙி ஸர்த்[1]தே[1]ருப ஸங்க்[2]யானம்
'ஆ + ஸ்ரு[1], என்ற தாது 'உத்[1]', 'ப்ரதி' ஆகியவைகளுடன் சேர்ந்து வரும்போது அத்தாதுவுக்குப்பின் 'ணினி' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
உத[3]ாஸாரின் (உத்ஆஸ்ரு + ணினி = இன்)
உத[3]ாஸாரிணீ (பெண்பால்)
ப்ரத்யாஸாரிணீ

வா: ஸாது[4] காரிணி ச
'அதைச் செய்யத் திறமையுள்ள' (ஸாது4 காரிணி) என்ற பொருளிலும் 'ணினி' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

| | | |
|---|---|---|
| ஸாது[4]காரீ | – | சிறந்த வேலையாள் |
| ஸாது[4]த[3]ாயீ | – | ஏராளமாகக் கொடுப்பவன் |

வா: ப்[3]ரஹ்மணி வத[3]:
'ப்[3]ரஹ்ம' என்ற சொல்லை உபபதமாகக் கொண்ட 'வத்[3]' என்ற தாதுவுக்குப் பின் 'ணினி' ஒட்டு வரும். ப்[3]ரஹ்மவாதி[3]னோ வத[3]ந்தி
'பிரம்மத்தை அறிந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள்'
(ப்[3]ரஹ்ம + வத்[3] + ணினி = இன்)

**3.2.79** கர்தரி உபமானே
கர்த்தாவைக் குறிக்கும் உவமைச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்ட தாதுவுக்குப் பின் 'ணினி' ஒட்டு இணைக்கப்படும். அதாவது, உபபதமாக நிற்கும் கர்த்தா, ஒட்டின் (ணினி) கர்த்தாவுக்கு, உவமையாக ஆகும்.
உஷ்ட[1]ர க்ரோஸீ[1]

உஷ்ட்'ர (உபபதம்) + க்ரு'ஸ் + ணினி = இன்) ஒட்டகத்தைப் போல் ( உஷ்டர) கத்துபவன் (க்ரோஸீ)

த்⁴வாங்க்ஷ ராவீ 'காகத்தைப் போல் கத்துபவன்'

பழக்கம் என்ற பொருளைக் குறிக்காத போதும் அல்லது இனத்தை க் குறிக்கும் சொல் உபபதமாக வரும் போதும், இவ்விதியைப் பயன்படுத்தலாம்.

ஒப்பிடுக

அபூபானிவ ப⁴க்ஷயதி மாஷான்

ஆப்பத்தைப் போல் பருப்பைச் சாப்பிடுகிறான்

இங்கு உவமைச் சொல் கர்மன். கர்த்தாவைக் குறிக்கவில்லை.

**3.2.80** வ்ரதே

'விரதம்' என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் வேற்றுமைச் சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது தாதுவுக்குப்பின் 'ணினி' ஒட்டு வரும்.

சாத்திரங்களால் ஒழுங்கு முறைப்படுத்தியது விரதம் என்று கூறப்ப டும். இந்த ஒழுங்கு முறை இங்கு ஒரு முழுச் சொல்லைக் (completed word ) குறிக்கும் அதாவது, தாது உபபதம், ஒட்டு ஆகியவைகளால் முழுமையாக்கப்பட்ட ஒரு சொல், 'விரதம்' என்ற பொருளைக் குறிப்பது.

ஸ்த²ண்டி³ல ஸ'ாயீ (ஸ்த²ண்டி³ல –ஸீ + இன்)

'வெறுந்தரையில் படுத்துக் கொள்வது–என்று விரதம் அல்லது அவ்விரதத்தை மேற்கொண்டவன்.'

ஒப்பிடுக

ஸ்த²ண்டி³லே ஸே'தே¹ தே³வத³த்த:

தேவதத்தன் வெறுந்தரையில் படுத்துக் கொள்கிறான்

இங்கு ஒரு விரதம் என்ற பொருளைக் குறிக்காததால், இங்கு இதைத் தொகுக்க முடியாது.

**3.2.81** ப³ஹுலம் ஆபீ⁴க்ஷ்ண்யே

'தொடர்ந்து திருப்பிச்செய்தல்' என்ற பொருளில் 'ணினி' என்ற ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின் பலவகையாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

ஆர்வத்துடன் செய்தல் என்ற பொருளில் 'ணினி' பயன்படுத்தப்படும். பழக்கத்தைச் சுட்ட அல்ல.

கஷாயபாயிண: க³ாந்த⁴ார: ''காஷாயம் அடிக்கடி குடிப்பவர்கள் காந்தாரத்து மக்கள்''

கஷாய + பா + ணினி = கஷாய + பா + யுஜ் + ணினி (7.3.33): க்ஷீரபாயிண: உஸீ'நரா: 'பால் அடிக்கடி அருந்துபவர்கள் உசீநரத்து மக்கள்'

'பலவகையில்' என்று கூறியிருப்பது சில சமயங்களில் இந்த ஒட்டு இணைக்கப்படாமலும் இருக்கலாம் என்று சுட்டும். குல்மாஷக²ாத³ : 'தானியம் சாப்பிடுபவன்' இங்கு அண் ஒட்டு இணைக்கப்படும். 'ணினி' வராது.

**3.2.82** மன:

(வேற்றுமைச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு வரும்) மன 'நினை' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ணினி' ஒட்டை இணைக்க வேண்டும்.

த³ர்ஸ¹னீயமானீ (த³ர்ஸ¹னீய – மன் + ணினி = இன்)

தன்னை அழகானவன் என்று நினைத்துக் கொள்பவன் 'ஸோ¹ப⁴ன' மானீ

'தன்னை அழகானவன் என்று நினைத்துக் கொள்பவன்'

'பலவகையில்' என்ற சொல் அனுவிருத்தி மூலம் இச்சூத்திரத்திலும் பயன்படுத்தப்படும். அதனால் இங்கு 'தி³வாதி³', வகுப்பைச் சேர்ந்த 'மன' தாதுவைத்தான் குறிக்கும். த'னாதி³ வகுப்பைச் சேர்ந்த 'மன்' தாதுவை அல்ல. இச்சூத்திரத்தின் கீழ் இந்த இரண்டு வகுப்பையும் சேர்ந்த தாதுக்களாலாக்கப்பட்ட சொல்லின் வடிவம் ஒன்றாகவேயமையும். அதாவது 'மானின்' ஆனால் அடுத்த சூத்திரத்தில் 'க²ஸ்' ஒட்டு இணைக்கும்போது அந்தந்த வகுப்புக்குரிய விகரணத்தை இணைக்கப்படுவதால் தருவிக்கப்பட்ட சொற்களின் வடிவம் ஒன்றாக அமையாது.

**3.2.83** ஆத்மமானே க²ஸ்¹ ச

(வேற்றுமைச் சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது) 'மன' தாதுவுக்குப்பின், 'தன்னைப் பற்றி அவ்வாறு நினைத்துக் கொள்தல்' என்ற பொருளில் 'க²ஸ்' ஒட்டும் வரும், 'ணினி' ஒட்டு 'க²ஸ்' ஒட்டு இரண்டுமே வரலாம் என்பதை 'ச' சுட்டுகிறது.

கர்த்தா 'தன்னைத்தான் அழகானவன் என்று நினைத்துக் கொள்ளல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது இந்த ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

த³ர்ஸ¹னீயம் மன்ய: (த³ர்ஸ¹னீயம்–மன் க²ஸ் அ)

த³ர்ஸ¹னியம் மன் + ஸ்யன் + ய அ) (3.1.69) 'தன்னை அழகானவன் என்று நினைத்துக் கொள்கிறான்'

த³ர்ஸ¹னீய மானின் ('ணினி'யுடன்)

பண்டிதம்மன்ய:/பண்டிதமானீ

'தன்னைப் படித்தவன்/அறிவாளியென்று நினைத்துக் கொள்பவன்'

ஆனால் மற்றவர்களைப் பற்றி அவ்வாறு கருதும்போது த3ர்ஸ1னீய மானீ

தே³வத³த்த: யக்³ஞத³த்தஸ்ய

'யக்³ஞத³த்தனை அழகானவன் என்று தேவதத்தன் நினைகிறான்'

க²ஸ்¹ ஒட்டின் 'க்²' (இத்) மும் ஆகமம் வரும் என்று குறிக்கும் (6.3.66) 'ஸ்¹' அதை ஸார்வதாதுகமாக்குகிறது.

இதுவரையில் கூறப்பட்ட ஒட்டுக்கள் எல்லாக் காலத்தையும் குறிப்பதாகும். இதையடுத்து விளக்கப்படும் ஒட்டுக்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தை மட்டும் சுட்டும்.

**3.2.84** பூ⁴தே¹

'இறந்த காலத்தில்'

இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இதற்குப்பின் கூறப்படும் அதாவது 3.2.123

வரையில், ஒட்டுக்கள் இறந்த காலத்தைக் குறிப்பதாக அமையும்.
இதற்கு அடுத்த சூத்திரம் 'யஜ்' தாதுவுடன் உபபதமாக நிற்கும் சொல் கருவிப் பொருளில் வரும்போது, 'ணினி' ஒட்டு இணைக்கப்படும் என்று கூறுகிறது. இத்துடன் இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது (பூதே[4]) என்று சேர்த்து பொருட் கொள்ள வேண்டும்.
அக்[3]னிஷ்டே'ாமயாஜீ: 'அக்னிஷ்டோமம் என்ற யாகம் செய்தவன்'
இறந்த காலத்தைச் சுட்டாவிட்டால்
அக்[3]னிஷ்டே'மேன யஜதி
'அக்னிஷ்டோமம் என்ற யாகம் செய்கிறான்'
இங்கு 'ணினி' இணைத்து தொகுக்கப்படமாட்டாது.

**3.2.85** கரணே யஜ:
'யஜ்' தாதுவுடன் கருவிப் பொருளைக் குறிக்கும் வேற்றுமைச் சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது, இறந்த காலப் பொருளில் 'ணினி' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
அக்னிஷ்டோமய்ாஜீ.
ஒருவன் விரும்பிய பொருளையடைய அக்னிஷ்டோமயாகம் கருவியாக அமைகிறது இங்கு.

**3.2.86** கர்மணிஹன:
செயப்படுபொருளைக் குறிக்கும் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்ட 'ஹன்' தாதுவுக்குப்பின் 'ணினி' ஒட்டு (இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது) இணைக்க வேண்டும்.

பித்[1]ரு'வ்யக[4]ாதீ – தகப்பனுடன் பிறந்தவனைக் கொன்றவன்
மாதுலக[4]ாதீ–மாமனைக் கொன்றவன்
ஹன் + ணினி = க[4]ன் + ணினி (7.3.54 க[4]த் + ணினி 7.3.32) = க[4]ாதி (7.2.116)
வா: குத்ஸிதக்[3]ரஹணம் கர்த்தவ்யம்
நிந்திக்கக்கூடிய கொலையைச் சுட்டும்போதுதான் இவ்வொட்டு இணைக்க வேண்டும் அதனால் சோரம் ஹதவான் 'திருடனைக் கொன்றான்'. இங்கு 'ணினி 'வராது. 3. 2.92 வரை கர்மணி அனுவிருத்தியாகும்.

**3.2.87** ப்[3]ரஹ்ம ப்[4]ரூண வ்ரு'த்ரேஷு க்விப்
'ப்[3]ரஹ்ம' முதலிய சொற்கள் (செயப்படு பொருள்) உபபதமாக நி ற்கும்போது, 'ஹன்' தாதுவுடன் 'க்விப்' ஒட்டு (இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது) இணைக்க வேண்டும்.
ப்[3]ரஹ்மஹா (ப்[3]ரஹ்ம–ஹன் + க்விப்) (முதல் வேற்றுமை ஒருமை) 'பிராம்மணனைக் கொன்றவன்.'
ப்[4]ரூணஹா 'கருவை அழித்தவன்'

வ்ரு'த்ரஹா 'விருத்திரனைக் கொன்றவன். இந்திரனின் ஒரு பெயர்' சூ. 3.2.76இன்படி எல்லா தாதுக்களுக்குப் பின்னும் 'க்விப்' ஒட்டு வரும் என்று இருக்கும்போது, இந்த சூத்திரம் தனியாக அமைப்பதற்குத் தேவை என்ன? இது ஒரு நியம சூத்திரமாகும். இங்கு, 4 வகையான நியமத்தைச் சுட்டுகிறது.

1) ப்3ரஹ்ம முதலிய சொற்கள் உபபதமாக நிற்கும்போது தான் 'ஹன்' தாதுவுக்குப் பின் 'ணினி' ஒட்டு வரும். மற்ற இடங்களில் அல்ல ஆகையால் புருஷம் ஹந்தவான்–மனிதனைக் கொன்றான்

2) 'ப்$^3$ரஹ்ம' முதலிய சொற்கள் 'ஹன்' தாதுவுடன் வரும்போது மாத்திரம் 'ணினி' ஒட்டு வரவேண்டும். ப்$^3$ரஹ்ம அதீ$^4$தவான்

'வேதத்தைப் படித்தான்'

3) 'ப்$^3$ரஹ்ம' முதலிய சொற்கள் 'ஹன்' தாதுவுடன் இணைந்து இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது 'க்விப்' ஒட்டு மாத்திரந்தான் வரவேண்டும். வேறு எந்தவொரு ஒட்டும் இணைக்கக்கூடாது.

4) இந்த விதி இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது மட்டுந்தான் பயன்படுத்தப்படும். மற்ற காலத்தைச் சுட்டும்போது அல்ல.

ப்$^3$ரஹ்மானம் ஹந்தி/ஹனிஷ்யதி

'பிராம்மணனைக் கொல்கிறான்/கொல்வான்'

இதையடுத்து வரும் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் பலவகையில் (ப$^3$ஹுலம்) என்பதை முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்து, அதற்கு பல எடுத்துக்காட்டுகளையும் இங்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

**3.2.88** ப$^3$ஹுலம் ச$^2$ந்த$^3$ஸி

வேதமொழியில் 'க்விப்' ஒட்டு பல வகையில் 'ஹன்' தாதுவுக்குப் பின் வரும் (இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது) (இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட சொல் வராமல் வேறு சொல் நின்றாலும்கூட)

இது, மேற்சூத்திரத்தில் சேர்க்கப்படாதவைகளையும் சேர்ப்பதற்கு இவ்விதி பயன்படுகிறது.

மாத்ரு'ஹா ஸப்தமம் நரகம் ப்ரவிஸே'த் (தாயைக் கொன்றவன் 7வது நரகத்துக்குச் செல்லட்டும்)

பித்ரு'ஹா.

மாற்று வடிவங்கள் மாத்ரு'க$^4$ாத: பித்ரு'க$^4$ாத:, (அண் ஒட்டுடன்)

**3.2.89** ஸுகர்ம பாபமந்த்ரபுண்யேஷு க்ரு'ஞ:

'க்ரு' தாதுவுக்குப்பின் 'க்விப்' ஒட்டு, கீழ்க்கண்ட சொற்கள், (செயப்படுபொருள்) உபபதமாக வரும்போது இணைக்க வேண்டும்.

'ஸு' ஒரு அடைச் சொல்லானதால், இதைத் தவிர்த்து மற்ற சொற்களான கர்ம (செயல்), பாப, (பாவம்) மந்த்ர (மந்திரம் புண்ய (புண்ணியம்) ஆகியவைகள் செயப்படு பொருளாகும்.

ஸுக்ரு'த் (ஸு + க்ரு'த் + க்விப்) 'நன்றாகச் செய்தவன்'

கர்மக்ரு'த் – 'செயல் செய்தவன்'
பாபக்ரு'த் – 'பாபம் பண்ணினவன்'
மந்த்ரக்ரு'த் – 'மந்திரங்களை எழுதினவன்'
புண்யக்ரு'த் – 'புண்ணியம் செய்தவன்'

இதுவும் ஒரு நியம விதியாகும். இங்கு 3 வகை நியமும் ஏற்படும். தாதுவைப் பற்றிய நியமத்தைத் தவிர்த்து, (1) காலம் (2) உபபதம் (3) ஒட்டு ஆகியவைகளுக்கு நியமம் ஏற்படும் (பார்க்க 3.2.87) தாதுவைப் பொறுத்த வரையில் நியமம் இல்லாததால் இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் உபபதங்களைத் தவிர, வேறு உபபதங்களோடும் இவ்வொட்டைப் பயன்படுத்தலாம்.

ஸ'ாஸ்த்ரக்ரு'த் – 'சாத்திரம் படைத்தவன்'
ப⁴ாஷ்யக்ரு'த் – 'உரையெழுதியவன்'

**3.2.90** ஸோமே ஸுஞ:

'ஸோம' என்ற சொல் (செயப்படு பொருள் உபபதமாக நிற்கும்போது) ஸூ (சாறு பிழி) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'க்விப்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
ஸோமஸுத் 'ஸோமரசம் பிழிபவன்'

இதுவும் ஒரு நியம சூத்திரமாகும். இங்கும் நாலு வகை நியமத்தைச் சுட்டும். அதாவது, தாது, காலம், உபபதம் ஒட்டு ஆகியவை. ஆகையால் (1) ஸோம, என்ற சொல் மாத்திரம் உபபதமாக வரும்போதும் (2)'ஸு' என்ற தாது மட்டும் இத்துடன் வரும் போதும் (3) கடந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது மாத்திரமும் (4) 'க்விப்' ஒட்டு இணைக்கும் போது மட்டும் ஆகிய நான்கு வகை நியமமாகும்.

**3.2.91** அக்³னௌ சே:

அக்னி (செயப்படு பொருள் உபபதமாக நிற்கும்போது) 'சி' என்ற தாது அதனுடன் வரும்போது 'க்விப்' ஒட்டு தாதுவுக்குப் பின் இணைக்க வேண்டும்.
அக்னிசித் 'புனித நெருப்பை வளர்த்தவன்'

இதுவும் முந்திய சூத்திரங்களைப் போல் 4 வகை நியமங்களைச்சுட் டுகிறது.

**3.2.92** கர்மணி அக்ன்யாக்²யாயாம்

(அக்னி) செயப்படுபொருள் (உபபதமாக 'சி' என்ற தாதுவுடன்) தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு நெருப்பின் (அக்னி) பெயரைக் குறிக்கும்போது 'க்விப்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

ஸ்'யேனசித் ஒரு நெருப்பின் பெயர் (கழுகு போன்று (ஸ்'யேன) அமைக்கப்பட்ட ஒரு நெருப்பின் பெயர்) க'ங்க'சித்–கொக்கைப் போன்ற உருவத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு நெருப்பு.

இச் சொற்கள் ரூடி[3] எனப்படும். இவைகளின் பொருள் வழக்கினால் பெறப்படும். அவைகளின் ஆக்க வரலாறு (etymology) சார்ந்து நிற்பவையல்ல. வேள்வித் தீ வளர்ப்பதற்கு செங்கற்களை பலவகை உருவங்களில் அமைப்பது வழக்கம். அந்த உருவங்களைப் பொறுத்து,

அவைகளின் பெயர்களமையும். காட்டாக, கழுகு போன்ற உருவத்தில் செங்கற்கள் அமைக்கப்பட்டு தீ வளர்த்தால் அதற்கு ஸ்யேன சித் என்று பெயர்.

**3.2.93** கர்மணீ நிர்விக்ரிய:

செயப்படுபொருள் உபபதமாக வரும்போது அதனுடன் நிற்கும் வி + க்ரீ (விற்றல்) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'இந்' ஒட்டு வரும் (இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது)

'கர்மணீ' என்ற சொல் அனுவிருத்தி மூலம், இச்சூத்திரத்திற்கும் கொண்டு வரலாம். ஆயினும் இப்பொருளை விற்பதால், கர்த்தா, கண்டனத்துக்குரியவன் என்று உணர்த்த இச்சொல்லைத் திரும்பவும் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

ஸோமவிக்ரயீ (ஸோமவிக்ரீ + இன்) 'ஸோமத்தை விற்பவன்'

ரஸவிக்ரயீ – 'சாராயம் விற்பவன்'

ஒப்பிடுக: த⁴ான்ய விக்ராய: (அண் ஒட்டுடன்)

'தான்யம் விற்பவன்' இங்கு 'கண்டனம்' என்ற பொருளைக் குறிக்கவில்லை.

**3.2.94** த்³ரு'ஸே': க்வனிப்

த்³ரு'ஸ்' தாதுவுடன் செயப்படுபொருளைக் குறிக்கும் சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது, 'க்வனிப்' ஒட்டு தாதுவுடன் இணைக்கப்படும்.

மேருத்³ரு'ஸ்'வா (மேரு + த்³ரு'ஸ் + க்வனிப் = வன்)

'மேரு (மலை) வைக்கண்டவன்'

பரலோக த்³ரு'ஸ்வா (மேலுலகத்தைப் பார்த்தவன் 3.2.75 இலிருந்து க்வனிப் ஒட்டு இங்கும் வரமுடியும். ஆயினும் அண் முதலிய மற்ற ஒட்டுக்கள் இங்கு வராமல் அடை செய்வதற்காக, இதை மறுபடியும் இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

**3.2.95** ராஜனி யுதி⁴ க்'ரு'ஞ:

'ராஜன்' (செயப்படுபொருள்–உபபதமாக நிற்கும்போது) 'யுத்⁴', 'க்ரு'ஞ்' ஆகிய தாதுக்களுடன் வரும்போது 'க்வனிப்' ஒட்டு (இறந்த காலத்தை சுட்டும்போது) அத்தாதுக்களுக்குப்பின் வரும். 'யுத்⁴' செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாகும்.

அதனுடன் செயப்படுபொருள் வரும் வாய்ப்பு இல்லையே என்ற கேள்வி எழும்பலாம். ஆனால் இத்தாதுவுடன் இயக்குவினை ஒட்டுச் (ணிச்) சேர்த்து, இயக்கு வினையாக அமையும்போது, இத்தாதுவுடன் செயப்படு பொருள் வரமுடியும்.

ராஜயுத்⁴வா – 'அரசனைச் சண்டை செய்ய வைத்தவன்'

ராஜக்ரு'த்வா – 'அரசனாக்கியவன்'

**3.2.96** ஸஹே ச

ஸஹ (உடன்) என்ற சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது, யுத்[4] க்ருஞ் ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'க்வனிப்' ஒட்டு இணைக்கப்படும் (இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது) 'ஸஹ' ஒரு இடைச் சொல்லானதால் (Particle) இது வேற்றுமையுருபுகளோடுவர இயலாது. அதனால் 'கர்மணி' அனுவிருத்தியாகாது.

ஸஹயுத்[4]வா – 'உடன் சண்டையிட்டவன்'
ஸஹக்[1]ரு[1]த்வா – 'மற்றவனுடன் சேர்ந்து செயல் செய்தவன்'

**3.2.97** ஸப்தம்யாம் ஜனேர் ட[3]:

ஜன் (உண்டாக்கு) என்ற தாது, 7ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல் லுடன் சேர்ந்து (இறந்த காலப் பொருளில்) வரும்போது ட[3] ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.

உபஸரஜ: (உபஸர + ஜன் + ட[3] = அ) (6.4.143)
முதல் கர்ப்பத்தில் (உபஸரே) பிறந்தவன்–அதாவது முதல் பிள்ளை.
மந்து[3]ரஜ: (மந்து[3]ரா + ஜன் + ட[3] = அ) தொழுவத்தில் பிறந்தவன்.

**3.2.98** பஞ்சம்யாமஜாதெ[1]ள

ஒரு இனத்தைக் குறிக்காத 5ஆம் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்ட, ஜன் தாதுவுக்குப்பின், (இறந்த காலப் பொருளில்) 'ட[3]' ஒட்டு வரும்.

பு[3]த்[3]தி[4]ஜ (பு[3]த்[3]தி[4] + ஜன் + ட[3] = அ) 'அறிவிலிருந்து பிறந்தது'
ஸம்ஸ்காரஜ – 'பழக்கத்தினால் வந்தது'

ஆனால், ஹஸ்தின: ஜாத:
'யானையிலிருந்து பிறந்தது'
'யானை' ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்ததால் இங்கு ஒட்டு இணைக்கப்படமாட்டாது.

**3.2.99** உபஸர்கே[3] சஸம்க்[3]ஞாயாம்

இறந்தகாலத்தைச் சுட்டும் 'ஜன்' தாது ஒரு உபசர்க்கத்தை உபபதமாகக் கொண்டு வரும்போது, அந்தத்தாதுவுடன் 'ட[3]' ஒட்டு, அச்சொல் ஒரு பெயர்ச் சொல்லாக அமையும்போது இணைக்கப்படும்.

ப்ரஜா: (ப்ர + ஜன் + ட[3] = அ) 'மக்கள்'

**3.2.100** அநௌ கர்மணி

அனு + ஜன் (உடன் செயப்படு பொருள் – உபபதமாக நிற்கும் போது) உக்குப்பின் (இறந்த காலத்தைச் சுட்டும்) 'ட[3]' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

புமனுஜ:– ஓர் ஆணுக்குப்பின் பிறந்தவன்
ஸ்[1]தர்யனுஜ:– ஒரு பெண்ணுக்குப்பின் பிறந்தவன்

**3.2.101** அன்யேஷ்வபி த்³ருʼஸ்யதே

மற்ற காரகங்கள் உபபதமாக நிற்கும்போதும் 'ஜன்' தாது, 'ட³' ஒட்டோடு வருவதைக் காணலாம்.

அஜ: பிறக்காதவன் (ந + ஜன் + ட³ = அ) பிறவியற்றவன்

த்³விஜ: (இரண்டு தடவை பிறந்தவன்/இருபிறவியெடுத்தவன்.

இவ்விரண்டு சொற்களும்7ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு அமையவில்லை. முதல் எடுத்துக்காட்டு எதிர்மறைச் சொல்லுடனும், 2வது முதல் வேற்றுமைச் சொல்லுடனும் காணப்படுகிறது.

2) ப்ராஹ்மணஜ: த⁴ர்ம: பிராம்மணிடமிருந்து பிறந்தது தர்மம் க்ஷத்ரியஜம் யுத்³த⁴ம் க்ஷத்திரியனிடமிருந்து பிறந்தது யுத்தம் இங்கு 5ஆம் வேற்றுமைச் சொல் உபபதமாக நின்று இனத்தைக் குறிக்கும்போதும் 'ஜன்' கக்குப்பின் 'ட³' ஒட்டு வரக்காணலாம் (3.2.98ஐ ஒப்பிடுக)

3) அபி⁴ஜா: பரிஜா: தலைமுடி:
உபசர்க்கத்தோடு வரும் 'ஜன்' ஒரு பெயராக அமையாமலிருந்தால் 'ட³' ஒட்டு இணைக்கப்படும் என்று 3.2.99 கூறுகிறது. இந்த இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளிலும் உபசர்க்கத்துடன் (அபி4, பரி) வரும் 'ஜன்' பெயர்ச் சொல்லாகத் தருவிக்கப்பட்ட சொல் அமையும்போதும் 'ட³' ஒட்டுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4) செயப்படு பொருள் இல்லாமல் வரும்போதும் 'அனு + ஜன்' உடன் 'ட³' இணைக்கப்படும் (3.2.100) அனுஜ: 'தம்பி' (பின்னால் பிறந்தவன்)

இவ்விதி காணப்படும் 'அபி!' என்ற சொல், இதற்கு முன் விளக்கப்பட்ட எல்லா சூழல்களையும் தவிர்த்த மற்ற இடங்களிலும் இத்தகைய சொல் ஆக்க இயலும் என்று குறிக்கிறது. அதாவது வேறு தாதுக்களுடனும், வேற்றுமைச் சொற்களுடனும் 'ட³' ஒட்டு இணைத்து இவ்வாறு சொல் தருவிக்கலாம்.

பரிக²ா (பரி + க²ன் + ட³ = அ) 'அகழ்'

ஆக²ா (ஆ + க²ன் + ட³ = அ) 'குளம்'

**3.2.102** நிஷ்ட²ா

நிஷ்ட²ா ஒட்டுக்கள் தாதுவுடன் சேர்ந்து இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்.

'க்த', க்தʼவது ஆகியவைகள் நிஷ்டாவாகும் (1.1.26) க்ருʼதʼம்

(க்ருʼ + க்தʼ = த்) 'செய்யப்பட்டது'

க்ருʼதʼவான் (க்ருʼ + க்தʼவத் = தʼவத்ʼ) 'செய்தான்'

வா: ஆதி³ கர்மணி நிஷ்ட²ா வக்தவ்யா

ஒரு செயலின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கும்போது (ஆதிகர்மணி) நிஷ்ட$^{2}$ா ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
க்ரு$^{1}$த: க$^{1}$ட$^{1}$ம் தே$^{3}$வத$^{3}$த்த:
ப்ரக்ரு$^{1}$தவான் கட$^{1}$ம் தே$^{3}$வத$^{3}$த்த:
பாய்முடையத் தொடங்கினான் தேவதத்தன்
ஆதிகர்மன் பார்க்க 3.4.71

**3.2.103** ஸுயஜோர் ங்வனிப்

ஸு, யஜ் ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் (இறந்தகாலத்தைச் சுட்டும்) ங்வனிப் ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஸு + ங்வனிப் = வன் = ஸுத்வா – 'சாறு பிழிந்தவன்'
யஜ்வா – 'யாகம் பண்ணியவன்'

**3.2.104** ஜீர்யதேரத்$^{1}$ரு$^{1}$ன்

(இறந்தகாலத்தைக் குறிக்கும்) ஜ்ரு$^{1}$ (முதுமையடை) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'அத்ரு$^{1}$ன்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஜரன் (ஜ்ரு$^{1}$ + அத்ருன் = ஜர் + அத் (7.3.84) = ஜரத்)
'வயதானவன்'
இத்தாதுவுடன், நிஷ்ட$^{1}$ா ஒட்டுக்களும் (வாஸரூப 3.1.94படி) வரும்.
ஜீர்ண: ஜ்ரு$^{1}$ + க்த = ஜிர் + த (7.1.100), (1.1.51) =
ஜிர் + ன (8.2.42) = ஜீர்ண: (8.2.77 68.4.1) 'வயதானவன்' ஜீர்ணவான்.

**3.2.105** ச$^{2}$ந்த$^{3}$ஸி லிட்$^{1}$

வேதமொழியில், இறந்தகாலத்தைக் குறிக்க 'லிட்' ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்.

அஹம் ஸுர்யம் உப$^{4}$யதோ த$^{3}$த$^{3}$ர்ஸ$^{1}$
'நான் இருபக்கமும் சூரியனைப் பார்த்தேன்'
அஹம் த்$^{3}$யாவா ப்ரு$^{1}$தி2வீ ஆத$^{1}$த$^{1}$ான
நான் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் விரிவாக்கினேன்.
இங்கு த$^{3}$த$^{3}$ர்ஸ, ஆத$^{1}$த$^{1}$ான என்ற சொற்கள் 'நிஷ்ட$^{1}$ா' ஒட்டின் செயலைக் கொண்டது. 3.4.6 வேத மொழியில் லுங், லங், லிட்$^{1}$ ஒட்டுக்கள் இறந்த காலத்தைச் சுட்டுவதாக வருமென்று கூறுகிறது. ஆகையால் இங்கு தனியாக அதைப் பற்றிக் கூறுவதன் அவசியம் என்ன? சூ. 3.4.6 இரண்டு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட தாதுக்கள் தொடர்பு கொண்டதாக ஒரு வாக்கியத்தில் வருவதைப் பற்றிப் பேசுகிறது (3.4.1 தாது ஸம்ப$^{3}$ந்தே). ஆனால் இச்சூத்திரம், பொதுவாக (அதாவது இம்மாதிரியான கட்டுப்பாடு இல்லாத) இறந்த காலத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

**3.2.106** லிட[1] : கானஜ்வா:

(வேதமொழியில்) 'லிட்[1]' டுக்கு, 'கானச்' விருப்பாகப் பதிலியாகும்.

அக்[3]னிம் சிக்யான: 'புனிதத் தீயை வளர்த்த'

(சி + லிட் = காசன் = ஆன = சிக்யான)

ஸோமம் ஸுஷிவாண: 'ஸோமரஸம் பிழிந்த'

இது ஒரு விகல்ப (விருப்பு) விதியானபடியால் 'கானச்' ஒட்டு வராமலும் அமையலாம் (மேற் சூத்திரத்தின்படி) இதற்கு முந்திய சூத்திரத்திலிருந்து 'லிட்' என்ற சொல் அனு விருத்தி மூலம் இச்சூத்திரத்திற்கு எடுத்து வர வாய்ப்பு இருக்கும் போது இச் சொல்லை ஏன் திரும்பவும் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

'கானச்' ஒட்டு 3.2.105இல் கூறப்பட்டிருக்கும் சிறப்பியல்புடைய 'லிட்'உக்கு மட்டுமல்லாமல், தாதுக்களுடன் பொதுவாக வரும் இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும் (Perfect) 'லிட்' உக்கும் ஆதேசமாக வருமென்பதை இது சுட்டுகிறது. ஆகையால் 'கானச்' ஒட்டு ஒரு வினையடைச் சொல்லாகவும் (Verbaladjective) (Perfect) ஆகவும் அமையும்.

**3.2.107** க்வஸுஸ்[1] ச

வேதமொழியில் 'லிட்'டுக்கு 'க்வஸு' ஆதேசமாகும். ஜக்ஷிவான் (அத் + லிட் = க்வஸு = வஸ்) 'உண்டான்'

பபிவான் – 'அருந்தினான்'

'க்வஸு' ஆதேசமாகாமலும் வரலாம் (பார்க்க முன் சூத்திரத்தின் எடுத்துக்காட்டு)

இது யோக விபாகமாகும். 'க்வஸு' மட்டுந்தான் அடுத்த சூத்திரத்தில் தொடரும் என்று குறிக்கத்தான் இச்சூத்திரத்தை இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தில் சேர்க்காமல் தனியாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

**3.2.108** ப[4]ாஷாயாம் ஸத[3]வஸ ஸ்[1]ரு[1]வ:

பேச்சு மொழியில், ஸத, வஸ, ஸ்[1]ரு என்ற தாதுக்களுக்குப் பின் விருப்பாக லிட்[1] டுக்குப் பதிலியாக 'க்வஸு' ஆதேசமாகும். உபஸேதி3வான் கௌத்ஸ: பாணினிம்

(உபஸத்[3] + லிட் = க்வஸு = வஸ்)

'கௌத்ஸன்' பாணினிக்குத் தொண்டாற்றினான்

மாற்று வடிவம் உபாஸதத் (லுங்)

உபாஸீத[3]த் (லங்), உபஸஸாத[3] (லிட்)

அநூஷிதவான் கௌத்ஸ: பாணினிம்

(அனு + வஸ் + லிட் = க்வஸு = வஸ்)

மாற்று வடிவம் அன் வவாத்ஸீத் (லுங்) அன்வவஸத் (லங்), அநூவாஸ (லிட்)

உபஸு[1]ஸ்[1]ருவாத் கௌத்ஸ: பாணினிம்

(உப + ஸ்[1]ரு + லிட் = க்வஸு = வஸ்)

மாற்றுவடிவம், உபாஸ்1ரௌஷீத் (லுங்), உபாஸ்[1]ரு[1] ணோத் (லங்)

உபஸு'ஸ்ராவ (லிட்)

லுங், லங் ஆகியவைகளிலும் 'க்வஸு' ஒட்டு ஆதேசமாகும்.

**3.2.109** உபேயிவான், அனாஸ்1வான் அனூச'ானஸ் ச

உபேயிவான், அனாஸ்1வான், அனுசான் ஆகிய சொற்கள் விதிப்படியமையாதவை (நிபாதனம்)

உப + இண் = இ + லிட் = க்வஸு வஸ் → உப + ஈ (7.4.69) + இ + வஸ் புணர்ச்சி விதியின்வடி, ஈயும், இயும் சேர்க்க முடியாது. ஏனென்றால் 7.4.69. அதைத் தடுக்கிறது. இங்கு 7.6.67க்கு மாறாக 'இட்' ஆகமம் வருகிறது. இது விதிக்குப் புறம்பானது. உப + ஈ + இ+ இட்[1] + வஸ் → உப + ஈ + ய் (6.4.81) + இட் + வஸ் = உபேயிவஸ்.

'ப[4]' அடிச் சொற்களில் 'இட்' கெடும். இங்கு 'வ'ஸ்', 'உஷ்' ஆக மாறும். ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது, 'இட்'ஐப் புகுத்துவது. ஏனென்றால், பொதுவிதியான 7.2.25, முதலியவைகள். இந்த இட் ஆகமத்தை விதிக்கின்றன. அதே சமயம் விதி 7.2.67 அதைத் தடை செய்கிறது. தடை விதிக்குத் தடை விதிக்கும் விதியினால், 'வஸ்'உக்கு முன் 'இட்' பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகையால், 2ஆம் வேற்றுமைப் பன்மையில் உபேயுஷ: 3ஆம் வேற்றுமை ஒருமையில் உபேயுஷா என்ற வடிவங்கள் பெறப்படுகின்றன. 'உப' என்ற உபசர்க்கத்தோடு மட்டும் இந்த நிபாதனம் ஆகவில்லை, வேறு உபசர்க்கங்களுடன், உபசர்க்கமில்லாமலும் இத்தகைய சொற்களாக்கப்படும். ஸமீயிவான் (ஸம் + இ +க்தவது), ஈயிவான் (இ + க்தவது)

'வா' என்ற சொல் அனுவிருத்தி மூலம் பெறப்படுவதால், 'லுங்' முதலியவைகளும் மாற்று வடிவமாக வரும். உபாக[3]ாத் (லுங்), உபைத் (லங்), உபேயாய (லிட்)

அனாஸ்வான் (நஞ் + அஸ்[1] + க்வஸு = வஸ் → அன் + அஸ[1] + வஸ்)

மாற்று வடிவங்கள் நாஸ்னீதி (லுங்), நாஸ்'னாத் (லுங்), நாஸ[1] (லிட்)

அனூசான: (அனு + வச் + லிட் = கானச் = ஆன)

மாற்று வடிவங்கள் அன்வவோசத் (லுங்), அன்வப்[3]ரவீத் (லங்) அனூவாச (லிட்)

**3.2.110** லுங்

தாதுக்களுக்குப்பின் இறந்த காலத்தைக் குறிக்க லுங் ஒட்டு வரும்.

அகார்ஷீத் (க்'ரு[1] + லுங் = திப் → அ (6.4.71) + க்ரு + லுங் → அ + க்ரு +ஸ் + தி (3.1.43: 44:) → அக்ரு[1] + ஸ் + ஈ + த் (3.4.100: 7.3.96:) → அகார் (7.2.1) ஸ்ஈத் → அகார்ஷீத் 'செய்தான்'

வா: வஸ தேர் லுங் ராத்ரி விஸேஷே ஜாக[3]ரண ஸந்ததௌ வக்தவ்ய: இரவு முழுவதும் கண் விழித்திருத்தல் என்பதைக் குறிக்க, வஸ் (வசி) தாதுவுக்குப் பின் இறந்த காலத்தை உணர்த்த 'லுங்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

நீ எங்கிருந்தாய்? என்ற கேள்விக்கு நான் இரவு முழுவதும் இங்கு தூங்காம விழித்துக் கொண்டிருந்தேன். (அஹம் அத்ர அவாத்ஸம்) என்ற பதி கூறும்போது, 'வஸ்' தாதுவுக்குப்பின் 'லுங்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
வஸ் + லுங் –> அவாத்ஸம்.

**3.2.111** அனத்[3]யதனே லங்

ஒரு தாதுவுக்குப்பின் 'லங்' ஒட்டு, இன்றைக்கு முன் நிகழ்ந்த இறந்த காலத்தைக் குறிக்க இணைக்க வேண்டும்.
அகரோத் (அவன் செய்தான்) (லங்)
க்ரு + லங் : திப் → அகரோத்
'அனத்யதன' ப[3]ஹுவ்ரீஹி சமாசமாகும். இன்றோ அல்லது நேற்றோ என்ற சந்தேஹம் ஏற்படுமானால் 'லங்' வராது, லுங் வரும் என்பதைக் குறிக்க ப[3]ஹுவ்ரீஹிச் மாசம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.
அத்[3]ய ஹ்யோ வா அபு[4]க்ஷ்மஹி
இன்றோ நேற்றோ உண்டோம்

வா: பரோக்ஷே ச லோகவிக்[3]ஞாதே
ப்ரயோக்துர் த[3]ர்ஸ'ன விஷயே லங் வக்தவ்ய
அண்மையில் நிகழ்ந்த உலகமறிந்த பேசுபவர் நேரில் பார்க்காத, ஆனால் உணரக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் பேசுபவர் குறிப்பிடும் போது லங் ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின் வரும்.
அருணத்[3] யவன: ஸாகே'த'ம்
யவனர் சாகேதத்தை முற்றுகையிட்டனர்
அருணத்[3] யவன: மாத்[4]யமிகாம்
யவனர் மாத்யமிகத்தை முற்றுகையிட்டனர். இங்கு 'லங்' பயன்படுத்தி பேசுபவர் பதஞ்சலி. யவனர் முற்றுகை அண்மையில் நிகழ்ந்த உலகறிந்த பேசுபவரால் அறிந்துணர்ந்த ஒரு செய்தியாகும்.

**3.2.112** அபி[4]க்[3]ஞாவசனே ல்ருட்

'நினைவு கூர்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது இன்றைக்கு முன் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிக்க தாதுவுடன் 'ல்ருட்' (2ஆம் எதிர்காலம்) ஒட்டு இணைக்க வேண்டும். இது 'லங்' ஒட்டுப் பயன்படுத்தத் தடையாகிறது.
அபி[4]ஜானாஸி தே[3]வத[3]த்த: கஸ்மீரேஷூ வத்ஸ்யாம: நினைவிருக்கிறதா தேவதத்தா காஷ்மீரத்தில் வசித்தோமே
வஸ் + ல்ருட் : மஸ் → வஸ் + ஸ்ய (3.1.33) + மஸ் → வஸ் + ஸ்யா (7.3.101) + மஸ் → வத் (7.4.49) + ஸ்யா மஸ் : வத்ஸ்யாம
'வசன' என்ற சொல், ஸ்மரஸி, பு[3]த்[4]யஸே, சே'த'யஸே, போன்ற அதே பொருளை அதாவது நினைவு கூர் உணர்த்தும் சொற்களையும் குறிக்கும்.

**3.2.113** ந யதி[3]

முன் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட சூழலில் 'யத்' என்ற இடைச்சொல் தாது உடன் நிற்கும்போது 'ல்ருட்' இணைக்கப்பட மாட்டாது.

அபி[4]ஜானாஸி தே[3]வத[3]த்த:

யத்[1] கஸ்மீரேஷு அவஸாம

நாம் காஷ்மீரில் வசித்தோம் என்பது (யத்) நினைவிருக்கிறதா தேவதத்தா இங்கு வசித்தது மாத்திரம் நினைக்கப்படுகிறது அதை த் தவிர வேறு எதுவும் உணர்த்தவில்லை. முந்திய சூத்திரத்துக்கு இ து தடை விதிக்கிறது.

**3.2.114** விப[4]ாஷா ஸாகாங்க்ஷே

'நினைவு கூர்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொல் உடன் நிற்கும்போது, இறந்த காலத்தை உணர்த்த 'யத்' என்ற இடைச் சொல்லுடனோ அல்லது அவ்விடைச் சொல் இல்லாமலோ வரும் தாதுவுக்குப்பின் 'ல்ரு'ட்'' ஒட்டு விருப்பாக இணைக்கப்படும். மேலும் இவ்விரண்டு தாதுக்களும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து நின்று, இவைகளில் ஒன்றில்லாவிட்டால், வாக்கியங்களின் பொருள் முழுமையாகாது என்ற நிலையேற்படும். (ஆகாங்க்ஷா) லக்ஷ்ய (குறிப்பதுக்) லக்ஷண (குறி) ஆகாங்ஷா, ஆகும்.

அபி[4]ஜானாஸி தேவதத்த: கஸ்'மீரேஷு

வத்ஸ்யாமஸ் தத்ரௌத[3]னம் பே[4]ாக்ஷ்யாமஹே

நினைவிருக்கிறதா? தேவதத்தா நாம் காஷ்மீரில் வசித்தோமே. அங்கு சோறு உண்டோமே.

வசிப்பது (வத்ஸ்யாம) இங்கு லக்ஷணம்.

சோறு உண்பது (ஒதனம் )பே[4]ாக்ஷ்யாமஹே) லக்ஷ்யம்.

அபி[4]ஜானாஸி தே[3]வத[3]த்த யத்[1]கஸ்'மீரேஷு

வத்ஸ்யாம: யத்தத்ர ஒத[3]னம் பே[4]ாக்ஷ்யாமஹே

இது 'லங்' உடனும் வரும்.

அபி[4]ஜானாஸி தே[3]வத[3]த்த யத்[1]கஸ்மீ

ரேஷு அவஸாம, யத்[1] த[1]த்[1]ர ஒத[3]னம் அபு[4]ஞ்ஜ்மஹி. அவஸாம, அபு[3] ஞ்ஜ்மஹி இரண்டும் 'லங்'

**3.2.115** பரோக்ஷே லிட்[1]

பேசுபவர் தான் நேரில் பார்க்காத (இன்றைக்கு முன் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கும்) இறந்த காலத்தைச் சுட்ட 'லிட்'' ஒட்டு இ ணைக்க வேண்டும். சகார 'அவன் செய்தான்.'

தன்மையில் லிட் வரமுடியாது என்பது தெளிவு, ஏனென்றால், செயலின் கர்த்தாவே, பேசுபவரும் ஆவதால், அவர், அந்நிகழ்ச்சியை நேரில் பார்த்தவராகத்தான் இருக்க முடியும். ஆனாலும் சில நே ரங்களில், கர்த்தா தன் நினைவோடு அந்நிகழ்ச்சியைப் பார்க்காதவராகவோ அல்லது செய்யாதவராகவோ இருக்கும் வாய்ப்பு உண்டு. காட்டாக, சில நேரங்களில், ஒருவன் தன் நினைவிழந்த நிலையில் ஒரு செயலைச் செய்திருக்கக் கூடும்.

அதைப்பற்றி அவன் பேசும்போது தன்மையில் 'லிட்'ஐ பயன்படுத்தலாம்.
ஸுப்'த': அஹம் கில விலலாப
தூங்கும்போது நான் புலம்பினேன்
இங்கு 'புலம்புதல்' என்ற செயல், கர்த்தா தன் சுயநினைவோடு செய்த செயல் அல்ல. இது அவன் உறக்க நிலையிலிருக்கும் போது நடந்த நிகழ்ச்சி. அதனால் இது பரோக்ஷமாகும்.

வா: அத்யந்தாபஹ்னவே ச லிட் வக்தவ்ய:
கர்த்தா, தான் செய்த செயலை அறவே மறுக்கும்போதும் (மேற்குறிப்பிட்ட சூழலில்) லிட் வரும்.
கலிங்கே[3]ஷூ ஸ்தி[4]த: அஸி
நாஹம் க'லிங்க[3]ான் ஜக[3]ாம
கலிங்கத்தில் வசித்தாயா? என்று ஒருவனைக் கேட்கும்போது அவன் அங்கு வசித்ததை மறுக்க, நான் கலிங்கத்துக்கு போனதில்லை என்ற பதிலையளிக்கிறான். இங்கு 'ஜகாம' தன்மையில் அமையும் 'லிட்.'

**3.2.116** ஹஸ'ஸ்'வதே'ார் லங் ச இன்றைக்கு முன் நிகழ்ந்த பேசுபவர் பார்க்காதநிகழ்ச்சியை இறந்த காலத்தில் குறிக்கும்போது, ஹ, ஸ'ஸ்' வத் என்ற சொற்களுடன் வரும் தாதுக்களோடு 'லங்' உம் வரும் அதாவது, 'லங்' 'லிட்' இரண்டுமே வரலாம். இதிஹ அகரோத்/சகார அந்தோ அவன் (அதைச்) செய்தான்
ஸ'ஸ்'வத் அகரோத்/சகார 'திரும்பத் திரும்பச் செய்தான்'

**3.2.117** ப்ரஸ்னே சாஸன்னகாலே
(பேசுபவர் தானே பார்க்காத, இன்றைக்கு முன் நடந்த ஒரு இறந்த கால நிகழ்ச்சியை குறிக்க) அண்மையில் நடந்த இறந்த காலத்தை உணர்த்தும்போது அவ்வாக்கியம் ஒரு வினா வாக்கியமாக அமையுமானால் தாதுவுடன் 'லங்',' லிட்' ஆகிய இரண்டு ஒட்டுக்களுமே இணைக்கலாம்.
ஒருவன் மற்றொருவனைக் கேட்கிறான்
அக[3]ச்'ச[2]த்[3] தே[3]வத[3]த்த:? (லங்)
ஜக[3]ாம தே[3]வதத்த? (லிட்')
தேவதத்தன் சென்றானா
ஆனால் ஜக[3]ாமதே[3]வத[3]த்த:
தேவதத்தன் சென்றான். இங்கு வினா வாக்கியமல்லாததால் 'லிட்' தான் வரும்.
அண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிக்காமல் வரும்போது 'லிட்' தான் வரவேண்டும்.
ப[3]வந்த'ம் ப்ரு'ச்சாமி–ஜக[3]ான கம்ஸம்
உங்களை (நான் கேட்கிறேன்–கொன்றான் கம்சனை
[1]கில வாஸுதே[3]வ:

வாசுதேவன்.
நான் உங்களைக் கேட்கிறான் வாசுதேவன் கம்சனைக் கொன்றானா?

**3.2.118** லட்$^{1}$ ஸ்மே

(இன்றைக்கு முன் நிகழ்ந்த பேசுபவர் தன் கண்ணால் பார்க்காத இறந்த காலப் பொருளை உணர்த்தும்போது), தாதுவுடன் 'ஸ்ம' சேர்ந்து நிற்கும்போது 'லட்' ஒட்டு (நிகழ்காலம்) இணைக்க வேண்டும்.
இது 'லிட்' உக்குத் தடைவிதிக்கிறது.
யஜதி ஸ்ம யுதி$^{4}$ஷ்டி'ர:
யுதிட்ரன் யாகம் பண்ணினான்

**3.2.119** அபரோக்ஷே ச

(இன்றைக்கு முன் நிகழ்ந்த இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும் போது) பேசுபவர் தானே பார்த்த ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிக்க, தாதுவோடு நிற்கும் 'ஸ்ம' என்ற இடைச் சொல்லுடன் 'லட்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஏவம் ஸ்ம பிதா ப்$^{3}$ரவீதி
இவ்வாறு தகப்பனார் கூறினார்
இதி ஸ்ம உபாத்$^{4}$யாய: கத$^{2}$யதி
இவ்வாறு ஆசிரியர் கூறினார்.

**3.2.120** நநௌ ப்ருஷ்' ட ப்ரதிவசனே

'நநு' என்ற சொல்லுடன் வரும் தாதுவோடு, கேள்வி பதிலாக அமையும் வாக்கியங்களில், இறந்த காலத்தைக் குறிக்க, தாதுவோடு 'லட்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். இது 'லுங்' ஒட்டு வருவதற்குத் தடை விதிக்கிறது.
அகார்ஷு: கட'ம் தே$^{3}$வத$^{3}$த்த: நநு கரோமி போ$^{4}$:
தேவதத்தா பாய் முடைந்தாயா?
ஆமாம் பாய் முடைந்தேன்.
அவோசஸ் தத்ர கிஞ்சித்$^{3}$ தே$^{3}$வத$^{3}$த்த? நநு ப்$^{3}$ரவீமி போ$^{4}$
தேவதத்தா அங்கு ஏதாவது பேசினாயா?
ஆமாம் அங்கு பேசினேன்
கேள்வி பதிலாக அமையாவிட்டால் லட் வராது. நநு அகார்ஷீத் மாணவக: கண்டிப்பாக மாணவன் வேலை செய்தான்.

**3.2.121** நன்வோர் விப$^{4}$ாஷா

'ந', 'நு' ஆகியவைகளுடன் வரும் தாதுக்களோடு, கேள்வி பதிலாக அமையும் வாக்கியங்களில், இறந்த காலப் பொருளில் 'லட்' ஒட்டு விருப்பாக வரும்.
அகார்ஷு: கட'ம் தே$^{3}$வத$^{3}$த்த?
பாய் செய்தாயா தேவதத்தா?
ந கரோமி போ: நாகார்ஷம்
நான் செய்யவில்லை.

அஹம் நு கரோமி/ அஹம் நு அக'ார்ஷம்
ஆமாம் நான் செய்தேன்.

**3.2.122** புரா லுங் சாஸ்மே

இன்றைக்கு முன் நிகழ்ந்த இறந்தகாலப் பொருளில், 'புரா' என்ற சொல்லோடு நிற்கும் தாது 'ஸ்ம' என்ற சொல் அதனுடன் வராமல் அமையும்போது 'லுங்' விருப்பாக வரும். அதாவது 'லுங்', 'லட்' ஆகிய இரண்டு ஒட்டுக்களும் வரும்.
வஸந்தி இஹ புரா ச²ாத்ரா: (லட்)
அவாத்ஸு புரா ச²ாத்'ரா: (லங்)
அவஸன்னிஹ புரா ச²ாத்'ரா: (லங்)
ஊஷு இஹ புரா ச²ாத்'ரா: (லிட்)
மாணவர்கள் முன்பு இங்கு வசித்தார்கள்.
இது ஒரு விருப்பு விதி, லட், லுங் வராவிட்டால் மற்ற இறந்த கால ஒட்டுக்களும் இங்கு வரலாம். 'அனத்³யதனே' (இன்றைக்கு முன்) என்ற சொல், 2 சூத்திரங்களுக்கு முன்னாலிருந்து அனுவிருத்தி மூலம் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது . இதை 'மண்டூகப்லுதி '(தவளைத்தாவல்) என்று கூறுவது வழக்கம், அதாவது சில சூத்திரங்களைத் தாவிவிட்டு, அதற்கு முந்தைய சூத்திரத்திலிருந்து ஒரு சொல்லை அனுவிருத்தி வழியாகக் கொண்டு வருதல், ஆனால் 'ஸ்ம'வுடன் வரும்போது 'லட்' ஒட்டுத்தான் இணைக்க வேண்டும்.
யஜதிஸ்ம புரா யுதி⁴ஷ்டி'ர:
யுதிட்டிரன் முன்னொரு காலத்தில் யாகம் செய்தான்

**3.2.123** வர்த்தமானே லட்'

நிகழ்காலத்தைக் குறிக்க தாதுவுடன் 'லட்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
ஒரு செயல் தொடங்கப்பட்டு முடிவுறாத நிலையில் நிற்கும் போது அதை நிகழ்காலம் (வர்த்தமானம்) என்று குறிப்பிடப்படும்.
'பச'தி' – 'அவன் சமைக்கிறான்.'

**3.2.124** லட'  : ஸ'த்'ரு' ஸ'ானசாவப்'ர த²மாஸமானாதி⁴கரணே

முதல் வேற்றுமையுருபுகளில் முடியும் சொற்களுடன், வினைகளின் இயைபு இல்லாமலமையும் போது, ஸ'த்'ரு', ஸ'ானச் ஆகியவை, 'லட்' உக்குப் பதிலியாக வரும்.
பச'ந்த²ம் (2) தே³வத³த்தம் (2) பஸ்ய
சமைக்கும் தேவதத்தனைப் பார்
பச'மானம்(2) தே³வத³த்தம் (2) பஸ்ய
சமைக்கும் தேவதத்தனைப் பார்
பச் + லட் = ஸ'த்'ரு' = அத், ஸப்' = அ → பச் + நும் (7.1.70) + அத் + அ = பசந்த + அம் → பசந்தம் (2ஆம் வேற்றுமை ஒருமை)

பச் + லட் = ஸ1ானச் = ஆன, ஸ1ப் = அ → பச் + ஆன → பச் + முக் =ம் (7.2.32) + அ. பசமான + அம் =பசமானம்.

'லட்'ஐ இதற்கு முந்திய விதியிலிருந்து இங்கும் அனுவிருத்தி மூலம் தருவிக்க முடியுமென்றாலும், வேறு சூழ்நிலைகளிலும் இதைப் பயன்படுத்த வேண்டி, இச்சொல்லை, திரும்பவும் இச்சூத்திரத்தில் பயன்படுத்தப்படிருக்கிறது. அதாவது, முதல் வேற்றுமைப் பெயர்ச் சொல்லுடன், இத்தகைய தருவிக்கப்பட்ட சொல் இயைவுகொண்டுள்ள போதும் காணப்படலாமென்று குறிக்கும். ஸன் ப்3ராஹ்மண:– 'பிராம்மணனாக இருந்து கொண்டு' 'ஸானச்' வராவிட்டால் (அஸ்தி ப்3ராஹ்மண:) 'திப்' வரும்

வித்3யமானோ ப்3ராஹ்மண:

வித்3யதே ப்3ராஹ்மண:

வா: மாங்யாக்ரோஸே1

கண்டனத்தையோ அல்லது சாபத்தையோ மறைமுகமாக உணர்த்தும் போது, தாதுக்களுக்குப்பின் இவ்வொட்டுக்கள் இணைக்கப்படும்.

மா பசன்/ மா பசமான:

அவன் சமைக்கமாட்டானாக

**3.2.125** ஸம்போ3த4னே ச

விளியிலும் (ஸம்போ3த4னம்) லட் உக்குப் பதிலியாக, ஸ1த்ரு1, ஸானச் ஒட்டுக்கள் தாதுவுடன் இணைக்கப்படும்.

ஹே பசன்/ஹே பசமான

ஏ சமைப்பவனே/சமைத்துக் கொண்டிருப்பவனே

**3.2.126** லக்ஷண ஹேத்வோ: க்ரியாயா:

ஒரு உடன் நிகழும் நிகழ்ச்சியையோ அல்லது தனிப் பண்பு: லக்ஷணம்) அல்லது ஒரு செயல் செய்வதற்குக் காரணத்தையோ குறிக்கும்போது, 'ஸ1த்ரு1' அல்லது 'ஸ1ானச்' ஒட்டுக்கள் 'லட்1'க்குப் பதிலியாக தாதுவோடு வரும். இவையிரண்டும் செயலுக்கு அடையாக வரும்.

ஸ1யானா: பு4ஞ்ஜதே யவனா:

'படுத்துக்கொண்டே உண்கிறார்கள் யவனர்கள்' ஸயானா: (லக்ஷணம்)

தி1ஷ்ட2ந்த: அனுஸாஸதி க3ணகா:

அதீ4யானோ வஸதி

படிப்பதற்காக (இங்கு) வசிக்கிறான்

அதீயான: (ஹேது)

அர்ஜயன் வஸதி

சம்பாதிப்பதற்காக வசிக்கிறான்

லக்ஷணம், ஹேது ஆகியவைகள் ஒரு செயலுக்கு அடையாக வரும் போதுதான் இவ்விதி பயன்படும். பொருளுக்கோ, குணத்துக்கோ அடையாக வரும்போது அல்ல. காட்டாக ய: கம்பேத ஸ: அஸ்1வ

த்[1]த[2]: 'எது ஆடுகிறதோ அது அஸ்வத்த மரம்'
யது[3]ல்லவதே தல்லகு[4] எது தண்ணீரில் மிதக்கிறதோ அது லேசானது. இங்கு இந்த ஒட்டு இணைக்கப்படமாட்டாது.

**3.2.127** தௌ ஸத்
அவைகள் (அதாவது ஸ'த்ரு', ஸ'ானச் ஒட்டுக்கள்) ஸத்' என்ற பெயர் பெறும் ப்[3]ராஹ்மணஸ்ய கு'ர்வன்/கு'ர்வாண: இவ்வொட்டுக்கள் மொத்தமாக இப்பெயர் பெறும். அதனால் மேற்குறிப்பிட்ட வரையறைகளுக்குள் மாத்திரம் இவையடைங்கா. ஆகவே, நிகழ்கால ஒட்டுக்களோடு, மற்ற கால ஒட்டுக்களுக்குக் பதிலியாக இவைகள் வரும்.

ப்[3]ராஹ்மணஸ்ய க'ரிஷ்யன் (எதிர் காலம்)
ப்[3]ராஹ்மணஸ்ய க'ரிஷ்யமாண: (எதிர் காலம்)

**3.2.128** பூங் யஜோ: ஸ'ானன்
பூங் (தூய்மையாக்கு), யஜ் (வேள்வி செய்) ஆகிய தாதுக்களுடன் 'ஸ'ானன்' ஒட்டு நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும்போது இணைக்கப்படும்.

பவமான: (பூ + ஸ'ானன் = ஆண, + ஸ'ப் = அ, பவ + ஆன → பவ – முக் = ம்) (7.2.82)=பவமான: தூர்மையாக்குபவன், அதாவது நெருப்பு, காற்று. யஜமான: யாகம் செய்பவன்

வா: த்[3]விஷ: ஸ'துர்வா வசனம்
'த்[3]விஷ்' தாதுவுடன் ஸ்த்'ரு' ஒட்டு இணைத்து வரும்போது 2.3.69இல் கூறப்பட்ட ஆறாம் வேற்றுமையின் தடை, விருப்பாக அமையும்.
சோரஸ்ய/சோரம்த்[3]விஷன்
'திருடனை வெறுத்துக் கொண்டு'

**3.2.129** தாச்சீல்ப வயோ வசன ஸ'க்'திஷு சானஸ்
அந்த இயல்புடைய (தாச்சீல்ய), வயதைக் குறிக்கும் சொற்கள் (வயோ வசன) திறமை ('ஸக்தி) ஆகிப பொருட்களை உணர்த்தும் தாதுக்களுடன் சானஸ்' ஒட்டு வரும். பே[4]ாக[3]ம் பு[4]ஞ்ஜான: 'துய்த்து மகிழ்ந்து கொண்டு' கவசம் பர்யஸ் யமான: 'கவசம் அணிந்து கொண்ட, அதாவது கவசம் அணியக் கூடிய வயதையடைந்த இளைஞன்'

ஸ'த்ரு'ம் நிக்[4]னான: 'எதிரிகளைக் கொல்லத் திறமை வாய்ந்த'

**3.2.130** இங் த[4]ார்யோ: ஸ'த்ரக்ரு'ச்'ச்[2]ரிணி
'இங்', 'த[4]ாரி' ஆகிய தாதுக்களுடன் 'ஸ'த்'ரு'' ஒட்டு கர்த்தா எளிதாகச்

செயலைச் செய்தவன் என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது, இணைக்கப்படும்.
அதீ[4]யன் பாராயணம் 'எளிதில் படிப்பவன்'
த[4]ாரயன் உபநிஷதம் 'உபநிஷதத்தை எளிதில்புரிந்து கொண்ட' ஆனால்
க்ருச்ச[2]ரேண அதீ[4]தே கஷ்டப்பட்டுப் படிக்கிறான்
இங்கு அந்த ஒட்டு வராது.

**3.2.131** த்[2]விஷோ அமித்ரே
'எதிரி' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் கர்த்தாவை உணர்த்தும் போது 'த்[3]விஷ்' தாதுவுக்குப்பின் 'ஸ்த்[1]ரு[1]' ஒட்டு வரும் த்[3]விஷன் (த்[3]விஷ் + ஸ[1]த்[1]ரு = அத்) (எதிரி) 'எதிரி' என்ற பொருளைக் குறிக்காவிட்டால் த்[3]வேஷ்டி[1] ப[4]ார்யா பதிம் 'மனைவி கணவனை வெறுக்கிறாள்.'

**3.2.132** ஸுஞோ: யக்[3]ஞஸம் யோகே[3]
வேள்வியில் கலந்து கொள்ளல் என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது , ஸு (சாறு பிழி) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ஸ[1]த்[1]ரு[1]' ஒட்டு இணைக்கப் படும்.
ஸர்வே ஸுன்வந்த 'எல்லோரும் வேள்விக்காக ஸோமரஸம் எடுக்கிறார்கள்.'

ஷு = ஸு + ஸத்ரு = அத் – ஸு + ஸ்னு = னு (3.1.73)

ஸுஸ்னு + அத் → ஸுன்வத் (6.4.57)

இங்கு யஜமானனைக் குறிக்கும். யாஜகனையல்ல, அதாவது புரோகிதனையல்ல, ஆனால் ஸுனோதி ஸுராம் சாராயம் வடிக்கிறான். இங்கு வேள்விக்காக அல்ல. அதனால் 'ஸ[1]த்ரு' ஒட்டு வராது.

**3.2.133** அர்ஹ ப்ரஸ[1]ம்ஸாயாம்
அர்ஹ் தாது, புகழ்தல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும் போது ஸ[1]த்ரு[1]ஒட்டோடு வரும்.

அர்ஹன்னிஹ ப[4]வான் வித்[3]யாம்
இந்த வித்தயையடையத் தகுந்தவர் நீங்கள்
ஆனால் அர்ஹதி சோர வத[4]ம்
திருடன் கொல்லத் தகுந்தவன்
இங்கு புகழ்ச்சியைச் சுட்டாது
அதனால் ஸத்ரு[1] ஒட்டு[1] வராது

**3.2.134** ஆ க்வேஸ் தச்'சீ²ல தத்³த⁴ர் மத்ஸாது⁴காரிஷு

இச்சூத்திரத்திலிருந்து சூ. 177 இல் கூறப்பட்டிருக்கும் 'க்விப்' ஒட்டு வரை, விளக்கப்படும் ஒட்டுக்கள் கர்த்தா, இயற்கையாகவே அந்த இயல்பை உடையவன் (தச்சீல²) இது தன் கடமையென்று செயலைச் செய்யக் கூடியவன் (இயற்கையாகவே அந்த குனமில்லாமிருந்த போதிலும்) (தத்³த⁴ர்ம) அச்செயலை சிறப்பாக ச் செய்ய கூடியவன் (தத்ஸாது⁴க'ாரி) ஆகிய பொருட்களைச் சுட்டு வதாக அமையும்.

**3.2.135** த்ரு'ன்

ஒரு தாதுவுக்குப்பின் 'த்'ரு'ன்', ஒட்டு 'தச்சீல' முதலியவைகளை கர்த்தா உடைத்தானாக வரும்போது இணைக்க வேண்டும்.

1) 'தச்சீல'

கர்த்தா கட'ான் – 'பாய் செய்யும் பழக்கம் உடையவன்'

க்ரு' + த்ரு'ன் = கர் + த்ரு'ன் = கர்த்ரு'ன்

வதி³தா ஜனாபவதான் – வதந்தி பேசுகிறவன்

2) தத்³த⁴ர்ம

முண்டயிதார: ஸ்'ராவிஷ்ட²ாயனா: ப⁴வந்தி வதூ⁴மூட³ாம்

ஸ்'ராவிஷ்டாயனர்கள் (அக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்) தங்கள் குடும்பத்தில் விதவையான பெண்களின் தலையை மொட்டையடிக்கும் வழக்குமுடையவர்கள்.

முண்டி(ணிச்) + த்ரு'ன் = முண்டயித்ரு'

அன்னம் அபஹார்தார: ஆஹ்வரகா: ப⁴வந்தி ஸ்'ராத்³தே⁴ ஸித்³தே⁴

சிராத்தம் முடிந்தவுடன், அன்னத்தைத் திருடிச் செல்லும் வழக்குமுடையவர்கள் ஆஹ்வரகர்கள்

அபஹ்ரு + த்ரு'ன் = அபஹார்தார

3) தத்ஸாது⁴காரீ

க³ந்த'ா கே²ட'ம் – சிறந்த வேடன்

வா: த்ரு'ன் வித⁴ா வ்ரு'த் விக் ஷு சானுபஸர்க³ஸ்ய யாகம் செய்விக்கும் புரோஹிதர்களின் பெயர்களைக் குறிக்க உபசர்க்கமில்லாமல் தனியாக நிற்கும் தாதுக்களுக்குப்பின் 'ஸ'த்'ரு' 'ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

ஹோதா (ஹு + த்ரு'ன்)

போதா (பூ + த்ரு'ன்)

ஆனால் உபசர்க்கங்களுடன்

உத்³க³ாத'ா (உத்³க³ா + த்ரு'ச்)

ப்ரதிஹர்த'ா (ப்ரதிஹ்ரு + த்ரு'ச்)

த்ரு'ன், த்ரு'ச் ஆகிய ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்பட்டுத் தருவிக்கப்படும் சொற்கள் உருவத்தில் ஒத்தவையாகும். ஆனால், சுரத்தில் வேறுபாடு

காணப்படும். 'த்ரு'ச்' ஒட்டுச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் இறுதி அசையில் (Syllable) சுரம் பெறும் (6.1.163) 'த்ரு'ன்' ஒடு ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் முதல் அசையில் சுரம்பெறும் (6.1.197)

வா: நயதே: ஷுக் ச
'நீ' தாதுவோடு 'த்ருன்' ஒட்டு இணையும்போது 'ஷுக்' வரும்.
நேஷ்ட'ா (நீ + த்ரு'ன் – நே +ஷுக் = ஷ் = நே + ஷ் +த்ரு' = நேஷ்ட'ா, நேஷ்ட'ரி என்ற புரோகிதன்

வா: த்விஷேத³ர்தே³வத'ானாமகாரஸ்' சோப த⁴ாயா அனிட்'வம் ச
தேவதை என்ற பொருளில், 'தவிஷ்' தாதுவுக்குப்பின் 'த்ரு'ன்' ஒட்டு வரும் தாதுவின் ஈற்றயலான 'இ' 'அ' ஆகும். 'இட்' இங்கு வராது.
த்வஷ்ட'ா (த்விஷ் + த்ரு'ன், த்வஷ் + த்ரு'ன் = த்வஷ்ட'ா)

வா: க்ஷதே'ஸ்' ச நியுக்தே
'க்ஷத்' என்ற தாதுவுக்குப்பின்னும், அதிகாரி என்ற பொருளில் 'த்ரு'ன்' ஒட்டு வரும்.
க்ஷத்தா (க்ஷத்³ + த்ரு'ன்)

வா: ச²ந்த³ஸி த்ரு'ச்'ச
வேதமொழியில் 'த்ரு'ச்' ஒட்டும் 'க்ஷத்³' உடன் வரும் க்ஷத்தரு'ப்⁴ய (க்ஷத்³ + த்ரு'ச்) இது சுரத்தில் மாறுபடும்.

**3.2.136** அலம்க்ரு'ஞ் நிராக்ரு'ஞ் ப்ரஜநோத் பசோத்பதோன் மத³ருச்ய பத்ர பவ்ர'து' வ்ரு'து⁴ ஸஹசர'ர: இஷ்ணுச் 'அலம்க்ரு' முதலிய தாதுக்களுடன் 'தச்'சீ²ல' முதலிய பொருட்களில் 'இஷ்ணுச்' ஒட்டு வரும்.
அலங்கரிஷ்ணு: (அலம்க்ரு + இஷ்ணுச் = அலங்கரிஷ்ணு)
'ஒப்பனை செய்து கொள்ளும் இயல்புடையவன்'
நிராகரிஷ்ணு: 'தடுக்கும் இயல்புடையவன் மறுக்கும்'
ப்ரஜனிஷ்ணு: 'உண்டாக்கும் இயல்புடையவன்'
உத்பசிஷ்ணு: 'நன்றாகச் சமைக்கக் கூடியவன்'
உத்பதிஷ்ணு: 'பறக்கிறவன்'
உன்மதி³ஷ்ணு: 'வெறியூட்டும்'
ரோசிஷ்ணு: 'ஒளியுடையவன்'
அபத்ர பிஷ்ணு: 'நாணமுடையவன்'
வர்திஷ்ணு: 'சுற்றுகிறவன்'
வர்தி⁴ஷ்ணு: 'வளர்கிறவன்'
ஸஹிஷ்ணு: 'பொறுமையுள்ளவன்'
சரிஷ்ணு: 'இயங்குகிறவன்'

வா: அலங்க்ருஞோ மண்ட3னார்த2ாத்3 யுச:

பூர்வவிப்ரதிஷேதே4னேஷ்ணுச வக்தவ்ய:

'அலங்க்ருஞ்' என்ற தாது ஒப்பனை செய்தல் என்ற பொருளில் வரும்பேது 'யுச்' (3.2.151)என்ற ஒட்டு வருவதை 'இஷ்ணுச்' ஒட்டு இங்கு முன்னதாகவே தடை விதிக்கிறது.

**3.2.137** ணேண்1 ச2ந்த3ஸி

இயக்குவினையாக்கும் ஒட்டான 'ணிச்' இல் முடியும் தாதுக்களோடு 'இஷ்ணுச்' ஒட்டு, வேத மொழியில் (கர்த்தா அந்த இயல்பை கொண்டவன் முதலிய பொருட்களில்) வரும். த்3ருஷத3ம் த4ாரயிஷ்ணவ: 'கல்லைத் தூக்கும் பலமுள்ளவர்கள்' (த4ாரி + இஷ்ணுச்) த4ரயிஷ்ணு: (முதல் வேற்றுமை ஒருமை) த4ாரயிஷ்ணவ: முதல் வேற்றுமை பன்மை

வீருத4: பாரயிஷ்ணவ:

**3.2.138** பு4வஸ்1ச

பூ4(இரு) தாதுவுக்குப்பின்னும் (வேத மொழியில் கர்த்தா அந்த இயல்பைக் கொண்டவன் முதலிய பொருட்களைக் குறிக்கும் போது) இஷ்ணுச் ஒட்டு வரும்.

ப4விஷ்ணு: – 'பொருந்துகிற'

இங்கும் யோக விபாக ஆகிறது. இதனால், அனுவிருத்தி மூலம், இதை அடுத்த சூத்திரத்துடன் சேர்த்து விளக்கப்படவேண்டும். மேற்கூறிய 2 சூத்திரங்களிலும் கூறப்படாத வேற சில தாதுக்களும் இதைப் போன்று காணப்படுமென்பதை 'ச' என்ற சொல் குறிக்கும்.

ப்4ராஜிடஷ்ணுனா லோஹிதசந்த3னேன

(ப்ராஜ் + இஷ்ணுச்) சிவப்பு சந்தனத்தினால் பிரகாசிக்கிறத

**3.2.139** க்3லா ஜிஸ்த2ாஸ்1 ச க்ஸ்னு

'க்ஸ்னு' என்ற ஒட்டு, க்3லா, ஜி, ஸ்த2ா என்ற தாதுக்களுடன் (கர்த்தா அத்தகைய இயல்புடையவன் முதலிய பொருளை உணர்த்தும்போது) வரும். 'ச' என்ற சொல், 'பூ4' தாதுவுடனும் இவ்வொட்டு வரும் என்று உணர்த்தும்..

க்3லாஸ்னு: (க்3லை = க்3லா + க்ஸ்னு = ஸ்னு) 'சோர்வுற்றவன்'

ஜிஷ்ணு: (ஜி + க்ஸ்னு = ஸ்னு) 'வென்றவன்'

ஸ்த2ாஸ்னு: (ஸ்த2ா + க்ஸ்னு = ஸ்னு) 'மன உறுதியுடன் நிற்கிறவன்'

பூஷ்1ணு (பூ + க்ஸ்னு = ஸ்னு ) 'தகுந்தவன்'

'க்ஸ்னு' ஒட்டின் 'இத்' எழுத்து 'க்3' ஆகும். 'க்1' அல்ல. அதனால், ஸ்த2ாவின் 'ஆ'வுக்குப் பதிலியாக 'ஈ' வராது இது 'கித்' ஆகும் போதுதான் நிகழும் (பார்க்க 6.4.66)

க்1விதி ச (1.1.5) 'க்3' என்ற எழுத்தும் இதிலடங்கும். அதனால், இங்கு கு3ணம் எழுத்து ஆதேசமாகாது. 7.2.11இன்படி 'க3' எழுத்து விதிக்கப்படுகிறது.

அதனால் 'பூ' தாதுவோடு 'இட்' வராது.

வா: த³ம்ஸே¹ஸ சந்²த³ஸ்யுபஸம்க்²யானம்

'த³ம்ஸ்' தாதுவுடன், வேதமொழியில் 'க்ஸ்னு' ஒட்டு வரும். த³ம்க்ஷ்ணவ: பஸ¹வ: 'கடிக்கும் விலங்குகள்'

**3.2.140** த்ரஸிக்ருதி⁴ த்⁴ரு¹ஷி க்ஷிபே: க்னு:

'த்ரஸ்' முதலிய தாதுக்களுக்குப்பின் (கர்த்தா அத்தகைய இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) 'க்னு' ஒட்டு வரும்.

த்ரஸ்னு: (த்ரஸ் + க்னு = னு) 'பயப்படுபவன்'

க்³¹ருஸ்னு: 'பேராசைக்காரன்'

த்⁴ரு¹ஷ்னு: 'துணிச்சல்காரன்'

க்ஷிப்னு: 'எறிபவன்'

**3.2.141** ஸ¹மித் யஷ்டா¹ப்⁴யோ ⁴தினுண்

'ஸ¹ம்' முதலிய எட்டு தாதுக்களுக்குப்பின் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) 'தி⁴னுண்' என்ற ஒட்டு வரும்.

'தினுண்' ஒட்டின் 'த⁴' அடுத்த சூத்திரத்தில் 'குத்வம்' உண்டாக்குவதற்காக 'உ' உச்சரிப்புக்காக 'ண்' விருத்தி ஆக்குவதற்காக இங்கு 'இன்' தான் ஒட்டு. தாது பாடத்தில் 'ஸம்' உபஸமே (1202)யில் தொடங்கி, மதே³ா ஹர்ஷே (1209) வரையிலுள்ள தி³வாதி³ கணத்தைச்சேர்ந்த எட்டு தாதுக்கள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

| | | |
|---|---|---|
| ஸ¹மீ | – | 'அமைதியானவன்' |
| த¹மி | – | 'விரும்புபவன்' |
| த³மீ | – | 'அடக்கமுடையவன்' |
| ஸ்¹ரமீ | – | 'உழைப்பாளி' |
| ப்⁴ரமீ | – | 'சுற்றுபவன்' |
| க்ஷமீ | – | 'பொறுமையுள்ளவன்' |
| க்லமீ | – | கஷ்டப்படுபவன்' |
| ப்ரமாதீ³ | – | 'மயங்குபவன்' |
| உன்மாதீ³ | – | 'பைத்தியமாக்குபவன்' |

'உன்மத்³ என்ற தாது இஷ்ணுச்' என்ற ஒட்டுடனும் வரும். (3.2.136) இந்தச் சூத்திரத்தின்படி 'தி⁴னுன்' உடனும் சேர்ந்து வரும்.

தி³வாதி³ கணத்தைச் சேர்ந்த இந்த எட்டு தாதுக்களுடன் மட்டுந் தான் 'தி³னுண்' வரும். மற்றவைகளுடன் வேறு ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படும். அஸிதா.

**3.2.142** ஸம்ப்ரு¹ சானுருத⁴ாங்ய்மாங்ய ஸப்ரி ஸ்ரு¹ ஸ்ம்ஸ்ரு¹ஜ பரிதே³வி ஸம்ஜ்வர பரிக்ஷிப பரிரட¹ பரிவத³ பரித³ஹ பரிமுஹ ³துஷத்³ விஷத்³ருஹே து³ஹ

யுஜாக்ரீட$^{3}$ விவிச$^{1}$த்$^{1}$யஜராஜ ப$^{4}$ஜாதி ச$^{1}$ராபசரா முஷாப்$^{4}$
யாஹனஸ்$^{1}$ச

தி$^{4}$னுண் கீழ்க்கண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) வரும்.

ஸம்ப்ருச் (ருத$^{4}$ாதி வகுப்பைச் சேர்ந்தது. அத$^{3}$ாதி வகுப்பைச்சேர்ந்ததல்ல. இரண்டாவதில் விகரணம் கெடும்)

ஸம்ப்ருச் + தி$^{4}$னுண் = ஸம்பர்க + இன் (7.2.52) ஸம்பர்கின்.

ஸம்பர்கீ (முதல் வேற்றுமை, ஒருமை) கலப்பவன்

| | | |
|---|---|---|
| அனுருத்$^{4}$ – | அனுரோதி$^{4}$ – | 'குற்றம் கூறுபவன்' |
| ஆயம் – | ஆயாமி – | 'விரிவாக்குபவன்' |
| ஆயஸ் – | ஆயாஸி – | 'முயற்சி செய்பவன்' |
| பரிஸ்ரு – | பரி ஸாரி – | 'எங்கும் செல்பவன்' |
| ஸம் + ஸ்ருஜ் – | ஸம்ஸர்கீ$^{3}$ – | 'உடன் செய்பவன்' |
| பரி + தேவ் – | பரிதே$^{3}$வீ – | 'வருந்துபவன்' |
| ஸம் + ஜ்வர் – | ஸம்ஜ்வாரீ – | 'நோயாளி' |
| பரி + க்ஷிப் – | பரிக்ஷேபீ – | 'எல்லா இடங்களிலும் வீசுபவன்' |
| பரி + ரட்$^{1}$ – | பரி ராடீ$^{1}$ – | 'எங்கும் சுற்றுபவன்' |
| பரி + வத்$^{3}$ – | பரி வாதீ$^{3}$ – | 'திட்டுபவன்' |
| பரி + த$^{3}$ஹ்– | பரித$^{3}$ாஹீ – | 'எரிப்பவன்' |
| பரி + முஹ் – | பரிமோஹீ – | 'வசியப்படுத்துபவன்' |
| து$^{3}$ஷ் – | தே$^{3}$ாஷீ – | 'குற்றவாளி' |
| த்$^{3}$விஷ் – | த்$^{3}$வேஷீ – | 'வெறுப்பவன்' |
| த்$^{3}$ர$^{1}$ஹ் – | த்$^{3}$ரோஹீ – | 'சண்டைக்காரன்' |
| து$^{3}$ஹ் – | தே$^{3}$ாஹீ – | 'பால் கறப்பவன்' |
| யுஜ் – | யோகீ$^{3}$ – | 'சேர்ப்பவன், தியானம் செய்பவுன்' |
| ஆ + க்ரீட்$^{3}$ – | ஆக்ரீடீ$^{3}$ – | 'விளையாடுபவன்' |
| வி + விச் – | விவேகீ – | 'கூரறிவுடையவன்' |
| த்யஜ் – | த்யாகீ$^{3}$ – | 'துறப்பவன்' |
| ரஜ் – | ராகீ$^{3}$ – | 'ஆவலுடன் விரும்புபவன்' |
| ப$^{4}$ஜ் – | பாகீ$^{3}$ – | 'பங்கு கொள்பவன்' |
| அதிசர் – | அதிசாரீ – | 'வரம்பு மீறுபவன்' |
| அபசர் – | அபசாரீ – | 'வருத்த முண்டாக்குபவன்' |
| ஆமுஷ் – | ஆமோஷீ – | 'திருடன்' |
| அப்$^{4}$யாஹன் – | அப்$^{4}$யாக$^{4}$ாதீ – | 'தாக்குபவன்' |

**3.2.143** வௌ கஷ லஸ கத்[1]த[2] ஸ்ரம்ப[4]

'வி'யை உபசர்க்கமாகக் கொண்ட பஷ (காயப்படுத்து) லஸ (அணை, விளையாடு), கத்[1]த்[2] (புகழ்) ஸ்ரம்ப்[4] (நம்பு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் தி[4]னுண் ஒட்டு வரும்.

விகாஷீ காயப்படுத்துபவன் – 'காயப்படுத்துபவன்'

விலாஸீ விளையாடுபவன் – 'விளையாடுபவன்'

விகத்[1]தீ[2] – 'தற்பெருமை பேசுபவன்'

விஸ்ரம்பீ[4] – 'நம்புபவன்'

**3.2.144** அப ச லஷ:

'அப' என்ற உபசர்க்கத்துடன் நிற்கும் லக்ஷ (விரும்பு) என்ற தாதுவுக்குப்பின்னும் 'தி[4]னுண்' ஒட்டு வரும். அதாவது, இத்தாதுவோடு, 'வி' அல்லது 'அப' என்ற இரண்டு உபசர்க்கங்கள் நிற்கும்போதும் 'தி[4]னுண்' இணைக்கப்படும்.

அபலாஷீ 'பேராசைக்காரன்'

விலாஷீ 'பேராசைக்காரன்'

**3.2.145** ப்'ரே லபஸூத்[3]ர மத[2]வத்[3] வஸ:

'ப்ர'வுடன் நிற்கும் லப, முதலிய தாதுக்களுடன் 'தி[4]னுண்' ஒட்டு வரும்.

| | | |
|---|---|---|
| ப்ரலாபீ | – | 'புலம்புகிறவன்' |
| ப்ரஸாரீ | – | 'எங்கும் சுற்றுபவன்' |
| ப்ரத்[3]ராவீ | – | 'ஓடுபவன்' |
| ப்ரமாதீ[2] | – | 'வேதனைப்படுத்துகிறவன்' |
| ப்ரவாதீ | – | 'நிறையப் பேசுபவன்' |
| ப்ரவாஸீ | – | 'வெளிநாட்டில் வசிப்பவன்' |

**3.2.146** நிந்த[3]ஹிம் ஸக்லிஸ க[2]ாத[3] விநாஸ பரிக்ஷிப பரிரட பரிவாதி[3] வ்யாப[4]ஷசூயோ வுஞ்

'நிந்த[3]' முதலிய தாதுக்களுடன் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவர் முதலிய பொருட்களைக் குறிக்கும்போது) 'வுஞ்' என்ற ஒட்டு வரும்.

சூத்திரத்தின் சொற்கள், 5ஆம் வேற்றுமைப் பொருளில் முதல் வேற்றுமை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

நிந்த[3]க: (நிந்த[3] + வுஞ் = வு = அக) குறை கூறுகிறவன்

| | | |
|---|---|---|
| ஹிம்ஸக: | – | 'புண்படுத்துபவன்' |
| க்லேஸ[1]க: | – | 'தொல்லை தருபவன்' |
| க[2]ாத[3]க: | – | 'உண்கிறவன்' |
| விநாஸ[1]க: | – | 'அழிக்கிறவன் |
| பரிக்ஷேபக: | | |
| பரிராட[1]க: | – | 'நிறையச் சுற்றுகிறவன்'. |
| பரிவாத[3]க: | – | 'வாதி' |

வ்யாப$^{4}$ாஷக:

அஸூயக: – 'பொறாமைக்காரன்'

சூ. 3.1.133இல் கூறிய 'ண்வுல்' ஒட்டை இணைத்து 'வுஞ்' ஒட்டு இணைத்து ஆக்கப்பட்ட சொற்களைப் போன்ற சொற்களை ஆக்கலாம். ஆயினும், கீழ்க்கண்ட பரிபாஷா விதி இருப்பதை நினைவுறுத்த இங்கு ஒரு தனி விதியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

3.2.134-177 வரையில் கூறப்பட்டிருக்கும் 'தச்சீல' ஒட்டுக்கள் வருமிடத்தில் வாஸரூப (3.1.94) விதிப்படி 'த்ருச்' முதலிய ஒட்டுக்கள், அப்பொருட்களில் இணைக்கப்பட மாட்டாது.

**3.2.147** தே$^{3}$விக்ரு$^{1}$'ஸோஸ்' ச உபஸர்கே

தே$^{3}$வி (புலம்பு), க்ருஸ்$^{1}$(அழு) ஆகிய தாதுக்கள் உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து வரும்போது, 'வுஞ்' ஒட்டு, அவைகளுக்குப் பின் வரும்.

ஆதே$^{3}$வக: – 'புலம்புபவன்'

ஆக்ரோஸ$^{1}$க: – 'திட்டுபவன்'

பரிதே$^{3}$வக: – 'புலம்புபவன்'

பரிக்ரோஸ$^{1}$க: – 'கூக்குரலிடுபவன்'

உபசர்க்கமில்லாமல் இத்தாதுக்கள் நிற்கும்போது. தே$^{2}$வயிதா (த்ரு$^{1}$ச் உடன்) க்ரோஷ்ட$^{1}$ா ('த்ரு$^{1}$ச்' உடன்)

**3.2.148** சலன ஸ$^{1}$ப்$^{3}$த$^{3}$ாத கர்மகாத் யுச்

இயக்கம் (சலன), சத்தம் (ஸ$^{1}$ப்$^{3}$த$^{3}$) என்ற பொருட்களைக் குறிக்கும் செயப்படு பொருள் குன்றிய வினைகளுக்குப்பின் 'யுச்' ஒட்டு (தச்$^{1}$சீ$^{2}$லா. . . .') வரும்.

சலன: (சல் + யுச் = யு = அன) 'நகர்பவன்'

சோபன: (சுப் + யுச் = யு = அன) 'ஊர்பவன்'

ஸ$^{1}$ப்$^{3}$த$^{3}$ன: (ஸ$^{1}$ப்$^{3}$த$^{3}$ + யுச் = யு = அன) 'ஒலியெழுப்புபவன்'

ரவண: (ரு + யுச் = யு = அன) 'முழங்குபவன்'

செயப்படு பொருள் குன்றாவினைகளோடு இவ்வொட்டு வராது 'த்ரு$^{1}$ச்' வரும். படி$^{2}$தா வித்$^{3}$யாம்

**3.2.149** அனுத$^{3}$ாத்தேதஸ்$^{1}$ ச ஹலாதே$^{3}$

மெய்யெழுத்தை முதலாகவும் அனுதாத்த சுரத்தை 'இத்'தாகவும் கொண்ட செயப்படு பொருள் குன்றிய வினைகளுக்குப்பின் (தச்$^{1}$சீ$^{2}$ல . . .') 'யுச்' ஒட்டு வரும்.

வர்த்தன: (வ்ருத்$^{1}$ + யுச் = யி = அன) வசிப்பவன், இருப்பவன்

வர்த்$^{3}$த$^{4}$ன: (வ்ருத்$^{4}$ + யுச் = யு = அன ) 'வளர்பவன்'

'அனுதாத்தம்' 'இத்' ஆகாமல் உள்ள தாதுக்களுக்குப்பின் இவ்வொட்டு வராது.

'த்ரு$^{1}$ச்' வரும் ப$^{4}$விதா – ஏதி$^{4}$தா (ஏத்$^{4}$ + த்ரு$^{1}$ச்) இத்தாது மெய்யெழுத்தை முதலாகக் கொண்டதில்லை. ஆகையால் 'யுச்' வராது.

வஸிதா வஸ்த்ரம் – 'துணிகட்டுபவன்'
'வஸ்' 'அனுதாத்த இத்' ஆன போதிலும் செயப்படுபொருள் குன்றாவினையாவதால், இச்சூத்திரத்தின்படி 'யுச்' வராமல் 'த்ரு1ச்' வரும்.

**3.2.150** ஜு சங்க்ரம்ய த3ந்த3ரம்ய ஸ்ரு1 க்3ரு1தி4 ஜ்வல ஸு1சலஷபத1 பத3:

'ஜு' முதலிய தாதுக்களுக்குப்பின் (கர்த்தா அத்தகைய இயல்புடைய வன் முதலிய பொருட்களில்) 'யுச்' ஒட்டு வரும்.

'ஜு' என்ற தாது, தாது பாடத்தில் இல்லை. இது பாணினி சூத்திரத்தில் வருகிற தாது தனால், இதை ஸௌத்ர தாது என்று குறிப்பிடப்படும்.

ஜூ–ஜவன: 'வேகமாக ஓடுவது, வேகமாக ஓடும் குதிரை'

| | | |
|---|---|---|
| சங்க்ரம் | – | சங்க்ரமண: 'கோணல் மாணலாகச் செல்பவன்' |
| த3ந்த3ரம் | – | த3ந்த்3ரமண: 'சுற்றுபவன்' |
| ஸ்ரு1 | – | ஸரண: 'செல்கிறவன்' |
| க்3ருத்4 | – | க3ர்த4ன: 'பேராசைக்காரன்' |
| ஜ்வல் | – | ஜ்வலன: 'நெருப்பு' |
| ஸுி1ச் ஸோ1சன : | | 'வருந்துபவன்' |
| லஷ் | – | லஷண: 'விரும்புபவன்' |
| பத் | – | பத1ன: 'விழுபவன்' |
| பத்3 | – | பத3ன: 'செல்பவன்' |

**3.2.151** க்ரு1த4 மண்ட3ார்தே2 ப்4யஸ்1 ச

'கோபித்தல், ஒப்பனை செய்தல்', ஆகிய பொருட்களைச் சுட்டும் தாதுக்களுக்குப்பின்னும் யுச் ஒட்டு வரும்.

| | | | |
|---|---|---|---|
| க்ருத்4 | – | க்ரோத4ன: – | 'சீற்றம் கொண்டவன்' |
| ருஷ் | – | ரோஷண: – | 'முன்போகி' |
| மண்ட்3 | – | மண்டன:– | 'ஒப்பனை செய்தல்' |
| பூ4ஷ் | – | பூ4ஷண: – | 'நகை' |

**3.2.152** ந ய

'ய'வை இறுதியாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் 'யுச்' ஒட்டு வராது. இதற்கு முந்திய சூத்திரத்துக்கு இது தடை விதிக்கிறது.

| | | |
|---|---|---|
| க்ன்ருயிதா | – | சத்தம் உண்டாக்குபவன் |
| க்ஷ்மாயிதா | – | ஆட்டுகிறவன் |

**3.2.153** ஸுத3 தீ3பதீக்ஷஸ்1 ச

ஸுத3, தீ3ப, தீ3க்ஷ என்ற தாதுக்களுக்குப்பின்பும் 'யுச்' ஒட்டு வராது. இத்தாதுக்கள் 'அனுத3ாத்தேத்' ஆன போதிலும். இவைகளுடன் 'யுச்' ஒட்டு வராமல், 'த்ரு1ன்' தான் வரும். இச்சூத்திரம் யுச் வருவதற்கும் தடை விதிக்கிறது.

| | | |
|---|---|---|
| ஸூதி3தா | – | 'தாக்குபவன்' |
| தீ3பிதா | – | 'புகழுடையவன்' |
| தீக்ஷிதா | – | 'தொடங்குபவர் தீக்கை கொடுப்பவர்' |

**3.2.153** 'தீ3ப்' தாதுவுக்குப் பின் 'ர' ஒட்டு வரவேண்டும் என்று குறிப்பாக விதிக்கிறது. ஆகையால், அந்த விதியே, 'யுச்' வருவதைத் தடை செய்யப் போதுமானதாக இருக்கும் போது இச்சூத்திரம் அதைத் தடை செய்வதனால் என்ன பயன்? வாஅஸரூபேண (3.1.94) என்ற விதியின்படி 'யுச்' ஒட்டு வரலாமே என்ற வினாவெழும்பும். ஆனால் சூ. 146, 150 இன் கீழ் விளக்கப்பட்ட பரிபாஷா அதைத் தடை செய்யும். இந்த பரிபாஷா விதிகள் எல்லா இடங்களுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டியவையல்ல. அதற்குப் புறனடையாகப் பல எடுத்துக் காட்டுக்கள் கிடைக்கின்றன.

கம்ரா யுவதி: (கம் + ர () 'விரும்பக் கூடிய பெண்'

கமனா யுவதி: (கம் + யுச் = அன) 'விரும்பக் கூடிய பெண்'

கம்ப்ரா ஸா1கா2 –'ஆடும் கிளை'

கம்பனா ஸா1க2ா –'ஆடும் கிளை'

'ஸூத2' தாதுவுக்குப்பின் 'யுச்' ஒட்டைத் தடை செய்யும் போது, மது4ஸூத3ன: ரிபுஸூத3ன: என்ற சொற்கள் எப்படியாக்க முடியும்?

(1) இந்த விதி அநித்ய விதியாகும் அதனால் எல்லா இடங்களிலும் பயன்படுத்தக் கூடியது அல்ல. இந்த விதியை, இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தோடு சேர்த்துக் கூறாமல் தனியாகக் கூறியிருப்பதிலிருந்தே (யோகவிபாகம்) இதை அனுமானிக்க முடியும். அல்லது (2) இவை 'நந்த்3யாதி' வகுப்பைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கக்கூடும். அல்லது (3) 3.3.113இன்படி 'ல்யுட்' ஒட்டோடு இணைத்து ஆக்கப்பட்ட சொற்களாக இருக்கலாம்.

இம்மூன்று வகையான விடைகளும் இக்கேள்விக்கு சமாதானமாகலாம்.

**3.2.154** லஸ1 பத1 பத3 ஸ்த2ா பூ4 வ்ரு1ஷ ஹன க1மக3ம ஸ்ரூ1ப்4ய உகஞ்

'உகஞ்' ஒட்டு (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) கீழ்க்கண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் வரும்.

அபலாஷுகம் வ்ருஷலஸங்க3த1ம்

'விருஷலர்களின் தொடர்பு விரும்பத்தக்கதல்ல'

(அப + லஷ் + உக1ஞ்) = அபலாஷுகம்

ப்ரபா1து1கா க3ர்ப4ா ப4வந்தி

கரு சிதைவுறுவதாகும்.

(ப்ர + பத்1 + உகஞ்) ப்ரபாதுகா: 'விழக்கூடிய'

உபபாது3கம் ஸத்வம்–'பிராணி செல்லக் கூடியது. அதாவது மறையக்கூடியது.'

உபஸ்த2ாயுகா: ஏனம் பஸ1வோ ப4வந்தி

இதற்குப் பக்கத்தில் உட்காரும் பசுக்கள்

ப்ரப4ாவுகமன்னம் ப4வதி

உண்டாகக்கூடிய உணவு உண்டாகும்

ப்ரவர்ஷுகா: பர்ஜன்யா:
மேகம் (மழை) பொழியக் கூடியது
ஆக⁴ாது'க'ம் பாகலிகஸ்ய மூத்ரம்
பாகலிகம் என்ற நோயுடைய யானையின் மூத்திரம் (தொடுவதால்) கொல்லக்கூடியது.
க'ாமுக'ா: ஏனம் ஸ்த்ரியோ ப⁴வந்தி
பெண்கள் இவனை விரும்புகிறவர்களாகிறார்கள்.
ஆக³ாமுக'ம் வாராணஸீம் ரக்ஷ ஆஹு:
போகக்கூடிய இடம் வாராணசி, சாபத்தினால், ராக்கதனானவன், அச்சாபத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காகப் போகக்கூடிய இடம் வாரணசி என்று சொல்லப்படுகிறது.
கிம்ஸ'ாருகம் தீக்ஷ்ணமாஹு

**3.2.155** ஜல்ப' பி⁴க்ஷகு'ட்ட' லுண்ட'வ்ரு'ஞ ஷாகன்
'ஜல்ப' முதலிய தாதுக்களுக்குப்பின் (கர்த்தா அத்ந இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) 'ஷாகன்' ஒட்டு வரும். 'ஷாகன்' இன் 'ஷ்' ஒரு 'இத்' ஆகும். இதைச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்ட சொற்களின் பெண்பாற் சொற்கள் 'ஙீஷ்' ஒட்டுச் சேர்த்து பெறப்படுமென்று இந்தர 'இத்' குறிக்கும் (4.1.41)
ஜல்பாக: (ஜல்ப் + ஷாகன்) 'வாயாடி'
பி⁴க்ஷாக: 'பிச்சைக்காரன்', 'இரவலர்'
கு'ட்ட'ாக: 'உடைப்பவன்/உடைப்பது'
லுண்ட'ாக: 'திருடன்'
வராக

**3.2.156** ப்ரஜோரினி
'ப்ர + ஜு' தாதுவுடன் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) 'இ'னி' ஒட்டு வரும்.
ப்ரஜவீ (ப்ர + ஜு + இனி = இன்)
வேகமாக ஓடுபவன்/ஓடுவது

**3.2.157** ஜித்³ரு'க்ஷி விஸ்ரீண்வ மாவ்ய
த²ாப்⁴யமபரிபூ⁴ ப்ரஸூப்⁴யஸ்' ச
(கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்)
'இனி' ஒட்டு கீழ்க்கண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் வரும்.

| | | |
|---|---|---|
| ஜீ (வெல்) ஜயீ | – | 'வாகை சூழ்ந்தவன்' |
| த்³ரு' (மதி) த³ரீ | – | 'மதிக்கிறவன்' |
| க்ஷி (அழி, வசி, க்ஷயீ, போ) | | 'அழிகிறவன், வசிக்கிறவன், செல்கிறவன்' |
| விஸ்ரி(தங்கு) | – | விஸ்ரயீ (தங்குகிறவன்) |
| இண் (போ) | – | அத்யயீ 'எல்லை கடப்பவன்' |
| வம் (வாந்தியெடு) | – | வமீ 'வாந்தியெடுக்கிறவன்' |

அவ்யத்² (வலி, கெடாத) அவ்யதீ² 'வலியில்லாதவன்'
அப்⁴யம் (புண்படுத்து)– அப்⁴யமீ – 'புண்படுத்துபவன்'
பரிபூ⁴ (அவமதி) – பரிப⁴வீ – 'அவமதிப்பவன்'
ப்ரஸூ (அடை, பெறு) – ப்ரஸவீ – 'பெறுகிற, உண்டாக்குகிற'

**3.2.158** ஸ்ப்ரு¹ஹி க்³ருஹி பதி த³யி
நித்³ரா தந்த்³ராஸ்¹ ரத்³ த⁴ாப்⁴ ஆலுச்
(கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்)
'ஆலுச்' ஒட்டு கீழ்க்கண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் வரும்.

ஸ்ப்ரு¹ஹ் – ஸ்ப்ரு¹ஹயாலு: – 'விரும்புபவன்'
க்ரு¹ஹ் – க்ரு¹ஹயாலு: – 'பிடித்துக் கொள்பவன்'
பத் – பதயாலு: – 'செல்பவன்'
தய் – தயாலு: – 'இரக்கமுள்ளவன்'
நித்³ரா – நித்³ராலு: – 'உறங்குபவன்'
தந்த்³ரா – தந்த்³ராலு: – 'சோம்பேறி'
ஸ்¹ரத்³த⁴ா – ஸ்¹ரத்³த⁴ாலு: – 'நம்பிக்கையுள்ளவன்'

வா: அலுசி ஸீ¹ஙோ க்³ரஹணம் கர்த்வ்யம்
'ஸீங்' தாதுவையும் 'ஆலுச்' ஒட்டோடு இணைக்க வேண்டும்.
ஸ¹யாலு: 'படுப்பவன், உறங்குபவன்'

**3.2.159** த³ாதே⁴ட் ஸி ஸ¹த³ ஸதே³ா ரு
த³ா (கொடு) தே⁴ (உறிஞ்சு) ஸி(கட்டு) ஸ¹த்³ (விழு) ஸத்³(உட்கார், அமர்) ஆகியவற்றிற்குப்பின் ரு ஒட்டு வரும்.

த³ாரு: – 'கொடையாளி'
த⁴ாரு: – 'பால்குடிப்பவன் அதாவது குழந்தை'
ஸேரு: – 'கட்டுபவன்'
ஸ¹த்³ரு: – 'விழுகிறவன்'
ஸத்³ரு: – 'உறுதியான'

**3.2.160** ஸ்ரு¹ க⁴ஸ்யத³ க்மர ச்
ஸ்ரு¹ (ஓடு) க⁴ஸ், அத்³ (உண்) ஆகியவற்றிற்குப்பின் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) க்மரச் ஒட்டு வரும்.

ஸ்ரு¹மர: – 'ஒருவகை மான்'
க்⁴ஸ்மர
அத்³மர: – 'அதிகமாக உண்பவன்'

**3.2.161** ப⁴ஞ்ஜ் ப⁴ாஸ மிதே³ா கு⁴ரச்
(கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களைக் குறிக்கும் ) கு⁴ரச் ஒட்டு ப⁴ஞ்ஜ் (உடை), ப⁴ாஸ் (ஒளிவிடு), மித்³ (கொழு) ஆகியவற்றிற்குப் பின்

வரும்.

ப[4]ங்கு[3]ரம் கா[1]ஷ்ட[1]ம் – 'உடையக்கூடிய கட்டை'

ப[4]ாஸுரம் ஜ்யோதி – 'பிரகாசமுள்ள ஒளி'

மேது[3]ர: பஸு[1]: – 'கொழுத்த விலங்கு'

**3.2.162** விதி[3] பி[4]தி[3] ச்[1]சி[2]தே[3]: குரச்

(கர்த்தா அந்த இயல்பைக் கொண்டவன் முதலிய பொருட்களில்) வித்[3] (அறி), பி[4]த்[3](பிள) சி[2]த்[3] (வெட்டு ஆகியவைகளுக்குப் பின் 'குரச்' ஒட்டு வரும்.

விது[3]ர: பண்டி[3]த: – 'அறிவுள்ள/படிப்பாளி/அறிந்த'

பி[4]து[3]ரம் காஷ்ட[1]ம்: – 'உடையக்கூடிய கட்டை'

சி[2]து[3]ரா ரஜ்ஜு: – 'அறுந்து போகக்கூடிய கயிறு'

பி[4]த்[3], சி[2]த்[3] என்ற தாதுக்கள் தற்சுட்டு வினைகளாக, இவ்வொட்டுடன் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

வா: வ்யதே[4]: ஸம்ப்ரஸாரணம் குரச் ச வக்தவ்ய:

'குரச்' ஒட்டு வ்யத்[4] (கொல்) என்ற தாதுவுடன் வரும். அரை உயிர் (Semi vowel) உயிராகும் (Vocalisation) விது[4]ர:-

**3.2.163** இண் நஸ்[1] ஜி ஸர்த்திப்[4]ய: க்[1]வரப்

(கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்), இண், (போ), நஸ்[1] (அழி) ஜி (வெல்) ஸர்த்தி (ஓடு, போ) ஆகியவற்றுக்குப்பின் 'க்வரப்' ஒட்டு வரும். 'க்வரப்' இன் ஈறான 'ப' தாதுவுக்கும், ஒட்டுக்கும் இடைய 'துக்' வருமென்பதைக் குறிக்கும் (6.1.71) இ + க்வரப் = வர, துக் = த் (6.1.71) =

இத்வர: 'பிரயாணி'

இத்வரீ (இத்வர + ஙீப் (4.1.45) பிரயாணி (பெண்பால்)

நஸ்வர: 'அழியக்கூடியது'

நஸ்வரீ: (பெண்பால்) 'அழியக்கூடியது'

ஜித்வர: 'வென்றவன்' ஜித்வரீ

ஸ்ரரு[1] த்வர: ஒடுகிற, அதாவது நதி

ஸ்ரு[1]த்வரீ:- ஒடுகிற, அதாவது நதி

இங்கு கூறப்பட்ட ஒட்டு 'வல்' ப்ரத்யாஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு எழுத்தை முதலாகக் கொண்டமைவதால், 'இட்' இடையே வரவேண்டும் (7.2.35) ஆனால் 7.2.8 அதைத் தடை செய்கிறது.

**3.2.164** க[3]த்வரஸ்[1] ச

'கத்வர' என்ற சொல் ஒரு நிபாதனமாகும்.

'க[3]ம்' என்ற தாதுவின் இறுதி 'ம்' கெட்டு 'க்வரப்' இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

க[3]த்வர: க[3]த்வரீ

**3.2.165** ஜாக[3]ரூக[1]

ஜாக்[3]ரு[1] (விழி) என்ற தாதுவுக்குப் பின் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) ஊக: என்ற ஒட்டு வரும். ஜாக3ரூக:

**3.2.166** யஜ ஜப' த³ஸ'ாம் யங

'யங்' இல் முடியும் யஜ் முதலிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'ஊக' என்ற ஒட்டு (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) வரும்.

யாயஜூக: – 'அடிக்கடி யாகம் பண்ணுபவன்'

ஜஞ்ஜபூக: – 'நிறைய ஜபம் பண்ணுபவன்'

த³ந்த³ஸூக: – 'திரும்பத் திரும்பக் கடிப்பவன்'

**3.2.167** நமி கம்பி ஸ்ம்யஜஸ கம ஹிம்ஸ தீ³போ ர:

'நம்' (வணங்கு), கம்ப்(ஆடு), ஸ்மி(சிரி) அஜஸ் (நிறுத்தாத) கம்(விரும்பு), ஹிம்ஸ் (துன்பப்படுத்து) தீப் (ஒளிவிடு) ஆகிய தாதுக்களின் பின் (கர்த்தா அந்த இயல்பு உடையவன் முதலிய பொருட்களில்) 'ர' ஒட்டு வரும்.

நம்ரம் காஷ்ட'ம் – வளைந்த கம்பு

க'ம்ப்ரா ஸ'ாக²ா – ஆடும் கிளை

ஸ்மேரம் முக²ம் – சிரித்த முகம்

அஜஸ்ரம் ஜுஹோதி – இடைவிடாது வேள்வி செய்பவன்.

[1]கம்ரா யுவதி: – 'விரும்பத்தக்க யுவதி'

ஹிம்ஸ்ரம் ரக்ஷ: – 'கொல்லும் அரக்கன்'

தீ³ப்ரம் க'ாஷ்ட'ம்: – 'எரியும் கட்டை'

'அஜஸ்ரம்' என்ற சொல், ஜஸ் (விடுவி) என்ற தாதுவுடன் எதிர் மறை ஒட்டான 'நஞ்'ஐ இணைத்து 'ர' ஒட்டை தாதுவுக்குப் பின் சேர்த்து விதிக்குப் புறம்பாக (வழுவு) ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வினையுரிச் சொல் (adverb) ஆகப்பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

**3.6.168** ஸனா ஸ'ம்ஸபி⁴க்ஷ உ:

'ஸன்' (Desiderative) ஒட்டில் முடியும் தாதுக்கள், ஆஸ'ம்ஸ் (விரும்பு), பிக்ஷ் (இர) ஆகியவற்றிற்குப் பின் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) 'உ' ஒட்டு வரும்.

சிகீ'ர்ஷு: (க்ரு¹ + ஸன் – சிகீர்ஷ + உ) செய்ய விரும்புபவன்

ஜிஹீர்ஷு: (எடுத்துக் கொள்ள விரும்புபவன்)

ஆஸ'ம்ஸு: – 'விரும்புகிறவன்'

பி⁴க் ஷு: – 'பிச்சைக்காரன்'

இங்கு, ஆங் + ஸ'ம்ஸ் (விரும்பு) தா. பா. 629) என்ற தாதுவைக்குறிக்கும். புகழ் தா. பா.728) என்ற பொருளை உணர்த்தும் தாது அல்ல.

**3.2.169** விந்து³ரிச்'சு²

(கர்த்தா அந்த இயல்பையுடையவன் முதலிய பொருட்களில்) விந்து, இச்சு என்ற சொற்கள் நிபாதனமாக காணப்படுகின்றன. 'வித்³' என்ற தாதுவுடன் 'நும்' ஆகமமும், 'இஷ்' தாதுவின் 'ஷ்'வின் இடத்தில்ச்² உம் விதிக்குப் புறம்பாக வருகின்றன. இத்துடன் 'உ' ஒட்டு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வித் + உ, நும் = ந், = விந்து³ :அறிவுள்ள

இஷ் + உ, ஷ் → ச்[2], = இச்[1]சு[2] :விரும்புகிற

**3.2.170** க்யாச்[1]ச[2]ந்த[3]ஸி

வேதமொழியில், 'க்ய' (Denominative suffix) வில் முடியும் தாதுக்களுக்குப்பின் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) 'உ' ஒட்டு வரும்.

க்யச், க்யஷ், க்யங் ஆகிய மூன்றையும் (பார்க்க 3.1.8, 11, 13) சேர்த்து 'க்ய' என்ற ஒட்டுக் குறிக்கிறது.

மித்ரயு: 'நண்பனை விரும்புகிறவன்'

மித்ர + க்யச் = ய (3.1.8) = மித்ரய (2.4.71) + உ = மித்ரய் (6.4.48) + உ மித்ரயு: 'சிநேகமான'

ஸம்ஸ்வேத[3]யு (ஸம்ஸ்வேத[3] + க்யஷ் = ய + உ) 'வியர்க்கிற'

ஸும்னயு: (ஸும்ன + க்யங் (3.1.11) + உ) இரக்கமுள்ள பேச்சு மொழியில்

மித்ரீயிதா (மித்ர + க்யச் = மித்ரீய + த்ரு[1]ன்)

**3.2.171** ஆத்[3]ரு[1]க[3] மஹன ஜன: கிகிநௌ லிட் ச

'ஆ', ரு[1] என்ற எழுத்துக்களை ஈறாக் கொண்ட தாதுக்கள், க[3]ம், ஹன், ஜன் ஆகியவைகளுக்கும், பின் (கர்த்தா அந்த இயல்பையுடைவன் முதலிய பொருட்களில்) வேத மொழியில் கி, கின், என்ற ஒட்டுக்கள் வரும். மேலும் இவைகள் லிட்–ஐப் போன்று செயற்படும். அதாவது இரட்டிப்பு ஏற்படும்.

பபி: ஸோமம் 'ஸோமம் குடிக்கும்'

பா + கி = இ = பபா + இ = பப் (6.4.24) + இ = பபி த[3]ா + கின் = இ = த[3]த[3]ா + இ =த3த் + இ = த[3]தி[3]:

கா: 'பசுக்களைத் தரும்'

மித்ரா வருணென ததுரி:

(த்ரு[1] + கி) இ = தத்ரூ[1] + இ = ததுரி: 'வெல்கிற'

தூ[3]ரே ஹ்யத்[4]வா ஜகு[3]ரி:

ஜகு[3]ரி (க்ரூ[1] + கி)

ஜக்மி: (க[3]ம + கி) 'செல்கிற'

ஜக்[4]னி: (ஹன் + கி) கொல்கிற

ஜக்[3]ஞி :(ஜன் + கி ) 'முனைகிளம்பும்'

இந்த ஒட்டுக்களில் 'க்' ஒரு 'கித்' ஆகும் இவைகள் 'லிட்' போன்று செயற்படுவதால் 1.2.5இன்படி, 'கித்' ஆகும் என்பது தெளிவு. அதனால், இதை மறுபடியும் கூறுவதற்கு தேவையேயில்லை என்ற வினாவெழுப்புகிறது.

சூ. 7.4.11 ரு'ச்ச[2], என்ற தாதுவும் ரூ'வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்களும், 'லிட்' தொடரும்போது குணம் ஆதேசமாகுமென்று கூறுகிறது. இதன்படி குண எழுத்து பதிலியாக வரும். ஆகவே, ரூ' (குறிலும், நெடிலும்)வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் கி, கின் ஒட்டுக்கள் நிற்கும்போது, குண எழுத்து ஆதேசமாவத்தைத் தடுக்கவே, இங்கு 'கித்' பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

வா: கிகிநௌ உத்ஸர்க[3]ஸ்' ச[2]ந்த[3]ஸி ஸத[3]ா
தி[3]ப்[4]யோ த[3]ர்ஸ'னாத்

வேத மொழியில், கி, கின் ஆகிய ஒட்டுக்கள் எல்லா தாதுக்களுடனும் வரும். இச்சூத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட தாதுக்களோடு மட்டுமல்ல. ஏனென்றால், 'ஸத்' முதலிய தாதுக்களுடனும் இவைகள் காணப்படுகின்றன.

ஸேதி[3]: (ஸத் + கி)

நேமி: (நம் + கி)

வா: ப[4]ாஷாயாம் த[4]ாஞ், க்ருஞ் ஸ்ரு' ஜனி க[3]மி நமிப்[4]ய: கிகிநௌ வக்தவ்யௌ பேச்சு மொழியில் த4ாஞ் முதலிய தாதுக்களுடன் கி, கின் ஒட்டுக்கள் வரும்.

த[3]தி[4]: (த[4]ா + கி) 'தாங்குபவன்'

சக்ரி: (க்ரு + கி)

ஸஸ்ரி: (ஸ்ரு' + கி)

ஜக்[3]ஜி: (ஜன் + கி)

ஜக்[3]மி: (க3ம் + கி)

நேமி: (நம் + கி)

வா: ஸஹி வஹி சலி பதிப்[4]யோ யங்ந்தேப்[4]ய கிகிநௌ வக்தவ்யௌ 'ஸஹ்' முதலிய தாதுக்களுக்குப் பிறகு கி, கின் வரும். ஸாஸஹி: (ஸஹ் + யங் – ஸாஸஹ்ய (7.4.83) + கி = இ = ஸாஸஹி: 'பொறுமையுள்ளவன்'

வாவஹி: 'தூக்குபவன்'

சாசலி: 'செல்பவன்'

பாபதி: 'விழுபவன்'

**3.2.172** ஸ்வபித்ரு'ஷோர் நஜிங்

ஸ்வப் (உறங்க) த்ரு'ஷ் (தாகமாகு) என்ற தாதுக்களுக்குப் பிறகு, கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) நஜிங் ஒட்டு வரும்.

ஸ்வப்னக் (ஸ்வப் + நஜிங் = நஜ் = ஸ்வர்னஜ்) 'உறங்குகிற' த்ரு1ஷ்ணக் 'தாகமாயிருக்கிற'

வா: த்[4]ரு'ஷேஸ் ச இதி வக்தவ்யம்

த்[4]ருஷ் (நிந்தி, அவமதி) என்ற தாதுவுக்குப் பின்னும் இந்த ஒட்டு வரும்.

த்$^{4}$ருஷ்ணக் அவமதிக்கிறவன்

**3.2.173** ஸ்$^{1}$ரு$^{1}$வந்த$^{3}$யோராரு:
(கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) 'ஆரு' என்ற ஒட்டு ஸ்$^{1}$ரு$^{1}$, (துன்புறத்து), வத்$^{3}$ (வணங்கு) என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் வரும்.
ஸ$^{1}$ராரு: 'தீங்கான'
வந்தாரு: 'கவி'

**3.2.174** பி$^{4}$ய: க்ரு$^{1}$க்லுகநௌ
பீ$^{4}$ (பயப்படு) தாதுவுக்குப்பின் 'க்ரு$^{1}$', 'க்லுகன்' ஆகிய ஒட்டுக்கள், கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில் வரும்.
பீ$^{4}$ரு: (பீ$^{4}$ + க்ருக் = உ) 'பயப்படுகிற'
பீ$^{4}$லுக: (பீ + லுகன் = லுக) கரடி, புலி, நரி

வா: க்ரு$^{1}$கன்னபி வக்தவ்ய:
'க்ரு$^{1}$கன்' என்ற ஒட்டும் 'பீ$^{4}$'க்குப்பின் வரும் பீ$^{4}$ருக: (பீ$^{4}$ + க்ரு$^{1}$கன் =ருக) பயப்படுகிறவன்

**3.2.175** ஸ்தே$^{2}$ஸ$^{1}$ப$^{4}$ாஸபி ஸகஸோ வரச்
ஸ்த$^{2}$ா (நில்), ஈஸ் (ஆள்) ப$^{4}$ாஸ் (பிரகாசி) பிஸ், கஸ் (செல்) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில்) 'வரச்' ஒட்டு வரும்.
ஸ்த$^{2}$ாவர: (ஸ்த$^{2}$ா + வரச் = வர)
ஈஸ்$^{1}$வர: 'ஆள்பவன், கடவுள்'
ப$^{4}$ாஸ்வர: 'பிரகாசிக்கிறவன்'
பே$^{1}$ஸ்வர: 'அழிக்கிறவன்'
விகஸ்வர: 'திறக்கிறவன்' 'விரிவாக்குபவன்'

**3.2.176** யஸ்$^{1}$ச யங:
'யங்' இல் முடியும் யா (போ) என்ற தாதுவுக்குப்பின் (கர்த்தா அந்த இயல்பையுடையவன் முதலிய பொருட்களில்) வரச் ஒட்டு வரும்.
யாயாவர: (யா + யங் = யாயாய + வரச் = வர)
யாயாவர: (6.4.48 6.1.66) அடிக்கடி அல்லது அதிகமாகச் சுற்றுபவன்

**3.2.177** ப்$^{4}$ராஜ ப$^{4}$ாஸது$^{4}$ர் வித்$^{3}$யுதோர்ஜி
ப்ரு$^{1}$ ஜுக்$^{3}$ராவஸ்து வ: க்விப்
ப்$^{4}$ராஜ் முதலிய தாதுக்களுக்குப்பின் (கர்த்தா அந்த இயல்லையுடைவன் முதலிய பொருட்களில்) 'க்விப்' ஒட்டு வரும்.
விப்$^{4}$ராட் (வி + ப்$^{4}$ராஜ் + க்விப்) 'ஒளிவிடுகிற'
விப்$^{4}$ராஜௌ (இருமை) விப்$^{4}$ராஜ: (பன்மை)

ப4ா: ப4ாஸௌ, ப4ாஸ: 'வெளிச்சம், ஒளிவிடுகிற'
துா4, து4ரௌ: து4ர: 'துன்புறுத்துகிற'
வித்3யுத்: வித்3யுதௌ, வித்யுத: 'மின்னல்'
ஊர்க் ஊர்ஜௌ ஊர்ஜ: 'பலம்'
பூ: புரௌ புர: 'காப்பாற்றுகிற, நிரப்புகிற'

வா: ஜவதே: தீ3ர்க3ஸ் ச நிபாத்யதே
'ஜு'வுக்குப்பின் 'கவ்ப்' வரும், அதன் நீட்டல் நிபாதனமாகும்.
'ஜு' ஜூவௌ ஜுவ:
க்3ராவஸ்துத், க்3ராவஸ்துதௌ, க்3ராவஸ்துத: 'கல்லை வணங்குபவன்'
சூ. 3.2.75, 76இன்படி இத்தாதுக்களுக்குப்பின் 'க்விப்' ஒட்டு வரமுடியும். ஆயினும் வா அஸரூப விதி (3.1.94) தச்1சீ2லிகாதி ஒட்டுக்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று உணர்த்த, இங்கு இ தை மறுபடியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

**3.2.178** அன்யேப்4யோ அபித்3ரு1ஸ்யதே
(மேலே குறிப்பிட்ட தாதுக்களைத் தவிர) மற்ற தாதுக்களோடும் (கர்த்தா அந்த இயல்புடையவன் முதலிய பொருட்களில் 'க்விப்' ஒட்டு காணப்படுகிறது. த்3யுத், க3ம், ஹு ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'க்விப்' ஒட்டும், இரட்டித்தலும் நிகழும்.
தி3த்3யுத், 'பிரகாசிக்கிற'
ஜக3த் 'உலகம், போகிற'

வா: ஜுஹோதேர் தீ3ர்க4ஸ்1 ச
'ஹு' தாது நெடிலாகவும் ஆகும்.
ஜுஹு: பிறைச் சந்திரன் போன்ற வடிவத்திலமைந்த கரண்டி யாகத்தின்போது நெருப்பில் நெய் விடப் பயன்படுத்துவது.

வா: த்3ரு1ப4யே இத்யஸ்ய ஹ்ரஸ்வஸ1 சத்3வே ச த்3ரு (பயம்)என்ற தாது குறிலாகவும் இரட்டித்தலும் ஆகும்.
த்3த்3ருத் 'கிழிக்கிற'

வா: த்4யாயதே ஸம்ப்ரஸாரணம்
'த்4யை' என்ற தாது ஸம்ப்ரசாரணம் ஆகும்.
தீ4: 'அறிவு, புத்தி'

**3.2.179** பு4வ: ஸம்க்3ஞாந்தரயோ:
'பூ' தாதுவுக்குப்பின் 'க்விப்' ஒட்டு, தருவிக்கப்பட்ட சொல், ஒரு பெயர் அல்லது உத்தரவாதம் குறிக்கும்போது இணைக்கப்படும்.
விபூ4: 'ஒரு பெயர்'

ப்ரதிபூ4: 'உத்திரவாதி'

**3.2.180** விப்ரஸம்ப்4யோ ட்3வஸம்க்3ஞாயாம்

வி, ப்ர, ஸம் ஆகியவைகள் முன்னொட்டாக நிற்கும் 'பூ4' தாதுவுக்குப்பின், டு3 ஒட்டு தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு பெயராக அமையாவிட்டால் வரும்.

யுக் (யுஜ் + க்விப்) 'சேர்பவன், சந்திப்பவன்'

சி2த்1

பி4த்1 உடைப்பவன்

'காணப்படுகிறது' (த்3ருஸ்1யதே) என்ற சொல், (சூத்திரத்தில்) வே று விதிகளும், 'க்விப்' ஒடு பயன்படுத்தப்படுமென்று மறைமுகமாக உ ணர்த்துகிறது. ஆகையால், சில இடங்களில், உயிர் நீட்டித்தல், மற் ற இடங்களில் தாது இரட்டித்தல், வேறு இடங்களில், அரை உயிர்களை உயிராக்குதல், வேறு சில இடங்களில் உயிராக்காமை போன்ற பலவகையான மாறுபாடுகளைக் காண்கிறோம்.

வா: வசிப்ரச்ச2 யாயதஸ்துகட1 ப்ருஜீஸ்ரீணாம் தீ3ர்கே4ா அஸம்ப ரஸாரணம் சவச், முதலிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'க்விப்' ஒட்டு வரும், நீட்டித்தல் இ ருக்கும், ஸம்ப்ர ஸாரணம் (உயிராக்கம்) இருக்காது.

வசி1–வாக் (வச் + க்விப்) (ஸம்ப்ரசாரணமில்லை) பேசுபவன்

ப்ரச்1ச்2–ஸ1ப்3த3 ப்ராச்1ச்2–ஸ1ப்3த3 ப்ராட் (முதல் வேற்றுமை ஒருமை) 'சத்தத்தைக் கேட்கிறவன்'

ஆயதஸ்தூ: 'அதிகமாகப் புகழ்பவன்'

கடப்1ரூ: 'புழு'

ஜீ: 'வேகமாக' (செல்பவன்)

ஸ்1ரீ: 'லக்ஷ்மி'

வா: த்3யுதி க3மி ஜுஹோதீனாம் த்3வே ச

விபு4 'எங்கும் நிறைந்தவன்'

ப்ரபு4: 'யஜமானன்'

ஸம்பு4: 'படைப்பவன்'

வா: டு3ப்ரகரணே மித1த்3ரு1வாதி3ப்4ய உபஸம்க்2யானம்

டு3 ஒட்டைப் பற்றிப் பேசும்போது மித1த்3ரு1 முதலியவைகளையும் இத்துடன் சேர்த்துக் கூற வேண்டும்.

மித1த்3ரு: 'கடல்'

ஸ1ம்பு4: 'மகிழ்ச்சியளிக்கும்.'

**3.2.181** த4: கர்மணிஷ்ட்1ரன்

த4ா (ஊட்டு) என்ற தாதுவுக்குப்பின் செயப்படு பொருளைக் குறிக்கும் ஷ்ட்ரன் ஒட்டு வரும்.

'ஷ்' ஒரு இத். இது பெண்பாற் சொற்கள் 'ஙீஷ்'ஐச் சேர்த்து பெறப்படுமென்று குறிக்கும்.

த்[4]ாத்[1]ரீ (த்[4]ா + ஷ்ட்[1]ரன் = த்ர + ஙீஷ் = ஈ)

செவிலித்தாய் அல்லது நெல்லிக்காய்

**3.2.182** த[3]ம்னீஸ[1] ஸயுயுஜஸ்து[1] து[1]த[3]ஸிஸிச மிஹ பத[1]த[2]ஸ[1] நஹ: கரணே

த[3]ா (வெட்டு), நீ (அழைத்துச் செல்), ஸ[1]ஸ் (துன்புறுத்து), யு (சேர், கல்) யுஜ் (இணை) ஸ்து (புகழ்) துத்[3] (வலியுண்டாக்கு), ஸி (கட்டு), ஸிச் (தெளி), மிஹ் (சிறுநீர்கழி), பத் (விழு), த[3]ஸ் (கடி) நஹ் (கட்டு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் தருவிக்கப்பட்ட சொல், 'கருவி' என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது ஷ்ட்[1]ரன் ஒட்டு வரும்.

த[3]ாத்[1]ரம் 'அரிவாள்'

நேத்[1]ரம் 'கண்'

ஸ[1]ஸ்த்[1]ரம் 'ஆயுதம்' யோத்ரம் 'கட்டுதளை'

யோக்[1]த்ரம் 'தோல் வார், தும்புக் கயிறு'

ஸ்தே[1]ாத்ரம் 'புகழ்ச்சி, சொல் மாலை'

தே[1]ாத்[1]ரம் 'காற்றுக்கோள், அங்குசம்'

ஸேத்ரம் 'கயிறு, விலங்கு எலும்புகளைப் பிணைக்கும் தசை நார்'

ஸேக்த்ரம் 'தெளிப்பவன் (தண்ணீர்)'

மேட்[3]ரம் 'ஆண்குறி'

ப[1]த்[1]ரம் 'வண்டி'

த[3]ம்ஷ்ட்[1]ரா பெரிய பல். இது அ[1]ஜாதி வகுப்பைச் சேர்ந்தது. அதனால் பெண்பால் 'ட[1]ாப்' சேர்த்து ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

'த[3]ம்ஸ்' என்ற தாது அனுநாஸிகமில்லாமல் இச்சூத்திரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சில ஒட்டுக்களின் முன் இதன் அனுநாஸிகம் கெடுமென்று இது குறிக்கும். காட்டாக 'ல்யுட்' தொடரும்போது, த3ஸ1னம் 'பல்' என்று ஆகும்.

நத்[3]த்[4]ரீ (ணஹ் = நஹ் + ஷ்ட்[1]ரன் = த்ர

நத்[4] (8.2.34) = நத்[4] + த்[4]ர = நத்[3] (8.4.53) + த்[4]ர = நத்[3]த்[4]ர + ஈ = நத்[3]த்[4]ரீ – 'கயிறு'

**3.2.183** ஹலஸூகரயோ: புவ:

'பு' தாதுவுக்குப்பின் 'ஷ்ட்[1]ரன்' ஒட்டு, (ஆக்கப்பட்ட சொல்) கருவி என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது வரும். அக்கருவி, ஏர் அல்லது பன்றியின் ஒரு அவயவமாக பகுதியாக இருக்க வேண்டும்.

ஹலஸ்ய போத்ரம் – 'ஏர்க் கொழு'

ஸூகரஸ்ய போத்ரம் – 'பன்றியின் நீண்ட மூக்கு'

**3.2.184** அர்த்திலூதூ ஸூக[2]ன ஸஹ சர இத்[1]ர:

'இத்ர' ஒட்டு, ரு[1] (போ), லூ (வெட்டு) தூ[4] (ஆட்டு) ஸூ[1] (உண்டாக்கு), க[2]ன்

(தோண்டு, கொத்து) ஸஹ் (தாங்கு) சர் (போ) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் கருவிப் பொருளில் வரும்.

அரித்ரம் – 'படகோட்டும் துடுப்பு'
லவித்ரம் – 'அரிவாள்'
த$^{4}$வித்ரம் – 'விசிறி, காற்றோட்டச் சாதனம்'
ஸவித்ரம் – 'விளைவிக்கப்பயன்படும் ஒரு கருவி'
க$^{2}$னித்ரம் – 'கோடலி'
ஸஹித்ரம் – 'பொறுமை'
சரித்ரம் – 'நடத்தை, ஒழுக்கம்'

**3.2.185** புவ: ஸம்க்$^{3}$ஞாயாம்

'பு' (தூய்மையாக்கு)வுக்குப்பின் 'இத்ர' என்ற ஒட்டு, கருவிப் பொருளில் தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு பெயராகும் போது வரும்.
த$^{3}$ர்ப$^{4}$: பவித்ரம்
ப$^{3}$ர்ஹிஷ் பவித்ரம் ஒரு வகைப் புல்லினால் செய்யப்பட்டது.
நெய் முதலியவைகளை தூய்மையாக்கப் பயன்படுத்துவது 'சல்லடை அல்லது வடிகட்டி, மோதிர விரலில் அணியும் தர்ப்பையினால் ஆக்கப்பட்டது.'

**3.2.186** கர்தரி சர்ஷிதே$^{3}$வதயோ:

'பு'வுக்குப்பிறகு, கருவி கர்த்தா என்ற பொருட்களில் முறையே ரிஷி, கடவுள் தொடர்பாகப் பயன்படுத்தும்போது 'இத்ர' ஒட்டு வரும்.
பவித்ரோ அயம் ரிஷி: (கருவி) இவரால் தூய்மையாக்கப்பட்டது)
அக்னி: பவித்ரம் (கர்த்தா) இக்கடவுள் தூய்மையானவர்

**3.2.187** ஞீத: க்த:

'ஞி'யை இத்தாகக் கொண்ட தாதுக்கள் நிகழ்காலத்தைக் குறிக்க, 'க்த' ஒட்டோடு வரும்.
நிஷ்டா ஒட்டான 'க்த' பொதுவாக இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும். (பார்க்க 3.2.102) இச்சூத்திரம், 'ஞி'யை இத்தாகக் கொண்ட தாதுக்கள் நிகழ்காலத்தைக் குறிக்குமென்று சூ. 102க்கு புறனடையாக அமைகிறது.
மின்ன: (ஞிமித்$^{3}$) 'பருமனாகு'
க்ஷ்விண்ண (ஞிக்ஷ்வித்) 'விடுதலையான'
த்$^{4}$ருஷ்ட$^{1}$ :(ஞித்$^{4}$ருஷா) 'துணிவுள்ள'

**3.2.188** மதி பு$^{3}$த்$^{3}$தி$^{4}$ பூஜார்தே$^{2}$ப்$^{4}$யஸ் ச

விருப்பம் (மதி), அறிவு (பு$^{3}$த்$^{3}$தி$^{4}$) மரியாதை (பூஜா) ஆகிய பொருட்களைக் குறிக்கும் தாதுக்களுக்குப்பின், நிகழ் காலப் பொருளில் 'க்த' ஒட்டு வரும்.
ராக்$^{3}$ஞாம் மத:
ராக்$^{3}$ஞாம் இஷ்ட$^{1}$: 'அரசனால் விரும்பப்பட்ட'

ராக்[3]ஞாம் பு[3]த்[3]த[4] 'அரசனுக்குத் தெரிந்த'
ராக்[3]ஞாம் க்ஞாத:

ராக்ஞாம் பூஜித: 'அரசனால் மதிக்கப்பட்ட
ராக்ஞாம் அர்ச்சித:

மேலே கூறிய தாதுக்களில் சேர்க்கப்படாத மற்ற தாதுக்களை சுட்டும் வகையில் அமைகிறது, சூத்திரத்திலுள்ள 'ச' என்ற சொல், ஆகையால், கீழ்க்காணும் தாதுக்களிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட எச்சங்கள், நிகழ்காலத்தையும் குறிக்கும். அதாவது இவைகள் இறந்த காலம், நிகழ் காலமிரண்டையுமே சுட்டும்.

ஸீலித: பழகுகிற, அனுஷ்டிக்கிற
ரக்ஷித: காப்பாற்றப்பட்ட
க்ஷாந்த: பொறுக்கிற
ஆக்ருஷ்ட: கண்டனம் செய்த
ஜூஷ்ட: திருப்தியுள்ள
ருஷ்ட/ருஷித: கோபமுள்ள
அபி[4]வ்யாஹ்ருத: சொன்ன
ஹ்ருஷ்ட: மகிழ்ச்சியான, திருப்பிதியுடைய
து[1]ஷ்ட: மகிழ்ச்சியான
காந்த: அனுகூலமாக
ஸம்யத: அடக்கிய, தடுத்த
உத்யத: தயாரான
கஷ்டம்: துன்பம், துக்கம் (எதிர்காலப் பொருள்)
அம்ருத: அழியாத அழிவற்ற நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும்.
ஸுப்த: உறங்குகிற
ஸயித: படுத்துக் கொள்கிற
ஆஸித: உண்கிற
லிப்த: பூசுகிற
த்ருப்த: திருப்தியடைகிற

**3.3.1** உணாத[3]யோ ப[3]ஹுலம்

'உண்' முதலிய ஒட்டுக்கள் (நிகழ்காலத்தைக் குறிப்பதாகவும், ஸம்க்3ஞாவாகவும்) பல வகையாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கா[1]ரு: (க்ரு[1] + உண் = உ → கார் + உ) 'கலைஞன்'
வாயு (வா + உண் = உ → வா + யுக் = ய் (7.3.33) + உ) 'காற்று'
ஜாயு: (ஜி + உன்) 'மருந்து'

**3.3.2** பூ[4]தே[1] அபி த்[3]ருஸ்யந்தே[1]

'உண்' முதலிய ஒட்டுக்கள் கடந்த காலத்தைக் குறிப்பதாகவும் காணப்படுகின்றன.
வர்த்$^1$மன் (வ்ருʼத்$^1$ + மனின்) 'பாதை, வழி' (எது ஒரு விதியாக நிறுவப்பட்டுள்ளதோ)

**3.3.3** ப$^4$விஷ்யதி க$^3$ம்யாதய:
'$^3$கமி' முதலியவைகள் எதிர்காலத்தைக் குறிக்கும்.
க$^2$மீ க்$^3$ராமம் கிராமத்துக்குச் செல்லப் போகும்
ஆக$^3$ாமீ வருகிற, வரப்போகிற
ப்ரஸ்த$^2$ாயீ – கிளம்பப் போகும்.
இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிற 'எதிர்காலம்' ஒட்டுக்குத்தான் அடிச் சொல்லுக்கு அல்ல.

வா: அனத்$^3$யத$^1$ன உபஸம் க்$^2$யானம்
'இன்றைக்கு' அல்லழுத (அனத்$^3$யதன) எதிர்காலத்தைக் குறிக்கும் என்று அமைய வேண்டும்.
ஸ்$^1$வோ க$^3$மீ க்$^3$ராமம்
நாளைக்கு போவான் கிராமத்துக்கு
கிராமத்துக்கு நாளை அவன் போவான்

**3.3.4** யாவத் புரா நிபா$^1$தயோர் லட்$^1$
'யாவத்', 'புரா' என்ற நிபாதங்களுடன் நிற்கும் நிகழ்காலத்தைக் கு றிக்கும் ஒட்டான (லட்) எதிர்காலத்தைக் குறிக்கும்.
யாவத் பு$^4$ங்க்தே: 'அவன் கட்டாயம் உண்பான்'
புரா பு$^4$ங்க்தே:

**3.3.5** விப$^4$ாஷா கத$^3$ா கர்ஹ்யோ:
கத$^3$ா, கர்ஹி என்ற சொற்களுடன் நிற்கும் தாதுக்களுடன் எதிர்காலத்தைக் குறிக்க 'லட்' ஒட்டு விருப்பாக வரும்.
கத$^3$ா பு$^4$ங்க்தே (லட்) எப்போது உண்பான்
கத$^3$ா பே$^4$ாக்ஷ்யதே (ல்ருʼட்) எப்போது உண்பான்
கத$^3$ா போ$^4$ாக்தா (லுட்) எப்போது உண்பான்
கர்ஹி பு$^4$ங்க்தே எப்போது உண்பான்
கர்ஹி பே$^4$ாக்ஷ்யதே எப்போது உண்பான்
கர்ஹி பே$^4$ாக்தா எப்போது உண்பான்

**3.3.6** கிம்வ்ருத்தே லிப்ஸாயாம்
'கிம்' அல்லது அச்சொல்லை இணைத்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொற்களுடன், வரும் வினை, பேசுபவன் ஒரு பொருளையடைய விரும்புகிறானென்ற பொருளை உணர்த்தும்போது, அவ்வினையுடன், 'லட்' ஒட்டு விருப்பாக,

எதிர்காலத்தைக் குறிக்குமாறு வரும்.
கம் 4வந்த: பே4ாஜயந்தி
தாங்கள் யாருக்கு உணவு அளிப்பீர்கள்
கம் ப4வந்த: பே4ாஜ யிதார:
கம் ப4வந்த: போஜயிஷ்யிஷ்யந்தி
கதரோ பி4க்ஷாம் த3த3ாதி/த3ாஸ்யதி/த3ாத1ா
கதமோ பி4க்ஷாம் த3த3ாதி/த3ாஸ்யதி/த3ாத1ா
கர்த்தா ஒரு பொருளையடைய மறைமுகமாக விருப்பம் தெரிவிக்கு ம் போது தான் இவ்விதி பயன்படுத்தப்படும் மற்ற சூழலில் க: பாட 1லி புத்ரம் க3மிஷ்யதி யார் பாடலிபுத்திரத்துக்குப் போகிறான்?

**3.3.7** லிப்ஸமான ஸித்3தெள ச
'விரும்பிய பொருளையடைதல்' என்ற பொருளை உணர்த்தும் போது ம், எதிர்காலப் பொருளில், நிகழ்கால ஒட்டு (லட்) விருப்பாகப் பயன்படுத்தப்படும்.
யோ ப4க்தம் த3த3ாதி1ஸ ஸ்வர்க3ம் க3ச்1ச2தி (லட்)
யோ ப4க்தம் த3ாஸ்யதி ஸ ஸ்வர்க3ம் க3மிஷ்யதி (ல்ருட்)
யோ ப4க்தம் த3ாத1ா ஸ ஸ்வர்க3ம் க3ந்த1ா (லுட்)
யார் "அன்னம் கொடுக்கிறார்களோ அவர் சுவர்க்கத்தையடைவா ர்கள்."
இங்கு விரும்பப்படும் பொருள் அன்னம் (ப4க்தம்) இதைக் கொடுப்பதால், சுவர்க்கததையடைகிறான் கொடுத்தவன்.
இங்கு உணவைக் கேட்பவன் அதாவது அவன் விரும்பும் பொருளைக் கேட்பவன், இதைக் கொடுப்பவனிடம் (கொடையாளி), "அன்னம் கொடுப்பதால், நீ சுவர்க்கத்தையடைவாய்" என்று அவனுக்குக் கொடுப்பதில் ஆர்வத்தை உண்டாக்குகிறான்.

**3.3.8** லோட3ர்த2 லக்ஷ ணேச
ஏவல் பொருளை சுட்டும் (லோட்3) தாதுவுக்குப்பின் எதிர் காலத் தைக் குறிக்க நிகழ் கால ஒட்டுக்கள் (லட்) விருப்பாக பயன்படுத் தப்படும்.
உபாத்4யாயஸ்1 சே1த3ாக3ச்1ச2தி/உபாத்4யாயஸ்1
சே1தாக3மிஷ்யதி/உபாத்4யாயஸ்சே1தா க3ந்தா அத2த்வம் ச2ந்தே3ா அதீ4ஷ்வ/
அத2த்வம் வ்யாகரண மதீ4ஷ்வ/
ஆசிரியர் வந்தால் நீ வேதம்/ இலக்கணம் படி

**3.3.9** லிங்சோர்த்4வ மௌஹூர்த்திகே
மேற்சூத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட சூழலில் ஒரு முகூர்த்ததுக்குப் பிறகு நிகழவிருக்கும் எதிர்காலத்தைக் குறிக்க, லிங் (Potential) உம் வரும், அதாவது லிங் நிகழ்கால ஒட்டு இரண்டுமே வரும்.
(1) ஊர்த்4வம் முஹூர்தாத் உபாத்4யாயஸ் சே1த3ா க3ச்1சேத் (2) உபாத்4யாயஸ் சேத3ாக3ச்1ச2தி (3) உபாத்4யாயஸ் சே1த3ா க3மிஷ்யதி (4) உபாத்4 யாயஸ் சே1த3ாக3ந்தா அத2த்வம் ச2ந்தே3ா அதீ4ஷ்வ/அத2த்வம் வ்யாகரணமதீஷ்வ

ஒரு முகூர்த்ததுக்குப்பிறகு ஆசிரியர் வந்தால், நீ யாப்பிலக்கணம் அல்லது இலக்கணம் படி
(1) லிங் (2) லட் (3)லுட் (4)ல்ருட்

**3.3.10** துமுன் ண்வுலௌ க்ரியாயாம் க்ரியார்த[2]ாப்[4]யாம்
ஒரு செயல், மற்றொரு செயலுக்காகச் செய்யப்படும்போது,
முதலில் குறிப்பிட்ட செயல் 'க்ரியார்த[2] க்ரியா' என்று கூறப்படுகிறது. இந்த வினை உபபதமாக நிற்கும்போது, தாதுவுடன் 'துமுன்' 'ண்வுல்' ஆகிய ஒட்டுக்கள் எதிர்காலப் பொருளில் வரும்.
பே[4]ாக்தும் வ்ரஜதி (பு[4]ஜ் + துமுன் = தும்) 'உண்ணப் போகிறான்'
பே[4]ாஜக: வ்ரஜதி (பு[4]ஜ் + ண்வுல் = அக)
இங்கு வினைச் சொல் (வ்ரஜ்) உபபதம். இது எதிர்காலத்தில் நிகழவிருக்கும் ஒரு செயலுக்காக, ஒரு செயல் செய்வதைக் குறிக்கிறது.

**3.3.11** ப[4]ாவசனாஸ்[1] ச
செயலை மாத்திரம் குறிக்கும் சில ஒட்டுக்கள் (க[4]ஞ் போன்றவை 3.3.18) தாதுக்களுக்குப்பின் வரும்போதும், எதிர் காலத்தைக் குறிக்கும் (அத்துடன் சேர்ந்து வரும் வினைச் சொல், எதிர் காலத்தில் நிகழவிருக்கும் ஒரு செயலுக்காக, ஒரு செயல் செய்ததைக் குறிக்கும்போது)
பாகாய வ்ரஜதி சமைப்பதற்காகச் செல்கிறான்

**3.3.12** அண் கர்மணி ச
(மற்றொரு செயலுக்காக ஒரு செயல் செய்வது என்ற பொருளில்) தாதுவுடன் செயப்படு பொருள் சேர்ந்து நிற்கும் போது 'அண்' ஒ ட்டு தாதுவுடன் வரும்.
காண்ட[3]லாவோ வ்ரஜதி கிளை வெட்டப் போகிறான்
கோ[3]ாத[3]ாயோ வ்ரஜதி பசுக்களைக் கொடுக்கப் போகிறான்

**3.3.13** ல்ருட்[1]ஸே[1]ஷே ச
மற்ற இடங்களில் ல்ருட்[1] பயன்படுத்தப்படும். அதாவது எதிர்கால த்தைக் குறிக்கவும், எதிர்காலத்தில் நிகழப் போகும் செயலுக்கா க, ஒரு செயல் செய்யப்படுகிறது என்று சுட்டும்போதும், 'ல்ருட்[1]' பயன்படுத்தப்படும்.
கரிஷ்யாமி இதி வ்ரஜதி செய்வேன் என்று போகிறான்
கரிஷ்யதி அவன் செய்வான்

**3.3.14** ல்ருட:[1] ஸத்[3]வா
ல்[1]ருட்[1] உக்குப் பதிலியாக ஸத்[1] (அதாவது ஸ[1]த்ரு[1], ஸானச்) வரும்.
இது ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விருப்பம் (வ்யவஸ்தி[2]த[1]விப[4]ாஷா) லட்[1]க்குப் பதிலியாக, ஸத்ரு, ஸானச் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறதோ அதே போன்று, இவைகளை 'ல்ருட்[1]' உக்குப் பதிலியாகவும் பயன்படுத்தப்படும்.
கரிஷ்யந்தம் (2) தேவ[3]வத[3]த்தம் (2) பஸ்[1]ய செய்யவிருக்கும் தேவதத்தனைப்

பார் கரிஷ்யமாணம் (2) தே³வத³த்தம் (2) பஸ்¹ய செய்யப்படவிருக்கும் தேவதத்தனைப் பார் ஹே கரிஷ்யத்

ஹேகரிஷ்யமாண:

முதல் வேற்றுமையுருபுகளுடன் வரும் பெயர்ச் சொல்லோடு, வரும்போது இந்த ஒட்டுக்கள் 'ல்ருட்' உக்குப் பதிலியாக வரா (பார்க்க 3.2.124) அதாவது முதல் வேற்றுமைச் சொல்லோடு விருப்பாகவும், மற்ற வேற்றுமைச் சொற்களோடு கட்டாயமாகவும் இவ்வொட்டுக்கள் பதிலியாகும்.

கரிஷ்யன் தே³வத³த்த:

கரிஷ்யமாண: தே³வத³த்த:

செய்யவிருக்கும் தேவதத்தன்

(எதிர்காலம்)

அல்லது கரிஷ்யதி/கரிஷ்யதே 'செய்வான்'

**3.3.15** அனத்³யதனே லுட்¹

இன்றைக்கல்லாத எதிர்காலத்தைக் குறிக்க (அனத்³யதன) 'லுட்' தாதுவுக்குப் வரும்.

ஸ்¹வ :கர்தா நாளை செய்வான்

ஸ்¹வோ பே⁴ாக்தா நாளை உண்பான்

இது 'ல்ருட்¹' வருவதைத் தடுக்கிறது. ஆனால், ஒரு வாக்கியத்தில், இன்று அல்லது, இன்றைக்குப் பிறகு என்ற இரண்டுவித எதிர்காலத்தையும் குறிக்கும் சொற்கள் அமைந்தால் 'லுட்' வராது.

அத்³ய ஸ்¹வோ வா க³மிஷ்யதி இன்று அல்லது நாளை போவான் இன்றைக்கோ அல்லது நாளைக்கோ போவான்

வா: பரிதே³வனே ஸ்¹வஸ்தனீ ப⁴விஷ்ய த³ர்தே² வக்தவ்யா:

வருத்ததைக் குறிக்கும்போது (பரிதே3வனே) எதிர்காலத்தை உணர்த்த 'லுட்' பயன்படுத்த வேண்டும்.

(ஸ்¹வஸ்தனீ = லுட்)

இயம் நு கத³ா க³ந்தர், யா ஏவம் பாதெ³ள நித³த⁴ாதி

இவ்வளவு மெதுவாக நடப்பவள் எப்போது போவான்

அயம் து க¹த³ா அத்⁴யேதா, ய ஏவமன பி⁴யுக்த:

இப்படி கவனமில்லாமலிருப்பவன் எப்போது படிப்பான்

**3.3.16** பத³ருஜவிஸ¹ ஸ்ப்ரு¹ஸே¹ா க⁴ஞ்

பத³ (நட) ருஜ் (துன்புறுத்து) விஸ் (நுழை) ஸ்ப்ரு¹ஸ்¹ (தொடு) ஆகிய தாதுக்களோடு 'க⁴ஞ்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

எதிர்காலம் (ப⁴விஷ்யதி) என்ற சொல், இங்கு அனுவிருத்தி யாகாது இங்கிருந்து தொடரும் சூத்திரங்களில் கூறப்படும் ஒட்டுக்கள் மூன்று காலத்தையும் உணர்த்தும்.

பாத³: 'கால்', ரோக: 'நோய்', வேஸ¹: 'வாசல்'

பத்³யதே அஸெள பாத³: எது நடக்கிறதோ அது:

ருஜதி அஸௌ ரோக: 'எது வருத்துகிறதோ அது'
விஸ$^{1}$தி அஸௌ வேஸ$^{1}$: எது நுழைகிறதோ அது
பத்$^{3}$ + க$^{4}$ஞ் = பாத$^{3}$: ருஜ் + க$^{4}$ஞ் ரோக:
விஸ் + க$^{4}$ஞ் = வேஸ$^{1}$:
இவைகள் கர்த்தாவைக் குறிக்கும் சொற்கள் (பார்க்க 3.4.67)
வா: ஸ்ப்ருஸ$^{1}$ உபதாப இதி வக்தவ்யம்
'நோய்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போதுதான் 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டு 'ஸ்ப்ரு$^{1}$ஸ்$^{1}$' தாதுவுடன் வரும். ஸ்பர்ஸ்$^{1}$: 'ஒரு நோய்' வேறு பொருளைக் (அதாவது தொடுதல்) குறிக்கும்போது 'அச்' ஒட்டு வரும் (3.1.134)
ஸ்பர்ஸ$^{1}$: தேவத$^{3}$த்த: தொடுகிற தேவதத்தன் இவ்விரண்டும் சுரத்தினால் வேறுபடும். 'க$^{4}$ஞ்' இணைத்து ஆக்கப்படும் சொல் முதலசையில் உதாத்தமும், 'அச்' உடன் ஆக்கப்படும் சொல்லின் இறுதி அசையில் உதாத்தமும் கொண்டதாக அமையும்.

**3.3.17** ஸ்ரு ஸ்தி$^{2}$ரே
கர்த்தா நெடுங்காலம் நிற்கும் (ஸ்தி$^{2}$ர) என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது, 'ஸ்ரு' தாதுவுக்குப்பின் 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டு வரும்.
நெடுங்காலம் நீடித்து நிற்கும் பொருளைச் சுட்டுகிறது. ஸ்தி$^{2}$ர என்ற சொல்
சந்த$^{3}$ன ஸார:– சந்தனத்தின் மணம் (ஸ்ரு + க$^{4}$ஞ் = ஸார)
க$^{2}$தி$^{3}$ரஸார:– பாக்கின் சாரம்/சுவை
ஆனால், ஸர்த்தா, ஸாரக: நடப்பவன்
இங்கு, 'க$^{4}$ஞ்' வராமல் முறையே த்ரு$^{1}$ச்: ண்வுல் இணைக்கப்படுகிறது.

வா: வ்யாதி$^{4}$ மத்ஸ்ய ப$^{3}$லேஷு இதி வக்தவ்யம் நோய், மீன், பலம் ஆகிய பொருட்களைக் குறிக்கும் போதும், க$^{5}$ஞ் ஒட்டு வரும்.
இந்த வார்த்திகம் நீண்ட காலம் நீடித்து நிற்காத பொருட்களையும், க்$^{4}$ஞ் ஒட்டு இணைத்துத் தருவிக்கலாம் என்று குறிக்கும். அதிஸார: (அதி + ஸ்ரு + க$^{4}$ஞ்) ஒரு வகை நோய்
விஸார: 'மீன்'
ஸார: பலம்

**3.3.18** ப[4]ாவே

ஒரு செயலை மாத்திரம் குறிக்க ஒரு தாதுவுக்குப்பின் 'க[4]ஞ்' இணைக்கப்படும்.

பாக: (பச் + க4ஞ்) 7.2.116–7.3.52) 'சமைத்தல்'

த்யாக[3]: (த்யஜ் + க[4]ஞ்) 'துறவு, கைவிடுதல்'

ராக[3]: (ரஞ்ஜ் + க[4]ஞ்) 'சாயமேற்றுதல்'

ஒரு செயல் பொதுவாக ஒரு நிலையைக் குறிக்கும் ஆகையால் தாதுக்களனைத்தும் அவைகளின் பொருட்களை உணர்த்தும்போது செயலைக் குறிக்கும். அதாவது தாதுவின் பொருளைத் (அத்தாதுவே உணர்த்தும்) தான் குறிக்கும். ஆகையால், ஒரு முடிவுற்ற செயலைக் குறிக்கவே, 'க[4]ஞ்' முதலிய ஒட்டுக்கள், ஒரு தாதுவுடன் இணைக்க வேண்டும் என்பதை இச்சூத்திரம் வலியுறுத்துகிறது. இவ்வாறு ஆக்க ப்பட்ட சொற்கள், எப்போதுமே ஆண்பால் ஒருமையைக் குறிப்பதாகத்தான் அமையுமென்ற நியதியில்லை. ஆகையால் இச்சொற்கள் மற்ற பால், எண்ணையுடைத்தாகவும் ஆகலாம்.

பத்தி: (பச் + க்தின் + பெண்பால் ஒட்டு)

பக்வம் (பச் + க்த அஃறிணை)

பசனம் (பச் + ல்யுட் = அன அஃறிணை

பாகெள (இருமை) பாகா: (பன்மை)

சுருங்கக்கூறுவதனால், இவ்வொட்டுக்கள், தொழிற்பெயர், பண்புப்பெயர் ஆகியவைகளைத் தருவிக்க, தாதுக்களுடன் இணைக்கப்படும்.

**3.3.19** அகர்தரி ச காரகே ஸம்க்[3]ஞாயாம்

கர்த்தா அல்லாத காரகமாகவும் ஒரு பெயராகவும் (பெயர்ச் சொல்) தருவிக்கப்பட்ட சொல்லமையும் போது 'க[4]ஞ்' ஒட்டு தாதுவுக்குப் பின் வரும். ப்ரஸேவ: பை முதலியவை எதை மனிதன் சேர்த்துத் தைக்கிறானோ ப்ராஸ: (அம்பு, அஸ்திரம் (மனிதன் எதை எறிகிறானோ ஆஹார: உணவு (எதிலிருந்து மனிதன் சக்தி பெறுகிறானோ) மது[4]ராஹார:, தக்ஷஸிலாஹார: போன்ற தொகைகளில் காணப்படுவது, ஆனால் கர்த்தாவைக் குறிக்கும் காரகமானால், 'அச்' ஒட்டு வரும். மேஷ: ஆடு (எது சண்டையிடுகிற தோ) ஒரு நிலைமையக் குறிக்கும் (ப[4]ாவே 18) கர்த்தா அல்லாத ஒரு காரகப் (அகர்தரி காரகே 19) ஆகியவைகள் இங்கிருந்து தொடங்கி, சூ. 3.3.113 வரை எல்லாச் சூத்திரங்களிலும் தொடரும்.

**3.3.20** பரிமாணாக்[2]யாயாம் ஸர்வேப்[4]ய:

தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஓர் அளவின் பெயரைச் சுட்டும்போது (பரிமாணாக்[2]யா) எல்லாத் தாதுக்களுக்குப் பின்னும் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு வரும்.

ஏகஸ்தண்டு[3]ல நிஸ்'சாய: (நி + சி + க[4]ஞ்)

'ஒரு நிஸ்சாய அரிசி'

த்[3]வௌ ஸூர்ப நிஷ்பாவௌ (நி + பூ + க[4]ஞ்)
இரண்டு முறம் உமி முதலியவை நீக்கிச் சுத்தப்படுத்தியது.
'உமி முதலியவைகளை நீக்கி சுத்தப்படுத்திய இரண்டு முறம் அரிசி'
3.3.58 'சி' தாதுவுடன் 'அப்' ஒட்டு வருமென்று கூறுகிறது
3.3.57 'அப்' ஒட்டு சில தாதுக்களுடன் வருமென்று குறிக்கிறது. 3.3.56 'அச்' ஒட்டு விதிக்கிறது. இச்சூத்திரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் 'எல்லாம்' (ஸர்வ) என்ற சொல், 'அப்' ஒட்டு மட்டுமல்லாமல் 'அச்' ஒட்டும் வரத் தடை செய்கிறது. ஒரு அபவாத விதிக்கு முன்னால் அமையும் ஒட்டுக்களை மட்டுந்தான் அந்த அபவாத விதி தடுக்க முடியும். அதற்குப் பின் வருபவகளையல்ல என்ற பரிபாஷா விதியின்படி 'அச்' ஒட்டுக்கு மாத்திரந்தான் இத்தடை. ஆகையால், 'எல்லாம்' என்ற சொல்லை இங்கு பயன்படுத்தி 'அச்' 'அப்' ஆகிய இரண்டையுமே தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அளவின் பெயராகாமல், வேறு பொருளில் நிஸ்'சய என்ற சொல் வரும். ஆராய்ந்தறிந்து கொள்தல்
'அப்', 'அச்' ஆகியவற்றிற்குத் தடையாக கூறப்பட்டிருக்கும் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு, பெண்பாற் சொற்களாக்கும் ஒட்டுக்களுக்குத் தடையாகாது.
ஏகா திலோச்[1]ச்[2]ரிதி:
உத் + ஸ்'ரிஞ் + க்தின் (3.3.94) = தி = உச்[1] + ஸ்ரி + தி (8.4.40) = உச்[1]ச்[2]ரித்தி
த்[3]வே ப்ரஸ்ருதீ

வா: த[3]ார ஜாரௌ கர்தரி ணிலுக்ச
இயக்கு வினைகளான த3ாரி, ஜாரி ஆகியவைகளோடு 'க[4]ஞ்' ஒட்டு, தருவிக்கப்பட்ட சொல் கர்த்தாவை குறிக்கும்போது வரும். இயக்கு வினை ஒட்டான ணி கெடும்.
த[3]ாரா: 'மனைவி'
ஜாரா: 'கள்ளநாயகன்'

**3.3.21** இஙஸ் ச
'இங்' தாதுவுக்குப்பின் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு வரும்.
இது 'அச்' (3.3.56) ஒட்டு வருவதைத் தடுக்கிறது. அத்[4]யாய: (அதி[4] + இ + க[4]ஞ் = அ = அதி[4] + ஆய் + அ, யண் – அத்யாய: ) பாடம் அல்லது படிப்பு
உபாத்[4]யாய: (உப + அதி[4] + இ + க[4]ஞ்) 'ஆசிரியர்'
(யாருக்குப் பக்கத்தில் போய் படிக்கிறார்களோ அவர்)
வா: அபாத[3]ானே ஸ்த்ரியாம் உபஸம்க்[3]யானம்
தத[3]ந்தாச் ச வா ஙீஷ்
அபாதான காரகத்தில் பெண்பாலில் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு வரும். அதற்குப் பின் ஙீஷ் (பெண்பாலாக்கும் ஒட்டு) விருப்பாக வரும்.
உபாத்[4]யாயா/உபாத்[4]யாயீ 'ஆசிரியை'

வா: ஸ்'ரு' வாயுவர்ண நிவ்ரு'தேஷு

'ஸ்'ரு' தாதுவுக்குப்பின் க4ஞ் ஒட்டு தருவிக்கப்பட்ட சொற்கள் காற்று, (வாயு) நிறம் (வர்ண), நிறுத்தம் (நிவ்ரு'த) ஆகிய பொருட்களைக் குறிக்கும்போது வரும்.
ஸ'ார (ஸ்'ரு' + க4ஞ் = அ) 'காற்று', 'பச்சை' முதலிய நிறம்:

**3.3.22** உபஸர்கே3 ருவ:
உபசர்க்கத்தோடு சேர்ந்து நிற்கும் 'ரு' தாதுவுக்குப்பின் 'க4ஞ்' ஒட்டு வரும். இது 'அப்' ஒட்டுக்குத் தடை விதிக்கிறது.
ஸம்ராவ: உபராவ: 'இரைச்சல்' உபசர்க்கமில்லாமல் 'ரு' தனியாக வரும்போது ரவ: (ரு + அப்) 'சத்தம்'

**3.3.23** ஸமி யுத்3ரு து3வ:
'ஸமி'யுடன் நிற்கும் தாதுக்கள் யு (இணை) த்3ரு (ஓடு) து3 (எரி) ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'க4ஞ்' ஒட்டு வரும்.
ஸம் யாவ: 'ஒருவகை ஆப்பம்'
ஸந்த்3ராவ: 'மக்கள் ஒருமித்து ஓடுமிடம்'
ஸந்த3ாவ: 'பெருந்தீ'
வேறு உபசர்க்கத்துடன் 'க4ஞ்' வராது 'அப்' வரும் ப்ரயவ:

**3.3.24** ஸ்'ரிணீபு4வோ அனுபஸர்கே3
உபசர்க்கமில்லாமல் தனித்து நிற்கும், ஸ்'ரி, (போ) நீ (வழிகாட்டு), பூ4 (இரு) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் 'க4ஞ்' ஒட்டு வரும்.
இது அச், அப் ஒட்டுக்கள் வருவதைத் தடை செய்கிறது.
ஸ்'ராய 'புகலிடம்', நாய: 'தலைமை', ப4ாவ: 'நிலைமை'
ஆனால் உபசர்க்கங்களுடன் ப்ரஸ்'ரய: மரியாதை, கௌரவம்
ப்ரணய: 'காதல்'
ப்ரப4வ: 'உற்பத்திஸ்தானம், ஆரம்ப இடம்'
ப்ரப4ாவோ ராக்3ஞ: என்ற தொடரில் வரும் ப்ரப4ாவ என்ற சொல் ப்ர + பூ + க4ஞ் என்பதிலிருந்து ஆக்கப்பட்டதல்ல. இது ப்ர + ப4ாவ என்ற இரண்டையும் தொகுக்கப்பட்ட தொகை (ப்ராதிஸமாஸ) இதன் பொருள் 'சிறந்த நிலைமை' நயோ ராக்3ஞ: என்பதில் நிற்கும் 'நய' என்ற சொல்லும். க்ருத்ய, ல்யுட் ஒட்டுக்கள் பல வகைகளில் பயன்படுத்தப்படும். (3.3.113) என்ற சூத்திரத்தின்படி 'நீ' தாதுவுடன் 'அச்' இணைக்கப்பட்டுத் தருவிக்கப்பட்ட சொல்

**3.3.25** வௌ க் ஷுஸ்'ருவ:
'வி' உபசர்க்கத்துடன் நிற்கும் க்ஷு (தும்மு) ஸ்'ரு ஆகிய தாதுக்களுடன் 'க4ஞ்' ஒட்டு வரும். இது 'அப்' வருவதைத் தடை செய்கிறது
விக்ஷாவ: 'தும்மல், இருமல்' விஸ்ராவ: 'பாய்தல் அல்லது புகழ் பெற்றவன்.'
'வி'யுடன் நிற்காவிட்டால் க்ஷவ: ஸ்'ரவ:

**3.3.26** அவோதே3ார்ய:

அவ, உத் ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்து வரும் 'நீ' தாதுவுக்குப் பின் 'க்4ஞ்' ஒட்டு வரும்.

அவநாய: கீழே தள்ளுதல்

உன்னாய: உயர்த்துதல்

உன்னய: பத3ார்த3ானாம் என்ற தொடரில் காணப்படும் உன்னய:, என்ற சொல் 'அச்' ஒட்டுடன் இணைத்துப் பெறப்பட்டது (3.3.113)

**3.3.27** ப்ரே த்3ருஸ்து ஸ்ருவ:

'ப்ர' என்ற உபசர்க்கத்துடன் சேர்ந்து நிற்கும் த்3ரு, ஸ்து, ஸ்ரு ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'க4ஞ்' ஒட்டு வரும்.

ப்ரத்3ராவ: வேகமாக ஒடுதல்

ப்ரஸ்தாவ: 'அறிமுகப் புகழ்ச்சி'

ப்ரஸ்ராவ: 'நீரோட்டம்'

**3.3.28** நிரப்4யோ: பூல்வோ:

'நிர்', 'அபி' என்ற உபசர்க்கங்கள் முறையே பூ (புனிதமாக்கு, சுத்தம் செய்) லூ (வெட்டு) என்ற தாதுக்களுடன் வரும்போது 'க4ஞ்' ஒட்டு வரும்.

நிஷ்பாவ: 'ஒருவகைப் பருப்பு'

அபி4லாவ: 'அறுவடை செய்தல்'

ஆனால் பவ: சுத்தம் செய்தல், லவ: வெட்டுதல்

**3.3.29** உன்னயோர்க்3ர:

உத், நி ஆகிய உபசர்க்கங்களுடன் சேர்ந்து 'க்3ரூ1', தாது வரும்பே ாது 'க4ஞ்' ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின் வரும். உத்3க3ார: ஸமுத்3ரஸ்ய 'கடலின் இரைச்சல்' நிக3ாரோ தேவதத்தஸ்ய: 'தேவதத்தனின் உண்ணுதல்' ஆனால் க3ர: 'விழுங்குதல்'

**3.3.30** க்ரூ1 த4ான்யே

'உத், நி' ஆகியவைகளுடன் சேர்ந்து நிற்கும் 'க்ரூ1' தாது தானியம் என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'க்4ஞ்' ஒட்டு வரும்.

உத்கார: த3ான்யஸ்ய தானியத்தைக் காற்றில் தூற்றுவது

நிகார: த3ான்யஸ்ய

தானியம் என்ற பொருளை உணர்த்தாமல் வரும்போது, பை4க்ஷயோத்கர: 'பிச்சையை ஒன்று சேர்த்தல்', புஷ்பநிகர: 'பூக்குவியல்' இவை 'அப்' ஒட்டு இணைக்கப்பட்டுத் தருவிக்கப்பட்டவை.

**3.3.31** யக்3ஞே ஸமி ஸ்துவ:

வேள்வி சம்பந்தமான பொருட்களைக் குறிக்கும்போது, 'ஸம் + ஸ்து'

வுக்குப்பின் 'க$^4$ஞ்' ஒட்டு வரும்.
ஸம்ஸ்தாவஸ்ச$^2$ந்தே$^3$ா க$^3$ானாம்
எந்த இடத்தில் பிராம்மணர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வேத மந்திரங்களால் புகழ்கிறார்களோ அந்த இடத்துக்கு ஸம்ஸ்ராவ என்று பெயர்.
ஆனால் ஸம்ஸ்தவஸ் ச$^2$ாத்ரயோ: இங்கு வேள்வி பற்றியது அல்ல 'இரண்டு மாணாக்கர்களின் புகழ்ச்சியுரை'

**3.3.32** ப்ரே ஸ்த்ரோ அயக்$^3$ஞே
'ப்ர'வுடன் நிற்கும் ஸ்த்ரூ' என்ற தாதுவுடன் யாகம் பற்றிய பொருளைக் குறிக்காவிட்டால் க$^4$ஞ் ஒட்டு வரும்.
ஸங்க$^3$ப்ரஸ்த$^1$ார: 'சங்குகளின் படுகை'
ஆனால் ப$^3$ர்ஹிஷ்ப்ரஸ்தர: 'தர்ப்பைகளின் குவியல்' இது வேள்வி சம்பந்தமானதால் 'க$^4$ஞ்' ஒட்டு வராமல் 'அப்' ஒட்டு வருகிறது.

**3.3.33** ப்ரத$^2$னே வாவஸ$^1$ப்$^3$தே$^3$
'வி + ஸ்த்ரு' பரப்புதல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது, ஆனால் சொற்களைப் பரப்புதல் என்றில்லாமல் அமையும்போது, க$^4$ஞ் ஒட்டு வரும்.
பட$^1$ஸ்ய விஸ்தார: 'துணியினகலம்'
ஆனால் த்ருணவிஸ்தர: 'புற்குவியல்'
விஸ்தரோ வசஸாம்: 'சொல்மிகை'
'அப்' உடன் இணைத்துப் பெறப்பட்டது 'விஸ்தர': என்ற சொல்

**3.3.34** ச$^2$ந்தே$^3$ா நாம்னி ச
'வி + ஸ்த்ரு'வுக்குப்பின் ஒரு யாப்பின் பெயரைக் குறிக்குமாறு தருவிக்கப்பட்ட சொல் அமையும்போது 'க$^4$ஞ்' இணைக்கப்படும்.
விஷ்டார பங்க்தி: ச$^2$ந்த$^3$:
விஷ்டார ப்$^3$ருஹதீ ச$^2$ந்த:
'விஷ்டார பங்க்தி' ஒரு யாப்பின் பெயர். இது 'க$^4$ஞ்' ஒட்டில் முடியும் சொல் அல்ல, இதன் முதல் பகுதியான 'விஷ்டார' என்ற சொல்தான் 'க$^4$ஞ்' ஒட்டில் முடிகிறது.

**3.3.35** உதி$^3$ க்$^3$ரஹ:
'உத்'துடன் நிற்கும் 'க்$^3$ரஹ்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'க$^4$ஞ்' ஒட்டு வரும். இது 'அப்' வருவதைத் தடை செய்கிறது.
உத்$^3$க்$^3$ராஹ: 'தூக்குதல்'

வா: ச$^2$ந்த$^3$ஸி நிபூர்வாதபீஷ்யதே ஸ்ருகு$^3$
த்$^3$யமன நிபாதனயோ: ஹகாரஸ்ய ப$^4$கார:
வேதமொழியில், 'நி' என்ற உபசர்க்கத்துடன் 'க்ரஹ்' வரும்போதும் 'க$^4$ஞ்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். ஸ்ருக் (யாகத்தில் பயன்படுத்தும் பெரிய குழிவுக்

கரண்டி)ஐ மேலே தூக்குதல், கீழே கொண்டு போதல் என்ற பொருளை இது குறிக்கும்.

'க்ரஹ்' தாதுவின் 'ஹ'வுக்குப் பதிலியாக

'ப$^4$' வரும்.

உத$^3$க்$^3$ராப$^4$ம் ச நிக்$^3$ராப$^4$ம் ச

ப்$^3$ரஹ்ம தே$^3$வா அவீவ்ருத$^4$ன்

ஸ்ருக்கை, மேலேயும் கீழேயும் கொண்டு போவது (உத$^3$க்$^3$ ராப$^4$ம், நிக்$^3$ராப$^4$ம்) (அதாவது வேள்வித் தீயில்) நெய்யை விடும்போது) நமது வேள்வியை தேவர்கள் வளர்க்கட்டும். அதாவது, நமது வளர்ச்சியையும், நமது எதிரிகளின் வீழ்ச்சியையும் கொண்டு வந்து நமது வேள்வியை வளர்க்கட்டும்.

**3.3.36** ஸமி முஷ்டௌ

'ஸம்' உடன் சேர்ந்து 'க்$^3$ரஹ்' தாது நிற்கும்போது, அத்தாது 'கைமுட்டி'யென்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, அதற்குப்பின் 'க$^4$ஞ்' ஒட்டு வரும்.

அஹோ மல்லஸ்ய ஸங்க்$^3$ராஹ:

குத்துச் சண்டைக்காரனின் குத்து

வேறு பொருளில், ஸங்க்$^3$ரஹோ தான்யஸ்ய 'ஒரு பிடி தான்யம்.' இங்கு 'அப்' வரும்.

**3.3.37** பரி ந்யோர் நிணோர் த்$^3$யூதா $^4$ப்ரேஷயோ:

பரி, நி, ஆகிய உபசர்க்கங்கள், முறையே 'நீ' (வழிகாட்டு) இ (போ) என்ற தாதுக்களுடன் நிற்கும் போது, அவைகள் முறையே, 'சூதாட்டம்' ($^3$த்யுத), தகுதியுடைமை ஒழுங்கு (அப்$^4$ரேஷ) ஆகிய பொருட்களை உணர்த்தும்போது, 'க$^4$ஞ்' ஒட்டு தாதுவுக்குப் பின் வரும்.

பரிணாய (பரி + நீ + க$^4$ஞ் = அ) சொக்கட்டான் காய்களை எல்லாப் பக்கத்திலும் சரியாக நகர்த்துவது.

பரிணாயே ஸாரான் உறந்தி–சொக்கட்டான் காய்களைச் சரியாக நகர்த்தி பல காய்களை வெல்கிறான்.

ந்யாய: (நி + இ + க$^4$ஞ் = அ) 'நியாயம்' இது 'அச்'சுக்குத் தடை விதிக்கிறது. மேற்கூறிய பொருளைக் குறிக்காவிட்டால் பரிணய: (திருமணம்) ந்யயம்– அழிவு ந்யயம் $^3$கத: பாப:– பாபம் அழிந்தது.

**3.3.38** பராவனு பாத்யய இண:

'பரி'யுடன் சேர்ந்து நிற்கும் 'இண்' தாதுவுக்குப்பின் ஒன்றுக்குப்பின் மற்றொன்று முறையாகத் தொடர்ந்து வருதல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 'க$^4$ஞ்' ஒட்டு வரும்.

பர்யாய: 'முறை, தொடர்தல்'

தவ பர்யாய: 'உன் முறை'

ஆனால் காலஸ்ய பர்யய:– காலம் கழிதல்

பர்யய: ('அச்' உடன்)

**3.3.39** வ்யுபயோ: ஸே'தே பர்யாயே
வி, உப என்ற உபசர்க்கங்களோடு சேர்ந்து நிற்கும் ஸீ[1] (படு) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'முறைப்படியான வரிசை' என்ற பொருளில் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு வரும்.
தவ விஸ'ாய: 'தூங்குவதற்கு உன் முறை'
தவ ராஜோபஸ'ாய: 'அரசனின் அருகில் தூங்க, உன்முறை'
'பர்யாய' என்ற பொருளைக் குறிக்காமல் அமையும்போது 'அச்' ஒட்டுடன்
விஸ'ய: 'சந்தேகம்' உபஸ'ய: 'அருகில் படுத்தல்'

**3.3.40** ஹஸ்தாத[3]ானே சேரஸ்தே'யே
'திருடுதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டாமல் 'கையால் எடுத்துக் கொள்ளல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது, 'சி' (திரட்டு,சேர்) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு வரும்.
புஷ்பப்ரசாய: 'பூக்கொய்தல்'
ப[2]லப்ரசாய: 'பழம் பறித்தல்'
'கையால்' அல்லது 'திருடாமல்' என்ற பொருளைத் தவிர்த்து, வேறு பொருளில் அதாவது 'திரட்டுதல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது ப்ரசய என்று அமையும்.

வா: உச்ச'யஸ்ய ப்ரதிஷேதே[4]ா வக்தவ்ய:
'உச்சய' என்ற சொல்லுக்குத் தடை விதிக்க வேண்டும். அதாவது உச்சய (சேகரித்தல்) என்ற சொல் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு இணைத்து ஆக்கப்படவில்லை.
உத்[3] + சி + அச் = உச்சய: 'புஷ்போச்சய:– 'பூக்கொய்தல்'

**3.3.41** நிவாஸ சிதி ஸ'ரீரோப ஸமாத[4]ானேஷ்வாதே[3]ஸ் ச க:
'சி' தாதுவுக்குப்பின் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு கீழ்க்கண்ட பொருளைத் தருவிக்கப்பட்ட சொல் குறிக்கும்போது, இணைக்கப்படும். 'சி' இன் முதல் எழுத்துக்குப் பதிலாக 'க' வரும்.
இருப்பிடம் (நிவாஸ), சேகரித்தல் (சிதி), உடல் (ஸ'ரீர)
குவித்தல் (உபஸமாத[4]ான)
காஸிநிக'ாய:– 'காசி இருப்பிடம்'
ஆகாயமக்[3]னிம் சின்வீத:– 'ஈமவிறகு அடுக்கு'
அநித்ய காய: 'அழியக்கூடிய உடல்'
மஹாகே[2]ாமய நிகாய: 'சாணத்தின் குவியல்'
வேறு பொருட்களில் ச'ய: 'சேகரிப்பு' இங்கு 'அச்' வரும் 'க[4]ஞ்' அல்ல.
மஹான் காஷ்டநிசய: "விறகுகளின் பெரிய குவியல்"

**3.3.42** ஸங்கே[4] சானௌத்தராத[4]ர்யே
ஒழுங்கு முறைப்பட்ட கூட்டம் (ஸங்கே[4]) என்ற பொருளில் 'சி'தாதுவுக்குப் பின் க[4]ஞ் ஒட்டு வரும். சி–யின் முதலெழுத்தான 'ச்' உக்குப் பதிலாக 'க்' வரும்.

இக்கூட்டம் தாறுமாறாக அமையாமலிருக்கும்போதுதான் இவ்வொட்டு வரும். இது உயர்திணைப் பெயர்களைத்தான் குறிக்கும்.

ப்[3]ராஹ்மணநிகாய: – பிராம்மணர்களின் கூட்டம்

வையாகரண நிகாய: – இலக்கணகாரர்களின் கூட்டம்

ஆனால் ஸூகரநிசய (அச் ஒட்டுடன்)

பன்றிகளின் கூட்டம்.

**3.3.43** கர்மவ்யதிஹாரே ணச் ஸ்த்ரியாம்

செயல்களின் பறிமாற்றத்தை (Reciprocity of action)க் குறிக்கும்போது, பெண்பாலில், 'ணச்' ஒட்டு வரும்.

வ்யாவக்ரோஸீ[1] – 'ஒருவரையொருவர் திட்டிக் கொள்தல்'

வ்யாவலேகீ[2] – 'ஒருவர்க்கொருவர் எழுதுதல்'

வ்யாவஹாஸீ – 'ஒருவர்க்கொருவர் ஏளனம் செய்தல்'

வி + ஆங் + க்ருஸ்[1] + ணச் = அ → வி + ஆ + க்ரோஸ்[1] + அ = வ்யாவக்ரோஸ + ஙீஷ் ஈ (5.4.14 4.1.15 6.4.148) = வ்யாவ க்ரோஸீ

ஆனால் ஆண்பாலாகும்போது வ்யதிபாக:

சூ. 3.3.94இலிருந்து 'க்தின்' ஒட்டு இணைத்து ஒரு செயலை மாத்திரம் குறிக்கும் பெண்பாற் சொற்கள் ஆக்குவதைப் பற்றிக் கூறுகிறார் ஆசிரியர். இதை இங்கு தனியாகக் குறிப்பிடாமல், அந்தப் பகுதியிலேயே அவைகளுடன் சேர்த்துக் கூறியிருக்கலாம். ஆனால் அவ்வொட்டு இணைப்பதைத் தடை செய்ய சில விதிகள் அங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தடை இந்த ஒட்டுக்கும் பயன்படுத்த வாய்ப்பு உண்டு. அதைத் தடுப்பதற்காக இந்த விதியை முதலிலேயே அமைத்துள்ளார் ஆசிரியர்.

வ்யாவ சோரீ, வ்யாவசர்சீ

சுர், சர்ச் ஆகிய தாதுக்கள், சு1ராதி வகுப்பின் விகரணமான 'ணிச்' ஸ்வார்திக ஒட்டோடு வரும். அதனால் இத்தாதுக்களுடன் 'யுச்' ஒட்டு பெண்பாலில் வரும் (3.33107) ஆகவே சோரணா என்ற வடிவம் 'சுர்' தாதுவுக்கும், சர்சா என்ற வடிவம் 'சர்ச்' தாதுவுக்கும் 3.3.104இன்படியும் பெறும். ஈக்ஷ், ஈஹ் என்ற தாதுக்கள் 'க்தின்' ஒட்டுக்குப் பதிலாக 'அ' ஒட்டைப் பெறும் (3.3.102 & 103) இந்த தடுப்பு விதியினால் (debarring rule) பெறப்படும் 'அ'வை இந்த விதி (3.3.42) தடை செய்யாது ஆகையால், இத்தாதுக்களிலிருந்து பெறப்படும் பெண்பாற் சொற்கள் வ்யதீக்ஷா, வ்யதீஹா என்றேயமையும். வ்யதீக்ஷீ அல்ல. 'வ்யாதுக்ஷீ' என்று ஒரு சொல் காணப்படுகிறது. அது விதிவிலக்கு என்று தெளிவு இத்தகைய விதிவிலக்குகள், எல்லாம் 3.3.113இல் கூறப்பட்ட 'பலவகையான' (ப3ஹுலம்) என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக அமையும்.

**3.3.44** அபி[4]விதெ[4]ள ப[4]ாவ இனுண்

முழுவதும் உடனிணைந்து பரவிய (அபி[4]விதி[4]) ஒரு நிலைமையைக் குறிக்க, தாதுவுக்குப்பின் 'இனுண்' என்ற ஒட்டு வரும்.

ஸாங்கூடி$^{1}$னம் (ஸ்ம் + கூட் + இன் + அண் 5.4.15)
முழுவதும் பரவிய பெருந்தீ
ஸாம்ராவிணம் – 'ஒன்று சேர்ந்து கூக்குரலிடுதல்
ஸாந்த்$^{3}$ராவிணம் – 'ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஓடுதல்'
ஆனால் ஸ்கோட$^{1}$: ('க$^{4}$ஞ்' ஒட்டுடன்) பெருந்தீ
ஸம் ராவ :–'பெருங் கூச்சல்'
'ப$^{4}$ாவே' என்ற சொல்லை மறுபடியும் பயன்படுத்தியிருப்பது வா அஸரூப (3.1.94) விதியைத் தடுப்பதற்கு. அதனால் விருப்பாக இங்கு 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டு வராது.

**3.3.45** ஆக்ரோஸே$^{1}$ அவன்யோர் க்$^{3}$ரஹ:
அவ, நீ என்ற உபசர்க்கங்களுடன் க்$^{3}$ரஹ் (பிடி) என்ற தாது வரும்போது தருவிக்கப்பட்ட சொல் 'சாபமிடுதல்' (ஆக்ரோஸே$^{1}$) என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டு வரும். இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தின் 'இனுண' வராமல் இங்கு 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டு அனுவிருத்தியாகும்.
அவக்$^{3}$ராஹோ ஹந்த தே வ்ருஷல பூயாத் ஒ பாபி உனக்கு கெடுதி உண்டாகட்டும்
நிக்$^{3}$ராஹே ஹந்த தே வ்ருஷல பூ$^{4}$யாத்ஓ பாவி, உனக்கு நாசம் உண்டாகட்டும்.
அதனுடைய பொருளில் அ வக்$^{3}$ராஹ: பத$^{3}$ஸ்ய நிக$^{3}$ரஹ: சோரஸ்ய திருடனைப் பிடித்தல்

**3.3.46** ப்ரே லிப்ஸாயாம்
'ஒரு பொருளையடைய விரும்புதல்' என்ற பொருளை உணர்த்த, 'க்$^{3}$ ரஹ்' தாது 'ப்ர' என்ற உபசர்க்கத்துடன் வரும்போது, 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின் வரும்.
பாத்ரப்ரக$^{3}$ராஹேண சரதி பிக்ஷ: பிண்டார்தீ$^{2}$
பிச்சைப் பாத்திரம் நடக்கிறான் பிச்சைக்காரன் பிச்சைக்காக
பிச்சைக்காரன் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி பிச்சைக்காகப் போகிறான்
ஸ்ருவப்ரக்$^{3}$ராஹேண சரதி த்$^{3}$விஜோ தக்ஷிணார்தீ$^{2}$
தட்சிணைக்காகப் பிராமணன் போகிறான்
ஆனால் ப்ரக்$^{3}$ரஹோ தே$^{3}$வதத்தஸ்ய
தேவதத்தனின் அகம்பாவம்
இங்கு 'அப்' ஒட்டு ப்ர + க்$^{3}$ரஹ் உடன் வரும் (3.3.58)

**3.3.47** பரௌ யக்$^{3}$ஞே
'பரி'யுடன் நிற்கும் 'க்$^{3}$ரஹ்' தாதுவுக்குப் பின் யாகம் பற்றிய பொருளில் 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டு வரும்.
உத்தர பரிக்$^{3}$ராஹ: ஸ்ப்$^{2}$ய
வேதியின் வடபக்க வேலியமைத்தல்
அத$^{4}$ர பரிக்$^{3}$ராஹ: வேதியின் தெற்குப் பக்க வேலிகட்டுதல்

யாக சம்பந்தமில்லாவிட்டால், பரிக்[3]ரஹோ 'சூழ்தல்'
பரிக்[3]ரஹ: ('அப்' உடன்)

**3.3.48** நௌ வ்ரு[1] த[4]ான்யே
'நி'யுடன் நிற்கும் 'வ்ரு' தாதுவுடன் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு, தானியம் என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது வரும். நீவாரா, ஒரு வகை அரிசி
இது 'அப்' வருவதைத் தடை செய்கிறது. தானியத்தைக் குறிக்காவிட் டால் நிவரா கன்யா—'தேர்ந்தெடுக்கத் தகுந்த பெண்'
நிவரா ('அப்' ஒட்டுடன்)

**3.3.49** உதி[3]ஸ்'ரயதி யௌதி பூத்[3]ருவ:
'உத்'துடன் வரும் ஸ்'ரி, யு, பூ, த்[3]ரு ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு வரும். இது 'அச்', 'அப்' ஆகிய ஒட்டுக்களுக்குத் தடை.
உச்ச[2]ராய ஒரு கிரகத்தின் உதயம்
உத்[3]யாவ:— ஒன்றாக்குதல், கலக்குதல்
உத் பாவ: — தூய்மையாக்குதல்
உத்[3]த்[3]ராவ: — ஓடுதல்

**3.3.50** விப[4]ாஷா ஆஙி ருப்லு வோ:
'ஆங்' உடன் நிற்கும் ரு, (கர்ஜி) ப்லு (மித) என்ற தாதுக்களுக்குப்பின் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு விருப்பாக வரும்.
ஆராவ: அல்லது ஆரவ: 'கூச்சல்'
ஆங் + ரு + க[4]ஞ் = அ → ஆராவ: ஆங் + ரு + அப் = அ = ஆரவ:
ஆப்லாவ: அல்லது ஆப்லவ: மிதத்தல்
ஆங் + ப்லு + க[4]ஞ் = அ = ஆப்லாவ: ஆங் + ப்லு + அப் = அ = ஆப்லவ

**3.3.51** அவே க்[3]ரஹோ வர்ஷப்ரதி ப[3]ந்தே[4]
'அவ'வுடன் க்[3]ரஹ் தாது நின்று, மழையைத் தடுத்து நிறுத்துதல் என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது 'க[4]ஞ்' ஒட்டு விருப்பாக வரும்.
அவக்[3]ராஹோ/அவக்[3]ரஹோ தே[3]வஸ்ய
'வானம் பொய்த்தல்'
ஆனால், அவக்[3]ரஹ: பத[3]ஸ்ய இங்கு 'அம்'தான் வரும்.

**3.3.52** ப்ரே வணிஜாம்
'ப்ர'வுடன் 'க்[3]ரஹ்' நிற்கும்போது 'வியாபார சம்பந்தமான' என்ற பொருளில் 'க[4]ஞ்' ஒட்டு விருப்பாகத் தாதுவுடன் வரும். துலாப்ரக்[3] ராஹேண சரதி அல்லது துலாப்ரக்[3]ரஹேண சரதி வியாபாரி (அல்லது மற்றவர்களோ) தராசைக் கையில் கொண்டு சுற்றுகிறான். இங்கு வியாபாரச் சம்பந்தமென்பது தராசைக் கட்டியிருக்கும் கயிற்றைக் குறிக்கும் மற்ற பொருளில் ப்ரக்3ரஹோ (அப் மட்டும்) தேவத[3]த்தஸ்ய 'தேவதத்தனின் சவுக்கு'

**3.3.53** ரஸ்'மௌ ச

(க்ரஹ் தாது, 'ப்ர'வுடன் நிற்கும்போது 'க⁴ஞ்') ஒட்டு (விருப்பாக) 'கடிவாள வார், லகான்' என்ற பொருளில் வரும்.

ப்ரக்³ரஹ:/ப்ரக்³ராய 'கடிவாள வார், லகான்'

**3.3.54** வ்ருணோதே: ஆச்'ச²ாத³னே

'ப்ர'வுடன் 'வ்ரு' தாது நிற்கும்போது 'ஒரு வகையான உறை' என்ற பொருளில் விருப்பாக 'க⁴ஞ்' வரும்.

ப்ராவார/ப்ரவர: 'போர்வை'

ஆனால் ப்ரவரா ('அப்' ஒட்டு மாத்திரம்) கௌ3ள:

'உயர்த்தியான பசு'

**3.3.55** பரௌ பு⁴வோ அவக்³ஞானே

'பரி'யுடன் பு⁴ தாது நின்று, 'அவமதிப்பு' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது (க4ஞ் ஒட்டு விருப்பாக வரும்)

பரிப⁴ாவ:/பரிப⁴வ: 'அவமதிப்பு'

ஆனால் பரிப⁴வ: 'சுற்றிலுமுள்ள, சூழ்ந்த'

(மாற்று வடிவம் கிடையாது)

**3.3.56** ஏரச்

'இ'வகுப்பைச் சேர்ந்த எழுத்தில் (அதாவது இ,ஈ) முடியும் தாதுக்களுக்குப்பின் 'அச்' ஒட்டு வரும். (வெறும் செயலை மாத்திரம் குறிக்கும்போது, (3.3.18), கர்த்தா அல்லாத காரகத்தில் (3.3.19) ஒரு பெயராகும்போது)

இது 'க⁴ஞ்' உக்குத் தடுப்பு விதி

சய: (சி + அச்) 'சேகரித்தல், திரட்டுதல்'

அய: (இ + அச்) 'போதல்'

ஜய: (ஜி + அச்) 'வெற்றி'

க்ஷய: (க்ஷி + அச்) 'அழிதல்'

வா: அஜ்விதௌ⁴ ப⁴யாதீனாமுபஸம்க்²யானம் நபும்ஸகே க்த'ாதி³ நிவ்ருத்யர்த²ம்

'அச்' ஒட்டு பற்றிய விதியில் 'ப⁴ய' முதலிய சொற்களையும் சேர்த்துக் கூற வேண்டும். இச்சொற்கள் நபும்ஸகமானதால் 'க்த' முதலிய ஒட்டுக்கள் இவைகளுடன் வராமலிருப்பதற்கு இவ் வார்த்திகம் தேவை.

ப⁴யம் – 'அச்சம்' வர்ஷம் 'மழை'

வா: ஜவஸவௌ ச²ந்த³'ஸி வக்தவ்யௌ

ஜவ, ஸவ என்ற சொற்கள் இவ்வொட்டை இணைத்து ஆக்கப்பட்டவை. இவைகள் வேத மொழியில் காணப்படுகின்றன.

ஊர்வோரஸ்து மேஜவ: (ஜூ + அச்)
பஞ்சௌத3னஸவ: (ஸூ + அச்)
இவ்வார்த்திகமில்லாவிட்டால், இவைகளுடன் 'அப்' ஒட்டு வந்திருக்கும். இவைகளின் வடிவம் ஒன்றாத்தானமையும். ஆனால் சுரத்தில் வேறுபாடு உண்டு. 'அச்' ஒட்டோடு சேர்ந்து தருவிக்கப்பட்ட சொல், இறுதியில் உதாத்த சுரம் பெறும்.

**3.3.57** ரு1 தே3ாரப்
ரு1, உ, ஊ எழுத்துக்களை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பின் 'அப்' ஒட்டு வரும் (மேற்குறிப்பிட்ட சூழலில்)
இது 'க4ஞ்' உக்குத் தடை.
ஒட்டின் 'ப்' ஒரு இத். இது சுரத்தைக் குறிப்பதற்காக (3.1.4 அனுதா த்தம்)
கர: (க்ரு1 + அப்) 'சிதறுதல்'
க3ர: (க்3ரு1 + அப்) 'நஞ்சு'
ஸ1ர: (ஸ்1ரு + அப்) 'அம்பு'
யவ: (யு + அப்) 'பார்லி'
ஸ்தவ: (ஸ்து + அப்) 'துதி'
லவ: (லூ + அப்) 'அறுவடை செய்தல்'
பவ: (பூ + அப்) 'புடைத்தல்'

**3.3.58** க்3ரஹ வ்ரு1 த்3ரு1 நிஸ்1சி க3மஸ்1 ச
'க்3ரஹ்' முதலிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'அப்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
இது 'க4ஞ்' வருவதைத் தடுக்கிறது.
'நிஸ்1சி'யுடன் 3.3.56 மூலம் கிடைத்த 'அச்' வருவதைத் தடுக்கிறது.
க்3ரஹ: 'கிரகம்'
வர: 'வரம்'
த3ர: 'குகை'
நிஸ்1சய: 'தீர்மானம்'
கம: 'அணிவகுப்பியக்கம்'

வா: வஸிரண்யோரு பஸம்க்2யானம்
வஸ், ரண் என்ற தாதுக்களோடும் 'அப்' ஒட்டு வரவேண்டுமென்று கூற வேண்டும்.
வஸ1: 'கீழ்ப்படிதல்' ரண: 'சண்டை'

வா: க4ஞர்தே2 க1வித4ானம் ஸ்த2ாஸ்தா பாவ்யதி4 ஹனி யுத்4யாத 2ம்
'க4ஞ்' ஒட்டின் பொருளில் (கர்த்தாவல்லாத காரகத்தில், பெயராகவும், ஒரு நிலைமையையும் குறிக்கும் போது) கீழ்க்கண்ட தாதுக்களுக்குப் பின் 'க' ஒட்டு இணைக்கப்படும். ஸ்த2ா, ஸ்நா, பா, வ்யத்4, ஹன், யுத்4
ப்ரஸ்த2: 'மேட்டுச் சமவெளி'மலை எதில் நிற்கிறதோ அது'

ப்ரஸ் ந: குளிக்கும் தொட்டி 'எதில் குறிக்கிறார்களோ'
ப்ரபா: தண்ணீர் தொட்டி 'எதிலிருந்து தண்ணீர் குடிக்கிறார்களோ '
ஆவித$^{4}$: குத்தூசி, துளைக்கும் கருவி
விக்$^{4}$ன: இடையூறு: 'எதில் தடை வருகிறதோ'
ஆயுத$^{4}$ம்: ஆயுத$^{4}$ம் 'எதைக் கொண்ட சண்டையிடுகிறார்களோ'

**3.3.59** உபஸர்கே$^{3}$ அத$^{3}$:
'அத்$^{3}$' உபசர்க்கங்களுடன் நிற்கும்போது 'அப்' ஒட்டு வரும். விக$^{4}$ஸ:– பகுதியை உண்ட பிறகு மீத்து இருக்கும் அன்னம். வைசுவதேவம் என்ற வேள்வியில், தேவர்களுக்கு அளித்த பிறகு மீத்திருக்கும் சோற்றின் பெயர். ப்ரக$^{4}$ஸ, 'சிறந்த உணவு'
ஆனால் க$^{4}$ாஸ: 'புல்' இங்கு 'அப்' வராது க$^{4}$ஞ் வரும்.

**3.3.60** நௌ ண ச
'நி'யுடன் சேர்ந்து நிற்கும் 'அத்$^{3}$' தாதுவுக்குப் பிறகு 'ண' ஒட்டு வரும் 'ச' என்ற சொல், 'அப்'பும் வரும் என்று குறிக்கும் ந்யாத$^{3}$: (நி + அத்$^{3}$ + ண = நி + அத்$^{3}$ + அ) ந்யாத$^{3}$ (7.2.116) 'உணவு', 'உண்பித்தல்'
நிக$^{4}$ஸ: (நி + அத்$^{3}$ + அப் = நி + க$^{4}$ஸ் + அ (2.4.38) = நிக$^{4}$ஸ) 'உண்ணுதல், உணவு'

**3.3.61** வ்யத$^{4}$ ஜபோரனுப ஸர்கே$^{3}$
வ்யத்$^{4}$, ஜப் தாதுக்கள் உபசர்க்கமில்லாமல் தனித்து நிற்கும் போது அத்தாதுக்களுக்குப் பின் 'அப்' ஒட்டு வரும்.
இது 'க$^{4}$ஞ்' உக்குத் தடை
வ்யத$^{4}$: 'காயம்' ஜப: 'ஜபம்'
ஆனால் ஆவ்யாத$^{4}$ா 'பெருந்துன்பம்'
உபஜாப:

**3.3.62** ஸ்வநஹஸோர் வா
ஸ்வந, ஹஸ், தாதுக்கள் உபசர்க்கமில்லாமல் நிற்கும்போது 'அப்' தாது விருப்பாக வரும். அதாவது 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டும் வரும்.
ஸ்வந:/ஸ்வாந: 'சத்தம்/ஒலி'
ஹஸ:/ஹாஸ 'சிரிப்பு'
உபசர்க்கத்துடன்
பரஸ்வாந: 'உரத்த சத்தம்'
ப்ரஹாஸ: 'உரத்த சிரிப்பு'

**3.3.63** யம ஸமுபநிவிஷு ச
ஸம், உப, நி, வி ஆகியவைகளுடன் யம் தாது வரும் போது (அல்லது உபசர்க்கமில்லாமல் இத்தாது நிற்கும்போதும்) 'அப்' ஒட்டு (விருப்பாக) வரும்.

ஸம்யம:/ஸம்யாம 'அடக்கம்'
உபய ம:/உபயாம 'திருமணம்'
நியம:/நியாம: எல்லை வரையறை
வியம:/வியாம: துன்பம்
உபஸர்க்கமில்லாமல், யம; யாம

**3.3.64** நௌ க$^{3}$த$^{3}$ நத$^{3}$ பட$^{2}$ஸ்வன

'நி'யுடன் நிற்கும், க$^{3}$த்$^{3}$, நத்$^{3}$, பட்$^{2}$, ஸ்வன் ஆகியவைகளுடன் 'அப்' ஒட்டு (விருப்பாக) இணைக்கப்படும்.
நிக$^{3}$த$^{3}$/நிக$^{3}$ாத$^{3}$: 'பேச்சு'
நிநத$^{3}$/நிநாத$^{3}$:'சத்தம்'
நிபட$^{2}$/நிபாட$^{2}$: 'படித்தல்'
நிஸ்வன/நிஸ்வான: 'சத்தம்'

**3.3.65** க்வணோ வீணாயாம் ச

'நி'யுடன் நிற்கும் 'க்வண்' தாதுவுக்குப் பிறகு (அல்லது உபசர்க்கமில் லாவிட்டாலும்) 'யாழ்' என்ற பொருளில், 'அப்' ஒட்டு வரும்.
நிக்வண:/நிக்வாண: இசைக்குறியீடு (யாழில்)
க்வண:/க்வாண: ஒலி
கல்யாண ப்ரக்வணா வீணா: 'சரியான இசையைக் கொடுக்கும் யாழ்'
ஆனால், 'அதி' யுடன் இத்தாது நிற்கும்போது
அதிக்வாண வர்த்ததே இங்கு 'க$^{4}$ஞ்' மட்டும் வரும்.
சுருக்கமாக 'க்வண்' தாதுவுடன் 'அப்' ஒட்டு, (1)'நி' யுடன் நிற்கும் போதோ அல்லது (2) உபசர்க்கமில்லாமல் தனியாக நிற்கும்போதோ அல்லது (3)'யாழை' க் குறிக்கும்போதோ (இங்கு உபசர்க்கம் கட்டாயமாக வரும்) இணைக்கப்படும்.

**3.3.66** நித்யம் பண: பரிமாணே

'பண்' (பண்டமாற்று) தாதுவுடன் ஒரு நிறையை/அளவைக் (பரிமாண) குறிக்கும்போது 'அப்' ஒட்டு கட்டாயமாக (நித்யம் வரும்.
மூலக பண: ஒரு கையளவு முள்ளங்கி
ஸ$^{1}$ாகபண: ஒரு கையளவு கீரை
பரிமாணத்தைக் குறிக்காவிட்டால் 'பாண'
வியாபாரம், வர்த்தகம்

**3.3.67** மதே$^{3}$ா அனுபஸர்கே$^{3}$

உபசர்க்கமில்லாமல் நிற்கும் 'மத்$^{3}$' தாதுவுக்குப்பின் 'அப்' ஒட்டு வரும்.
வித்$^{3}$யாமத$^{3}$ : 'படித்த கர்வம்'
த$^{4}$னமத$^{3}$ : 'பணத்தின் கர்வம்'
உபசர்க்கத்துடன் உன்மாத$^{3}$ : 'பைத்தியம்'

ப்ரமாத$^3$ : அசட்டை, சோம்பேறித்தனம்

**3.3.68** ப்ரமத$^3$ஸமதெ$^3$ள ஹர்ஷே

'மகிழ்ச்சி' என்ற பொருளில், ப்ரமத, ஸமத என்ற சொற்கள் நிபாதனங்கள்.

கன்யானாம் ப்ரமத$^3$: – 'பெண்களின் மகிழ்ச்சி'

கோகிலானாம் ஸம்மத$^3$: – 'குயில்களின் மகிழ்ச்சி'

'மகிழ்ச்சி' என்ற பொருளைக் குறிக்காவிட்டால், ப்ரமாத$^3$: அஜாக்கிரதையானவன் ஸம்மாத: 'ஆவேசம், வெறி'

**3.3.69** ஸமுதே$^3$ாரஜ பஸு$^1$ஷு

'ஸம்', 'உத்' என்ற உபசர்க்கங்களுடன் நிற்கும் 'அஜ்' தாதுவுக்குப்பின், 'விலங்கு' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'அப்' ஒட்டு வரும்.

ஸமஜ: பஸூனாம் 'விலங்குகளின் கூட்டம்'

உத$^3$ஜ: பஸூனாம் 'விலங்குகளை ஒட்டுதல்'

ஆனால், ஸமாஜோ ப்$^3$ராஹ்மணானாம்

பிராம்மணர்களின் கூட்டம்

உத்$^3$ாஜ: க்ஷத்ரியானாம் 'க்ஷத்திரியர்களின் அணி வகுப்பியக்கம்'.

**3.3.70** அக்ஷேஷு க்$^3$லஹ:

சூதாட்டம் என்ற பொருளில், க்$^3$லஹ : என்ற சொல் விதிப்படியமை யாத சொல். 'க்$^3$ரஹ்' என்ற தாதுவுடன் 'அப்' ஒட்டு 3.3.58இன்படி வந்திருக்கும். ஆயினும், 'ர' வுக்குப் பதிலியாக 'ல' என்ற எழுத்து, விதிக்குப் புறம்பானது என்பதைச் சுட்டவே இந்தச் சூத்திரம்.

அக்ஷஸ்யக்$^3$லஹ : பகடையை வீசுதல்

ஆனால் க்$^3$ரஹ: பாத$^3$ஸ்ய 'காலைப் பிடித்தல்'

'க்$^3$லஹ்' என்ற தாதுவுடன் 'அப்' ஒட்டு இணைத்து (க$^2$ஞ் ஒட்டைத் தடுத்து) 'க்$^3$லஹ்' என்ற சொல் விதிமுறைப்படியாக்கப்பட்டது என்று ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். அவர்கள் க்$^3$லஹ என்ற ஒரு தாது (க்$^3$ரஹ்/ஐத்தவிர) இருப்பதாக நம்புகிறார்கள். இதற்கு க்$^3$லாஹ: (க$^3$லஹ் + க$^4$ஞ்) 'பெறுதல்' என்ற சொல்லை மாற்றுச் சொல்லாக் குறிக்கிறார்கள் அவர்கள்.

**3.3.71** ப்ரஜனே ஸர்த்தே:

'ஸ்ரு' தாதுவுக்குப் பின் 'அப்' ஒட்டு 'முதல் கருவுண்டா குதல்' என்ற பொருளில் இணைக்கப் பெறும்.

க்$^3$வாம் அனுஸர:

இது 'க$^4$ஞ்' வருவதைத் தடுக்கிறது.

**3.3.72** ஹ்வ: ஸம்ப்ரஸாரணம் ச ந்யப்$^4$யுபவிஷு

நி, அபி$^4$, உப, வி, ஆகியவைகளுடன் ஹ்வே (கூப்பிடு) என்ற தாது நிற்கும்போது, அப் ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும். அதன் அரை உயிர்

அதோடு ஒத்த உயிராக மாறும்.

நி + ஹ்வே + அப் = அ = நி + ஹ்வா + அ = நி + ஹ் உ + அ = நி + ஹூ + அ = நி + ஹோ + அ = நிஹவ: 'கூப்பிடுதல்'

அபி[3]ஹவ : 'நான்கு பக்கத்திலிருந்தும் கூப்பிடுதல்'

உபஹவ: 'அருகிலிருந்து கூப்பிடுதல்'

விஹவ: 'இரைந்து கூப்பிடுதல்'

ஆனால் ப்ரஹ்வாய:

**3.3.73** ஆஙி யுத்[3]தே[4]

'சண்டை' என்ற பொருளில் 'ஆ'வுடன் சேர்ந்து 'ஹ்வே' நிற்கும்போது 'அப்' ஒட்டு இணைக்கப் பெறும் (அதன் அரை உயிர் அதற்கொத்த முழு உயிராகும்)

ஆஹவ: 'சண்டை' (ஆ + ஹ்வே + அப் = ஆ + ஹூ + அ = ஆ + ஹோ + அ = ஆ + ஹவ் + அ)

ஆனால் ஆஹ்வாய: (க[4]ஞ் ஒட்டுடன்)

**3.3.74** நிபானமாஹாவ:

தொட்டி (நிபானம்) என்ற பொருளைச் சுட்டும் ஆஹாவ என்ற சொல் நிபாதனம். இங்கு உயிராக்கம் (ஸம்ப்ரஸாரணம்) 'அப்' ஒட்டு, வ்ரு3த்தி4 இவைகள் முறைப்படி அமையா.

ஆ + ஹ்வே + அப், ஆ + ஹ் வா, ஆ + ஹ் உ + அ = ஆ + ஹூ + அ = ஆ + ஹ்வோ + அ = ஆ + ஹாவ் + அ = ஆஹாவ: பஸூனாம், 'தொட்டி' என்ற பொருளைச் சுட்டா விட்டால், ஆஹ்வாய:

**3.3.75** ப[4]ாவே அனுபஸர்க[3]ஸ்ய

உபசர்க்கமில்லாமல் நிற்கும் 'ஹ்வே' என்ற தாதுவுடன் ஒரு நிலைமையைச் சுட்டும்போது (அப் ஒட்டு வரும், ஸம்ப்ர ஸாரணம்)

ஹவ: 'அழைத்தல், கூப்பிடுதல்'

**வேதத்தில்**

ஹவே ஹவே ஸுஹவம் ஸூரமிந்தரம்

'ஒவ்வொரு பிரார்த்தனையிலும் அழைக்கத் தகுதி பொருந்திய சூரனான இந்திரனை அழைக்கிறேன்'.

இச்சூத்திரத்தில் 'பாவ' என்ற சொல் 3.3.19இல் கூறப்பட்ட அகர்தரி..... அனுவிருத்தியாகாமல் தடுப்பதற்காகத்தான்.

**3.3.76** ஹனஸ்[1] ச வத[4]:

(உப சர்க்கமில்லாமல், நிலைமையைமட்டும் குறிக்கும்போது) 'ஹன்' தாதுவுக்குப் பின் 'அப்' ஒட்டு வரும். இந்த ஒட்டுக்கு முன் நிற்கும் 'ஹன்' உக்குப் பதிலியாக 'வத்[4]' வரும்.

வத[4] : சோராணாம் 'திருடர்களைக் கொல்லுதல்'

வத4வின் இறுதியசையில் உதாத்தம் பெறும். 'அப்' அநுதாத்த சுரத்தையுடைத்தாயினும் இங்கு உதாத்தமாகிறது. மாற்று எடுத்துக்காட்டுக்கள்
க4ாத: (க4ஞ் உடன்) 'அடி'
ப்ரக4ாத: விக4ாத:

**3.3.77** மூர்த்தௌ க4ன:
கெட்டியான (மூர்த்தௌ) என்ற பொருளில் 'ஹன்' தாதுவுக்குப் பின் 'அப்' ஒட்டு வரும். அத்தாதுவுக்குப் பதிலியாக 'க4ன' வரும்.
அப்4ரக4ன: 'கெட்டியான (நெருக்கமான) மேகம்'
த3தி4 க4ன: 'கெட்டித்தயிர்'

**3.3.78** அந்தர் க4னோ தே3ஸே1
'அந்தர்' என்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து நிற்கும் ஹன் தாதுவுக்குப் பின் 'அப்' ஒட்டு வரும். 'வத4' அதற்கு ஆதேசமாக வரும். இச்சொல், 'தேசம்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்.
அந்தர்க4ண: 'வாஹ்லீகத்திலுள்ள ஒரு நாட்டின் பெயர்' அந்தர் க4ண: என்றும் அமையும். நாட்டைக் குறிக்காவிட்டால் அந்தர்க4ாத: 'நடுவில் புகுந்து முற்றுகையிடுதல்'.

**3.3.79** அக3ாரைகதே3ஸே1 ப்ரக4ண: ப்ரக4ாணஸ் ச
ப்ரக4ண, ப்ரக4ாண என்ற சொற்கள் 'வீட்டின் ஒரு பகுதி' (அக3ாரைகதே3ஸே) என்ற பொருளில், விதி முறைப்படியமையாதவை (ப்ர + ஹன் உடன் 'அப்') ப்ரக4ண/ப்ரக4ாண; 'தலைவாயில், முகப்பு மண்டபம்' வேறு பொருளில் 'ப்ரக4ாத:'

**3.3.80** உத்3க4னோ அத்யாத4ானம்
உத்3க4ன: என்ற சொல் தச்சர் முதலியோர் வேலை செய்யும் மேசை. (அத்யாத4ானம்) என்ற பொருளில், (உத் + ஹன் உடன் 'அப்' இணைக்கப்பட்டு) நிபாதனமாகும்.
உத்3க4ண: 'தச்சர் முதலியோர் வேலை செய்யும் மேசை'
வேறு பொருளில் உத்3க4ாத: ' அடித்தல்'

**3.3.81** அபக4னோ அங்கம்
அபக4ன (அப + ஹன்) ஒரு அவயவம் என்ற பொருளில் நிபாதனமாகும்.
அபக4ன: 'உடலின் ஒரு அவயவம்'
வேறு பொருளில் அபக4ாத: 'வெட்டியெறிதல்'

**3.3.82** கரணே அயோவித்3ருஷு
'அயஸ்', வி, த்3ரு, ஆகியவைகளுடன் 'ஹன்' தாது வரும்போது, ஆக்கப்பட்ட சொல் கருவிப் பொருளைக் குறிக்கும்போது 'அப்' ஒட்டு தாதுவுக்குப் பின்

வரும்.

'க$^4$ன்' 'ஹன்' உக்குப் பதிலியாக வரும்.

அயோக$^4$ன: 'கொல்லனின் சம்மட்டி'

விக$^4$ன: 'மரச்சம்மட்டி, மரச் சுத்தி'

த்$^3$ருக$^4$ன: 'கோடரி'

$^3$த்ருக$^4$ண: என்றும் காணப்படுகிறது.

**3.3.83** ஸ்தம்பே$^3$க ச

'ஸ்தம்ப' என்ற சொல்லுடன் 'ஹன்' தாது நிற்கும்போது (கருவிப் பொருளில்) 'க' ஒட்டும் வரும். 'க$^4$ஞ்' உம் வரும் (ச)

ஸ்தம்ப$^3$க்$^4$ன: (ஸ்தம்ப + ஹன் + க = அ;

ஸ்தம்ப$^3$ஹ்ன் (6.4.98) = ஸ்தம்ப$^3$க்$^4$ன் + அ

(7.3.54)-ஸ்தம்ப$^3$க்$^4$ன)

ஸ்தம்ப$^3$க$^4$ன:/(க$^4$ஞ் ஒட்டு வரும்போது)

ஸ்தம்ப$^3$க்$^4$ன:/ஸ்தம்ப$^3$க$^4$ன' புல்வெட்டும் அரிவாள்'

ஸ்தம்ப$^3$க்$^4$னா:/ஸ்தம்ப$^3$க$^4$னா (பெண்பால்)

வேறு பொருளில் ஸ்தம்ப$^3$க$^4$ாத:

**3.3.84** பரௌ க$^4$:

'பரி'யுடன் ('ஹன்' நிற்கும்போது கருவிப் பொருளில் 'அப்' ஒட்டு வரும் ('ஹன்' உக்கு 'க$^4$' ஆதேசம் ஆகும்.

பரிக$^4$: 'இரும்பு உத்தரம்' ,'இரும்புத் தடி

பலக$^4$: (பார்க்க 8.2.22)

**3.3.85** உபக்$^4$ன ஆஸ்'ரயே

'உபக்$^4$ன' என்ற சொல் 'சாய்ந்து கொள்ளும் இடம்' என்ற பொருளில், விதிமுறைப்படியமையாத சொல்.

இச்சொல், உப + ஹன் + அப் = அ = உப + க்$^4$ன என்று, 'ஹன்' இன் ஈற்றயலான கெட்டு, உருவாகிறது. இங்கு ஈற்றயல் கெடுவது நிபாதனம்.

பர்வதோபக்$^4$ன: 'மலையின் கீழ் நோக்கிய சரிவு'

க்3ராமோபக்$^4$ன: 'கிராமத்தின் எல்லை'

**3.3.86** ஸங்கே$^4$ாத்$^3$கெ$^4$ள க$^3$ணப்ரஸ'ம்ஸயோ:

ஸங்க$^4$, உத்$^3$க$^4$ என்ற சொற்களும் நிபாதனங்கள். அவைகளின் பொருட்கள் முறையே, 'திரட்டுதல், கூட்டுதல்; 'புகழ்ச்சி' ஸம் + யன் + அப் = அ ஸங்க$^4$: இங்கு டி[1] (அதாவது 'ஹன்' இன் இறுதி அசை அன்) கெடுதலும், 'ஹ'வுக்கு 'க$^4$' ஆதேசமும் நிபாதனங்கள்.

ஸங்க$^4$: பஸூனாம்–'பசுக்களின் கூட்டம்'

உத்$^3$க$^4$: மனுஷ்யாணாம்–'மனிதர்களைப் பற்றிப் புகழ்ச்சி, அல்லது மனிதர்களுள் சிறந்தவன்'

வேறு பொருளில் ஸங்க$^4$ாத: 'கூட்டுக் குழு'

உத்[3]க[4]ாத: 'அடித்தல்'

**3.3.87** நிகே[4]ா நிமிதம்

'நிக[4]' என்ற சொல் 'உயரமும் அகலமும் ஒத்தது' என்ற பொருளில் நிபாதனங்கள்.

நி + ஹன் + அப் = நிக[4]: இங்கும் 'டி[1]' கெடுதலும், 'ஹ'வுக்கு 'க[4]' ஆதேசமும் விதிமுறைப்படியல்ல.

நிக[4]ா: வ்ரு'க்ஷா: 'உயரம் பருமன் ஆகிய இரண்டும் பொருத்தமாக உள்ள மரங்கள்'

நிக[4]ா: ஸ[1]ாலய: 'பொருத்தமான வடிவத்தைக் கொண்ட அரிசி' வேறு பொருளில் நிக[4]ாத: 'அடி'

**3.3.88** ட்[3]வித: க்த்ரி:

'டு[3]'வை 'இத்'தாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பின் 'க்த்ரி' ஒட்டு வரும். (ஒரு செயலை மட்டும் குறிக்கும் போது பாவே அகர்தரி . . . . )

'க்த்ரி' ஒட்டு தனியாக வராமல் எப்போதும் 'மப்' ஒட்டுடன் சேர்ந்துதான் பயன்படுத்தப்படும் (பார்க்க 4.4.20) 'டு[3]'வை இத்தாகக் கொண்ட தாதுக்களான டு[3] பசஷ் 'சமை' (தா பா 997) டு[3]வப் (தா பா 1004), டு[3]க்ருஞ் ஆகியவைகளிலிருந்து முறையே பக்தரிமம் 'பழுத்தது' உப்தரிமம் 'விதைத்தது.' க்ருத்ரிமம் 'செயற்கையானது' என்ற சொற்கள் க்த்ரி + ம என்ற ஒட்டைச் சேர்த்து ஆக்கப்பட்டவை.

**3.3.89** ட்[1]விதோ அது[2]ச்

'டு[1]'வை இத்தாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பிறகு "அது[2]ச்" ஒட்டு இணைக்கப்படும் (ப[4]ாவே. . . . ) டு[1]வேப்–வேபது[2]: 'நடுக்கம்' (தா பா 367)

டு[1]ஒஸ்[1]வி (தா பா 1011) ஸ்[1] வயது[2]: 'வீக்கம்'

டு[1] க் ஷூ (தா பா 1037) க்ஷுவது[2]: 'இருமல்'

**3.3.90** யஜ யாசயத விச்[1]ச[2] ப்ரச்[1]ச[2] ரக்ஷோ நங்

யஜ் முதலிய தாதுக்களுக்குப்பின் நங் ஒட்டு வரும். (ஒரு செயலை மாத்திரம் குறிக்க. . . )

நங் இல், ந ஒட்டு, 'ங்' 'இத்' குணவ்ருத்3த4 வருவதைத் தடுப்பதற்காக இந்த 'ங்'

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| யஜ் | – | யக்[3]ஞ: | – | "வேள்வி" |
| யாச் | – | யாச்ஞா | – | "வேண்டுகோள்" |
| யத் | – | யத்ன: | – | "முயற்சி" |
| விச்[1]ச[2] | – | விஸ்[1]ன: | – | "ஒளி" |
| ப்ரச்[1]ச[2] | – | ப்1ரஸ்1ன: | – | "கேள்வி" |
| ரக்ஷ: | – | ரக்ஷ்ண: | – | "காப்பாற்றுதல்" |

'ப்ரச்[1]ச[2]', தாதுவின் 'ர' 'ஙித்' ஒட்டான 'நங்'குக்கு முன் 'ரு' ஆக மாறியிருக்க

வேண்டும். (உயிராதல்) (6.1.16) பாணினியின் (க்ஞாபத்தின்படி) சூ. 3.2.117 இனால், அவ்வாறு மாறவில்லை. இல்லாவிட்டால், இது ப்ரு'ஸ்ன: என்று அகியிருக்கும்.

**3.3.91** ஸ்வபோ நன்

"ஸ்வப்" தாதுவுக்குப்பின் 'நன்' ஒட்டு வரும். (பாவே, அகர்தரி. . . . ) 'நன்' இன் 'ந' சுரத்திற்காக (6.1.197)
முதலசை உதாத்தம் பெறும்.
ஸ்வப்ன: 'கனவு'

**3.3.92** உபஸர்கே$^3$ கோ$^4$ : கி:

கு$^4$ (த$^3$ா, த$^4$ா) என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும் தாதுக்கள் உபசர்க்கத்தோடு நிற்கும்போது 'கி' ஒட்டு, தாதுவுக்குப் பின் வரும். (பாவே, அகர்தரி. . . . )
தாதுவின் 'அ', 'இத்' ஒட்டுச் சேர்ப்பதால் கெடும்.
ப்ரதி$^3$ ப்ர + த$^3$ா + கி = இ = ப்ர + த + இ (6.4.64) = ப்ரதி பரிசு
ப்ரதி$^4$: சக்கரத்தின் புறச் சுற்று வட்டம்
அந்தர்த்$^3$தி$^4$: மறைதல்
உபாதி$^4$: 'ஏய்ப்பு, மோசடி'

**3.3.93** கர்மணி அதி$^4$கரணே ச

செயப்படு பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்ட "கு$^4$" என்ற பெயரால் குறிக்கப் பெறும் தாதுக்களுக்குப் பின் இடப் பொருளில் (அதிகரணகாரக) 'கி' ஒட்டு இணைக்கப் பெறும்.
ஜலதி$^4$: 'கடல்' (எதில் தண்ணீர் தேக்கப்பட்டிருக்கிறதோ)
ஸ'ரதி$^4$: 'அம்பறாத்தூளி 'எதில் அம்புகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ'

**3.3.94** ஸ்த்ரியாம் க்தின்

பெண்பாலில் 'க்தின்' ஒட்டு, (பாவே, அகர்தரி ச காரகே) இணைக்கப்படும்.
'க$^4$ஞ்', அச், அப் ஒட்டுக்களுக்கு இவ்விதி தடை விதிக்கிறது.
க்ருதி: 'செயல்'
சிதி: 'சேகரித்தல், திரட்டுதல்'
மதி: 'அறிவு'

வா: க்தின்னா ப்$^3$ாதி$^3$ப்$^4$யஸ்'ச வக்தவ்ய:
'ஆப்' முதலியவைகளோடும் 'க்தின்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஆப்தி: 'அடைதல்'
ராத்$^3$தி$^4$: 'நிறைவேற்றிய செயல், சிறப்புத் திறமை'
தீ$^3$ப்தி: 'ஒளி'
ஸ்ரஸ்தி: 'வழுக்குதல், தவறுதல்'
த்$^4$வஸ்தி: 'அழிதல்'

ஆஸ்தி: 'உட்கார்தல்'
லப்3தி: 'அடைதல்'
வா: ஸ்'ரு யஜி ஸ்துப்4ய: கரணே
ஸ்'ரு, யஜ், ஸ்து ஆகியவைகளுக்குப்பின் கருவிப் பொருளில், 'க்தின்' ஒட்டு வரும்.

ஸ்ருதி: – காது (எதன் மூலம் கேட்கப்படுகிறதோ)
இஷ்டி: – 'வேள்வி'
ஸ்துதி: – 'புகழ்தல்'

வா: க்3லாம்லா ஜ்யா ஹாப்4யோ நி:
க்3லை, ம்லை, ஜ்யா, ஹா ஆகியவற்றின் பின் 'நி' ஒட்டு வரும்.
க்3லாநி: 'சோர்வு, களைப்பு'
ம்லாநி: 'வாடுதல்'
ஜ்யாநி: 'முதுமை'
ஹாநி: 'இழப்பு, நஷ்டம்'

வா: ரூ'காரல்வாதி3 ப்4ய: க்தின் நிஷ்டா'ாவத்3 ப4வதி இதி வக்தவ்யம்.
'ரூ'' வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்கள், 'லூ' முதலிய தாதுக்கள் ஆகியவைகளுக்குப் பிறகு வரும் 'க்தின்' ஒட்டை நிஷ்டா ஒட்டுக்களுக்கு ஈடாகக் கருத வேண்டும். அதாவது அவைகள் நிஷ்டா ஒட்டுக்கள் போன்று செயற்படும்.
க்ரூ' – கீர்ணி: 'சிதறுதல்'
க்ரூ' + க்தின் = கிர் + தி = கீர்தி (8.2.77)
கீர்நி (நிஷ்டாவத்3ப4ாவ) = கீர்ணி
கீ3ர்ணி: 'புகழ்'
ஜீர்ணி: 'முதுமை'
ஸீர்ணி: 'அழிவு'
லூனி: 'வெட்டுதல்'
பூனி: 'அழிவு'

வா: ஸம்பத3ாதி3ப்4ய: க்விப்
'ஸம்பத்' முதலியவைகளுடன் 'க்விப்' ஒட்டு வரும்.
ஸம்பத் 'வளமை, நற்பேறு'
விபத் 'இடுக்கண்'
ப்ரதிபத் 'வாய்ப்பு'
'ஸம்பத்' முதலியவைகளுடன் 'க்தின்' ஒட்டு வருவதும் விரும்பத்தக்கது.
ஸம்பத்தி:
விபத்தி:

**3.3.95** ஸ்த²க³ா பா பசோ ப⁴ாவே

ஸ்த²ா முதலிய தாதுக்களுக்குப் பின் பெண்பாலில், ஒரு செயலை மாத்திரம் குறிக்கும்போது 'க்தின்' ஒட்டு வரும்.3.3.106, 'ஆ'வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப் பிறகு 'க்தின்' ஒட்டு வருவதைத் தடுத்து, 'அங்' ஒட்டு வரவேண்டுமென்று விதிக்கிறது. இச்சூத்திரம் இத்தடுப்பு விதிக்குத் தடை விதித்து, 'க்தின்' ஒட்டுத்தான் இங்கு வரவேண்டும்.
'அங்' அல்ல என்று குறிக்கிறது.
ப்ரஸ்தி²தி: "பயணம்"
உத்³கீதி: "சாமகானம்"
ஸங்கீதி: "சங்கீதம்"
ப்ரபீதி: "தொட்டி"
ஸம்பீதி: "சேர்ந்து குடித்தல்"
பக்தி: "சமைத்தல்".
இங்கு வேறு எந்தப் பொருளையும் உணர்த்தாது என்று குறிக்க, 'ப⁴ாவே' என்ற சொல் திரும்ப இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.
அவஸ்த²ா, ஸம்ஸ்த²ா முதலிய சொற்களும் காணப்படுகின்றன. இவைகள் பாணினியின் சூ. 1.1.34 இத்தகைய சொற்களும் ஆக்குவதில் தவறு இல்லை என்று குறிப்பால் உணர்த்துகிறது. அதாவது 'அங்' ஒட்டும் சில சமயங்களில் வருவதற்குத் தடையில்லை.

**3.3.96** மந்த்ரே வ்ரு¹ஷேஷ பசமன வித³ பூ⁴வீரா உத³ாத்த:

வேதத்தின் மந்திரப் பகுதியில் உத³ாத்த சுரத்தைக் கொண்ட 'க்தின்' ஒட்டு, கீழ்க்கண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் (ஒரு செயலைக் குறிக்கும் பெண்பாற் சொற்கள் ஆக்க) இணைக்க வேண்டும்.
வ்ருஷ் (மழைபெய்), இஷ் (விரும்பு), பச் (சமை), மன் (நினை), வித் (அறி), பூ⁴ (இரு), வீ(போ), ரா (கொடு) பூ⁴(இரு), வீ(போ),
வ்ருஷ்டி¹: – மழை:, இஷ்டி: (விருப்பம்)
பக்தி: 'சமைத்தல்', மதி: 'அறிவு'–வித்தி 'அறிவு'
பூ⁴தி: 'ஆக்கம், செல்வம்'
வீதி: 'போதல், செல்வம்' ராதி: 'செல்வம்'
'க்தின்' ஒட்டு எல்லாத் தாதுக்களுக்குப் பின்னும் இணைக்க வேண்டும் என்ற விதி சூ. 94இலிலேயே கூறப்பட்டிருகிறது. இவ்வாறு ஆக்கப்பட்ட சொற்களின் சுரத்தை ஒழுங்குப்படுத்துவதற்காக இச்சூத்திரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 'இஷ்' இலிருந்து இச்¹ச²ா என்ற சொல்லும் (நிபாதனம் 3.3.101) ஆக்கப்படும்.

**3.3.97** ஊதி யூதி ஜூதி ஸாதி ஹேதி கீர்த் தயஸ்¹ ச

'ஊதி' முதலிய சொற்கள் நிபாதனங்கள். இவைகள் உதாத்த சுரம் கொண்டது, ஊதி (அவ் + க்தின் = ஊட்² = ஊ (6.4.20) = ஊதி) 'காப்பாற்றுதல்' இதை சூ. 94இன்படி க்தின் இணைத்து தருவிக்க இயலும். ஆனால் சுரத்தை (உதாத்த)யல்ல. யூதி: (சேர்த்தல், இணைத்தல்) ஜூதி: (வேகம்) ஆகிய

இரண்டிலும் நெடில் நிபாதனம்.
ஸாதி:(அழிவு) 'ஸை' தாது 'ஸா' ஆகி (6.1.45), இந்த ஆ 7.4.40இன்படி 'இ'யாக வேண்டும். அப்படி மாறா தாது இங்கு நிபாதனம்.
அல்லது 'ஸன்' தாதுவுடன் 'க்தின்' இணைத்து 6.4.42இன் மூலம் 'ன்' க்கு பதிலியாக 'ஆ'வைச் சேர்த்து 'ஸாதி' என்ற சொல் முறைப்படி தருவிக்கலாம். இவ்வாறு ஆக்கப்பட்ட சொல்லில் உதாத்த சுரம் விதி முறைப்படி வராது. அதனால் சுரம் நிபாதனமாகிறது.
ஹேதி: ( < ஹா அல்லது ஹி) ஆயுதம்
கீர்த்தி : 'புகழ்ச்சி'
க்ரூ'த் + ணி + க்தின் = கீர்த்தி இங்கு 'ணி' இறுதியாக உள்ளவற்றில் யு ச் ஒட்டு வரவேண்டும் (3.3.107). இங்கு 'க்தின்' வருவது நிபாதனம்.

**3.3.98** வ்ரஜயஜோர் ப⁴வோ க்யப்
வ்ரஜ் (போ), யஜ் (யாகம் செய்) ஆகிய தாதுக்களுக்குப் பின் செயலை மட்டும் குறிக்கும் (ப⁴ாவே) பெண்பால் சொற்கள் (உதாத்த சுரத்தில்) ஆக்குவதற்கு 'க்யப்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
வ்ரஜ்யா – 'சுற்றுதல்'
இஜ்யா – 'யாகம் பண்ணுதல்'
இது 'க்தின்' வரத்தடை விதிக்கிறது. 'க்யப்' இன் 'ப்' ஒரு 'இத்' இங்கு இதனால் பயன் ஏதுமில்லை, ஆயினும் இந்தப் 'பித்' தினால் அடுத்த சூத்திரத்தைப் பயன்படுத்தி யாக்கப்படும் சொற்களில் 'த'வை இணைக்க உதவுகிறது. (6.1.71)

**3.3.99** ஸம்க்³ஞாயாம் ஸமஜனி ஷத³நிபத மன வித³ ஷுஞ் ஸுீங் ப்⁴ருஞ்ணி:
'ஸமஜ்' முதலிய தாதுக்களுடன் ஒரு பெயரைச் சுட்டும் பெண்பாற் சொற்கள் (உதாத்த சுரத்துடன்) ஆக்க, 'க்யப்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஸம்ஸ்யா 'அவை' நிஷத்³யா' படுக்கை கடை'
நிபத்யா 'சறுக்கு நிலம்' மத்யா 'நினைத்தல்' அல்லது மன்யா 'பின்கழுத்து', வித்³யா 'அறிவு, கல்வி' ஸுத்யா 'சோமரசம் எடுக்கும் வேளை', ஸ¹ய்யா 'படுக்கை' ப்⁴ருத்யா 'வேலைக்காரி' இத்யா 'பல்லக்கு'

**3.3.100** க்ரு¹ஞ ஸ¹ ச
'க்ரு¹'வுக்குப்பின் 'ஸ¹' ஒட்டு வரும். 'க்யப்' உம் (ச) வரும் (பெண்பால்)
க்ரியா – செயல் (க்ரு¹ + ஸ் = அ டாப்)
க்ரு¹த்யா – செயல் (க்ரு¹ + க்யப் = ய, துக் = த் + ட¹ாப்)
க்ருதி: – செயல் (க்ரு + க்தின்)

**3.3.101** இச்¹ச²ா

இச்¹சா என்ற சொல், 'இஷ்' தாதுவுக்குப் பின் 'ஸ' ஒட்டைச் சேர்த்து ஆக்கப்படுகிறது. இங்கு 'யக்' ஒட்டு வரவேண்டிய இடத்தில், வராததால், இது நிபாதனமாகிறது.

வா: (இச்சா) பரிசர்யா பரிஸர்யாம்ருக³யா

அட¹ாட் யானாமுபஸம்க்²யானம்

1) பரிசர்யா (சேவை) (2) பரிஸர்யா (சுற்றுதல்)

(3) ம்ரு¹க³யா (வேட்டையாடுதல்) (4) அட¹ாட¹யா

(சமயச்சார்புள்ள இரவலராக சுற்றிக் கொண்டிருத்தல்) முதலியவைகளும் நிபாதனங்கள்

1.2. குணாதேசம் நிபாதனம்

3. தாதுவின் 'அ'காரம் கெடவேண்டும் அது கெடாதது நிபாதனம்

4. தாதுவின் இரட்டித்தல் நிபாதனம்

வா: ஜாகர்தே: அகாரோ வா

'ஜாக்3ரு' தாதுவுக்குப்பின் 'அ' ஒட்டு விருப்பாக வரும்.

ஜாகரா (ஜாக்³ரு + அ)/ஜாக³ர்யா

(ஜாக்•ரு + ஸ) 'விழித்திருத்தல்'

**3.3.102** அ ப்ரத்யயாத்

ஒட்டுக்களில் முடியும் தாதுக்களுக்குப்பின் பெண்பாலில் 'அ' ஒட்டு வரும் (செயலைக் குறிக்கும்போது) தருவிக்கப்பட்ட தாதுக்கள். ஒட்டுகளில் முடியும் தாதுக்கள் அவைகள் ஸன்னந்த (desiderative) இயக்குவினை, நாம தாது (Denominative)யஙந்த (intensive) ஆகியவைகள்.

சிகீர்ஷா (ஸன்னந்த – சிகீர்ஷ் +, ட¹ாப் = ஆ)

செய்ய விருப்பம்

புத்ரீயா (க்யஜந்த நாமதாது புத்ரீய + அ, ட¹ாப் = ஆ)

புத்ரகாம்யா 'பிள்ளை வேண்டும் விருப்பம்'

லோலூயா (யங் பரத்யயாந்த, லோலூய + அ + ட¹ப்) 'அடிக்கடி வெட்டுதல்'

**3.3.103** கு³ரோஸ்¹ ச ஹல:

'கு³ரு' எனப்படும் உயிரைக் கொண்ட (1.4.11) மெய்யெழுத்தில் முடியும் தாதுக்களுக்குப் பின்னும், தருவிக்கப்பட்ட சொல் பெண்பாற் சொல்லாக அமையும்போது 'அ' ஒட்டுவரும்.

இது 'க்தின்' வருவதைத் தடுக்கிறது.

| | | |
|---|---|---|
| குப்³ஜா | – | 'ஒழுக்கங்கெட்டவள்' |
| ஈஹா | – | 'விருப்பம்' |
| மாற்று வடிவங்கள் | – | ப⁴க்தி (குரு உயிரல்ல) |

நீதி (மெய்யீறு கொண்டதல்ல)

**3.3.104** ஷித்³பி⁴த³ாதி³ ப்⁴யோ அங்

'ஷ்' வை 'இத்'தாகக் கொண்ட தாதுக்கள், பி⁴த்³ வகுப்பைச் சேர்ந்த தாதுக்கள் ஆகியவைகளுக்குப்பின் (பெண்பாலில், செயலை மாத்திரம் குறிக்கும்போது) 'அங்' ஒட்டு வரும்.

ஜ்ரூ²ஷ் – ஜரா 'முதுமை'

த்ரபுஷ் – த்ரபா 'நாணம்'

பி⁴த³ாதி³

பி⁴த³ா – 'உடைத்தல்' மாற்றுவடிவம் பித்¹தி 'சுவர்'

சி²த²ா – 'வெட்டுதல்' மாற்றுவடிவம் சி²த்தி

வித³ா – 'அறிவு'

க்ஷிபா – 'எறிதல்'

வா: கு²ஹா கி³ர்யோஷத்⁴யோ:

'கு³ஹா' என்ற சொல், மலையின் ஒரு பகுதி என்ற பொருளில் (கிரி, ஒஷதி4)

ஸ்ரத்³த⁴ா நம்பிக்கை மேத⁴ா

ஆரா 'கத்தி'; மாற்று வடிவம் ஆர்த்தி 'துன்பம்'

காரா 'சிறை' க்ஷியா 'வசித்தல்', போதல், அழிவு

தாரா, கடத்தல் (ஆறு)

த⁴ாரா, 'ஆறு' மாற்றுவடிவம் த்⁴ருதி லேக⁴ா, ரேக⁴ா 'எழுதுதல்' சூட³ா வபா 'கொழுப்பு'

வஸா 'எலும்புமச்சை' ம்ருஜா 'சுத்தம்'

வா: க்ருபே: ஸம்ப்ரஸா ஏணம்

'க்ருபா' என்ற சொல்லில், 'க்ரப்' தாதுவின் 'ர'வை முழு உயிராக்கப்படுகிறது.

**3.3.105** சிந்தி பூஜிகதி²கும்பி³ சர்சஸ் ச

சிந்த் (நினை) பூஜ்(பூசி), கத்²(பேசு) கும்ப்³(மூடு, மறை) 'சர்ச்'(படி) ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'அங்' ஒட்டும், 'யுச்' ஒட்டும் (3.3.107) (பெண்பாலில்) இணைக்கப்படும்.

சிந்தா 'நினைத்தல்' பூஜா 'பூசை'

கத²ா 'கதை' கும்ப³ா 'உள்பாவாடை' சர்சா 'படித்தல்' 'யுச்' உடன் வரும்போது சிந்தனா, பூஜனா (பார்க்க 7.1.1)

**3.3.106** ஆதஸ்¹ ச உபஸர்கே

'ஆ' வை ஈறாகக் கொண்ட தாதுக்கள் உபசர்க்கத்தோடு வரும்போது (பெண்பாலில் 'அங்' ஒட்டு வரும். இது 'க்தின்' வருவதற்குத் தடையாகிறது.

'ப்ரத³ா', பரிசு, கொடை' உபத³ா 'பரிசு'

ப்ரத³ா உபத⁴ா 'ஈற்றயல்'

வா: ஸ்¹ரத³ந்தரோ பஸர்க³வத்³ வ்ருத்தி:
ஸ்¹ரத், அந்தர் ஆகியவற்றை உபசர்க்கத்தைப் போல் கருத வேண்டும்.
ஸ்¹ரத³த⁴ா – நம்பிக்கை
அந்தர்த⁴ா – மறைதல்

**3.3.107** ண்யாஸஸ்¹ரந்தே²ா யுச்
ணிஜந்த தாதுக்கள் (இயக்குவினை) ஆஸ, ஸ்¹ரந்த² என்ற தாதுக்கள், ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'யுச்' ஒட்டு வரும் (பெண்பாலில்)
'அ'வுக்குத் தடையாகிறது இவ்விதி
காரணா (க்ரு + ணிச் = காரி + யுச் = யு = அன = கார் + அன = காரணா)
'செய்வித்தல்'
ஹாரணா திருடுதல் ஆஸனா அமர்தல் ஸ்¹ரந்த²னா தளர்த்துதல்

வா: யுச் ப்ரகரணே க⁴ட்டி¹ வந்தி³விதி³ப்⁴ய உபஸம்க்²யானம்
க⁴ட்ட¹ (இயங்கு, போ) வந்த்³ (புகழ்) வித்³ (உணர்) ஆகியவைகளுடனும் 'யுச்' ஒட்டு வரும்.
க⁴ட்ட¹னா 'ஆடுதல்', போதல்' வந்த³னா 'பிரார்த்தனை' வேத³னா 'வலி'. இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் க⁴ட்ட¹, துத³ாதி³ வகுப்பைச் சேர்ந்தது. இயங்கு என்ற பொருளைக் குறிக்குமது சு¹ராதி³ வகுப்பைச் சேர்ந்ததல்ல. இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த 'க⁴ட்ட¹ ' ஏற்கனவே கூறப்பட்ட 'ணிஜந்த'த்துடன் சேர்ந்தது, இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த 'க⁴ட்ட¹' 'மூடு' என்ற பொருளில் வரும்.

வா: இஷேரனிச்¹ச²ார்த²ஸ்ய யுஜ் வக்தவ்ய:
'விரும்புதல்' என்ற பொருளைக் குறிக்காமல் வேறு பொருளைக் குறிக்கும் 'இஷ்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'யுச்' வரும்.
அத்⁴யேஷணா – 'வேண்டுதல்'
அன்வேஷணா – 'தேடுதல்'

வா: பரேர் வா
'பரி' என்ற உபசர்க்கத்தோடு வரும் 'இஷ்' விருப்பாக 'யுச்' ஒட்டோ டு வரும்.
பர்யேஷணா/பரீஷ்டி¹: "ஆதாரங்களுடன் ஆராய்தல்"

**3.3.108** ரோக³ாக்²யாயாம் ண்வுல் ப³ஹுலம்
தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு நோயின் பெயராகவும் பெண்பாற் சொல்லாகவும், அமையும்போது, தாதுவின் பின் 'ண்வுல்' ஒட்டு பலவகையில் வரும்.
இது 'க்தின்' ஒட்டும் மற்ற ஒட்டுக்களையும் தடுக்கிறது.
ப்ரச்¹ச²ர்த்³தி³ா 'வாந்தி'
ப்ரவாஹிகா 'பேதி'

ப்ரச்'ச$^{2}$ர்த்$^{3}$ + ண்வுல் = வு = அக, ட'ாப்,
இத்வ = ப்ரச்'ச$^{2}$ர்தி$^{3}$கா
ப்ரவாஹிகா (ப்ர + வாஹி + ண்வுல் = அக = ப்ரவாஹிகா)
விசர்சிகா 'ஒரு தோல் வியாதி'
இந்த ஒட்டு வராமலும் அமையும்.
ஸி'ரோர்த்தி: 'தலைவலி' அர்த்$^{3}$ + க்தின்

வா: த$^{4}$ாத்வர்த$^{2}$ நிர்த்$^{3}$தே$^{3}$ஸே ண்வுல் வக்தவ்ய:
ஒரு தாதுவின் பொருளை மட்டும் குறிக்கும்போது 'ண்வுல்' ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்.
ஆஸி'கா – 'உணவு', ஸ'ாயிகா – 'படுக்கை'

வா: இக்ஸ்'திபௌ த$^{4}$ாது நிர்தே$^{3}$ஸே$^{1}$ (இதி வக்தவ்யம்) ஒரு தாதுவை மட்டும் குறிக்கும்போது 'இக்', ஸ்'திப் ஒட்டுக்கள் வரும்.
பி$^{4}$த$^{3}$ : (பி$^{4}$த்$^{3}$ + இக்) சி$^{2}$தி$^{3}$ : பசதி: பட'தி:
ஆகியவைகள் வெறும் தாதுவை மட்டுந்தான் சுட்டும். அதாவது பி$^{4}$தி$^{3}$ என்பது 'பி$^{4}$த்$^{3}$' தாதுவை மட்டும் சுட்டும்.

வா: வர்ணாத் கார:
'கார' என்ற ஒட்டு, ஒரு எழுத்து என்பதைக் குறிக்கும்.
அகார: 'அ' என்ற எழுத்து
இகார: 'இ' என்ற எழுத்து

வா: ராதி$^{3}$ப$^{2}$:
'ர' என்ற எழுத்தைக் குறிக்க 'இப$^{2}$' ஒட்டு வரும்.
ர + இப$^{2}$ = ரேப$^{2}$

வா: மத்வர்த$^{2}$ாச்'ச$^{2}$ : (அகார லோபஸ்$^{1}$ ச)
'மத்வர்த$^{2}$' என்ற சொல்லுக்குப்பின் 'ச$^{2}$' ஒட்டு இணைக்கப்படும். இறுதி 'அ' கெடும்.
மத்வர்த$^{2}$ + ச$^{2}$ = ஈய = மத்வர்தீ$^{2}$ய:

வா: இணஜாதி$^{3}$ப்$^{4}$ய:
'அஜ' முதலியவைகளுக்குப் பின் 'இண்' ஒட்டு வரும்.இ
ஆஜி: (அஜ் + இண்)
ஆதி$^{1}$ : ஆதி$^{3}$ : தொடக்கம்

வா: க்ரு'ஷ்யாதி$^{3}$ப்$^{4}$ய:
'க்ரு'ஷ்' முதலியவைகளுக்குப்பின் 'இக்' ஒட்டு வரும்.
க்ரு'ஷி: விவசாயம்; கிரி: 'பன்றி'

**3.3.109** ஸம்க்3ஞாயாம்

தருவிக்கப்பட்ட சொல், ஒரு பெயரைக் குறிக்கும்போது, ஒரு தா துவுக்குப்பின் 'ண்வுல்' ஒட்டு வரும் (பெண்பாலில்) உத்3த3ாலக புஷ்ப ப4ஞ்ஜிகா. உத்தாலக என்ற பூவைப் பறித்து, விளையாடும் ஒருவகை விளையாட்டின் பெயர்(உத்3த3ாலக + ப4ஞ்ஜ் + வுல் = அக)

வரணபுஷ்ப ப்ரசாயிகா 'வரணப்பூக்களைப் பறித்துச் சேகரிக்கும் ஒரு விளையாட்டு'

அப்4யூஷக்2ாதி3கா
ஸ1ாலப4ஞ்ஜிகா — ஒரு வகையான விளையாட்டுகளின் பெயர்
தால ப4ஞ்ஜிகா

**3.3.110** விப4ாஷாக்2 யான பரிப்ரஸ்1னயோரிஞ் ச

வினா—விடையை உணர்த்தும்போது தாதுவுக்குப்பின் ரிஞ் ஒட்டு விருப்பாக வரும். அதாவது 'ண்வுல்' லும் வரும். வேறு ஒட்டுக்களும் வரும் (ச)
ஆக்2யான (விடை), பரிப்ரஸ்1ன (வினா) என்ற சொற்களில் கேள்வியைக் குறிக்கும் சொல், முதலிலும், விடையைக் குறிக்கும் சொல். அதையடுத்தும் நிற்க வேண்டும். ஆனால், குறைந்த உயிரெழுத்துக்கள் முதலில் நிற்க வேண்டுமென்ற விதியையொட்டி இச்சூத்திரத்தில் ஆக்3யான முதலில் நிற்கிறது.

**வினா**

காம்த்வம் காரிம் அகார்ஷீ (க்ரு + இஞ்)
காம் காரிகாம் அகார்ஷீ (க்ரு + ண்வுல்)
காம் க்ரியாம் அகார்ஷீ (க்ரு + ஸ)
காம் க்ரு1த்யாம் அகார்ஷீ (க்ரு + க்யப்)
காம் க்ருதிம் அகார்ஷீ (க்ரு + க்தின்)
நீ என்ன வேலை செய்தாய்

**விடை**

ஸர்வாம் காரிம் அகார்ஷம் (இஞ்)
ஸர்வாம் காரிகாம் அகார்ஷம் (ண்வுல்)
ஸர்வாம் க்ரியாம் அகார்ஷம் (ஸ)
ஸர்வாம் க்ருத்யாம் அகார்ஷம் (க்யப்)
ஸர்வாம் க்ருதிம் அகார்ஷம் (க்தின்)
நான் எல்லா வேலையையும் செய்தேன்
இவ்வாறே காம் க3ணிமஜீகண: க3ணனாம், க3ணிகாம்........
ஸர்வாம் க3ணிம் அஜீக3ணம்.........
வினா விடையாக அமையாவிட்டால் 1க்ருதி.

**3.3.111** பர்யாயார்ஹர்ண உத்பத்திஷு ண்வுச்

தொடர்தல் அல்லது வரிசை, தகுதி, கடன், உற்பத்தி ஆகிய பொரு ளில், தாதுக்களுக்குப்பின் 'ண்வுச்' ஒட்டு (பெண்பாலில்) வரும்.

இது 'க்தின்' முதலியவைகளக்குத் தடை ப[4]வத:ஸ்'ாயிகா தூங்க தங்களது முறை

அர்ஹதி பவான் இக் ஷு ப[4]க் ஷி காம்

தாங்கள் கரும்பு தின்ன தகுதியுடையவர்கள்

இக்ஷிப[4]க் கிாம் மே த[4]ாரயஸி

நீ எனக்குக் கரும்பு உண்பிக்கக் கடன்பட்டிருக்கிறாய்

இக் ஷூ ப[4]க் ஷிகா மே உத[3] பாதி[3]

"நான் கரும்பு சாப்பிடுவதற்கு உற்பத்தி பண்ணியிருக்கிறாய்"

இச்சூத்திரத்தில் 'விருப்பாக' தொக்கி நிற்கிறது.

'ண்வுல்', 'ண்வுச்' ஒட்டுக்களை இணைத்து

தருவிக்கப்படும் சொற்கள் ஒரே வடிவத்தைக் கொண்டவை. சுரத்தில் தான் வேறுபாடு காணப்படும்.

**3.3.112** ஆக்ரோஸே[1] நஞ் யனி:

'சாபமிடுதல்' என்ற பொருளில், 'நஞ்' (எதிர்மறைபொருட்டு) ஒடு நிற்கும் தாதுவுக்குப்பின் 'அனி' ஒட்டு வரும்.

அகரணிஸ்தே பூ[4]யாத்

உன் செயல்கள் நாசமாகட்டும்

மற்ற இடங்களில் அக்ருதிஸ்தஸ்ய

கடஸ்ய 'அவன் பாய் முடையவில்லை'

எதிர்மறையொட்டோடு வராவிட்டால், ம்ருதிஸ்தே பூ[4]யாத்

'நீ இறக்கக்கடவாய்'

**3.3.113** க்ருத்ய ல்யுடே'ா ப[3]ஹுலம்

'க்ருத்ய, ல்யுட்' ஆகிய ஒட்டுக்கள் பல பொருட்களில் பயன்படுத்தப்படும். எந்தெந்தப் பொருட்களில் இவ்வொட்டுக்கள் பயன்படுத்தப்படும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளைத் தவிர மற்ற பொருட்களிலும் இவைகள் வரும். செயல், செயப்படுபொருள், இவைகளைக் குறிக்கும் என்று விதியமைத்திருக்கிறது. வேறு பொருட்களையும் இவைகள் குறிக்கும்.

ஸ்நானீயம் சூர்ணம் குளிப்பதற்கான பொடி. இங்கு 'அனீயர்' ஒட்டு கருவியைக் குறிக்கும்.

த[3]ானீயோ ப்[3]ராஹ்மண: 'தானம் கொடுக்கத் தகுந்தவன் பிராம்மணன்' இங்கு கொடைப் பொருளில் 'அனீயர்' வருகிறது.

கருவி, இடம், செயல் இவைகளைக் குறிக்கவும் 'ல்யுட்' வரும். வேறு பொருட்களைக் குறிக்கவும் இவ்வொட்டு வரும்.

அபஸேசனம், இச்சொல்லில் செயப்படு பொருளைக் குறிக்க ல்யுட்=அன வருகிறது.

ராஜபே⁴ாஜனா: ஸ'ர்லய: அரசர்கள் உண்ணத்தகுந்த தானியங்கள்
(இங்கு செயப்படு பொருளில்)
ப்ரபத'னம் அபாதானகாரகத்தைக் குறிக்க 'ல்யுட்' வருகிறது. 'பலவகையாக' என்ற சொல்லின் மூலம் 'க்ருத்' ஒட்டுக்களும் விதிக்கப்பட்ட இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களிலும் வரும் என்று உணர்த்தப்படுகிறது.
பாத³ஹாரக: க³லேசோபக:
இவைகள், செயப்படு பொருளாக 'ண்வுல்' ஒட்டோடு வருகின்றன.

**3.3.114** நபும்ஸகே ப⁴ாவே க்த:
அஃறிணையில் (நபும்ஸகே) செயலை மட்டும் குறிக்க, தாதுவுக்குப்பின் 'க்த' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஹஸிதம் 'சிரிப்பு'; ஜல்பிதம் 'பேச்சு' ஸ்'ாயிதம் 'உறக்கம்'

**3.3.115** ல்யுட்' ச
(நபும்ஸகே ப⁴ாவே) 'ல்யுட்' ஒட்டும் ஒரு தாதுவுக்குப்பின் வரும்.
ஹஸனம் ச²ாத்ரஸ்ய 'மாணவனின் சிரிப்பு'
ஜல் பனம் ஸ'யனம், ஆஸனம்
இச்சூத்திரம் யோக விபாகமாகும், அதனால் 'ல்யுட்' ஒட்டு பின்வரும் சூத்திரங்களில் சேர்க்க வேண்டும் 'க்த' அல்ல.

**3.3.116** கர்மணி ச யேன ஸம்ஸ்பா ஸாத் கர்து:
ஸ'ரீரஸுக²ம்
எந்தச் செயலின் தொடர்பினால் கர்த்தாவுக்கு, உடலில் மகிழ்ச்சியான உணர்வு ஏற்படுகிறதோ, அச் செயலைக் குறிக்கும் சொல், செயப்படு பொருளாக, தாதுவுடன் வரும்போது, (நபும்ஸகலிங்கே பாவே) 'ல்யுட்' ஒட்டு தாதுவுடன் இணைக்கப்படும்.
பய: பானம் ஸுக²ம்
பால் அருந்துவது மகிழ்ச்சி உண்டாக்குகிறது. இது ஏற்கெனவே கூறப்பட்ட விதியிலிருந்து கிடைக்கும். இங்கு உபபதஸமாசத்துக்காக மறுபடியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உபபத ஸமாஸம் நித்யஸமாசமாகும். அதாவது அதன் உறுப்பினர்களைத் தனித் தனியாகப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ள இயலாது. மற்ற இடங்களி ல் தொகையாகாது.
தூலிகாயா : உத்'த²ானம் ஸுக²ம்
பஞ்சினாலான மெத்தையில் படுத்து எழுவது மகிழ்ச்சியளிக்கும்.
தூலிகாயா : (அபாதானம்)
அக்னிகுண்ட'ஸ்ய உபாஸனம் ஸுகம்
கணப்புக்கருகில் அமர்வது மகிழ்ச்சி. இங்கு தொடர்பைக் குறிக்க வில்லை.
கு³ரோ: ஸ்நானம் ஸுகம்
குளிப்பாட்டுவது ஆசிரியர்க்கு மகிழ்ச்சி (அளிக்கிறது)
(கர்த்தாவைக் குறிக்கவில்லை)

**3.3.117** கரணாதி4 கரணயோஸ்'1 ச

கருவி, இடம் ஆகிய காரகங்களைக் குறிக்கும்போதும், தாதுவுக்கு ப்பின் 'ல்யுட்'1' இணைக்கப்படும்.

இத்4மப்ரவஸ்'1சன: கோடரி (எதனால் விறகு (இத்4ம) உடைக்கப்படுகிறதோ)

பலாஸ'1 ஸாதன – பலாசம் வெட்டுங் கருவி

காக3ா தோ3ஹனீ 'பால் கறுக்கும் வாளி'

(எதில் பால் கறக்கப்படுகிறதோ)

ஸக்துத4ானீ – சத்து மாவுவைக்கும் பாத்திரம்

**3.3.118** பும்ஸி ஸம்க்3ஞாயாம் க4 : ப்ராயே ண

கரணம், அதிகரணம் ஆகிய காரகங்களைக் குறிக்கும்போது ஆண்பால் பெயராக வரும்போது தாதுவுக்குப் பின் 'க4' ஒட்டு பொதுவாக வரும்.

த3ந்தச்'1ச2த3 : 'உதடு' (ச2த் + க4 = ச2 த3)

(எதனால் பற்கள் மூடப்படுகிறதோ)

உரச்'1ச2த3 'கவசம்'

இடம்

ஆகர: 'சுரங்கம்' ஆலய: – 'வீடு' (எங்கு மனிதர்கள் வசிக்கிறார்களோ)

நபும்சகத்தில் ப்ரஸாத4னம் 'சீப்பு'

**3.3.119** கோ3சர ஸஞ்சரவய வ்ரஜவ்ய ஜாபண நிக3மாஸ்'1 ச

'க4' ஒட்டு இணைக்கப்பட்டு தருவிக்கப்பட்ட சொற்களான கோ3சர முதலிய சொற்கள் நிபாதனங்கள் (கரண, அதிகரண காரகங்களைக் குறிக்கும்போது)

கோ3சர: 'மேய்ச்சல் நிலம்' (இடம்)

ஸஞ்சர: 'வழி' வஹ: 'வண்டி'; வ்ரஜ் 'மாட்டுத் தொழுவம்'; 'வழி' வ்யஜ: 'விசிறி' (கருவி); ஆபண: 'சந்தை, கடைத்தெரு' (இடம்)

நிக3ம: 'வேதம்' (இடம்) சூத்திரத்தில் காணப்படும் 'ச' இதில் கூறப்படாத வேறு சொற்களையும் இத்துடன் சேர்க்க வேண்டுமென்று குறிக்கும் கஷ: நிகஷ: 'உரைகல்'

**3.3.120** அவே த்ரு'ஸ்த்ரோர் க4ஞ்

(கருவி, இடப்பொருளில், பெயராக அமையும் தருவிக்கப்பட்ட சொல்) 'அவ' உடன் சேர்ந்து நிற்கும் த்ரு 'கட' ஸ்த்ரு' (விரி) ஆகிய தாதுக்களுக்குப்பின் 'க4ஞ்' ஒட்டு வரும்.

'க4' வை தடை செய்கிறது இவ்விதி. 'இத்' தான 'ஞ்' விருத்தி வருமென்றும் சுரத்துக்காகவும் அமைகிறது. 'க4', தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களில் 'குத்வம' வருமென்று குறிக்கும்.

அவதார: (அவ + த்ரு) 'அவதாரம்'

அவஸ்தார : திரை

**3.3.121** ஹலஸ்$^{1}$ ச

மேற்சூத்திரங்களில் கூறப்பட்ட சூழலில், மெய்யெழுத்தையீறாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டு வரும்.

லேக$^{3}$: 'எழுத்து' (இடம்) வேத$^{3}$ : 'வேதம்' (கருவி) வேஷ்ட: 'துணி'

ப$^{3}$ந்த$^{4}$ : 'கயிறு' மார்க$^{3}$ : 'வழி'

அபாமார்க$^{3}$ : 'ஒரு செடியின் பெயர்'

**3.3.122** அத்$^{4}$யாயன்யாயோத்$^{3}$யான ஸம்ஹாராத$^{4}$ாரா வாயாஸ்$^{1}$ ச

அத்யாய முதலிய சொற்கள் நிபாதனங்கள் 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டுக்கள் இணைத்து ஆக்கப்பட்டவை.

அத்$^{4}$யாய (அதி$^{4}$ + இ + க$^{4}$ஞ்) 'அத்தியாயம்'

ந்யாய: (நி + இண் + க$^{4}$ஞ்) 'நியாயம்'

உத்$^{3}$யாவ: (உத்$^{3}$ + யு + க$^{4}$ஞ்) 'கலவை'

ஸம்ஹார: 'அழிவு'

ஆத$^{4}$ார: 'ஆதரவு'

ஆவாய: 'நெசவாலை'

இதில் குறிப்பிடப்பட்ட சொற்களைத் தவிர வேறு சொற்களும் காணப்படுகின்றன.

அவஹார:

**3.3.123** உத$^{3}$ங்கே$^{1}$ா அனுத$^{3}$கே$^{1}$

'தண்ணீர்' என்ற பொருளை உணர்த்தாது வேறு பொருளைக் குறிக்கும் 'உதங்க' என்ற சொல் நிபாதனமாகும்.

இதுவும் 'க$^{4}$ஞ்' ஒட்டுச் சேர்க்கப்பட்டு தருவிக்கப்பட்ட சொல்.

உத் + அஞ்ச் + க$^{4}$ஞ் = உத$^{3}$ங்க$^{1}$ : 'பாத்திரம்' ஆனால் உத$^{3}$கோத$^{3}$ஞ்சன: 'தண்ணீர் சேந்தும் வாளி'

'ல்யுட்' ஒட்டு உத் + அஞ்ச் ஒடு சேர்ந்து உருவான சொல் இது.

**3.3.124** ஜாலமானாய:

'வலை' என்ற பொருளை சுட்டும் 'ஆநாய' என்ற சொல் நிபாதனமா கும். ஆ + நீ + க$^{4}$ஞ் = ஆநாய: (கருவிப் பொருள்)

ஆநாய: மத்ஸ்யானாம் 'மீன் பிடிக்கும் வலை'

ஆநாய: ம்ருக$^{3}$ாணாம் – விலங்குகளைப் பிடிக்கும் வலை

**3.3.125** க$^{3}$னோ க$^{4}$ச

'க$^{3}$ன்' தாதுவுக்குப்பின் (கருவி, இடப்பொருளைக் குறிக்கும் போது) க$^{4}$ ஒட்டு வரும். 'க$^{4}$ஞ்' உம் வரும்.

ஆக$^{2}$ன : (ஆ + க$^{3}$ன் + க$^{4}$ = அ) மண்வெட்டி

ஆக$^{3}$ான: (ஆ + க$^{2}$ன் + க$^{4}$ஞ் = அ)

வா: டே³ா வக்தவ்ய:
'ட³' ஒட்டு 'க²ன்' உடன் வரும்
ஆக² : 'மண்வெட்டி'

வா: ட³ரோ வக்தவ்ய
'ட³ர' என்ற ஒட்டும் இதே பொருளில் 'க²ன்' உடன் வரும்.
ஆக²ர: மண்வெட்டி

வா: இகே'ா வக்தவ்ய:
'இக்' ஒட்டும் வரும்
ஆக²னிக: 'மண்வெட்டி'

வா: இக'வக' வக்தவ்ய, இக'வக' ஒட்டும் வரும்
ஆக²னிகவக: 'மண்வெட்டி'

**3.3.126** ஈஷத்³து³ : ஸுஷு க்ருச்'ச்²ராக்ருச்'
ச்²ரார்தே²ஷு க²ல்
கடினம் (க்ருச்'ச்²ர) அல்லது எளிது (அக்ருச்'ச்²ர) என்ற பொருட்களில், ஈஷத்3, து³ர், ஸு ஆகியவைகளுடன் நிற்கும் தாதுவுக்குப் பின் 'க²ல்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். 'து³ர்' 'கடினம்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்.
ஈஷத், ஸு ஆகியவைகள் 'எளிது' என்ற பொருளைச் சுட்டும்.
ஈஷத்'க'ர: ப²வதா கட' : 'உன்னால் எளிதாகச் செய்யப்பட்ட பாய்' (ஈஷத் + க்கு + க²ல் = அ)
து³ஷ்கர: 'கஷ்டத்துடன் செய்யப்பட்டது'
ஸுகர: எளிதில் செய்யப்பட்டது
'ஈஷத்² ' முதலியவைகளுடன் வராவிட்டால், க்'ருச்' ச்²ரேண கார்யம் க'ட': இங்கு தொகையாகாது.

**3.3.127** கர்த்ரு' கர்மணோஸ்' ச பூ⁴ க்ரு'ஞோ:
பூ⁴, க்ரு'தாதுக்களுடன் முறையே கர்த்தா, கர்மன் உபபதமாக நிற்கும்போது, 'ஈஷத்' முதலிய சொற்களுடன் வரும். அத்தாதுக்களுக்குப்பின், க²ல் ஒட்டு வரும்.
(மேலே கூறிய பொருட்களில்)
ஈஷத³ாட்³யம் ப⁴வம் ப⁴வதா
'உன்னால் எளிதாகச் செல்வந்தனாகக்கப்பட்ட'
ஈஷத³ாட்³யங்கர: து³ராட்³யம் ப⁴வம்

வா: கர்த்ரு' கர்மணோஸ்' ச்வ்யர்த²யோரிதி வக்தவ்யம்
'ச்வி' ஒட்டின் பொருளைக் கொண்ட கர்த்தா, கர்மன் இவைகளை உபபதமாகக் கொண்ட என்று அமைய வேண்டும். 'ச்வி' ஒட்டு இதற் கு முன்பு

இல்லாத ஒரு நிலைமையயடைதல் என்ற பொருளைச் சு ட்டும் (5.4.50) (பார்க்க 3.2.56 57) ஸ்வாட்3யேன பூ4யதே. இங்கு இவ்வொட்டு வராது.

**3.3.128** ஆதோ யுச்

'அ' வை இறுதியாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் (கடினம் முதலிய பொருட்களைச் சுட்டும் ஈஷத் முதலிய சொற்கள் உபபதமாக நிற்கும்போது) 'யுச்' ஒட்டு வரும்.

ஈஷத்பான: ஸோமோ ப4வமதா

'சோமரசம் உன்னால் எளிதாகப் பருகப்பட்டது.'

ஸுதான: எளிதாக் கொடுக்கப்பட்டது.

**3.3.129** ச2ந்த3ஸி க3த்யர்தே2ப்4ய:

'போதல்', 'செல்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தாதுக்களுக்குப்பின் வேதமொழியில் (மேலே கூறப்பட்ட சூழலில்) 'யுச்' ஒட்டு வரும்.

ஸூபஸத3ன மக்னி: 'எளிதாக அருகில் அமரத் தகுந்த நெருப்பு'

**3.3.130** அன்யேப்4யோ அபித்3ருஸ்1யதே

வேறு தாதுக்களுக்குப்பிறகும் (க3த்யர்த2) வேத மொழியில் 'யுச்' ஒட்டு வருவதைக் காணலாம்.

ஸுதே3ாஹனமக்ரு1ணோத்3 ப்3ரஹ்மணே3காம்

வா: ப1ாஷயாம் ஸ1ாஸி யுதி4 த்3ரு1ஸித்4ருஷி ம்ருஷிப்4யோ யுஜ் வக்தவ்ய:

பேச்சு வழக்கில் ஸு, து3ர் ஆகியவைகளுடன் நிற்கும் ஸ1ாஸ் முதலிய தாதுக்களக்குப் பின் 'யுச்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

து3ஸ்1ஸாஸன: து3ர்யோத4ன:

து3ர்த3ர்ஸ1ன: து3ர்த3த4ர்ஷண: து3ர்மர்ஷண:

**3.3.131** வர்த்தமானே ஸாமீப்பே வர்த்தமான வத்3வா

நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கப்பயன்படுத்தும் ஒட்டுக்கள் நிகழ்காலத்துக்கு அருகிலுள்ள, இறந்தகாலம், எதிர்காலம் ஆகியவைகளைக் குறிக்கவும், விருப்பாக, அதே போன்று பயன்படுத்தப்படும்.

சமீபம், சாமீப்யம் ஆகிய சொற்கள் ஒரே பொருளைக் குறிக்கும்.

சாமீப்யம் என்ற சொல், சமீபம் என்ற சொல்லோடு 'ஷ்யங்' ஒட்டு இணைக்கப்பட்டுத் தருவிக்கப்பட்டது. இவ்வொட்டு பொருளில் ம ாற்றம் ஏதும் உண்டாக்காமல் (ஸ்வார்தி2க) இணைக்கப்படும். சாதுர்வர்ண்யம் முதலிய சொற்கள் 'ஷ்யங்' ஒட்டினாலாக்கப்பட்டவை.

நிகழ் காலத்தைக் குறிக்ம் ஒட்டுக்கள் சூ. 3.2.123–3.3.1 வரை கூறப்பட்டுள்ளது. சமீபத்தில் நிகழ்ந்த, நிகழப் போகிற நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கவும், இவ்வொட்டுக்களைப் பயன்படுத்தப்படுமென்று இச்சூத்திரத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கத3ா 3தேவத3த்த ஆக3தோ அஸி
எப்போது தேவதத்தா வந்தாய்
அயம் ஆக3ச்சாமி (லட் ஒட்டுடன்)
இப்போது வருகிறேன்
ஆக3ச்1ச1ந்தம் ஏவ மாம் வித்3தி4 (ஸத்ரு1 ஒட்டுடன்)
வந்து கொண்டிருக்கிறேன் நான் என்று அறிந்து கொள்
அயமாக4மம் (லுங் உடன்)
ஏஷோ அஸ்மி ஆக3த ('க்த' ஒட்டுடன்)
கத3ா க3மிஷ்யஸி தே3வதத்த
எப்போது போகிறாய் தேவதத்த?
ஏஷு க3ச்1ச2ாமி (லட்)
க3ச்1ச2ந்தமேவ மாம் வித3தி4 (ஸத்ரு)
ஏஷ க3மிஷ்யாமி (ல்1ருட்1)
ஏஷ க3ந்தாஸ்மி(லுட்1)

**3.3.132** ஆஸ1ம்ஸாயாம் பூ4தவச்ச

'நம்பிக்கை'யை (ஆஸ1ம்ஸா)ச் சுட்டும்போது எதிர்காலத்தைக் குறிக்க, இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும் ஒட்டுக்களோ அல்லது நிகழ் காலத்தைக் குறிக்கும் ஒட்டுக்களையோ விருப்பாகப் பயன்படுத்தலாம்.

உபாத்4யாயஸ் சேத3ாக3மத், ஆக3த1 (இறந்த காலம்) ஆக3ச்1ச2தி (நிகழ் காலம்), ஆக3மிஷ்யதி (எதிர்காலம்), ஏதேவ்யாகரணம் அத்4யகீ3ஷ்மஹி ஏதேவயம் வயாரகண மதீ4த வந்த (இறந்த காலம்), அதி4மஹே (நிகழ் காலம்), அத்4யேஷ்யாமஹே (எதிர்காலம்) ஆசிரியர் வந்தால் நாங்கள் இலக்கணம் படிப்போம்

**3.3.133** க்ஷிப்ரவசனே லிட்1

விரைவு (க்ஷிப்ர) என்ற சொல்லோ அல்லது அதே பொருளைக் குறிக்கும் வேறு ஒரு சொல், தாதுவோடு நிற்கும்போது அத்தாதுவோடு (நம்பிக்கை என்ற பொருளை நிபந்தனையாகக் கூறும்போது) 'ல்ருட்1' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

இச்சூத்திரம், இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட இறந்த காலத்தைப் போல் (பூ4த வச்ச) என்பதற்குத் தடை.

உபாத்4யாயஸ்சேத் 'க்ஷிப்ரம்' ஆக3மிஷ்யதி, க்ஷிப்ரம்
வ்யாகரணம் அத்4யேஷ்யாமஹே

ஆசிரியர், விரைவில் வந்தால், நாங்கள் விரைவாக இலக்கணம் படிப்போம் 'க்ஷிப்ரம்' என்ற சொல்லை உணர்த்தும் மற்ற சொற்கள் ஸ1க்4ரம், ஆஸு, த்வரிதம் ஆகியவை.

இச்சூத்திரத்தில் ந (இல்லை) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி, இறந்த கால ஒட்டை இணைப்பதைத் தடுத்திருக்கலாமே என்ற வினா எழும்பலாம். இங்கு 'ல்ருட்' என்ற சொல், இறந்த கால ஒட்டுத் தடுப்பதோடு, 'லுட்' (எதிர்கால

ஒட்டு) ஒட்டு வருமிடங்களிலும் க்ஷிப்ர முதலிய சொற்களோடு 'ல்ருட்' ஒட்டு வரவேண்டுமென்று விதிக்கிறது.

ஸ்'வ: க்ஷிப்ரமத்4யேஷ்யாமஹே

நாளை விரைவாகப் படிப்போமே

இங்கு இன்றைக்கல்லாத எதிர்காலத்தைக் (அனத்3யதன ப4விஷ்யத்) குறிக்க 'ல்ருட்1' வரும். அதாவது, பொதுவாக 'லுட்' வரவேண்டிய இடத்திலும் 'ல்ருட்' வரும்.

**3.3.134** ஆஸ'ம்ஸாவசனே லிங்

'நம்பிக்கை' என்ற பொருளைச் சுட்டும் சொற்களோடு நிற்கும் தாதுவுக்குப்பின் 'லிங்' (Potential) ஒட்டு இணைக்க வேண்டும்(எதிர்காலத்தைச் சுட்ட)

இதுவும் 3.3.132க்கு அபவாதம். உபாத்4 யாயஸ்1 சேதாக3ச்1சே2த் ஆஸ'ம்ஸே யுக்தோ அதீ4யீய அல்லது அவகல்பயே யுக்தோ அதீ4யீய (அ) ஆஸ'ம்ஸே க்ஷிப்ரமதீ4யீய ஆசிரியர் வருவாரானால், நீங்கள் கவனமாகப் படிப்பீர்களென்று நம்புகிறேன்.

**3.3.135** நானத்3யதன வத் க்ரியா ப்ரப3ந்த4 ஸாமீப்யயோ:

தொடர்ந்து செய்யும் ஒரு செயலைக் குறிக்கவும், சமீபத்தில் நடந்த அல்லது நடக்கவிருக்கும் ஒரு செயலைக் குறிக்கவும் இன்றைக்கல்லாத இறந்தகால, எதிர்கால நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கப்பயன்படுத்தப்படும் ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படமாட்டா.

இன்றைக்கு அல்லாத, இறந்த கால எதிர்கால நிகழ்ச்சியைக்அ குறிக்க லங் (3.2.111) லுட் (3.3.15) ஒட்டுக்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின் றன. இச்சூத்திரம் இவ்வொட்டுக்கள் வருவதைத் தடை செய்கிறது.

இங்கு இறந்த காலத்தைக் குறிக்க லுங் ஒட்டும் எதிர்காலத்தைக் குறிக்க 'ல்ருட்' ஒட்டும் இணைக்க வேண்டுமென்று பொருள்.

யாவஜ்ஜீவம் ப்4ரு'ஸ1 மன்னமத3ாத் (லுங்)

உயிருடன் இருந்தவரை, தொடர்ந்து அன்னதானம் செய்து கொண் டிருந்தான்.

யாவஜ்ஜீவம் ப்4ரு'ஸ1 மன்னம் தாஸ்யதி (ல்ருட்)

உயிரோடிருக்கிறவரையிலும் அன்னதானம் செய்து கொண்டிருப்ப ான்.

ஸாமீப்யம்

யேயம் பௌர்ணமாஸ் யதிக்ராந்தா

ஏதஸ்யாமு பாத்4யாய: அக்னீனாதி4த

ஸோமேனா யஷ்ட1 க3ாமதீ3த (லுங்)

கடந்த பௌர்ணமியன்று உபாத்தியாயர், நெருப்பை வளர்த்தார். சோமயாகம் பண்ணினார், பசுதானம் செய்தார்.

யேயம் அமாவாஸ்யா ஆக³ாமினீ
ஏதஸ்யாமுபாத்⁴யாய அக்னீனாத⁴ாஸ்
யதே, ஸோமேன யக்ஷ்யதே, ஸ க³ாம் த³ாஸ்யதே (ல்ருட்¹)
வரப்போகும் அமாவாசையன்று உபாத்தியார், நெருப்பை வளர்ப்பார், சோமயாகம் பண்ணுவார், பசுதானம் செய்வார்.

**3.3.136** ப⁴விஷ்யதி மர்யாத³ாவசனே அவரஸ்மின்
குறிப்பிட்ட ஒரு எல்லைக்கு (மர்யாத³ா வசனே)
இந்தப் பக்கத்தை (அவரஸ்மின்)க்குறிக்கும் போது, (சூ. 3.3.15இன்படி 'லுட்' ஒட்டுக்கள் எதிர்காலத்தை உணர்த்த இணைக்காமல்) ஒரு தாதுவுக்குப்பின் 'ல்ருட்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
அதாவது, அந்த எல்லைக்குள் நடக்கவிருக்கும் நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் பேசும்போது 'ல்ருட்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
யோ அயமத்⁴வா க³ந்தவ்ய: ஆ பாடலிபுத்ராத் தஸ்ய யத³வரம் கௌஸ¹ாயம்ப்³யாஸ் தத்ர த்³விரோத³னம் பே⁴ாக்ஷ்யாமஹே, தத்ர ஸக்தூன் பாஸ்யாம:
கௌசாம்பியிலிருந்து பாடலிபுத்திரத்துக்குச் செல்லும் சாலையின் இந்தப் பக்கத்தில், நாம் இரண்டு முடிற சோறு உண்போம். சத்து அருந்துவோம்.
எதிர்காலத்தைக் குறிக்காவிட்டால் (அனத்யதன பூத லங்) இறந்த கால ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
யோ அயமத்⁴வா கத ஆ பாடலீபுத்ராத், தஸ்ய யத³வரம்
கௌஸாம்ப்³ யாஸ் தத்ர த்³விரோத³னம்
அபு⁴ஜ்ம்ஹி, தத்ர ஸக்தூண்பிப³ாம
கௌசாம்யிலிருந்து . . . . . நாம் இரண்டு முறை சோறு உண்டோம். சத்து அருந்தினோம்.
இதேபோல் ஒரு எல்லைக் குறிக்காவிட்டால் 'லுட்' ஒட்டு வரும்.
யோ அயமத்⁴வா நிரவதி⁴கோ க³ந்தவ்ய:
தஸ்ய யத³வரம் கௌஸாம்ப்³யா: தத்ர
த்³விரேத³னம் பே⁴ாக்தாஸ்மஹே, ஸக்தூன் பாதாஸ்ம:
ஒரு எல்லையில்லாமல் நீண்டு செல்லும் இந்தச் சாலையில் கௌசாம்பியின் இந்தப் பக்கத்தில் நாம் இரண்டு முறை சோறு உண்டோம் . . . . . .
இந்த இடத்தின் எல்லையைக் குறிக்கிறது தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களில், கால எல்லையைப் பற்றி பேசப்படும்.

**3.3.137** காலவிப⁴ாகே³ சான ஹோராத் சாணாம்
பகல், இரவுகளைக் குறிக்கும் சொற்களைத் தவிர்த்து காலத்தின் பகுதியை உணர்த்தும் மற்ற சொற்களுடன் 'அவர' என்று சொல் நிற்கும்போது, இன்றைக்கல்லாத எதிர்காலத்தைக் குறிக்க, தாதுவுடன் 'ல்ருட்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். 'லுட்' ஒட்டு வராது.
இதற்கு முந்திய சூத்திரமே காலத்தையும் சேர்த்துக் கூறுவதாக எடுத்துக்

கொள்ளலாம். இச்சூத்திரம் 'அஹோராத்ரம்' என்ற சொல்லுக்குத் தடை விதிப்பதற்காகத்தான் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களுக்காக இந்த யோக விபாகம்.

யோ அயம் ஸம்வத்ஸர ஆக3ாமீ, தத்ர யத3வரமாக்3ரஹா யண்யா தத்ர யுக்தா அத்4யேஷ்யாமஹே தத்ரௌத3னம் பே4க்ஷ யாமஹே

இந்த ஆண்டுக்கடுத்த ஆண்டின் சித்திரை மாதத்தில் நாம் சேர்ந்து படிப்போம். அப்போது சோறு உண்போம். எதிர்காலத்தைக் குறிக்க மாத்திரம், இவ்வொட்டு இணைக்கப்படும். இறந்தகாலத்திலல்ல. ஆகையால் யோ அயம் வத்ஸரோ அதீத தஸ்ய யத3வரமாக்3ரஹாயண்

யாஸ் தத்ர யுக்தா அத்4யைமஹி, தத்ரௌத3னம் அபு4ஞ்ஜ்மஹி

கடந்த ஆண்டின் சித்திரை மாதத்தில் நாம் சேர்ந்து படித்தோம். அப்போது சோறு உண்டோம்.

இது இறந்த காலத்திலமைவதால் அனத3யதன, லங் தடையில்லாமல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இதேபோன்று, 'எல்லையைக் குறிப்பிடாமல் அமையும்போதும் தடையேதும் கிடையாது.

யோ அயம் நிரவதி4க: கால; ஆக3ாமீ
தஸ்ய யத3வரமாக்3ரஹாயண்யா:
தத்ர யுக்தா அத்4யேதாஸ்மஹே
தத்ரௌத3னம் பே4ாக்தாஸ்மஹே

இங்கு அனத்யதன 'லுட்' பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(அத்4யேதாஸ்மஹே, பே4ாக்தாஸ்மஹே)

இரவுபகலைக் குறிக்கும்போது இத்தடையில்லை அதனால் லுட் ஒட் டுக்கள் இணைக்கப்படும்.

காட்டாக, (1) யோ அயம் மாஸ ஆக3ாமீ, தஸ்ய யோஅவர பஞ்சதஸராத்ர (2)யோ அயம் த்ரிம்ஸ1த்2ராத்ர ஆக3ாமீ தஸ்ய யோ அவர: அர்த்3த4 மாஸ : (3) யோ அயம் த்ரிம்ஸ1த3 ஹோராத்ர ஆகாமீ, தஸ்ய யோ அவர: பஞ்ச த3ஸ1ராத்ர: தத்ர யுக்தா அத்4யேதாஸ் மஹே, தத்ர ஸக்தூன் பாதஸ்ம:

(1) வரப்போகும் மாதத்தின் இந்தப் பகுதியான 15 நாட்கள்

(2) வரப்போகும் முப்பது நாட்களின் இப்பகுதியான அரை மாதம்

(3) வரப்போகும் முப்பது இரவு பகல்களின் இப்பகுதியான பதினைந்து இரவுகள். அப்போது நாம் சேர்ந்து படிப்போம். சத்து அருந்துவோம்.

இம்மூன்று வகையான வாக்கியங்களிலும், இரவு பகல் வருகிறது. ஆகையால் இங்கு 'லுட்' த் தடையில்லாமல் இணைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

**3.3.138** பரஸ்மின் விபா4ஷா

மேற்குறிப்பிட்ட சூழலில் 'அவர' என்பதற்குப் பதிலாக 'பர' (அந்தப் பக்கம்) என்று குறிப்பிடும்போது, 'லுட்' 'ல்ருட்' ஆகிய இரண்டு ஒட்டுக்களும் விருப்பாக வரும். யோஅயம் ஸம்வத்ஸரமாக்3ர ஹாயண் யாஸ் தத்ர யுக்தா அத்4யேஷ்யா மஹே, அத்4யேதாஸ்மஹே, தத்ரஸக்தூன் பாஸ்யாம:/பாதாஸ்ம:

வரப்போகும் ஆண்டின் சித்திரை மாதத்தில் நாம் சேர்ந்து படிப்போம், சத்து அருந்துவோம்.
ஆனால் 'அஹோராத்ர' என்ற சொல் வரும்போது இச்சூத்திரத்தின் விருப்பு விதி பயன்படுத்தப்படாது. அனத்³யதன லுட் மட்டும் வரும். யோ அயம் த்ரிம்ஸ¹த்³ராத்ர ஆக³ாமீ தஸ்ய ய: பர: பஞ்ச த³ஸ¹ ராத்ரஸ் தத்ர யுக்தா அத்⁴யேதாஸ்மஹே, தத்ர ஸக்தூன் பாதாஸ்ம:

**3.3.139** லிங்நிமித்தே ல்ருங் க்ரியாதி பத்தௌ
'லிங்' ஒட்டு வரவேண்டிய இடத்தில் நடை பெறாத செயலைக் குறிக்க எதிர்காலப் பொருளில், தாதுவுக்குப்பின் 'ல்ருங்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஒரு செயல் காரணமாகவும் மற்றொரு செயல் அதன் விளைவாகவும் அமையும்போது 'லிங்' ஒட்டு பயன்படுத்தப்படும்.
(3.3.156) 'ல்ருங்' ஒட்டு நிபந்தனையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும், நிபந்தனை வாக்கியங்களில், எதிர்காலப் பொருளில், செயல் நடைபெறாமலிருக்கும்போது 'ஸ்ருங்' ஒட்டு தாதுவுடன் வரும்.
த³க்ஷிணேன (மார்கே³ண) சேத³ாயா ஸ்யன் நஸ¹க'டம் பர்யாப⁴விஷ்யத்
"சாலையின் வலது பக்கமாகப் போயிருந்தானானால் வண்டி தலை கீழாக விழுந்திருக்காது".

**3.3.140** பூ⁴தே ச
மேற்சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட சூழலில் இறந்த காலத்தைச் சுட்டவு ம் ல்ருங் ஒட்டு தாதுவுடன் வரும்.
'லிங்' ஒட்டுகளைப் பயன்படுத்தவேண்டிய இடங்களைப் பற்றி 3.3.152 உம் அதைத் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களும் குறிப்பிடுகின்றன. 3.3.141இலிருந்து தொடங்கி 3.3.152 வரை நிபந்தனை வாக்கியங்களைப் பற்றியள விருப்பு விதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.
த்³ரு'ஷ்டோ மயா ப⁴வத்புத்ரோ அன்னார்தி
ச'ங்க்ரம்யமாண அபரஸ்'ச த்³விஜோ ப்³ராஹ்மணார்தீ², யதி³ ஸ தேன த்³ருஷ்டோ அப⁴விஷ்யத், ததா³பே⁴ாக்ஷ யத, பு⁴க்தவான், அன்யேன பத²ா ஸ க³த உங்கள் பிள்ளை உணவுக்காக அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். ஒரு பிராம்மணனைத் தேடிக் கொண்டு (உணவளிக்க) மற்றொரு பிராமணனைத் தேடுவதையும் பார்த்தேன். உங்களை பிள்ளையை அந்தப் பிராமணன் சந்தித்தாரானால், அவனுக்கு உணவளித்திருப்பார் (ஆனால்) அவன் உண்ணவில்லை. அவன் வேறு வழியாகப் போனான்.
இங்கு இறந்த காலத்தைக் குறிக்கிறது. காரணம்–ஒருவன் உணவு தேடிக் கொண்டு போவதும், மற்றவன் விருந்தாளியைத் தேடிக் கொண்டு போவதும் அவர்களிவரும் சந்திப்பது என்ற செயல் நடைபெறவில்லை. அதனால் உணவளித்தல்–உண்ணுதல் ஆகிய செயல்கள் (விளைவு) நடக்கவில்லை.

**3.3.141** வோதாப்யோ:

(இறந்தகாலப் பொருளில், 'லிங்' வரவேண்டிய இடங்களில், செயல் முழுவதும் நடைபெறவில்லையென்றுணர்த்தும்போது 'லங்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்) இச்சூத்திரத்திலிருந்து தொடங்கி 3.3.152 வரை வா. (விருப்பாக) 'ஆ' (வரை) உத (இடைச் சொல்) ஆகியவைகள் தொடர்ந்து வரும். இச்சூத்திரத்தில் காணப்படும் ஆ எல்லை (exclusive) குறிக்கும். நிபந்தனை ஒட்டுக்களை விருப்பாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய இடங்களைத் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்கள் விளக்குகின்றன.

**3.3.142** க$^{3}$ர்ஹாயாம் லட$^{3}$பிஜாத்யோ:

'நிந்தனை' (க$^{3}$ர்ஹா) என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது, தாதுவோடு 'அபி', 'ஜாது' ஆகியவைகள் நிற்கும்போது தாதுவுக்குப்பின் 'லட்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

'லட்' ஒட்டு நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் (3.2.103) ஆகையால், பொதுவான ஒரு காலத்தைக் குறிக்க இவ்வொட்டு வர வாய்ப்பில்லை. குறிப்பிட்டக் காலங்களில் பயன்படுத்த வேண்டிய ஒட்டுக்களுக்குத் தடை விதித்து, நிகழ்கால ஒட்டை இச்சூழலில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று இச்சூத்திரம் விதிக்கிறது.

அபி தத்ரப$^{4}$வான் வ்ரு'ஷலம் யாஜயதி

நீங்கள் கூட ஒரு சூத்திரனுக்கு யாகம் பண்ணுகிறீர்கள்/ பண்ணினீர்கள்/ பண்ணுவீர்கள்

ஜாது தத்ரப$^{4}$வான் வ்ருஷலம் யாஜயதி க$^{3}$ர்ஹாமஹே, அஹோ அன்யாய்ய மேதத். தாங்கள் ஒரு தாழ்ந்தவனுக்கு யாகம் ஒரு வேளை பண்ணிவைக்கலாம். அதைக் கண்டிக்கிறோம். இது பொருந்தாத செயல்.

**3.3.143** விப$^{4}$ாஷா கத$^{2}$மி லிங் ச

கத$^{2}$ம் (எப்படி) என்ற சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது 'நிந்தனை' என்ற பொருளில் தாதுவுக்குப்பின் 'லிங்' ஒட்டு வரும். 'லட்'டும் வருமென்று 'ச' சுட்டும்.

எதிர்காலம்

கத$^{2}$ம் நாம தத்ரப$^{4}$வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத்/ (லிங்)

கத$^{2}$ம் நாம தத்ரப$^{4}$வான் வ்ருஷலம் யாஜயதி (லட$^{1}$)

கத$^{2}$ம் நாம தத்ரப$^{4}$வான் வ்ருஷலம் யாஜயிஷ்யதி (ல்ருட$^{1}$)

கத$^{2}$ம் நாம தத்ரப$^{4}$வான் வ்ருஷலம் யாஜயிதா (லுட$^{1}$)

**இறந்த காலம்**

கத$^{2}$ம் நாம தத்ரப$^{4}$வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத் (லிங்)

கத[2]ம் நாம தத்ரப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயதி (லட்)
கத[2]ம் நாம தத்ரப[4]வான் வ்ருஷலம் அயீயஜத் (லுங்)
கத[2]ம் நாம தத்ரப[4]வான் வ்ருஷலம் அயாஜயத் (லங்)
தாங்கள் எப்படி ஒரு சூத்திரனுக்கு யாகம் பண்ணுவீர்கள் நிகழ்காலத்தில் 'லிங்' 'லட்' ஆகியவைகள் வரும்.
இங்கு 'லிங்' வர வாய்ப்பு இருப்பதால் ஒரு செயல் நடைபெறவில்லையென்று குறிக்க, விருப்பாக 'ல்ருங்' உம் இறந்த காலப் பொருளில் வரலாம்.
கத[2]ம் நாம தத்ரப[4]வான் வ்ருஷலம்
அயாஜயிஷ்யத் (ல்ருங்) அல்லது யாஜயேத் (லிங்)
இதே சூழலில், எதிர் காலத்தைக் குறிக்கும்போது 'ல்ருங்' ஒட்டு கட்டாயமாக இணைக்க வேண்டும் (3.3.139)

**3.3.144** கிம்வ்ருத்தே லிங் ல்ருடௌ

'கிம்' முதலிய வினா மாற்றுப் பெயர் தாதுவுடன் 'நிந்தித்தல்' என்ற பொருளில் நிற்கும்போது, அத்தாதுவோடு, லிங், ல்ருட் என்ற ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படும்.
கோ நாம வ்ருஷலோ யம் தத்ர ப[4]வான்
யாஜ யேத் (லிங்/யம் தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம்
யாஜ யிஷ் யதி (ல்ருட்)/கதரோ நாம, கதமோ
நாம தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத், யாஜயிஷ்யதி
அவன் எந்தச் சூத்திரன் அவனுக்குத் தாங்கள் யாகம் பண்ணுவித்தீர்கள்.
இறந்த காலத்தில், செயல் நடைபெற்று முடியாததைக் குறிக்க 'ல்ருங்' விருப்பாகவரும். எதிர்காலத்தில் 'ல்ருங்' கட்டாயமாக வரும்.
கோ நாம வ்ருஷலோ யம் தத்ரப[4]வான் அயஜயிஷ்யத் "யார் அந்தச் சூத்திரன் அவனுக்காகத் தாங்கள் யாகம் பண்ணினீர்கள் (வீணாக)
இச்சூத்திரம் மற்ற எல்லா லகாரங்களுக்குப் புறனடை லட்[1] டைத் தவிர்ப்பதற்காக 'லிங்'ஐ மறுபடியும் இச்சூத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

**3.3.145** அனவக்லிருப்த்யமர்ஷ யோரகிம் வ்ருத்தே அபி

'நடக்க முடியாதது' 'பொறுக்க முடியாதது' என்ற பொருளைக் குறிக்க, வினா மாற்றுப் பெயர் வராவிட்டாலும் தாதுவுடன் 'லிங்', 'ல்ருட்' ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படும்.
இது மற்ற 'ல'காரங்களுக்குப் புறனடை.
1) நாவகல்பயாமி, ந ஸம்ப[4]ாவயாமி, நஸ்'ரத்[3]தயே தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத்
தாங்கள் ஒரு இழிசினருக்கு யாகம் பண்ணி வைக்க முடியுமென்று நான் நம்பவில்லை.
2) ......... தத்ரப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயிஷ்யதி
3) கோ நாம வ்ருஷலோ, யம் தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத்
4) கோ நாம தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயிஷ்யதி

**அமர்ஷ**

ந மர்ஷயாமி தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம்யாஜயேத், யாஜயிஷ்யதி "தாங்கள் இழிசினருக்கு யாகம் பண்ணிவைப்பதை நான் பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டேன்" கோ நாம வ்ருஷலோ யம் தத்ரப[4]வான் யாஜயேத், யாஜயிஷ்யதி

இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது செயல் நடைபெற்று முடியாததை உணர்த்த 'ல்ருட்[1]' விருப்பாக வரும். ஆனால், அதே சூழலில், எதிர்காலத்தைச் சுட்டும்போது 'ல்ருட்[1]', ஒட்டு கட்டாயமாக வரும்.

நாவகல்பயாமி தத்ரப[4]வான் நாம வ்ருஷல மயாஜயிஷ்யத்

**3.3.146** கிம்கிலாஸ்த்யர்தே[2]ஷு ல்ருட்

'கிம்கில' அல்லது 'அஸ்தி' (இரு)யின் பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் ஒரு தாது நிற்கும்போது (செயல் நடை பெறாது, பொறுக்கமுடியாது என்ற பொருளைக்குறிக்க), தாதுவோடு 'ல்ருட்' ஒட்டு வரும்.

கிம்கில நாம தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயிஷ்யதி

தாங்கள் இழிசினருக்கு யாகம் பண்ணிவைப்பீர்களென்பது நடக்க முடியாதது.

அஸ்தி நாம தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயிஷ்யதி

ப[4]வதி நாம தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயிஷ்யதி

வித்[3]யதே நாம தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம்

யாஜயிஷ்யதி, நஸ்ரத்[3]த[4]தே[4], ந மர்ஷயாமி

இது 'லிங்' க்குத் தடை

இங்கு 'லிங்' வர வாய்ப்பு இல்லாததால் ல்ருங் இங்கு வராது.

**3.3.147** ஜாது யதே[3]ார் லிங்

ஜாது (ஒருக்கால்) யத்[3] (எது) என்ற சொற்களை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும் தாதுவோடு) அனவக்ல்ருப்த்யமர்ஷயோ) 'லிங்' ஒட்டு வரும்.

ஜாது தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத்

யந்நாம தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத்

ந ஸ்ரத்[3]த[4]தே[4] ந மர்ஷயாமி

தாங்கள் ஒரு இழிசினருக்கு யாகம் பண்ணிவைப்பீர்களென்பதை நான் நம்ப மாட்டேன், பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டேன்.

இது 'ல்ருங்'க்குத் தடை

வா: ஜாது யதே[3]ார்லிங் வித[4]ானே யத[3]ா
யத்[3] யோருபஸம்க்[2]யானம்.

ஜாது, யத் ஆகியவைகளோடு, யத[3]ா யதி[3] என்ற சொற்களையும் சேர்த்துக் குறிப்பிட வேண்டும்.

யத[3]ா ப[4]வத்[3]வித[4] க்ஷத்ரியம் யாஜயேத், யதி[3]ப[4]வத்[3]வித[4]

க்ஷத்தரியம் யாஜயேத்
ந ஸ்'ரத்[3]த[4]தே[4], ந மர்ஷயாமி
தங்களைப் போன்றவர், க்ஷத்திரியனுக்கு யாகம் பண்ணிவைப்பா ரென்பதை நான் நம்பமாட்டேன்/பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டேன். முற்சூத்திரங்களில் குறிப்பிட்டப்படி இச்சூழலில், இறந்த காலத்தில் 'ல்ருங்' விருப்பாக வரும். எதிர்காலத்தில் கட்டாயமாக வரும்.

**3.3.148** யச்ச யத்ரயோ:
யச்ச (யத் – எது, ச –உம்) யத்ர (எங்கு) என்ற சொற்களோடு நிற்கும் தாதுவுடன் மேற்குறிப்பிட்ட சூழலில் லிங் ஒட்டு வரும்.
இது ல்ருட் உக்குத் தடை
யச்ச தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத்
யத்ர தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத்
(ந ஸ்'ரத்[3]த[4]தே[4], ந மர்ஷயாமி)
தாங்கள் ஒரு இழிசினருக்கு யாகம் பண்ணிவைப்பீர்களென்பது நம்பக்கூடியதல்ல, நான் பொறுக்கமாட்டேன்.
'ல்ருங்' உம் இங்கு வரும்.

**3.3.149** க[3]ர்ஹாயாப் ச
'நிந்தித்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'லிங்' ஒட்டு தாதுவுக்குப் பின் வரும் (யத்ர, யச்ச, என்ற சொற்கள் உபபதமாக வரும்போது நடக்க முடியாது, பொறுக்க முடியாது என்ற பொருளில்)
இது எல்லா லகாரங்களுக்கும் தடை யச்ச தத்ர ப4வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத்
(அ) யத்ர தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத் ரு'த்[3]த[4]: வ்ருத்[3]த[4] ஸன், [3]ப்ராஹ்மண:
க[3]ர்ஹாமஹே, அஹோ அன்யாயமேதத்
வயதான, செழிப்புள்ள பிராம்மணனான தாங்கள், ஒரு இழிசினருக்கு யாகம் பண்ணி வைப்பதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். இது பொருந்தாத செயல். செயல் நடைபெற்று முடியாததைக் குறிக்க 'ல்ருங்' ஒட்டு தாதுவே ாடு வரும்.

**3.3.150** சித்ரீ கரணே ச
யச்ச, யத்ர ஆகிய சொற்கள் உபபதமாகத் தாதுவுடன் நிற்கும் போது, 'வியப்பு' என்ற பொருளி ல் தாதுவோடு 'லிங்' ஒட்டு இணைக் கப்படும்.
யச்ச தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத்
யத்ர தத்ர ப[4]வான் வ்ருஷலம் யாஜயேத் ஆஸ்'சர்யமேதத்
தாங்கள் இழிசினருக்கு யாகம் பண்ணி வைப்பது, வியப்புக்குரிய செய்தி 'க்ரியாதி பத்தி' யைக் குறிக்க 'ல்ருட்' ஆகும்.

**3.3.151** ஸே'ஷே ல்ருட[3] யதெ[3]ள
மேலே கூறப்பட்ட சொற்களைத் தவிர வேறு சொற்கள் உபபதமாக நின்று,

'யதி[3]' என்ற சொல் அவ்வாக்கியத்தில் அமையாமல் இருக்கும் போது, மேற்சூத்திரத்தில் குறிப்பிட்ட பொருளில் 'ல்ருட்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஆஸ்[1]சர்யம்/சித்ரம்/அத்[3]பு[4]தம் அந்தே[4]ா நாம பர்வத மாரோக்ஷ்யதி
குருடன்மலையேறுகிறான். இது வியப்புக்குரிய செய்தி. . . . . . . ப[3]தி[4]ரோ நாம வ்யாகரண மத்[4]யேஷ்யதே செவிடன் இலக்கணம் படிக்கிறான் என்பது வியப்பானது 'யதி'யில்லாமல் ஆஸ்[1]சர்யம் யதி[3]ஸபு[4]ஞ்ஜீத அவன் சாப்பிட்டானானால் வியப்பானதுதான் இங்கு 'லிங்' வரக்காரணம் இல்லாததால் ல்ருங் வராது.

**3.3.152** உதாப்யோ: ஸமர்த[2]யோர் லிங்

உத, அபி என்ற சொற்கள் ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் போது அவைகளுடன் நிற்கும் தாதுவுக்குப்பின் 'லிங்' ஒட்டு வரும்.
நிச்சயமாக உண்மையாக என்ற பொருட்கள் உத, அபி என்ற இரண்டு சொற்களுக்கும் பொதுவானவை.
உத குர்யாத்
அபி குர்யாத் நிச்சயமாகச் செய்வான்

உத அ[4]தீயீத
அப் யதீயீத நிச்சயமாகப் படிப்பான்

மற்ற இடங்களில் உத[1] த[3]ண்ட[3] பதிஷ்யதி
(வினா) கம்பு கீழே விழுமா?
அபி த்[3]வாரம் த[4]ாஸ்யதி (அவன்) கதவைச் சாத்துகிறான் 3.3.141 இல் கூறப்பட்ட 'விருப்பு' முடிகிறது. இச்சூத்திரத்திலிருந்து 'ல்ருங்' இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும்போது கூட கட்டாயமாக வரும் (க்ரியாதி பத்தௌ) 'லிங்' ஒட்டு வரும் வாய்ப்பும் உண்டு. எதிர்காலத்தில், 'ல்ருங்' எல்லா இடங்களிலும் 'ல்ருங்' கண்டிப்பாக வரும்.

**3.3.153** காமப்ரவேத[3]னே அகச்சிதி

ஒருவன் தனது விருப்பத்தை கூறும்போது, 'கச்சித்' என்ற சொல் வாக்கியத்திலமையால், தாதுவுக்குப்பின் 'லிங்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
காமோ மே பு[4]ஞ்ஜீத ப[4]வான்
அபிலாஷோ மே பு[4]ஞ்ஜீத ப[4]வான்
தாங்கள் உணவருத்தவேண்டுமென்பது எனது விருப்பம்
'கச்சித்' தோடு வாக்கியமமைந்தால்
கச்சிஜ்ஜீவதி தே மாதா கச்சிஜ்ஜீவதி
தே பிதா/மாராவித[3] த்வாம் ப்ருச்சாமி கச்சிஜ்ஜீவிதி
பார்வதீ/உன் தாய் உயிரோடிருக்கிறாளா; உன் தந்தை
உயிரோடிருக்கிறாரா, உன்னைக் கேட்கிறேன், ஓ கிளியே
உன் பார்வதி (காதலி) உயிரோடிருக்கிறாளா?

இங்கு லட் ஒட்டு வருகிறது. லிங் அல்ல

**3.3.154** ஸம்ப$^4$ாவனே அலமிதி சேத் ஸித்$^3$த$^4$ாப்ரயோகே

ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்கத் தகுதியுடையவன் என்று எதிர் பார்த்தல் என்ற பொருளை உணர்த்த, லிங் ஒட்டு தாதுவுடன் இணைக்கப்படும். இப்பொருளை மறைமுகமாவோ(அ) வெளிப்படையாகவோ உணர்த்த, 'அலம்' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்த மற்ற சொற்களோ பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அபி பர்வதம் ஸி'ரஸா பி$^4$ந்த்$^3$யாத் அவன் மலையைக்கூடத் தலையால் பிளப்பான் என்று எனது கணிப்பு.

அபித்$^3$ரோண பாகம் பு$^4$ஞ்ஜித ஒரு துரோண அளவு உணவைக் கூட நீ உண்பாய்

மாற்று எடுத்துக் காட்டுக்கள்

விதே$^3$ஸ$^1$ ஸ்த$^4$ாயீ தே$^3$வ$^3$தத்த: ப்ராயேண க$^3$மிஷ்யதி

க்$^3$ராமம். "வெளிநாட்டில் வசிக்கும் தேவதத்தன் பெரும்பாலும் தன் கிராமத்துக்குத் திரும்புவானென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அலம் தே$^3$வத$^3$த்தோ ஹஸ்தினம் ஹனிஷ்யதி

தேவதத்தன் யானையைக்கூடக் கொல்லக்கூடிய பலம் உடையவன் செயல் நடைபெறாததைக் குறிக்க, இறந்தகால எதிர்காலங்களில் எப்போதுமே 'ல்ருங்' வரும்.

**3.3.155** விப$^4$ாஷா த$^4$ாதௌ ஸம்ப$^4$ாவன வசனே அயதி$^3$

'எதிர்பார்த்தல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தாது மற்றொரு தாதுவுடன் நிற்கும்போது 'யத்' அவ்வாக்கியத்தில் வராது அமைந்தால், தாதுவுடன் விருப்பாக 'லிங்' ஒட்டு வரும்.

(ஸம்ப$^4$ாவனே அலம். . . . . . . )

இதற்கு முந்திய சூத்திரம் கட்டாயமாக 'லிங்' வருமென்று கூறுகிறது இச்சூத்திரம் அது விருப்பாக வருமென்பதைக் குறிக்கிறது.

ஸம்ப$^4$ாவயாமி பு$^4$ஞ்ஜீத (லிங்) பவான்

ஸம்ப$^4$ாவயாமி பே$^4$ாக்ஷ்யதே (ல்ருட்) பவான்

தாங்கள் உண்பீர்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன் அதாவது நம்புகிறேன்

அவகல்பயாமி பு$^4$ஞ்ஜீத ப$^4$வான்

அவகல்பயாமி பே$^4$ாக்ஷ்யதே ப$^4$வான்

ஸ்'ரத்$^3$த$^4$தே$^4$ பு$^4$ஞ்ஜீத ப$^4$வான்

ஸ்'ரத்$^2$த$^4$தே$^4$ பே$^4$ாக்ஷ்யதே ப$^4$வான்

**3.3.153** ஹேது ஹேது மதோர் லிங்

நிபந்தனை (ஹேது), அதன் விளைவு (ஹேதுமத்) ஆகியவைகளை உண ர்த்தும் தாதுக்களுக்குப்பின் 'லிங்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். அதாவது ஒரு நிபந்தனை வாக்கியத்தில், ஒரு தொடர் மற்றொரு தொட ரைச் சார்ந்து, நிபந்தனை–விளைவு என்ற தொடர்பில் நிற்கும்போது 'லிங்' ஒட்டு

அவ்விரண்டு தொடரிலும் காணப்படும் தாதுக்களுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்.

த3க்ஷிணேன சேத்3யாயாத் ந ஸ1கடம் பர்யாப4வேத்

தெற்குப் பக்கமாகப் போவானானால் வண்டி குடை சாயாது.

இங்கு தெற்குப் பக்கமாகப் போதல்–ஹேது குடை சாயாதது–ஹேதுமத் யதி3 கமலகமாஹ்வயேத், நஸ1கடம் பர்யாப4வேத் கமலகளைக் கூப்பிட்டாயானால், வண்டிவிழாது, எதிர்காலத்தைச் சுட்டும்போது விருப்பாகும். அதனால் ல்ருட் உம் வரும்.

த3க்ஷிணேன சேத்3 யாஸ்யதி, ந ஸ1கட'ம் பர்யாப4விஷ்யதி

'லிங்' அனுவிருத்தி மூலம் கிடைத்திருக்கும். ஆயினும், இதைத் திரும்பவும் பயன்படுத்தியிருப்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை சுட்டுவதற்காகத்தான், அதாவது, 'லிங்' எதிர்காலப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகையால்,

ஹந்தீதி பலாயதே

கொல்கிறான் என்று ஓடுகிறான்

வர்ஷதீதி த4ாவதி

மழை பெய்கிறது என்று ஓடுகிறான்,

இந்த வாக்கியங்களில் 'லிங்' வராது.

**3.3.147** இச்சார்தே2ஷு லோடெ1ள

'விரும்புதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தாதுக்கள் உபபதமாக நிற்கும் போது அத்துடன் வரும் தாதுவுக்குப்பின் 'லிங்', 'லோட்' ஆகியவை கள் வரும்.

இச்சாமி பு4ஞ்ஜீத ப4வான்

இச்சாமி பு4ங்க்தாம் ப4வான்

தாங்கள் உண்ணவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்

காமயே/ப்ரார்த பு4ஞ்ஜீத/பு4ஞ்க்தாம் ப4வான்

வா: காமப்ரவேத3ன இதி வக்தவ்யம்

விருப்பத்தை வெளியிடும்போது மட்டும்தான் தாதுவுடன் 'லிங்' 'லோட்' வரும். விருப்பத்தை வெளிப்படையாகக் கூறாமல் வெறும் தாதுவுடன் (விரும்புதல் என்ற பொருளை உடைத்த) வரும்போது அல்ல. ஆகையால் கீழ்க்கண்ட தொடரில் 'லிங்' லோட் வராது. இச்1ச2ன் கரோதி 'விரும்பிக்கொண்டு செய்கிறான்'.

**3.3.158** ஸமான கர்த்ரு1கேஷு துமுன்

'விரும்புதல்' என்ற பொருளைச் சுட்டும் தாதுக்களும், அதனுடன் வரு ம் மற்ற தாதுக்களும் ஒரே கர்த்தாவையுடையதாக ஒரு வாக்கிய த்திலமையும்போது பின்னால் குறிப்பிட்ட தாதுக்களுடன் 'துமுன்' ஒட்டு (infinitive) இணைக்கப்படும்.

| | |
|---|---|
| இச்1ச2தி பே4ாக்தும் | வாஞ்ச2தி பே4ாக்தும் |
| காமயதே பே4ாக்தும் | உண்ண விரும்புகிறான். |

'விரும்புதல்' என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் தாதுக்கள், இச்1ச2தி முதலிவைகளுடன் பு4ஜ் உண் என்ற தாது, 'துமுன்' ஒட்டுடன் வருகிறது. இரண்டு வினைகளின் கர்த்தா வெவ்வேறாக அமையும்போது துமுன் வராது. தே3வத3த்தம் பு4ஞ்ஜானமிச்1ச2தியக்3ஞத3த்த: 'உண்ணும் தேவதத்தனை யக்ஞதத்தன் விரும்புகிறான்' உண்ணுதல் என்ற செயலின் கர்த்தா. தேவதத்தன் விரும்புதல் என்ற செயலின் கர்த்தா யக்ஞதத்தன். இங்கு வெவ்வேறு கர்த்தா அமைவதால் 'துமுன்' வராமல் 'பு4ஜ்' தாதுவுடன் 'ஸானச்' ஒட்டு காணப்படுகிறது.

**3.3.159** லிங் ச

'விரும்புதல்' என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் தாதுக்களுடன் வரும் மற்ற தாதுவுடன் 'லிங்' ஒட்டும் இணைக்கப்படும்.

பு4ஞ்ஜீய இதி இச்1ச2தி

தான் உண்ண வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இங்கு, உண்ணுதல், விரும்புதல் ஆகிய இரண்டு செயல்களின் கர்த்தாக்களும் ஒன்றாக அமைகிறது. அதாவது 'தான்' செயல் நடைபெறாவிட்டால் 'ல்ருங்' ஆகும்.

இச்சூத்திரம் யோகவிபாகத்துக்காக

**3.3.160** இச்1ச2ார்தேஷு விப4ாஷா வர்தமானே

'விரும்புதல்' என்ற பொருளை உணர்த்தும் தாதுக்களுக்குப்பின், நிகழ்காலத்தில் 'லிங்' ஒட்டு விருப்பாக வரும்.

இச்1ச2தி (லட்), இச்1சே2த் (லிங்) "அவன் விரும்புகிறான்"

காமயதே (லட்), காமயேத் (லிங்) "அவன் விரும்புகிறான்"

**3.3.161** விதி4 நிமந்தரணாமந்த்ரணாதீ4ஷ்ட ஸம்ப்ரஸ்1ன ப்ரார்த2னேஷு 'லிங்'

கட்டளையிடு (விதி) அழை (நிமந்தரண) அனுமதி (ஆமந்தரண), மரியாதையோடு தனது விருப்பத்தைத் தெரிவி (அதீ4ஷ்ட) வினாவெழுப்பு (ஸம்ப்ரஸ்1ன), வேண்டு (ப்ரார்த2ன) ஆகிய பொருட்களைச் சுட்ட தாதுவோடு 'லிங்' ஒட்டு வரும்.

க்3ராமம் ப4வான் ஆக்3ச்1சேத்—தாங்கள் கிராமத்துக்கு வாருங்கள்.

இஹ ப4வான் பு4ஞ்ஜீத—தாங்கள் இங்கு உண்ணுங்கள்

இஹ ப4வான் பு4ஞ்ஜீத—தாங்கள் இங்கு உணவருந்தலா

அதீ4ச்1ச2ாமோ ப4வந்தம் மாணவகம் ப4வானுபனயேத—குழந்தைகளுக்கு உபநயனம் பண்ணும்படி தாங்களை விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

கிம் நு க2லு போ4 வ்யாகரணமதீ4 யீய உத தர்கம் – சார், நான் இலக்கணம் படிக்கவா அல்லது தர்க்கம் படிக்கவா?

ப4வதி மே ப்ரார்த2னா வ்யாகரணமதீ4யீய—நான் இலக்கணம் படிக்க வேண்டுமென்பது எனது வேண்டுகோள்.

**3.3.162** லோட் ச

மேற்சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட பொருட்களைச் சுட்டும்போது, தா துவுக்குப்பின் 'லோட்' (ஏவல்) ஒட்டுக்களும் வரும்.
இது யோக விபாகம் 'லோட்' தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களில் அனுவிருத்தியாகும்.
க்3ராமம் ப4வானாக3ச்1ச2து–தாங்கள் கிராமத்துக்குச் செல்லுங்கள்
அமுத்ர ப4வானாஸ்தாம்–தாங்களிங்கு அமருங்கள்
அமுத்ர ப4வான் பு4ங்க்தாம்–தாங்களிங்கு உணவருந்துங்கள்
இஹ ப4வான் பு4ங்க்தாம்–தாங்களிங்கு உணவருந்துங்கள்
அதீ4ச்1ச2ாமோ ப4வந்தம் மாணவகம்
ப4வானத்4யாபயது–தாங்கள் பையனுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பீர்கள் என்பது எங்களது விருப்பம்.
கிம் ந க2லு பே4ா வ்யாகரணமத்4யயை
சார், நான் இலக்கணம் படிக்கட்டுமா?
ப4வதி மே ப்ரார்த2னா வ்யாகரணமத்4யயை, ச2ந்தே2ா அத்4யயை
நான் இலக்கணம் படிக்க வேண்டும், யாப்பு படிக்க வேண்டுமென்று தங்களிடம் எனது வேண்டுகோள்.

**3.3.163** ப்ரைஷாதிஸர்க3 ப்ராப்த காலேஷு க்ருத்யாஸ்1 ச

கட்டளையிடுதல், விருப்பப்படி செயற்படுதல் ஒரு செயல் செய்யத் தகுந்த நேரம் என்ற பொருட்களைக் குறிக்க, தாதுவோடு 'க்ருத்ய' ஒட்டுக்களும் வரும்
ப4வதா கட1 : கரணீய, கர்தவ்ய: க்ருத்ய: கார்ய:
பாய் தங்களால் செய்யப்பட வேண்டும்/செய்வதற்குத் தகுந்த கால

லோட்
கரோது கடம் ப4வானிஹ ப்ரேக்ஷித:
தாங்கள் பாய் செய்ய வேண்டுமென்பது எனது கட்டளை
கரோது கடம் ப4வானதிஸ்ருஷ்ட:
தாங்கள் பாய் செய்ய வேண்டுமென்பது தங்களது விருப்பம்
ப4வத: ப்ராப்த கால: கட1கரணே
தாங்கள் பாய் செய்ய வேண்டிய தருணமிது

**3.3.164** லிங் சோர்த்4 மௌஹூர்திகே

ஒரு முகூர்த்தத்துக்குப்பிறகு என்ற பொருளில் கட்டளை முதலிய பொருட்களைக் குறிக்கும். தாதுவுக்குப்பின் 'லிங்' ஒட்டு வரும். குறிப்பிட்ட மற்ற ஒட்டுக்களும் வருமென்பதை 'ச' சுட்டும்.
ஊர்த்4வம் முஹூர்தாத்(=உபரி முஹூர்தஸ்ய)
ப4வதா க2லு கட; கர்தவ்ய; கரணீய:

கார்ய: / ப⁴வான் க²லு கட்ம் குர்யாத்,
ப⁴வான் க²லு கரோது/ப⁴வானிஹ
ப்ரேஷித/ப⁴வானதிஸ்ருஷ்ட: /ப்ராப்தகால:
ஒரு முகூர்த்ததுக்குப் பிறகு பாய் தங்களால் செய்யப்பட வேண்டும்.

**3.3.165** ஸ்மே லோட்

'ஸ்ம' என்ற சொல்லை உபபதமாகக் கொண்ட (முன் சூத்திரங்களில் (163, 164) கூறப்பட்ட பொருட்களில்) தாதுக்களுக்குப் பின் 'லோட்' (ஏவல்) ஒட்டு வரும்.
இது லிங், க்ருத்ய, ஒட்டுக்களுக்குத் தடை.
ஊர்த்⁴வம் முஹூர்தாத்³ ப⁴வான் கடம் கரோது ஸ்ம
'ஒரு முகூர்த்தத்துக்குப் பிறகு தாங்கள் பாய் பண்ணுங்கள்'.

**3.3.166** அதீ⁴ஷ்டே ச

'விருப்பம்' என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'ஏவல்' (லோட்) ஒட்டுக்கள், தாதுவோடு 'ஸ்ம' என்ற சொல் நிற்கும்போது, தாதுவுடன் இணைக்கப்படும். சூ. 161இல் அதீ⁴ஷ்டவுடன் லிங் வரும் என்று கூறப்பட்டது, இங்கு தாதுவுடன் ஸ்ம நிற்கும்போது, 'லிங்' ஒட்டு வராமல் 'லோட்' வரும் என்று கூறப்படுகிறது.
அங்க³ஸ்ம ராஜன் மாணவகமத்⁴ யாபய
ஓ அரசனே தாங்கள் பையன்களுக்குக் கல்வி கற்பியுங்கள். இது என் விருப்பம்.

**3.3.167** கால ஸமய வேலாஸு துமுன்

கால (நேரம்) முதலிய சொற்களோடு வரும்போது தாதுவுக்குப் பின் 'துமுன்' ஒட்டு வரும்.
காலோ பே⁴ாக்தும்/வேலா போக்தும்
உண்பதற்கு நேரம் வந்துவிட்டது.

**3.3.168** லிங் யதி³

'யத்' என்ற சொல்லுடன் நிற்கும்போது கால முதலிய சொற்களுடன் வரும் தாதுக்களுக்குப்பின் 'லிங்' வரும்.
இது 'துமுன்' வருவதற்குத் தடை விதிக்கிறது.
காலோ யத் பு⁴ஞ்ஜீத ப⁴வான்
ஸமயோ யத் பு⁴ஞ்ஜீத ப⁴வான்
வேலா யத் பு⁴ஞ்ஜீத் ப⁴வான்
இது நேரம் தாங்கள் உணவருந்ததுங்கள்

**3.3.169** அர்ஹே க்ருத்ய த்ரு¹சஸ்ச

'தகுதியுடைய' தகுந்த என்ற பொருளைச் சுட்ட, அதாவது கர்த்தா அச்செயல் செய்யத் தகுதியுடையவன் என்ற பொருளைச் சுட்டும்போது 'க்ருத்ய' த்ருச்

ஒட்டுக்கள் வரும். 'லிங்' உம் வரும் என்று 'ச' சுட்டுகிறது.
ப[4]வதா க[2]லு கன்யா வோட[3]வ்யா,
வாஹ்யா, வஹனீயா (க்ருத்ய)
ப[4]வான் க[2]லு கன்யாயா வோட[3]ா
ப[4]வான் க[2]லு கன்யாம் வஹேத்
ப[4]வானதேத[3]ர்ஹேத்
தாங்கள் இப்பெண்ணை மணந்து கொள்ளத் தகுந்தவர்

**3.3.170** ஆவஸ்'யகாத[4] மர்ண்யயோர்ணினி

வினையால் உணர்த்தும் செயல், கர்த்தா அச்செயலைக் கட்டாய மாகச் செய்ய வேண்டும் அல்லது அதைச் செய்வது அவன் கடமையென்று குறிக்கும்போது, 'ணினி' ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்.
அவஸ்'யங்காரீ–கட்டாயமாகச் செய்பவன்
ஸ'தம் த[3]ாயீ–நூறு ரூபாய் கடன்பட்டவன்

**3.3.171** க்ருத்யாஸ்' ச

மேற்சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட சூழலில் தாதுவுக்குப்பின் 'க்ருத்ய' என்று குறிப்பிடப்படும் ஒட்டுக்களும் தாதுவுக்குப்பின் வரும்.
ப[4]வதா க[2]லு அவஸ்'யம் கட[1]: கர்த்தவ்ய:
அவஸ்'யம் கரணீய: அவஸ்யம் கார்ய: அவஸ்'யம் க்ருத்ய:
தாங்களால் பாய் கட்டாயமாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.
கடன்படுதல் (ஆத[4]மர்ண்ய)
ப[4]வதா ஸ'தம் த[4]ாதவ்யம்
உங்களால் நூறு கொடுக்கப்படவேண்டும்
முந்திய சூத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட 'ணினி' ஒட்டு 'க்ருத்ய' ஒட்டுக்கள் வருவதற்குத் தடையாக அமையலாம். அத்தடையை நீக்குவதற்காக இங்கு க்ருதய ஒட்டுக்கள் வரவேண்டும் என்று தனியாக எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

**3.3.172** ஸகி லிங் ச

ஸ'க் (இயலும், முடியும்) என்ற தாதுவின் பொருளைக் குறிக்கும் போது 'லிங்' உம் வரும். க்ருத்ய ஒட்டுக்களும் (ச) வரும்.
ப[4]வதா க[2]லு ப[4]ாரோ வோட[3]வ்ய, வஹனீய: வாஹ்ய:
ப[4]வான க[2]லு ப[4]ாரம் வஹேத்/ப[4]வானிஹ ஸ'க்த:
உங்களால் இப்பளுவைச் சுமக்க முடியும்.

**3.3.173** ஆஸி'ஷி லிங் லோடெ'ள

'வாழ்த்துதல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது தாதுவோடு 'லிங்', லோட் இரண்டுமே வரலாம்.

சிரம் ஜீவ்யாத்[3] ப[4]வான்
தாங்கள் நெடுநாள் வாழ்க
சிரம் ஜீவது ப[4]வான்
ஆனால் சிரம் ஜீவதி தே[3]வதத்த
தேவதத்தன் நீண்ட நாட்கள் வாழ்கிறான்.

**3.3.174** க்திச் க்தௌ ச ஸம்க்[3]ஞாயாம்
மேற்குறிப்பிட்ட பொருளைக் குறிக்க, தாதுவோடு க்திச், க்த ஆகியவைகள், பெயரைக் குறிக்குமானால் வரும்.
தனுதாத்=தந்தி: 'நெசவாளி' (அவன் நெய்யப்படும்)
ஸனுதார்=ஸாதி: 'செல்வம்; 'பரிசில்'
ப[4]வதார்=பூதி: 'வெற்றி'
மனுதாத்=மந்தி: 'மரியாதை'
க்த: தேவா ஏனம் தே[3]யாஸூ = தேவதத்த
(கடவுளர்கள் அவனுக்கு அளிக்கட்டும்)

**3.3.175** மாஙி லுங்
மா (Prohibitive) உபபதமாக நிற்கும்போது 'லுங்' ஒட்டு தாதுவுடன் வரும்.
மா கார்ஷூத்– செய்யாதே

**3.3.176** ஸ்மோத்தரே லங் ச
'மா' வைத் தொடர்ந்து 'ஸ்ம' நிற்கும்போது தாதுவுடன் லங் ஒட்டு வரும். 'லுங்' உம் வருமென்று 'ச' குறிக்கிறது.
மா ஸ்ம கரோத்/மாஸ்ம கார்ஷீ
செய்யாதே

**3.4.1** த[4]ாது ஸம்ப[3]ந்தே ப்ரத்யயா:
தாதுக்களோடு இணைக்கப்படும் குறிப்பிட்ட காலத்தைக் குறிக்கும் ஒட்டுக்கள், அத்தாதுக்கள், மற்ற தாதுக்களோடு தொடர்புடையதாகப் பயன்படுத்தும்போதும், அவைகள் தாதுக்களோடு வரும். அவைகளால் குறிப்பிடப்படும் செயல், மற்ற தாதுக்களினால் குறிக்கப்படும் காலத்தோடு தொடர்புள்ளதாக அமையும்.
அக்னிஷ்டோமயாஜீ அஸ்ய புத்ர: ஜனிதா
'அக்னிஷ்டோம யாகம் பண்ணுபவனுக்குப் பிள்ளை பிறக்கும்' அக்னிஷ்டோயாஜின் என்ற சொல் இறந்த காலத்தைக் குறிக்கும். ஜனிதா எதிர் காலத்தைக் குறிக்கும். ஜனிதா என்ற சொல்லோடு தொடர்புடையதாக அமையும் அக்னிஷ்டோமயாஜினம் எதிர்காலப் பொருளைப் பெறும்.

**3.4.2** க்ரியாஸமபி[4]ஹாரே லோட்[1] லோடே[1]ா ஹிஸ்வௌ வா ச த[1] த்[4]வமோ:
அடிக்கடி செய்யப்படும் செயலையோ அல்லது குறிக்க ஏவல்

வினையொட்டுக்களை (லோட்) தாதுவுடன் இணைத்து, அவ்வினைச் சொல் திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்தப்படும். 'த', 'த்[4]வம்' ஒட்டுக்கள் முறையே ஹி, ஸ்வ ஒட்டுக்களுக்குப் பதிலியாக வரும்.

இவை எல்லாக் காலங்களையும் குறிக்கும்

லுனீஹி லனீஹி இத்யேவாயம் லுனாதி, இமௌ லுனீத

இமே லுனந்தி அல்லது லுனீத லுனீத இத்யேவ யூயம் லுனீத[1]

லுனீஹி லுனீஹி இத்யேவாஹம் லுனாமி . . . . .

ஆவாம் லுனீவ: வயம் லுனீம:

'வெட்டு வெட்டு' என்று இவன் வெட்டுகிறான்

'வெட்டு வெட்டு' என்று இவர்கள் வெட்டுகிறார்கள் (இருமை)

'வெட்டு வெட்டு' என்று இவர்கள் வெட்டுகிறார்கள் (பன்மை)

'வெட்டு வெட்டு' என்று நீ வெட்டுகிறாய்

'வெட்டு வெட்டு' என்று நீங்கள் வெட்டுகிறீர்கள் (இருமை)

'வெட்டு வெட்டு' என்று நீங்கள் வெட்டுகிறீர்கள் (பன்மை)

**இறந்த காலம்**

லுனீஹி லுனீஹி இத்யேவாயம் அலாவித்

வெட்டு வெட்டு என்று இவன் வெட்டினான்

இவ்வாறே மற்ற எண்களிலும், இடங்களிலும் அமையும்.

**எதிர்காலம்**

லுனீஹி லுனீஹி இத்யேவாயம் லவிஷ்யதி

வெட்டு வெட்டு என்று இவன் வெட்டுவான்

மற்ற எண், இடங்களிலும் இவ்வாறு அமையும்.

**3.4.3** ஸமுச்சயே அன்யதரஸ்யாம்

பல செயல்கள் தொடர்ந்து ஒரு வாக்கியத்தில் அமையும்போது 'லோட் ஒட்டுக்கள் விருப்பாகத் தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்.

(லோட் ஒட்டுக்களுக்குப் பதிலியாக 'ஹி'யும், ஸ்வ'வும் வரும்) ச[2]ந் தே[3]ா

அதீ[4]ஷ்வ வ்யாகரண மதீ[4]ஷ்வ நிருக்தம

தீ[4]ஷ்வ இத்யேவ அய மதீ[4]தே, இமௌ அதீ[4]ாயதே

இமே அதீ[4]யாதே

யாப்பு படி, இலக்கணம் படி, நிருக்தம் படி என்று இவன் தொடர் ந்து படித்துக் கொண்டிருக்கிறான், இவர்கள் படித்துக் கொண்டிரு க்கிறார்கள் (இருமை, பன்மை) இவ்வாறே மற்ற காலங்களிலும் அ மையும்.

**3.4.4** யத[2]ா வித்[4]யனுப்ரயோக: பூர்வஸ்மின்

'லோட்[1]' ஒட்டுக்கள் விதிக்கப்பட்ட முதல் சூத்திரத்தில் (3.4.2) வியங் கோளில்

எந்த வினை முதலில் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ அதே வினையையே, தொடர்ந்து வரும் தொடரில் பயன்படுத்த வேண்டும்.
அதாவது அங்கே கொடுக்கப்பட்ட எடுத்துக் காட்டில் 'லுனீஹி' என்ற வினையைத்தான் தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும். வேறு வி னையை காட்டாக, 'சி[2]னத்தி' (வெட்) என்ற வினையைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. இதே போன்று அதீ[4]ஷ்வ என்ற வினையைப் பயன்படுத்தியிருந்தால் அதே பொருளைக் கொண்ட 'பட'த்தியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

**3.4.5** ஸமுச்ச ஹே ஸாமான்ய வசனஸ்ய்
பல செயற்களைப் பற்றிப் பேசும்போது (3.4.3) எல்லா வினைகளுக்கும் பொதுவான பொருளைக் குறிக்கும் வினை தொடர்ந்து வருமாறு அவ்வாக்கியமமைய வேண்டும்.
ஒத[3]னம் பு[4]ங்கக்ஷ்வ ஸக்தூன் பிப[3] த[4]ானா க[3]ாத[4] இத்யேவமப்[4]யவஹ்ரதி
இடைவிடாமல் உண்கிறான் (சோறு உண்ணு, சத்து அருந்து, தானியங்கள் உண்ணு என்று நினைத்துக் கொண்டு இடைவிடாமல் உண்டு கொண்டிருக்கிறான்)

**3.4.6** ச[2]ந்த[3]ஸி லுங் லங் லிட[1]
தாது தொடர்பாக, வேத மொழியில் லுங், லங், லிட், ஒட்டுக்கள் வரும். இங்கு அன்யதரஸ்யாம் (விருப்பாக) என்ற சொல் மற்ற ஒட்டுக்களும் வரலாமென்று குறிக்கும்.

லுங் அஹம் தேப்[4]யோ அகரம் நம:
'நான் அவர்களுக்கு வணக்கம் செய்கிறேன்' இங்கு அகரம் 'லுங்' (Aorist) நிகழ்காலப் பொருளைக் குறிக்கிறது.
தே[3]வோ தே[3]வே பி[4]ராகமத்
'ஓ நெருப்பே, கடவுளர்களுடன் இங்கு வர வேண்டும்'
இங்கு லுங் (ஆக[3]மத்) ஏவல் பொருளைக் குறிக்கும்.

லங் அக்னி மத்ய ஹோதாரம வ்ருணீதாயம் யஜமான:
யஜமானன் அக்னியை, ஹோதாக வாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறான்.
லங் (அவ்ருணீத) 'லட்'டின் பொருளைக் குறிக்கிறது.

லிட் அத்[3]ய மமார=அத்[3]ய ம்ரியதே
'லிட்' இங்கு 'லட்'இன் இடத்தில் வருகிறது.

**3.4.7** லிஙர்தே[2] லேட்
'லிங்' ஒட்டு விதிக்கப்பட்ட இடங்களில் (3.3.156) வேத மொழியில் விருப்பாக 'லேட்' (sullyunctive) வரும். ஜோஷிஷத் (ருக் 2.3.51) எங்களை அவன்

அழகுள்ள வளாக்கட்டும்.
பதாதி வித்[3]யுத் 'மின்னல் விழட்டும்'.
'லேட்' வேதமொழியில் மாத்திரம் காணப்படும்.

**3.4.8** உபஸம்வாத[3]ாஸங்கயோஸ் ச
பரஸ்பர உடன்படிக்கை (உபஸம்வாத) அச்சம் (ஆஸ'ங்கா) ஆகியவைகளை உணர்த்த லேட் ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின் வேத மொழியில் வரும்.
அஹமேவ ப'ஸூனாமீனஸ (காடக 25.1)
மத்[3]தே[3]வத்யான்யேவ வ: பாத்ராண்யுச் யாந்தை

ஆஸங்கா
நேஜ்ஜிஹ்மாயந்த்யோ நரகம் பதாம்
பாபச் செயற்களிலீடுபட்டிருக்கும்/படும்
நாம் நரகத்தில் விழாமலிருப்போமா?
'நரகத்தில்' விழுதல் என்ற அச்சம்.
இது 'லிங்' இன் பொருளைக் குறிக்கும். முந்திய சூத்திரம், விருப்பு விதி. இச்சூத்திரம் கட்டாயவிதி.

**3.4.9** துமர்தே[2] ஸேஸேனஸே அஸேன் க்ஸே கஸேனத்[4]யை
அத்[4]யைன் கத்[4]யை கத்[4]யைன் ஸ'த்[4]யை ஸ'த்[4]யைன் தவை தவேங் தவேன

வேத மொழியில் 'துமுன்' என்ற ஒட்டின் பொருளைக் குறிக்க ஸே, ஸேன், அஸே, அஸேன் க்ஸே, கஸேன், அத்[4]யை, அத்[4]யை, கத்[4]யை, கத்[4]யைன், ஸ'த்[4]யை, ஸ'த்[4]யைன், தவை, தவேங் தவேன் ஆகியவைகள் தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும்.
ஸே – வக்க்ஷே ராய: "செல்வத்தைப் பற்றிப் பேச"
ஸேன் – தா வாமேஷே ரத[2]ானாம் ஏஷே–போக
அஸே – அஸேன் – ஜீவஸே –வாழ்
க்ஸே – ப்ரேஷ 'அனுப்ப'
கஸேன் – ஸ்'ரியஸே 'ஆதரவு தேட'
அத்[4]யை/அத்[4]யைன் – உபாசரத்[4]யை 'அணுக'
கத்[4]யை – ஆஹூ வத்[4]யை 'யாகம் செய்ய'
கத்[4]யைய் – ஸ்'ரியத்[4]யை 'ஆதரவு தேட'
ஸ'த்[4]யை/ஸ'த்[4]யை–பிப[3]த்[4]யை 'குடிக்க, அருந்த'
தவை–பாதவை–'குடிக்க'
தவேங்–ஸூதவே 'குழந்தை பெற'
தவேன்–க[3]ந்தவே–'போக'

**3.4.10** ப்ரயை ரோஹிஷ்யை அவ்யதி$^{2}$ஷ்யை

வேத மொழியில் 'துமுன்' பொருளைக் கொண்ட ப்ரயை 'முன்னேற' ரோஹிஷ்யை 'வளர', வ்யதி2ஷ்யை 'நடுங்காமலிருக்க' ஆகிய சொற்கள் நிபாதனமாகும்.

ப்ர + யா + கை = ஐ = ப்ரய (6.4.64) + ஐ = ப்ரயை

ருஹ் + இஷ்யை = ரோஹிஷ்யை

நஞ் = அ + வ்யத்$^{2}$ + இஷ்யை = அவ்யதி$^{2}$ஷ்யை

**3.4.11** த்$^{3}$ருஸே$^{1}$ விக்$^{2}$யே ச

வேதமொழியில் 'துமுன்' ஒட்டின் பொருளைக் கொண்ட த்$^{3}$ருஸே (பார்க்க), விக்$^{2}$யே (சொல்ல, கூற) ஆகியவைகள் நிபாதனங்கள்

த்ரு$^{1}$ஸே$^{1}$ விஸ்$^{1}$வாய ஸூர்யம்

விக்$^{2}$யே த்வாம் ஹராமி

**3.4.12** ஸ$^{1}$கி ணமுல் கமுலௌ

வேதமொழியில் 'துமுன்' இன் பொருளைக் குறிக்க, ணமுல, கமுல் என்ற ஒட்டுக்கள், தாதுவோடு, 'ஸ$^{1}$க்' தாது உபபதமாக நிற்கும்போது, அத்தாதுவுக்குப்பின் வரும். 'ணமுல, கமுல்' இல் 'ண' விருத்தியாகுமென்றும், குண விருத்தியைத் தடுக்க'க'வும், 'ல்'காத்திற்காகவும் அமைகிறது.

அக்னிம் வை தே$^{3}$வா விப$^{4}$ாஜம் நாஸ$^{1}$க்னுவன் – அக்னியைப் பகுக்க தேவர்களுக்கு இயலவில்லை.

விப$^{4}$ஜ் + ணமுல் = அம் = விப$^{4}$ாஜம் = விப$^{4}$க்தும்

அபலும்பம் நாஸக்னோத்–வெட்ட இயலவில்லை

அப + லுப் + கமுல் = அம் = அபலும்பம் = அபலோப்தும்

**3.4.13** ஈஸ்$^{1}$வரே தோஸுன் கஸுனௌ

'தும்' பொருளில், வேதமொழியில், தோஸுன், கஸுன் என்ற ஒட்டுக்கள், 'ஈஸ்'வர என்ற சொல்லோடு நிற்கும் தாதுக்களுக்குப் பின் இணைக்கப்படும்.

ஈஸ்$^{1}$வரோ அபி$^{4}$ சரிதோ: 'மந்திரத்தினால் வசியப்படுத்த ஸக்தியுடையவன்'

அபி$^{4}$சரிதோ = அபி$^{4}$சரிதும்

அபி$^{4}$ + சர் + தோஸுன் = தோஸ்

ஈஸ்வரோ விலிக$^{2}$ 'எழுத்தத்திறமையுடையவன்'

வி + லிக்$^{2}$ + கஸுன் = அஸ் = விலிக$^{2}$ : விலிகி$^{2}$தும்

**3.4.14** க்ருத்யார்தே$^{2}$ தவைகேன் கேன்ய த்வன

'க்ருத்ய' ஒட்டுக்களின் பொருளில், வேத மொழியில் "தவை, கேன், கேன்ய, த்வன்" ஆகியவைகள் தாதுவுக்குப் பின் வரும்.

1) தவை– அன்வேதவை (அனு + இண் + தவை)

"தொடர வேண்டும், தொடரத் தகுந்த" அன்வேதவ்யம்

2) கேன்– நாவ க$^{3}$ாஹே (ந + அவ + க$^{3}$ா ஹ் + கேன் = ஏ) = நாவக$^{3}$ாஹிதவ்யம் "மூழ்கக்கூடாது"

3) கேன்ய = தி$^{3}$த்$^{3}$ரு க்ஷேண்ய (தி$^{3}$த்$^{3}$ருக்ஷ்+கேன்ய = ஏன்ய)=தி$^{3}$த்$^{3}$ரு$^{1}$ க்ஷிதவ்யம் "பார்க்க விரும்பத் தகுந்தவன்"

4) த்வன்=கர்த்வ (க்ரு + த்வன்) = கர்தவ்யம் "செய்ய வேண்டிய"
'க்ருத்ய' ஒட்டுக்கள் செயல், (பா$^{4}$வ) செயப்படுபொருள் (கர்மன்) இரண்டையும் குறிக்கும்.
சூ. 3.4.9 இலும் 'தவை' விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இவ்வொட்டு 'தும்' இன் பொருளைக் குறிக்கும்.

**3.4.15** அவசக்ஷே ச
'க்ருத்ய'வின் பொருளில், வேதமொழியில் 'அவசக்ஷே' பார்க்க வேண்டிய ' என்ற நிபாதனமும் காணப்படும்.
அவசக்ஷ் + ஏஸ்$^{1}$ = அவசக்ஷே

**3.4.16** பாவ லக்ஷணே ஸ்த$^{2}$ா இண் க்ரு$^{1}$
வதி$^{3}$ சரி ஹு தமி ஜனிப்$^{4}$யஸ் தோஸுன் வேத மொழியில் 'தும்' இன் பொருளில் தோஸுன் ஒட்டு ஸ்த$^{2}$ா (நில், தங்கு), இண் (போ), க்ரு$^{1}$ (செய்), வத்$^{3}$ (பேசு) சர் (மேய், போ) ஹு (யாகம் செய்), தம் (சோர்வுறு) ஜன் (பிற) ஆகியவைகளுக்குப்பின் செயலைக் குறிக்கும்போது இணைக்கப்படும்.

1. ஆஸமஸ்த$^{2}$ாதோ வேத்$^{3}$யாம் ஸே$^{1}$ரதே
முடிவுரை யாகத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறான்.

2. புரா ஸூர்யஸ்ய உதே$^{3}$தோ ஆதே$^{4}$ய
(உத் + இ + தோஸ் = உதே$^{3}$தோ:) சூரியன் உதிக்கும் போது, ஆதானம் பண்ண வேண்டும்.

3. புரா வத்ஸானாம் அபாகாதோ:
(அப + ஆ + க்ரு + தோஸுன்) கன்றுகளை இழுத்துக் கொண்டு போகும் தருணத்தில் ஆசனத்திலமர வேண்டும்.

4. புரா ப்ரவதி$^{3}$ தோரக்$^{3}$னௌ ப்ரஹோதவ்யம்
(ப்ர + வத்$^{3}$ + தோஸுன் = தோஸ்)

5. புரா ப்ரசரி தோராக்$^{3}$னீத்$^{4}$ரீயே ஹோதவ்யம்

6. ஆஹோ தோரப்ரமத்தஸதிஷ்டதி

ஆ தமிதோராஸீத
ஆ விஜனிதோ ஸம்ப[4]வாமி

**3.3.17** ஸ்ரு'பி த்ரு'தே[3]ா க: ஸுன்
(வேதமொழியில் செயலைக் குறிக்க) ஸ்ரு'ப் (ஊர்ந்து செல்)
த்ரு'த்[3] (துளை) ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'தும்' இன்
பொருளில் 'கஸுன்' ஒட்டு வரும். விஸ்ருப: 'சிதற' ஆத்ரு'த 'துளைக்க'

**3.3.18** அலம் க[2]ல்வோ: ப்ரதிஷேத[4]யோ: ப்ராசாம் க்த்வா
'தடுத்தல்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் அலம், க[2]லு ஆகிய இடைச் சொற்களுடன் நிற்கும் தாதுக்களோடு 'க்த்வா' ஒட்டு, கிழக்கத்திய இலக்கணகாரர்களின் கருத்துப் படி, இணைக்கப்படும்.
அல் க்ருத்வா செய்யாதே
க[2]லு க்ருத்வா செய்யாதே
அலம் ப[3]ாலே தருதி[3]த்வா
அழாதே பெண்ணே
ஆனால் மா கார்ஷு: 'செய்யாதே'
இது கிழக்கத்திய இலக்கணகாரர்களின் கருத்துப்படியாவதால் இது விருப்பு விதியாகும். இதே பொருளில் இதனுடைய மாற்று அலம் ரோத[3]னேன

**3.4.19** உதீ[3]சாம் மாஙோ வ்யதீஹாரே
வடக்கத்திய இலக்கணகாரர்களின் கருத்துப்படி, மாங்(=மேங்) தாதுவுக்குப்பின் "பண்டமாற்று" பரிவர்த்தனம் செய் என்ற பொருளில் 'க்த்வா' ஒட்டு வரும்.
அப்மித்ய யாசதே
பரிவர்த்தனை செய்து, அவன் கேட்கிறான்
நீ பசுவையளிப்பாயானால், நான் உனக்கு எருமை தருகிறேன்
என்று கூறுவது வ்யதீஹாரமெனப்படும்.
அப + மேங் + க்த்வா = அப + மா (6.1.44) + க்த்வா = அப + மா +ல் யப் = (7.1.37) = ய = அப + மா +ய = அப + மி (6.4.70) + ய = அபமித் ய (துக் = து ஆகம)
அபமித்ய ஹரதே.
முதல் சொல்லால் குறிக்கப்படும் செயல் அதைத் தொடர்ந்து வரும் சொல்லின் செயலுக்குக் காலத்தால் முற்பட்டதல்ல. ஆயினும், இங்கு 'க்த்வா' ஒட்டு வருமென்பதைக் குறிக்கவே இச்சூத்திரம். 7.1.37 இன்படி காலத்தால் முற்பட்ட செயலைக் குறிக்கும் வினையோடுதான் 'க்த்வா' ஒட்டு வரவேண்டும்.
இது ஒரு விருப்பு விதியாக இங்கு கூறப்பட்டிருப்பதால், இதனுடைய மாற்று
யாசித்வா அபமயதே
கேட்டுவிட்டு பரிவர்த்தனை செய்கிறான்.

**3.4.20** பராவரயோகே ச

ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அந்தப் பக்கம் அல்லது இந்தப் பக்கத்தில் நிற்கும் பொருளை உணர்த்த, தாதுவுக்குப்பின் 'க்த்வா' ஒட்டு வரும்.

அப்ராப்ய நதீ³ம் பர்வத: ஸ்தி²த:

நதியைத் தொடாமல், மறையமைந்திருக்கிறது.

அதாவது நதியின் இப்பக்கம் மலை நிற்கிறது.

இங்கு 'நதி' யை மையமாக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இதேபோல் அதிக்ரம்யது பர்வதம் நதீ³ ஸ்தி²தா

நதி மலைக்கு அப்பக்கம் இருக்கிறது.

மலைக்கும் நதிக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பு அப்பக்கம் (அவர), இ ப்பக்கம் (பர)

**3.4.21** மான கர்த்ருகயோ: பூர்வகாலே

ஒரே கர்த்தாவால் செய்யப்பட்ட இரண்டு செயற்களைக் குறிப்பி டும்போது, முதலில் செய்யப்பட்ட செயலைக் குறிக்கும் தாதுவோ டு 'க்த்வா' ஒட்டு வரும்.

பு⁴ங்க்த்வா வ்ரஜதி

உண்டுவிட்டுப் போகிறான்

இரண்டு செயல்கள்தான் சேர்த்து வரவேண்டுமென்ற கட்டாயமில் லை.

இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட செயற்களையும் தொடர்ந்து அமை க்கலாம்.

ஸ்நாத்வா பு⁴க்த்வா த³த்வா வ்ரஜதி

குறித்து உண்டு, கொடுத்துவிட்டுச் செல்கிறான்

ஆனால்

பு⁴க்தவதி ப்³ராஹ்மணே க³ச்சதி தேவதத்த:

பிராம்மணன் உண்டவுடன் தேவதத்தன் செல்கிறான். இங்கு இரு செயற்களின் கர்த்தாக்களும் வெவ்வேறு

வா: ஆஸ்யம் வ்யாத³ாய ஸ்வபிதி சக் ஷு:
ஸம்மீல்ய ஹஸதீத்யுபஸம்க்²யானம்

வாயைத் திறந்து கொண்டு (வ்யாத³ாய) தூங்குகிறான்.

கண்ணை மூடிக் கொண்டு (ஸம்மில்ய) சிரிக்கிறான் என்ற தொடர்களும் சரியானவைகள்தான். இங்கு தூங்குதல், சிரித்தல் ஆகிய செயற்கள் முதலிலும், 'வாய்திறத்தல் கண்களை மூடுதல்', ஆகியவைகள் பின்னாலும் நடக்கும் செயற்கள். ஆயினும் க்த்வா ஒட்டு பின்னால் செய்யப்பட்ட செயற்களோடுதான் வருமென்பதைக் குறிக்கவே இவ்வார்த்திகம்.

**3.4.22** ஆபீ⁴க்ஷ்ண்யே ணமுல் ச

'திரும்பத் திரும்பச் செய்தல்' (ஆபி⁴க்ஷண்ய) என்ற பொருளில், ஒரே கர்த்தாவால் செய்யப்பட்ட இரண்டு செயற்களைக் குறிக்கும்போது, முதலில் செய்யப்பட்ட செயலைக் குறிக்கும் தாதுவோடு 'ணமுல்' ஒட்டும் வரும். அதாவது 'ணமுல்' 'க்த்வா' இரண்டுமே வரும்.

பே$^4$ாஜம் பே$^4$ாஜம் வ்ரஜதி
உண்டுவிட்டு செல்கிறான்
அடிக்கடி உண்டுவிட்டுச் செல்கிறான்
பு$^4$க்த்வா பு$^4$க்த்வா வ்ரஜதி

**3.4.23** ந யதி அநாகங்க்ஷே
ஒன்றையொன்று சார்ந்து நிற்காமலமையும் இரண்டு செயற்கள், 'யத்' என்ற சொல்லோடு அமையும்போது 'ணமுல்' க்த்வா ஒட்டுக்கள் தாதுவுடன் வராது.
யத$^3$யம் பு$^4$ங்க்தே தத: பசதி
உண்டுவிட்டு அவன் சமைக்கிறான்
யத$^3$ யமதீ$^4$தே தத: ஸே$^1$தே
படித்துவிட்டு அவன் உறங்குகிறான்.

**3.4.24** விப$^4$ாஷாக்$^3$ரே ப்ரத$^2$ம பூர்வேஷு
அக்$^3$ரே, ப்ரத$^2$, பூர்வ ஆகிய சொற்களுடன் வரும் ஒரே கர்த்தாவால் செய்யப்பட்டு இரண்டு செயற்களைப் பற்றிக் கூறும்போது முதலில் செய்யப்பட்ட செயலை உணர்த்தும் தாதுவுக்குப்பின் விருப்பாக 'ணமுல்' க்த்வா ஒட்டுக்கள் வரும்.
அக்$^3$ரே பே$^4$ாஜம் வ்ரஜதி
அக்$^3$ரே பு$^4$க்த்வா வ்ரஜதி
முதலில் உண்டுவிட்டுச் செல்கிறான்
ப்ரத$^2$மம் போஜம்/பு$^4$க்த்வா வ்ரஜதி
பூர்வம் போஜம்/பு$^4$க்த்வா வ்ரஜதி

மாற்றுத் தொடர்
அக்ரே பு$^4$ங்க்தே தத வ்ரஜதி
முதலில் உண்கிறான் (நிகழ்காலம்) பின்பு போகிறான்.

**3.4.25** கர்மணி ஆக்ரோஸே$^1$ க்ருஞ: க$^2$முஞ்
செயப்படு பொருளுடன் சேர்ந்து நிற்கும் 'க்ரு' தாதுவுடன் 'நிந்தி' என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது 'க$^2$முஞ்' ஒட்டு வரும்.
சோரங்காரமாக்ரோஸ$^1$தி
திருடனல்லாதவனை, நீ திருடன் என்று வைகிறான்
சோரம் + க்ரு + க$^2$முஞ் = அம்

**3.4.26** ஸ்வாது$^3$மி ணவுல்
'க்ரு' தாதுவும் அதனுடன் நிற்கும் மற்றொரு தாதுவும், ஒரே கர்த்தாவைக் குறிக்கும்போது, 'க்ரு' தாது (முதலில் செய்த செயலைக் குறிக்கும்)வுடன் ணமுல் ஒட்டு, இனிப்பான (ஸ்வாது$^3$) என்ற பொருளையுணர்த்தும்

சொல்லுடன் தாது நிற்கும்போது வரும்.
ஸ்வாதுங்காரம் பு$^{4}$ங்க்தே
உணவை இனிப்பாக்கி உண்கிறான்.
ஸம்பன்னங்காரம் பு$^{4}$ங்க்தே
உணவை ருசியுள்ளதாக்கி உண்கிறேன்

**3.4.27** அன்யதை$^{2}$வம் கத$^{2}$மித்த$^{2}$ம்ஸு
ஸித்$^{3}$த$^{4}$ாப்ரயோக$^{3}$ஸ்$^{1}$சேத்
அன்யத$^{2}$ா () ஏவம்() கத$^{2}$ம்(), இத்த$^{2}$ம் () ஆகியவைகளுடன் வரும் தாது (க்ரு)வோடு 'ணமுல்' ஒட்டு 'க்ரு' தாது பயன்படுத்தப்படாமலிருப்பது போல் அமைந்தால் இணைக்கப்படும்.
'க்ரு' தாது பயன்படுத்தப்படாமலிருப்பதுபோல் (ஸித்தாப்ர யோகஸ் சேத்) என்ற நிபந்தனை இச்சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறத. அதாவது, 'க்ரு' தாதுவுக்கு ஒரு பொருளும் இத்தொடரில் இல்லாமலிருக்கும்போது, தான் இவ்வாறமைய முடியும். ஆகையால் 'க்ரு' தாதுவைப் பயன்படுத்தாமலிருந்த போதிலும், அதே பொருளை இத்தொடர் குறிக்கும்.
"அன்யத2ாகாரம் பு$^{4}$ங்க்தே" என்ற தொடரின் பொருளும் அன்யத$^{2}$ா பு$^{4}$ங்க்தே என்ற தொடரின் பொருளும் ஒத்தவை. அதாவது வேறு முறையில் உண்கிறான்.
ஏவம்காரம் பு$^{4}$ங்க்தே = ஏவம் பு$^{4}$ங்க்தே
கத$^{2}$ங்காரம் பு$^{4}$ங்க்தே கத$^{2}$ம் பு$^{4}$ங்க்தே
இத$^{1}$த$^{2}$ம் காரம் பு$^{4}$ங்க்தே இத்$^{1}$த$^{2}$ம் பு$^{4}$ங்க்தே
ஆனால் அன்யத$^{2}$ா க்ருத்வா ஸி$^{1}$ரோ பு$^{4}$ங்க்தே 'தலையைத் திருப்பிக் கொண்டு உண்கிறான்'. இங்கு, 'க்ரு' தாது பொருளுடைத்தாக அமையும். இத்தாதுவுக்கும், தலை(ஸில) க்கும்
தொடர்பு உண்டு. அன்யத$^{2}$ா என்ற சொல்லோடு 'க்ரு'வுக்குத் தொடர்பில்லை. ஆகையால், இங்கு 'க்ரு'வை இங்கு கட்டாயமாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

**3.4.28** யத$^{2}$ா தத$^{2}$ யோரஸூயாப்ரதிவசனே
யத$^{2}$ா, ததா$^{2}$ என்ற சொற்கள் 'க்ரு' தாதுவுடன் நின்று, "கோபத்தோடு (அ) வெறுப்போடு பதிலிறுத்தல்" என்ற பொருளைக் குறிக்கும்போது, தாதுவுடன் 'ணமுல்' ஒட்டு இணைக்கப்படும். ('க்ரு' தாது பயன்படுத்தாவிட்டாலும் பொருளில் மாற்ற மேற்படாமலிருந்தால்)
யத$^{2}$ா காரம் அஹம் பே4ாக்ஷ்யே, தத$^{2}$ா காரமஹம் கிம் தவாணேன "நான் அப்படித்தான் உண்பேன். அதனால் உனக்கு என்ன".
இதை யத$^{2}$ா பே$^{4}$ாக்ஷ்யே தத$^{2}$ா பே$^{4}$ாக்ஷ்யே என்று 'க்ரு' தாது இல்லாமலும் மாற்றியமைக்கலாம். பொருள் மாற்றம் ஏற்படாது.
ஆனால் மேற்கூறிய பொருளை உணர்த்தாவிட்டால், யத$^{2}$ா க்ருக்வ ா அஹம் பே$^{4}$ாக்ஷ்யே தத$^{2}$ா த்$^{3}$ரக்ஷ்யஸி—நான் எப்படி உண்ணப் போகிறனென்பதை நீ

பார்க்கப் போகிறாய். இங்கு க்ரு கட்டா யமாக வரவேண்டும்.

**3.4.29** கர்மணி த்$^3$ரு'ஸி விதே$^3$ா: ஸாகல்யே

மொத்த எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும் சொல் செயப்படு பொருளாக அமைந்து அதனோடு த்$^3$ரு'ஸ் (பார்) வித்$^3$ (அறி) என்ற தாதுக்கள் வரும்போது 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுக்களுக்குப்பின் வரும்.

கன்யாத$^3$ர்ஸ'ம் வரயதி

தான் பார்க்கும் பெண்களையெல்லாம், மணந்து கொள்ள விரும்புகிறான்.

ப்$^3$ராஹ்மண வேத$^3$ம் பே$^4$ாஜயதி

'தனக்குத் தெரியாத பிராம்மணர்களுக்கெல்லாம் உணவளிக்கிறான்'.

ஆனால் ப்$^3$ராஹ் மணம் த்$^3$ருஷ்ட்வா பே$^4$ாஜயதி

'ஒரு பிராம்மணனைப் பார்த்து உணவளிக்கிறான்'.

**3.4.30** யாவதி விந்த$^3$ ஜீவோ:

'யாவத்' என்ற சொல்லுடன் நிற்கும் 'விந்த்$^3$', (அடை) ஜீவ் (வாழ்), தாதுக்களுக்குப்பின் 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.

யாவத்$^3$ வேத$^3$ம் பு$^4$ங்க்தே

கிடைக்கிறவரையில் உண்கிறான்

(வித்$^3$ + ணமுல்)

யாவஜ்ஜீவம் அதீ$^4$தே

'உயிரோடிருக்கிறவரை படிக்கிறான்'

'எத்தனை காலம் வாழ்கிறானோ அத்தனை காலம் படிக்கிறான்'

**3.4.31** சாமோத$^3$ரயோ: பூரே:

சர்ம (தோல்), உத$^3$ர (வயிறு) என்ற சொறகள் பூர் (நிறை) என்ற தாதுவோணடு செயப்படு பொருளாக நிற்கும்போது, அத்தாதுவோடு 'ணமுல்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

சர்மபூரம் ஸ்த்ருணாதி

தோலை மறைக்கும்படி விரிக்கிறான்

உத$^3$ரபூரம் பு$^4$ங்க்தே

வயிறு நிறைய உண்கிறான்

**3.4.32** வர்ஷப்ரமாண ஊலோபஸ் சாஸ்யான் யதரஸ்யாம்

தருவிக்கப்பட்ட சொல், மழையின் அளவைக் குறிக்கும் போது, 'பூர்' தாதுவுக்குப்பின் 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.

'பூர்' தாதுவின் 'ஊ' விருப்பாகக் கெடும்.

கோ$^3$ஷ்பத$^3$ பூரம் வ்ருஷ்டோ தேவ: அல்லது

கோ$^3$ஷ்பத$^3$ப்ரம் வ்ருஷ்டோ தேவ:

'ஒரு குட்டை நிறம்புமளவு மழை பெய்தது'

**3.4.33** சேலே க்னோபே:
(சேல) துணி என்று பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்ச் சொல் (செய ப்படு பொருளாகக் கொண்ட) உபபதமாகக் கொண்ட க்னூய் (ஈரமாக்கு) என்ற தாதுவுக்குப்பின் (மழையின் அளவு) என்ற பொருளில் 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.
சேலக்னோபம் வ்ருஷ்டோ தே[3]வ:
வஸ்த்ரக்னோபம் வ்ருஷ்டோ தே[3]வ:
வஸனக்னோபம் வ்ருஷ்டோ தே[3]வ:
"துணி ஈரமாகுமளவுக்கு மழை பெய்தது"

**3.4.34** நிமூல ஸமூலயோ: கஷ
செயப்படுபொருளாக அமையும் நீமுல, ஸமூல ஆகிய சொற்கள் உ பபதமாக வரும் போது 'கஷ்' (தேய்) தாதுவுக்குப்பின் 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.
நிமூலகாஷம் கஷதி 'வேரை விட்டு விட்டு வெட்டுகிறான்' ஸமூல காஷம் கஷதி 'வேரோடு வெட்டுகிறான்'.

**3.4.35** ஸுஷ்க சூர்ண ரூக்ஷேஷு பிஷ:
ஸுஷ்க முதலிய சொற்கள் (செயப்படுபொருள்)
உபபதமாக நிற்கும்போது அவைகளுடன் வரும் 'பிஷ்' தாதுவோடு 'ணமுல்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
ஸுஷ்க பேஷம் பினஷ்டி 'உலர்த்திப் பொடியாக்குகிறான்'
சூர்ண பேஷம் பினஷ்டி பொடியாக்குகிறான்.
ரூக்ஷபேஷம் பினஷ்டி
உலர்த்திப் பொடியாக்குகிறான்

**3.4.36** ஸமூலாக்ருத் ஜீவேஷு ஹன் க்ருஞ் க்[3]ரஹ:
ஸமூல, அக்ருத, ஜீவ ஆகிய சொற்கள் முறையே ஹன் (கொல்) 'க்ரு' (செய்) க்[3]ரஹ் (பிடி) ஆகிய தாதுக்களின் செயப்படுபொருளாக அவைகளோடு நிற்கும் போது 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுக்களோடு இணைக்கப்படும்.
ஸமூலக[4]ா தம் ஹந்தி
'வேரோடு அழிக்கிறான்'
அக்ருதகாரம் கரோதி
'முன்பு செய்யாத ஒன்றைச் செய்கிறான்'
ஜீவக்[3]ராஹம் க்[3]ருஹ்ணாதி
உயிரோடு (அவனை) பிடிக்கிறான்

**3.4.37** கரணே ஹன:
கருவியைக் குறிக்கும் சொல் உபபதமாக 'ஹன்' தாதுவுடன் நிற்கும்போது 'ணமுல்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
பாணி க[4]ாதம் வேதி[3]ம் ஹந்தி
வேதியைக் கையால் அடிக்கிறான்

பாத³க⁴ாதம் பூ⁴மிம் ஹந்தி
பூமியைக் காலால் உதைக்கிறான்
பிராணிகளை அடித்தல் துன்புறுத்தல் (ஹிம்ஸா) என்ற பொருளில் 'ஹன்' தாதுவுடன் 'ணமுல்' ஒட்டு வரவேண்டுமென்று 3.4.48 குறிப்பாகப் பேசுகிறது. இச்சூத்திரம், பொதுவாக 'அடி' என்ற பொருளைக் குறிக்கவும், 'ஹன்' தாதுவுடன் 'ணமுல்' ஒட்டு வருமென்று குறிக்கிறது. அல்லது, பாத³ க⁴ாதம் போன்ற நித்ய ஸமாசங்களாக்குவதற்காகவும், இச்சூத்திரம் அமைந்திருக்கலாம்.

அஸிக⁴ாதம் ஹந்தி, "கத்தியால் கொல்கிறான்" ஸ¹ரக⁴ாதம் ஹந்தி 'அம்பினால் கொல்கிறான்' போன்ற தொடர்களில் 'கொல்' என்ற பொருளிலும் இவ்வொட்டு பயன்படுத்தப்படுகிறது.
சூ. 1.4.20இன்படி வரிசையாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் விதிகளில் தடை விதி பயன்படுத்தும்போது, பின்னால் கூறப்பட்ட விதிதான் நிற்கும். வரிசைக்கிரமப்படி முன்னாலமையப்பட விதி பயன்படுத்தப்படமாட்டாது. இச்சூத்திரம், பூர்வ, விப்ரதி ஷேத⁴ம் என்ற முறையின்படி, 'கொல்' என்ற பொருளில் ஹன் தாதுவோடு 'ணமுல்' ஒட்டு வரலாமென்று கூறுகிறது.

**3.4.38** ஸ்னேஹனே பிஷ:
'ஒட்டு' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் சொல் (கருவியாக அமைந்து) 'பிஷ்' தாதுவுடன் நிற்கும்போது, 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுவுடன் இணைக்கப்படும்.
உதபேஷம் பினஷ்டி
தண்ணீரோடு அரைக்கிறான்
தைலபேஷம் பினஷ்டி
எண்ணெயோடு அரைக்கிறான்

**3.4.39** ஹஸ்தே வர்த்தி க்³ரஹ
'கை' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் சொல் (கருவியாக அமைத்து) வர்த்தி, க்³ரஹ தாதுக்களுடன் வரும் போது, 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுக்களுடன் இணைக்கப்படும்.
ஹஸ்தவர்தம் வர்தயதி
கரவர்தம் வர்தயதி
பாணிவர்தம் வர்தயதி
"கையால் சுற்றுகிறான்"
ஹஸ்தக³/ராஹம்/கரக்³ராஹம்/பாணிக்³ராஹம் க்³ருஹ்ணாதி 'கையால் பிடிக்கிறான்'

**3.4.40** ஸ்வே ப்ஷ:
'தனது' (ஸ்வே) என்ற பொருளைக் குறிக்கும் சொல் (கருவியாக அமைந்து) புஷ் (உணவூட்டு) தாதுவுடன் வரும்போது 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுவுக்குப்பின்

வரும்.

ஸ்வபோஷம்/ஆத்மபோஷம் புஷ்ணாதி

தன்னைத்தான் வளர்த்துக் கொள்கிறான்

ஸ்வபோஷம்/ஆத்மபோஷம் புஷ்ணாதி

தன்னைத்தான் வளர்த்துக் கொள்கிறான்

ஸ்வ என்ற சொல், தான், உறவினர், செல்வம் என்ற பொருட்களில் வரும்.

கே[3]ாபோஷம் புஷ்ணாதி

பசுவினால் வளர்ச்சியடைகிறான்

த[4]ன போஷம் புஷ்ணாதி

செல்வத்தினால் வளர்ச்சியடைகிறான்

பித்ரு போஷம் புஷ்ணாதி

தகப்பானால் வளர்ச்சியடைகிறான்

**3.4.41** அதி[4]கரணே ப[3]ந்த[4]:

இடப் பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் நிற்கும் ப[3]ந்த்[4] (கட்டு) என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.

சக்ர ப[3]ந்த[4]ம் ப[3]த்[4]னாதி

சக்கரத்தில் கட்டுகிறான்

குட[1] ப[3]ந்த[4]ம் ப[3]த்[4]னாதி

முஷ்டி ப[3]ந்த[4]ம் ப[3]த்[4]னாதி

முட்டியில் கட்டுகிறான்

**3.4.42** ஸம்க்[3]ஞாயாம்

தருவிக்கப்பட்ட சொல் ஒரு பெயரைக் குறிக்கும்போது 'பந்த்[4]', தாதுவுடன் 'ணமுல்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

க்ரௌஞ்ச ப[3]ந்த[4]ம் ப[3]த்[4]னாதி

மயூரிகா ப[3]ந்த[4]ம் ப[3]த்[4]னாதி

அட்டாலிகா பந்த[4]ம் ப[3]த்[4]னாதி

க்ரௌஞ்ச ப[3]ந்த[4]ம் முதலியவைகள், எழுத்துக்களைக் கொண்டமைக்கப்பட்ட கவிதைகளின் சில வடிவங்களைக் குறிக்கும்.

**3.4.43** கர்த்ரோர் ஜீவ புருஷயோர் நஸி[1] வஹோ:

கர்த்தாவைக் குறிக்கும் ஜீவ புருஷ என்ற சொற்கள் முறையே நஸ்[1], வஹ் தாதுக்களுடன் வரும்போது 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுக்களுக்குப்பின் வரும்.

ஜீவநாஸ[1]ம் நஸ் யதி

உயிர் நாசமாகிறது அதாவது இறக்கிறான்

புருஷவாஹம் வஹதி

மனிதனைச் சுமக்கிறான்

**3.4.44** ஊர்த்⁴வே ஶுஷி பூரோ:
(கர்த்தா என்ற பொருளில்) ஊர்த்4வ என்ற சொல்லுடன் நிற்கும் ஶுஷ் (உலர்த்து) பூர் நிறை) என்ற தாதுக்களோடு 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.
ஊர்த்⁴வ ஶோஷம் ஶுஷ்யதி வ்ருக்ஷ:
'மரம் மேற்பாகத்தில் உலர்கிறது'
ஊர்த்⁴வ பூரம் பூர்யதே
'விளிம்புவரை நிரப்பியிருக்கிறது'.

**3.4.45** உபமானே கர்மணிச
உவமைச் சொல், செயப்படுபொருளாக (வும் கர்த்தாவாகவும்) நிற்கும்போதும் தாதுவோடு 'ணமுல்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.
க்⁴ருதநித⁴ாயம் நிஹிதம் ஜலம்
'நெய்யைப் போன்று தண்ணீர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது'
ஸுவர்ணநித⁴ாயம் நிஹித:
தங்கத்தைப் போன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது

**கர்த்தா**
அஜக நாஶம் நஷ்ட:
ஆடு போன்று அழிந்தான்
சூட³க நாஶம் நஷ்ட; த³ந்த நாஶம் நஷ்ட:

**3.4.46** கஷாதி³ஷு யத²ாவித்⁴யனுப்ரயோக:
சூ. 3.4.34 இலிருந்து தொடங்கி, இதற்கு முந்திய சூத்திரம் வரையில் கூறப்பட்ட 'கஷ்' முதலிய தாதுக்கள், தொடர்ந்து வரும் இடங்களிலு ம் முறைப்படியமைய வேண்டுமு.
எந்தெந்த தாதுக்களுடன் 'ணமுல்' ஒட்டு இணைக்கப்படுகிறதோ, அதே தாதுக்கள்தான் தொடர்ந்து வரும் தொடர்களிலும் வர வேண்டும்.
இது ஒரு கட்டுப்பாட்டு விதி (restrictive) இச்சூத்திரத்திற்கான எடுத்துக்காட்டுக்கள் மேலே கூறப்பட்ட சூத்திரங்களில் காணலாம்.

**3.4.47** உபத³ம்ஸ' ஸ்த்ருதீயாயாம்
மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும் உப + த³ம்ஸ்' என்ற தாதுவுக்குப்பின் 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.
மூலகோபத³ம்ஸம் பு⁴ங்க்தே = (மூலகேன உபத³ம்ஸம்)
முள்ளங்கியோடு சுவை கூட்டி உண்கிறான்.
அர்த்³ரகோபத³ம்ஸம்—இஞ்சியினால்சுவை கூட்டி
'மூலக' முதலியவை 'உபத³ம்ஸ' தாதுவின் செயப்படு பொருள் 'பு⁴ஜ்' தாதுவின் கருவி.
இவைகள் 'ல்யப்' ஒட்டுடனும் வரலாம்.

மூலகேன உபத3ஸ்1ய பு4ங்க்தே

**3.4.48** ஹிம்ஸார்த3னாம் ஸமான கர்மகானாம்

பிராணிகளையடித்தல், என்ற பொருளையுணர்த்தும் தாதுக்களும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் தாதுக்களும் ஒரே செயப்படு பொருளைக் கொண்டு அமைந்து, மூன்றாம் வேற்றுமையைக் குறிக்கும் சொல், அதனுடன் உபபதமாக வரும் போதும் 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுவுக்குபின் வரும்.

த3ண்டே3ாப4ாதம் க3ா: காலயதி

'தடியலாடித்து பசுக்களை ஒன்று சேர்க்கிறான்'

த3ண்ட3தா1ட1ம்

செயப்படுபொருள் ஒன்றாக அமையாவிட்டால்

சோரம் த3ண்டே3ன உபஹத்ய

கோபலக: க3ா: காலயதி

திருடனைத் தடியாலடித்து பசுக்களை இடையன் ஒன்று சேர்க்கிறான்.

**3.4.49** ஸப்தம்யாம் சோப பீட3ருத4கர்ஷ:

'உப'வுடன் சேர்ந்து நிற்கும் பீட3, ருத4, கர்ஷ என்ற தாதுக்களுடன் ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல் உபபதமாக வரும் போது (3ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லும்) 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுக்களுடன் வரும்.

பார்ஸ்1வோபபீட3ம் ஸே1தே "ஒரு பக்கத்தை யழுத்திக் கொண்டு படுத்திருக்கிறான்"

இது விருப்பு விதியாவதால், பார்ஸ்1வயோருபபீட1ம், பார்ஸ்1வாப்4யாமுபபீட1ம் என்ற மாற்று வடிவங்களும் காணலாம்.

வ்ரஜோபரோத4ம் க3ா ஸ்த2ாபதி

பசுக்களைப் பட்டியில் அடைத்து வைத்திருக்கிறான்

மாற்று வடிவங்கள், வ்ரஜே உபரோத4ம் வ்ரஜேனோப்ரோத4ம்

பாண்யுபகர்ஷம் த4ானா ஸங்க்3ருஹ்ணாதி

கையில்/கையால் இழுத்துத்தானியத்தைப் பிடித்துக் கொள்கிறான் (பாணாவுபகர்ஷம், பாணினோபகர்ஷம்)

**3.4.50** ஸமாஸத்தௌ

ஏழு அல்லது மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லை உபபதமாகக் கொண்டு நிற்கும் தாதுக்களுக்குப்பின், வெகு அருகில் என்ற பொருளை உணர்த்தும்போது 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுவோடு இணைக்கப்படும்.

கேஸ1க்3ராஹம் யுத்ஷ்3த்4யந்தே/கேஸே1ஷு க்3ராஹம், கேஸை1ர்க்3ராஹம்.

தலைமுடியைப் பிடித்துக் கொண்டு சண்டை போடுகிறார்கள். அதாவது வெகு அருகில் ஒருவர் முடியை மற்றவர் பிடித்துக் கொண்டு . . . . . . .

ஹஸ்தக்3ராஹம், ஹஸ்தேஷு க்3ராஹம், ஹஸ்தைர் க்3ராஹம்.

**3.4.51** ப்ரமாணே ச

(7 அல்லது 3ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுடன் நிற்கும்) தாதுவுக்குப்பின் நீட்டலளவையைக் குறிக்கும்போது, தாதுவுக்குப்பின் 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.

த்[3]வயங்கு[3] லோத்கர்ஷம் க[2]ண்டி[3]காம்

சி[2]னத்தி (த்[3]வயங்கு[3]/லே/த்வயங்கு[3]லேன உத்கர்ஷம்)

இரண்டு அங்குல அளவு கட்டை வெட்டுகிறான்

**3.4.52** அபாத[3]ானே பரீப்ஸாயாம்

5 ஆம் வேற்றுச் சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது, விரைவு என்ற பொருளைக் குறிக்க, தாதுவோடு 'ணமுல்' ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

ஸய்யோத்[1]த[2]ாயம் த[4]வாதி, ஸய்யாயாத உத்[1]த[2]ாயம்.

படுக்கையிலிருந்து எழுந்தவுடன் ஓடுகிறான், அதாவது எழுந்தவுடன் செய்ய வேண்டிய செயல்களைக் கூடச் செய்யாமல் ஓடுகிறான்.

ப்[4]ராஷ்ட்[1]ராபகர்ஷம்பூபான் ப[4]க்ஷயதி

'சட்டியிலிருந்து எடுத்தவுடனேயே அப்பத்தை உண்கிறான்'

ஆனால் ஆஸனாது[3]த்[1]த[2]ாய க[4]ச்[1]ச[2]தி

'ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து போகிறான்'

இங்கு விரைவு என்ற பொருளை உணர்த்தாததால் 'ல்யப்' ஒட்டு வரும்.

**3.4.53** த்[3]விதீயாம் ச

2 ஆம் வேற்றுச் சொல் உபபதமாக நிற்கும்போதும் மேற்குறிப்பிட்ட 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுவோணடு வரும்.

யஷ்டிக்[3]ராஹம் யுத்[4]யந்தே, யஷ்டிம் க்[3]ராஹம்

'கம்பை எடுத்துக் கொண்டு சண்டை போடுகிறார்கள்'.

லோஷ்டக்[3]ராஹம் லோஷ்ட[1]ம் க்[3]ராஹம்

மண்ணையெடுத்துச் சண்டை போடுகிறார்கள். ஒரு தகுந்த ஆயுதத்தையெடுக்கக் கூடத் தாமதிக்காமல், விரைவில் கைக்கு எது கிடைக்கிறதோ அதைக் கொண்டு சண்டையிடுகிறார்கள் என்பது இதன் பொருள்.

**3.4.54** ஸ்வாங்கே[3] அத்[4]ருவே

உயிர் நிலையல்லாத ஒரு அவயவத்தைக் குறிக்கும் சொல் 2ஆம் வேற்றுமையில், உபபதமாக நிற்கும் போது, தாதுவோடு 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.

அக்ஷிநிகாணம் ஜல்பதி

கண்ணை மூடிக் கொண்டு பேசுகிறான்

பு[4]ருவிக்ஷேபம் கத[2]யதி புருவத்தை ஆட்டிக் கொண்டு (உயர்த்தி/தாழ்த்தி) பேசுகிறான்.

ஆனால், உத்க்ஷிப்ய ஸிர கத[2]யதி

'தலையைத் திருப்பிக் கொண்டு பேசுகிறான்'.

இங்கு தலை ஒரு உயிர் நிலையான அவயமாகையால், 'ல்யப்' ஒட்டு வருகிறது.

**3.4.55** பரிக்லிஸ்யமானே ச

செயலினால் முழுவதும் வருத்தப்பட்ட ஒரு அவயவம் 2ஆம் வேற்றுமையில் உபபதமாக நிற்கும் போதும் அதனுடன் வரும் தாதுவுக்குப் பின் 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.

உர: பேஷம் யுத்$^4$யந்தே, உர: ப்ரதிபேஷம்

யுத்$^4$யந்தே 'மார்பு முழுவதும் காயம் படும் வகையில் அவர்கள் சண்டையிடுகிறார்கள்'

ஸி'ர: பேஷம் ஸி'ர: ப்ரதிபேஷம்

இதற்கு முந்திய சூத்திரம். உயிர்நிலையில்லாத ஓர் அவயவத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இச்சூத்திரம் ஓர் உயிர்நிலையான அவயவத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

**3.4.56** விஸி'பதி பதி$^3$ ஸ்கந்த$^3$ாம்

வ்யாப்யமானா ஸேவ்யமானயோ:

முழுவதும் நிறைந்த, ஊக்கத்தோடு தொடர்ந்து செய்தல், ஆகிய பொருட்களில், விஸ், பத், பத்$^3$ ஸ்கந்த$^3$ ஆகிய தாதுக்களுடன் 2ஆம் வேற்றுமைச் சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது, 'ணமுல்' ஒட்டு தாதுவுடன் இணைக்கப்படும்.

கே$^3$ஹானுப்ரவேஸ'ம் ஆஸ்தே

ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நுழைகிறான்

அல்லது கே$^3$யம் கே$^3$ஹமனுப்ரவேஸமா ஸ்தே

இங்கு வ்யாப்தி என்ற பொருளை உணர்த்தும் பெயர்ச் சொல் அதாவது கே$^3$ஹம், 'வீடு' இரட்டிக்கப்படும்.

ஆஸேவா (அடிக்கடி செய்தல்) என்ற பொருளை உணர்த்த, வினைச் சொல் இரட்டிக்கப்படும். காட்டாக கே$^3$ஹம் அனுப்ரவேஸம் அனுப்ரவேஸமாஸ்தே ''ஒவ்வொரு வீட்டுக்கள்ளும் அடுத்தடுத்து நுழைந்து உட்கார்ந்து கொள்கிறான்''

பத் — கே$^3$ஹானுப்ரபாதம் ஆஸ்தே
கே$^3$ஹம் கே$^3$ஹம் அனுப்ரபாதமாஸ்தே
கே$^3$ஹம் அனுப்ரபாதம் அனுப்ரபாதம் ஆஸ்தே
'ஒவ்வொரு வீட்டுக்குள்ளும் நுழைந்து வசிக்கிறான்'

பத்$^3$ — கே$^3$ஹானுப்ர பாத$^3$மாஸ்தே,
கே$^3$ஹம் கே$^3$ஹமனுப்ரபாத$^3$மாஸ்தே
கே$^3$ஹம் அனுப்ரபாத$^3$ம் அனுப்ரபாத$^3$மாஸ்தே

ஸ்கந்த்$^3$ — கே$^3$ஹாவஸ்கந்த$^3$மாஸ்தே, கே$^3$ஹம்
கே$^3$ஹம் அவஸ்கந்த$^3$ம் ஆஸ்தே

'ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் போய் வசிக்கிறான்'.
கே$^{3}$ஹம் அவஸ்கந்த$^{3}$ம் அவஸ்கந்த$^{3}$ம்
ஆஸ்தே 'வீட்டுக்குள் நுழைந்து நுழைந்து வசிக்கிறான்'.

ஆனால் கே$^{3}$ஹ மனுப்ரவிஸ்ய பு$^{4}$ங்க்தே 'வீட்டுக்குள் நுழைந்து உண்கிறான்' இங்கு தொடர்ந்து (அடிக்கடி) செய்தல் என்ற பொருளைக் குறிக்கவில்லை. அதனால் 'ல்யப்' ஒட்டு வருகிறது.

**3.4.57** அஸ்யதித்ருஷோ: க்ரியாந்தரே காலேஷு
இரண்டு செயல்களுக்குகிடையுள்ள இடைவெளியைக் குறிக்கும் போது, நேரத்தை/காலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லை 2ஆம் வேற்றுமையில் உபபதமாகக் கொண்ட தாதுக்கள், 'அஸ்' த்ருஷ் ஆகியவைகளுக்குப்பின் 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.
த்$^{3}$வ்யஹாத்யாஸம் க$^{3}$ா: பாயயதி
த்$^{3}$வ்யஹமத்யாஸம் க$^{3}$ா: பாயயதி
'இரண்டு நாட்களுக்குப்பிறகு பசுக்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிறான்'
த்$^{3}$வ்யஹாதர்ஷம் க$^{3}$ா: பாயயதி
த்$^{3}$வ்யஹம் தர்ஷம் க$^{3}$ா: பாயயதி
'இரண்டு நாட்கள்', பசுக்களைத் தாகத்தோடு இருக்க வைத்து (அதன் பிறகு) தண்ணீர் கொடுக்கிறான்.

**3.4.58** நாமன்யாதி$^{3}$ஸி$^{1}$க்$^{3}$ரஹோ:
'நாம' (பெயர்) என்ற சொல் 2ஆம் வேற்றுமையிலமைந்து ஆதி$^{3}$ஸ்$^{1}$, க்$^{3}$ரஹ் என்ற தாதுக்கள் அதனுடன் வரும்போது, தாதுக்களோடு 'ணமுல்' ஒட்டு வரும்.
நாமாதே$^{3}$ஸ$^{1}$ மாசஷ்டே
'பெயர் சொல்லியழைக்கிறான்'
நாமக்$^{3}$ராஹமாசஷ்டே
'பெயர் சொல்லியழைக்கிறான்'

**3.4.59** அவ்யயே அயத$^{2}$ா பி$^{4}$ப்ரேதாக்$^{2}$யானே க்ருஞ:
க்த்வாணமுலௌ
'விரும்பத் தகாத வகையில் ஒரு செய்தியைக் கூறுதல்' என்ற பொருளில் ஒரு அவ்யயம் (இடைச் சொல்) 'க்ருஞ்' தாதுவோடு உபபதமாக அமைந்தால், 'க்த்வா', 'ணமுல்' ஒட்டுக்கள் தாதுவுக்குப்பின் வரும்.
மனத்திற்குகந்த செய்தியைத் தணிந்த குரலிலும், வெறுப்பூட்டுகிற, மனத்திற்குப் பிடிக்காத செய்தியை உயர்ந்த குரலிலும் அறிவிப்பது அயத$^{2}$ா பி$^{4}$ப்ரேதா க்$^{2}$யானம் என்பதன் பொருள்.
ப்ராஹ்மண: புத்ரஸ்தே ஜாத:/கிம்தர்ஹி வ்ருஷல:
நீசை: க்ருத்யாசக்ஷே நீசை: க்ருத்வா, நீசை: காரம்

ஓ பிராம்மணனே உனக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது.

ஓ தாழ்ந்தவனே அதை (அச் செய்தியை) ஏன் இவ்வளவு பெதுவான அறிவிக்கிறாய்? அதாவது, மகிழ்ச்சியளிக்கிற செய்தியை உரக்கச் சொல்ல வேண்டும்.

ப்ராஹ்மண கன்யா தே க$^{3}$ர்பி$^{4}$ணி

கிம்தர்ஹி வ்ருஷல உச்சைர்க்ருத்

யாசக்ஷே, உச்சை க்ருத்வா, உச்சை காரம்

ஓ பிராம்மணனே, உனது திருமணமாகாத பெண் உண்டாகியிருக்கிறாள். ஓ தாழ்ந்தவனே, அதையேன் இவ்வளவு உரக்கப் பேசுகிறாய்? விரும்பத் தகாத இச்செய்தியை மெதுவாகக் கூறவேண்டுமென்று பொருள்.

**3.4.60** திர்யச்பவர்கே$^{3}$

செய்து முடித்தல் (அபவர்கே) என்ற பொருளில், திர்யக் என்ற சொல் க்ரு– தாதுவோடு வரும்போது க்த்வா ணமும் ஒட்டுக்கள் தாதுவோடு வரும். திர்யக் க்ருத்ய க$^{3}$த திர்யக் க்ருத்வா

க$^{3}$த திர்யக்காரம் க$^{3}$த முடித்துவிட்டுச் சென்றான்

**3.4.61** ஸ்வாங்கே$^{3}$ தஸ்ப்ரத்யயே க்ருப்$^{4}$வோ

தஸ் ஒட்டோடு இணைக்கப்பட்ட ஒருவனுடைய அவயவம் என்ற பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லுடன் நிற்கும், க்ரு, அல்லது பூ$^{4}$ தாதுவோடு, க்த்வா, ணமுல், ஒட்டுக்கள் இணைக்கப்படும். மு$^{2}$த க்ருத்ய க$^{3}$த முக$^{2}$த க்ருத்வா க$^{3}$த முக$^{2}$த காரம் க$^{3}$த (நேரே) பார்த்து விட்டுச் சென்றான்.

முக$^{2}$தோபூ$^{4}$ய, முக$^{2}$தோ பூ$^{4}$த்வா

முக$^{2}$தோப$^{4}$ாவ திஷ்ட$^{2}$தி எதிரில் (போய்) உட்கார்ந்திருக்கிறான்.

ப்ருஷ்$^{2}$த க்ருத்ய, ப்ருஷ்ட$^{2}$த க்ருத்வா, ப்ருஷ்ட$^{2}$த

காரம் க$^{4}$த முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு சென்றான்

ப்ருஷ்ட$^{2}$த பூ$^{4}$ய, பூ$^{4}$த்வா, ப$^{4}$ாவம் க$^{4}$த

முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு சென்றான்

**3.4.62** நாத$^{4}$ார்த$^{2}$ ப்ரத்யயே ச்வ்யர்தே$^{2}$

நா ஒட்டில் முடியும் சொற்கள் (5.2.27) (அ) த4ா ஒட்டில் முடியும் சொற்களின் பொருளைக் கொண்ட சொற்கள், (5.3.42) ச்வி ஒட்டின் பொருளைக் கொண்டு (5.4.50) நிற்கும்போது க்கு அல்லது பூ தாதுவோடு க்த்வா, ணமுல் ஒட்டுக்கள் வரும்.

நாநாக்ருத்ய க$^{3}$த நாநா க்ருத்வாக$^{3}$த நாநாகாரம்

க$^{3}$த ஒன்றாக இருந்ததைப் பலவாக ஆக்கிவிட்டுச் சென்றான்

விநாக்ருத்ய, விநாக்ருத்வா, விநாகாரம் க$^{3}$த

இல்லாததை இருப்பதாக ஆக்கிவிட்டுச் சென்றான்

நாநாபூ$^{4}$ய, நாநாபூ$^{4}$த்வா, நாநாப$^{4}$ாவம் கத

ஒன்றாக இருந்தது, பலவாகிச் சென்றது.

விநாபூ$^4$ய, விநாபூ$^4$த்வா, விநாபாவம் க$^4$த
த்$^3$வித$^4$ா க்ருத்வா, த்$^3$வித$^4$ாக்ருத்ய, த்$^3$வித$^4$ாகாரம்
க$^3$த இரண்டாக இல்லாதை இரண்டாக்கிவிட்டுச் சொன்றான்.
த்$^3$வித$^4$ா பூ$^4$ய, த்$^3$வித$^4$ா பூ$^4$த்வா, த்$^3$வித$^4$ாப$^4$ாவம் க$^3$த
த்$^3$வைத$^4$ம் க்ருத்ய, த்$^3$வைத$^4$ம்க்ருத்வா, த்$^3$வைத$^4$ம்
காரம் க$^3$த, த்$^3$வைத$^4$ம்பூய, த்$^3$வைத$^4$ம் பூ$^4$த்வா,
த்$^3$வைத$^4$ம் ப$^4$ாவம் க$^3$த

**3.4.63** தூஷ்ணீமி பு$^4$வ
பூ$^4$ தாதுவோடு, தூஷ்ணீம் என்ற சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது, க்த்வா, ணமுல் ஒட்டுக்கள் வரும்.
தூஷ்ணீம் பூ$^4$ய, தூஷ்ணீம் பூ$^4$த்வா, தூஷ்ணீம் ப$^4$ாவம்
க$^3$த பேசாமல் (மௌனமாக) சென்றுவிட்டான்

**3.4.64** அன்வச்யானு லோம்யே
அன்வக் என்ற சொல் உபபதமாக நிற்கும்போது ஒத்துப்போதல் என்ற பொருளில் பூ தாதுவோடு க்த்வா, ணமுல் ஒட்டு வரும்.
அன்வக்$^3$பூ$^4$ய, அன்வக்$^3$பூ$^4$த்வா, அன்வக்$^3$ ப$^4$ாவம், ஆஸ்தே (அவன்) ஒத்து நிற்கிறான், வாழ்கிறான்.

**3.4.65** ஸ$^1$கத்$^4$ருஷக்$^3$ஞா க்$^3$லா க$^4$ட$^2$ரப$^4$
லப$^4$ க்ரம ஸஹார்ஹாஸ்த்யர்தே$^2$ஷு துமுன்
ஸ$^1$க் முதலிய தாதுக்களின் பொருட்களைக் கொண்டு தாதுக்களை உபபதமாகக் கொண்ட மற்ற தாதுக்களோடு துமுன் ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

ஸ$^1$க்–ஸ$^1$க்னோதி பே$^4$ாக்தும்
முடி உண்ண
உண்ண முடியும்.
த்$^4$ருஷ் – த்$^4$ருஷ்ணாதி பே$^4$ாக்தும்
உண்ண முனைகிறான்
க்$^3$ஞா–ஜானாதி போக்தும்
உண்ணத் தெரியும்
க்லா–க்$^3$லாயதி பே$^4$ாக்தும்
உண்ண அயர்வுறுகிறான்.
க$^4$ட்$^1$–க$^4$ட$^1$தே பே$^4$ாக்தும்
உண்ண முயற்சிக்கிறான்
ரப்$^4$–ஆரப$^4$தே பே$^4$ாக்தும்
உண்ணத் தொடங்குகிறான்
லப்$^4$–லப$^4$தே பே$^4$ாக்தும்
உண்ண (உணவு) அடைகிறான்

க்ரம்–ப்ரக்ரமதே பே$^{4}$ாக்தும்

உண்ணத் தொடங்குகிறான்

ஸஹ்–உத்ஸஹதே பே$^{4}$ாக்தும்

உண்ண வல்லவன்

அர்ஹ்–அர்ஹதி பே$^{4}$ாக்தும்

உண்ணத் தகுதியுடைவன்

அஸ்த்யர்த$^{2}$–அஸ்தி/ப$^{4}$வதி/வித்$^{3}$யதே பே$^{4}$ாக்தும்

உண்ண இருக்கிறது.

3.3.10 இல்விளக்கப்பட்ட துமுன் பொருட்டு என்ற பொருளைக் குறிக்கும் இங்கு, குறிப்பிட்டிருக்கும் துமுன் அப் பொருளில்லமையாது.

**3.4.66** பர்யாப்தி வசனேஷ்வலமர்தே$^{2}$ஷு

திறமை, ஆற்றல் என்ற பொருளைக் குறிக்கும், அலம் அல்லது அதன் பொருளைக் கொண்ட மற்ற சொற்கள் உபபதமாக நிற்கும்போது, தாதுவுடன் துமுன் ஒட்டு இணைக்கப்படும்.

லோகான் அலம் த$^{3}$க்$^{3}$து$^{4}$ம் தத்தப

அவனுடைய தவசு இந்த உலகத்தையெரிக்க வல்லது

ஆனால் அலம் க்ருத்வா செய்யாதே

பர்யாப்தம் பு$^{4}$ங்க்தே நிறைய உண்கிறான் .

**3.4.67** கர்தரி க்ருத்

க்ருத் ஒட்டுக்கள், கர்த்தாவைக் குறிக்க, தாதுக்களுக்குப்பின் பய ன்படுத்தப்படும்.

தாதுவோடு க்ருத் ஒட்டுக்களை இணைத்துத் தருவிக்கப்பட்டச் சொற்கள் கர்த்தா என்ற காரகமாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை, வேறு விதிகள் கூறாமலிருந்தால், அந்த இடங்களில் இவ்விதி பயன்படும்.

காரக (க்ரு + ண்வுல்)–செய்பவன், அதாவது வினை முதல், கர்த்தா.

**3.4.68** ப$^{4}$வ்ய கே$^{3}$ய ப்ரவசனீய உபஸ்த$^{2}$ானீய ஜன்யாப்லாவ்யாபாத்யாவா

ப$^{4}$வ்ய, கே$^{3}$ய முதலிய சொற்கள் விருப்பாக கர்த்தாவைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும்.

இச்சொற்கள், தாதுவுடன் க்ருத்ய ஒட்டுக்களை இணைத்து தருவிக்கப்படும். இவைகள் பாவ(), கர்மன் (செயப்படுபொருளை) குறிக்கும். (3.4.10) இச்சூத்திரம் இச்சொற்களைக் கர்த்தாகவும் விருப்பாகப் பயன்படுத்தலாமென்று கூறுகிறது.

1) ப$^{4}$வ்ய – ப$^{4}$வதி அஸௌ "அவன் இருக்கிறான்"

பவ்யம் அனேன

2) கே$^{3}$யோ மாணவக ஸாம்னாம் (கர்த்தா)

ஸாமவேதம் பாடுபவன் அல்லது கே$^{3}$யானி மாணவகேன

ஸாமானி (கர்மன்) மாணவனால் பாடத் தகுந்த ஸாமம்

3) ப்ரவசனீய கு$^{3}$ரு ஸ்வாத்$^{4}$யாயஸ்ய (கர்த்தா)

வேதம் கற்பிக்கும் உபாத்தியாயர்

ப்ரவசனீய கு$^{3}$ருனா ஸ்வாத்$^{4}$யாய (கர்மன்)

குருமூலம் படிக்க வேண்டிய மந்திரம்

4) உபஸ்தா$^{2}$ னீயோ அந்தேவாஸீ கு$^{3}$ரோ (கர்த்தா)

குருவுக்குப் பணிவிடை செய்ய வேண்டியவன் சீடன்

உபஸ்த$^{2}$ானீய கு$^{3}$ரு ஸிஷ்யேண (கர்மன்)

சீடனால் பணிவிடை செய்யத் தகுந்தவன் குரு.

5) ஜன்ய ஜாயதே அஸௌ

பிறக்கிறவன் ஜன்யம் அனேன

இவன்மூலம் பிறக்கத் தகுந்தவன்.

6) ஆபலாவ்ய ஆப்லவதே அஸௌ/ஆப்லாவ்யம் அனேன

7) ஆபாத்ய ஆபத்தி அஸௌ/ஆபாத்யம் அனேன

**3.4.69** ல கர்மணி ச ப$^{4}$ாவே சாகர்ம கேப்$^{4}$ய

ல–காரங்கள் கர்மன், (ச் மூலம் பெறப்படும்) கர்த்தா ஆகியவைக ளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும். செயப்படுபொருள் குன்றிய வி னையோடு (அகர்மகேப்$^{4}$ய) செயல், (ப$^{4}$ாவ), செயப்படு பொருள் (கர்மன்) ஆகியவைகளைக் குறிக்கும்.

செயப்படு பொருள் குன்றாவினையோடு கர்த்தா, செயப்படுபெ ாருள் ஆகியவைகளையும், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையோடு, கர்த்தா, செயல் ஆகியவைகளைக் குறிக்கவும், ல காரங்கள் தாதுவோடு இணைக்கப்படும்.

க$^{3}$ம்யதே க்$^{3}$ராமோ தே$^{3}$வ$^{3}$தத்தேன

தேவதத்தனால் கிராமத்துக்குப் போகப்பட்டது

க$^{3}$ச்$^{1}$ச$^{2}$தி க்ராமம் தே$^{3}$வத$^{3}$த்த

தேவதத்தன் கிராமத்துக்குப் போகிறான்

அகர்மக

ஆஸ்யதே தே$^{3}$வத$^{3}$த்தேன (பாவம்)

தேவதத்தனால் உட்காரப்பட்டது

ஆஸ்தே தே$^{3}$வத$^{3}$த்த (கர்த்தா)

தேவதத்தன் உட்கார்கிறான்

**3.4.70** தயோரேவ க்ருத்ய க்த க$^{2}$லர் த$^{2}$ா

க்ருத்ய, க்த, க$^{2}$ல் ஒட்டின் பொருளைக் குறிக்கும் ஒட்டுக்கள் ஆகியவைகள் இந்த இரண்டு பொருட்களை மட்டும் அதாவது செயல் (ப$^{4}$ாவ) செயப்படுபொருள் (கர்மன்) கொண்டவை.

க்ருத்ய கர்மன்
பே4ாக்தவ்ய ஓத3னோ ப4வதா
உங்களால் உணவு உண்ணப்பட வேண்டும்

ப4ாவ ஆஸிதவ்யம்
ஆஸிதவ்யம் ப4வதா
தாங்கள் உட்கார வேண்டும்

க்த கர்மன்
க்ருத கட1 ப4வதா
செய்யப்பட்டது பாய் தங்களால்

ப4ாவ ஆஸிதம் ப4வதா

க2லர்த2 கர்மன்
ஈஷத்கர கடோ ப4வதா
எளிதாக, உங்களால் பாய் செய்யப்பட்டது

ப4ாவே ஈஷத3ாட்3யம் ப4வம் ப4வதா
இல்லாதவன், எளிதாக தங்களால், செல்வந்தனானான்

**3.4.71** ஆதி3 கர்மணி க்த கர்தரி ச
ஒரு செயலின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கும் போது க்த ஒட்டு கர்த் தாவைக் குறிக்கும்.
ப்ரக்ருத கடம் தே3வதத்த (கர்த்தா)
தேவதத்தன் பாய் செய்யத் தொடங்கியிருக்கிறான்
ப்ரக்ருத கட1 தே3வத3த்தேன (கர்மன்)
தேவ தத்தன் மூலம் பாய் செய்யத் தொடங்கியாகிவிட்டது
ப்ரக்ருதம் தே3வதத்தேன (ப4ாவ)
தேவதத்தன் மூலம் தொடக்கமாகிவிட்டது.

**3.4.72** க3த்யர்த2ாகர்மக ஸ்1லிஷ ஸீ1ங்ஸ்த2ா ஸவஸ ஜனருஹ ஜீர்யதி ப்4 யஸ்1 ச
இயக்கம் என்ற பொருளைக் குறிக்கும் தாதுக்கள், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள், மேலும் ஸ்1லிஷ் (அணை), ஸீ1(படு) ஸ்த2ா (நில்) ஆஸ் (உட்கார்) வஸ் (வசி) ஜன் (பிற) ருஹ் (ஏறு) ஜ்ரு (முதுமையடை) ஆகிய தாதுக்களோடு, க்த ஒட்டு, கர்த்தா, கர்மன், பாவ ஆகியவைகளை உணர்த்த இணைக்கப்படும்.

1) க3தோ தே3வத3த்த க்3ராமம் (கர்த்தா)
க3தோ தே3வத3த்தேன க்ராம (கர்மன்)
க3தம் தேவதத்தேன (ப4ாவ)

2) அகர்மக–க்$^{3}$லானோ ப$^{4}$வான் (கர்த்தா)
நீங்கள் சோர்வுற்றவர்
க்$^{3}$லானம் ப$^{4}$வதா (ப$^{4}$ாவ)

3) ஸ்லிஷ்–உபஸ்$^{1}$லிஷ்ட கு$^{3}$ரும் ப$^{4}$வான் (கர்த்தா)
தாங்கள் குருவை அணைத்தீர்கள்
உபஸ்$^{1}$லிஷ்ட கு$^{3}$ரு ப$^{4}$வதா (கர்மன்)
தங்களால் குரு அணைக்கப்பட்டார்.
உபஸ்$^{1}$லிஷ்டம் ப$^{4}$வதா (ப$^{4}$ாவ)
தங்கள் அணைத்தீர்கள்

4) ஸீ$^{1}$ உபஸ$^{1}$யித கு$^{3}$ரும் ப$^{4}$வான்
உபஸ$^{1}$யித கு$^{3}$ரு ப$^{4}$வதா
உபஸ$^{1}$யிதம் ப$^{4}$வதா

5) ஸ்த$^{2}$ா–உபஸ்தி$^{2}$தோ கு$^{3}$ரும் ப$^{4}$வான்
உபஸ்தி$^{2}$தோ கு$^{3}$ரூர் ப$^{4}$வதா
உபஸ்தி$^{2}$தம் ப$^{4}$வதா

6) ஆஸ்–உபாஸிதோ கு$^{3}$ரும் ப$^{4}$வான்
உபாஸிதோ குரு$^{3}$ர் ப$^{4}$வதா
உபாஸிதம் ப$^{4}$வதா

7) வஸ்–அனூஷிதோ கு$^{3}$ரும் ப$^{4}$வான்
அனூஷிதோ கு$^{3}$ரூர் ப$^{4}$வதா

அனூதிம் ப$^{4}$வதா

8) ஜன்–அனுஜாதோ மாணவகோமான
விகாம், அனுஜாதா மாணவகேன

9) ருஹ்–ஆரூடே$^{4}$ா வ்ருக்ஷம் ப$^{4}$வான்
ஆரூடே$^{4}$ா வ்ருக்ஷோ ப$^{4}$வதா
ஆரூட$^{4}$ம் ப$^{4}$வதா

10) ஜீர்யதி–அனுஜீர்ணோ வ்ருஷலீம்
தே$^{3}$வத$^{3}$த்த–அனுஜீர்ணா வ்ருஷலீ
தேவதத்தேன, அனு ஜீர்ணம் தேவத$^{3}$த்தேன

**3.4.73** த$^{3}$ாஸ கே$^{3}$ாக்$^{4}$னௌ ஸம்ப்ரத$^{3}$ானே

கொடை வேற்றுமையில் (ஸம்ப்ரத$^{1}$ானே) தா$^{3}$ஸ$^{1}$, கே$^{3}$ாக்$^{4}$ன, என்ற சொற்கள் விதிப்படியாக்கப்படாதவை.

தாஸீ (கொடு) என்ற தாதுவுக்குப்பின் அச் ஒட்டு சேர்த்து (3.1.134) தாஸ என்ற சொல் கர்த்தாவை குறிக்குமாறு வரும்./அச் ஒட்டு (3.4.67) க்ருத் ஆகையால், அதைச் சேர்த்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொல், வினை முதலாகத்தான் பயன்படுத்தப்படும்.

ஆனால், இச்சூத்திரம், அச்சொல், கொடைப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுமென்று கூறுகிறது. இது ஒரு நிபாதனம்.

த$^{3}$ாஸந்தி தஸ்மை இதி த$^{3}$ாஸ

கொடுக்கப்படுகிறது அவனுக்கு

**3.4.74** பீ$^{4}$மாத$^{3}$யோ அபாத$^{3}$ானே

பீ4ம முதலிய சொற்கள் அபாதான காரகமாக, நிபாதங்களாகும்.

இச்சொற்கள் உணாதி ஒட்டுக்களைச் சேர்த்துத் தருவிக்கப்பட்டவை.

பீ$^{4}$ + மக் (உண் 1.145) = பீ$^{4}$ம

பீ$^{4}$ + ஷுக் + மக் (=உண் 1.148) = பீஷ்ம

பி$^{3}$ப்$^{4}$யதி அஸ்மாத் ஜனா பீ$^{4}$ம பீ$^{4}$ஷ்ம

அவனிடமிருந்து பயப்படுகிறார்கள்.

ப$^{4}$யானக வரு சரு பூ$^{4}$மி, ரஜ ஸம்ஸ்கார

ஸம்ஸ்க்ரந்தன ப்ரபதன ஸமுத்$^{3}$ர ஸ்ருச ஸ்ருக், க$^{4}$லதி ஆகியவைகள், இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்.

**3.4.75** தாப்$^{4}$யாமன் யத்ரோணாத$^{3}$ய

உண் ஒட்டுச் சேர்த்துத் தருவிக்கப்பட்ட சொற்கள், மேற்சூத்திரங்களில் கூறிய பொருட்களைத் தவிர, அதாவது, கொடை, (ஸம்ப்ரதான, அபாதான) வேறு காரகங்களையும் குறிக்கும்.

க்ருஷி (எது உழப்பட்டதோ) விவசாயம் (கர்மன்)

தந்து நூல் (கர்மன்)

வர்த்ம வழி (கர்மன்) சர்ம தோல்

**3.4.76** க்தோ அதி$^{4}$கரணே ச த்$^{4}$ரௌவ்ய க$^{3}$தி ப்ரத்யவஸானார் தே$^{2}$ப்$^{4}$ய

(1) த்$^{4}$ரௌவ்ய (நிலைத்திருத்தல்), (2) க$^{3}$தி (இயக்கம்) (3) ப்ரத்ய வஸான (எடுத்தல்) ஆகியவைகளின் பொருட்களை உணர்த்த விதிக்க ப்பட்ட க்த ஒட்டு, இடப் பொருளிலும் வரும்.

(1) ஆஸிதோ தே$^{3}$வதத்த (கர்த்தா) ஆஸிதம் தேன (செயல்) இதமே ஷாமாஸிதம் (இடம்)

(2) யாதோ தே$^{3}$வத$^{3}$த்த க்$^{3}$ராமம், (கர்த்தா)
யாதோ தே$^{3}$வத$^{3}$த்தேன க்ராம (கர்மன்)
யாதம் தே$^{3}$வத$^{3}$த்தேன (ப$^{4}$ாவ)

(3) பு$^{4}$க்த ஒத$^{3}$னோ தே$^{3}$வத$^{3}$த்தேன (கர்மன்)
தேவத$^{3}$த் தேன பு$^{4}$க்தம் (ப$^{4}$ாவ)
இதம் ஏஷாம் பு$^{4}$க்தம் (இடம்)
இது அவர்களின் உண்ணுமிடம்

**3.4.77** லஸ்ய
ல—வின் இடத்தில்
இது ஒரு அதிகார சூத்திரம். இதைத் தொடர்ந்து வரும் சூத்திரங்களில் கூறப்படும் ஒட்டுக்கள் ல—வுக்குப் பதிலியாக வரும் ல காரம் 10. அவைகள் வருமாறு லட்$^{1}$, லிட்$^{1}$, லுட்$^{1}$, ல்ருட்$^{1}$, லேட்$^{1}$, லோட்$^{1}$, லங், லிங், ல்ருங், லுங் இவைகளில் ஆறு டி$^{1}$த் நான்கு ஙித் ஆகும்.

**3.4.78** திப் தஸ் ஜி$^{2}$ ஸிப் த$^{2}$ஸ்த$^{2}$ மிப்$^{3}$ வஸ் மஸ் தாதாம்ஜ$^{2}$
த$^{2}$ாஸாத$^{2}$ாம் த்$^{4}$வமிட்$^{3}$வஹி மஹிங்
ல—வுக்குப் பதிலியாக திப் முதலிய ஒட்டுக்கள் வரும். இவைகள் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூன்று இடங்களைக் குறிக்க, பத்து வகையான கால (tense and mode) வினையடிகளினோடு இணைக்கப்படும்.

நிகழ்காலம் லட்
பரஸ்மைபதம் ஆத்மனேபதம்

| | ஒருமை | இருமை | பன்மை | ஒருமை | இருமை | பன்மை |
|---|---|---|---|---|---|---|
| தன்மை | மி | வஸ் | மஸ் | இட் | வஹி | மஹி |
| முன்னிலை | ஸி | த$^{2}$ஸ் | த$^{2}$ | த$^{2}$ாஸ் | ஆத$^{2}$ாம் | த்$^{4}$வம் |
| படர்க்கை | தி | த | ஜி$^{2}$அத்தி | த | ஆதாம் | ஜ$^{2}$ அந்தே |

பரஸ்மைபதம்
பசாமி பசாவ பசாவ
பசஸி பசத$^{2}$ பசத$^{2}$
பசத பசத பசந்தி
ஆத்மனேபதம்
பசே பசாவேஹே பசாமஹே
பசஸே பசேதே$^{2}$ பசத்$^{4}$வே
பசதே பசேதே பசந்தே
இவ்வொட்டுக்கள், சில மாறுதல்களுடன், வினையடிச் சொற்களுடன் இணைக்கப்படும் (பார்க்க 2.4.85 3.1.33)

**3.4.79** டி$^1$த ஆத்மனேபத$^3$ானாம் டே$^1$ரே

ட்–ஜ இத்தாக் கொண்ட ஆத்மனேபத பதிலிகளின் டி–க்குப் பதிலா க ஏ வரும். ட்–ஜ இத்தாகக் கொண்ட ல காரங்கள் லட், லிட், லு ட், ல்ருட், லோட், லேட் இவைகளின் இறுதிப் பகுதியான டி என்று குறிக்கப்பட்ட ஆத்மனேபத ஒட்டுக்கள், ஏ–யாக மாறும். காட்டாக த ஆதாம் ஆகியவைகள் தே, ஆதே என்று மாறும். (மேலே கொடுக்கப்பட்ட அட்டவணைப் பார்க்க)

**3.4.80** த$^2$ாஸ ஸே

(டித் லகாரத்தின்) த$^2$ாஸ் ஒட்டுக்குப் பதிலியாக ஸே வரும்.
பசஸே (லட்), பேசிஷே (லிட்), பக்தா, ஸே (லுட்) பக்ஷ்யஸே (ல்ருட்)

**3.4.81** லிட$^1$ஸ்தஜ$^2$யோ ரே$^1$ஸிரேச்

லிட்–டுக்குப் பதிலியாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் த, ஜ$^2$ ஒட்டுக்களுக்கு முறையே ஏஸ்$^1$, இரேச் ஆகியவைகள் வரும்.
பேசே (பச் + லிட் = த = ஏஸ் = ஏ)
பேசாதே, பேசிரே (பச் + லிட் = ஜ$^2$ = இரேச்)

**3.4.82** பரஸ்மைபத$^3$ானாம் ணலுதுஸூ ஸ்த$^2$ல து$^2$ ஸணல்வமா

பரஸ்மைபத, லிட்–டுக்கு ஆதேசமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் 9 ஒட்டுக் களின் இடத்தில் முறையே, கீழ்க்கண்ட ஒட்டுக்கள் வரும். (1) ணல், (2) ஆதுஸ் (3) உஸ் (4) த$^2$ல் (5) அது$^2$ஸ் (6)அ (7)ணல் (8) வ (9)ம
பபாச (பச் + லிட் = திப் = ணல் = அ)
பேசது (பச் + லிட் = தஸ் = அதுஸ்)
பேசு (பச் + லிட் = ஜி$^2$ = உஸ்)
பேசித$^2$, பபக்த$^2$ (பச் + லிட் = ஸிப் = த$^2$ல் = த$^2$)
பேசது$^2$ (பச் + லிட் = த$^2$ஸ் = அது$^2$ஸ)
பேச (பச் + லிட் = த$^2$ = அ)
பபாச, பபச (பச் + லிட் = மிப் = ணல் = அ)
பேசிவ (பச் + லிட் = வஸ் = வ)
பேசிம (பச் + லிட்$^1$ = மஸ் = ம)

**3.4.83** விதே$^3$ா லடே$^1$ா வா

பரஸ்மைபதத்தில், வித்$^3$ (அறி) தாதுவோடு இணைக்கப்படும் லட் ஒட்டுகளுக்குப் பதிலியாக மேலே கூறிய ணல் முதலிய 9 ஒட்டுக்களும் விருப்பாக வரும்.
3. வேத$^3$ வித$^3$து விது$^3$
2. வேத்த$^2$ வித$^3$து வித$^3$
1. வேத$^3$ வித்$^3$வ வித்$^3$ம
அல்லது
3. வேத்தி வித்த வித$^3$ந்தி

2. வேத்ஸி வித்த$^{2}$ வித்த$^{2}$
1. வேத்$^{3}$மி வித்$^{3}$மி வித்$^{3}$ம

**3.4.84** ப்$^{3}$ருவ பஞ்சானாமாதி$^{2}$ த ஆஹோ $^{3}$பருவ

ப்$^{3}$ரூ (கூறு, பேசு) தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும், பரஸ்மைபத, லகார ஒட்டுக்களின், முதலைந்து ஒட்டுக்களுக்கு (மாத்திரம்) பதிலியகா, ண முதலியவை விருப்பாக வரும். இம்மாற்று ஒட்டுக்கள் இணைக்கும்போது ஆஹ் என்ற சொல், ப்$^{3}$ருவுக்குப் பதிலாக வரும்.

ஆஹ, ஆஹது ஆஹு

ஆத்த$^{2}$, ஆஹது

அல்லது

ப்$^{3}$ரவீதி, ப்$^{3}$ரூத ப்$^{3}$ருவந்தி

ப்$^{3}$ரவீஷி ப்$^{3}$ரூத$^{2}$

**3.4.85** லோடே$^{1}$ர லங்வத்

ஏவல் (லோட்) இன் இட ஒட்டுக்கள், லங் (imperfect) ஒட்டுக்களைப் போன்றவை

இது ஒரு அதிதே$^{3}$ஸ சூத்திரம் பசதாம் (பச் + லோட் = தஸ், ஸப் = அ, தஸ் = தாம்)

பசதம், பசத பசாவ பசாம

**3.4.86** ஏரு

லோட் ஒட்டுக்களின் பதிலியாகவரும் ஒட்டுக்களின் இ–க்குப் பதிலியாக உ– வரும்.

பசது (பச் + லோட் = திப், ஸ'ப் → பச + தி, இ → உ=பசது), பசந்து.

பச் + லோட் = ஜி$^{2}$ = அந்தி, = அந்து)

**3.4.87** ஸேர்ஹ்யபிச்ச

லோட்–டின் பதிலியான ஸி ஒட்டுக்குப் பதிலாக, ஹி வரும். இது ஒரு அபித் ஆகும்.

அதாவது ஸிப் ஒரு பித், ஹி அதற்குப் பதிலாக வரும்போது, இது அபித் ஆகும். அதாவது ப் என்ற இத் இதில் கிடையாது (1.1.56உக்குப் புறனடை) லுனீஹி புனீஹி

**3.4.88** வாச்ச$^{2}$ந்த$^{3}$ஸி

மேற்சூத்திரத்தில் கூறியது வேத மொழியில் விருப்பாக வரும்.

அதாவது அபித் விருப்பாகும்.

ப்ரீணாஹி, ப்ரீணீஹி

**3.4.89** மேர்நி

லோட்டின் ஆதேசமான மே ஒட்டுக்குப் பதிலாக நி வரும்.
பசானி (பச் + லோட் = மிப், ஸ[1]ப் = அ, பச் + அ + மி = நி)

**3.4.90** ஆமேத

லோட்டின் தொடர்பாகக் கூறப்பட்ட ஏ (3.4.79)க்குப் பதிலாக ஆம் வரும்.
பசதாம், பசேதாம், பசந்தாம்

**3.4.91** ஸவாப்[4]யாம் வாமெள

லோட் இன் தொடர்பாகக் குறிப்பிடப்பட்ட ஸ, வ, என்ற எழுத்துக்களுக்குப்பின் வரும் ஏ என்ற எழுத்துக்களுக்கு, முறையே வ, அம் பதிலாகும்.
பசஸ்வ (பச் + லோட் = த[2]ாஸ் = ஸே, பச் + ஸே, ஸ[1]ப் = அ, பசஸே = பசஸ்வ)
பசத்[4]வம் (பச் + லோட், த்[4]வம், ஸ[1]ப் = அ டி → ஏ பசத்[4]வே → பசத்[4]வம்)

**3.4.92** ஆடு[3]த்தமஸ்ய பிச்ச

தன்மை (உத்தம)யில், (ஏவலில்) ஆட் ஆகமமாகும். அது பித் எனக் கருதப்படும்.
கரவாணி (க்ரு + லோட் = மிப், க்ரு + உ (3.1.79) + மி க்ரு + ஓ + ஆ + மி = கர் + ஓ + அமி = கர் அவ் + அமி = கர் + அவ் + ஆனி = கரவாணி)
கரவாணி, கரவாவ, கரவாம

**3.4.93** ஏத ஐ

ஏவல், தன்மை ஒட்டுக்களின் ஏ–க்குப் பதிலாக ஐ வரும்.
கரவை, கரவாவஹை, கரவாமஹை

**3.4.94** லேடே[1]ா, அட[3]ாடெ[1]ள

வேதத்தில் காணப்படும் லேட் இட ஒட்டுக்களோடு, அட் ஆட் ஆகியவைகள் ஆகமங்களாக வரும்.
ஜோஷிஷத் (ஜுஷ் + லேட் = திப், ஜுஷ் + ஸ் (3.1.34) + தி, ஜோஷ் + இ (7.2.35) ஸ் + தி = ஜோஷிஷத் (3.4.100, 8.3.59) பதாதி, பத் + லேட் = திப், ஆட், ஆகம)

**3.4.95** ஆத ஐ

லேட்–டின் ஒட்டுக்களின் ஆ–காரத்துக்குப் பதிலியாக ஐ ஆத்மனேபத தன்மை, முன்னிலை இருமையில் வரும். மந்த்ரயைதே, மந்த்ரயைதே[2]
கரவைதே, கரவைதே[2]

**3.4.96** வைதோ அன்யத்ர

மேற்குறிப்பிட்ட ஏ–க்கு பதிலியான ஐ–மற்ற இடங்களில் விருப்பாக வரும்.
அஹமேவ பஸூனாமினஸ[1]
த[3]த[4]ஸே (ஐயாக மாறாமல்)

**3.4.97** இதஸ்[1] ச லோப பரஸ்மைபதே[3]ஷு
லேட்-டின் தொடர்பான பரஸ்மைபத ஒட்டுக்களின் இ-கெடும்.
இது விருப்பாக ஆகும். ஆகையால் ஜோஷிஷத், தாரிஷத் (இ-கெடுதல்)
பதாதி, ச்யாவயாதி (இ-கெடவில்லை)

**3.4.98** ஸ உத்தமஸ்ய
லேட் தொடர்பான, தன்மை ஒட்டுக்களின் ஸ விருப்பாகக் கெடும்.
கரவாவ, கரவாம (ஸ கெட்டது)
கரவாவ, கரவாம (ஸ் கெடவில்லை)

**3.4.99** நித்யம் ஙித
ங்-ஐ இத்தாக் கொண்ட லகாரத்தின் தன்மை ஒட்டுக்களின் ஸ கட்டாயமாகக் கெடும். அபசாவ, அபசாம (லங்)

**3.4.100** இதஸ்[1] ச
ங் ஐ-இத்தாக் கொண்ட லகாரத்தின் ஒட்டுக்களின் இ-கட்டாயமாகக் கெடும்.
அபசத் (லங்), அபாக்ஷீத் (லுங்)
இம்மாற்றம் பரஸ்மைபதத்தில் மட்டுந்தான். அபசாவஹி, அபசாமஹி (ஆத்மநேபதம்)

**3.4.101** தஸ்த[2]ஸ்த[2]மி பாம் தாம்தம் தாம
ங்-ஐ இத்தாகக் கொண்ட லகாரத்தின் ஒட்டுக்களான தஸ், த[2]ஸ், த[2], மிப் ஆகியவைகளுக்குப் பதிலாக முறையே தாம், தம், த, ஆம் ஆகியவைகள் வரும்.
அபசதாம், அபசதம், அபசத, அபசம்
(பச் + லங் = தஸ், அட், ஆகம, ஸப் = அ, அபசதஸ் அபசதாம்)
அபாக்தாம், அபாக்தம், அபாக்த, அபாக்ஷம்(லுங்)

**3.4.102** லிங் ஸீயுட்
'லிங்' இன் இட ஒட்டுக்களோடு 'ஸீயுட்' ஆகமமாகும்
லிங் (potential)
பசேத, பசேயாதாம், பசேரன்
பச் + லிங் = த, [1]ஸப் = அ, ஸீயுட் = ஸீய்,
பச + ஸீய் + த = பச் + ஈய் (7.2.79) = பசே (6.1.87) 0?? (6.1.66) + த = பசேத)
லிங் (Benedictive)
பக்ஷீஷ்ட, பக்ஷீயாஸ்தாம், பக்ஷீரன்

**3.4.103** யாஸுட் பரஸ்மைபதே[3] ஷு உத[3]ாத்தோ ஙிச்ச
பரஸ்மைபத, லிங் தொடர்பான ஒட்டுக்களோடு யாஸுட் ஆகமமாகும். அது

உதாத்த சுரம் பெறும், ஙித்–தாகவும் இருக்கும்.
குர்யாத், குர்யாதாம், குர்யு

**3.4.104** கித³ஸிஷி

வாழ்த்து (ஆஸீர்) லிங் உம் யாஸுட் ஆகமம் பெறும் அது உதாத்த சு ரம் பெறும். கித் போன்று செயற்படும். அதாவது இதன் இட ஒட்டு க்கள் கித் போன்று செயற்படும்.

இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தின்படி யாஸுட் ஙித் ஆகும். இச்சூத்திரம் அதற்கு கித் விதிக்கிறது. இவையிரண்டிலும், குணமும் விருத்தியும் வருவது தடை செய்யப்படும். ஆனால் இவையிரண்டுக்கும் ஒரு வேறுபாடு உண்டு. ஜாக்³ரு தாது கித்–தினால் குணம் பெறும் (7.3.85) மேலும் அரை உயிரை, முழு உயிராக்குவதிலும், இவ்விரண்டுக்குமிடையே வேறுபாடு காணப்படும் (6.1.15,16) இஷ்யாத், இஷ்யாஸ்தாம், இஷ்யாஸு; ஜாக³ர்யாத், ஜாகர்யாஸ்தாம், ஜாக³ர்யாஸு ஆனால், வச்யாத், ஜாக்³ருயாத். இது வாழ்த்து லிங் இல்லை. அதனால், ஸம்ப்ரஸாணம் ஆகவில்லை.

**3.4.105** ஜ²ஸ்ய ரன்

(லிங், இல்) ஜ² ஒட்டுக்கு ரன் ஆதேசமாகும்.

பசேரன் (பச் + லிங் = வித⁴ லிங், ஜ² = ரன், பச் + ரன், ஸ'ப் = அ, ஸீயுட்=ஸீய், ஸ்லோபம் பச + இய் + ரன் = பசே – 0 – ரன் = பசேரன்)

7.1.3இன் மூலம் கிடைக்கப் பெறும். ஜ²வின் ஆதேசமாக வரும் அந்த என்ற ஒட்டு இங்கு வரத் தடை விதிக்கிறது இச்சூத்திரம்.

**3.4.106** இடோ'அ அத்

லிங் இன் தன்மை ஒருமை ஒட்டான, இட்–டுக்கு அத் ஆதேசமாகும்.

பசேய (பச் + லிங் = வித⁴, பச் + இட் – அத் = அ பச் + அ, ஸ'ப் = அ , ஸீயுட் = ஈய் = பச + ஈய் + அ பசேய (6.187)

**3.4.107** ஸுட் திதோ²

லிங் தொடர்பான ஒட்டுக்களின் த, த² என்ற எழுத்துக்களுக்கு முன் ஸுட் ஆகமமாகும்.

க்ரு'ஷீஷ்ட (க்ரு¹ + லிங் = ஆஸீ த, ஸுயுட் = ஸீய் – க்ரு¹ + த, க்ரு¹, ஸுட் = ஸ், க்ரு¹ + ஸீய் + ஸ்த = க்ருஷீஷ்ட) அவன் செய்யட்டும்.

க்ருஷீஷ்ட, க்ருஷீயாஸ்தாம், (படர்க்கை ஒருமை, இருமை)

க்ருஷீஷ்ட⁴ா, க்ருஷீயாஸ்த²ாம் (முன்னிலை ஒருமை, இருமை)

**3.4.108** ஜே²ர்ஜுஸ்

லிங்–தொடர்பான ஜே² ஒட்டுக்கு ஜுஸ் ஆதேசமாகும்.

பசேயு (பச் + லிங் = விதி⁴, ஜி², ஸ'ப் = அ,

யாஸுட் = யாஸ் = ஈய்–பச், அ + இய் + ஜி², = ஜுஸ் = உஸ், பச் + ஏய் + உஸ் =

பசேயு அவர்கள் சமைக்கட்டும்.

**3.4.109** ஸிஜப்⁴யஸ்த விதிப்⁴யஸ்¹ ச

ஸிச், (லுங் Artist), அப்⁴யஸ்த (லங்) (reduplicate imperfect) வித்², (அறி) தாது, ஆகியவைகளுக்குப் பின் வரும் ஜி²–க்கு ஜுஸ் ஆதேசமாகும். லிங்–ஐத்தவிர்த்த மற்ற ங்–ஐ இத்–தாக் கொண்ட வினைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறது இச்சூத்திரம். அதாவது லங் உம் லுங் உம்.

ஸிச்–அகார்ஷுஃ (க்ரு + லுங் = ஜி², அட், ச்லி = ஸிச் = ஸ் – அக்ரு + ஸ் + ஜி² – ஜுஸ் = உஸ் – அகார் +ஸ் உஸ் – அகார்ஷுஃ அவர்கள் செய்தார்கள்.

அப்4யஸ்த அபி³ப⁴யு (பீ⁴ + லங், அட், ஜி², ஸ¹ப்=ஸ்லு, இரட்டித்தல், அபி³பீ⁴ + ஜி² –ஜுஸ் = உஸ், அபி³ப⁴ய் (7.3.83)

அபி³ப⁴யு (அவர்கள் பயந்தார்கள்)

வித்³–அவிது³ (வித்³ – லங் = ஜி³ = ஜுன் = உஸ், அட், ஸ¹ப் → θ – அவிது³)

அவர்கள் அறிந்தார்கள்

**3.4.110** ஆத

ஆ–வை இறுதியாகக் கொண்ட ஸிச் வினையடிச் சொல்லின் ஆ–வைத் தொடர்ந்து வரும் ஜி²க்கு ஜுஸ் ஆதேசமாகும்.

அது³ (த³ா + லுங் = ஜி², அட், ஸிச் = ஸ் –

அத³ா + ஸ் + ஜி², அத³ா + θ (2.4.77)

ஜி² = ஜுஸ் = உஸ், அத³ா + உஸ் – அது³

(6.1.96படி அ + உவின் இடத்தில் உ வரும்)

அவர்கள் கொடுத்தார்கள்

இதற்கு முந்திய சூத்திரத்தின் மூலம், ஜிக்கு ஜுஸ் ஆதேசம் கிடைத்த போதிலும், இது ஒரு நியம சூத்திரமாக இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸிச் கெட்ட (லுக்) பிறகு

நிற்கும் ஆ–இறுதிக்குப் பின் இணைக்கப்படும் ஜி²–க்கு ஜுஸ் ஆதேசம ாக வரும். மற்ற இடங்களில் அல்ல என்று நியமத்தைக் கூறுகிறது. அபூ⁴வன் என்ற சொல்லில் இவ்வாதேசம் காணப்படாது. ஏனென்றால், இது ஆ–வை இறுதியாகக் கொண்ட தாது இல்லை.

**3.4.111** லங் ஸ¹ாகட¹ாபனஸ்யைவ

ஆ–வை யிறுதியாகக் கொண்ட தாதுக்களுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் லங்– ஒட்டுக்களுக்குப் பதிலியாக வரும் ஜி²க்கும் ஜுஸ் ஆதேசமாகும் என்பது ஸாகடாயனரின் கருத்து அயு (யா + லங் = ஜி² = ஜுஸ் = உஸ்)

மற்றவர்களின் கருத்துப்படி அயான் அவர்கள் சென்றார்கள்.

**3.4.112** த்³விஷஸ்¹ ச

ஸாகடாயனரின் கருத்துப்படி த்விஷ் தாதுவுக்குப்பின் இணைக்கப்படும் லங் தொடர்பான ஒட்டின் ஜி²க்கு ஜுஸ் ஆதேசமாகும்.

அத்$^3$விஷு (த்$^3$விஷ் + லங் = ஜி$^2$ = ஜுஸ் = உஸ்)
அவர்கள் பகைத்துக் கொண்டார்கள்.
மற்றவர்களின் கருத்துப்படி அத்$^3$னிஷன்

**3.4.113** திங் ஸி'த் ஸார்வத$^4$ாதுகம்

திங் என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்பட்ட 18 ஒட்டுக்களும், ஸ் என்ற எழுத்தை இத்–தாகக் கொண்ட ஒட்டுக்களும், ஸார்வதாதுகம் என்ற பெயர் பெறும்.
திங் ப$^4$வதி, நயதி (தி, திங் ஒட்டு)
ஸித் பவமான யஜமான (ஸானன் ஒட்டு)

**3.4.114** ஆர்த்$^4$த$^4$ாதுகம் ஸே'ஷ

மற்றவைகள் (அதாவது மேலே குறிப்பிட்டவைகளைத் தவிர்த்தவை) ஆர்த$^4$த$^4$ாதுகம் என்ற பெயர் பெறும். லவிதா (லூ + த்ருச்)–வெட் டுபவன்
லவிதும், லவிதவ்யம்

**3.4.115** லிட் ச

லிட் தொடர்பான திங் ஙினாதேசங்களும் ஆர்த$^4$த$^4$ாதுகமெனப்படும்.
பேசித$^2$ (பச் + லிட் = ஸிப் = த$^2$ல், இரட்டித்தல். பச் பச் + த$^2$ = பேசித$^2$ (7.2.63 படி இ வருதல், அப்யாஸ (இரட்டித்தல்) மறைதல் (7.2.63)படி
ஜக்$^2$லே, மம்லே

**3.4.116** லிஙாஷிஷி

வாழ்த்து (ஆஸீர்) லிங் தொடர்பான ஒட்டுக்கள் ஆர்த$^4$ த$^4$ாதுகமாகும்.
லவிஷீஷ்ட, பவிஷீஷ்ட

**3.4.117** ச$^2$ந்த$^3$ஸ்யுப$^4$யத$^2$ா

வேதமொழியில் இரண்டுமே (வேறுபாடில்லாமல்) பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம்.
வர்த$^4$ந்து த்வா ஸுஷ்ட'தய
வர்த$^4$ந்து என்ற வினையில் ணி, ஆர்த$^4$ தாதுகமாகக் கருதப்படுவதால் கெடுகிறது.

வ்ருத்$^4$ + ணிச் + ஸ'ப் + அந்து = வர்த் + θ + அந்து = வர்த$^4$ந்து/வர்த$^4$யந்து.
அந்து–வை ஆர்ததாதுகமாகக் கருதி (6.4.51) ணிச் கெடுகிறது.
ஸு + அஸ் + க்தின் = ஸ்வஸ்தி. இங்கு க்தின் ஸார்வதாதுகமாவதால் பூ$^4$, ஸு–வுக்கு ஆதேசமாகவில்லை.

# Select Bibliography

***Katre, S.M. 1967***: Paninian Studies-I (Building Centenary and Silver Jubilee Series, 52) Poona. Deccan College. Post Graduate and Research Institute.

***Katre, S.M. 1968-69***: Paninian Studies-II-III Dictionary of Panini (Building Centenary and Silver Jubilee Series 53, 62-3). Poonai. Deccan College Post Graduate and Research Institute 3V.

***Katre, S.M. 1981***: A Glossary of Grammatical Elements and operations in Aṣṭādhyāyī CIIL. Occasional Monograph Series 20), Mysore; Central Institute of Indian Languages.

***Katre, S.M. 1989***: Aṣṭādhyāyī of Panini. Roman Translation. Delhi: Motilal Banarasidass.

***Missa, Sri Narayana, 1980***: Kasika of Pt. Vamana and Jayaditya, with Prakasa Hindi Commentary and Introduction. Varanasi: Chaukhamba Sanskrit Series 37. 5th Edition.

***Pt. Gopala Shastri, Nene, 1977***: Vaiyakarana Siddhanta
Kaumudi of Bhattoji Diksita Varanasi: Chautkhamba Sanskrit Series Office.

***Vasu, Srisa Chandra, 1971-76***: The Aṣṭādhyāyī, of Panini edited and translated into English, Reprint of 1891. Edition. Delhi: Motilal Banarasidass.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை – 600 113.

# அண்மை வெளியீடுகள்

| | ரூ. பை |
|---|---|
| கபிலர் | 70.00 |
| கன்னடத்தில் காரைக்காலம்மையார் வரலாறு | 20.00 |
| நாட்டிய நன்னூல் | 25.00 |
| சங்க இலக்கியத்தில் கலையும் கலைக்கோட்பாடும் | 62.00 |
| கதிர்வேற்பிள்ளை–தமிழ் சொல்லகராதி, மூன்று பாகங்கள் | 600.00 |
| எண்பத்து மூன்றில் தமிழ், பகுதி 3 | 30.00 |
| காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோவில் ஓர் ஆய்வு | 60.00 |
| திருக்குற்றாலநாத சுவாமி கோவில் வரலாறும் பண்பாடும் | 60.00 |
| உத்தர ராம சரிதம் | 30.00 |
| திராவிட மொழியின் மூவிடப் பெயர் விலை | 40.00 |
| பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் உரைநடை நூல்கள் தொகுதி 1 | 50.00 |
| பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் உரைநடை நூல்கள் தொகுதி 2 | 40.00 |
| சதாசிவப் பண்டாரத்தார் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் | 40.00 |
| சங்கத் தமிழர் வாழ்வியல் | 75.00 |
| வேதகிரியார் சூடாமணி நிகண்டு | 65.00 |
| தமிழக மேடைநாடகப் பெண்கலைஞர்கள் குறிப்பேடு | 25.00 |
| A Grammar of Contemporary Literary Tamil | 80.00 |
| Cilappatikaram | 100.00 |
| காதம்பரி மூலமும் வசனமும் | 125.00 |
| Tani Pacura Togai | 30.00 |
| Dedication | 25.00 |
| Temple Chimes | 20.00 |
| Nala Venba | 45.00 |
| Tamil Heroic Poems | 40.00 |
| Six Long Poems from Sangam Tamil | 30.00 |
| Kurinci-p-pattu-Muttollayiram | 40.00 |
| Kuruntokai | 110.00 |
| Landscape and Poetry | 50.00 |
| Tamil Culture and Civilization | 60.00 |
| Tolkappiyam and Astadhyayi | 110.00 |
| தமிழக மகளிர் தொடக்க காலமுதல் ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை | 50.00 |
| தொல்காப்பியம் – பொருள் – செய்யுளியல் பகுதி 1 | 50.00 |
| தடிவீரசுவாமிகரை வன்னியராயன்கதை | 55.00 |
| சடத்தலம் | 40.00 |
| காத்தவராய நாடகம் | 30.00 |
| மதங்க சூளாமணி | 40.00 |
| பண்டைத் தமிழ் எழுத்துக்கள் | 32.00 |
| தமிழில் நவீன நாடகம் | 70.00 |
| இலக்கியத்தில் சோதிடம் | 65.00 |
| சங்கத் தமிழரின் வழிபாடும் சடங்குகளும் | 80.00 |